Al Treilea Testament

Al Treilea Testament

Compendiu al revelațiilor divine
din opera de 12 volume
Cartea Vieții Adevărate

Date Legale

Drepturi de autor conform § 2 UrhG.:

Anul: 2026

ISBN: 9789403903439

Design copertă:
Designer de copertă de la Bookmundo

Portalul editurii:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Țările de Jos
info@bookmundo.com

Tipărit în Germania de
CPI Books GmbH

*Biblioteca Națională a Germaniei înregistrează această publicație în Bibliografia Națională Germană (două exemplare obligatorii vor fi trimise către **DNB** – Deutsche Nationalbibliothek)*

Opera, inclusiv toate părțile sale, este protejată de dreptul de autor conform § 2 UrhG. Conținutul scrierilor nu poate fi modificat fără acordul autorului.

Origine

Opera în 12 volume „Libro de la Vida Verdadera” (Cartea Vieții Adevărate) este o moștenire pentru întreaga umanitate și este înregistrată la

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” din Mexico D.F. sub numerele 26002, 20111 și 83848.

Mai multe informații despre ediția originală în limba spaniolă:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Responsabili pentru traducerea în limba germană, prefața ediției germane, explicațiile, notele de subsol, comentariile și indicațiile referitoare la operă:

Walter Maier și Traugott Göltenboth.

Stare: ianuarie 2017

Editare (noua ortografie și formatare):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(*decedat)
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Despre această Ediție:

Al Treilea Testament a fost preformatat de autoare, la porunca lui Iisus Hristos, în această versiune fără modificări de conținut pentru traduceri și apoi tradus cu ajutorul programului de traducere DeepL în 35 de limbi până în prezent.

Este vorba despre scrierile originale, traduse de Walter Maier și Traugott Göltenboth și publicate de editura Reichl. Acestea trebuie păstrate în puritatea lor inițială și conținutul lor nu poate fi modificat fără a se justifica acest lucru în fața propriei conștiințe.

Cuvintele Domnului către **Anna Maria Hosta.** Hosta înseamnă: **Hos –** nume de familie - **t** - hostie - **A -** Anna – primită de la Hristos în 2017
25.3.2017
Iisus îi spune: *„Epocile sigiliilor“* … și apoi spune:
„Folosește aceasta. Te-am ales astăzi să primești învățăturile Mele și să le transmiți oamenilor.”
„Trebuie să înveți încă să Mă răspândești în întreaga lume.”
„Aceste cărți nu trebuie să aibă drepturi de autor, deoarece sunt destinate tuturor oamenilor.”

Responsabilă pentru ediția germană, care servește drept bază, și pentru toate traducerile rezultate din aceasta este **Anna Maria Hosta**, în numele Domnului, Iisus Hristos, Dumnezeul nostru și Autorul și Proprietarul acestor scrieri.

Numele civil:
Anna Elisabeth Hoß
Domiciliu: Freiburg im Breisgau
(E-mail: hoanna64@yahoo.com)
DeepL - Link de descărcare: www.DeepL.com/Translator

Cuvintele lui Iisus

… „Vreau ca, în împlinirea profețiilor Mele, să alcătuiți volume de cărți cu aceste cuvinte pe care vi le-am dat, să realizați mai târziu extrase și interpretări ale acestora și să le aduceți la cunoștința semenilor voștri.” (6, 52 *)

** Cifra dinaintea virgulei se referă la numărul învățăturii, iar cifra de după virgulă la numărul versetului din cele 12 volume ale cărții „Cartea Vieții Adevărate”.*

… „Cu această carte, pe care omenirea o va recunoaște în cele din urmă ca fiind al Treilea Testament, trebuie să-mi apărați cauza. Omenirea cunoaște doar Legea „Primului Timp” și ceea ce este scris în Primul și al Doilea Testament. Dar al Treilea va uni și va corecta acum ceea ce oamenii au schimbat din lipsă de pregătire și de înțelegere.” (348, 26)

… „Această voce care vă cheamă este vocea Maestrului Divin. Acest cuvânt este al Celui care a creat totul. Esența acestei opere va deveni piatra de temelie pe care se vor odihni în viitor toate ordinea. Cel care are puterea de a face totul va transforma inimile voastre de piatră într-un sanctuar al iubirii și al înălțării și va aprinde lumina acolo unde era doar întuneric.” (50, 2)

Notă pentru cititor:

Omul este mai mult decât corpul său. El este o ființă spirituală într-un corp pământesc. Această ființă spirituală este alcătuită din spirit și suflet. Spiritul conduce corpul prin intermediul sufletului.

În limbajul curent, „spirit” și „suflet” sunt adesea folosite ca sinonime. Acest lucru se datorează în special prevederilor Bisericii Catolice.

În scrierile spaniole care stau la baza traducerii, ambele noțiuni sunt reprezentate de cuvântul „espiritu”, cu excepția pasajelor în care ambele noțiuni sunt menționate împreună și se clarifică relația dintre ele.

În aceste cazuri, pentru a face distincția necesară, „spirit” este exprimat prin cuvântul spaniol pentru „conștiință” și pentru „conștientizare”, și anume „conciencia”.

Întrucât o traducere uniformă cu un singur termen pentru „espiritu” ar fi dus la neclarități în traducerea germană, traducătorii s-au străduit, după cunoștințele și conștiința lor, să traducă „espiritu” conform explicațiilor de mai sus, respectiv cu „Geist” (spirit), „Seele” (suflet) sau „Geistseele” (suflet spiritual).

În caz de îndoială, cititorul este rugat să înțeleagă textele revelațiilor în sensul lor propriu.

Cuvânt înainte

Prezenta carte conține o selecție rezumativă de pasaje din cele 12 volume cu revelații divine, care au apărut sub titlul „Libro de la Vida Verdadera" între 1956 și 1962 în Mexic. În aceste revelații sau învățături, Dumnezeu s-a revelat ca Creator, Judecător și Tată, iar Hristos ca „Cuvântul" Său și ca Maestru Divin al Înțelepciunii din Dumnezeu, în unitatea Duhului Sfânt cu El.

Nu a fost o sarcină ușoară să găsim și să selectăm din marea abundență de texte de învățături acelea care erau cele mai potrivite din punct de vedere al conținutului și al limbajului pentru o ediție de extrase ordonată pe teme și care erau indispensabile pentru temele respective în vederea unei prezentări cât mai cuprinzătoare a acestora. De asemenea, s-a dovedit necesar, uneori, pentru a păstra o anumită afirmație dintr-un verset al ediției originale, să includem în compendiul german mai multe versete înrudite ca sens. În cazul altor pasaje, a fost necesar să includem doar o parte dintr-un verset original mai lung, cu conținut tematic diferit.

La traducerea în limba germană a textului original în spaniolă al Cărții, redarea exactă a sensului a constituit principiul fundamental, întrucât acesta reprezintă esența Cuvântului divin. Ori de câte ori a fost posibil, s-a redat cât mai fidel cuvânt cu cuvânt textul spaniol, astfel încât în aceste texte apar uneori cuvinte, noțiuni și expresii oarecum specifice și neobișnuite. În unele cazuri a fost necesară, prin urmare, o notă de subsol pentru o explicație mai detaliată. În principiu, însă, s-a pus accentul și pe un stil de exprimare plăcut și ușor de înțeles în limba germană și, de aceea, s-a renunțat adesea la o traducere literală, atunci când aceasta ar fi fost inelegantă din punct de vedere lingvistic, iar sensul pasajului respectiv putea fi exprimat fără a-i afecta esența, chiar și într-o germană corectă.

Deși purtătorii de voce, aflați într-o stare de extaz, nu au participat în mod conștient la formularea revelațiilor și au pus la dispoziție doar capacitatea lor mai mult sau mai puțin dezvoltată de formare a limbajului și a conceptelor ca instrument pentru revelația divină, și deși puterea cuvintelor revelațiilor a depășit cu mult capacitatea lor normală de exprimare, claritatea lingvistică și capacitatea de exprimare a revelațiilor depindeau totuși de de pregătirea spirituală și sufletească și de vocabularul fiecărui mesager.

O problemă deosebită a reprezentat traducerea corectă din punct de vedere al sensului în ceea ce privește termenii „spirit” și „suflet”, deoarece în edițiile spaniole termenii „alma” sau „anima” pentru „suflet” lipsesc cu desăvârșire și, în schimb, se folosește cuvântul pentru „spirit”: „espiritu”. În unele cazuri, deci, decizia dacă „espiritu” trebuia tradus în sensul său original de „spirit” sau cu „suflet” a fost destul de dificilă și a trebuit luată după cunoștința și conștiința noastră. Motivul pentru aceste utilizări parțial confuze ale cuvintelor nu a fost dat de revelațiile divine în sine, ci de obiceiurile lingvistice ale celor care au transmis cuvintele și de o decizie greșită luată la compilarea ulterioară și la prima publicare a „CĂRȚII VIEȚII ADEVĂRATE” în Mexic.

Prezentul compendiu, structurat pe teme, are menirea de a servi cititorului interesat și tuturor oamenilor care caută cunoașterea și adevărul, pentru a-și face o imagine de ansamblu cuprinzătoare asupra a ceea ce Duhul lui Dumnezeu a revelat în cursul numeroaselor manifestări din Mexic înainte de sfârșitul anului 1950, adică în perioada 1884-1950, a revelat ca nou mesaj și învățătură pentru omenire. Dar, mai presus de toate, are sarcina de a facilita și promova studiul aprofundat și aprofundarea învățăturii Duhului, noul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Datorită structurii clare a temelor, cu ajutorul cuprinsului este posibilă găsirea rapidă a temelor și a pasajelor care îl preocupă pe cititor în acel moment sau de care are nevoie pentru a discuta cu cei care gândesc altfel sau pentru a dezbate cu frații și surorile în Duh.

Misiunea și împuternicirea de a realiza acest compendiu în această formă și cu acest titlu au fost date de Hristos însuși în noul Său Cuvânt. Fiecare capitol al cărții tratează o temă (cu excepția capitolelor 61-63) și este ușor de înțeles chiar și fără cunoașterea capitolelor anterioare, pentru cei care sunt deosebit de interesați de acesta. Cu toate acestea, pentru înțelegerea completă a învățăturii spirituale, este recomandabil și necesar un studiu sistematic al operei, de la primul până la ultimul capitol.

Pentru edificarea și îndrumarea zilnică sunt potrivite în special capitolele 9-11, 16-18, 20-22, 32-36, 43-45, 59-61, 63 și 65, menționându-se în mod special și învățăturile complete din edițiile traduse în limba germană ale „CĂRȚII VIEȚII ADEVĂRATE” »Libro de la Vida Verdadera«, care sunt disponibile în librării prin intermediul . Din acestea, cititorul sau credinciosul interesat poate să-și facă o idee despre modul în care s-au realizat revelațiile divine în ansamblu și poate experimenta, citindu-le, la fel ca și din acest Al Treilea Testament, o profundă

fericire și iluminare pentru spirit și inimă. Fie ca acest lucru să se împlinească pentru toți oamenii de bună voință.

Editorul

Introducere

Majoritatea creștinilor, indiferent de confesiune sau grup religios din care fac parte, vor considera titlul acestei cărți, „Al Treilea Testament", ca fiind o aroganță, deoarece această lucrare de nouă revelație este astfel pusă pe același nivel cu Vechiul și Noul Testament al Bibliei, pe care îl cunosc, și care este considerat ca Sfântă Scriptură și fundament al credinței lor, fiind considerat complet și neavând nevoie de continuări sau completări.

Cu toate acestea, cel care cunoaște cu adevărat Biblia va ști că această atitudine tradițională nu are niciun temei în învățăturile autoritare ale lui Isus, așa cum ne-au fost transmise în Evangheliile Noului Testament. Dimpotrivă! În discursurile sale de rămas bun, Isus a vorbit de mai multe ori despre revenirea Sa și, în acest context, despre „Duhul Adevărului", „Duhul Mângâietor", „Duhul Sfânt", care „va călăuzi în tot adevărul".

Apostolul Pavel și-a exprimat convingerea cu privire la o mare revelație a lui Dumnezeu care va veni la împlinirea vremurilor cu cuvintele: „Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost cunoscut." (1 Cor. 13, 12)

Această introducere dorește să ofere creștinului credincios și, mai mult, tuturor cititorilor interesați ai acestei cărți o cunoaștere veridică a originii sale, precum și a modului și a circumstanțelor exterioare în care s-a împlinit promisiunea lui Isus privind întoarcerea Sa, întrucât, în ciuda afirmațiilor conținute chiar în revelații, unele întrebări ar rămâne deschise și ar putea da naștere la îndoieli și concepții greșite. De asemenea, această introducere are scopul de a facilita înțelegerea a ceea ce Duhul lui Dumnezeu a lăsat omenirii în noua Sa revelație, ca al treilea Testament al Său.

Așa cum poate constata fiecare cititor al acestui nou Cuvânt al lui Dumnezeu, acesta radiază de cea mai înaltă autoritate, înțelepciune și iubire. Este împlinirea promisiunii lui Isus privind întoarcerea Sa „în nor" (Luca 21, 27), ceea ce — exprimat simbolic în limbajul Duhului — înseamnă: în mod spiritual. Astfel, acest al treilea Testament al lui Dumnezeu, ca rezumat structurat tematic al revelațiilor divine din Mexic, este o mărturie veridică a revenirii lui Hristos „în Duh", este mesajul și învățătura Sa actuală pentru omenire într-o formă concentrată.

Acest Cuvânt trebuie să fie pentru omul de astăzi un ghid spiritual și să-l conducă la o înțelegere mai bună și mai profundă a lui Dumnezeu, a lui însuși, a

sensului existenței sale pe pământ și a întâmplărilor care i se petrec în viața personală, precum și a evenimentelor și schimbărilor care însoțesc în mod necesar începutul „Epocii Duhului Sfânt”. Despre această epocă a vorbit deja abatele medieval Joachim de Fiore și mulți alții după el. Este vorba despre viitorul Regat al Păcii al lui Hristos pe pământ, promis omenirii încă din vremea profeților.

Odată cu întoarcerea spirituală a lui Hristos în Cuvânt, această epocă a Duhului și a spiritualizării omului a început deja, iar Hristos a arătat calea către ea prin noul Său Cuvânt al iubirii.

Evenimentul central al revenirii lui Hristos nu este, contrar tuturor așteptărilor creștinătății, ceva viitor, ci deja istorie: s-a petrecut în perioada 1866-1950 în tăcere, neobservat și ignorat de „lumea mare” și de creștinătate! Nu în centrul creștinătății occidentale, la Roma, sau în centrul pietății ortodoxe de pe Muntele Athos, sau, așa cum se așteptau mulți, în vechiul Ierusalim iudeo-creștin, sau în mediul teologiei protestante și al filosofiei religioase, ci într-o țară din așa-numita Lume a Treia, în Mexic! Și nici măcar acolo în cadrul Bisericii Catolice dominante, cu puterea și splendoarea ei, ci într-un mediu de sărăcie și insignifianță, printre oamenii simpli și needucați din suburbiile sau cartierele periferice ale orașului Mexico, de unde s-a răspândit și s-a extins în toată țara. Cine s-ar fi așteptat la asta?

Reîntoarcerea lui Hristos a devenit realitate sub forma unor revelații ale lui Hristos primite spiritual de către oameni aleși de El, aflați în stare de extaz, în cadrul unor comunități sau frății creștine-spiritualiste carismatice nou înființate.

O mare parte din aceste revelații a fost consemnată stenografic în ultimii ani înainte de 1950, pusă pe hârtie și publicată ulterior în 12 volume colective cu titlul „Libro de la Vida Verdadera”, în română: „CARTEA VIEȚII ADEVĂRATE”. În acești ultimi ani, toate învățăturile anterioare au fost repetate într-o formă extinsă și aprofundată. Prezenta carte conține o selecție atentă de texte din această operă, referitoare la toate temele abordate în ea.

Această colecție de învățături ale lui Hristos, precum și extrase din ea structurate tematic, au fost prevăzute de Domnul încă de la început ca fiind al treilea Testament al Său pentru omenire, în special pentru creștinătate. Adevărul acestei afirmații de mare importanță urmează să fie clarificat cititorului prin această introducere.

Alegerea Mexicului ca țară destinată, conform Cuvântului, pentru a doua venire a lui Hristos are, potrivit Cuvântului Domnului, motivul că strămoșii indieni ai locuitorilor de astăzi au fost martirizați în numele Său și „creștinați" cu forța de către cuceritorii spanioli. Pe de altă parte, aceste popoare și descendenții lor de astăzi au dezvoltat, prin secole de opresiune și sclavie, mai mult spirit frățesc, umanitate, smerenie a inimii și toleranță decât alte popoare de pe pământ, mai ales cele europene. De aceea, multe suflete mai mature din vechiul „popor al Israelului" ales s-au născut în prezent în poporul mexican și au fost martori ai împlinirii promisiunilor date „Israelului spiritual".

Nici nașterea lui Iisus, prima venire a lui Hristos pe lume, nu a avut loc în centrele de putere și civilizație ale Romei sau Greciei, nici măcar în centrul cultural iudaic Ierusalim, ci departe, în condiții sărace, iar patria lui Iisus și principalul său domeniu de activitate a fost Galileea, disprețuită de evreii din Ierusalim. Despre aceasta, cărturarii de odinioară spuneau, cu un sentiment de superioritate: „Ce poate veni bun din Nazaret?" Teologii de astăzi nu ar trebui să comită aceeași eroare și greșeală și să gândească în secret, dintr-un sentiment de superioritate intelectuală: Ce poate veni bun și mare din Mexic?

Ce motive indică faptul că manifestările spirituale de acolo sunt cu adevărat de origine divină? În primul rând, însăși manifestările, care sunt în mod inconfundabil impregnate de spiritul și atitudinea lui Hristos, precum și de iubirea și milostivirea Tatălui Ceresc. Ce inimă omenească ar rămâne neatinse de acestea? De asemenea, înțelepciunea și profunzimea gândurilor, revelațiilor, îndemnurilor și învățăturilor depun o mărturie elocventă despre Autorul lor. Ce spirit înșelător ar fi în stare să simuleze toate acestea doar cu intenții întunecate? În ce ar consta acestea, din moment ce aceste învățături nu pot servi decât îmbunătățirii, dezvoltării și înnobilării neamului omenesc?

Un alt motiv care vorbește în favoarea autenticității acestor revelații ca Cuvânt nou al lui Dumnezeu este faptul că acestea au avut loc pe o perioadă atât de lungă de timp și prin atât de mulți mesageri și locuri de revelație diferite, și totuși au o amprentă unitară în ceea ce privește spiritul și caracterul lor și indică în mod clar o singură sursă de revelație. Ce putere întunecată ar fi în măsură să organizeze așa ceva într-o țară întreagă timp de zeci de ani, ca un joc de iluzii seducător – pentru a-L batjocori pe Dumnezeu? Acest lucru este pur și simplu imposibil și Dumnezeu, ca Tată iubitor al copiilor Săi oameni și Conducător suprem al destinelor pământești, nu l-ar permite niciodată.

Alte motive serioase pentru veridicitatea acestor revelații ca mărturie a revenirii spirituale a lui Hristos în Cuvânt sunt concordanțele dintre promisiunile

lui Isus cu privire la revenirea Sa și „semnele” acesteia și evenimentele din Mexic, într-o perioadă de evenimente care au zguduit și schimbat lumea, cu două războaie mondiale. În acest sens, se recomandă consultarea introducerii din volumul I al „CĂRȚII VIEȚII ADEVĂRATE”, intitulată: „Întoarcerea lui Hristos în oglinda promisiunilor biblice”, precum și studiul lui Ernesto Enkerlin intitulat „Opera Duhului lui Dumnezeu”, ambele publicate de editura Reichl.

O mărturie importantă pentru regiunea mondială și, prin urmare, și pentru Mexic ca loc al revenirii spirituale a lui Hristos a fost dată creștinătății în secolul al XIX-lea de către așa-numitul „scriitor al lui Dumnezeu”, Jakob Lorber. Într-un pasaj din marea sa operă de revelație nouă, Iisus vorbește despre faptul că întoarcerea Sa spirituală va avea loc într-o țară dincolo de marea oceanică, adică de Oceanul Atlantic (Evanghelia după Ioan 94, 14-15). Nu ar trebui ca acest lucru să fie un motiv pentru cei care cred în revelațiile lui Lorber și pentru toți creștinii spiritual treji să se întrebe dacă această profeție nu s-a împlinit deja și să cerceteze dacă într-una dintre țările continentului american s-a întâmplat ceva care ridică această pretenție și care îi face dreptate? Criteriul de evaluare pentru aceasta nu ar trebui să fie însă doar amploarea cunoașterii creației revelate, ci mai ales iubirea și înțelepciunea divină care se manifestă.

Un astfel de eveniment a avut loc într-adevăr și a început la începutul anilor șaizeci ai secolului al XIX-lea în Mexic. Un om simplu din popor, pe nume Roque Rojas, a avut atunci, pe 23 iunie 1861, o primă experiență de chemare prin Arhanghelul Gabriel și o viziune în care i-a fost anunțată misiunea sa de pregătitor pământesc al Domnului.* După ce a fost convins de autenticitatea chemării sale divine printr-o altă viziune măreață, a început să le povestească altor oameni despre mesajele și viziunile pe care le-a primit în stare de extaz și, astfel, prin puterea sa de convingere și credibilitate, a adunat treptat în jurul său o comunitate de credincioși. Datorită darului vindecării spirituale care i s-a revelat, el a devenit în perioada următoare cunoscut pe scară largă și foarte apreciat de toți cei care căutau ajutor și sfat. El a fondat un prim loc de adunare, în care, la 1 septembrie 1866, Elias a vorbit pentru prima dată prin el și șapte bărbați și femei au fost consacrați ca conducători ai comunităților nou înființate, care simbolizau cele șapte peceți ale epocilor corespunzătoare din istoria mântuirii.

* *Informații mai detaliate despre acest subiect se găsesc în introducerea la „Die Dritte Zeit” (A treia epocă), editura Reichl.*

Când participanții la o adunare din Săptămâna Mare a anului 1869 nu au arătat respectul și reculegerea pe care Roque Rojas le aștepta de la ei, el a fost cuprins de o mânie sfântă și a distrus revelațiile divine primite până atunci prin

intermediul lui Elias. El a declarat locul de adunare închis, punând astfel un sfârșit prematur activității sale binecuvântate. Totuși, sămânța bună pe care o semănase a încolțit și a înflorit în alte locuri, iar într-una dintre comunitățile celor Șapte Peceți, ani mai târziu, în anul 1884, Hristos Însuși a vorbit pentru prima dată prin intermediul unei purtătoare de cuvânt care rămăsese credincioasă misiunii. De atunci, revelațiile divine au continuat neîntrerupt, de-a lungul generațiilor, până la sfârșitul anului 1950.

Numărul congregațiilor și al credincioșilor a crescut tot mai mult în această perioadă, astfel încât această mișcare creștin-spiritualistă, descrisă de Hristos ca fiind opera Duhului Său, a ajuns să cuprindă în cele din urmă câteva sute de congregații cu mii de adepți în toată țara.

Credincioșii se adunau regulat duminica dimineața în sălile lor de adunare simple sau chiar în spații private, iar oriunde erau disponibili unul sau mai mulți mesageri ai Cuvântului, Duhul lui Dumnezeu se manifesta simultan, în funcție de nevoile și capacitatea de receptare a ascultătorilor.

O dată pe săptămână aveau loc slujbe de vindecare, în cadrul cărora lumea spirituală a lui Dumnezeu se manifesta spiritual, învățând, sfătuind și vindecând. Au avut loc multe vindecări spirituale ale trupului și sufletului, dar, din păcate, acestea nu au fost consemnate în scris și mărturisite pentru posteritate. Se pare că nu erau considerate ceva extraordinar și demn de transmis mai departe.

Odată cu încetarea revelațiilor divine și a celor din lumea spirituală a lui Dumnezeu, anunțată și stabilită de Domnul cu mult timp înainte pentru sfârșitul anului 1950 , a survenit o ruptură profundă în cadrul lucrării spirituale, o divizare între comunitățile care s-au ținut de această poruncă a lui Hristos și au renunțat la alte revelații spirituale, și acele comunități și conducători de comunități care nu s-au conformat și care și-au lăsat acum purtătorii de cuvânt să cadă într-o stare de transă, deschizând astfel ușa lumii spirituale inferioare și spiritelor înșelătoare pentru revelații false despre Hristos și despre duhuri.

Din păcate, aceste comunități neascultătoare aveau o forță de atracție mult mai mare pentru oamenii simpli decât cele care au rămas fidele, ai căror membri s-au dispersat în mare parte în grupuri mici sau au trecut în celălalt tabără, deoarece acolo se „oferă” mai mult pentru pofta umană de divertisment și senzații tari decât în cadrul rugăciunilor tăcute cu citirea unui fragment de învățătură și schimbul de gânduri care urma.

În ciuda acestor circumstanțe nefavorabile, după 1950, un grup de bărbați și femei, în mare parte foști purtători de cuvânt, a început să adune discursurile împrăștiate pe tot teritoriul țării, pentru a le publica sub formă de carte și a le face cunoscute omenirii. În acest demers, ei au trebuit să se bazeze în principal pe copii ale manuscriselor dactilografiate, care fuseseră realizate de către stenografi înșiși pe baza înregistrărilor stenografice ale discursurilor din acea vreme și apoi distribuite ca copii la cerere. A fost adunat un număr mare de manuscrise cu diverse revelații, dintre care 366 au fost selectate în cele din urmă pentru a fi incluse în volumele colective ale „Libro de la Vida Verdadera", în română: „CARTEA VIEȚII ADEVĂRATE".

Deși acestea reprezintă doar o parte din toate discursurile, în special din ultimii ani înainte de 1950 — ceea ce dovedește și un pachet mare, „apărut" recent, cu manuscrise ale discursurilor aparent încă nepublicate, provenind din moștenirea unui fost purtător de cuvânt —, având în vedere acest număr mare de discursuri, se poate presupune că, privite în ansamblu, sunt cuprinse toate temele și conținuturile doctrinare pe care Duhul lui Dumnezeu dorea să le aducă aproape de omenire și asupra cărora dorea să o lumineze, pentru ca aceasta să găsească calea către un viitor mai luminos.

În anul 1962 a apărut în Germania un prim volum selectiv al acestei opere complete sub titlul: „Die Dritte Zeit" (A Treia Epocă), care a făcut cunoscut pentru prima dată Cuvântul Revelației Domnului unui cerc restrâns de persoane din spațiul germanofon. Din 1979, editura Reichl Verlag publică, de asemenea, volumele în limba germană ale „CĂRȚII VIEȚII ADEVĂRATE", de unde pot fi achiziționate prin intermediul librăriilor.

În anii '70 a fost fondată în Mexico City „Societatea pentru Studii Spirituale", care și-a asumat sarcina administrării și păstrării manuscriselor revelațiilor, precum și a publicării de noi ediții ale volumelor colective și a literaturii conexe. Societatea consideră că aceasta este și astăzi misiunea sa principală, și nu conducerea centralizată a unei mișcări religioase care se bazează pe responsabilitatea personală a fiecăruia, în lumina conștiinței.

Oriunde deschidem lucrarea de față, citim și trăim spiritual cuvintele și revelațiile convingătoare, înțelepte și pline de iubire ale lui Hristos prin instrumentele umane pregătite de El — oameni care, în parte, aveau o educație școlară laică foarte redusă și adesea nu stăpâneau deloc limba care le ieșea din buze, cu atât mai puțin conținutul, înțelepciunea și autoritatea divină care se manifestau în ea.

Acest nou Cuvânt al lui Dumnezeu conține, pe de o parte, confirmări și explicații privind evenimentele și revelațiile din vechiul popor al Israelului și din timpul vieții și activității pământești a lui Iisus, iar pe de altă parte, aduce o mulțime de noi cunoștințe spirituale, care reprezintă, în parte, corecturi radicale ale viziunii creștine tradiționale asupra lumii. Aceasta se referă la imaginea lui Dumnezeu, la natura divină a lui Iisus și a Mariei, la esența omului cu o scânteie divină înăuntru și o dezvoltare veșnică a sufletului, la concepțiile despre Rai și Iad, Ziua Judecății sau Judecata de Apoi, la învățătura despre mântuire și iertarea păcatelor, la învierea din morți și la Viața Veșnică. De asemenea, în ceea ce privește practicarea credinței creștine și formele de cult, se stabilesc parțial noi standarde și obiective, iar vechile obiceiuri sunt puse sub semnul întrebării sau respinse, ceea ce se referă în special la formele de cult liturgic și la clădirile sacre.

Mesajul central corespunde celui adus de Isus: în locul practicării religioase exterioare, a evlaviei afișate — viața interioară de rugăciune și acțiunea individuală conform propriei conștiințe; în loc de o caritate calculată din motive egoiste — acțiuni spontane, altruiste, din iubire față de Dumnezeu, față de oameni și față de natură, creația lui Dumnezeu, unde „iubirea” poate avea multe forme de exprimare: atenție, considerație, respect, compasiune, afecțiune, mângâiere, ajutor și sprijin; în loc de o credință comodă și oarbă — o credință vie și lucidă, bazată pe cunoaștere și știință spirituală.

În revelațiile sale, Domnul și-a îndreptat cuvântul mai întâi către credincioșii prezenți, pe care i-a numit adesea „poporul (meu)”, „ucenici” sau „lucrători”, ocazional și „(iubitul) Israel”. Într-un sens mai larg, însă, cu câteva excepții, cuvântul Său se adresează întregului Israel spiritual, întregului popor al lui Dumnezeu din întreaga lume și oamenilor de toate popoarele, rasele și religiile. Dar oare aceștia vor primi cu bucurie și vor recunoaște noul cuvânt al lui Dumnezeu?

Acesta nu trebuie și nu poate fi un prilej pentru înființarea unei noi comunități religioase, a unei biserici sau a unei secte. Este chemarea lui Dumnezeu la reînnoirea și spiritualizarea omului și a tuturor instituțiilor sale sociale și religioase. Cine respinge al Treilea Testament al Său pentru omenire, Îl respinge pe El însuși și pe Sfântul Duh care se revelează în acesta. Fiecare să ia aminte și să țină seama de acest cuvânt de avertisment din însăși noul mesaj de iubire al lui Dumnezeu, precum și de avertismentele conținute în pildele lui Iisus despre „fecioarele înțelepte și cele nechibzuite” (Matei 25, 1-13) și despre „nunta împărătească” (Matei 22, 2-14). Căci acest cuvânt este untdelemnul sfânt pentru lămpile Duhului care se sting, este pâinea și vinul de la masa Domnului, hrana veșnică și înviorarea sufletului.

Cuprins

Cuprins

Date Legale 5

Origine 6

Despre această Ediție: 7

Cuvânt înainte 10

Introducere 13

Cuprins 21

I. A doua venire a lui Hristos – A treia perioadă de revelație 37

Capitolul 1 – *În așteptarea revenirii lui Hristos* 37

Privire introductivă asupra evenimentelor mântuitoare 37

Speranțe și așteptări 38

Promisiuni biblice 40

Semne împlinite 42

Capitolul 2 – *Zori de zi ai Trei Timpuri* 43

Prima revelație 43

Mesaje și indicații în întreaga lume 44

Lucrarea lui Ilie ca pregătitor al Domnului 46

Capitolul 3 – *Soarele spiritual al revenirii lui Hristos* 49

Venirea Domnului 49

Toate privirile se vor îndrepta spre Mine 51

Capitolul 4 – *Învățătura prin revelații divine* 54

Sursa revelațiilor 54

Locurile de revelație și destinatarii mesajelor 55

Transmiterea revelațiilor divine 58

Forma revelațiilor 62

Limita temporală a revelațiilor 64

Capitolul 5 – *Motivul noii revelații divine* 64

Voința de mântuire a lui Dumnezeu 64
Eliminarea erorilor și a formelor de cult exteriorizate 66
Lămuriri despre adevărata viață 68
Dezvoltarea, spiritualizarea și mântuirea omului 71
Capitolul 6 – *Al Treilea Testament și marea Carte a Vieții* 72
Cartea iubirii, a adevărului și a înțelepciunii lui Dumnezeu 72
Capitolul 7 – *Efectul și semnificația învățăturii spirituale* 78
Efectul revelațiilor 78
Cunoaștere și speranță din noul cuvânt 80
Capitolul 8 – *Noile comunități ale lui Hristos, ucenici, apostoli și trimiși ai lui Dumnezeu* 86
Lumină și umbră în bisericile Apocalipsei 86
Adevărați discipoli, noi apostoli 91
Trimisii lui Dumnezeu în întreaga lume și în toate timpurile 93
II. Retrospectivă asupra primei și celei de-a doua perioade de revelație 96
Capitolul 9 – Istorii și personaje ale poporului Israel 96
Povestea căderii 96
Liberul arbitru și păcatul originar 97
Potopul 98
Jertfa lui Avraam 98
Viziunea lui Iacov despre scara cerului 99
Iosif și frații săi 100
Călătoria prin deșert a poporului Israel sub conducerea lui Moise 101
Lupta lui Ilie pentru adevăratul Dumnezeu 102
Cele douăsprezece triburi ale lui Israel 103
Profeții și primii regi ai Israelului 103
Capitolul 10 – Când s-a împlinit timpul 104
Profeții profetice 104
Așteptarea Mesiei în poporul evreu 104

Maria, mama trupească a lui Iisus 105
Închinarea Pruncului Iisus 106
Legătura de iubire dintre Iisus și Maria 106
Cunoașterea și înțelepciunea lui Iisus 106
Neînțelegerea mediului uman din Nazaret 107
Capitolul 11 – Activitatea lui Isus pe pământ 108
Botezul în Iordan; perioada de pregătire în deșert 108
Unitatea lui Isus cu Dumnezeu 108
Nerecunoașterea lui Iisus ca Mesia așteptat 109
Iisus ca oaspete mântuitor printre oamenii simpli 110
Predicatorul neobosit Iisus 110
Iubirea lui Isus pentru copii și natură 111
Învățătura lui Iisus 112
„Minunile" lui Isus 113
Adulterina 115
Maria Magdalena 115
Nicodim și problema reîncarnării 116
Transfigurarea lui Iisus 116
Lipsa curajului de a mărturisi 117
ostilități împotriva lui Isus 117
Anunț de rămas bun 118
Intrarea lui Iisus în Ierusalim 119
Cina cea de Taină 120
Capitolul 12 – Suferința, moartea și învierea 121
Eforturile și suferințele de-o viață ale lui Iisus 121
Trădarea lui Iuda 122
Patimile lui Iisus 122
Fapta mântuitoare a lui Iisus în lumile de dincolo 127
Apariția lui Iisus după învierea Sa d 129

Capitolul 13 – Misiunea și semnificația lui Iisus și a apostolilor săi 131
Corectarea vechii imagini a lui Dumnezeu și a tradițiilor sale 131
Exemplul lui Isus 132
Semnificația învățăturii lui Iisus 132
Chemarea, perioada de ucenicie și încercările ucenicilor lui Iisus 132
Apostolul Ioan 133
Apostolii Petru și Pavel 135
Exemplaritatea apostolilor 136
Răspândirea creștinismului 137
III. Epoca creștinismului bisericesc 138
Capitolul 14 – Creștinismul, bisericile și cultele 138
Dezvoltarea creștinismului 138
Actele de cult d 139
Clerul d 140
Cina Domnului și Liturghia 141
Botezul 143
Comemorarea morților 144
Simboluri materiale, cruci și relicve 145
Venerarea sfinților 146
Sărbătorile bisericești 147
Prezența lui Dumnezeu în ciuda formelor false de cult 148
Capitolul 15 – Creștini de fațadă, erezii bisericești și abuzuri 149
Creștini de nume 149
Necredincioșii și fanaticii religioși 151
Denaturările învățăturii lui Isus și consecințele lor 152
Dezvoltări greșite și abuzuri în creștinism 154
IV. Legea – Iubirea de Dumnezeu și de aproapele 156
Capitolul 16 – Legea Divină 156
Puterea Legii Divine 156

Legea iubirii lui Dumnezeu în lucrarea spirituală 157
Nerespectarea Legilor Divine și consecințele sale..... 158
Împlinirea Legii supreme 160
Capitolul 17 – Noul mod de a-L venera pe Dumnezeu 161
Evoluția formelor de închinare..... 161
Rugăciuni de fațadă, fără devotament și credință 162
Adevărata rugăciune 164
Cele patru aspecte ale rugăciunii desăvârșite 165
Rugăciunea spontană din inimă, fără cuvinte 167
Rugăciunea zilnică 168
Ziua de odihnă ca zi de introspecție..... 169
Cereți și vi se va da 170
Binecuvântarea mijlocirii..... 172
Necesitatea rugăciunii..... 173
Efectele benefice ale vieții de rugăciune..... 173
Puterea rugăciunii..... 175
Iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele ca venerare a lui Dumnezeu 176
Dialogul dintre Dumnezeu și om 178
Capitolul 18 - Faptele de milostenie și importanța centrală a iubirii..... 181
Binecuvântarea retroactivă a faptelor bune 181
Caritatea adevărată și cea falsă..... 182
Activitatea iubirii spirituale și materiale..... 184
Semnificația cuprinzătoare a iubirii..... 185
Puterea supremă a iubirii 187
V. Formele de revelație și lucrarea lui Dumnezeu 188
Capitolul 19 – Sfânta Treime..... 188
Unitatea lui Dumnezeu cu Hristos și cu Duhul Sfânt..... 188
Cele trei moduri de revelare ale lui Dumnezeu..... 189

Dumnezeu ca Spirit Creator și Tată 192
Hristos, iubirea și Cuvântul lui Dumnezeu 193
Duhul Sfânt — adevărul și înțelepciunea lui Dumnezeu 194
Capitolul 20 - Maria, iubirea maternă a lui Dumnezeu 195
Existența pământească a Mariei în smerenie 195
Maria și Iisus 196
Fecioria Mariei 196
Modelul Mariei pentru femeie 197
Maria ca mijlocitoare, mângâietoare și co-mântuitoare a oamenilor 198
Natura divină a Mariei 200
Radiația universală a Mariei 201
Capitolul 21 – Atotputernicia, omniprezența lui Dumnezeu și dreptatea Sa 201
Puterea lui Dumnezeu 201
Prezența lui Dumnezeu în tot ceea ce este creat 203
Loviturile sorții 205
Dreptatea lui Dumnezeu 206
Capitolul 22 – Iubirea, grija și milostivirea lui Dumnezeu 209
Iubirea Tatălui Ceresc 209
Grija și ajutorul lui Dumnezeu 210
Smerenia Celui Preaînalt 213
Compasiunea și suferința împărtășită a lui Dumnezeu 213
Iertarea, harul și mila lui Dumnezeu 214
Capitolul 23 – Inspirații și revelații ale lui Dumnezeu 215
Inspirații divine 215
Adaptarea revelațiilor divine la înțelegerea oamenilor 217
Diferite tipuri de revelații ale lui Dumnezeu 218
Necesitatea revelațiilor divine 220
Nesfârșitul revelațiilor divine 221
Revelarea prezenței lui Dumnezeu în om 222

VI. Creația 223
Capitolul 24 – Creația spirituală și cea materială 223
Crearea ființelor spirituale 223
Activitatea marilor spirite în opera creației 224
Gândurile providențiale ale lui Dumnezeu 224
Crearea lumilor materiale pentru ființele spirituale 224
Crearea omului 225
Amintirea Paradisului 226
Natura omului 226
Unitatea Creatorului cu Creația 226
Capitolul 25 - Natura 227
Legile naturii 227
Prezența lui Dumnezeu în natură 228
Natura, creația lui Dumnezeu și parabolă pentru spiritual 228
Puterea copiilor lui Dumnezeu asupra naturii 229
Omul și natura 230
Capitolul 26 - Alte lumi 231
Lumina universală a lui Hristos 231
Legătura spirituală dintre lumi 232
Cunoașterea altor lumi și forme de viață 233
Destinul stelelor 234
Capitolul 27 – Viața de dincolo 235
Cunoașterea necesară a vieții spirituale d 235
„Raiul" și „Iadul" 235
Muzica cerului 238
În Casa Tatălui Meu sunt multe „locuințe" 239
VII Calea evoluției către desăvârșire 240
Capitolul 28 – Moartea, decesul și trezirea din lumea de dincolo 240
Nemurirea spiritului 240

Pregătirea pentru despărțirea de această lume 241
Trecerea în lumea cealaltă 242
„Somnul morții” 244
Reîntâlnirea în lumea de dincolo 244
Judecata spiritului prin propria conștiință 245
Conștiința spirituală recâștigată 248
Capitolul 29 – Purificarea și înălțarea sufletelor în lumea de dincolo 250
Remușcări, pocăință și autoacuzări 250
Justiția compensatorie 251
Ascensiunea sufletelor în Împărăția lui Dumnezeu 252
Capitolul 30 – Dezvoltarea sufletului prin reîncarnări 255
Legea evoluției 255
„Învierea trupului” — înțeleasă corect 256
Diferitele stadii de dezvoltare ale sufletelor 257
Cunoașterea vieților anterioare pe Pământ și a propriului nivel de dezvoltare 258
Iubirea ca necesitate pentru dezvoltarea spirituală și sufletească 259
Diferite motive pentru reîncarnări 260
Calea spre desăvârșire 261
Școala universală a vieții 262
Puterea de convingere a doctrinei reîncarnării 264
Căile reîncarnării unui suflet 264
Capitolul 31 – Salvarea, mântuirea și fericirea veșnică 267
Corectarea concepțiilor greșite despre mântuire 267
„Raiul” trebuie cucerit 271
Cea mai puternică forță de mântuire 273
Mântuirea și izbăvirea pentru fiecare suflet 275
Viitorul glorios al copiilor lui Dumnezeu 277
VIII. Omul 278

Capitolul 32 – Întruparea, natura și misiunea omului 278
Întruparea pe Pământ 278
Evaluarea corectă a trupului și conducerea lui de către spirit 280
Semnificația și rolul sufletului, spiritului și conștiinței în om 281
Templul lui Dumnezeu în om 285
Capitolul 33 – Bărbatul și femeia, părinții și copiii, căsătoria și familia 286
Relația dintre bărbat și femeie 286
Natura și menirea bărbatului 288
Femeia, soția și mama 290
Educația copiilor și a tinerilor 291
Un cuvânt adresat copiilor și fecioarelor d 293
Căsătoria și familia 293
Capitolul 34 – Liberul arbitru și conștiința 296
Semnificația conștiinței și a liberului arbitru 296
Abuzul libertății de voință 298
Respectarea necesară a impulsurilor conștiinței 300
Lupta dintre liberul arbitru și conștiință 301
Ascuțirea conștiinței prin noul Cuvânt al lui Dumnezeu 302
Capitolul 35 – Puterea gândurilor, a sentimentelor și a voinței 303
Transmiterea și recepționarea gândurilor și efectele acestora 303
Puterea sentimentelor, dorințelor sau temerilor 305
Lipsa de autodepășire 306
IX Învățăturile Înțelepciunii Divine 307
Capitolul 36 – Credința, adevărul și cunoașterea 307
Credința care învinge totul 307
Cunoașterea adevărului lui Dumnezeu 308
Cunoașterea spiritualului și a divinului 309
Condiții pentru cunoașterea spirituală 310
Extinderea necesară a conștiinței omului 311

Capitolul 37 – Înțelegerea corectă a textelor biblice 313
Interpretarea cuvintelor și promisiunilor biblice..... 313
Revelația lui Iisus prin apostolul Ioan 317
Capitolul 38 – Cele trei perioade de revelație și cele șapte epoci ale sigiliilor 318
Dependența dezvoltării de revelațiile lui Dumnezeu 318
Cele trei testamente ale lui Dumnezeu 320
A treia epocă..... 322
Cele șapte epoci ale istoriei mântuirii 323
Capitolul 39 – Israelul pământesc și cel spiritual 326
Misiunea istorică a Israelului, eșecul său 326
Divizarea poporului evreu în cei cu înclinații pământești și cei cu înclinații spirituale 327
Poporul spiritual al lui Israel 329
Cei 144.000 de aleși și marcați 332
Capitolul 40 – Forțele binelui și ale răului..... 334
Originea binelui și a răului 334
Mândria și smerenia 337
Binele, omul de bună voință..... 338
Răul, omul căzut pradă răului..... 339
Lupta dintre bine și rău..... 340
Ispite și seducții 341
Crime morale 342
Neputința și trecerea răului..... 343
Puterea iertării..... 343
Capitolul 41 – Legătura dintre această lume și lumea de dincolo 344
Inspirație și ajutor din partea lumii spirituale 344
Spirite confuze și răuvoitoare..... 347
Lupta spiritelor pentru oameni 349

Legătura cu lumea spirituală a lui Dumnezeu 351
Capitolul 42 – Vinovăție și ispășire, încercări și suferințe 353
Necesitatea pocăinței și a ispășirii 353
Legea ispășirii 354
Cauza încercărilor și a suferințelor 355
Credință, supunere și smerenie în încercări 357
Semnificația suferinței și a durerii 358
Capitolul 43 – Boala, vindecarea și reînnoirea 360
Originea și sensul bolii 360
Vindecarea prin propria voastră putere 361
Reînnoirea omului 362
Capitolul 44 – Viața în sensul divin 363
Echilibrul necesar 363
Bucuriile bune și cele pieritoare 363
Bogăția binecuvântată și nefericită 364
Legea dăruirii 366
Îndeplinirea îndatoririlor și sarcinilor 366
Capitolul 45 – Predestinarea, sensul și împlinirea în viață 368
Providența și destinul lui Dumnezeu în soarta omului 368
În școala vieții 370
Sensul și valoarea vieții umane 371
X Materialismul și spiritualismul 373
Capitolul 46 – Omul rătăcit, materialist 373
Lenea spirituală, ignoranța și aroganța omului 374
Lipsa disponibilității pentru renunțare, efort și responsabilitate 376
Mizeria sufletească a omului 378
Comportamente pământești greșite și consecințele lor 380
Capitolul 47 – Materialismul și spiritualismul 381
Efectul materialismului dominant 381

Esența spiritualismului 383
Cine se poate numi pe bună dreptate spiritualist? 383
Spiritualismul în religii și confesiuni 384
Capitolul 48 – Darurile spirituale și spiritualizarea 386
Capacitățile spirituale ale omului 386
Condiții și trăsături ale spiritualității autentice 389
Efectul binecuvântat al spiritualității 390
XI Omenirea 391
Capitolul 49 – Religia și justiția 391
Nicio religie sau confesiune nu este singura adevărată 391
Atitudinea ostilă a religiilor față de evoluție 393
Relația dintre religie și știință 394
Asprimea și nedreptatea justiției pământești 395
Aroganța omului cu inima împietrită 396
Justiția pământească ca rău necesar 397
Capitolul 50 – Educația și știința 397
Îngâmfarea și mândria cunoașterii 397
Consecințele gândirii raționale materialiste 399
Inspirația noilor descoperiri științifice de către Dumnezeu și Lumea Spirituală 402
Recunoașterea oamenilor de știință care lucrează pentru binele umanității 404
Capitolul 51 – Conducători, abuzul de putere și războaie 405
Iluzia trecătoare a puterii și măreției pământești 405
Exercitarea abuzivă a puterii asupra oamenilor și popoarelor 406
Reflecții asupra celui de-al Doilea Război Mondial 408
Condamnabilitatea și inutilitatea războaielor 410
Capitolul 52 – Nedreptatea și decăderea umanității 412
Subjugarea și exploatarea celor slabi de către cei puternici 412

Depravarea umanității 414
Lumea pe dos a unei umanități imature 416
XII Judecata și purificarea umanității 418
Capitolul 53 – A sosit timpul judecății 418
Recoltarea roadelor semințelor umane 418
Purificarea umanității în Judecata de Apoi 419
Iubirea lui Dumnezeu în Judecată 421
Capitolul 54 – Lupta dintre viziunile asupra lumii, religiile și bisericile 422
Lupte spirituale înaintea împărăției de pace a lui Hristos pe pământ 422
Lupta pentru supremația spirituală pe Pământ 423
Lupta împotriva învățăturii spirituale 424
Ignorarea sau combaterea mesajelor spirituale și a vindecărilor spirituale 426
Capitolul 55 – Purificarea Pământului și a umanității în Judecată 427
Vocea avertizatoare a lui Dumnezeu și a naturii înaintea judecății de purificare 427
Puterea și stăpânirea răului vor fi zdrobite 429
Războaie apocaliptice, epidemii, calamități și distrugeri 431
Natură și catastrofe naturale 432
Dreptatea iubirii și mila lui Dumnezeu 434
Efectul judecății 435
XIII Transformarea și desăvârșirea lumii și a creației 436
Capitolul 56 – Victoria și recunoașterea operei spirituale a lui Hristos 436
Răspândirea învățăturii spirituale prin trimișii lui Dumnezeu 437
Lupta pentru recunoașterea noului cuvânt 437
Puterea învățăturii Duhului Sfânt 438
Cunoașterea revenirii lui Hristos în întreaga lume 439
Capitolul 57 – Pocăință și schimbare în toate domeniile 441
Cunoștințe noi și mai profunde 441

Luminarea prin oameni trimiși de Dumnezeu 443
Transformarea omului 444
Schimbări și revoluții în toate domeniile vieții 446
Capitolul 58 – Împărăția Păcii a lui Hristos și desăvârșirea Creației 448
Puterea determinantă în Împărăția Păcii a lui Hristos 448
Omul nou d 449
Pământul ca țară a promisiunii și oglindă a Împărăției Cerurilor 451
Desăvârșirea Creației 453
Cântarea de laudă a armoniei creației restabilite 454
XIV Misiunea 455
Capitolul 59 – Misiunea de răspândire a noului Cuvânt al lui Dumnezeu 455
Instrucțiuni privind realizarea de volume, ediții rezumate și traduceri 455
Dreptul de a cunoaște noul Cuvânt al lui Dumnezeu 456
Instrucțiuni pentru răspândirea învățăturii spirituale 458
Capitolul 60 - Lucrarea în spiritul lui Hristos 459
Calități, virtuți și abilități necesare noilor ucenici 459
Comportamentul corect în transmiterea Cuvântului 463
Modul corect de a vesti Cuvântul 465
Misiunea de a mângâia și vindeca pe cei care suferă fizic și sufletește 469
Momentul pornirii spre misiunea mondială 471
XV. Îndemnuri, avertismente, învățături 471
Capitolul 61 – Îndemnuri și avertismente ale Domnului 471
Porunci și însărcinări 471
Credință, speranță, iubire, smerenie, încredere 473
Rugăciune, studiu, veghere, înnoire și spiritualizare 475
Avertismente adresate comunităților revelației 476
Avertisment privind continuarea revelațiilor după 1950 și falsele „revelații ale lui Hristos” 477
Viciile, ipocrizia, depravarea 479

Penitențe false și așteptări false 480
Avertisment către popoare și către cei puternici ai pământului 482
Capitolul 62 – Cuvinte pentru ascultătorii prezenți în Mexic 483
Cuvinte pentru ascultătorii prezenți în Mexic 483
Capitolul 63 – Învățături pentru comunități și pentru toți discipolii lui Hristos 500
Opera spirituală a lui Hristos 500
Israelul spiritual și poporul evreu 509
Ucenicia și spiritualitatea 511
Dezvoltarea 522
Purificarea și desăvârșirea 526
În această lume și dincolo de ea 529
Revelații ale Divinității 533
Omul și destinul său 536
Vicii, greșeli, rătăciri 542
Purificarea și spiritualizarea umanității 545
XVI. Profeții și parabole, mângâiere și promisiune 547
Capitolul 64 – Profeții 547
Împlinirea profețiilor vechi și noi 547
Marea profeție a popoarelor din 10 ianuarie 1945, spre sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial 547
Războaie și catastrofe naturale — semne pe cer 549
Profeție despre divizarea comunităților mexicane 550
Capitolul 65 – Parabole, mângâiere și promisiune 551
Pilda administratorilor răi 551
Pilda traversării deșertului până la Marele Oraș 552
Pilda despre mărinimia unui rege 555
Fericiri și binecuvântări 557
Încurajări pentru evoluția ascendentă 558

Chemarea lui Dumnezeu 559
Apel către oamenii acestui timp:..... 559
Apel către intelectuali: 559
Apel către cei osteniți și împovărați**:** 559
Apel către Israelul spiritual:..... 560
Învățăturile divine în Mexic 1866-1950..... 561

Al Treilea Testament

I. A doua venire a lui Hristos – A treia perioadă de revelație

Capitolul 1 – *În așteptarea revenirii lui Hristos*

Privire introductivă asupra evenimentelor mântuitoare

1. La începutul timpurilor, lumii îi lipsea iubirea. Primii oameni erau departe de a simți și de a înțelege acea forță divină – acea esență a Spiritului, originea tuturor lucrurilor create.

2. Ei credeau în Dumnezeu, dar Îi atribuiau doar putere și dreptate. Oamenii credeau că înțeleg limbajul divin prin elementele naturii; de aceea, când o vedeau blândă și pașnică, credeau că Domnul era de acord cu faptele oamenilor; dar când forțele naturii se dezlănțuiau, credeau că recunosc în ele mânia lui Dumnezeu, care se manifesta sub această formă.

3. În inimile oamenilor se formase imaginea unui Dumnezeu înfricoșător, care purta în Sine mânia și sentimentul răzbunării. De aceea, când credeau că L-au jignit pe Dumnezeu, Îi ofereau jertfe de foc și daruri, în speranța de a-L împăca.

4. Vă spun că acele ofrande nu erau inspirate de iubirea față de Dumnezeu: era teama de Justiția Divină, frica de pedeapsă, care îi împingea pe primele popoare să-I aducă tribut Domnului lor. 5. Ei numeau Spiritul Divin pur și simplu Dumnezeu, dar niciodată Tată sau Stăpân.

6. Patriarhii și primii profeți au fost cei care au început să le facă oamenilor înțeles că, deși Dumnezeu era dreptate — da, dar dreptate desăvârșită; că El era mai presus de toate Tată și, ca Tată, îi iubea pe toți creaturile Sale.

7. Pas cu pas, omenirea a înaintat încet pe calea dezvoltării sale spirituale și și-a continuat pelerinajul, trecând dintr-o epocă în alta și aflând ceva mai mult despre misterul divin prin revelațiile pe care Dumnezeu le-a dat copiilor Săi în toate timpurile.

8. Cu toate acestea, omul nu a ajuns la o cunoaștere deplină a iubirii divine; căci el nu-L iubea cu adevărat pe Dumnezeu ca pe un Tată, nici nu era în stare să simtă în inima sa iubirea pe care Domnul său i-o arăta mereu.

9. Era necesar ca iubirea desăvârșită să se facă om, ca „Cuvântul” să se întrupeze și să ia un trup tangibil și vizibil pentru oameni, pentru ca aceștia să experimenteze în sfârșit cât de mult și în ce fel îi iubea Dumnezeu.

10. Nu toți au recunoscut în Isus prezența Tatălui. Cum ar fi putut să-L recunoască, din moment ce Isus era umil, plin de compasiune și iubitor chiar și față de cei care-L jigneau? Ei îl considerau pe

Dumnezeu puternic și mândru față de dușmanii Săi, judecător și înfricoșător pentru cei care-L jigneau.

11. Dar, la fel cum mulți au respins acel cuvânt, la fel de mulți l-au crezut — acel cuvânt care a pătruns până în adâncul inimii. Acel mod de a vindeca suferințele și bolile incurabile doar cu o mângâiere, cu o privire de compasiune infinită, cu un cuvânt de speranță, acea învățătură care era promisiunea unei lumi noi, a unei vieți pline de lumină și dreptate, nu a mai putut fi ștersă din multe inimi, care au înțeles că acel Om divin era Adevărul Tatălui, Iubirea Divină a Celui pe care oamenii nu-L cunoșteau și pe care, prin urmare, nu-L puteau iubi.

12. Sămânța acelei adevăruri supreme a fost semănată pentru totdeauna în inima omenirii. Hristos a fost semănătorul și El îngrijește încă sămânța Sa. După aceea, El își va culege rodul și se va bucura de el pentru totdeauna. Atunci El nu va mai spune în cuvintele Sale: „Mi-e foame" sau „Mi-e sete", pentru că, în sfârșit, copiii Săi Îl vor iubi așa cum El i-a iubit de la început.

13. Cine vă vorbește despre Hristos, ucenici? El Însuși.

14. Eu sunt „Cuvântul" care îți vorbește din nou, omenire. Recunoaște-Mă, nu te îndoi de prezența Mea din cauza neînsemnătății în care Mă arăt. La Mine nu poate exista mândrie.

15. Recunoașteți-Mă după calea vieții Mele de atunci pe lume, amintiți-vă că am murit la fel de smerit cum m-am născut și cum am trăit. (296, 4-16)

Speranțe și așteptări

16. După plecarea Mea în „A doua epocă", cei care au păstrat credința în Mine au așteptat revenirea Mea din generație în generație. Promisiunea divină a fost transmisă de la părinți la copii, iar Cuvântul Meu a menținut vie dorința de a trăi întoarcerea Mea.

17. Fiecare generație credea că este cea binecuvântată, în așteptarea împlinirii în ea a Cuvântului Domnului său.

18. Așa a trecut timpul, iar generațiile s-au succedat, iar promisiunea Mea a fost din ce în ce mai mult alungată din inimile oamenilor, iar aceștia au uitat să vegheze și să se roage. (356, 4-5)

19. Lumea este supusă încercării, națiunile simt toată greutatea dreptății Mele care cade asupra lor, iar lumina Mea, vocea Mea care vă cheamă, se face simțită în întreaga umanitate.

20. Oamenii simt prezența Mea, percep Raza Mea Universală care coboară și se odihnește asupra lor. Ei Mă presimt fără să cunoască această Operă*, fără să-Mi fi auzit Cuvântul, și își înalță sufletele către Mine, pentru a Mă întreba: „Doamne, în ce vremuri trăim? Aceste încercări și suferințe care au lovit oamenii — ce înseamnă ele, Tată? Oare nu auzi plângerile acestei lumi? Nu ai spus că vei

reveni? Când vei veni, o, Doamne?" Și în fiecare grup de credință și comunitate religioasă se înalță spiritul copiilor Mei, iar ei Mă caută, Mă roagă, Mă întreabă și Mă așteaptă. (222, 29)

** Revelațiile lui Hristos la a doua Sa venire în Cuvânt, sub formă spirituală, care au început în anul 1866 în Mexic prin intermediul precursorului Elias.*

21. Oamenii Mă întreabă și Îmi spun: „Doamne, dacă exiști, de ce nu Te revelezi printre noi, deși în alte vremuri ai coborât în lumea noastră pământească? De ce nu vii astăzi? Este oare ateismul nostru atât de mare încât te împiedică să vii în ajutorul nostru? Mereu i-ai căutat pe cei pierduți, pe „orbi", pe „leproși" — acum lumea este plină de ei. Nu mai trezim compasiunea Ta?

22. Le-ai spus apostolilor Tăi că Te vei întoarce la oameni și că vei da semne ale venirii Tale, pe care acum credem că le vedem. De ce nu ne arăți chipul Tău?"

23. Iată, așa Mă așteaptă oamenii, fără să simtă că sunt printre ei. Sunt în fața ochilor lor, și ei nu Mă văd; le vorbesc, și ei nu-Mi aud vocea; și când în sfârșit Mă privesc pentru o clipă, Mă neagă. Dar Eu continui să dau mărturie despre Mine, și pe cei care speră în Mine îi voi aștepta în continuare.

24. Dar, cu adevărat, semnele revelației Mele în acest timp au fost mari; chiar sângele oamenilor, vărsat în râuri și udând pământul, a anunțat timpul prezenței Mele printre voi ca Duh Sfânt. (62, 27-29)

25. Nimeni nu ar trebui să fie surprins de prezența Mea. Deja prin Isus v-am arătat evenimentele care ar anunța manifestarea Mea ca Duh al Adevărului. De asemenea, v-am spus că venirea Mea se va face în Duh, pentru ca nimeni să nu aștepte manifestări materiale care nu vor veni niciodată.

26. Priviți poporul evreu, care încă îl așteaptă pe Mesia, fără ca acesta să vină în forma pe care o așteaptă, pentru că cel adevărat a fost deja printre ei și ei nu L-au recunoscut.

27. Omenire, nu vrei să recunoști noua Mea revelație, pentru a Mă aștepta în continuare conform concepției tale de credință și nu conform a ceea ce ți-am promis? (99, 2)

28. Lumea nu trebuie să aștepte un nou Mesia. Așa cum v-am promis că voi reveni, v-am făcut cunoscut și faptul că venirea Mea va fi spirituală; totuși, oamenii nu au știut niciodată să se pregătească pentru a Mă primi.

29. Pe atunci, oamenii se îndoiau că Dumnezeu ar putea fi ascuns în Isus, pe care îl considerau un om ca toți ceilalți și la fel de sărac ca oricare altul. Cu toate acestea, mai târziu, având în vedere lucrările puternice ale lui Hristos, oamenii au ajuns la convingerea că în acel om, care s-a născut în lume, a crescut și a murit, se afla „Cuvântul" lui Dumnezeu. Dar în zilele noastre, mulți oameni ar accepta venirea Mea doar dacă aș

veni ca om, așa cum am făcut în a doua epocă.

30. Dovezile că vin în Duh și mă fac cunoscut astfel omenirii nu vor fi recunoscute de toți, în ciuda mărturiilor, căci materialismul va fi ca o legătură întunecată în fața ochilor unora.

31. Câți ar dori să-L vadă pe Hristos suferind din nou pe lume și să primească o minune de la El, pentru a crede în prezența sau în existența Sa. Dar, adevărat vă spun, pe acest pământ nu va mai exista niciun iesle care să Mă vadă născându-Mă ca om, nici un alt Golgota care să Mă vadă murind. Acum, toți cei care învie la viața adevărată Mă vor simți născându-Mă în inimile lor, la fel cum toți cei care rămân încăpățânați în păcat Mă vor simți murind în inimile lor. (88, 27-29)

32. Priviți cât de mulți oameni cercetează în aceste vremuri scrierile din vremurile trecute, meditează asupra profeților și încearcă să înțeleagă promisiunile pe care Hristos le-a făcut cu privire la întoarcerea Sa.

33. Ascultați cum spun: „Maestrul este aproape” — „Domnul este deja aici”, sau: „El va veni în curând”, și adaugă: „Semnele întoarcerii Sale sunt clare și evidente.”

34. Unii Mă caută și Mă cheamă, alții simt prezența Mea, iar alții presimt venirea Mea în spirit.

35. Ah, de-ar fi deja în toți acea sete de cunoaștere, de-ar avea toți acea dorință de a cunoaște adevărul suprem! (239, 68-71)

36. Priviți cum oamenii din toate confesiunile și sectele cercetează timpul, viața și întâmplările în speranța de a descoperi semnele care anunță venirea Mea. Sunt oameni neștiutori, care nu știu că Eu Mă manifest de multă vreme și că în curând acest mod de manifestare va înceta.

37. Dar vă spun și aceasta, că mulți dintre cei care Mă așteaptă cu atâta dor nu M-ar recunoaște dacă ar fi martori la modul în care Mă manifest, ci mai degrabă M-ar respinge categoric.

38. La ei vor ajunge doar mărturiile, și prin acestea vor crede totuși că am fost printre copiii Mei.

39. Și voi M-ați așteptat în interiorul vostru cu nerăbdare; dar Eu știam că Mă veți recunoaște și că veți face parte dintre lucrătorii Mei în acest timp. (255, 2-4)

Promisiuni biblice

40. În revelația Mea prin Isus v-am anunțat venirea Duhului Sfânt; dar oamenii credeau că este vorba de o zeitate care — necunoscută de ei — se află în Dumnezeu, fără să poată înțelege că, atunci când vorbeam despre Duhul Sfânt, vă vorbeam despre singurul Dumnezeu, care pregătea timpul în care Se va revela oamenilor prin capacitatea rațională umană. (8, 4)

41. De ce ar trebui ca cineva să fie surprins de noile Mele revelații? Adevărat vă spun că patriarhii din vechime aveau deja cunoștință de venirea acestei epoci, vizionarii altor

epoci o văzuseră, iar profeții o anunțaseră. Era o promisiune divină care fusese făcută oamenilor cu mult înainte ca Eu să vin pe lume în Isus.

42. Când le-am anunțat ucenicilor Mei venirea Mea din nou și le-am comunicat modul în care Mă voi revela oamenilor, trecuse deja mult timp de când vi se dăduse promisiunea.

43. Acum aveți în fața ochilor desfășurarea acelei perioade, aici se împlinesc acele profeții. Cine poate fi surprins de aceasta? Doar cei care au dormit în întuneric* sau cei care și-au șters din suflet promisiunile Mele. (12, 97-99)

** Termenul „întuneric" are aici și în alte locuri sensul de „lipsa cunoașterii", „necunoaștere", în timp ce „lumina" este folosită în sensul opus, ca simbol al „cunoașterii", „iluminării".*

44. Deoarece știam că vă veți adânci doar puțin în învățăturile Mele și prevăzeam erorile în care veți cădea la interpretarea revelațiilor Mele, v-am anunțat întoarcerea Mea, spunându-vă că vă voi trimite Duhul Adevărului, pentru ca El să vă lumineze multe taine și să vă explice ceea ce nu ați înțeles.

45. Căci în esența cuvântului meu profetic v-am făcut cunoscut că în acest timp nu voi veni ca pe Sinai, în mijlocul fulgerelor și tunetelor, nici că voi deveni om și îmi voi umaniza iubirea și cuvintele ca în „Al Doilea Timp", ci că voi veni la spiritul vostru în raza înțelepciunii Mele, că vă voi surprinde mintea cu lumina inspirației și că voi chema la ușile inimilor voastre cu o voce „ ", pe care spiritul vostru o înțelege. Acele previziuni și promisiuni se împlinesc chiar acum.

46. Este de ajuns să vă pregătiți puțin pentru a vedea lumina Mea și a simți prezența Spiritului Meu — același care v-a anunțat că va veni să vă învețe și să vă dezvăluie adevărul. (108, 22-23)

47. Sunt mulți care, din frică sau din lipsă de sârguință, nu s-au dezvoltat și nu fac decât să urmeze Legea lui Moise, fără a recunoaște venirea lui Mesia, și alții care, deși cred în Isus, totuși nu l-au așteptat pe Duhul Mângâietor promis. Acum am coborât pentru a treia oară, și ei nu M-au așteptat.

48. Îngerii au vestit aceste revelații, iar chemarea lor a umplut spațiul. Le-ați recunoscut? Este Lumea Spirituală care a venit la voi pentru a mărturisi prezența Mea. Tot ceea ce este scris se va împlini. Distrugerea care a fost declanșată va învinge mândria și vanitatea omului, iar acesta — devenit smerit — Mă va căuta și Mă va numi Tată. (179, 38-39)

49. Iată ce v-am spus în vremurile acelea: „Ceea ce v-am spus nu este tot ceea ce trebuie să vă învăț. Pentru ca voi să aflați totul, trebuie mai întâi să plec și să vă trimit Duhul Adevărului, ca El să vă explice tot ceea ce am spus și am făcut. Vă promit Mângâietorul în vremurile de

încercare." Dar acel Mângâietor, acel Explicator, sunt Eu însumi, Cel care se întoarce pentru a vă lumina și a vă ajuta să înțelegeți învățăturile trecute și pe aceasta nouă, pe care v-o aduc acum. (339, 26)

50. În Înțelepciune se află balsamul vindecător și mângâierea pe care o dorește inima voastră. De aceea v-am promis odată Duhul Adevărului ca Duh al Mângâierii. Dar este indispensabil să aveți credință, pentru a nu rămâne pe loc pe calea voastră și nici să simțiți teamă în fața încercărilor. (263, 10-11)

Semne împlinite

51. Puțini sunt oamenii care recunosc semnele că a început o nouă eră și că Eu Mă revelez în prezent spiritual omenirii. În majoritatea lor, își dedică viața și eforturile progresului material, iar în această luptă nemiloasă și uneori sângeroasă pentru atingerea scopurilor lor, trăiesc ca niște orbi, își pierd direcția, nu mai știu ce urmăresc, nu pot vedea strălucirea luminoasă a noii zoriri, nu percep semnele și sunt departe de a însuși cunoașterea revelațiilor Mele.

52. Această omenire a crezut mai mult în învățăturile și cuvintele oamenilor decât în revelațiile pe care i le-am acordat de-a lungul timpului. Oare așteptați ca Tatăl, în dreptatea Sa, să vă trimită semne și mai mari decât cele pe care le vedeți la fiecare pas, pentru ca voi să simțiți și să credeți cu adevărat că acesta este timpul prezis pentru manifestarea Mea ca Duh al Adevărului? O, voi, oameni cu puțină credință! Acum veți înțelege, ucenici, de ce vă spun uneori că vocea Mea strigă în deșert, pentru că nu este nimeni care să o audă și să o ia cu adevărat în seamă. (93, 27-28)

53. Pentru ca toți oamenii de pe pământ să poată crede în adevărul acestui mesaj, am făcut ca acele semne profetizate în vremurile de demult să fie simțite pe tot globul — profeții care vorbeau despre întoarcerea Mea.

54. De aceea, când această Bună Veste va ajunge la națiuni, oamenii vor cerceta și vor examina tot ceea ce li s-a spus în aceste vremuri și, surprinși și bucuroși, vor descoperi că tot ceea ce a fost anunțat și promis cu privire la întoarcerea Mea s-a împlinit cu fidelitate, așa cum se cuvine Celui care are o singură voință, un singur cuvânt și o singură lege. (251, 49)

55. În „A doua Epocă"* le-am anunțat apostolilor Mei noua Mea revelație, iar când M-au întrebat ce semne vor anunța acea epocă, le-am anunțat unul câte unul, precum și dovezile pe care le voi da.

** Istoria mântuirii este împărțită de Hristos în 3 mari secțiuni, epoci sau „vremuri", „A doua epocă" fiind cea a revelației lui Dumnezeu prin Iisus și perioada de după aceasta (pentru detalii, vezi capitolul 38)*

56. Semnele au apărut până la ultimul, ele au vestit că acesta este

timpul prezis de Isus, iar acum vă întreb: dacă această manifestare spirituală, la care vă fac părtași, nu ar fi adevăr – de ce atunci Hristos nu a apărut (în forma așteptată de credincioși), deși semnele s-au împlinit? Sau credeți că ispititorul are putere și asupra întregii creații și asupra forțelor naturii, pentru a vă înșela?

57. V-am avertizat odată să nu cădeți pradă ispitei profeților falși, a falsilor Hristoși și a falsilor Mântuitori. Dar astăzi vă spun că sufletul încarnat, datorită dezvoltării, cunoașterii și experienței sale, s-a trezit atât de mult încât nu este ușor să-i oferi întunericul drept lumină, oricât de multe iluzii ar avea la dispoziție.

58. De aceea v-am spus: înainte de a vă abandona pe această cale cu o credință oarbă, cercetați cât doriți! Înțelegeți că acest Cuvânt a fost dat tuturor și că nu Mi-am rezervat niciodată o parte din el doar pentru anumite persoane. Vedeți că în această operă nu există cărți în care să încerc să vă ascund vreo învățătură.

59. Totuși, v-am spus și în acea „A doua Epocă", prin gura apostolului meu Ioan: „Dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, iar el cu Mine." De asemenea, v-am învățat pilda fecioarelor, ca să o luați la inimă în acest timp. (63, 79-80)

60. Deoarece semnele și încercările s-au împlinit, iar Eu nu am apărut nici în sinagogă, nici în vreo biserică — nu bănuiește oare lumea că trebuie să Mă revelez în prezent într-un loc oarecare, întrucât nu pot încălca Cuvântul Meu? (81, 41)

Capitolul 2 – *Zori de zi ai Trei Timpuri*

Prima revelație

1. Aceasta este o zi de comemorare: într-o zi ca aceasta, Eu i-am consacrat pe primii mei purtători de voce, pentru a face cunoscute prin ei noile Mele îndrumări și noile Mele revelații. Spiritul lui Ilie l-a strălucit pe Roque Rojas*, pentru a vă aminti calea care este Legea lui Dumnezeu.

** Numele acestui prim purtător de cuvânt se pronunță „Roke Rochas"*.

2. Momentul a fost solemn, sufletul celor prezenți a tremurat de teamă și de bucurie, așa cum a tremurat inima lui Israel pe Muntele Sinai când a fost proclamată Legea; așa cum au tremurat ucenicii care au văzut pe Muntele Tabor Transfigurarea lui Isus, când Moise și Ilie au apărut spiritual la dreapta și la stânga Maestrului.

3. Acea zi de 1 septembrie 1866 a marcat nașterea unei noi epoci, zorii unei noi zile: „A Treia Epocă", care a răsărit pentru omenire.

4. Din acel moment, s-au împlinit neîncetat multe profeții și multe promisiuni pe care Dumnezeu le-a făcut oamenilor de mii de ani. Ele s-au împlinit pentru voi, bărbați și

femei care locuiți lumea în acest timp. Care dintre voi a fost pe pământ când au fost rostite acele profeții și făcute acele promisiuni? Numai Eu știu; dar esențialul este ca voi să știți că Eu v-am promis și că acum împlinesc.

5. Știți voi despre acel „nor” pe care ucenicii Mei M-au văzut urcând, când M-am arătat lor pentru ultima oară? Căci este scris în adevăr că Eu voi reveni „pe nor”, și Eu am împlinit aceasta. La 1 septembrie 1866, Spiritul Meu a venit pe norul simbolic pentru a vă pregăti să primiți noua învățătură. După aceea, în anul 1884, am început să vă dau învățătura Mea.

6. Nu am venit ca om, ci spiritual, limitat într-o rază de lumină, pentru a o lăsa să se odihnească asupra unei capacități intelectuale umane. Acesta este mijlocul ales prin voința Mea pentru a vă vorbi în acest timp, și vă voi socoti credința pe care o aveți în acest cuvânt.

7. Căci nu Moise este cel care vă conduce prin deșert spre Țara Promisă, nici Hristos ca om, care vă face să auziți Cuvântul Său de viață ca o cale spre mântuire și libertate. Acum este vocea umană a acestor creaturi care ajunge la urechile voastre, și este necesar să vă spiritualizați pentru a descoperi esența divină în care Eu sunt prezent. De aceea vă spun că este meritoriu să credeți în acest cuvânt, pentru că este dat prin ființe imperfecte. (236, 46-50)

8. În anul 1866 a luat naștere prima comunitate de spiritualiști, discipoli ai acestei lucrări. Luminați de Spiritul Meu și învățați de Ilie, acei primi discipoli au început să primească razele mesajului pe care voi îl primiți acum, înainte de încheierea lui, în plinătate. (255, 10)

Mesaje și indicații în întreaga lume

9. Ilie, care trebuia să vină primul pentru a pregăti calea Domnului, s-a manifestat pentru prima dată în 1866 prin capacitatea intelectuală umană. Nu vreți să dedicați puțin timp cercetării semnelor și evenimentelor care au avut loc în toate domeniile și care au coincis cu momentul acelei manifestări? Din nou, acei savanți care studiază stelele și care în Antichitate erau numiți magi vor fi cei care vor mărturisi că cerul a dat semne care sunt chemări divine. (63, 81)

10. Nu credeți că acest punct al pământului, unde se aude acest cuvânt, este singurul loc unde Mă prezint în fața copiilor Mei. Căci, adevărat, vă spun, manifestarea Mea sub diferite forme este la nivel mondial.

11. Ilie, care s-a manifestat printre voi ca pregătitor al revelației Mele prin intermediul rațiunii umane, nu a venit doar în această țară în care locuiți. El a străbătut pământul dintr-un loc în altul, vestind Noul Timp și anunțând apropierea Împărăției Cerurilor.

12. Din toate părțile s-au ridicat strigăte care v-au anunțat sosirea Mea: natura zguduită a mișcat pământul, știința s-a mirat în fața noilor revelații, Lumea Spirituală* s-a năpustit asupra oamenilor, și totuși omenirea a rămas surdă la acele strigăte, vestitorii unei noi epoci.

** Această expresie se referă la locuitorii nivelurilor superioare de dincolo, spiritele de lumină ale lumii spirituale a lui Dumnezeu.*

13. Un potop de lumină divină s-a revărsat pentru a-i scoate pe oameni din întunericul lor. Dar aceștia — egoiști și materializați*, departe de a tinde spre desăvârșirea sufletului, spre îmbunătățirea morală a vieții lor pe Pământ — au folosit acea Lumină doar pentru a-și crea tronuri și glorie, confort și plăceri pentru trup și — atunci când au considerat necesar — și arme pentru a distruge viața semenilor lor. Ochii lor erau orbiți de intensitatea luminii Mele, iar vanitatea lor le-a adus pieirea. Dar Eu vă spun că tocmai prin această lumină vor găsi adevărul, vor descoperi calea și se vor mântui.

** Aceasta înseamnă opusul lui „spiritualizat", adică o viață și o gândire a omului referitoare doar la aspectul material și fizic.*

14. Cei care au fost capabili să primească această lumină în mintea lor și au acceptat-o ca pe un mesaj divin, și-au lăsat conștiința să le călăuzească pașii și să le servească drept ghid în acțiunile lor. Căci ei au avut presimțirea că Domnul S-a întors și că El este printre oameni.

15. Reprezentanții diferitelor secte și confesiuni nu au vrut să Mă primească; inima lor, demnitatea lor și falsa lor măreție i-au împiedicat să Mă accepte spiritual. De aceea, pe tot pământul s-au format grupuri, frății și asociații ale celor care simt prezența Noii Epoci, care caută singurătatea pentru a se ruga și a primi inspirațiile Domnului. (37, 76-81)

16. Există comunități religioase care încearcă să se pregătească pentru întoarcerea Mea, fără să știe că Eu sunt deja pe cale să plec.

17. I-am chemat pe toți, și, într-adevăr, chemarea Mea și zvonul că Mă fac cunoscut oamenilor în acest moment au ajuns în toate colțurile pământului, împreună cu mărturii și dovezi care vorbesc despre Mine: păcătoși reînnoiți, necredincioși convertiți, „morți" care învie, bolnavi incurabili care se vindecă și posedați care sunt eliberați de răul lor.

18. Dar am găsit pe mulți surzi, pe alții deveniți orgolioși în prestigiul lor pământesc și pe alții prea fricoși pentru a face cunoscută manifestarea Mea ca Duh al Adevărului. I-am primit și i-am învățat pe toți cei care au venit la Mine și au avut încredere în iubirea Mea. (239, 17-19)

19. Din alte țări vor veni mulțimi de oameni la acest popor, care vă vor

întreba cu nerăbdare despre evenimentele spirituale la care ați asistat în acest timp, precum și despre revelațiile și profețiile pe care vi le-am dat.

20. Căci în multe părți ale lumii s-au primit mesajele Mele, care spun că raza Mea divină a coborât într-un loc din Occident pentru a vorbi omenirii din acest timp.

21. Când va veni momentul, veți vedea cum vor veni din alte popoare și națiuni să vă caute. Atunci oamenii marilor confesiuni vor fi afectați de faptul că nu la ei M-am adresat. (276, 45)

22. Cât de puțin o interesează pe lume noua Mea manifestare! Cât de puțini sunt cei care veghează și Mă așteaptă, și cât de mulți sunt cei care dorm!

23. Despre cei care trăiesc în așteptarea Mea, vă pot spune că nu toți presimt forma reală a prezenței Mele în acest timp. Căci, în timp ce unii, sub influența vechilor concepții religioase, cred că Mă voi întoarce pe lume ca om, alții cred că trebuie să apar într-o formă vizibilă pentru ochiul uman, iar foarte puțini ghicesc adevărul și presimt că venirea Mea este spirituală.

24. În timp ce unii se întreabă ce formă voi lua, la ce oră sau în ce zi mă voi arăta pe pământ și în ce loc voi apărea, alții spun, fără a se gândi la forme sau momente concrete: „Maestrul este deja printre noi, lumina Lui, care este Spiritul Său, ne învăluie.”

25. Când acest mesaj va ajunge la toate inimile, pentru unii va fi un moment de bucurie, pentru că vor găsi în el confirmarea tuturor presimțirilor și credinței lor. Alții, în schimb, vor nega adevărul mesajului meu, pentru că nu îl vor găsi în concordanță cu ceea ce credeau că se va întâmpla și cu modul în care se va revela. (279, 41-44)

Lucrarea lui Ilie ca pregătitor al Domnului

26. L-am lăsat pe Ilie să se întoarcă în „A treia epocă”*, iar Eu, ca Maestru, l-am anunțat în acea „A doua epocă” și am spus: „Adevărat, Ilie a fost printre voi, și voi nu l-ați recunoscut. Eu mă voi întoarce în lume, dar, adevărat, vă spun: Ilie va fi acolo înaintea Mea.”

** vezi capitolul 38.*

27. Deoarece fiecare cuvânt al Maestrului se împlinește, Ilie a venit înaintea Mea în „A Treia Epocă” pentru a trezi sufletele, pentru a le da de înțeles că ora Duhului Sfânt le-a deschis porțile, pentru a spune fiecărui suflet că trebuie să-și deschidă ochii, că trebuie să se pregătească pentru a trece pragul de la A Doua Epocă la A Treia. Pentru ca manifestarea lui Ilie în această „A Treia Epocă” să fie mai ușor de înțeles, l-am lăsat să se facă cunoscut prin intermediul unui om drept: Roque Rojas.

28. Ilie l-a luminat spiritual pe acest om din Lumea de Dincolo, l-a inspirat, l-a întărit și l-a călăuzit pe

toate căile sale de la început până la sfârșit.

29. Dar, adevărat, nu vă spun că El l-a ales pe Roque Rojas dintre oameni. Eu l-am ales, am trimis sufletul său pregătit prin mila Mea. I-am dat un trup pregătit tot de Mine, și voi știți că el era smerit, că Tatăl a săvârșit mari fapte prin smerenia și virtutea sa. El a fost profet, purtător de cuvânt, vizionar și călăuză. Din toate acestea, el a lăsat poporului un exemplu strălucitor.

30. A fost batjocorit și ridiculizat de propriul său popor, așa cum i s-a întâmplat lui Moise în deșert, a fost persecutat ca profetul Ilie și a trebuit să se retragă pe vârfurile munților, pentru a se ruga și a mijloci acolo pentru poporul său.

31. La fel ca Învățătorul său, a fost batjocorit și condamnat de preoți și cărturari. La fel ca Învățătorul său, doar câțiva l-au crezut, l-au urmat și l-au înconjurat. Din mâinile sale izvorau puteri tămăduitoare, făceau minuni care trezeau credința în unii și provocau confuzie în alții. Pentru unii, din buzele sale ieșeau cuvinte profetice care se împlineau literă cu literă. Gura sa dădea sfaturi pline de mângâiere pentru inimile bolnave.

32. Mintea sa era capabilă să primească mari inspirații și putea cădea în extaz, la fel ca cea a celor drepți, a apostolilor și a profeților. Spiritul său se putea desprinde de această lume și de trupul său pentru a pătrunde în tărâmul spiritual și a ajunge cu umilință la porțile tezaurului secret al Domnului. Prin această înălțare, spiritul lui Ilie s-a revelat primilor martori, înainte ca raza Maestrului să se arate. (345, 57-58)

33. Roque Rojas a adunat un grup de bărbați și femei plini de credință și bunăvoință, iar acolo, în sânul primelor sale adunări, Ilie s-a revelat prin mintea mesagerului, spunând: „Eu sunt profetul Ilie, cel al transfigurării de pe Muntele Tabor." El le-a dat primilor săi discipoli primele învățături, anunțându-le în același timp era spiritualizării și profețindu-le
că în curând va veni raza Maestrului Divin pentru a se comunica poporului său.

34. Într-o zi, când modestul loc de adunare din Roque Rojas era plin de adepți care credeau în cuvântul acestui om, Ilie a coborât pentru a lumina mintea purtătorului său de cuvânt și, inspirat de Mine, a uns șapte dintre acești credincioși, care urmau să reprezinte sau să simbolizeze cele Șapte Peceți.

35. Mai târziu, când a sosit momentul promis al revelației Mele, am constatat că dintre acei șapte aleși, doar unul veghea în așteptarea sosirii Mirelui pur, iar această inimă era cea a Damianei Oviedo, fecioara a cărei minte a fost prima care a primit lumina razei divine ca răsplată pentru perseverența și pregătirea ei.

36. Damiana Oviedo a reprezentat al șaselea sigiliu*. Aceasta a fost o dovadă în plus că lumina celui de-al

șaselea sigiliu este cea care luminează această epocă. (1, 6-9)
** Acest termen, referitor la Apocalipsa lui Ioan, desemnează penultimul dintre „Cele Șapte Peceți", care trebuie înțelese ca simboluri pentru 7 epoci din cadrul celor 3 epoci ale istoriei mântuirii (pentru detalii, vezi cap. 38).*

37. Puțini au putut simți cu adevărat prezența celui trimis de Dumnezeu. Încă o dată, el a fost vocea care a strigat în deșert și, din nou, a pregătit inimile oamenilor pentru venirea iminentă a Domnului. Astfel, al șaselea sigiliu a fost desfăcut, a dezvăluit conținutul său și s-a revărsat asupra umanității ca un torent de dreptate și lumină. În acest fel, multe promisiuni și profeții s-au împlinit.
38. Ilie, la fel ca Iisus și Moise, v-a luminat ochii spiritului, pentru ca voi să-L vedeți pe Tatăl. Moise v-a învățat: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți." Isus v-a spus: „Iubiți-vă unii pe alții!" Ilie v-a poruncit să aveți din ce în ce mai multă compasiune față de aproapele vostru și a adăugat imediat: „și veți vedea pe Tatăl meu în toată slava Sa." (81, 36-37)
39. Când întunericul care învăluie omenirea se va risipi și sufletele se vor lumina, ele vor simți prezența unei noi epoci, pentru că Ilie s-a întors printre oameni.
40. Dar, întrucât aceștia nu erau în stare să-l vadă, a fost necesar ca spiritul său să se manifeste prin capacitatea de înțelegere umană și să se arate în fața vizionarilor în acea simbolică a profetului Ilie: deasupra norilor, în carul său de foc.
41. Ilie a venit în acest timp ca un precursor, pentru a pregăti venirea Mea. El a venit ca profet, pentru a vă vesti noua epocă cu luptele și încercările ei, dar și cu înțelepciunea revelațiilor sale. El vine cu carul său de lumină pentru a vă invita să urcați în el, pentru a vă ridica deasupra norilor și a vă duce în Patria Spirituală, unde domnește pacea. Aveți încredere în el ca în Păstorul cel Bun, urmați-l spiritual, așa cum poporul l-a urmat pe Moise în „Primul Timp". Rugați-vă ca el să vă ajute în îndeplinirea misiunii voastre, și dacă doriți să-l imitați, faceți-o. (31, 58-59)
42. Ilie, un spirit de mare putere, care nu a fost recunoscut de omenire, a fost întotdeauna pregătitorul meu de drum. Astăzi a venit încă o dată pentru a-i pregăti pe cei marcați*, care Mi-au slujit ca purtători de cuvânt, precum și pe toți oamenii.
** Cei marcați (în spaniolă: marcados) sau cei sigilați (Apocalipsa lui Ioan, cap. 14, 1-5) sunt cei aleși de Hristos, care au primit de la El semnul Sfintei Treimi pe frunte. (Pentru mai multe detalii, vezi cap. 39, ultimul paragraf)*

43. Dacă vă pregătiți și studiați învățăturile Mele pentru a cunoaște voia Mea, Ilie va veni în ajutorul vostru și vă va fi sprijin și prieten.

44. Ilie este o rază divină care luminează și călăuzește toate ființele și le conduce spre Mine. Iubiți-l și veneraţi-l ca pe un deschizător de drumuri și mijlocitor al vostru. (53, 42-44)

45. Profetul Ilie, cel care pregătește calea, vestitorul „Celei de-a treia epoci”, mijlocește pentru turma sa, se roagă pentru cei care nu știu să se roage și acoperă cu mantia sa pata rușinii păcătosului, în speranța înnoirii acestuia. Ilie își pregătește oștirile, armatele sale, pentru a lupta împotriva întunericului creat de ignoranța, păcatul, fanatismul și materialismul omenirii. (67, 60)

46. Acum este datoria tuturor celor care sunt deja pregătiți și treziți să vestească eliberarea lumii. Amintiți-vă că Ilie, cel promis pentru acest timp, pregătește în prezent totul pentru a salva națiunile pământului, înrobite de materialism, din puterea lui Faraon, așa cum a făcut odinioară Moise în Egipt cu triburile lui Israel.

47. Spuneți semenilor voștri că Ilie s-a manifestat deja prin capacitatea intelectuală umană, că prezența sa a fost în spirit și că el va continua să lumineze calea tuturor popoarelor, pentru ca acestea să înainteze.

48. Păstorul vostru are sarcina de a readuce toate creaturile pe calea lor adevărată, indiferent dacă aceasta aparține domeniului spiritual, moral sau material. De aceea vă spun că națiunile care vor primi prin Ilie chemarea Domnului lor vor fi binecuvântate, căci vor rămâne unite prin legea dreptății și a iubirii, care le va aduce pacea ca rod al înțelegerii și al fraternității lor. Astfel unite, vor fi conduse pe câmpul de luptă, unde vor lupta împotriva corupției, a materialismului și a minciunii.

49. În această luptă, oamenii acestui timp vor trăi noile minuni și vor înțelege sensul spiritual al vieții — acela care vorbește despre nemurire și pace. Ei vor înceta să se omoare unii pe alții, pentru că vor recunoaște că ceea ce trebuie să distrugă este propria lor ignoranță, egoismul și pasiunile distrugătoare din care au izvorât căderile și necazurile lor — atât cele materiale, cât și cele sufletești. (160, 34-36)

50. Ilie este raza lui Dumnezeu, cu a cărei lumină vă alungă întunericul și vă eliberează din robia acestui timp, care este cea a păcatului, și care vă va conduce sufletul prin deșert, până când va ajunge în „Țara Promisă” din sânul lui Dumnezeu. (236, 68)

Capitolul 3 – *Soarele spiritual al revenirii lui Hristos*

Venirea Domnului

1. Sunt prezent în rândul omenirii într-o epocă în care noile descoperiri au transformat viața oamenilor și îmi fac simțită prezența printre voi cu aceeași smerenie pe care ați cunoscut-o odinioară la Mine.

2. „Cuvântul” lui Dumnezeu nu s-a mai făcut om, Hristos nu s-a mai născut în sărăcia unui staul — nu; pentru că nu mai este necesar ca un trup să mărturisească puterea lui Dumnezeu. Dacă oamenii cred că acest trup de aici este Dumnezeu venit pe lume, se înșeală. Prezența lui Dumnezeu este spirituală, universală, infinită.

3. Dacă tot ceea ce au realizat oamenii în această epocă s-ar încadra în limitele dreptății, ale permisului și ale binelui, nu ar fi fost necesar ca Eu să cobor pentru a vă vorbi din nou. Dar nu toate faptele pe care această umanitate Mi le oferă sunt bune: există multe greșeli, multe nedreptăți, multe abateri și fapte rele. De aceea a fost necesar ca iubirea Mea grijulie să-l trezească pe om, atunci când era cel mai adâncit în lucrarea sa, pentru a-i aminti ce îndatoriri a uitat și Cui îi datorează tot ceea ce este și ceea ce va fi.

4. Pentru a Mă face auzit de o umanitate materializată, care nu Mă putea auzi de la spirit la spirit, a trebuit să Mă folosesc de darurile și capacitățile ei spirituale, pentru a Mă face cunoscut prin capacitatea intelectuală a omului.

5. Explicația pentru care „cobor” pentru a Mă comunica vouă este aceasta: întrucât nu ați fost în stare să vă înălțați pentru a purta un dialog de la spirit la spirit cu Domnul vostru, a trebuit să cobor cu un nivel mai jos, adică din spiritual, din divin, unde voi încă nu puteți ajunge. A trebuit atunci să mă folosesc de organul vostru intelectual, care își are locul în creierul omului, și să-mi transmit inspirația divină în cuvinte omenești și sunete materiale.

6. Omul are nevoie de o cunoaștere extinsă, iar Dumnezeu este Cel care vine la om pentru a-i încredința înțelepciunea. Dacă mijlocul ales de Mine, , pentru scurtul Meu mesaj prin organul rațional al acestor purtători de cuvânt nu vi se pare demn, atunci vă spun în adevăr că mesajul transmis prin ei este foarte mare. Ați fi preferat ca mesajul meu să fie transmis oamenilor cu fast și ceremonii care ar fi făcut impresie, dar care, în realitate, din punct de vedere spiritual, ar fi fost deșarte, deoarece nu conțin lumina adevărată.

7. Aș fi putut veni însoțit de fulgere și furtuni, pentru a face simțită puterea Mea; dar cât de ușor i-ar fi fost atunci omului să mărturisească că a venit Prezența Domnului! Totuși, nu credeți că atunci frica s-ar fi întors în inimile voastre, precum și ideea de ceva de neînțeles? Nu credeți că orice sentiment de iubire față de Tatăl s-ar fi transformat doar în teamă față de dreptatea Sa? Dar trebuie să știți că Dumnezeu, deși este Puterea Atotputernică, nu vă va

învinge prin această putere, nu se va impune prin ea, ci printr-o altă putere, și aceea este puterea iubirii.

8. Este Duhul Divin cel care vorbește astăzi universului. El este cel care aduce lumină în tot ceea ce nu ați recunoscut clar în alte vremuri. El este zorii unei noi zile pentru toți oamenii, căci El vă va elibera de temerile false, vă va înlătura îndoielile, pentru a vă elibera sufletul și mintea.

9. Vă spun: după ce veți cunoaște esența învățăturilor Mele și dreptatea legilor Mele, veți recunoaște și limitele pe care vi le-au impus concepțiile voastre și care v-au împiedicat să depășiți o cunoaștere superficială a adevărului.

10. Nu va mai fi frica sau teama de pedeapsă cea care vă va împiedica să cercetați, să descoperiți. Doar dacă veți dori cu adevărat să cunoașteți ceea ce vă este de neînțeles, conștiința voastră vă va interzice calea; căci trebuie să știți că omului nu îi revine întregul adevăr și că el trebuie să înțeleagă din acesta doar partea care îi corespunde.

11. Oameni: Dacă venirea Mea a fost anunțată ca fiind în mijlocul războaielor, al forțelor naturii dezlănțuite, al epidemiilor și al haosului, atunci acest lucru nu s-a întâmplat pentru că Eu v-aș fi adus toate acestea; s-a întâmplat pentru că prezența Mea ar fi fost de ajutor pentru omenire tocmai în acea oră de criză.

12. Iată acum împlinirea a tot ceea ce s-a spus despre întoarcerea Mea. Eu vin la oameni în timp ce o lume se luptă cu moartea și pământul, în agonia sa, se cutremură și se zguduie pentru a face loc unei noi umanități. De aceea, chemarea lui Dumnezeu în „A Treia Epocă" este o chemare a iubirii, a unei iubiri care poartă în sine dreptatea, fraternitatea și pacea și care inspiră spre acestea.

13. Cuvântul lui Hristos a încolțit odată în ucenicii Săi, iar în poporul care i-a urmat, sămânța Sa a crescut. Învățătura Sa s-a răspândit, iar sensul ei a ajuns în întreaga lume. La fel se va răspândi și această învățătură de astăzi, care va fi acceptată de toți cei capabili să o simtă și să o înțeleagă. (296, 17-27, 35)

Toate privirile se vor îndrepta spre Mine

14. Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Voi fi departe de voi doar pentru scurt timp — Mă voi întoarce." După aceea, li s-a revelat că Maestrul lor va veni „pe nor", înconjurat de îngeri, trimitând raze de lumină spre pământ.

15. Iată-Mă acum „pe nor", înconjurat de îngeri, care sunt ființele spirituale care s-au manifestat printre voi ca mesageri

ai divinității Mele și ca buni sfătuitori ai voștri. Razele de lumină sunt Cuvântul Meu, care vă aduce noi revelații, care inundă fiecare minte cu înțelepciune.

16. Fericiți cei care au crezut fără să vadă, căci ei sunt cei care simt prezența Mea. (142, 50-52)

17. Omul va descoperi adevărul prin intermediul spiritului său, toți vor simți prezența Mea; căci v-am spus deja la vremea aceea că fiecare ochi Mă va vedea când va veni timpul pentru aceasta.

18. Ei bine, acest timp în care trăiți este tocmai acela anunțat prin Cuvântul Meu și prin profeții din vremurile trecute, în care toți oamenii Mă vor vedea prin simțurile și capacitățile spiritului lor.

19. Nu va fi necesar ca ei să Mă vadă într-o formă umană limitată pentru a putea spune că M-au văzut, ci va fi de ajuns ca spiritul lor să Mă simtă și mintea lor să Mă înțeleagă, pentru a putea spune în toată adevărul că M-au văzut.

20. Iubirea și credința, precum și inteligența, pot vedea infinit mai departe decât o pot face ochii voștri. De aceea vă spun că nu este necesar să-Mi limitez prezența la forma umană d ă sau prin intermediul vreunei figuri simbolice pentru a face ca voi să Mă vedeți.

21. Câți dintre cei care M-au văzut în acea „A doua Epocă” sau au mers alături de Mine nici măcar nu știau cine eram. Câți, în schimb, care nici măcar nu știau când M-am născut ca om, M-au zărit în spirit, M-au recunoscut după lumina Mea și s-au bucurat de prezența Mea datorită credinței lor.

22. Deschideți-vă cu toții ochii și dovediți prin credința voastră că sunteți copiii Luminii. Voi toți Mă puteți vedea, dar pentru aceasta este indispensabil să aveți bunăvoință și credință. (340, 45-51)

23. Vă spun: dacă această omenire, din cauza lipsei ei de iubire, a îndepărtării ei de dreptate și de bine, ar fi și mai împotrivă Mie, voi apărea pe calea ei în toată slava Mea, așa cum am făcut înaintea lui Saul, și îi voi face să-Mi audă vocea.

24. Atunci veți vedea cum mulți dintre cei care – fără să-și dea seama – M-au persecutat se vor transforma și, luminați, vor porni să Mă urmeze pe căile binelui, iubirii și dreptății.

25. Lor le voi spune: Opriți-vă, călători, și beți din acest izvor de apă cristalină. Odihniți-vă de greaua călătorie a vieții pe care v-am impus-o. Încredințați-Mi grijile voastre și permiteți-Mi să pătrund adânc în sufletul vostru, căci vreau să vă umplu de har și să vă mângâi. (82, 46)

26. Iubirea Mea va face să vibreze cele mai sensibile corzi ale inimilor voastre. Dar va fi armonia cu conștiința voastră cea care vă va face să auziți concertul Meu divin, și mulți dintre voi Mă veți vedea în chipul spiritual al lui Isus.

27. Trebuie să vă atrag atenția asupra faptului că chipul lui Isus nu este modul cel mai desăvârșit în care Mă veți vedea. Când v-am spus în vremurile trecute: „Toate ochii Mă vor vedea", v-am dat de înțeles că veți cunoaște cu toții adevărul, deși trebuie să vă spun că Mă voi limita în funcție de evoluția fiecărui suflet. Dar când veți urca pe scara perfecțiunii, Mă veți vedea cu siguranță în toată splendoarea Mea.

28. Nu încercați acum să Mi-vă imaginați în vreun fel. Gândiți-vă: dacă spiritul vostru, deși este limitat, este esență, este lumină — ce formă ar putea avea atunci Spiritul Universal al Domnului vostru, care nu are nici început, nici sfârșit? Lăsați ceea ce este de nepătruns în interiorul Cărții Mele a Înțelepciunii Divine. (314, 69-70)

29. În Cuvântul Meu al „Celei de-a Doua Epoci" v-am făcut cunoscut că voi veni din nou la voi, că oștirile Mele spirituale vor coborî împreună cu Mine. Dar omenirea nu a înțeles și nu a interpretat corect sensul Cuvântului Meu.

30. De aceea, fiecare comunitate religioasă Mă așteaptă în mijlocul ei, de aceea se așteaptă să Mă vadă cu ochii lor muritori; dar cei care Mă așteaptă acum în acest fel sunt aceiași care odinioară au negat că Iisus este Mesia și L-au considerat un visător.

31. Astăzi vă spun vouă, ucenicii Mei: va veni clipa în care Mă veți vedea în toată slava Mea. În acel moment, pământul și locuitorii lui vor fi purificați, iar virtutea și frumusețea sufletului vor fi restabilite. Durerea va dispărea, și totul va fi fericire, va fi o „zi" nesfârșită, fără sfârșit pentru voi. Nu vreți să vedeți aceste minuni? Nu vreți ca copiii voștri să poată dialoga cu Spiritul Meu și să poată crea, liberi de păcat, o lume a păcii? (181, 74, 81)

32. Dacă omenirea ar fi știut să pătrundă profețiile din Prima și din „A doua epocă", nu ar fi fost dezorientată în fața împlinirii acestora. Același lucru s-a întâmplat în „A doua epocă", când Mesia s-a născut printre oameni, la fel cum se întâmplă acum, când Eu am venit în Duh.

33. Sensul învățăturii Mele este același în ambele epoci. Ea vă pregătește pentru a face din această viață un cămin plin de iubire, chiar dacă trecător, unde oamenii se consideră și se tratează ca frați și surori și își oferă reciproc căldura adevăratei fraternități.

34. Pregătiți și sufletul pentru a păși, după această viață, în acele

lumi sau locuințe pe care Domnul le-a pregătit pentru copiii Săi. Dorința Mea este ca, atunci când veți ajunge acolo, să nu vă simțiți străini, ci spiritualizarea voastră și cunoașterea voastră interioară să vă permită să vedeți tot ceea ce întâlniți ca și cum ați fi fost deja acolo mai înainte. În aceasta va fi mult adevăr dacă deja aici sunteți în legătură cu spiritualul prin rugăciune. (82, 9-10)

35. Eu sunt călătorul care bate la ușile inimilor voastre. Bat, și voi nu știți cine este; deschideți și nu Mă recunoașteți. Sunt ca un călător care ajunge într-un sat și nu are pe nimeni care să-l cunoască, ca un străin care pășește într-o țară străină și nu este înțeles în limba sa . Așa mă simt printre voi. Când veți simți prezența Mea? O, oameni, când Mă veți recunoaște, așa cum Iosif a fost recunoscut la vremea sa de frații săi în Egipt? (90, 1)

Capitolul 4 – *Învățătura prin revelații divine*

Sursa revelațiilor

1. Vă vorbește „Cuvântul” care a fost întotdeauna în Dumnezeu, același care a fost în Hristos și pe care îl cunoașteți astăzi prin Duhul Sfânt; căci „Cuvântul” este Cuvânt, este Lege, este Mesaj, este Revelație, este Înțelepciune. Dacă ați auzit „Cuvântul” prin cuvintele lui Hristos și îl primiți acum prin inspirația Duhului Sfânt — adevărat vă spun, aceasta este vocea lui Dumnezeu pe care ați auzit-o. Căci există un singur Dumnezeu, un singur Cuvânt și un singur Duh Sfânt. (13, 19)

2. Știți care este originea acelei lumini care se află în cuvintele rostite prin buzele purtătorilor de voce? Originea ei este în Bine, în iubirea divină, în Lumina Universală care izvorăște din Dumnezeu. Este o rază sau o scânteie a acelei Lumini Universale care vă dă viața — este parte a forței infinite care mișcă totul și prin care totul vibrează, pulsează și își urmează neîncetat traiectoria. Este ceea ce voi numiți radiație divină, este Lumina Spiritului Divin, care luminează și însuflețește sufletele. (329, 42)

3. În acest moment vă vorbește Cel care a venit întotdeauna în ajutorul vostru: Hristos, promisiunea divină, întrupat în Iisus în „A doua epocă”, Cuvântul Divin devenit Cuvânt uman; Duhul Iubirii, al Luminii, al Înțelepciunii, limitat într-o rază care atinge, prin Duhul, sufletul și mintea omului, pentru a-l învăța să transmită gândurile Mele. (90, 33)

4. Eu sunt Hristos, pe care l-ați persecutat, l-ați blasfemiat și l-ați făcut acuzat în această lume. După tot ce Mi-ați făcut în „A doua epocă” în Isus, vin la voi pentru a vă dovedi încă o dată că v-am iertat și vă iubesc.

5. M-ați răstignit gol, și la fel vin Eu înapoi la voi; căci nu-Mi ascund Duhul și Adevărul Meu de ochii voștri în spatele veșmântului ipocriziei sau al minciunii. Dar pentru ca voi să Mă puteți recunoaște, trebuie mai întâi să vă curățați inima. (29, 27-28)

6. Astăzi vă spun: Iată-L pe Maestru — Cel pe care oamenii L-au numit Rabiul din Galileea. Vă dau învățătura veșnic valabilă, învățătura iubirii. Cina la care vă invit astăzi este spirituală, la fel și pâinea și vinul d . Dar astăzi, ca și odinioară și ca întotdeauna, Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. (68, 33)

Locurile de revelație și destinatarii mesajelor

7. Amintiți-vă că Eu sunt „Cuvântul" Tatălui; că esența divină pe care o primiți în acest Cuvânt este lumină din acest Spirit Creator; că am lăsat în fiecare dintre voi o parte din Spiritul Meu.

8. Dar când vedeți sărăcia care înconjoară mulțimea care Mă ascultă în acest moment și modestia încăperii în care v-ați adunat, Mă întrebați în tăcere: „Maestre, de ce nu Ți-ai ales pentru manifestarea Ta din acest timp unul dintre acele mari temple sau catedrale, unde Ți s-ar fi putut oferi altare bogate și ceremonii solemne, demne de Tine?"

9. Le răspund acelor inimi care gândesc astfel despre Stăpânul lor: Nu oamenii M-au condus la această sărăcie. Eu Însumi Mi-am ales pentru manifestarea Mea locuința modestă din suburbia săracă a orașului vostru, pentru a vă face să înțelegeți că nu tributul material sau darurile exterioare le caut la voi, ci dimpotrivă: M-am întors tocmai pentru a predica din nou smerenia, ca voi să găsiți în ea spiritualizarea. (36, 24-25)

10. Unii nu cred în prezența Mea, deoarece opun mizeria și modestia acestor locuri de adunare și neînsemnătatea purtătorilor de cuvânt prin care Mă manifest. Dar dacă cei care se îndoiesc astfel ar studia viața lui Hristos, ar recunoaște că El nu a căutat niciodată fast, omagii sau bogății.

11. Aceste locuri pot fi la fel de sărace și de umile ca staulul și paie pe care M-am născut atunci. (226, 38-39)

12. Nu credeți că am ales această națiune abia în ultima clipă pentru noua Mea manifestare. Totul a fost prevăzut încă din veșnicie. Acest pământ, această rasă, sufletele voastre au fost pregătite de Mine, la fel cum și timpul prezenței Mele a fost predestinat prin voința Mea.

13. Am hotărât să-mi încep manifestările printre cei mai mici, printre cei care și-au păstrat mintea și sufletul curate. Apoi am permis ca toți să vină la Mine, căci la masa Mea nu există nici diferențe, nici preferințe. Cuvântul Meu trimis acestui popor a fost simplu și modest în forma sa, accesibil vouă, dar conținutul său plin de claritate a fost profund pentru spiritul vostru,

pentru că Eu, deși sunt Izvorul întregii cunoașteri, Mă exprim și Mă manifest întotdeauna simplu și clar. Eu nu sunt un mister pentru nimeni d ; secretul și misterul sunt copiii ignoranței voastre. (87, 11-12)

14. Cei dintâi care M-au ascultat au tratat opera Mea ca pe un copac, tăind primele ramuri pentru a le transplanta în diferite regiuni. Unii au interpretat bine învățăturile Mele, alții s-au abătut de la cale.

15. Grupurile care se adunau în umbra sălilor de adunare sărăcăcioase erau mici. Dar când acestea au devenit mai numeroase și mulțimile de oameni s-au mărit, i-am chemat să se unească, pentru ca toți să se recunoască ca ucenici ai unui singur Maestru și să practice învățătura în același mod; pentru ca sămânța să nu fie semănată după bunul plac al „muncitorilor”*, ci conform voinței divine.

** Referire la pilda lui Iisus despre „lucrătorii din vie”.*

16. În fața Chivotului Spiritual al Noului Legământ, mulțimile de oameni au jurat supunere, ascultare și bunăvoință; dar când uraganele și tornadele au lovit cu putere și au biciuit ramurile copacului, unii au slăbit, în timp ce alții au rămas neclintiți și i-au învățat pe noii „muncitori” să lucreze „câmpurile”.

17. Unii, care au recunoscut măreția acestei revelații, au intenționat să pătrundă mai adânc în tainele Mele decât este voia Mea, pentru a-și însuși o cunoaștere și o putere care să-i facă superiori celorlalți; însă foarte curând s-au confruntat cu dreptatea Mea.

18. Alții, care nu au putut descoperi măreția acestei lucrări în puritatea și simplitatea ei, au preluat de la secte și biserici rituri, simboluri și ceremonii, crezând că astfel conferă solemnitate manifestărilor Mele. (234, 27-30)

19. De când această revelație a început să se manifeste, spiritul vostru a fost luminat de învățătura Mea, deși s-au arătat și necredincioși — atât printre cei care și-au cultivat mintea, cât și printre cei needucați și ignoranți.

20. Câte argumente pentru a nega această revelație! Câte încercări de a distruge acest Cuvânt! Dar nimic nu a oprit cursul mesajului Meu — dimpotrivă: cu cât s-a luptat mai mult împotriva acestei lucrări, cu atât mai mult s-a aprins credința oamenilor, și cu cât a trecut mai mult timp, cu atât a crescut numărul celor prin care transmit Cuvântul Meu.

21. Ce putem învăța din aceasta? Că puterea omenească nu va fi niciodată în stare să împiedice puterea divină să-și îndeplinească planurile.

22. Când poporul se aduna în interiorul acestor locuri de adunare, o făcea întotdeauna fără teamă față de lume, întotdeauna plin de încredere în prezența Mea și în protecția Mea, iar Eu i-am dovedit că credința lui se baza pe adevăr. (329, 28-30, 37)

23. În această comunitate s-a format un nou grup de apostoli, alcătuit din inimi simple și smerite, dar pline de iubire și credință, gata să Mă urmeze. Desigur, printre ei nu lipsea un nou Toma, care trebuia să vadă pentru a crede în prezența Mea — un nou Petru, care, deși credea în Mine, M-ar fi renegat din teamă față de oameni, și un nou Iuda Iscarioteanul, care M-ar fi trădat, vânzând Cuvântul Meu și Adevărul Meu pentru bani și lingușeli.

24. Mulțimile care alcătuiesc acest popor s-au înmulțit neîncetat și s-au răspândit peste orașe, regiuni și sate; și din acest popor au răsărit apostoli ai adevărului și ai dreptății, lucrători jertfitori plini de zel în învățătura Domnului lor, și profeți cu inima curată, care au rostit adevărul. (213, 72-73)

25. În noua Mea revelație, am schimbat totul: locurile și mijloacele de manifestare, pentru a înlătura ignoranța, eroarea și interpretarea greșită pe care le-au primit revelațiile Mele anterioare. Așa cum soarele răsare în est și îl vedeți la amiază în punctul său cel mai înalt, pentru a observa apoi cum apune în vest, tot așa lumina Spiritului Meu s-a deplasat de-a lungul timpului de la est spre vest, pentru ca voi să nu limitați slava și puterea Mea la anumite locuri, oameni sau rase. (110, 9)

26. Îmi este de ajuns ca doar câțiva să Mă audă, pentru că aceștia vor transmite mâine mărturia lor semenilor lor. Știu că, dacă aș fi chemat pe toți oamenii, cei mai mulți nu ar fi venit, pentru că sunt ocupați cu treburile lumii. M-ar nega și ar împiedica oamenii de bună voință să vină să Mă asculte.

27. Aici, în izolarea acestor locuri neînsemnate în care Mă manifest, Îmi las sămânța să încolțească. Unesc inimile simple în comunități și, când sunt departe de zgomotul vieții materialiste, le vorbesc despre iubire, despre Etern, despre Spirit, despre adevăratele valori umane și spirituale, prin care îi determin să privească viața prin Spirit și nu prin simțuri.

28. Aceste inimi de copii le numesc ucenici, iar ei, care nu au avut niciodată nimic, care nu au fost niciodată luați în seamă de aproapele lor, au fost umpluți de satisfacție că au fost chemați de Mine și au înviat la o viață nouă. S-au ridicat cu convingerea și cu entuziasmul că pot fi de folos aproapelui lor, pentru că Domnul a pus în ei revelațiile Sale și le-a arătat calea iubirii.

29. Unii s-ar putea să-i renege și să-și bată joc de ei pentru că se numesc ucenici ai lui Isus — dar, adevărat vă spun, chiar dacă li se neagă această har, ei vor rămâne ucenicii Mei. (191, 33-36)

30. Lumea așteaptă ca vocea Mea să o cheme; inima oamenilor, deși moartă față de credință, așteaptă ca vocea lui Hristos să se apropie de ea și să-i spună: „Ridică-te și umblă”.

31. „Morții”, „orbi”, bolnavii și paria formează un popor foarte mare. Eu voi veni la ei, pentru că cei care suferă sufletește sau trupește sunt cei mai receptivi la prezența Mea. Cei mari ai lumii — cei care au putere, bogății și glorie lumească — nu cred că au nevoie de Mine și nu Mă așteaptă: ce le-ar putea da Hristos, din moment ce ei spun că au deja totul? Poate câteva bunuri spirituale sau un loc în eternitate? Asta nu-i interesează!

32. Acesta este motivul pentru care i-am căutat pe acești mulțimi de săraci și bolnavi trupește și sufletește, pentru a-Mi vesti învățătura printre ei; căci ei tânjeau după Mine, Mă căutau. Așa că era firesc ca ei să simtă prezența Mea, când a venit timpul să Mă arăt din nou omenirii. (291, 32-34)

Transmiterea revelațiilor divine

33. Cine se îndoiește de această revelație prin capacitatea rațională umană se comportă ca și cum ar nega statutul său de superioritate față de celelalte creaturi — ca și cum și-ar nega propriul spirit și nu ar dori să conștientizeze nivelul spiritual și rațional pe care l-a atins prin nenumărate încercări, suferințe și lupte.

34. A nega faptul că Eu Mă manifest prin capacitatea voastră intelectuală sau prin spiritul vostru înseamnă a vă nega pe voi înșivă și a vă plasa pe locul creaturilor inferioare.

35. Cine nu știe că omul este un copil al lui Dumnezeu? Cine nu știe că el poartă un suflet în sine? De ce atunci să nu creadă că între Tatăl și copiii Săi trebuie să existe unul sau mai multe moduri de a comunica între ei?

36. Deoarece Eu sunt Inteligență, Mă adresez vouă prin intermediul rațiunii voastre; deoarece Eu sunt Spirit, Mă adresez spiritului vostru. Dar cum vor putea cei care neagă revelația Mea să înțeleagă și să accepte această adevăr, dacă nu au vrut niciodată să Mă considere și să Mă recunoască ca Spirit? În inimile lor au dezvoltat multe concepții eronate, cum ar fi aceea de a crede că Eu sunt o ființă divină cu înfățișare umană, care trebuie simbolizată prin simboluri și imagini pentru a intra în legătură cu Mine prin intermediul lor.

37. De-a lungul secolelor, oamenii care M-au căutat în acest fel s-au obișnuit cu mutitatea icoanelor și a sculpturilor lor, în fața cărora se roagă și săvârșesc rituri, iar în inimile lor s-a format în cele din urmă convingerea că nimeni nu este vrednic să-L vadă, să-L audă sau să-L simtă pe Dumnezeu. Spunând că Eu sunt infinit de mult prea înalt pentru a Mă apropia de oameni, aceștia cred că Îmi aduc un omagiu plin de admirație. Dar se înșeală; căci cine susține că Eu sunt prea mare pentru a Mă ocupa de creaturi atât de mici precum omul este un ignorant care neagă ceea ce Spiritul Meu v-a revelat: smerenia.

38. Dacă credeți în Hristos, dacă pretindeți că sunteți creștini, nu

trebuie să nutriți concepții atât de absurde precum aceea de a crede că nu sunteți demni ca Domnul vostru să se apropie de voi. Ați uitat că tocmai credința voastră creștină se bazează pe acea dovadă a iubirii divine, când „Cuvântul" lui Dumnezeu s-a făcut om? Ce apropiere mai tangibilă și mai umană ar fi putut veni mai mult în întâmpinarea capacității de înțelegere a oamenilor păcătoși și carnali, cu suflete întunecate și minți slabe, decât aceea în care Eu le-am făcut să-Mi audă vocea divină, devenită cuvânt uman?

39. Aceasta a fost cea mai mare dovadă de iubire, smerenie și milă față de oameni, pe care Eu am pecetluit-o cu sânge, pentru ca să vă rămână mereu în fața ochilor că nimeni nu este nevrednic de Mine, întrucât tocmai pentru cei care erau cei mai pierduți în noroi, în întuneric și în vicii, Eu Mi-am făcut Cuvântul om și Mi-am vărsat seva vieții, sângele Meu.

40. De ce atunci tocmai cei care cred toate acestea neagă acum prezența și revelația Mea? De ce încearcă ei să susțină că acest lucru nu este posibil, deoarece Dumnezeu este infinit, iar omul este mult prea josnic, mult prea neînsemnat și nevrednic? Adevărat, vă spun, cine neagă revelația Mea în acest timp, neagă și prezența Mea în lume în acea „A Doua Epocă" și neagă, de asemenea, iubirea și smerenia Mea.

41. Pentru voi, păcătoșii, este firesc să vă simțiți departe de Mine în păcatul vostru. Eu, însă, simt că, cu cât comiteți mai multe greșeli și cu cât vă pătati mai mult sufletul, cu atât este mai necesar ca Eu să Mă îndrept spre voi, pentru a vă da lumina, a vă întinde mâna, pentru a vă vindeca și a vă salva.

42. Știam că, dacă M-aș fi făcut cunoscut din nou copiilor Mei, mulți M-ar fi negat, și de aceea Mi-am anunțat revenirea încă de atunci; dar, în același timp, am făcut înțeles că prezența Mea va fi atunci spirituală. Totuși, dacă vă îndoiți de aceasta, asigurați-vă pe baza mărturiei celor patru ucenici care au consemnat cuvintele Mele în Evanghelii.

43. Iată-Mă aici în Spirit și vă trimit Cuvântul Meu din „norul" luminos și îl umanizez prin acești purtători de cuvânt — ca o învățătură pregătitoare pentru acea revelație la care trebuie să ajungeți cu toții: dialogul de la Spirit la Spirit. (331, 1-10, 13)

44. Gândurile divine au fost transpuse în cuvinte prin purtătorii mei de cuvânt aflați în extaz, care, unite în propoziții, au format și stabilit o învățătură spirituală, 64 capitolul 4, care este plină de revelații și învățături desăvârșite.

45. Acesta este Mângâietorul promis, acesta este acel Duh al Adevărului anunțat, care vă va învăța totul. Pregătirea își ia deja începutul, vin vremurile în care veți avea nevoie de cel care, pentru că are tărie în duhul său, vă va călăuzi cu noblețea și simplitatea inimii

sale, cu înțelepciune și milă. (54, 51-52)

46. Învățătura Mea vine la voi pentru a aduce lumină minții voastre. Dar nu vă mirați de modul în care am venit la voi în acest timp; nu vă lăsați confuzi din această cauză, dar nici nu lăsați ca aceasta să devină o rutină.

47. Când Lumina Mea Divină ajunge la capacitatea intelectuală a acelui om care Îmi servește ca purtător de cuvânt, ea se condensează în vibrații care sunt transformate în cuvinte de înțelepciune și iubire. Câte trepte ale scării cerești trebuie să coboare Spiritul Meu pentru a ajunge la voi în această formă! Și a trebuit să v-o trimit și pe „Lumea Mea Spirituală", pentru ca ea să vă ofere o explicație detaliată a învățăturilor Mele. (168, 48)

48. Mă manifest prin organul rațional uman, deoarece creierul este „aparatul" creat în mod desăvârșit de Creator, pentru ca în el să se reveleze inteligența, care este lumina sufletului.

49. Acest „aparat" este un model pe care nu-l veți putea imita niciodată cu toată știința voastră. Veți folosi forma și structura lui ca model pentru creațiile voastre; dar nu veți atinge niciodată perfecțiunea pe care o au lucrările Tatălui vostru. De ce vă îndoiți atunci că Eu pot folosi ceea ce am creat? (262, 40-41)

50. În toate timpurile, iubirea Mea de Maestru a fost atentă la învățătura de care oamenii aveau nevoie, și Eu am venit întotdeauna la ei pentru a le vorbi în concordanță cu maturitatea lor spirituală și dezvoltarea lor intelectuală.

51. Am venit la voi pentru că am văzut că cuvântul omului și învățăturile pe care le-ați creat nu pot potoli setea arzătoare a sufletului vostru — setea de lumină, setea de adevăr, de eternitate și de iubire. De aceea M-am stabilit printre voi și mă folosesc de oameni umili, neștiutori și needucați, determinându-i să cadă în extazul minții și sufletului , pentru ca din gura lor să curgă mesajul „Treiului Timp".

52. Pentru a fi demni să primească și să transmită gândurile Mele divine, ei au trebuit să lupte împotriva materializării și a ispitelor lumii. Reprimându-și astfel propria personalitate și îndreptându-și orgoliul, au ajuns la o dăruire deplină a ființei lor în scurtele momente în care și-au oferit organul rațiunii inspirației divine, făcând astfel posibil ca de pe buzele lor să iasă un cuvânt plin de înțelepciune, tandrețe, dreptate, balsam și pace.

53. Vor fi întotdeauna unii care nu vor putea înțelege cum se face că purtătorii de cuvânt pot exprima atâta cunoaștere în cuvinte și pot revărsa atâta esență de viață asupra spiritului mulțimilor de ascultători, fără ca Spiritul Meu să coboare în aceste creiere, ci doar o rază din Lumina Mea să le lumineze. Pe

aceasta vă spun că nici Steaua Regală — cum voi numiți Soarele — nu are nevoie să vină pe Pământ pentru a-l lumina, deoarece lumina pe care o trimite de la distanță către planeta voastră este suficientă pentru a-l scălda în lumină, căldură și viață.

54. La fel, Spiritul Tatălui luminează și însuflețește totul ca un soare cu o putere de strălucire infinită, prin lumina pe care El o trimite asupra tuturor creaturilor — atât spirituale, cât și materiale.

55. Înțelegeți, așadar, că acolo unde este lumina Mea, acolo este prezent și Spiritul Meu. (91, 12-16)

56. O scânteie de lumină a Spiritului Meu, o reflectare a Cuvântului divin, este ceea ce coboară asupra spiritului celui care transmite, prin care Eu vă fac mesajul Meu audibil. Care purtător uman de voce ar putea primi întreaga putere a „Cuvântului"? Niciunul. Și, adevărat, vă spun, voi încă nu știți ce este „Cuvântul".

57. „Cuvântul" este viață, este iubire, este Cuvântul lui Dumnezeu, dar din toate acestea, purtătorul de voce nu poate primi decât un atom. Dar aici, în acea rază de lumină, în acea esență, veți putea descoperi Infinitul, Absolutul, Eternul.

58. Pentru a vorbi despre Mine, pot face acest lucru atât prin fapte mari, cât și prin manifestări mici și limitate. Eu sunt în toate, totul vorbește despre Mine, atât marele, cât și micul sunt la fel de desăvârșite. Omul trebuie doar să știe să observe, să reflecteze și să studieze. (284, 2-3)

59. „Cuvântul" Meu nu s-a făcut din nou om. În acest timp, Eu sunt „pe nor", simbolul lumii de dincolo, de unde pornește raza Mea, care luminează mintea celui care vorbește.

60. Mi-a plăcut să Mă comunic prin om, iar hotărârea Mea este desăvârșită. Îl cunosc pe om, pentru că Eu l-am creat. Îl consider vrednic, pentru că este copilul Meu, pentru că a ieșit din Mine. Mă pot folosi de el, pentru că pentru aceasta l-am creat, și îmi pot revela slava prin intermediul lui , pentru că l-am creat ca să Mă slăvesc în el.

61. Omul! El este chipul Meu, pentru că este inteligență, viață, conștiință, voință, pentru că posedă ceva din toate calitățile Mele și spiritul său aparține eternității.

62. Adesea sunteți mai neînsemnați decât ați crezut, iar alteori sunteți mai mari decât vă puteți imagina. (217, 15-18)

63. Dacă vă gândiți puțin și studiați Scripturile, veți recunoaște că toți profeții au exprimat un singur conținut spiritual, pe care l-au transmis oamenilor prin cuvintele lor. Ei au dat oamenilor avertismente, revelații și mesaje, fără erorile cultului materializat pe care poporul îl practica în acele vremuri. Ei au învățat să se supună Legii și Cuvântului lui Dumnezeu și au ajutat oamenii să intre în legătură cu Tatăl lor Ceresc.

64. Oameni, nu găsiți o mare asemănare între acei profeți și acești purtători de cuvânt prin care vă vorbesc în prezent? Și pe buzele acestora din urmă pun esența Legii Mele, prin cuvintele lor ajunge la voi inspirația Mea, iar din ele izvorăște strălucitoare învățătura care îi îndeamnă pe ascultători să-L caute pe Domnul lor în cel mai sincer mod. Ei vorbesc fără teamă că printre mulțimea care îi ascultă se află și iscoade sau fanatici. Ei își îndeplinesc cu devotament misiunea în slujba Tatălui lor, pentru ca El să vorbească prin ei omenirii și să-i dea aceste învățături care vor deschide oamenilor noi căi ale luminii.

65. Oameni, nu există doar o mare asemănare între acei profeți și acești purtători de voce, ci există și o legătură perfectă între ei. Aceia i-au anunțat pe aceștia, iar ceea ce aceia au prezis cu mult timp în urmă, acești slujitori trăiesc acum. (162, 9-11)

66. Nu toți purtătorii Mii de cuvânt au fost capabili și dispuși să se pregătească pentru a-Mi sluji, și de multe ori a trebuit să-Mi trimit Lumina asupra unor organe ale minții necurate, care erau ocupate cu lucruri inutile, dacă nu chiar păcătoase. Prin greșelile lor, ei au provocat dreptatea Mea, căci mintea lor era lipsită de orice inspirație, iar buzele lor de orice elocvență pentru a exprima mesajul divin.

67. În aceste cazuri, mulțimea de ascultători și-a închis urechile față de acele mesaje sărace, dar și-a deschis sufletul pentru a-mi simți prezența în ea și a-mi primi esența. Oamenii s-au hrănit cu esența pe care milostivirea Mea le-a trimis-o în acel moment; dar purtătorul de cuvânt a împiedicat un mesaj care nu a ieșit din buzele sale, obligându-i astfel pe cei prezenți să țină un dialog de la spirit la spirit cu Maestrul lor, deși nu erau încă pregătiți să primească inspirația Mea sub această formă. (294, 49)

Forma revelațiilor

68. Învățătura Maestrului începe întotdeauna în același mod, deoarece conține aceeași iubire. Ea începe în iubire și se sfârșește în milă — două cuvinte în care se cuprinde întreaga mea învățătură. Aceste sentimente înalte sunt cele care dau sufletului puterea de a ajunge în tărâmurile Luminii și Adevărului. (159, 26)

69. Ați putea spune că forma exterioară a limbajului pe care l-am folosit în „A doua epocă” și cea pe care o folosesc acum sunt diferite, și, în parte, ați avea dreptate. Căci Isus v-a vorbit atunci cu expresiile și zicătorile popoarelor printre care trăia, așa cum fac Eu astăzi, ținând seama de mentalitatea celor care ascultă Cuvântul Meu. Dar conținutul spiritual pe care îl transmite acel Cuvânt, dat atunci și astăzi, este același, este unul singur, este neschimbător. Cu toate acestea, acest lucru a rămas neobservat de mulți, ale căror inimi

sunt împietrite și ale căror minți sunt închise. (247, 56)

70. O, necredincioșilor! Veniți și ascultați-Mă des, Cuvântul Meu va învinge îndoielile voastre. Dacă aveți impresia că modul de exprimare al Cuvântului Meu nu este același pe care l-am avut odinioară, vă spun că nu trebuie să vă agățați de formă, de aspectul exterior, ci să căutați conținutul, care este același.

71. Esența, sensul, este întotdeauna unul singur, deoarece Divinitatea este veșnică și neschimbătoare; dar forma în care revelația ajunge la voi, sau prin care vă fac cunoscută o altă parte a adevărului, se manifestă întotdeauna în armonie cu capacitatea de receptare sau cu nivelul de dezvoltare pe care l-ați atins. (262, 45)

Prezența ființelor din lumea de dincolo la învățăturile lui Hristos

72. Adevărat vă spun că, în momentele în care Cuvântul Meu strălucește în capacitatea de înțelegere a omului, mii și mii de ființe dezincarnate sunt prezente la manifestarea Mea și ascultă Cuvântul Meu; numărul lor este întotdeauna mai mare decât al celor care se prezintă în materie. La fel ca voi, ele se ridică încet din întuneric pentru a intra în împărăția luminii. (213, 16)

73. Voi auziți acest Cuvânt al Meu pe Pământ prin capacitatea intelectuală umană, iar pe niveluri de viață superioare celui al vostru, locuitorii acestora, alte suflete, îl aud la fel; la fel cum îl aud și ființele spirituale de pe alte niveluri de viață și mai înalte, care își au acolo căminul. Căci acest „concert" pe care Tatăl îl susține în „A treia epocă" împreună cu spiritele de lumină este universal.

74. Am spus-o: Raza Mea este universală, Cuvântul Meu și esența spirituală (conținută în el) sunt, de asemenea, universale, și chiar și la cel mai înalt nivel pe care l-au atins spiritele, ele Mă aud. Voi Mă auziți în prezent, în această revelație, în cel mai imperfect mod, care este cel uman.

75. De aceea vă pregătesc acum pentru revelații superioare, pentru ca, atunci când veți intra în lumea spirituală și veți părăsi complet această Pământ, să vă puteți uni cu un nou nivel de viață, pentru a auzi „concertul" pe care Tatăl îl interpretează împreună cu spiritul vostru.

76. Astăzi vă aflați încă în materie, înviorați-vă inima și spiritul cu acest cuvânt, iar acele ființe care v-au aparținut pe pământ, pe care le numiți încă tată, soț, soție, frate, copil, rudă sau prieten, se află pe alte niveluri de viață și aud același cuvânt; dar pentru ei sensul său, esența sa este alta, chiar dacă se bucură de aceeași fericire, aceeași înviorare, aceeași încurajare și aceeași pâine. (345, 81-82)

77. Eu trimit către fiecare lume o rază din Lumina Mea. Vouă v-am trimis această Lumină sub forma

cuvintelor omenești, așa cum ajunge la alte lăcașuri prin inspirație.
78. În lumina acelei raze divine, toate spiritele se vor uni, făcând din ea o scară către cer, care le va conduce către același punct, către Împărăția Spirituală care vă este promisă tuturor, voi care sunteți particule spirituale ale divinității Mele. (303, 13-14)

Limita temporală a revelațiilor

79. Împărăția Mea coboară asupra umanității suferinde, iar Cuvântul Meu răsună prin cei aleși ai acestui timp, pentru ca cei care Mă aud să devină mângâiere pentru semenii lor.
80. În toate timpurile am avut mijlocitori între oameni și divinitatea Mea; aceștia au fost cei blânzi și smeriți din inimă, de care M-am folosit. Acum pregătesc noii mesageri ai învățăturilor Mele, pentru ca această Veste Bună să fie trezirea la viața spirituală printre oameni.
81. Câți dintre cei capabili să îndeplinească o nobilă misiune spirituală dorm încă, împrăștiați peste tot în lume! Ei se vor trezi și își vor dovedi progresul spiritual atunci când, prin mărinimia sentimentelor lor, vor deveni ființe utile pentru aproapele lor. Ei vor fi smeriți și nu se vor lăuda niciodată cu superioritatea lor. (230, 61-63)
82. Opera Mea trebuie să ajungă nealterată la omenire, pentru ca aceasta să pornească să-Mi împlinească Legea, îmbrățișând crucea mântuirii sale.
83. Am promis-o oamenilor, întregii omeniri, și o voi împlini, pentru că Cuvântul Meu este cel al unui Rege; le voi trimite, prin ucenicii Mei, grâul de aur al Cuvântului Meu, iar acesta va servi oamenilor ca pregătire, pentru ca în curând să se poată bucura de dialogul de la spirit la spirit. Căci după 1950, nu Mă voi mai manifesta nici aici, nici în vreun alt loc, prin capacitatea intelectuală a unui mesager. (291, 43-44)

Capitolul 5 – *Motivul noii revelații divine*

Voința de mântuire a lui Dumnezeu

1. Dacă în lume nu ar exista ignoranță, dacă nu s-ar vărsa sânge, dacă nu ar exista durere și suferință, nu ar exista niciun motiv ca Spiritul Meu să se materializeze, făcându-Se perceptibil simțurilor voastre. Dar voi aveți nevoie de Mine. Știu că numai iubirea Mea vă poate salva în aceste vremuri și de aceea am venit.
2. Dacă nu v-aș iubi – ce ar însemna faptul că vă distrugeți, și ce ar însemna durerea voastră? Dar Eu sunt Tatăl vostru – un Tată care simte în Sine durerea copilului, pentru că fiecare copil este o mică parte din El. De aceea, în fiecare dintre cuvintele Mele și în fiecare inspirație, vă dăruiesc lumina

adevărului, care înseamnă viață pentru spirit. (178, 79-80)

3. Iată-Mă aici, printre voi, bătând la inimile voastre. Credeți oare că pacea Mea este desăvârșită, când vă văd încurcați în dușmănii neîncetate? De aceea am venit ca Mare Războinic, pentru a lupta împotriva întunericului și a răului, iar odată cu Mine au venit și spiritele binelui, Lumea Spirituală, pentru a-Mi desăvârși lucrarea. Cât va dura această luptă? Până când toți copiii Mei vor fi mântuiți. Dar Eu nu am adus durere cu Mine, vreau doar să vă transform prin iubire. (268, 31)

4. Cuvântul Meu va fi din nou incomod pentru oameni, ca în vremurile trecute, dar Eu le voi spune adevărul. Fără a expune pe nimeni, Eu l-am numit pe ipocrit ipocrit, pe adulter adulter și pe rău răufăcător. Adevărul fusese denaturat și era necesar ca el să strălucească din nou, așa cum se întâmplă acum, când adevărul a fost ascuns, și de aceea el trebuie să iasă din nou la lumină în fața oamenilor. (142, 31)

5. Nu o singură dată, ci de mai multe ori și în diferite moduri le-am vestit și le-am promis ucenicilor Mei venirea Mea din nou. V-am anunțat semnele care vor indica venirea Mea — semne în natură, evenimente în umanitate, războaie mondiale, păcatul la apogeu. Pentru ca lumea să nu cadă într-o eroare și să Mă aștepte din nou ca om, i-am făcut cunoscut că Hristos va veni „pe nor", adică în Duh.

6. Acea promisiune s-a împlinit. Iată-L pe Maestrul în Duh și vorbind lumii. Iată-L pe Domnul Păcii și al Împărăției Luminii, care construiește o arcă de o măreție nemăsurată, în care oamenii pot găsi refugiu și se pot salva, ca în „Primul Timp", când Noe a construit arca pentru a salva sămânța umană. (122, 52-53)

7. Modul în care M-am revelat în acest timp este diferit de cel din „Al Doilea Timp", dar intenția Mea este aceeași: să salvez omenirea, să o scot din acel vârtej pe care l-a întâlnit în calea sa și de care nu a putut să scape.

8. Ispita s-a dezlănțuit în toată puterea ei, iar omul a căzut ca un copil mic și a suferit mult. El își golește paharul suferinței și Mă cheamă în adânca lui confuzie, iar Tatăl a fost alături de el.

9. În pahar au mai rămas încă urme de drojdie, dar Eu vă voi ajuta să îndurați durerile care sunt urma neascultării voastre. Fericiți sunteți voi, cei care Mă ascultați, căci veți fi puternici! Dar ce se va întâmpla cu ceilalți când vor fi loviți de acea mare suferință? Oare sufletul lor se va prăbuși din lipsă de credință? Rugăciunea lui Israel* trebuie să le ofere sprijin. (337, 38)

** Acest nume se referă la noul popor al lui Dumnezeu, „Israelul spiritual", nu la locuitorii statului Israel sau la poporul evreu în ansamblu (pentru detalii, vezi cap. 39)*

10. Vă caut cu o iubire infinită. Am pus în sufletul vostru atâta har și atâtea daruri, încât nu sunt dispus să pierd nici măcar unul dintre copiii Mei. Voi faceți parte din Duhul Meu, sunteți o parte din ființa Mea — poate fi rău Cel care vă caută cu atâta zel și cu atâta iubire?

11. De fiecare dată când cobor să vă dau Cuvântul Meu, găsesc „ultimii" printre mulțimi; aceștia sunt cei care Mă întreabă cel mai mult în inimile lor. Dar Eu le fac pe plac și le răspund întotdeauna la întrebări.

12. Astăzi, cei care au venit ultimii Mă întreabă care este scopul revenirii Mele, la care Eu răspund că sensul este acela de a-i face pe oameni capabili să se întoarcă prin ei înșiși la puritatea lor inițială. (287, 19-20)

Eliminarea erorilor și a formelor de cult exteriorizate

13. „A treia epocă" a început pe deplin pentru omenire. Au trecut aproximativ 2000 de ani de când v-am dat Cuvântul Meu; totuși, acea învățătură nu a fost încă recunoscută de întreaga omenire, în ciuda timpului scurs, pentru că nu sunt iubit de toți copiii Mei. Cu toate acestea, toți Îmi aduc venerație, toți caută un singur Spirit Divin, care este al Meu. Dar Eu nu văd unitate între oameni, nu văd între ei aceeași credință, aceeași înălțare și cunoaștere, și de aceea vin ca Duh Sfânt pentru a-i uni în Mine, pentru a-i desăvârși cu învățătura Mea a adevărului, cu Cuvântul Meu neschimbător, cu Legea Mea a iubirii și dreptății. (316, 4)

14. Tulburarea minții, lipsa de credință, necunoașterea adevărului sunt întuneric pentru suflet, și de aceea omenirea se află astăzi pe o cale rătăcită. Cât de mult s-au înmulțit acei oameni care trăiesc fără să știe sau fără să vrea să știe încotro se îndreaptă!

15. Știam că va veni pentru oameni un astfel de timp, plin de durere, confuzie, nesiguranță și neîncredere. V-am promis că vă voi salva din această întunecime, și iată-Mă: Eu sunt Duhul Adevărului. De ce Mă vreți din nou ca om? Nu vă amintiți că am murit ca om și v-am spus că vă voi aștepta în Împărăția Mea? Prin aceasta v-am făcut să înțelegeți că sufletul este veșnic, nemuritor. (99, 7-8)

16. Cuvântul Meu în acest timp vă amintește de trecut, vă dezvăluie tainele și vă anunță ce va veni. Va îndrepta tot ceea ce oamenii au denaturat și au invalidat; căci Eu, ca Păzitor al Adevărului, vin cu sabia zelului și a dreptății Mele, pentru a dărâma tot ce este fals, pentru a zdrobi ipocrizia și minciuna, pentru a alunga din nou negustorii din Templul Adevărului.

17. Înțelegeți că nu trebuie să căutați Adevărul în cărți, sfaturi sau porunci ale oamenilor pentru a vă dobândi mântuirea sufletului.

18. Voi toți trebuie să fiți mântuiți; nu găsesc pe nimeni care să stea deja pe pământ ferm. Sunteți

naufragiați în mijlocul unei nopți de furtună, în care fiecare se luptă pentru propria viață, fără să se gândească la aproapele său, pentru că viața lui este în pericol.

19. Dar, adevărat vă spun, Eu sunt singurul vostru Mântuitor, care vine încă o dată în căutarea celor care s-au rătăcit, pentru că s-au îndepărtat de ruta de navigație, care este Legea. Eu vă luminez calea, pentru ca voi să ajungeți la țărm, în acea țară binecuvântată care vă așteaptă, deoarece în sânul ei se ascund comori nesfârșite pentru spirit. (252, 37-40)

20. Așa cum odinioară s-au dat interpretări greșite poruncilor divine, tot așa învățătura Mea a fost denaturată în acest timp; și astfel a devenit necesar ca Maestrul să vină din nou pentru a vă ajuta să vă eliberați de rătăcirile voastre, întrucât foarte puțini reușesc din proprie inițiativă să se elibereze de rătăcirile lor.

21. Deși v-am promis încă de atunci că voi veni din nou, trebuie să vă spun și aceasta: am făcut-o pentru că știam că va veni o vreme în care omenirea, convinsă că umblă pe calea învățăturilor Mele, va fi foarte departe de ele; și aceasta este vremea pentru care Mi-am anunțat întoarcerea. (264, 35-36)

22. În „A doua epocă", Hristos — același care vă vorbește în acest moment — s-a făcut om și a locuit pe pământ. Dar acum El este alături de voi în spirit și împlinește astfel o promisiune pe care a făcut-o omenirii: promisiunea de a reveni într-o nouă epocă pentru a vă aduce cea mai înaltă mângâiere și lumina adevărului, luminând și explicând tot ceea ce a fost revelat oamenilor. (91, 33)

23. Omenirea este dezorientată, dar Eu am venit să o călăuzesc prin lumina Duhului Sfânt, pentru ca ea să recunoască sensul cuvântului Meu.

24. De-a lungul timpului, acele scrieri pe care le-au lăsat ucenicii Mei au fost modificate de oameni, și de aceea există dezbinare între confesiuni. Dar Eu voi explica toate învățăturile Mele, pentru a uni omenirea într-o singură lumină și într-o singură voință. (361, 28-29)

25. Astăzi începe pentru lume o nouă etapă, în care omul va tinde spre o mai mare libertate în gândire, în care va lupta pentru a rupe lanțurile sclaviei pe care spiritul său le-a purtat cu sine. Este timpul în care veți vedea popoarele depășind barierele fanatismului în dorința lor de hrană spirituală și de lumină adevărată, și vă spun că nimeni care trăiește măcar o clipă fericirea de a se simți liber să gândească, să cerceteze și să acționeze nu se va mai întoarce vreodată de bunăvoie în închisoarea sa. Căci acum ochii lui au văzut lumina, iar spiritul său a fost încântat de revelațiile divine. (287, 51)

26. Știam că oamenii vor mistifica din ce în ce mai mult învățătura Mea de la o generație la alta, vor schimba Legea Mea și vor denatura

adevărul. Știam că oamenii vor uita promisiunea Mea de a reveni și că nu se vor mai considera frați, ci se vor ucide reciproc cu cele mai crude, lașe și inumane arme.

27. Dar acum a sosit timpul și ziua promisă, și iată-Mă. Nu condamnați modul pe care l-am ales pentru a Mă face cunoscut vouă; căci nu lumea trebuie să Mă judece, ci Eu sunt Cel care judecă omenirea, pentru că acum este timpul judecății ei.

28. Eu întemeiez un împărăție în inimile oamenilor — nu o împărăție pământească, așa cum se așteaptă mulți, ci una spirituală — a cărei putere izvorăște din iubire și dreptate și nu din puterile lumii.

29. Văd că unii sunt uimiți să Mă audă vorbind astfel; dar vă întreb: de ce vreți să Mi-o imaginați mereu îmbrăcat în mătase, aur și pietre prețioase? De ce vreți ca Împărăția Mea să fie din această lume, în timp ce Eu v-am revelat contrariul? (279, 61-64)

30. V-am prezis deja că lupta va fi aprigă, pentru că fiecare consideră că religia sa este desăvârșită și că modul său de a o practica este ireproșabil. Dar vă spun că, dacă ar fi fost așa, n-aș fi avut niciun motiv să vin în acest timp și să vă vorbesc.

31. Vă dau, prin inspirație, o învățătură profund spirituală, pentru că văd că păgânismul domnește în formele voastre de cult și că sămânța rea a fanatismului v-a otrăvit cu ignoranță și sentimente de ură.

32. Sabia Mea de lumină este în mâna Mea dreaptă, Eu sunt Războinicul și Regele care distruge tot ce este rebel, tot răul existent și tot ce este fals. Când lupta Mea se va sfârși și inimile vor fi învățat să se unească pentru a se ruga și a trăi, privirea spiritului vostru Mă va descoperi în lumina infinită și în pacea veșnică. „Acesta este Împărăția Mea", vă voi spune, „iar Eu sunt Regele vostru, căci pentru aceasta sunt aici și pentru aceasta v-am creat: pentru a domni." (279, 72-74)

Lămuriri despre adevărata viață

33. Toți oamenii știu că Eu sunt Tatăl tuturor celor create și că destinul ființelor se află în Mine. Cu toate acestea, nu am primit de la ei nici atenția, nici respectul lor. Ei creează la rândul lor, sunt și ei stăpâni și cred că au putere asupra sorții aproapelui lor — de ce s-ar înclina atunci în fața Mea?

34. În acest fel, omul Mi-a pus răbdarea la încercare și Mi-a provocat dreptatea. I-am dat timp să găsească adevărul, dar el n-a vrut să accepte nimic de la Mine. Am venit ca Tată și n-am fost iubit; apoi am venit ca Maestru și n-am fost înțeles; dar, întrucât este necesar să salvez omenirea, vin acum ca Judecător. Știu că omul se va răzvrăti împotriva dreptății Mele, pentru că nici pe Mine, ca Judecător, nu Mă va înțelege și va spune că Dumnezeu S-a răzbunat.

35. Aș vrea ca toți să înțeleagă că Dumnezeu nu poate nutri sentimente de răzbunare, deoarece iubirea Sa este desăvârșită. La fel de puțin poate El să trimită durerea; voi înșivă sunteți cei care o atrageți prin păcatele voastre. Dreptatea Mea divină se află deasupra suferinței voastre și chiar a morții voastre. Durerea, obstacolele, eșecurile sunt încercările pe care omul și le impune în mod constant , iar roadele semințelor sale sunt ceea ce culege treptat. Mie îmi este de ajuns să las Lumina Mea să ajungă la spiritul vostru în fiecare dintre aceste crize ale vieții, pentru ca acesta să-și dobândească mântuirea. (90, 5-7)

36. Duhul Adevărului este cel care coboară pentru a dezvălui tainele și a vă revela cunoștințele necesare, ca să vă bucurați de viața adevărată. El este mângâierea divină care se revarsă asupra suferințelor voastre, pentru a vă da mărturie că judecata divină nu este nici pedeapsă, nici răzbunare, ci o judecată a iubirii, menită să vă conducă spre lumină, pace și fericire. (107, 24)

37. Știți că cel care înțelege și recunoaște ceva din ceea ce este rezervat celor care se înalță, nu-și mai poate desprinde spiritul de lumina care i-a fost revelată. Fie că pășește în lumi necunoscute sau se întoarce pe pământ de fiecare dată: ceea ce a primit odată ca o scânteie de lumină divină va răsări mereu din ce este mai pur în ființa sa ca o presimțire, ca o inspirație divină. Uneori, aceasta va prinde viață ca o trezire dulce sau ca un cântec ceresc, care va inunda inima de încântare, ca o dorință de întoarcere în Patria Spirituală. Aceasta este ceea ce înseamnă învățătura Mea pentru sufletele care se întorc în această viață. La prima vedere, spiritul își uită trecutul, dar, în realitate, el nu pierde cunoașterea învățăturii Mele.

38. Celor care se îndoiesc că este Cuvântul Divin cel care le vorbește în acest moment și în această formă, le spun că, dacă nu vor să-Mi dea acel nume, dacă nu vor să atribuie acest cuvânt Maestrului Divin, să ia în considerare sensul acestei învățături, să cerceteze fiecare dintre gândurile sale; iar dacă, meditând la ceea ce au auzit, ajung la concluzia că aceasta conține lumină și adevăr pentru omenire, să o folosească ca etalon pentru pașii lor pe pământ și să-și transforme astfel viața.

39. Știu că vă transmit adevărata înțelepciune; ceea ce cred oamenii nu schimbă cu nimic adevărul Meu. Totuși, este necesar ca omul să aibă certitudinea a ceea ce crede, a ceea ce știe și a ceea ce iubește. Doar de aceea Mă pun uneori, în manifestările Mele, la nivelul umanității, pentru a ajunge astfel ca ea să Mă recunoască. (143, 54-56)

40. Ideea pe care oamenii o au despre Mine este foarte limitată, cunoașterea lor despre spiritualitate este foarte redusă, credința lor este foarte mică.

41. Religiile dorm într-un vis vechi de secole, fără să facă niciun pas înainte, iar când se trezesc, sunt active doar în interiorul lor și nu îndrăznesc să rupă cercul pe care și l-au creat prin tradițiile lor.

42. Cei disprețuiți, cei săraci, cei simpli și cei neștiutori vor fi cei care, în dorința de lumină, de un mediu spiritual pur, de adevăr și de progres, vor părăsi acel cerc. Ei sunt cei care vor face să răsune clopotul și chemarea la trezire, când vor simți că vine timpul noilor Mele revelații în epoca spiritualizării.

43. Oamenii doresc să descopere taina vieții spirituale — acea existență în care trebuie să intre irevocabil și pe care tocmai de aceea sunt interesați să o cunoască.

44. Oamenii întreabă, cerșesc, imploră lumină din milă, pentru că simt nevoia de pregătire; dar ca răspuns la toate acestea li se spune că viața spirituală este un mister și că dorința de a ridica vălul care o acoperă este o îndrăzneală și o blasfemie.

45. Adevărat vă spun că cei care sunt însetați de adevăr și de lumină nu vor găsi în lume izvorul a cărui apă le va potoli setea. Eu voi fi Cel care va trimite din cer acea apă a înțelepciunii pe care sufletele doresc să o bea. Voi revărsa izvorul meu de adevăr asupra fiecărui spirit și asupra fiecărui înțelepciune, pentru ca „misterele” să fie nimicite. Căci vă spun încă o dată că nu Eu sunt Cel care se învăluie în mistere pentru oameni, ci voi sunteți cei care le creați.

46. Desigur, va exista întotdeauna ceva în Tatăl vostru pe care nu-l veți cunoaște niciodată, dacă vă gândiți că Dumnezeu este infinit și că voi sunteți doar particule. Dar faptul că nu trebuie să știți cine sunteți în eternitate, că trebuie să fiți un mister impenetrabil pentru voi înșivă și că trebuie să așteptați până când veți intra în viața spirituală pentru a-l cunoaște — acest lucru nu este prescris de Mine.

47. Este adevărat că în vremurile trecute nu vi s-a vorbit în acest fel și nici nu s-a emis o chemare de anvergură să pătrundeți în lumina cunoașterilor spirituale; dar numai pentru că, în trecut, omenirea nu simțea nevoia urgentă de a ști pe care o simte astăzi, și nici nu era capabilă spiritual și intelectual să înțeleagă. Chiar dacă a căutat și a tăvălit mereu, a făcut-o mai mult din curiozitate decât dintr-o dorință reală de lumină.

48. Pentru ca oamenii să găsească calea care îi conduce spre acea lumină și pentru ca ei să fie în măsură să primească acea apă din izvorul vieții și al înțelepciunii, trebuie mai întâi să renunțe la orice cult exterior și să înlăture din inimile lor orice fanatism. Când vor începe să simtă în inimile lor prezența Dumnezeului viu și atotputernic, vor simți cum din adâncul ființei lor se va ridica o nouă și necunoscută evlavie , plină de sentiment și sinceritate, plină de înălțare și

căldură, care va fi adevărata rugăciune, revelată de Spirit.

49. Acesta va fi începutul ascensiunii lor spre Lumină, primul pas pe calea spiritualizării. Când Duhul îi va putea revela omului adevărata rugăciune, îi va putea revela și toate capacitățile pe care le posedă, precum și modul de a le dezvolta și de a le îndruma pe calea iubirii. (315, 66 75)

50. Puteți găsi în manifestarea Mea aceleași învățături ca și cele din „A doua epocă"; dar în această eră v-am revelat prin Lumina Duhului Meu Sfânt ceea ce este insondabil, și în dialogul de la spirit la spirit vă voi revela în continuare învățături noi și foarte mari. Vă voi face cunoscut întregul conținut al celui de-al șaselea sigiliu în această epocă a revelației, care vă va pregăti pentru timpul în care voi deschide cel de-al șaptelea sigiliu. Astfel veți cunoaște din ce în ce mai mult „ceea ce este de nepătruns"; astfel veți descoperi că Lumea Spirituală este căminul tuturor sufletelor, Casa Tatălui infinită și minunată, care vă așteaptă în înaltul de dincolo, unde veți primi răsplata pentru faptele pe care le-ați săvârșit cu iubire și milă față de semenii voștri. (316, 16)

Dezvoltarea, spiritualizarea și mântuirea omului

51. Eu vă dau învățătura Mea nu doar ca o frâu morală pentru natura voastră materială; ci mai degrabă, cu ea puteți urca spre culmile mai înalte ale desăvârșirii voastre sufletești.

52. Eu nu întemeiez o nouă religie printre voi; această învățătură nu neagă religiile existente, dacă acestea sunt întemeiate pe adevărul Meu. Acesta este un mesaj al iubirii divine pentru toți, un apel către toate instituțiile sociale. Cine înțelege voința divină și împlinește poruncile Mele, se va simți condus spre progresul și dezvoltarea superioară a sufletului său.

53. Atâta timp cât omul nu înțelege spiritualizarea de care are nevoie în viața sa, pacea nu va deveni încă mult timp o realitate în lume. Cine, dimpotrivă, împlinește Legea mea a iubirii, nu se va teme nici de moarte, nici de judecata care îl așteaptă pe sufletul său. (23, 12-13)

54. Prin aceste revelații nu vreau doar să vă aduc pacea lumii și să vă ușurez suferințele prin alinarea fizică. Prin această manifestare vă ofer marile învățături care vă vorbesc despre evoluția voastră sufletească. Căci dacă aș fi vrut doar să vă aduc bunurile lumii — adevărat, vă spun, ar fi fost de ajuns să-i însărcinez pe oamenii de știință, pe care îi luminez prin intuiție și cărora le-am dezvăluit tainele naturii, ca să ia din ea balsamul vindecător pentru a vă vindeca de suferințele voastre fizice.

55. Opera Mea vrea să vă arate orizonturi mai largi, dincolo de planeta voastră, cu acel număr infinit de lumi care vă înconjoară — orizonturi care nu au sfârșit, care vă

arată calea spre eternitatea care vă aparține. (311, 13-14)

56. Învățătura Mea spirituală are diferite scopuri sau sarcini: unul este acela de a mângâia sufletul în exilul său și de a-i face să înțeleagă că Dumnezeu, Cel care l-a creat, îl așteaptă veșnic în Împărăția Sa de pace. Un altul este acela de a-l face să știe de câte daruri și capacități dispune pentru a-și atinge mântuirea și înălțarea sau desăvârșirea.

57. Acest Cuvânt aduce mesajul spiritualizării, care deschide ochii oamenilor, pentru ca ei să privească realitatea în față, pe care cred că o găsesc doar în ceea ce văd, în ceea ce ating sau în ceea ce demonstrează cu știința lor umană, fără să-și dea seama că numesc astfel „realitate" ceea ce este trecător și că ignoră și neagă Eternul, acolo unde există adevărata realitate.

58. Lăsați acest mesaj să treacă de la națiune la națiune, de la casă la casă, lăsând în urmă sămânța sa de lumină, de mângâiere și de pace, pentru ca oamenii să se oprească câteva clipe și să-și acorde spiritului o pauză de odihnă, indispensabilă pentru ca acesta să se gândească și să-și amintească că fiecare clipă poate fi cea a întoarcerii sale în Lumea Spirituală și că de faptele și sămânța sa pe pământ depinde rodul pe care îl va culege la sosirea sa în Viața Spirituală. (322, 44-46).

Capitolul 6 – *Al Treilea Testament și marea Carte a Vieții*

Cartea iubirii, a adevărului și a înțelepciunii lui Dumnezeu

1. Cartea Cuvântului Meu este Cartea iubirii divine și adevărate; în ea veți găsi adevărul neschimbător. Luați-o în mâini și veți găsi înțelepciunea care vă va ajuta să vă dezvoltați și să dobândiți pacea în eternitate. Cel care îi denaturează sau îi modifică sensul va pieri, iar cel care omite sau adaugă un singur cuvânt care nu este în acord cu învățătura mea desăvârșită va încălca grav legea mea.

2. Păstrați acest cuvânt în puritatea sa inițială, căci este cea mai frumoasă moștenire pe care o voi lăsa omenirii. Puneți pe hârtie învățăturile Mele și faceți-le cunoscute semenilor voștri; păstrați-le cu credincioșie, căci voi sunteți responsabili pentru această moștenire.

3. Mâine, omul va găsi în ele esența revelației Mele, care îl va conduce pe calea adevărului cu lumina învățăturilor sale.

4. Aceste scrieri vor fi transmise de la părinți la copii ca o sursă de apă vie, al cărei izvor va curge nesecat și va trece de la inimă la inimă. Studiați în Marea Carte a Vieții, Cartea Spiritualizării, care vă va explica revelațiile divine pe care le-ați primit de-a lungul timpului.

5. Nu v-am promis oare că fiecare cunoaștere va fi restabilită în adevărul ei originar? Căci acesta este timpul care v-a fost anunțat.
6. În adevăr vă spun: cine meditează asupra învățăturilor cărții Mele și le cercetează cu dorința sinceră de a-și înălța cunoașterea, va câștiga lumina pentru sufletul său și Mă va simți mai aproape de el.
7. Miturile din trecut și cele de astăzi vor cădea; tot ce este mediocru și fals se va prăbuși; căci va veni momentul în care nu vă veți mai putea hrăni cu imperfecțiuni, iar atunci sufletul se va porni în căutarea adevărului, pentru ca acesta să-i servească drept singură hrană.
8. În aceste învățături, omenirea va găsi esența revelațiilor Mele, pe care până astăzi nu a înțeles-o din lipsă de spiritualitate. Încă din vremuri străvechi v-am încredințat-o prin trimișii, mesagerii și „interpreții" Mei, dar ea v-a servit doar pentru a crea mituri și tradiții din ea. Meditați și studiați această învățătură cu respect și iubire, dacă doriți să vă scutiți de secole de confuzie și suferință. Dar țineți cont de faptul că nu vă veți îndeplini misiunea dacă vă mulțumiți doar cu posesia cărții; nu, ea trebuie să vă trezească și să vă învețe, dacă doriți cu adevărat să fiți ucenicii Mei. Învățați prin exemplul, iubirea și disponibilitatea de a ajuta pe care vi le-am arătat. (20, 1-8)
9. Cartea învățăturilor Mele constă din învățăturile pe care vi le-am dictat în acest timp prin intermediul rațiunii umane. Cu această carte, pe care omenirea o va recunoaște în cele din urmă ca fiind al Treilea Testament, trebuie să apărați cauza Mea divină.
10. Omenirea cunoaște doar Legea „Timpului Prim", și ceea ce este scris în Primul și al Doilea Testament; dar al Treilea va uni și va corecta acum ceea ce oamenii au denaturat din lipsă de pregătire și de înțelegere. Omenirea va trebui să studieze mesajul Meu, pentru ca, pătrundând în esența fiecărui cuvânt, să descopere un singur ideal, o singură adevăr, una și aceeași lumină, care o va conduce spre spiritualizare. (348, 26)
11. Eu vă revelez ceea ce omul de știință nu vă poate învăța, pentru că nu o cunoaște. El a adormit în măreția sa pământească și nu s-a înălțat către Mine în dorința de a obține înțelepciunea Mea.
12. S-au închis inimile clericilor care ar fi trebuit să predea, în diferitele secte și comunități religioase, cunoașterea spirituală, care este măreție și bogăție pentru spirit.
13. Am văzut că Legea și învățăturile pe care le-am lăsat moștenire omenirii în vremurile trecute au fost ascunse și înlocuite cu rituri, culturi exterioare și tradiții.
14. Dar voi, cei care recunoașteți din adâncul sufletului că esența acestui Cuvânt este aceeași cu cea pe care a primit-o Israelul pe Muntele Sinai și pe care mulțimile de oameni din „A doua epocă" de

pe buzele lui Iisus, trebuie să învățați, prin închinarea voastră față de Dumnezeu și prin faptele voastre, că Legea Divină nu trebuie uitată de dragul respectării unor tradiții nesăbuite, care nu sunt benefice sufletului. (93, 10-13)

15. V-am reamintit numele mesagerilor Mei, prin care ați primit mesaje, porunci, profeții și învățături.

16. În acest fel, am reunit conținutul tuturor învățăturilor trecute într-o singură învățătură.

17. Spiritualismul este moștenirea în care cele Trei Testamente se unesc într-o singură carte spirituală. (265, 62-64)

18. Această învățătură, numită spirituală pentru că revelează spiritualul, este calea trasată pentru om, pe care el îl va cunoaște pe Creatorul său, îl va sluji și îl va iubi. Este cartea care îi învață pe oameni să-și iubească Tatăl în propriul lor aproapele. Spiritualismul este o lege care poruncește binele, puritatea, desăvârșirea.

19. Datoria de a respecta această lege se aplică tuturor; totuși, ea nu obligă pe nimeni să o îndeplinească, deoarece fiecare spirit se bucură de liber arbitru, pentru ca lupta sa și toate faptele sale să poată fi considerate merite proprii atunci când va fi judecat.

20. Recunoașteți, așadar, că această învățătură este flacăra iubirii divine, care i-a luminat pe toți, de la primul până la ultimul dintre copiii mei, și le-a dat căldură. (236, 20-22)

Relația dintre învățătura spirituală și învățătura lui Iisus

21. Învățătura spirituală nu este o teorie, ci o îndrumare practică atât pentru viața umană, cât și pentru viața sufletului. Nu există altă îndrumare mai cuprinzătoare și mai desăvârșită decât aceasta. Ea vă însoțește încă înainte de a veni pe pământ, vă urmează pe parcursul întregii voastre activități pe această lume și se contopește cu sufletul vostru atunci când acesta se întoarce la lăcașul său de odinioară.

22. Nu Eu voi fi cel care va îndepărta liturghia și tradițiile din slujbele voastre – va fi spiritul omului care se va ridica involuntar deasupra vechilor sale concepții, în fața necesității unei lumini mai mari care să-i lumineze calea de dezvoltare. În curând, omul va înțelege că singurul lucru pe care îl poate oferi lui Dumnezeu este practicarea iubirii, pentru că iubirea înseamnă binele, milostenia, înțelepciunea și dreptatea.

23. Spiritualismul nu șterge niciunul dintre cuvintele pe care Hristos le-a vestit odinioară. Dacă nu ar fi așa, nu ar avea dreptul să-și dea acest nume, deoarece s-ar opune adevărului. Cum ar putea acest cuvânt să fie împotriva celuilalt, când tot același Maestru este cel care îl rostește? Dacă ați pătrunde cu adevărat în sensul acestei învățături, ați vedea că Cuvântul

Meu de astăzi este explicația sau clarificarea a tot ceea ce am spus odinioară. De aceea, omenirea de astăzi și cea a viitorului este în măsură să înțeleagă mai mult decât generațiile trecute și, prin urmare, să împlinească Legea într-un mod mai pur, mai înalt și mai adevărat.

24. Dacă îi observați cu atenție pe semenii voștri în practicarea religiei lor, veți vedea că ceea ce era odinioară obiectul închinării lor, acum îl privesc fără implicare interioară. Motivul este că sufletul se trezește de la sine și tânjește după ceea ce îl poate hrăni cu adevărat. De aceea vă spun că practicile de cult exterioare ale acestei umanități sunt destinate să dispară. (283, 27-30)

25. În această carte modestă și simplă, dar plină de Lumină Divină, oamenii vor găsi lămurirea tuturor îndoielilor lor, vor descoperi completarea învățăturilor care în vremurile trecute au fost revelate doar parțial și vor găsi modul clar și simplu de a interpreta tot ceea ce este ascuns în simboluri în textele vechi.

26. Cine, după primirea acestui mesaj spiritual, se convinge de adevărul conținutului său și se apucă să-și combată dorința de senzații, idolatria și fanatismul, să-și curățească mintea și inima de toate acele impurități, își va elibera sufletul și îi va aduce bucurie și pace, căci acum va putea lupta pentru a dobândi eternitatea care o așteaptă. Dar cei care continuă să practice cultul exterior, care se încăpățânează să iubească ceea ce aparține lumii și care nu cred în dezvoltarea sau evoluția sufletului — cu adevărat, vă spun, ei vor rămâne în urmă și vor vărsa lacrimi când își vor da seama de rămânerea lor în urmă și de ignoranța lor. (305, 4-5)

Disputele din cauza Cuvântului nou

27. Dacă învățătura Mea vi se pare atât de străină încât credeți că nu ați auzit niciodată astfel de cuvinte, deși Mă cunoașteți, vă spun că uimirea voastră este consecința neglijenței voastre de a cerceta esența a ceea ce v-am revelat în vremurile trecute. Din acest motiv, această învățătură vi se poate părea străină sau nouă, deși această lumină a fost, de fapt, mereu prezentă în viața voastră. (336, 36)

28. Învățătura Mea din această „A doua Epocă”, la fel ca și în „Prima Epocă”, va zgudui omenirea. Fățarnicii vor trebui să se confrunte cu adevărul. Falsitatea își va lăsa masca să cadă, iar adevărul va străluci. Adevărul va învinge minciuna care învăluie această lume.

29. Omul va fi capabil să înțeleagă și să recunoască tot ceea ce conține rațiune și adevăr; însă tot ceea ce a fost obligat să creadă, chiar dacă nu a înțeles, va respinge el însuși. De aceea, învățătura Mea se va răspândi, pentru că emană lumina de care oamenii au nevoie. Vouă vă

revine o mare parte din această lucrare, prin faptul că le dezvăluiți semenilor voștri începutul și scopul acesteia. (237, 28-29)

30. Omenirea este însetată de Cuvântul Meu, de Adevărul Meu. Oamenii cer și tânjesc după lumină pentru mintea lor, strigă după dreptate și așteaptă mângâiere. Acesta este un moment decisiv. Adevărat, vă spun, multe concepții, teorii și chiar dogme, care au fost considerate adevăruri timp de secole, se vor prăbuși și vor fi respinse ca fiind false. Fanatismul și idolatria vor fi combătute și eliminate de cei care au fost cei mai captivați și legați de ele. Învățăturile lui Dumnezeu vor fi înțelese, lumina, conținutul și esența lor vor fi înțelese și simțite.

31. Când, după o perioadă de încercări în care vor suferi confuzii foarte mari, se va face lumină în spiritul oamenilor de știință și vor auzi vocea spiritului lor, vor descoperi ceea ce niciodată nu și-ar fi imaginat.

32. Vă spun din nou: vegheați! Căci în vremurile de conflict dintre confesiuni și doctrine, între religii și științe, mulți oameni vor considera că cunoștințele pe care le-au dobândit din cărțile lor vor fi arma cu care îi vor putea învinge pe noii Mei ucenici, știind foarte bine că voi nu aveți cărți la voi. (150, 11 13)

33. V-am spus, ucenici, că vă veți confrunta cu marile biserici și cu sectele mai mici; dar nu vă temeți nici de unele, nici de celelalte. Adevărul pe care vi l-am încredințat este evident, Cuvântul pe care v-am învățat-o este, privit din exterior, clar și simplu, dar în sensul său profund până la infinit, și sunt arme puternice cu care veți lupta și veți învinge.

34. Dar Eu vă spun: un popor de pe pământ, plin de materialism și necredință, se va ridica pentru a vă nega dreptul de a vă numi Israel, pentru a vă nega mărturia că ați trăit a doua venire a Mesiei, iar acel popor este cel evreu. Nu v-ați gândit la asta? Acel popor așteaptă în mijlocul său sosirea Mesiei său, a Mântuitorului său, care îi va face dreptate și îl va așeza din nou deasupra tuturor popoarelor pământului. Acel popor știe că Eu am venit întotdeauna la el, și în această „A Treia Epocă" va spune: „De ce ar veni Dumnezeu la un alt popor?" — Dar iată, aici sunt învățăturile Mele! (332, 10)

35. Această comunitate spirituală trăiește aici necunoscută. Lumea nu știe nimic despre existența voastră, cei puternici nu vă iau în seamă, dar se apropie lupta dintre spiritualiști și „creștini", dintre spiritualiști și evrei. Această luptă este necesară pentru introducerea învățăturii Mele în întreaga umanitate. Atunci Vechiul Testament va fi unit cu al Doilea și al Treilea într-o singură esență.

36. Mulți dintre voi pot considera acest lucru imposibil; pentru Mine este cel mai natural, cel mai corect și cel mai desăvârșit. (235, 63-64)

37. Cuvântul Meu va rămâne consemnat pentru toate timpurile; din el veți alcătui Cartea Trei Timpuri, al Treilea Testament, ultimul mesaj al Tatălui; căci în toate cele trei epoci, Dumnezeu a avut „penele de aur”* ale Sale pentru a lăsa omenirii înțelepciunea Sa. * Acest termen se referă la denumirea acelor participanți la Revelațiile Divine care aveau sarcina de a nota stenografic Cuvântul Domnului.

38. Moise a fost prima „pană de aur” de care s-a folosit Tatăl pentru a scrie evenimentele „Primului Timp” cu litere de neșters pe un sul de pergament. Moise a fost „pana de aur” a lui Iehova.

39. Printre apostolii și succesorii Mei din „A doua epocă”, Iisus a avut patru „pene”, și aceștia au fost Matei, Marcu, Luca și Ioan. Aceștia au fost „penele de aur” ale Maestrului Divin. Dar când a venit timpul în care Vechiul Testament urma să fie unit cu Noul Testament prin legături de iubire, cunoaștere și progres spiritual, din acestea a rezultat o singură carte.

40. Acum, în „A Treia Epocă”, în care aveți din nou Cuvântul Meu, am numit, de asemenea, „pene de aur”, pentru ca acesta să rămână păstrat în scris.

41. Când va veni timpul, veți alcătui o singură carte, iar această carte, cea a „Treiului Timp”, va fi — când va veni timpul pentru aceasta — unită, de asemenea, cu cartea celui de-al Doilea și celui de-al Primului Timp, și atunci din revelațiile, profețiile și cuvintele celor „Trei Timpuri” va lua naștere Marea Carte a Vieții* pentru edificarea tuturor sufletelor.

** Text explicativ din Învățătura 85, versetul 24, din Cartea Vieții Adevărate: „Nu trebuie să vă străduiți ca acest Testament sau Carte (care se naște în prezent) să fie unit cu cele anterioare, căci Eu am fost Cel care a unit în această Carte revelațiile și învățăturile celor Trei Timpuri, extragând esența din acelea pentru a crea un singur mesaj.”*

42. Atunci veți recunoaște că toate cuvintele — de la primul până la ultimul — s-au împlinit în adevăr și în spirit, că toate profețiile au fost cursul istoric anticipat, pe care Tatăl umanității l-a revelat. Căci numai Dumnezeu poate face să fie scrise evenimentele care vor avea loc. Când profeții au vorbit, nu ei au făcut-o, ci Dumnezeu a făcut-o prin intermediul lor.

43. Le-am acordat noilor mei aleși o pregătire suficientă, așa cum au avut-o Moise și cei patru ucenici ai „Celei de-a doua epoci”, pentru ca Cuvântul Meu să fie consemnat cu deplină sinceritate, cu deplină claritate și adevăr, căci este pentru generațiile de mâine; dar dacă cineva ar intenționa să adauge ceva sau să scoată ceva din acea carte, vă voi trage la răspundere.

44. Ei bine, copiii Mei mult iubiți: cine acordă importanță cărții pe

care începeți să o alcătuiți? În adevăr — nimeni! Dar va veni momentul în care omenirea vă va cere cartea voastră plină de dorință, plină de curiozitate, și atunci se va trezi, va cerceta Cuvântul Meu și va discuta despre el. În acea dispută de idei vor apărea tabere — oameni de știință, teologi și filosofi. Mărturia cuvântului vostru și Cartea Înțelepciunii vor fi aduse națiunilor, și toți vor vorbi despre învățătura Mea. Acesta va fi începutul noii bătălii, al războiului cuvintelor, al gândurilor și al ideologiilor; dar la sfârșit, când toți vor fi recunoscut în adevăr și în spirit că Marea Carte a Vieții a fost scrisă de Domnul, se vor îmbrățișa frățește și se vor iubi, așa cum este voia Mea.

45. De ce nu a fost de ajuns Cuvântul lui Iehova în „Primul Timp" pentru a uni lumea, și de ce nici învățătura lui Isus nu a reușit acest lucru în Al Doilea Timp? De ce nu a fost de ajuns în acest timp faptul că, din 1866, Eu transmit Cuvântul Meu, pentru ca națiunile să se iubească între ele și să trăiască în pace? Este necesar ca cele trei cărți să formeze una singură, pentru ca acest Cuvânt să lumineze întreaga lume. Atunci omenirea va urma acea Lumină, iar blestemul Babelului va fi ridicat, căci toți oamenii vor citi Marea Carte a Vieții Adevărate , toți vor urma aceeași învățătură și se vor iubi în Duh și în Adevăr ca fii ai lui Dumnezeu. (358, 58-66).

Capitolul 7 – *Efectul și semnificația învățăturii spirituale*

Efectul revelațiilor

1. Aici, în fața acestui cuvânt, nu există om care să nu tremure în interiorul și în exteriorul ființei sale, adică în duh și în trup. În timp ce Mă ascultă aici, el se gândește la viață, la moarte, la Dreptatea Divină, la eternitate, la viața spirituală, la bine și la rău.

2. În timp ce îmi aude vocea, simte în sine prezența sufletului său și își amintește de unde vine.

3. În scurtul interval de timp în care Mă ascultă, se simte unul cu toți aproapele săi și îi recunoaște în adâncul ființei sale ca fiind adevărații săi frați și surori, ca frați și surori în eternitatea spirituală, care îi sunt chiar mai apropiați decât cei care sunt doar după trup, deoarece acesta este doar temporar pe pământ.

4. Nu există bărbat sau femeie care, atunci când Mă ascultă, să nu se simtă privit de Mine. De aceea, nimeni nu îndrăznește să-și ascundă sau să-și înfrumusețeze în fața Mea petele de rușine. Și Eu le fac cunoscute, dar fără a expune pe nimeni în public, căci Eu sunt un Judecător care nu expune niciodată.

5. Vă spun că descopăr printre voi adulter, ucigași de copii, hoți, vicii și defecte, care sunt ca o lepră pe sufletul celor care au păcătuit. Dar nu vă dovedesc doar adevărul

cuvântului Meu, arătându-vă că sunt în stare să descopăr greșelile inimii voastre. Vreau să vă dovedesc și puterea învățăturilor Mele, dându-vă armele pentru a învinge răul și ispitele, învățându-vă cum să ajungeți la înnoire și trezind în ființa voastră o dorință de bine, de înalt și de curat și o aversiune absolută față de tot ce este neînnobilat, fals și dăunător sufletului. (145, 93 65-68)

6. Astăzi trăiți încă în zilele întunecate care preced Lumina. Și totuși — folosindu-se de micile lumini ale cerului vostru cețos, acea Lumină pătrunde prin raze fugitive, care ajung în unele puncte ale pământului și ating inimile, făcând sufletele să tremure și să se trezească.

7. Toți cei care au fost surprinși de această Lumină s-au oprit din drumul lor și au întrebat: „Cine ești Tu?" Iar Eu le-am răspuns: „Eu , sunt Lumina lumii, Eu sunt Lumina veșniciei, Eu sunt Adevărul și Iubirea. Eu sunt Cel care a promis să se întoarcă pentru a vă vorbi, Cel despre care s-a spus că este «Cuvântul» lui Dumnezeu."

8. Ca Saul pe drumul spre Damasc, ei și-au smerit toată mândria, și-au învins orgoliul și și-au plecat cu umilință privirea pentru a-Mi spune din inimă: „Tatăl și Domnul meu, iartă-mă, acum înțeleg că te-am persecutat fără să știu!"

9. Din acel moment, aceste inimi au devenit mici urmași; căci în această „A Treia Epocă", până astăzi, printre noii Mei ucenici nu a apărut niciun apostol cu devotamentul celui care M-a persecutat atât de mult în ucenicii Mei și care M-a iubit apoi cu atâta ardoare. (279, 21-24)

10. Bisericile au căzut într-un somn de secole al rutinei și al stagnării, în timp ce adevărul a rămas ascuns. Dar cei care cunosc poruncile lui Iehova și Cuvântul Maestrului Divin trebuie să recunoască în această voce, care vă vorbește în prezent, vocea Duhului Adevărului, care a fost promisă pentru aceste vremuri. (92, 71)

11. Știu că mulți vor fi indignați când vor afla acest cuvânt; dar aceștia vor fi cei care, în confuzia lor spirituală, nu vor să recunoască faptul că în om, pe lângă natura umană, există și o parte spirituală — sau cei care, deși cred în sufletul uman, dar, legați de obiceiurile tradițiilor și convingerilor lor religioase, neagă faptul că există un drum infinit de lung pentru dezvoltarea sufletului. (305, 65)

12. Voi lăsa aceste cuvinte scrise, și ele vor ajunge la discipolii mei din viitor, iar când aceștia le vor studia, le vor găsi proaspete, vii, și spiritul lor va tremura de încântare, simțind că Maestrul lor le vorbește în acel moment.

13. Credeți că tot ceea ce v-am spus este doar pentru cei care M-au ascultat? Nu, popor iubit, prin cuvântul Meu vorbesc pentru cei prezenți și pentru cei absenți, pentru astăzi, pentru mâine și pentru totdeauna; pentru cei care

mor, pentru cei vii și pentru cei care încă nu s-au născut. (97, 45-46)

Cunoaștere și speranță din noul cuvânt

14. Eu sunt Cuvântul iubirii care aduce mângâiere celui care suferă — celui tulburat, celui care plânge, păcătosului și celui care M-a căutat. Cuvântul Meu este în inimile lor izvorul vieții, unde își potolesc setea și își spală necurățiile. Este, de asemenea, calea care duce spre patria veșnică a odihnei și a păcii.

15. Cum puteți ajunge la concluzia că lupta vieții — sacrificiile, adversitățile și încercările ei — se sfârșește cu moartea, fără a găsi o răsplată dreaptă în eternitate? De aceea, Legea și învățătura Mea, cu revelațiile și promisiunile lor, sunt în inimile voastre stimulul, mângâierea și balsamul în munca de zi cu zi. Numai când vă îndepărtați de învățăturile Mele vă simțiți flămânzi și slabi. (229, 3-4)

16. În iubirea Mea divină față de ființele umane, le permit să cerceteze lucrările Mele și să se folosească de tot ceea ce este creat, pentru ca ele să nu aibă niciodată un motiv să afirme că Dumnezeu este nedrept, deoarece Își ascunde înțelepciunea de copiii Săi.

17. Eu v-am creat și v-am dăruit darul liberei voințe și l-am respectat, deși omul a abuzat de această libertate și, prin aceasta, M-a rănit și Mi-a profanat Legea.

18. Dar astăzi îl las să simtă mângâierea iertării Mele și îi luminez sufletul cu lumina înțelepciunii Mele, pentru ca unul câte unul dintre copiii Mei să se întoarcă pe calea adevărului.

19. Duhul Adevărului, care este Lumina Mea, strălucește în duh, pentru că trăiți în vremurile anunțate, în care vi se va dezvălui fiecare taină, ca să înțelegeți ceea ce până acum nu a fost interpretat corect. (104, 9-10)

20. M-am manifestat în acest punct al pământului și voi lăsa Cuvântul Meu ca dar pentru toți oamenii. Acest dar va înlătura sărăcia spirituală a umanității. (95, 58)

21. Voi insufla tuturor modul adevărat de a-L venera pe Dumnezeu și, de asemenea, modul corect de a trăi în armonie cu Legea Divină, a cărei împlinire este singurul lucru pe care Domnul îl va lua în considerare pentru fiecare dintre voi.

22. În cele din urmă, veți recunoaște conținutul sau sensul Cuvântului Meu, o, voi, oameni. Atunci veți descoperi că învățătura Mea nu este doar vocea divină care vorbește oamenilor, ci și expresia tuturor spiritelor.

23. Cuvântul Meu este vocea care încurajează, este strigătul după libertate, este ancora salvatoare. (281, 13-15)

Puterea Cuvântului lui Dumnezeu

24. Învățătura Mea dezvoltă omul în toate aspectele ființei sale: ea sensibilizează și înnobilează inima*,

trezește și adâncește mintea și desăvârșește și înalță sufletul.

** Termenii „inimă” și „suflet” au semnificații diferite în revelațiile lui Hristos: „inima” (în spaniolă „corazón”) simbolizează viața sufletească pământească- ă, dependentă și de trup, cu care se ocupă psihologia, în timp ce „sufletul” (aici „espíritu”) desemnează aspectul superior, etern al sufletului, care se lasă călăuzit de scânteia divină care îi este inerentă, de spirit, prin „vocea” acestuia, conștiința.*

25. Studiați în profunzime învățătura Mea, ceea ce vă va permite să înțelegeți modul corect de a pune în practică învățăturile Mele, pentru ca dezvoltarea voastră să fie armonioasă; pentru ca voi să nu vă dezvoltați doar intelectul, fără a vă strădui să urmați idealurile sufletului, pe care trebuie să le stimulați.

26. Toate înclinațiile ființei voastre pot găsi în cuvântul Meu calea luminoasă pe care să crească și să se desăvârșească până la infinit. (176, 25-27)

27. Învățătura Mea este, în esența ei, spirituală, este lumină și este forță care se revarsă și pătrunde în sufletul vostru, pentru a-l face să învingă în lupta sa cu răul. Cuvântul Meu nu trebuie doar să vă mângâie urechile, ci este lumina sufletului.

28. Vreți să Mă ascultați cu sufletul, pentru ca acesta să se hrănească și să folosească sensul acestei învățături? Atunci curățați-vă inima, limpeziți-vă mintea și lăsați-vă conduși de conștiința voastră. Veți experimenta atunci cum începe să se producă o transformare în ființa voastră — nu doar sufletească, ci și morală și fizică. Acea înălțare pe care sufletul o dobândește treptat prin cunoaștere — acea puritate pe care o atinge treptat, se va reflecta în sentimentele inimii și în sănătatea trupului.

29. Pasiunile vor deveni din ce în ce mai slabe, viciile vor dispărea treptat, fanatismul și ignoranța vor ceda tot mai mult locul credinței autentice și cunoașterii profunde a Legii Mele. (284, 21-23)

30. Această învățătură, cunoscută doar de câțiva și ignorată de omenire, va ajunge în curând ca un balsam vindecător la toți cei care suferă, pentru a le oferi mângâiere, a le aprinde credința, a alunga întunericul și a le insufla speranță. Ea vă ridică deasupra păcatului, a mizeriei, a durerii și a morții.

31. Nu ar putea fi altfel, căci Eu sunt Cel care v-a revelat aceasta, Medicul Divin, Mângâietorul promis. (295, 30-31)

32. Odată ce veți fi spiritualizați și veți întâlni oameni care suferă și sunt disperați pentru că nu pot poseda ceea ce urmăresc în lume, veți vedea cum materialismul vostru contrastează cu înălțarea ucenicilor Mei, a căror mulțumire va fi mare, deoarece aspirațiile și dorințele lor vor fi nobile, întemeiate pe

convingerea fermă că în această viață totul este trecător.

33. Ucenicii Mei vor vorbi lumii prin exemple de spiritualitate — printr-o viață care se străduiește să apropie sufletul de Divinitate, în loc să-l lege de comorile false ale lumii.

34. Știu că materialistii se vor revolta în vremurile care vor veni, când vor cunoaște această învățătură; dar conștiința lor le va spune că numai Cuvântul Meu spune adevărul. (275, 5-7)

35. În marea muncă de zi cu zi care vă așteaptă, Eu voi fi ajutorul vostru. Învățătura Mea va provoca mari revoluții în lume. Vor avea loc mari schimbări în obiceiuri și concepții, și chiar în natură se vor produce transformări. Toate acestea vor marca începutul unei noi ere pentru omenire, iar sufletele pe care le voi trimite în curând pe Pământ vor vorbi despre toate aceste profeții, pentru a contribui la refacerea și dezvoltarea ascendentă a acestei lumi. Ele vor explica Cuvântul Meu și vor interpreta evenimentele. (216, 27)

36. Această „A treia epocă" este o epocă a învierii. Sufletele erau ca niște morți, iar trupurile lor ca niște morminte. Dar Maestrul a venit la ei, iar Cuvântul Său de viață le-a spus: „Ieșiți și ridicați-vă spre lumină, spre libertate!"

37. Cine dintre ei își deschide ochii către adevăr și apoi este capabil să-și înalțe viața, faptele și sentimentele în iubire față de semenii săi, nu va mai considera această lume ca un loc de exil sau o vale a lacrimilor și a ispășirii, pentru că va simți din ce în ce mai mult bucuria adevăratei păci, pe care o dăruiește pacea sufletului.

38. Această stare de extaz din această viață va fi o reflectare a păcii și luminii desăvârșite de care sufletul se va bucura în lumi mai bune, unde Eu Însuși îl voi primi pentru a-i oferi un cămin demn de meritele sale. (286, 13)

Reacțiile teologilor și materialistilor

39. Nu vă tulburați dacă vi se spune că cel care v-a vorbit în acest timp a fost ispititorul și că s-a profețit că și el va face minuni, prin care îi va tulbura și îi va deruta chiar pe cei aleși. Adevărat vă spun că mulți dintre cei care judecă astfel manifestarea Mea vor face parte dintre cei care slujesc de fapt răului și întunericului, chiar dacă buzele lor încearcă să asigure că răspândesc întotdeauna adevărul.

40. Nu uitați că pomul se cunoaște după rodul său, și vă spun: rodul este acest cuvânt care a devenit audibil peste capacitatea de înțelegere a acestor purtători de voce — bărbați și femei cu inima simplă. După rod și după progresul spiritual al celor care s-au bucurat de el, omenirea va recunoaște pomul care sunt Eu.

41. Opera spirituală trinitar-mariană va începe să se răspândească și va provoca astfel o adevărată alarmă printre mulți

dintre cei care, convinși că au studiat și înțeles învățătura pe care au primit-o odinioară de la Tatăl, au devenit îngâmfați de cunoștințele lor filosofice și științifice, fără să conștientizeze evoluția spirituală pe care a atins-o omenirea.

42. Când se vor trezi din letargia lor spirituală, vor observa modul în care gândește și simte astăzi spiritul oamenilor, vor arunca blesteme împotriva a ceea ce vor numi „idei noi" și vor răspândi că această mișcare a fost provocată de Anticrist.

43. Atunci se vor refugia în Scripturi, în profeții și în Cuvântul Meu pe care vi l-am dat în „A doua epocă", pentru a încerca să combată noua Mea revelație, noile Mele învățături și tot ceea ce v-am promis și împlinesc astăzi.

44. Cuvântul Meu va ajunge pe buzele ucenicilor Mei și, prin scrieri, chiar și la cei care nu acceptă nimic dincolo de material sau care se află în afara cunoștințelor și conceptelor pe care le-au acceptat odată, iar ei Mă vor numi un Dumnezeu fals, pentru că v-am adus acest Cuvânt.

45. Dar când veți auzi aceasta, credința voastră nu se va clătina — deși inima voastră se va simți rănită —, deoarece, cu emoție interioară, vă veți aminti că Maestrul vostru v-a anunțat deja acest lucru și v-a încurajat prin cuvântul Său să faceți față acestor încercări.

46. Vă spun însă: deși pe calea voastră veți întâlni înșelăciunea, ipocrizia, superstiția, fanatismul religios și idolatria, nu trebuie să condamnați pe nimeni pentru greșelile sale. Învățați-i cu cuvintele Mele și lăsați lucrurile în seama Mea, Eu, care sunt singurul care are dreptul să vă judece și care știe cine este falsul Dumnezeu, falsul Hristos, apostolul rău, fariseul ipocrit. (27, 32-35)

47. Va veni războiul ideilor, al crezurilor, al religiilor, al învățăturilor, al filosofiilor, al teoriilor și al științelor, iar numele Meu și învățătura Mea vor fi pe buzele tuturor. Întoarcerea Mea va fi discutată și respinsă, iar apoi marii credincioși se vor ridica și vor vesti că Hristos a fost din nou printre oameni. În acel moment, Eu voi încuraja acele inimi din infinit și voi face minuni pe căile lor, pentru a le întări credința. (146, 8)

Efectul învățăturii spirituale

48. Lumina Mea, răspândindu-se în întreaga lume, a făcut ca adevărul Meu să fie căutat în fiecare învățătură. Acesta este motivul comportamentului oamenilor în diversele lor convingeri religioase.

49. Este împlinirea a ceea ce a fost profețit. Cine dintre ei reprezintă adevărul? Cine ascunde lupul flămând sub pielea de oaie? Cine își asigură puritatea interioară absolută cu veșminte curate?

50. Trebuie să aplicați spiritualismul pentru a descoperi adevărul Meu; căci omenirea s-a divizat în atâtea mărturisiri de credință și viziuni

asupra lumii, pe măsura dezvoltării gândirii umane.

51. Astfel s-au format tot mai multe secte și confesiuni, și vă va fi foarte greu să evaluați conținutul de adevăr pe care îl conține fiecare dintre ele.

52. Învățătura Mea luminează gândurile și concepțiile oamenilor, și, treptat, fiecare va înțelege fundamentele pentru a-și desăvârși faptele și a le îndrepta pe o cale mai desăvârșită și mai înaltă.

53. Va veni momentul în care fiecare sectă și biserică se va cerceta pe sine însăși, pentru a căuta ceea ce aparține operei Mele. Dar pentru a găsi acea comoară, va fi necesar ca ele să-și înalțe sufletele și să asculte vocea Spiritului. (363, 4-8, 29)

54. Pe acest pământ există multe comunități religioase, dar niciuna dintre ele nu va uni oamenii sau nu îi va face să se iubească unii pe alții. Învățătura Mea spirituală va fi cea care va realiza această lucrare. În zadar se va opune lumea înaintării acestei Lumini.

55. Când persecuția ucenicilor Mei va fi la apogeu, forțele naturii se vor dezlănțui; dar ele se vor potoli prin rugăciunea acestor lucrători ai Mei, pentru ca lumea să experimenteze o dovadă a puterii pe care le-am dat-o. (243, 30)

56. Lumea va intra în agitație când Cuvântul Meu va fi auzit în națiuni, căci sufletul omului pregătit pentru această revelație va fi mișcat de bucurie și, în același timp, de teamă. Atunci, cel care dorește să cunoască adevărul trebuie să se elibereze de robia concepțiilor sale materialiste și să se înviorare la orizonturile luminoase care i se înfățișează privirii. Dar cel care rămâne în întunecarea sufletului său și în lupta împotriva acestei lumini are în continuare libertatea de a face acest lucru.

57. Schimbarea de atitudine către spiritualitate va aduce prietenie și fraternitate între națiuni. Totuși, este necesar să vă pregătiți, pentru că confruntarea va fi mare. Când oamenii se ridică unii împotriva altora în războaie, acest lucru nu se întâmplă pentru că este voia Mea, ci pentru că nu au înțeles Legea lui Dumnezeu. (249, 47-48)

58. A sosit timpul judecății universale, și toate faptele și toate comunitățile religioase vor fi judecate de Mine. Din sufletul omului se va smulge un strigăt de durere, deoarece tot ceea ce este fals va fi dezvăluit; numai adevărul va străluci. În umanitate va avea loc o trezire, iar atunci oamenii îmi vor spune: „Tată, dă-ne ajutorul Tău, dă-ne o lumină adevărată care să ne călăuzească." Iar acea lumină și acel ajutor vor fi învățătura Duhului Sfânt, va fi învățătura pe care v-am dat-o și care le aparține și lor tuturor, pentru că Eu sunt Tatăl tuturor. (347, 27)

Semnificația noului cuvânt al revelației

59. La prima vedere, această revelație nu conține nimic

extraordinar, dar veți vedea în viitor ce semnificație va avea ea în rândul omenirii.

60. Printre acest popor se află ucenici de tot felul; unii presimt măreția acestei lucrări și simt deja cutremurul pe care apariția ei îl va provoca în lume; alții se mulțumesc să creadă că aceasta este o cale bună, și sunt și unii care nu pot descoperi măreția acestei învățături și care se îndoiesc de victoria ei și de intrarea ei în inimile oamenilor. Vă spun că este o bijuterie pe care v-am încredințat-o, ale cărei raze de lumină divină nu ați vrut să le recunoașteți, pentru că nu ați aprofundat învățătura Mea. V-am spus că lumina strălucește cel mai puternic tocmai în întuneric, și la fel, în această epocă a materialismului și a păcatului, veți vedea adevărul pe care vi l-am adus strălucind în toată splendoarea sa.

61. Nu uitați că și în vremea Lui s-a pus la îndoială cuvântul lui Hristos, pentru că oamenii îl judecau pe Iisus după originea și îmbrăcămintea Lui, și când au aflat că era fiul unui tâmplar din Nazaret și al unei femei sărace — care mai târziu urma să pornească, însoțit de pescari săraci din Galileea, pentru a propovădui o învățătură care li se părea ciudată — nu au putut crede că acel predicator rătăcitor, care mergea din sat în sat și arăta sărăcia veșmintelor sale, era Regele pe care Domnul îl promisese poporului Israel.

62. Vă dau aceste indicații pentru că oamenii caută strălucirea exterioară care orbește simțurile, pentru a putea crede în măreția a ceea ce trebuie văzut și simțit doar cu spiritul.

63. A trebuit să-mi vărs sângele, să-mi dau viața și să înviorez, pentru ca oamenii să-și deschidă ochii. Ce potir trebuie să bea acum Spiritul Meu, pentru ca voi să credeți în Mine? Omenire: Ce n-aș face Eu pentru a te vedea mântuită? (89, 68-69; 71 73)

64. Cine ar pretinde că învățătura Mea este un pericol pentru progresul material al omenirii, comite o greșeală gravă. Eu, Maestrul tuturor Maeștrilor, arăt omenirii calea către dezvoltarea sa ascendentă și către adevăratul progres. Cuvântul Meu nu se adresează doar spiritului, ci și minții, rațiunii și chiar simțurilor. Învățătura Mea nu numai că vă inspiră și vă învață viața spirituală, ci aduce lumină în fiecare știință și pe toate căile. Căci învățătura Mea nu se limitează la a conduce toate sufletele pe calea către căminul care se află dincolo de această existență, ci ajunge și la inima omului și îl inspiră să ducă pe această planetă o viață plăcută, demnă și utilă. (173, 44)

65. „A treia epocă”, în care trăiți acum, este epoca dezvăluirii marilor taine. Savanții și teologii vor trebui să-și corecteze cunoștințele în fața adevărului pe care vi-l revelez în prezent.

66. Acesta este timpul în care oamenii trebuie să-și deschidă ochii

către lumina înțelepciunii Mele — o lumină pe care Eu am transformat-o într-o învățătură, pentru ca prin ea să înviați spiritual la viața adevărată. (290, 51-52)

67. Oamenii vor încerca să nege adevărul revelației Mele, dar faptele, dovezile, evenimentele vor vorbi în favoarea acestui adevăr și vor mărturisi despre el, care va veni de pe buzele poporului Meu ca marele mesaj al „Trei-timpului". Și, de asemenea, învățătura Mea se va răspândi în lume prin scrieri, deoarece acesta este un mijloc permis, pe care l-am inspirat mesagerilor Mei încă din cele mai vechi timpuri. Vreau doar ca voi să vegheați asupra adevărului Meu și să-l transmiteți inimilor în cel mai pur și mai simplu mod. (258, 6)

68. În acea „A doua Epocă", venirea Mea ca om a fost crezută doar de câteva inimi. Cu toate acestea, omenirea a stabilit mai târziu nașterea Mântuitorului ca început al unei noi epoci. La fel, în această epocă, începutul revelației Mele către voi, adică venirea Mea ca Duh Sfânt, va fi stabilit mâine ca începutul unei noi epoci. 69. Ascultați ceea ce vă spune Hristos, întruparea Iubirii Divine: Pace oamenilor de bună voință, celor care iubesc adevărul și seamănă sămânța iubirii. (258, 41-43).

Capitolul 8 – *Noile comunități ale lui Hristos, ucenici, apostoli și trimiși ai lui Dumnezeu*

Lumină și umbră în bisericile Apocalipsei

1. Dacă Mi-aș fi dat Cuvântul în toate națiunile, majoritatea l-ar fi respins, deoarece vanitatea, materialismul și falsa măreție a oamenilor nu ar fi acceptat o învățătură care vorbește despre spiritualizare, smerenie și fraternitate. Lumea nu este încă pregătită să înțeleagă iubirea, motiv pentru care nu toți ar fi fost receptivi la prezența Mea în această formă.

2. Așa cum Hristos a ales atunci o peșteră pentru a se naște ca om, tot așa Eu am descoperit astăzi acest colț de pământ care era gata să Mă asculte și care seamănă cu grota și ieslea care L-au primit pe Fiul lui Dumnezeu în acea noapte binecuvântată. (124, 13-14)

3. Exemplul acestui popor simplu de aici, care își urmează calea fără clerici care să-l călăuzească și care Îmi aduce venerație fără ceremonii și simboluri, trebuie să fie un apel care să-i trezească pe cei care încă dorm în noaptea lor de secole și trebuie să fie un stimulent pentru înnoirea și purificarea multora dintre copiii Mei. (94, 39)

4. Sub umbra învățăturii Mele nu se vor ridica tronuri de pe care oameni glorificați să poată stăpâni sufletele

semenilor lor. Nimeni nu va fi încoronat și nici acoperit cu o mantie purpurie în încercarea de a ocupa locul Domnului, și nici nu vor apărea duhovnici care să judece, să ierte, să condamne sau să pronunțe sentințe asupra faptelor oamenilor. Numai Eu sunt în măsură să judec un suflet de la un scaun de judecată drept și desăvârșit.

5. Eu pot trimite oameni care să îndrepte, să învețe și să călăuzească, dar nu voi trimite pe nimeni să judece și să pedepsească. Am trimis oameni care au fost păstori ai oamenilor, dar nu stăpâni sau părinți. Singurul Tată după Duh sunt Eu. (243, 13-14)

6. În acest timp, voi forma un popor care să-mi respecte cu adevărat Legea, care să iubească adevărul și iubirea de aproapele în faptă. Acest popor va fi ca o oglindă în care ceilalți își vor putea vedea reflectate greșelile pe care le-au comis. El nu va fi judecătorul nimănui, dar virtuțile, faptele și îndeplinirea datoriilor sale spirituale vor atinge sufletul tuturor celor care îi vor ieși în cale și le vor arăta tuturor greșelile lor care încalcă Legea Mea.

7. Când acest popor va fi odată puternic și numeros, va atrage asupra sa atenția aproapelui său, căci puritatea faptelor sale și sinceritatea închinării sale înaintea lui Dumnezeu vor uimi oamenii. Atunci oamenii se vor întreba: „Cine sunt aceia care, fără a avea temple, știu să se roage în acest fel? Cine a învățat aceste mulțimi de oameni să-și venereze Dumnezeul prin rugăciune, fără să simtă nevoia de a ridica altare pentru cultul lor? De unde au venit acești predicatori rătăcitori și misionari care, asemenea păsărilor, nici nu seamănă, nici nu culeg, nici nu torc și totuși continuă să existe?”

8. Atunci le voi spune: Acest popor sărac și smerit, care trăiește însă cu zel după Legea Mea și este puternic în fața patimilor lumii, nu a fost format de vreun om. Aceste mulțimi, care se bucură să facă bine, care sunt iluminate de inspirație și care aduc inimilor mesajul păcii și o picătură de balsam vindecător, nu au fost instruite de învățători sau de clerici ai vreunei comunități religioase de pe pământ. Căci, adevărat, vă spun, în acest timp nu există pe lumea voastră niciun singur om care să fie în stare să învețe venerarea lui Dumnezeu în adevărată spiritualitate. Adevărul nu își are rădăcinile în strălucirea riturilor sau a ceremoniilor, nici în bogăție sau în puterea pământească, ci, fiind smerit, își caută ca templu inimile curate, nobile, sincere și iubitoare de adevăr. Unde sunt acele inimi? (154, 12-14)

9. Am chemat mulți dintre copiii Mei pentru a le da diverse misiuni, diverse sarcini în cadrul acestei lucrări, și vi i-am dat vouă în funcție de progresul și de talentele voastre. Din toți împreună am format poporul Meu, noua Mea ceată de apostoli.

10. Unora le-am încredințat funcția de conducători și, pentru ca sarcina lor să nu fie grea și obositoare, am împărțit poporul în comunități.

11. Altora le-am încredințat darul de purtători de cuvânt, pentru ca ei să transmită inspirația Mea, devenită cuvânt omenesc, acestor mulțimi care se adună pentru a primi această minune.

12. Unora le-am dat privilegiul clarviziunii, pentru a-i face profeți și pentru a vesti, prin intermediul lor, ceea ce va veni.

13. Sarcina de „stâlpi" a fost încredințată celor care trebuie să sprijine poporul în pelerinajul său și să fie un ajutor pentru conducătorii comunităților, ajutându-i să poarte povara crucii împreună cu mulțimile de ascultători.

14. Alții au fost înzestrați cu darul de mijlocitor și aceștia au fost instruiți ca instrumente ale Lumii Spirituale pentru a transmite mesajele acesteia, explicația operei Mele, și, de asemenea, ca deținători ai balsamului vindecător, al mângâierii pentru bolnavi, pentru ca, prin radiațiile lor spirituale tămăduitoare, să le acorde împreună milă celor aflați în suferință.

15. L-am numit „Pene de Aur" pe cel care scrie în cartea pe care v-o voi lăsa, revelațiile, învățăturile și profețiile Mele din acest timp.

16. Am conferit funcția de „piatră de temelie" celor care trebuie să fie un exemplu de fermitate, stabilitate și tărie în rândul poporului. Cuvântul, sfatul și exemplul lor în rândul poporului trebuie să fie de neclintit, așa cum este stânca.

17. Dar acum, când această perioadă a revelației Mele se apropie de sfârșit, Eu pun în ordine toate funcțiile și, către toți cei care sunt aleși să primească sarcini atât de mari, trimit un apel, pentru ca ei să se cerceteze amănunțit și să recunoască rezultatul lucrărilor lor. În această oră de reflecție, Eu sunt alături de toți. (335, 27-28)

18. Ca în toate timpurile, au fost mulți chemați și puțini aleși, căci Eu îi aleg doar pe cei care sunt pregătiți la timp să-și îndeplinească sarcina; iar celorlalți le dau o lumină, pentru ca ei să știe să aștepte momentul în care vor fi, la rândul lor, aleși.

19. Câți dintre cei care au fost doar chemați, fără ca să fi venit încă timpul să fie aleși pentru o misiune, s-au alăturat ucenicilor și lucrătorilor Mei, fără ca sufletul lor să aibă dezvoltarea absolut necesară pentru a purta povara acestei cruci, și fără ca mintea lor să aibă lumina necesară pentru a primi inspirația Mea! Ce au făcut mulți dintre ei după ce s-au aflat în rândurile celor aleși? Au profanat, au otrăvit atmosfera, i-au molipsit pe ceilalți cu înclinațiile lor rele, au mințit, au semănat discordie, au făcut uzură cu numele Meu și cu darurile spirituale pe care le-am pus în ucenicii Mei.

20. Nimeni să nu încerce să descopere cine sunt aceștia, pentru că nu ați putea. Numai privirea Mea

pătrunzătoare de Judecător nu-i pierde din ochi, și Eu las Cuvântul Meu să pătrundă în conștiința lor, spunându-le: Vegheați și rugați-vă, ca să vă puteți pocăi la timp de greșelile voastre; căci dacă faceți aceasta, vă promit că vă voi așeza repede, spiritual, la masa Mea și vom sărbători o sărbătoare a împăcării și iertării. (306, 53-55)

21. Aceasta este adevărul: nu toți se iubesc unii pe alții în lucrarea Mea, chiar dacă fac parte din ea, și nici nu au înțeles-o toți. De aceea vă pot spune că unii fac parte din lucrarea Mea, iar alții își fac propria lor lucrare.

22. Cei care Mă urmează din iubire iubesc Cuvântul Meu, pentru că știu că acesta îi corectează fără a-i răni și le arată greșelile fără a-i expune. Acest lucru îi determină să rămână perseverenți în desăvârșirea faptelor lor.

23. Cei care, în loc să caute această desăvârșire, caută doar laude, sentimentul de superioritate, lingușeli sau mijloacele de trai, în loc să caute desăvârșirea sufletului, nu suportă Cuvântul Meu atunci când acesta le arată greșelile. Atunci ei trebuie să creeze o operă diferită de a Mea, în care sunt liberi să-și facă voia. Ei nu au înțeles încă că singurul lucru pe care ascultătorii trebuie să-l facă în timpul manifestărilor Mele este să Mă asculte cu cea mai mare înălțare, pentru a putea interpreta ulterior mesajul Meu. (140, 72 74)

24. Am spus că va veni timpul confuziei, al neascultării, în care acel „lucrător” se va ridica și va afirma că revelația Mea nu se va încheia prin puterea rațiunii umane. Dar va veni momentul în care Cuvântul Meu se va împlini, chiar dacă omul ar dori să se opună voinței Mele.

25. Câte greșeli pe cale au comis mulți dintre cei cărora le-am încredințat o misiune și o har. Câtă neînțelegere văd răspândindu-se printre copiii mei după anul 1950.

26. Prin neînțelegere și nebunie, omul reține iubirea Mea ajutătoare, puterea și harul și se îndepărtează de calea adevărată a Legii, a armoniei și a adevărului.

27. Încă o dată, Israelul se va dezbina din trib în trib, se va dezbina din nou și va dori să calce în picioare Legea pură și sinceră pe care i-am încredințat-o; încă o dată, Israelul va căuta căile de odinioară și va cădea în idolatrie și fanatism. Se va îndrepta spre secte și va cădea în confuzie, în întuneric și se va delecta cu cuvinte melodioase și false, pe care omul i le va oferi.

28. Când oamenii bisericii și ai sectelor vor vedea că Israelul se dezbină, că Israelul se neagă reciproc și este slab, vor căuta motive pentru a pune mâna pe bijuteria de o valoare inestimabilă, pentru a pune mâna pe Chivotul Noului Legământ și pentru a spune mâine că ei sunt adevărații trimiși ai lui Dumnezeu printre oameni și reprezentanții divinității Mele. (363, 47-49, 51, 57)

Cuvinte de avertizare adresate ascultătorilor cu privire la lucrarea spirituală

29. Vreau ca, la sfârșitul revelației Mele, să aveți o idee clară despre ce este această învățătură, pentru a o urma în mod corect; căci până astăzi, printre mulțimile care Mi-au ascultat Cuvântul, nu au apărut încă adevărații spiritualiști. Până acum, ceea ce ați practicat nu a fost spiritualism, ci doar propria voastră concepție despre ceea ce este opera Mea, care este însă departe de spiritualitatea autentică.

30. Trebuie să fiți puternici pentru a recunoaște că v-ați rătăcit; trebuie să vă mobilizați pentru a vă îmbunătăți obiceiurile și să vă străduiți cu zel ca adevărul și puritatea acestei învățături să strălucească printre voi.

31. Nu vă temeți să schimbați aspectul exterior al formelor voastre de închinare și al cultului vostru, atâta timp cât nu denaturați esența învățăturilor Mele. (252, 28-30)

32. Folosiți timpul care v-a mai rămas pentru a asculta învățătura Mea, ca aceasta să vă umple de lumină și de har, pentru a face pasul ferm spre spiritualitate — un pas pe care nu l-ați făcut, deoarece ați continuat într-un cult plin de materialism și erori.

33. Până astăzi v-a lipsit credința pentru a renunța la figurile, riturile și simbolurile voastre și a Mă căuta spiritual în Infinit. V-a lipsit curajul de a fi spiritualiști și v-ați inventat un fel de spiritualitate de fațadă, în spatele căreia vă ascundeți mentalitatea materialistă și greșelile voastre.

34. Nu vreau să fiți ipocriți, ci sinceri și iubitori de adevăr. De aceea vă vorbesc cu cea mai mare claritate, pentru ca voi să vă curățați temeinic viața și să arătați lumii adevărul acestei lucrări. Vă numiți spiritualiști? Atunci fiți cu adevărat așa. Nu vorbiți despre învățătura Mea atâta timp cât faceți exact contrariul, pentru că atunci nu veți face decât să-i derutați pe oameni cu faptele voastre.

35. Aveți mai presus de toate cunoașterea a ceea ce este lucrarea Mea — a ceea ce înseamnă Legea Mea, care este sarcina voastră și cum trebuie să o îndepliniți, astfel încât — dacă pe calea voastră nu aveți un călăuz demn să vă îndrume pașii — să vă lăsați călăuziți de conștiință și de cunoașterea pe care ați dobândit-o din învățătura Mea. Astfel, nu veți putea da vina pe nimeni pentru vreo greșeală sau eroare. (271, 27-30)

36. Încă de la începutul revelației Mele prin intermediul rațiunii umane, a fost voința Mea ca voi să vă folosiți darurile spirituale în mod practic și să începeți misiunea voastră spirituală, astfel încât, atunci când va veni ziua despărțirii Mele, să fi parcurs deja o parte din drum și să nu vă simțiți prea slabi pentru a începe îndeplinirea unei sarcini atât de dificile.

37. Unii au știut să interpreteze gândul divin și s-au străduit să-l

realizeze. Dar există și cei — și aceștia sunt majoritari — care au înțeles greșit sensul acestei lucrări.
38. Acestea sunt erorile pe care le reproșez acestui popor, pentru că nu vreau ca omenirea să râdă de cei care au fost învățați atâta timp. (267, 65-67)
39. În timp ce pe unii îi interesa doar sensul cuvântului Meu și doreau mereu progresul și dezvoltarea sufletului lor, pe ceilalți îi atrăgea mai mult cultul exterior. De asemenea — în timp ce pe cei dintâi îi bucura să primească învățături despre spiritualitate — pe ceilalți îi deranja faptul că li se menționau greșelile.
40. Numai Eu știu cine va trebui să dea socoteală în fața Mea pentru tot ceea ce ar fi trebuit să fie cunoscut prin intermediul purtătorilor Mei de cuvânt și ceea ce a fost ascuns. (270, 8-9)
41. Gândiți-vă și veți înțelege că armonia de care aveți nevoie este spirituală și că o veți atinge dacă vă veți ridica deasupra pasiunilor și a pretențiilor voastre de a avea întotdeauna dreptate.
42. Cum puteți crea pace, dacă fiecare proclamă ceea ce este al său ca fiind singurul adevăr și, în același timp, combate ceea ce este al altora ca fiind fals?
43. Fanatismul este întuneric, este orbire, este ignoranță, iar roadele sale nu pot fi niciodată luminoase. (289, 8-10)
44. Adevărat vă spun că, dacă nu vă uniți, așa cum este voia Mea, omenirea vă va risipi și vă va alunga din mijlocul ei, când va vedea că viața voastră se abate de la ceea ce propovăduiți.
45. Ce se va întâmpla când oamenii vor descoperi că în fiecare comunitate există o altă formă de rugăciune și un mod diferit de a practica învățătura Mea?
46. Vă încredințez cei trei ultimi ani ai manifestării Mele, pentru ca voi să lucrați la unificarea acestui popor — o unire care să cuprindă atât aspectul spiritual, cât și cel exterior, astfel încât lucrarea voastră, plină de armonie și unanimitate, să fie cea mai mare dovadă că pe voi toți, în diferitele locuri de adunare și în diferite părți ale țării, v-a învățat un singur Maestru: DUMNEZEU. (252, 69-71)

Adevărați discipoli, noi apostoli

47. Nu încercați să limitați această lucrare, care este universală și infinită, și nici să puneți limite dezvoltării voastre spirituale, căci cu cât vă adânciți mai mult pe calea faptelor bune și a studiului, cu atât veți primi revelații mai mari. Veți vedea lucrarea divină răsărind din cele mai neînsemnate lucruri, o veți vedea manifestată în tot ceea ce este creat, o veți simți pulsând în ființa voastră.
48. Aceasta este simplitatea cu care Îl învăț pe discipolul spiritualist, pentru ca și el să fie simplu ca Maestrul său. Discipolul trebuie să convingă și să convertească prin adevărul cuvintelor sale și prin

puterea faptelor sale, fără a dori să impresioneze pe cineva prin puteri misterioase sau abilități extraordinare.

49. Adevăratul discipol va fi mare prin simplitatea sa. El își va înțelege Maestrul și, în același timp, se va face înțeles de semenii săi. (297, 15-17)

50. Un ucenic al lui Iisus este cel care cucerește prin cuvânt, care convinge și mângâie, care înalță și trezește, care face din cel cucerit un biruitor al lui însuși și al adversităților.

51. Un apostol al lui Hristos nu poate purta egoism în inima sa, gândindu-se doar la propriile sale suferințe sau griji. El nu se îngrijorează pentru ale sale, ci se gândește la ceilalți, cu încrederea absolută că nu a neglijat nimic, deoarece Tatăl îl ajută imediat pe cel care și-a lăsat lucrurile în urmă pentru a se dedica unui copil al Domnului care are nevoie de ajutor spiritual. Iar cel care s-a uitat pe sine pentru a aduce unui aproapă un zâmbet de speranță, o mângâiere pentru tristețea sa, o picătură de balsam pentru durerea sa, își găsește casa la întoarcere luminată de o lumină care este binecuvântare, bucurie și pace. (293, 32-33)

52. La masa Mea, în acest timp, atât bărbatul, cât și femeia vor fi apostoli; la această masă vă voi așeza sufletul vostru spiritual.

53. Femeile au fost cele care, în acest timp, au ținut sus steagul spiritualist; ele au lăsat pe cale urma apostolului care respectă cu zel Legea Domnului.

54. În noul Meu grup de apostoli, femeia va sta alături de bărbat și nu vor exista vârste anume pentru a-Mi sluji: atât adultul, cât și copilul sau bătrânul o vor face, fata tânără la fel ca mama. Căci vă spun încă o dată că sufletul vostru spiritual este cel pe care îl caut și că acesta și-a lăsat de mult copilăria în urmă. (69, 16-17)

55. Dacă v-am spus în „A doua epocă" că Împărăția Mea nu este din această lume, astăzi vă spun că nici a voastră nu se află aici, deoarece această lume, după cum știți deja, este doar o trecere pentru om.

56. Eu vă învăț viața adevărată, care nu s-a bazat niciodată pe materialism. De aceea, cei puternici ai pământului se vor ridica din nou împotriva învățăturii Mele. Eu vin la voi cu învățătura Mea veșnică, cu îndrumarea Mea valabilă pentru totdeauna, care constă în iubire, înțelepciune și dreptate. Cu toate acestea, ea nu va fi înțeleasă imediat, omenirea Mă va condamna din nou, Mă va răstigni încă o dată. Dar Eu știu că învățătura Mea trebuie să treacă prin toate acestea pentru a fi recunoscută și iubită. Știu că cei mai aprigi persecutori ai Mei vor fi apoi cei mai fideli și mai dispuși la renunțare semănători ai Mei, pentru că le voi da dovezi foarte mari ale adevărului Meu.

57. Acel Nicodim al „Celei de-a doua epoci”, un prinț printre preoți, care l-a căutat pe Iisus pentru a discuta cu el despre conținutul înțelept și profund al învățăturii, va apărea din nou în această epocă pentru a cerceta conștiincios opera Mea și a se converti la ea.

58. Acel Saul, numit Pavel, care — după ce M-a persecutat cu înverșunare — a devenit unul dintre cei mai mari apostoli ai Mei, va apărea din nou pe calea Mea, și pretutindeni se vor arăta noii Mei ucenici — unii cu fervoare, alții renunțând la ei înșiși. Ora prezentă are o mare importanță, timpul despre care vă vorbesc se apropie tot mai mult de voi. (173, 45-48)

59. Oamenii au nevoie de cei care sunt capabili să rămână neclintiți în încercări, de cei care sunt familiarizați cu marile lupte ale lumii și ale spiritului. Ei sunt cei care pot arăta umanității direcția și o pot conduce, pentru că în inimile lor nu va exista dorința de a opresa sau de a domina pe cineva. Ei nu pot da adăpost egoismului, deoarece în momentele lor de înălțare au simțit milostivirea Domnului, care îi copleșește cu iubire, pentru ca ei să transmită această milostivire fraților lor. (54, 53)

Trimisii lui Dumnezeu în întreaga lume și în toate timpurile

60. Popoarele pământului nu au dus niciodată lipsă de Lumina spirituală. Adevărat vă spun, nu numai acest popor de aici a avut profeți și mesageri, ci tuturor le-am trimis mesageri pentru a-i trezi.

61. Pe baza Luminii și a Adevărului învățăturilor lor, precum și a asemănării cu ceea ce v-am revelat Eu, puteți judeca cuvintele lor.

62. Unii au trăit înainte de venirea lui Mesia, alții au acționat după existența Mea ca om, dar toți au adus oamenilor un mesaj spiritual.

63. Acele învățături au suferit — la fel ca ale Mele — denaturări; căci dacă nu li s-a schimbat sensul, au fost mutilate sau ascunse oamenilor însetați de adevăr.

64. O singură adevăr și o singură morală au fost revelate oamenilor prin mesageri, profeți și slujitori. De ce au atunci popoarele concepții diferite despre adevăr, morală și viață?

65. Această adevăr, care a fost denaturat de omenire în toate timpurile, va fi restabilit, iar lumina sa va străluci cu o asemenea putere, încât oamenilor li se va părea că este ceva nou, deși este aceeași lumină care a luminat dintotdeauna calea de dezvoltare a copiilor Divinității Mele.

66. Mulți sunt cei care au murit pentru că au spus adevărul; mulți sunt și cei care au fost supuși torturilor pentru că nu au vrut să reducă la tăcere vocea care vorbea în ei.

67. Să nu credeți că Cerul i-a trimis doar pe cei care v-au vorbit despre spirit, despre iubire, despre morală — nu, El i-a trimis și pe cei care v-au adus fructe bune ale științei , acele

cunoștințe care aduc lumină în viața oamenilor, care le ușurează povara și le aliniază suferințele. Toți aceștia au fost mesagerii Mei.

68. Există și alții care, deși nu aduc învățături de morală spirituală sau descoperiri științifice, aduc totuși mesajul care învață să simțiți și să admirați frumusețile Creației. Ei sunt mesageri ai Mei, care au sarcina de a aduce bucurie și balsam inimilor celor îndureraţi.

69. Toți aceștia au băut un pahar amar când au conștientizat neînțelegerea unei lumi oarbe la adevăr, a unei umanități insensibile la frumos și la bine. Și totuși — dacă v-am spus că în această epocă totul va fi restaurat — dacă v-am anunțat că totul va reveni pe calea cea dreaptă și că tuturor învățăturilor Mele li se va reda sensul lor inițial, atunci puteți crede că pentru această lume se apropie o perioadă de strălucire spirituală, deși nu trebuie să uitați că — înainte ca aceasta să se întâmple — totul va fi judecat și purificat. (121, 9-16)

70. Ori de câte ori o revelație divină este pe cale să lumineze oamenii, le-am trimis mesageri sau profeți pentru a-i pregăti, astfel încât acea lumină să poată fi recunoscută de ei. Dar nu credeți că doar aceia care aduc mesaje pentru spirit sunt mesagerii Mei. Nu, discipolii Mei, oricine seamănă binele printre oameni, sub orice formă, este un mesager al Meu.

71. Pe acești mesageri îi puteți întâlni pe toate căile vieții voastre, atât în comunitățile religioase, cât și în științe — printre oamenii care guvernează sau printre cei care predau învățături bune.

72. Un bun slujitor al Meu nu se abate niciodată de la calea pe care trebuie să o parcurgă; preferă să moară pe drum decât să se întoarcă din drum. Exemplul său este o sămânță de lumină în viața aproapelui său, iar faptele sale sunt exemple pentru ceilalți. Ah, de-ar putea omenirea să înțeleagă mesajele pe care i le trimit prin ei! Dar nu este așa, pentru că există mulți oameni care au misiuni delicate în lume, dar care își abat privirea de la acei mari modele pentru a urma o cale care le place mai mult. (105, 13-15)

73. Dar ce ai făcut tu, omenire, cu acei oameni pe care ți i-am trimis ca să-ți amintească de calea Mea, calea credinței, care este cea a înțelepciunii, a iubirii și a păcii?

74. Nu ați vrut să știți nimic despre sarcinile lor și i-ați combătut cu credința ipocrită pe care o aveți datorită teoriilor și confesiunilor voastre. (263,18-19)

75. Trebuie să vă spun încă o dată că acest popor, care se formează în jurul revelațiilor Mele, nu este un popor pe care Tatăl, în iubirea Sa, îl pune deasupra celorlalte popoare ale pământului. Domnul și-a îndreptat privirea asupra lui doar pentru că l-a format din suflete care au existat dintotdeauna pe lume, atunci când a coborât o nouă revelație divină. Sunt copiii spirituali

ai acelui popor al Israelului, poporul profeților, al mesagerilor, al vizionarilor și al patriarhilor.

76. Cine ar putea să Mă primească mai bine decât ei în acest timp, să înțeleagă noua formă a revelației Mele și să mărturisească împlinirea promisiunilor Mele? (159, 51-52)

77. Eu am coborât în sânul poporului Israel, care în majoritatea sa își are căminul în această națiune. Ceilalți sunt împrăștiați în toate națiunile, trimiși de Mine, și lor M-am făcut cunoscut spiritual. Aceștia sunt aleșii Mei, care Mi-au rămas credincioși. Inima lor nu s-a corupt, iar spiritul lor poate primi inspirațiile Mele. Prin intermediul lor, Eu ofer lumii în prezent o mare comoară de înțelepciune. (269, 2)

78. Copii iubiți, voi care ați venit în număr mic, adevărat vă spun: Privirea Mea pătrunzătoare îi descoperă pretutindeni pe aleșii Mei, care simt în spiritul lor că acum este timpul prezenței Mele. Ei nu au auzit Cuvântul Meu așa cum l-ați auzit voi; dar în spiritul lor aud o voce care le spune că sunt din nou printre oameni, că am venit spiritual „pe nor”. Unora le voi permite să Mă vadă cu ochii spiritului, altora prin intuiție, iar celorlalți le voi face iubirea Mea puternic simțită, pentru ca ei să simtă prezența spiritului Meu. (346, 13)

79. În curând, cei intuitivi, cei inspirați, cei sensibili sufletește se vor ridica și vor mărturisi în națiuni ceea ce văd cu spiritul, ceea ce simt, ceea ce aud și primesc. Vă spun încă o dată că poporul Meu nu se limitează la cei care M-au auzit prin acești purtători de cuvânt, ci că Mi-am trimis slujitorii în diferite colțuri ale pământului pentru a pregăti căile și a curăța câmpurile, unde mai târziu vor trebui să vină semănătorii.

80. Eu îi întăresc și îi binecuvântez, căci munca lor zilnică este plină de suferință, calea lor este presărată cu spini. Batjocura, disprețul, calomnia și răutatea îi urmăresc pretutindeni. Dar ei — prevăzători și inspirați — știu că au fost trimiși de Mine și sunt dispuși să ajungă până la capătul drumului pentru a-și îndeplini misiunea. (284, 50-51)

81. Vă invit să intrați în Împărăția Mea. Chem toate popoarele pământului fără nicio preferință; dar știu că nu toți Mă vor asculta.

82. Omenirea și-a stins lampa și umblă în întuneric. Dar acolo unde se face simțită rătăcirea, va apărea unul luminat de Mine, care răspândește lumină în jurul său — un paznic spiritual care veghează și așteaptă semnalul Meu pentru a da sunetul de alarmă care trezește și zguduie.

83. Lăsați iubirea acelor mesageri să fie în inimile voastre o sămânță roditoare. Nu-i respingeți dacă se prezintă în fața voastră în sărăcie exterioară. Ascultați-i, căci ei vin în numele Meu pentru a vă transmite o abilitate pe care în prezent nu o cunoașteți. Ei vă vor învăța rugăciunea desăvârșită, vă vor elibera de lanțurile materialismului de care sunteți legați, vă vor ajuta să

dobândiți libertatea spirituală care vă înalță spre Mine. (281, 33)
84. Dacă ar apărea cineva și ar pretinde că este Hristosul reîncarnat, să nu-l credeți. Căci când v-am anunțat că voi reveni, v-am făcut cunoscut că va fi în spirit. Dacă cineva v-ar spune: „Eu sunt trimisul lui Dumnezeu" — nu aveți încredere în el, căci adevărații mesageri nu se laudă și nu trâmbițează misiunea care le-a fost încredințată. Ei se dovedesc doar prin faptele lor. Este treaba oamenilor să spună dacă acela este un mesager al Domnului. Vă amintiți că v-am spus că pomul se cunoaște după roadele sale?
85. Nu vă interzic să gustați „fructele copacilor", dar trebuie să fiți pregătiți pentru a putea distinge fructul bun de cel rău.
86. Pe cei care iubesc adevărul îi voi așeza ca niște sfeșnice, pentru a lumina calea semenilor lor. (131, 5-7)
87. Vremurile în care aveați nevoie de un călăuz spiritual pe lume au trecut. De acum înainte, oricine urmează această cale nu va avea altă cale decât cea a Legii Mele, nici alt călăuz decât propria conștiință.
88. Cu toate acestea, vor exista întotdeauna bărbați și femei de o mare lumină și de o mare tărie sufletească, care, prin exemplul și inspirația lor, vor sta alături de mulțimile de oameni. 89. Dacă ar fi altfel, v-aș fi trimis deja pe pământ duhuri precum Moise sau Ilie, pentru ca ei să vă traseze calea și să vă amintească mereu de Lege. Ei vă stau alături, vă păzesc și vă însoțesc, dar nu mai în chip omenesc, ci din lumea spirituală. 90. Cine îi vede? Nimeni. Dar dacă vă pregătiți, veți simți deasupra voastră prezența marilor spirite care au fost mereu în legătură cu omenirea și au avut de îndeplinit mari misiuni în ea. (255, 40-41)

II. Retrospectivă asupra primei și celei de-a doua perioade de revelație

Capitolul 9 – Istorii și personaje ale poporului Israel

Povestea căderii

1. Tradiția istorică despre primii oameni care au locuit pe Pământ a fost transmisă din generație în generație, până când a fost consemnată în Cartea „Timpurilor de început". Este o parabolă vie a acelor prime ființe umane care au trăit pe Pământ. Sinceritatea și inocența lor le-au permis să simtă mângâierea Mamei Natură. Între toate ființele exista o relație de prietenie, iar între toate creaturile o fraternitate fără limite. (105, 42)
2. Într-o parabolă divină, Eu i-am inspirat pe primii oameni, pentru ca ei să dobândească o primă cunoaștere a destinului lor, dar sensul revelațiilor Mele a fost interpretat greșit.

3. Când vi s-a vorbit despre pomul vieții, din care a mâncat omul, cunoașterea binelui și a răului, voia să vi se facă înțeles doar că omul — odată ce a dobândit suficientă cunoaștere pentru a distinge între bine și rău și a devenit astfel responsabil pentru faptele sale — a început de atunci să culeagă roadele faptelor sale. (150, 42)

4. Știți că Dumnezeu a spus oamenilor: „Creșteți și înmulțiți-vă și umpleți pământul”. Aceasta a fost legea inițială care v-a fost dată, o, popor. Mai târziu, Tatăl nu numai că a îndemnat oamenii să se înmulțească și ca rasa umană să crească în continuare, ci și ca sentimentele lor să devină tot mai generoase, iar sufletul lor să se dezvolte și să se deschidă fără obstacole. Dar dacă prima lege avea ca scop răspândirea rasei umane — cum puteți presupune că același Tată v-ar pedepsi pentru că ați ascultat și ați împlinit o poruncă a Lui? Este oare posibil, poporule, ca în Dumnezeul vostru să existe o astfel de contradicție?

5. Vedeți ce interpretare materială au dat oamenii unei parabole în care vi s-a vorbit doar despre trezirea sufletului în om. Cercetați, așadar, învățătura mea și nu mai spuneți că plătiți vina pe care primii locuitori ai Pământului au atras-o asupra lor prin neascultarea față de Tatăl lor. Aveți o concepție mai înaltă despre dreptatea divină. (150, 45-46)

6. Acum este timpul în care puteți înțelege cuvintele Mele: „Creșteți și înmulțiți-vă”, și anume că acest lucru trebuie făcut și spiritual și că trebuie să umpleți Universul cu faptele voastre bune și cu gândurile voastre luminoase. Îi întâmpin cu bucurie pe toți cei care doresc să se apropie de Mine — pe toți cei care tind spre desăvârșire. (150, 48-49)

Liberul arbitru și păcatul originar

7. Voi Îmi spuneți că ați căzut în greșeli și erori din cauza libertății voastre de voință. La aceasta vă răspund că, prin acest dar, vă puteți înălța infinit de mult peste punctul de la care ați pornit la începutul dezvoltării voastre.

8. Pe lângă libertatea de voință, am dat fiecărui suflet lumina Mea în spiritul său, pentru ca nimeni să nu se rătăcească; dar cei care nu au vrut să-Mi asculte vocea sau, în dorința de lumină spirituală, nu au vrut să se întoarcă în interiorul lor, s-au lăsat curând seduși de nenumăratele frumuseți ale vieții umane, au pierdut sprijinul Legii Mele pentru sufletul lor și au fost nevoiți să se poticnească și să cadă.

9. O singură greșeală a atras după sine multe consecințe dureroase, și anume pentru că imperfecțiunea nu este în armonie cu iubirea divină.

10. Pe cei care s-au întors imediat la Tatăl cu supunere și pocăință și L-au rugat cu blândețe să-i curățească și să-i ierte de greșelile pe care tocmai le comisese, Domnul i-a primit cu iubire și milă nesfârșite, le-a mângâiat spiritul, i-a trimis să-și

îndrepte greșelile și i-a întărit în misiunea lor.

11. Nu credeți că toți s-au întors cu blândețe și pocăință după prima lor neascultare. Nu, mulți au venit plini de mândrie și ranchiună. Alții, plini de rușine, conștienți de vina lor, au vrut să-și justifice greșelile înaintea Mea și, departe de a se purifica prin pocăință și îndreptare – care sunt dovezi de smerenie –, au decis să-și creeze o viață după voia lor, în afara legilor pe care le prescrie iubirea Mea.

12. Atunci a intrat în vigoare dreptatea Mea – dar nu pentru a-i pedepsi, ci pentru a-i îndrepta – nu pentru a-i distruge, ci pentru a-i păstra veșnic, oferindu-le o ocazie cuprinzătoare de a se desăvârși.

13. Câți dintre acei primi păcătoși nu reușesc încă să se elibereze de păcatele lor; căci, de la o cădere la alta, au căzut tot mai adânc în abis, din care numai respectarea Legii Mele îi va putea salva. (20, 40-46)

Potopul

14. În primele vremuri ale omenirii, printre oameni domneau inocența și simplitatea; dar pe măsură ce numărul lor creștea, datorită dezvoltării lor și libertății voinței lor, păcatele lor deveneau tot mai numeroase și se dezvoltau tot mai repede — nu virtuțile lor, ci încălcările Legii Mele.

15. Atunci L-am pregătit pe Noe, căruia Mi-am făcut cunoscută voința de la spirit la spirit, căci această comunicare am întreținut-o cu oamenii încă de la începutul umanității.

16. I-am spus lui Noe: „Voi curăța sufletul oamenilor de toate păcatele lor; în acest scop, voi trimite un mare potop. Construiește o arcă și lasă-ți copiii, soțiile lor, copiii copiilor tăi și o pereche din fiecare specie de animale să urce în ea.”

17. Noe a ascultat porunca Mea, iar catastrofa s-a împlinit conform cuvântului Meu. Sămânța rea a fost smulsă cu rădăcină, iar sămânța bună a fost păstrată în grânarele Mele, din care am creat o nouă omenire, care purta în sine lumina dreptății Mele și știa să împlinească Legea Mea și să trăiască respectând bunele moravuri.

18. Credeți oare că acei oameni care au avut o moarte atât de dureroasă au pierit trupește și sufletește? Adevărat, vă spun: nu, copiii Mei. Sufletele lor au fost păstrate de Mine și s-au trezit în fața Judecătorului, propria lor conștiință, și au fost pregătite să se întoarcă din nou pe calea vieții, pentru a obține progres spiritual pe ea. (302, 14-16)

Jertfa lui Avraam

19. Nu va fi întotdeauna necesar să goliți până la ultima picătură paharul suferinței. Căci Îmi este de ajuns să vă văd credința, ascultarea, hotărârea și intenția voastră de a împlini porunca Mea, pentru ca Eu să vă scutesc de cel mai greu moment al încercării voastre.

20. Amintiți-vă că lui Avraam i s-a cerut viața fiului său Isaac, pe care îl iubea foarte mult și pe care patriarhul, depășindu-și durerea și iubirea față de fiul său, era pe punctul de a-l jertfi într-o încercare de ascultare, credință, iubire și smerenie, pe care voi încă nu o puteți înțelege. Dar nu i s-a permis să ducă la capăt jertfa fiului său, pentru că, în adâncul inimii sale, își dovedise deja ascultarea față de voința divină, iar aceasta era de ajuns. Cât de mare a fost bucuria interioară a lui Avraam când mâna lui a fost oprită de o putere superioară, împiedicându-l să-l jertfească pe Isaac! Cât de mult a binecuvântat el numele Domnului său și a admirat înțelepciunea Lui! (308, 11)

21. În Avraam și în fiul său Isaac v-am dat o pildă a ceea ce ar însemna moartea jertfitoare a Mântuitorului, când am pus la încercare iubirea pe care Avraam Mi-o purta, cerându-i să-și jertfească fiul, pe mult iubitul său Isaac.

22. Privind cu atenție, veți recunoaște în acel act o asemănare cu ceea ce a însemnat mai târziu jertfa „Fiului unic”

** lui Dumnezeu pentru mântuirea lumii. * Această expresie biblică înseamnă: Fiul lui Dumnezeu născut (sau întrupat) în lume.*

23. Avraam era aici întruchiparea lui Dumnezeu, iar Isaac era chipul lui Iisus. În acel moment, patriarhul a crezut că Domnul îi cerea viața fiului său pentru ca sângele celui nevinovat să spele păcatele poporului și, deși îl iubea profund pe cel care era carne din carnea sa, ascultarea față de Dumnezeu, precum și mila și iubirea față de poporul său, erau mai importante pentru el decât viața fiului său iubit.

24. Ascultătorul Avraam era pe punctul de a da lovitura mortală fiului său. În clipa în care, copleșit de durere, a ridicat brațul pentru a-l jertfi, puterea Mea l-a oprit și i-a poruncit să jertfească un miel în locul fiului său, pentru ca acel simbol să rămână ca mărturie a iubirii și a ascultării. (119, 18-19)

Viziunea lui Iacov despre scara cerului

25. Știți oare ce semnificație are acea scară pe care Iacov a văzut-o în vis? Acea scară simbolizează viața și evoluția sufletelor.

26. Trupul lui Iacov dormea în momentul revelației, dar sufletul său era treaz. Acesta se înălțase către Tatăl prin rugăciune, iar când sufletul său a ajuns în tărâmurile luminii, a primit un mesaj ceresc care urma să rămână ca un testament al revelațiilor și adevărurilor spirituale pentru poporul său, care este întreaga omenire; căci „Israel” nu este un nume pământesc, ci unul spiritual.

27. Iacov a văzut că acea scară stătea pe pământ, iar vârful ei atingea cerul. Aceasta indică calea dezvoltării spirituale ascendente, care începe pe pământ cu trupul

carnal și se încheie atunci când sufletul își unește lumina și esența cu cele ale Tatălui său, departe de orice influență materială.

28. Patriarhul a văzut că pe acea scară urcau și coborau îngeri. Aceasta simboliza nașterea și moartea neîncetate, venirea și plecarea constantă a sufletelor în dorința de lumină sau cu misiunea de a ispăși și de a se purifica, pentru a se înălța puțin mai sus la întoarcerea în Lumea Spirituală. Aceasta este calea dezvoltării sufletești, care duce la desăvârșire.

29. De aceea, Iacov a văzut în vârful scării figura simbolică a lui Iehova, care arăta că Dumnezeu este ținta desăvârșirii voastre, a eforturilor voastre și cea mai înaltă răsplată a fericirilor nesfârșite — ca răsplată pentru grele lupte , suferințe îndelungate și perseverența de a ajunge în sânul Tatălui.

30. Sufletul a găsit întotdeauna în loviturile sorții și în încercări o ocazie de a dobândi merite pentru a se înălța. În fiecare încercare era întotdeauna simbolizată scara lui Iacov, care vă îndemna să urcați încă o treaptă.

31. Aceasta a fost o mare revelație, o, discipoli, căci în ea vi s-a vorbit despre viața spirituală într-o epocă în care trezirea sufletului la venerarea Divinului, a Înaltului, a Purului, a Binelui și a Adevărului abia începuse.

32. Acel mesaj nu putea fi destinat doar unei singure familii, nici măcar unui singur popor; esența lui era spirituală și avea, prin urmare, o semnificație universală. Tocmai de aceea, vocea Tatălui i-a spus lui Iacov: „Eu sunt Iehova, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac. Țara în care te afli ți-o voi da ție și sămânței tale, iar această sămânță va fi numeroasă ca praful pământului. Vă veți răspândi spre vest și spre est, spre nord și spre sud, și toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta.” (315, 45-50)

Iosif și frații săi

33. Iosif, fiul lui Iacov, fusese vândut de propriii lui frați unor negustori care se îndreptau spre Egipt. Iosif era încă mic, dar dăduse deja dovadă de un mare dar al profeției. Gelozia s-a stăpânit de frații săi, care s-au debarasat de el, crezând că nu-l vor mai vedea niciodată. Dar Domnul, care veghea asupra slujitorului Său, l-a protejat și l-a făcut mare în fața faraonului Egiptului.

34. Mulți ani mai târziu, când lumea era lovită de secetă și foamete, Egiptul, călăuzit de sfaturile și inspirațiile lui Iosif, adunase provizii suficiente pentru a face față acestei încercări.

35. S-a întâmplat atunci ca fiii lui Iacov să vină în Egipt în căutare de hrană. Mare a fost uimirea lor când au realizat că fratele lor Iosif devenise ministru și sfetnic al faraonului. Când l-au văzut, au căzut în genunchi la picioarele lui, plini de pocăință pentru greșeala lor, și au

recunoscut că profețiile fratelui lor se împliniseră. Cel pe care îl credeau mort era acolo, în fața lor, plin de putere, virtute și înțelepciune. Profetul pe care îl vânduseră le-a dovedit adevărul profeției pe care Domnul i-o pusese pe buze încă din copilărie. Fratele pe care îl chinuiseră și îl vânduseră i-a iertat. Înțelegeți, poporule? Acum știți de ce v-am spus în această zi: Când Mă veți recunoaște, așa cum Iosif a fost recunoscut de frații săi? (90, 2)

Călătoria prin deșert a poporului Israel sub conducerea lui Moise

36. În „Primul Timp", Moise a stat în fruntea lui Israel pentru a-l conduce timp de patruzeci de ani prin deșert spre țara Canaan. Dar, din neascultare, necredință și materialism, unii au blasfemiat, alții s-au îndepărtat, iar alții s-au răzvrătit. Totuși, Moise le-a vorbit în această situație cu înțelepciune și răbdare, pentru ca ei să nu încalce voința Celui Preaînalt, ci să fie umili și ascultători față de acel Tată care — fără a ține seama de neascultarea lor — a făcut să cadă mană din cer și să țâșnească apă din stâncă. (343, 53)

37. Moise furnizase suficiente dovezi că adevăratul Dumnezeu era cu el; totuși, poporul voia și mai multe mărturii, iar când mesagerul a adus mulțimile la poalele muntelui Sinai, el a invocat puterea lui Iehova, iar Domnul l-a cinstit și i-a acordat mari dovezi și minuni.

38. Poporul voia să-L audă și să-L vadă pe Cel pe care Moise Îl auzea și Îl vedea prin credința sa, și astfel M-am revelat poporului în nor și i-am lăsat să-Mi audă vocea ore în șir. Dar ea era atât de puternică, încât oamenii credeau că vor muri de frică; trupurile lor tremurau, iar sufletele lor se cutremurau la acea voce a dreptății. Atunci poporul l-a implorat pe Moise să-L roage pe Iehova să nu mai vorbească poporului său, pentru că nu-L mai puteau asculta. El a recunoscut că era încă prea imatur pentru a putea intra în legătură directă cu Cel Veșnic. (29, 32, 34)

39. Întăriți-vă sufletul în marile bătălii ale vieții, așa cum poporul Israel s-a întărit în deșert. Știți cât de întins este deșertul, care pare să nu aibă sfârșit, cu un soare nemilos și nisip încins? Știți ce înseamnă singurătatea și tăcerea și necesitatea vegherii nocturne, pentru că dușmanii pândesc? Adevărat vă spun, acolo, în deșert, a fost locul în care acel popor a înțeles măreția care consta în a crede în Dumnezeu și unde a învățat să-L iubească. Ce putea acel popor să aștepte de la deșert? Și totuși, avea totul: pâine, apă, un cămin unde să se odihnească, o oază și un sanctuar pentru a-și înălța sufletul în recunoștință față de Tatăl și Creatorul său. (107, 28)

Lupta lui Ilie pentru adevăratul Dumnezeu

40. În „Primul Timp”, Ilie a venit pe pământ, s-a apropiat de inimile oamenilor și i-a găsit căzuți în păgânism și idolatrie. Lumea era guvernată de regi și preoți, iar amândoi se îndepărtaseră de împlinirea legilor divine și își conduceau popoarele pe căi ale rătăcirii și neadevărului. Ridicaseră altare pentru diferiți zei și îi venerau.

41. Ilie a apărut în acea vreme și le-a vorbit cu cuvinte pline de dreptate: „Deschideți-vă ochii și recunoașteți că ați profanat Legea Domnului. Ați uitat exemplul mesagerilor Săi și ați căzut pradă unor culturi nevrednice de Dumnezeul viu și puternic. Este necesar să vă treziți, să vă îndreptați privirea spre El și să-L recunoașteți. Îndepărtați idolatria voastră și ridicați-vă privirea deasupra oricărei icoane cu care L-ați reprezentat.”

42. Ilie a auzit vocea mea, care i-a spus: „Îndepărtează-te de acest popor rău. Spune-i că nu va mai cădea ploaie pentru mult timp, până când tu o vei porunci în numele meu.”

43. Și Ilie a spus: „Nu va mai ploua până când Domnul meu nu va indica ora și vocea mea nu va porunci”, și spunând aceasta, s-a îndepărtat.

44. Din acea zi, pământul a fost uscat, anotimpurile destinate ploii au trecut fără ca aceasta să se arate. Pe cer nu se vedeau semne de ploaie, câmpurile simțeau seceta, vitele se ofileau treptat, oamenii săpau în pământ după apă pentru a-și potoli setea, fără să o găsească; râurile s-au uscat, iarba s-a ofilit, pentru că a cedat în fața razelor unui soare arzător, iar oamenii și-au chemat zeii și i-au rugat ca acel element să se întoarcă la ei, pentru a semăna și a culege semințe care să-i hrănească.

45. Ilie se retrăsese la porunca divină, se ruga și aștepta voia Domnului său. Bărbații și femeile au început să plece din patria lor în căutarea unor țări noi, unde nu ar fi lipsit de apă. Peste tot se vedeau caravane, iar pământul era uscat pretutindeni.

46. Anii au trecut, și într-o zi, când Ilie și-a înălțat spiritul către Tatăl, a auzit vocea Lui, care i-a spus: „Caută-l pe rege, și când îți voi da semnul, ploaia va cădea din nou peste această țară.”

47. Ilie, smerit și plin de ascultare, s-a dus la regele acelui popor și și-a arătat puterea în fața celor care se închinau zeului fals. Apoi a vorbit despre Tatăl și despre puterea Lui, și atunci au apărut semnele: fulgere, tunete și foc s-au văzut pe cer; după aceea, ploaia dătătoare de viață a căzut în torente. Câmpurile s-au îmbrăcat din nou în verdeață, copacii erau plini de fructe și a fost belșug.

48. Poporul s-a trezit în fața acestei dovezi și și-a amintit de Tatăl său, care l-a chemat și l-a avertizat prin Ilie. Numeroase și foarte mari au

fost în acea vreme minunile lui Ilie, pentru a trezi omenirea. (53, 34-40)

Cele douăsprezece triburi ale lui Israel

49. Nu credeți că doar în sânul poporului Israel au existat profeți, deschizători de drumuri și spirite de lumină. Am trimis pe unii dintre ei și la alte popoare; însă oamenii i-au considerat zei și nu mesageri și au creat religii și culte în jurul învățăturilor lor.

50. Poporul Israel nu a înțeles misiunea pe care o avea față de alte popoare și a adormit pe un pat plin de binecuvântări și confort.

51. Tatăl a creat o familie desăvârșită, în care un neam avea sarcina de a apăra poporul și de a menține pacea; altul lucra pământul, iar un alt neam era format din pescari și marinari. Uneia i s-a încredințat venerarea spirituală a lui Dumnezeu, și astfel fiecare dintre cele douăsprezece triburi din care era alcătuit poporul îndeplinea o altă sarcină, care împreună ofereau un exemplu de armonie. Dar, adevărat vă spun, abilitățile spirituale pe care le-ați avut în acele vremuri de demult le aveți încă. (135, 15-16)

Profeții și primii regi ai Israelului

52. Profeții vorbeau cu mare sinceritate, venind aproape întotdeauna pe pământ în vremuri de confuzie și rătăcire. Ei avertizau popoarele și le îndemnau la pocăință și la întoarcere, anunțând mari pedepse ale dreptății dacă nu se îndreptau spre bine. În alte ocazii, ei au prezis binecuvântări pentru respectarea și ascultarea Legii Divine.

53. Totuși, ceea ce au spus acei profeți a fost o îndemnare la practicarea binelui, a dreptății și a respectului reciproc. Ei nu au revelat viața sufletului, destinul și evoluția sa. Nici măcar Moise, pe care l-am ales să-l fac reprezentantul Meu și prin intermediul căruia am dat Legea pentru toate timpurile, nu v-a vorbit despre viața spirituală.

54. Legea Tatălui conține înțelepciune și dreptate. Ea îi învață pe oameni să trăiască în pace, să se iubească și să se respecte unii pe alții și să se dovedească demni în ochii Mei ca oameni. Dar Moise nu a arătat omenirii ce se află dincolo de pragul morții fizice, nici cum este ispășirea sufletelor neascultătoare sau răsplata celor înțelepți și harnici în îndeplinirea misiunii lor de viață.

55. Mai târziu a domnit David, plin de daruri spirituale și inspirații, și în momentele sale de înălțare, în extazul său, a auzit imnuri și cântări spirituale, din care a creat Psalmii. Prin aceștia, el trebuia să invite poporul Israel să se roage și să-i ofere Domnului său cea mai bună jertfă a inimii sale. Dar David, cu toată iubirea și inspirația sa, nu a putut să-i dezvăluie poporului i ului existența minunată a sufletelor, evoluția lor și scopul lor.

56. Iar Solomon, care i-a succedat la domnie și care a dat dovadă, la rândul său, de marile daruri ale înțelepciunii și puterii care îi fuseseră conferite, pentru care era iubit și admirat, și ale cărui sfaturi, judecăți și proverbe sunt amintite și astăzi — dacă poporul său s-ar fi îndreptat către el și l-ar fi întrebat: „Doamne, cum este viața spirituală? Ce există dincolo de moarte? Ce este sufletul?" — Solomon, în toată înțelepciunea sa, nu ar fi putut răspunde la aceste întrebări. (339, 12-15)

Capitolul 10 – Când s-a împlinit timpul

Profeții profetice

1. Tatăl vostru a pregătit totul pentru ca „Cuvântul" lui Dumnezeu să locuiască printre oameni și să le arate, prin exemplele sublime ale iubirii sale, calea spre ispășire.

2. Mai întâi, El i-a inspirat pe profeți, care trebuiau să vestească forma în care Mesia urma să vină pe lume, cum vor fi lucrarea, suferințele și moartea Lui ca om, pentru ca, atunci când Hristos va apărea pe pământ, cel care cunoștea profețiile să-L recunoască imediat.

3. Cu secole înainte de prezența mea în Isus, profetul Isaia a spus: „De aceea, Domnul vă va da acest semn: Iată, o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un fiu, pe care-l vor numi Emanuel". (Ceea ce înseamnă: Dumnezeu cu noi). Prin această profeție, printre altele, el a anunțat venirea mea.

4. Cu multe secole înainte de venirea mea, David a cântat în psalmi plini de durere și sens profetic suferințele lui Mesia în timpul răstignirii. În acei psalmi, el vorbește despre una dintre cele șapte cuvinte ale mele de pe cruce, arată disprețul cu care mulțimea M-ar conduce la răstignire, expresiile de batjocură ale oamenilor când Mă vor auzi spunând că în Mine este Tatăl; părăsirea pe care trupul meu o va simți în fața nerecunoștinței omenești, toate torturile la care voi fi supus și chiar modul în care vor arunca sorți pentru haina mea.

5. Fiecare dintre profeții Mei a vestit venirea Mea, a pregătit căile și a dat semne precise, pentru ca, atunci când va veni ziua aceea, nimeni să nu se înșele. (40, 1-5)

Așteptarea Mesiei în poporul evreu

6. Lumea din timpul prezent nu era pregătită să Mă aștepte așa cum Mă aștepta poporul Israel în acea „A doua epocă". Marii Mei profeți anunțaseră un Mesia, un Mântuitor, Fiul lui Dumnezeu, care urma să vină pentru a-i elibera pe cei asupriți și pentru a lumina lumea prin lumina „Cuvântului". Cu cât acel popor suferea mai mult, cu atât mai mult tânjea după venirea Celui Promis; cu cât bea mai mult din paharul

umilinței și al opresiunii, cu atât mai mult tânjea după prezența lui Mesia și căuta pretutindeni indicii și semne care să-i vorbească despre apropierea venirii Mântuitorului său.

7. De la o generație la alta și de la părinți la copii a fost transmisă promisiunea divină, care a determinat poporul ales al Domnului să vegheze și să se roage de-a lungul timpului.

8. În cele din urmă, am venit la poporul Meu, dar nu toți au fost în stare să Mă recunoască, deși toți Mă așteptau: unii au făcut-o într-un mod spiritual, iar alții într-o interpretare materialistă.

9. Dar Mi-au fost de ajuns sinceritatea și iubirea celor care Mi-au simțit prezența și au zărit Împărăția Cerurilor în lumina Cuvântului Meu și au crezut în manifestarea Mea. Mi-au fost de ajuns aceia care M-au urmat cu credincioșie și au văzut în Mine Mântuitorul lor spiritual, căci ei au fost cei care au mărturisit adevărul Meu după ce M-am despărțit de această lume.

10. Deși mesajul Meu era destinat tuturor popoarelor pământului, chemarea Mea s-a îndreptat către inima poporului ales, pentru ca acesta să devină ulterior purtătorul de cuvânt al Cuvântului Meu. Cu toate acestea, nu numai acel popor Mi-a simțit prezența; și în alte națiuni oamenii au putut descoperi semnele venirii Mele și au presimțit timpul prezenței Mele pe pământ. (315, 17-19)

11. În fiecare epocă și la fiecare revelație divină, Ilie se arată oamenilor.

12. Mesia nu venise încă pe pământ, nu mai era mult până când urma să se nască ca om, iar sufletul profetului se încarnase deja în Ioan, cel care mai târziu a fost numit Botezătorul, pentru a vesti apropierea Împărăției Cerurilor, care urma să fie prezența „Cuvântului" printre oameni. (31, 61-62)

Maria, mama trupească a lui Iisus

13. Încă din „Primele Vremuri", patriarhii și profeții au început să vorbească despre venirea lui Mesia. Dar Mesia nu a venit doar în duh — el a venit pentru a se naște dintr-o femeie, pentru a deveni om, pentru a primi un trup de la o femeie.

14. Spiritul matern al lui Dumnezeu trebuia, de asemenea, să devină om, să devină femeie, ca o floare a purității, pentru ca din coroana ei de flori să se răspândească parfumul „Cuvântului" lui Dumnezeu, care era Iisus. (360, 26)

15. În Nazaret trăia o floare a purității și a tandreții, o fecioară logodită pe nume Maria, care era tocmai cea anunțată de profetul Isaia, deoarece din pântecele ei urma să iasă rodul vieții adevărate.

16. La ea a venit Mesagerul spiritual al Domnului pentru a-i vesti misiunea pe care o adusese pe

pământ, spunând: „Bucură-te, cea binecuvântată, Domnul este cu tine, ești binecuvântată între femei.”

17. Venise ceasul în care trebuia să se descopere taina divină, și tot ceea ce fusese spus despre prezența lui Mesia, a Mântuitorului, a Salvatorului, urma să se împlinească acum imediat. Dar cât de puține erau inimile care simțeau prezența Mea, cât de puține erau sufletele pregătite să recunoască Împărăția Cerurilor în lumina adevărului Meu. (40, 6-7)

Închinarea Pruncului Iisus

18. Omenirea comemorează astăzi acea zi în care câțiva magi din Orient au venit la ieslea din Betleem pentru a se închina Pruncului divin. Astăzi, unele inimi Mă întreabă: „Doamne, este adevărat că acei domni puternici și înțelepți s-au închinat în fața Ta și Ți-au recunoscut divinitatea?”

19. Da, copiii Mei, știința, puterea și bogăția s-au îngenuncheat în fața prezenței Mele.

20. Acolo se aflau și păstorii, împreună cu soțiile și copiii lor, cu darurile lor modeste, sănătoase și simple, cu care l-au primit și l-au întâmpinat pe Mântuitorul lumii, precum și Maria, întruchiparea tandreții cerești. Ei reprezentau smerenia, inocența și simplitatea. Dar cei care dețineau în sulurile lor de pergament profețiile și promisiunile care vorbeau despre Mesia dormeau adânc, fără să bănuiască măcar cine venise pe lume. (146, 9-11)

Legătura de iubire dintre Iisus și Maria

21. Iisus și-a petrecut copilăria și tinerețea alături de Maria, și în poala ei și lângă ea s-a bucurat de iubirea maternă. Tandrețea Divină întrupată în femeie i-a îndulcit Mântuitorului primii ani ai vieții sale pe pământ, întrucât, când a sosit ceasul, a trebuit să bea o amărăciune atât de mare.

22. Cum este posibil ca cineva să creadă că Maria, în sânul căreia s-a format trupul lui Isus și alături de care a trăit Maestrul, ar fi putut duce lipsă de înălțare sufletească, de puritate și de sfințenie?

23. Cine Mă iubește trebuie să iubească mai întâi tot ce este al Meu — tot ceea ce iubesc Eu. (39, 52-54)

Cunoașterea și înțelepciunea lui Iisus

24. Oamenii susțin în cărțile lor că Iisus a fost printre esenieni pentru a-și dobândi cunoașterea. Dar Cel care știa și trăia totul înainte ca lumile să ia naștere nu avea nimic de învățat de la oameni. Divinitatea nu avea nimic de învățat de la umanitate. Oriunde M-am aflat, a fost pentru a învăța. Poate exista pe pământ cineva mai înțelept decât Dumnezeu? Hristos a venit de la Tatăl pentru a aduce oamenilor Înțelepciunea Divină. Nu v-a dat Maestrul vostru o dovadă a acestui

lucru când, la vârsta de doisprezece ani, i-a uimit pe teologii, filozofii și învățătorii de lege ai vremii?

25. Unii i-au atribuit lui Isus slăbiciunile tuturor oamenilor și se delectează aruncând cu murdăria pe care o poartă în inimile lor asupra acelui Om care este divin și fără cusur. Aceștia nu Mă cunosc.

26. Dacă toate minunile naturii pe care le priviți nu sunt altceva decât întruchiparea materială a gândurilor divine — nu credeți atunci că trupul lui Hristos a fost materializarea unui gând sublim al iubirii Tatălui vostru? De aceea, Hristos v-a iubit doar cu spiritul, nu cu trupul. Adevărul Meu nu va putea fi niciodată denaturat, deoarece el ascunde în sine o lumină absolută și o putere nelimitată. (146, 35-36)

27. V-am dat în „A doua epocă" un exemplu despre cum trebuie să așteptați momentul potrivit pentru a îndeplini misiunea care v-a adus pe Pământ.

28. Am așteptat până când trupul meu — acel Iisus pe care oamenii îl aveau în fața ochilor — a ajuns la vârsta cea mai potrivită pentru a îndeplini prin el misiunea divină de a vă învăța iubirea.

29. Când acel trup – inima și mintea – a ajuns la deplina sa maturitate, Spiritul Meu a vorbit prin buzele sale, Înțelepciunea Mea i-a inundat mintea, Iubirea Mea s-a așezat în inima sa, iar armonia dintre acel trup și Lumina divină care îl lumina era atât de desăvârșită, încât adesea le spuneam mulțimilor de oameni: „Cine îl cunoaște pe Fiu, îl cunoaște pe Tatăl."

30. Hristos s-a folosit de adevărul din Dumnezeu pentru a-i învăța pe oameni. El nu l-a preluat din lume. Nici de la greci, nici de la caldeeni, nici de la esenieni, nici de la fenicieni, nici de la altcineva nu a preluat Lumina. Ei nu cunoșteau încă calea către Împărăția Cerurilor, iar Eu am învățat ceea ce era încă necunoscut pe pământ.

31. Isus și-a dedicat copilăria și tinerețea iubirii active față de aproapele și rugăciunii, până când a venit ceasul să vestească Împărăția Cerurilor, Legea Iubirii și a Dreptății, învățătura Luminii și a Vieții.

32. Căutați sensul cuvântului Meu vestit în acea vreme și spuneți-Mi dacă acesta putea proveni din vreo învățătură omenească sau din vreo știință cunoscută pe atunci.

33. Vă spun că, dacă aș fi apelat cu adevărat la erudiția acelor oameni, Mi-aș fi căutat ucenicii printre ei și nu printre oamenii needucați și neștiutori din care Mi-am format grupul de apostoli. (169, 62-68)

Neînțelegerea mediului uman din Nazaret

34. A trebuit să caut adăpostul unui popor precum Egiptul, deoarece poporul la care venisem nu a fost în stare să-Mi ofere un adăpost protector. Dar aceasta nu a fost singura durere pe care a trebuit să o îndure inima Mea.

35. Când M-am întors din Egipt și am locuit apoi în Nazaret, am fost

batjocorit neîncetat și rănit de manifestări de necredință și invidie.
36. Am făcut minuni acolo, Mi-am arătat iubirea față de aproapele și puterea Mea — și am fost neînțeles. Niciunul dintre cei care Mi-au cunoscut viața și lucrările de aproape nu a crezut în Mine.
37. De aceea, când a sosit ora predicării, a trebuit să spun, la plecarea din Nazaret: „Adevărat vă spun că niciun profet nu este crezut în patria sa. El trebuie să o părăsească pentru ca cuvântul său să fie ascultat." (299, 70-72)

Capitolul 11 – Activitatea lui Isus pe pământ

Botezul în Iordan; perioada de pregătire în deșert

1. Isus, nazarineanul iubitor și smerit, care așteptase ora în care Cuvântul divin urma să iasă din gura sa, l-a căutat pe Ioan pe malurile Iordanului pentru a primi apa botezului. A mers Isus acolo din dorința de purificare? Nu, poporul meu. A mers oare pentru a îndeplini un rit? Nici asta. Isus știa că sosise clipa în care El însuși înceta să mai fie, în care omul dispărea pentru a lăsa Duhul să vorbească, și voia să marcheze acea clipă printr-un gest care să rămână întipărit în memoria oamenilor.
2. Apa simbolică nu avea de spălat niciun păcat, dar a eliberat acel trup — ca exemplu pentru omenire — de orice legătură cu lumea, pentru a-i permite să se unească de bunăvoie cu Spiritul d . Acest lucru s-a întâmplat când cei prezenți au auzit o voce divină care vorbea cu cuvinte omenești: „Acesta este Fiul meu iubit, în care Îmi găsesc plăcerea. Ascultați-l."
3. Din acel moment, Cuvântul lui Dumnezeu a devenit Cuvântul vieții veșnice pe buzele lui Iisus, deoarece Hristos S-a manifestat în plinătate prin El. Oamenii L-au numit Rabi, Maestru, Mesager, Mesia și Fiu al lui Dumnezeu. (308, 25-27)
4. După aceea, M-am retras în deșert pentru a medita și a vă învăța să intrați în dialog cu Creatorul, și pentru a contempla în tăcerea deșertului lucrarea care Mă aștepta, și a vă învăța astfel că trebuie să vă purificați mai întâi, înainte de a trece la împlinirea lucrării pe care v-am încredințat-o. Căutați apoi, în liniștea ființei voastre, dialogul direct cu Tatăl vostru și, astfel pregătiți — purificați, întăriți și hotărâți — apucați-vă cu hotărâre de îndeplinirea misiunii voastre dificile. (113, 9)

Unitatea lui Isus cu Dumnezeu

5. Timp de trei ani, Eu am vorbit lumii prin gura lui Iisus, fără ca vreunul dintre cuvintele sau gândurile Mele să fie denaturat de acea minte, fără ca vreuna dintre acțiunile sale să nu fie în acord cu voința Mea. Motivul pentru aceasta a fost că Iisus și Hristos, omul și

Duhul, erau una, așa cum Hristos este una cu Tatăl. (308, 28)

6. Recunoașteți în Mine pe Tatăl; căci, adevărat, vă spun, Hristos este una cu Tatăl din veșnicie, încă înainte ca lumile să fi existat.

7. În „A doua epocă”, acest Hristos, care este unul cu Dumnezeu, s-a făcut om pe pământ în trupul binecuvântat al lui Iisus și a devenit astfel Fiul lui Dumnezeu, dar numai în ceea ce privește umanitatea Sa. Căci vă spun încă o dată că există un singur Dumnezeu. (9, 48)

8. Când M-am făcut om în Isus, nu s-a întâmplat aceasta pentru a vă face să înțelegeți că Dumnezeu are chip omenesc, ci pentru a Mă face vizibil și auzibil pentru cei care erau orbi și surzi la tot ce era divin.

9. Adevărat vă spun că, dacă trupul lui Isus ar fi fost chipul lui Iehova, el nu ar fi sângerat și nici nu ar fi murit. Era un trup desăvârșit, dar uman și sensibil, pentru ca oamenii să-l vadă și să audă prin el vocea Tatălui lor Ceresc. (3, 82)

10. În Isus existau două naturi: una materială, umană, creată prin voința Mea în pântecele fecioarei Maria, pe care Eu am numit-o Fiul Omului, și cealaltă, divină — Duhul, care a fost numit Fiul lui Dumnezeu. În aceasta se afla „Cuvântul Divin” al Tatălui, care vorbea în Isus; cealaltă era doar materială și vizibilă. (21, 29)

11. Hristos, „Cuvântul” lui Dumnezeu, era cel care vorbea prin gura lui Iisus, omul curat și sincer.

12. Omul Iisus s-a născut, a trăit și a murit; dar în ceea ce-L privește pe Hristos: El nu S-a născut, nici nu a crescut în lume, nici nu a murit, căci El este Vocea Iubirii, Duhul Iubirii, Cuvântul Divin, expresia Înțelepciunii Creatorului, care a fost dintotdeauna în Tatăl. (91, 28-29)

Nerecunoașterea lui Iisus ca Mesia așteptat

13. Nu am fost recunoscut de toți în „A doua epocă”. Când am apărut în sânul poporului evreu, care deja Mă aștepta, deoarece vedea împlinite semnele date de profeți, prezența Mea a adus confuzie multora, care nu știau să interpreteze corect profețiile și se așteptau să-și vadă Mesia ca pe un prinț puternic, care își va înfrânge dușmanii, care îi va umili pe regi și pe asupritori și le va acorda celor care îl așteptau bunuri și bunuri pământești.

14. Când acel popor l-a văzut pe Iisus — sărac și fără haine pe picioare, trupul său acoperit doar cu o haină simplă; născut într-un staul și lucrând mai târziu ca un simplu meșteșugar, nu a putut să creadă că El era Cel trimis de Tatăl, Cel promis. Maestrul ar fi trebuit să facă minuni și fapte vizibile pentru ca ei să creadă în El și să înțeleagă mesajul Său divin. (227, 12-13)

15. Întotdeauna cei smeriți și cei săraci au fost cei care mi-au descoperit prezența, deoarece mintea lor nu este ocupată cu teorii umane care le întunecă judecata clară.

16. În „A doua epocă” s-a întâmplat la fel, că — deși venirea lui Mesia fusese anunțată — numai oamenii cu inima simplă, cu spirit smerit și cu mintea neîncărcată l-au recunoscut intuitiv când a venit.

17. Teologii aveau în mâinile lor Cartea Profeților și repetau zilnic cuvintele care anunțau semnele, timpul și modul venirii lui Mesia și, totuși, M-au văzut și nu M-au recunoscut, M-au ascultat și au negat că Eu sunt Mântuitorul promis. Au văzut lucrările Mele, dar singurul lucru pe care au știut să-l facă a fost să se revolte împotriva lor, deși, în realitate, toate fuseseră profetizate. (150, 21-23)

18. Astăzi nu se mai pune la îndoială existența lui Iisus, dar mulți discută și chiar neagă divinitatea Mea. Unii Îmi recunosc o mare înălțare spirituală; alții susțin că și Eu parcurg calea evoluției sufletului pentru a putea ajunge la Tatăl. Dar dacă ar fi așa, nu v-aș fi spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.” (170, 7)

Iisus ca oaspete mântuitor printre oamenii simpli

19. Sarcina voastră este să urmați exemplul Maestrului vostru Divin pe calea Sa pământească. Amintiți-vă: ori de câte ori M-am arătat în case, am lăsat în toate un mesaj de pace, am vindecat bolnavii, am mângâiat pe cei întristați cu puterea divină pe care o are iubirea.

20. Niciodată nu am ezitat să intru într-o casă pentru că nu s-ar fi crezut în Mine acolo; știam că, la plecarea Mea din acel loc, inimile locuitorilor săi vor fi pline de bucurie debordantă, pentru că, fără să știe, spiritul lor privise Împărăția Cerurilor prin învățătura Mea.

21. Uneori Eu căutam inimile, alteori ele Mă căutau pe Mine; dar în toate cazurile, iubirea Mea era pâinea vieții veșnice pe care le-o dădeam prin sensul cuvântului Meu. (28, 3-5)

Predicatorul neobosit Iisus

22. În unele ocazii, când Mă retrăgeam în singurătatea vreunei văi, rămâneam singur doar pentru câteva clipe, deoarece mulțimile, dornice să Mă asculte, se apropiau de Maestrul lor în dorința de a simți bunătatea infinită a privirii Sale. I-am primit și i-am copleșit pe acei bărbați, femei și copii cu căldura milostivirii Mele nelimitate, pentru că știam că în fiecare ființă există un suflet pentru care venisem pe lume. Apoi le-am vorbit despre Împărăția Cerurilor, care este adevărata patrie a spiritului, pentru ca ei să-și potolească neliniștea interioară prin cuvântul Meu și să se întărească în speranța de a dobândi Viața Veșnică.

23. S-a întâmplat ca, ascuns în mulțime, să fie cineva care avea intenția să-mi nege adevărul strigând și să afirme că sunt un profet fals; dar cuvântul Meu l-a devansat, înainte ca el să apuce să-și deschidă buzele. În alte ocazii, am permis ca vreun blasfemiator să Mă

insulte, pentru a dovedi mulțimii că Maestrul nu s-a supărat în fața jignirilor, dându-le astfel un exemplu de smerenie și iubire.

24. Au fost unii care — rușinați de blândețea Mea — s-au îndepărtat imediat și au regretat că, prin îndoielile lor, L-au rănit pe Cel care, prin faptele Sale, vesti adevărul. De îndată ce s-a ivit ocazia, au venit la Mine, M-au urmat pe drumuri — plângând, mișcați de cuvintele Mele, fără să îndrăznească măcar să-Mi vorbească, pentru a-Mi cere iertare pentru jignirile pe care Mi le-au adus mai înainte. I-am chemat la Mine, i-am mângâiat cu cuvintele Mele și le-am acordat o anume milă. (28, 6-7)

25. Ascultați: Când eram cu voi pe pământ, oamenii veneau în mulțimi la Mine — oameni cu funcții înalte, plini de vanitate, conducători care Mă căutau în secret d , pentru a Mă asculta. Unii Mă admirau, dar din teamă nu o mărturiseau deschis; alții Mă respingeau.

26. Au venit la Mine mulțimi de oameni, formate din bărbați, femei și copii, care Mă ascultau dimineața, după-amiaza și noaptea, și întotdeauna îl găseau pe Maestru gata să le dea Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vedeau că Maestrul se uita pe Sine și nu-și puteau explica la ce oră lua El hrană, pentru ca trupul Său să nu slăbească și vocea Sa să nu se stingă. Motivul era că ei nu știau că Iisus primea puteri din propriul Său Spirit și găsea hrană în Sine. (241, 23)

Iubirea lui Isus pentru copii și natură

27. Uneori, când eram singur, eram descoperit de copii care veneau la Mine pentru a-Mi oferi flori mici, pentru a-Mi povesti vreo mică necaz și pentru a Mă săruta.

28. Mamele erau îngrijorate când își găseau micuții în brațele Mele, ascultând cuvintele Mele. Ucenicii, care credeau că aceasta înseamnă o lipsă de respect față de Maestru, încercau să-i alunge din preajma Mea. Atunci a trebuit să le spun: „Lăsați copiii să vină la Mine; căci pentru a ajunge în Împărăția Cerurilor, trebuie să aveți puritatea, simplitatea și naivitatea copiilor.”

29. Mă bucurau acea inocență și acea naturalețe, așa cum se bucură cineva la vederea unui boboc de floare care tocmai se deschide. (262, 62-64)

30. De câte ori a fost Isus surprins de ucenicii săi vorbind cu diversele creaturi ale pământului! Cât de des a fost surprins Maestrul în timpul conversațiilor sale cu păsările, cu câmpul, cu marea! Dar ei știau că Maestrul lor nu era absent, știau că în Maestrul lor trăia Spiritul Creator al Tatălui, care dăduse tuturor ființelor un limbaj, care îi înțelegea pe toți „copiii” Săi, care primea laudă și iubire de la tot ceea ce fusese creat prin El.

31. De câte ori l-au văzut ucenicii și oamenii pe Isus mângâind o pasăre sau o floare și binecuvântând totul, și în ochii Lui au descoperit priviri de

iubire infinită pentru toate creaturile! Ucenicii presimțeau desfătarea divină a Domnului când se vedea înconjurat de atâta splendoare, de atâtea minuni născute din înțelepciunea Sa, și vedeau adesea lacrimi în ochii Maestrului când observa indiferența oamenilor față de o asemenea splendoare, împietrirea și orbirea ființelor umane în fața atâtor minunății. L-au văzut adesea pe Maestru plângând când zărea un lepros care vărsa lacrimi din cauza leprei sale, sau bărbați și femei care se plângeau de soarta lor, deși erau înconjurați de o sferă de iubire desăvârșită! (332, 25-26)

Învățătura lui Iisus

32. Iisus v-a învățat milostenia, blândețea, iubirea. V-a învățat să iertați din inimă pe dușmanii voștri, v-a spus să respingeți minciuna și să iubiți adevărul. V-a vestit că trebuie să răsplătiți întotdeauna cu bine răul, la fel ca și binele pe care l-ați primit. El v-a învățat respectul față de fiecare dintre aproapele vostru și v-a revelat modul în care se găsește sănătatea trupului și a sufletului; cum să cinstiți cu viața voastră numele părinților voștri, pentru ca, la rândul vostru, să fiți cinstiți de copiii voștri.

33. Acestea sunt câteva dintre poruncile pe care trebuie să le respecte oricine dorește cu adevărat să fie creștin. (151, 35-36)

34. Când cărturarii și fariseii au observat faptele lui Isus și au constatat că acestea se abăteau de la tradițiile lor, au susținut că învățătura pe care o propovăduia El încălca Legea lui Moise. Motivul era că ei confundau Legea cu tradițiile. Dar Eu le-am dovedit că nu încălcasem Legea pe care Tatăl i-o revelase lui Moise, ci o împlineam prin cuvinte și fapte.

35. Cu siguranță, Eu am trecut peste multe dintre tradițiile acelui popor, deoarece sosise deja momentul în care acestea trebuiau să dispară, pentru ca o nouă epocă cu învățături superioare să poată începe. (149, 42-43)

36. Amintiți-vă că în prima poruncă a Legii pe care am dat-o omenirii prin Moise, am spus: „Să nu-ți faci chip cioplit sau asemănare a vreunui lucru din ceruri, ca să te închini în fața lui și să-l venerezi.” De atunci, calea omului și calea sufletului sunt clar trasate.

37. Moise nu s-a limitat la a transmite oamenilor Cele Zece Porunci, ci a pus în vigoare și legi secundare pentru viața umană și a introdus tradiții, rituri și simboluri în cadrul cultului spiritual al lui Dumnezeu, totul în conformitate cu etapele de dezvoltare pe care le parcurgea atunci spiritul uman.

38. Dar Mesia cel promis a venit și a înlăturat tradițiile, riturile, simbolurile și jertfele, lăsând neatinsă doar Legea. De aceea, când fariseii au spus poporului că Isus este împotriva legilor lui Moise, Eu le-am răspuns că nu sunt împotriva Legii, ci că am venit să o împlinesc.

Dacă învățăturile Mele ar elimina tradițiile, acest lucru s-ar întâmpla pentru că poporul, în încercarea de a le împlini, a uitat să respecte Legea. (254, 17-18)

39. Cuvântul Meu din prezent nu va șterge cuvintele pe care vi le-am dat în „A doua epocă". Epocile, secolele și veacurile vor trece, dar cuvintele lui Isus nu vor trece. Astăzi vă explic și vă revelez sensul a ceea ce v-am spus atunci și voi nu ați înțeles. (114, 47)

„Minunile" lui Isus

40. Pentru ca acea învățătură să aprindă credința în inimile oamenilor, am săvârșit în același timp minuni, pentru ca ea să poată fi iubită de ei; și pentru ca aceste „minuni" să fie cât mai tangibile, le-am săvârșit asupra trupurilor bolnavilor, am vindecat pe orbi, pe surzi, pe muți, pe ologi, pe posedați, pe leproși și am înviat și morți.

41. Câte minuni ale iubirii a făcut Hristos printre oameni! Istoria a păstrat numele lor ca exemplu pentru generațiile viitoare. (151, 37-38)

42. Ființele de Lumină în slujba Operei divine și altele, care erau rebele și ignorante, s-au făcut remarcate pretutindeni, iar printre acea umanitate au apărut posedații, pe care știința nu a reușit să-i elibereze și care au fost respinși de popor. Nici învățătorii Legii, nici oamenii de știință nu au reușit să le redea sănătatea acelor bolnavi.

43. Totuși, toate acestea au fost prevăzute de Mine pentru a vă învăța și a vă da dovezi de iubire. V-am acordat, prin Isus, vindecarea creaturilor Sale, spre uimirea multora.

44. Necredincioșii, care auziseră vorbindu-se despre puterea lui Isus și care știau de minunile sale, cereau cele mai dificile dovezi pentru a-L face să se îndoiască pentru o clipă și pentru a dovedi că nu era infailibil. Dar această eliberare a celor posedați, faptul că i-am readus la starea de ființe umane normale doar atingându-i, privindu-i sau adresându-le un cuvânt de poruncă, pentru ca acele spirite să le părăsească mintea și amândoi să fie eliberați de povara lor grea, i-a derutat pe aceștia.

45. În fața acestei puteri, fariseii, oamenii de știință, cărturarii și vameșii au avut reacții diferite. Unii au recunoscut autoritatea lui Iisus, alții au atribuit puterea Lui unor influențe necunoscute, iar alții nu au putut spune nimic în acest sens. Dar bolnavii care fuseseră vindecați au binecuvântat numele Lui.

46. Unii fuseseră posedați de un singur spirit, alții de șapte, precum Maria din Magdala, iar unii de un număr atât de mare, încât ei înșiși spuneau că sunt o legiune.

47. Pe parcursul întregii vieți a Maestrului, s-au succedat manifestări spirituale una după alta. Unele au fost trăite de cei doisprezece ucenici, altele de popor — în aer liber și în case. A fost o

perioadă a faptelor minunate, a „minunilor”. (339, 20-22)

48. Minunea, așa cum o înțelegeți voi, nu există; nu există nicio contradicție între Divin și Material.

49. Voi îi atribuiți lui Iisus multe minuni; dar, adevărat vă spun, faptele sale au fost efectul natural al iubirii, această forță divină pe care voi încă nu știți să o folosiți, deși ea există nefolosită în fiecare suflet. Căci voi nu ați vrut să cunoașteți puterea iubirii.

50. Ce a fost eficient în toate minunile pe care le-a săvârșit Iisus, în afară de iubire?

51. Ascultați, ucenici: pentru ca iubirea lui Dumnezeu să se poată revela omenirii, era necesară smerenia instrumentului, iar Iisus a fost întotdeauna smerit; și întrucât a dat oamenilor un exemplu în acest sens, v-a spus cu o ocazie că nu ar putea face nimic fără voia Tatălui său Ceresc. Cine nu pătrunde în smerenia acestor cuvinte va crede că Iisus a fost un om ca oricare altul; dar adevărul este că El a vrut să vă dea o învățătură despre smerenie.

52. El știa că această smerenie, această unitate cu Tatăl, îl făcea atotputernic în fața omenirii.

53. O transfigurare cât se poate de mare și de frumoasă, care dăruiește iubire, smerenie și înțelepciune!

54. Acum știți de ce Isus, deși spunea că nu poate face nimic dacă nu era după voia Tatălui său, în realitate putea totul; pentru că era ascultător, pentru că era smerit, pentru că se făcea slujitor al Legii și al oamenilor, și știa să iubească.

55. Recunoașteți, așadar, că — deși cunoașteți voi înșivă unele dintre capacitățile iubirii spirituale — nu le simțiți, și de aceea nu puteți înțelege cauza a tot ceea ce numiți minune sau mister, adică lucrările pe care le săvârșește Iubirea Divină.

56. Ce învățături v-a dat Isus care să nu fi fost din iubire? Ce știință, ce exerciții sau cunoștințe misterioase a folosit El pentru a vă da exemplele Sale de putere și înțelepciune? Numai iubirea fericitoare, cu care se poate face totul.

57. Nu există nimic contradictoriu în legile Tatălui, care sunt simple pentru că sunt înțelepte, și înțelepte pentru că sunt pătrunse de iubire.

58. Înțelegeți-l pe Maestru, el este manualul vostru. (17, 11-21)

59. Duhul care l-a însuflețit pe Iisus a fost al Meu, Dumnezeul vostru, care S-a făcut om pentru a locui printre voi și a Se lăsa privit, deoarece aceasta era necesară. Ca om, am simțit toate suferințele omenești. Oamenii de știință care au studiat esența naturii au venit la Mine și au descoperit că nu știau nimic despre învățătura Mea. Marii și micii, cei virtuoși și păcătoșii, cei nevinovați și cei vinovați au primit esența cuvântului Meu, și pe toți i-am onorat cu prezența Mea. Dar, deși mulți au fost chemați, doar puțini au fost aleși, și și mai puțini au fost cei care au fost lângă Mine. (44, 10)

Adulterina

60. Eu i-am apărat pe păcătoși. Nu vă amintiți de femeia adulteră? Când a fost adusă la Mine, urmărită și condamnată de mulțime, fariseii au venit și M-au întrebat: „Ce să facem cu ea?" — Preoții se așteptau ca Eu să spun: „Să se facă dreptate", pentru a răspunde apoi: „Cum se face că predici iubirea și permiți ca această păcătoasă să fie pedepsită?" Iar dacă aș fi spus: „Eliberați-o", ei ar fi răspuns: „În legile lui Moise, pe care tu — după cum spui — le confirmi, există o prevedere care spune: Orice femeie prinsă în adulter trebuie să fie lapidată."

61. Când le-am cunoscut intenția, nu le-am răspuns la cuvinte, m-am aplecat și am scris în țărâna pământului păcatele celor care o condamnau. Din nou m-au întrebat ce să facă cu acea femeie, iar Eu le-am răspuns: „Cine este fără păcat, să arunce primul piatra." Atunci și-au dat seama de greșelile lor și s-au îndepărtat, acoperindu-și fețele. Niciunul nu era curat, și pentru că se simțeau văzuți de Mine până în adâncul inimii lor, nu au mai acuzat-o pe acea femeie, căci toți păcătuiseră. Dar femeia și, odată cu ea, alții care, de asemenea, încălcaseră legământul căsătoriei, s-au pocăit și nu au mai păcătuit. Vă spun că este mai ușor să convertești un păcătos prin iubire decât prin asprime. (44, 11)

Maria Magdalena

62. Maria Magdalena — păcătoasa, cum a numit-o lumea — a meritat căldura și iertarea mea.

63. Curând ea și-a dobândit mântuirea, ceea ce nu se întâmplă cu alții care cer iertare pentru păcatele lor doar cu o credință slabă. În timp ce ea a găsit curând ceea ce căuta, alții nu o dobândesc.

64. Magdalena a fost iertată fără să se laude cu pocăința ei. Ea păcătuise, așa cum și voi păcătuiți; însă ea iubise mult.

65. Cel care iubește poate avea abateri în comportamentul său uman; dar iubirea este căldura care izvorăște din inimă. Dacă doriți să fiți iertați – așa cum și voi iertați – îndreptați-vă privirile pline de iubire și încredere spre Mine, și veți fi achitați de orice greșeală.

66. Acea femeie nu a mai păcătuit; iubirea care îi revărsa din inimă a dedicat-o învățăturii Maestrului.

67. Ea a fost iertată, deși a comis greșeli. Dar în inima ei ardea focul care curăță, și datorită iertării pe care a primit-o păcătoasa, ea nu s-a mai despărțit niciun moment de Isus; discipolii Mei, în schimb, M-au lăsat singur în cele mai sângeroase ore. Totuși, acea Maria disprețuită nu s-a despărțit de Mine, nu M-a renegat, nu s-a temut și nici nu s-a rușinat.

68. De aceea i s-a îngăduit să verse lacrimi la picioarele crucii Mele și la mormântul Meu. Sufletul ei a găsit curând mântuirea, pentru că a iubit mult.

69. Și ea avea în inima sa un spirit apostolic. Convertirea ei strălucește ca lumina adevărului. Ea s-a aruncat la picioarele Mele pentru a-Mi spune: „Doamne, dacă vrei, voi fi liberă de păcat.”

70. Voi, în schimb — de câte ori vreți să Mă convingeți de nevinovăția voastră, acoperind greșelile voastre cu rugăciuni lungi.

71. Nu, ucenici, învățați de la ea, iubiți-L cu adevărat pe Domnul vostru în fiecare dintre semenii voștri. Iubiți mult, și păcatele voastre vă vor fi iertate. Veți fi mari dacă veți face această adevăr să înflorească în inimile voastre. (212, 68-75)

Nicodim și problema reîncarnării

72. În acea vreme, i-am spus lui Nicodim, care M-a căutat cu bunăvoință pentru a vorbi cu Mine: „Ceea ce este născut din trup este trup, iar ceea ce este născut din Duh este Duh. Nu te mira dacă îți spun că trebuie să te naști din nou.” Cine a înțeles acele cuvinte?

73. Am vrut să vă spun prin ele că o singură viață omenească nu este suficientă pentru a înțelege nici măcar una dintre învățăturile Mele și că, pentru a înțelege manualul pe care această viață îl conține, aveți nevoie de multe vieți pământești. De aceea, trupul are doar sarcina de a servi sufletului drept sprijin în călătoria sa pe pământ. (151, 59)

Transfigurarea lui Iisus

74. În „A doua epocă”, Iisus a făcut odată o plimbare, urmat de câțiva dintre ucenicii săi. Urcaseră pe un munte și, în timp ce Maestrul îi umplea pe acei oameni de admirație prin cuvintele sale, au văzut brusc trupul Domnului lor transfigurat, care plutea în spațiu și îl avea la dreapta pe spiritul lui Moise și la stânga pe cel al lui Ilie.

75. La acea priveliște supranaturală, discipolii s-au aruncat la pământ, orbiți de lumina divină. Dar s-au liniștit imediat și i-au propus Maestrului să-i pună peste umeri mantia purpurie a regilor, la fel și lui Moise și lui Ilie. Atunci au auzit o voce care cobora din infinitul e , care spunea: „Acesta este Fiul meu iubit, în care Îmi găsesc plăcerea; ascultați-L!”

76. O mare teamă i-a cuprins pe ucenici când au auzit acea voce, iar când au ridicat privirea, nu l-au văzut decât pe Maestru, care le-a spus: „Nu vă temeți și nu spuneți nimănui despre această viziune până nu voi învia din morți.” Atunci l-au întrebat pe Domnul lor: „De ce spun cărturarii că Ilie trebuie să vină mai întâi?” Iar Iisus le-a răspuns: „Adevărat, Ilie va veni mai întâi și va pune lucrurile în ordine. Dar Eu vă spun că Ilie a venit deja, și ei nu l-au recunoscut; ba mai mult, au făcut cu el ce au vrut.” Atunci ucenicii au înțeles că le vorbea despre Ioan Botezătorul.

77. De câte ori v-am făcut invizibil, în timpul de față, în fața ochilor

voștri, trupul prin care Mă manifest, pentru a vă permite apoi să Mă vedeți în chipul uman în care omenirea L-a cunoscut pe Iisus, și totuși nu v-ați aruncat cu fața la pământ în fața noii transfigurări*. (29, 15-18)

** Acest fenomen este cunoscut în parapsihologie și sub numele de „transfigurare", ca vizibilizarea crescândă a unei ființei spirituale care se manifestă.*

Lipsa curajului de a mărturisi

78. Când am trăit printre voi, devenind om, se întâmpla adesea ca noaptea, când toți se odihneau, să vină la Mine oameni care Mă căutau în secret, de teamă să nu fie descoperiți. Mă căutau pentru că simțeau remușcări, întrucât strigaseră la Mine și Mă provocaseră la mânie în timp ce vorbeam mulțimii. Sentimentul lor de pocăință era și mai puternic când constatau că cuvântul Meu lăsase în inimile lor un dar de pace și de lumină și că Eu îmi răspândisem balsamul Meu vindecător în trupurile lor.

79. Cu capul plecat, au venit la Mine și Mi-au spus: „Maestre, iartă-ne, am recunoscut că Cuvântul Tău conține adevăr." Le-am răspuns: „Dacă ați descoperit că Eu spun doar adevărul — de ce vă ascundeți atunci? Nu ieșiți în aer liber pentru a primi razele soarelui când acesta apare — dar când v-ați rușinat de asta? Cine iubește adevărul nu-l ascunde niciodată, nici nu-l neagă, nici nu se rușinează de el."

80. Vă spun aceasta pentru că văd că mulți Mă ascultă doar în secret și neagă unde s-au dus — ascund ce au auzit și, uneori, neagă că au fost cu Mine. De cine vă este rușine atunci? (133, 23-26)

ostilități împotriva lui Isus

81. Când vorbeam mulțimilor de oameni în „A doua epocă", cuvântul Meu — desăvârșit în sens și formă — era auzit de toți. Privirea Mea pătrunzătoare descoperea tot ce ascundea fiecare în sine. În unii era îndoială, în alții credință, iar în alții o voce plină de teamă Mi-a spus: Erau bolnavii, a căror durere îi făcea să spere de la Mine o minune. Erau unii care încercau să-și ascundă batjocura când Mă auzeau spunând că vin de la Tatăl pentru a aduce oamenilor Împărăția Cerurilor, și erau și inimi în care descopeream ură împotriva Mea și intenția de a Mă reduce la tăcere sau de a Mă elimina.

82. Erau cei mândri, fariseii, care se simțeau loviți de adevărul Meu. Căci, deși cuvântul Meu era atât de clar, atât de plin de iubire și de mângâiere — deși era întotdeauna confirmat prin fapte puternice, mulți oameni doreau să descopere adevărul prezenței Mele judecându-Mă după omul Iisus, cercetându-Mi viața și îndreptându-și atenția asupra modestiei veșmintelor Mele și a sărăciei Mele absolute în bunuri materiale.

83. Dar, nemulțumiți doar cu condamnarea Mea, i-au condamnat și pe ucenicii Mei, urmărindu-i cu atenție, fie că vorbeau, fie că Mă urmau pe drumuri, fie că se așezau la masă. Cât de supărați s-au arătat fariseii când au văzut, cu o anumită ocazie, că ucenicii Mei nu-și spălaseră mâinile înainte de a se așeza la masă! Mintea lor era atât de săracă, încât confunda curățenia trupului cu puritatea sufletului! Nu erau conștienți că, atunci când atingeau pâinile sfinte în templu, mâinile lor erau curate, dar inimile lor erau pline de putreziciune. (356, 37-38)

84. La fiecare pas, Mă interogau. Toate faptele și cuvintele Mele erau judecate cu rea intenție; de cele mai multe ori erau confuzi în fața lucrărilor și dovezilor Mele, pentru că mintea lor nu era capabilă să înțeleagă ceea ce numai spiritul poate înțelege.

85. Când Mă rugam, spuneau: „De ce se roagă, când spune că este plin de putere și înțelepciune? Ce ar putea avea nevoie sau ce ar putea cere?” Iar când nu Mă rugam, spuneau că nu împlinesc poruncile lor religioase.

86. Când vedeau că nu luam mâncare, în timp ce ucenicii Mei mâncau, judecau că mă aflam în afara legilor stabilite de Dumnezeu; iar când mă vedeau luând mâncare, se întrebau: De ce trebuie să mănânce pentru a trăi — el, care pretindea că este Viața? Ei nu au înțeles că Eu venisem pe lume pentru a le revela oamenilor cum va trăi omenirea după o lungă perioadă de purificare, astfel încât din ea să se nască o generație spiritualizată, care să se ridice deasupra mizeriei umane, deasupra nevoilor necesare ale trupului și deasupra pasiunilor simțurilor fizice. (40, 11-13)

Anunț de rămas bun

87. Timp de trei ani, Iisus a trăit alături de ucenicii Săi. Era înconjurat de mulțimi numeroase care Îl iubeau din toată inima. Pentru acei ucenici, nu exista altceva decât ascultarea Maestrului lor atunci când acesta propovăduia învățătura Sa divină. Mergând pe urmele Lui, nu simțeau nici foame, nici sete, nu existau obstacole sau piedici, totul era pace și fericire în atmosfera care înconjura acel grup și totuși — când odată erau deosebit de captivați de contemplarea iubitului lor Iisus, El le-a spus: „Va veni acum un alt timp; Eu voi pleca de la voi, iar voi veți rămâne ca oile printre lupi. Această oră se apropie, și este necesar ca Eu să mă întorc acolo de unde am venit. Veți fi singuri o vreme și veți duce mărturia a ceea ce ați văzut și auzit celor care sunt înfometați și însetați de iubire și dreptate. Lucrați în numele Meu, și apoi vă voi lua la Mine în Patria Veșnică.”

88. Aceste cuvinte i-au întristat pe ucenici, iar cu cât se apropia mai mult ceasul, cu atât Isus repeta acea vestire cu mai multă insistență, vorbind despre despărțirea Sa. Dar, în același timp, El le-a mângâiat

inimile celor care-L ascultau, spunându-le că Duhul Său nu se va despărți de ei și va veghea în continuare asupra lumii. Când se vor pregăti să ducă Cuvântul Său oamenilor acelor vremuri ca mesaj de mângâiere și speranță, El va vorbi prin gura lor și va face minuni. (354, 26-27)

Intrarea lui Iisus în Ierusalim

89. Mulțimile M-au întâmpinat cu bucurie când am intrat în orașul Ierusalim. Din sate și străduțe au venit în mulțimi — bărbați, femei și copii, pentru a asista la intrarea Maestrului în oraș. Erau cei care primiseră minunea și dovada puterii Fiului lui Dumnezeu. — Orbi care acum vedeau, muți care acum puteau cânta Hosiannah, ologi care își părăsiseră patul și veneau în grabă să-L vadă pe Maestru la sărbătoarea Paștelui.

90. Știam că acest triumf era trecător; le-am prezis deja ucenicilor Mei ce urma să se întâmple după aceea. Acesta a fost abia începutul luptei Mele, iar astăzi, de la mare distanță față de acele evenimente, vă spun că lumina adevărului Meu continuă să lupte împotriva întunericului ignoranței, păcatului și înșelăciunii, motiv pentru care trebuie să adaug că triumful Meu final încă nu a venit.

91. Cum puteți crede că acea intrare în Ierusalim a însemnat victoria cauzei Mele, când doar câțiva s-au convertit, iar mulți nu au recunoscut cine eram Eu?

92. Și chiar dacă acei oameni s-ar fi convertit cu toții la cuvântul Meu — nu trebuiau să urmeze încă multe generații?

93. Acel moment de bucurie, acea intrare triumfală de scurtă durată a fost doar simbolul victoriei Luminii, a Binelui, a Adevărului, a Iubirii și a Dreptății – a zilei care trebuie să vină și la care sunteți cu toții invitați.

94. Să știți că, dacă unul singur dintre copiii Mei s-ar afla atunci în afara Noului Ierusalim, nu ar avea loc nicio sărbătoare, căci Dumnezeu nu ar putea vorbi atunci de triumf, El nu ar putea sărbători nicio victorie, dacă puterea Sa nu ar fi fost în stare să-l salveze și pe ultimul dintre copiii Săi. (268, 17-21)

95. Voi sunteți aceiași cu cei care, în „A doua epocă”, au cântat Osana când Iisus a intrat în Ierusalim. Astăzi, când Mă manifest vouă în Duhul, nu-vă mai întindeți mantalele pe calea Mea, ci inimile voastre sunt cele pe care le oferiți Domnului vostru ca locuință. Astăzi, „Osana” voastră nu mai răsună din toată inima; acest „Osana” izvorăște din sufletul vostru ca un imn al smereniei, al iubirii și al cunoașterii Tatălui, ca un imn al credinței în această revelație pe care Domnul vostru v-a adus-o în „A treia epocă”.

96. Odinioară, ca și astăzi, sunteți aceiași cu cei care M-au urmat la intrarea Mea în Ierusalim. Marile mulțimi Mă înconjurau, captivate de cuvintele Mele de iubire. Bărbați și femei, bătrâni și copii zguduiau orașul cu strigătele lor de bucurie, și

chiar preoții și fariseii, care se temeau că poporul se va răscula, Mi-au spus: „Maestre, dacă Tu înveți pacea — de ce permiți ca adepții Tăi să provoace o asemenea agitație?" Dar Eu le-am răspuns: „Adevărat vă spun că, dacă aceștia ar tăcea, pietrele ar vorbi." Căci erau clipe de bucurie, era apogeul și glorificarea Mesiei printre cei flămânzi și însetați de dreptate — acele suflete care așteptaseră de multă vreme venirea Domnului în împlinirea profețiilor.

97. Cu acea bucurie și acea veselie, poporul Meu a sărbătorit și el eliberarea din Egipt. Am vrut să fac acea comemorare a Paștelui de neuitat pentru poporul Meu. Dar, adevărat vă spun, nu am urmat doar o tradiție jertind un miel — nu, M-am oferit pe Mine însuși în Isus, Mielul de jertfă, ca Calea prin care toți copiii Mei vor găsi mântuirea. (318, 57-59)

Cina cea de Taină

98. Când Isus a sărbătorit acea cină pashală împreună cu ucenicii Săi, așa cum se potrivea tradiției acelui popor, El le-a spus: „Vă dezvălui acum ceva nou: luați din acest vin și mâncați din acest pâine, care reprezintă sângele și trupul Meu, și faceți aceasta în amintirea Mea."

99. După trecerea în neființă a Maestrului, ucenicii au comemorat jertfa Domnului lor, consumând vin și mâncând pâine, care erau simboluri ale Celui care a dat totul din iubire pentru omenire.

100. De-a lungul secolelor, popoarele divizate în confesiuni au dat cuvintelor Mele interpretări diferite.

101. Astăzi vreau să vă spun ce am simțit în acea oră, la acea Cină, în care fiecare cuvânt și fiecare gest al lui Isus a fost o lecție dintr-o carte de înțelepciune profundă și iubire infinită. Când am folosit pâinea și vinul pentru aceasta, am făcut-o pentru a vă face să înțelegeți că ele seamănă cu iubirea, care este hrana și viața sufletului; și când v-am spus: „Faceți aceasta în amintirea Mea", Maestrul a vrut să spună că trebuie să vă iubiți aproapele cu o iubire asemănătoare cu cea a lui Isus și să vă dăruiți oamenilor ca hrană adevărată.

102. Orice rit pe care îl faceți din aceste învățături va fi sterp dacă nu puneți în practică învățăturile și exemplele Mele în viața voastră. Tocmai aceasta este dificultatea pentru voi, dar în aceasta constă meritul. (151, 29-32; 34)

103. Așa cum sunteți acum în jurul Meu, așa a fost și în acea ultimă seară din „A doua epocă". Soarele tocmai apunea când Iisus a vorbit pentru ultima oară cu ucenicii Săi în acea încăpere. Erau cuvintele unui Tată pe moarte adresate copiilor Săi mult iubiți. Tristețea era în Iisus și, de asemenea, în ucenici, care încă nu știau ce-l aștepta, câteva ore mai târziu, pe Cel care îi învățase și îi iubise atât de mult. Domnul lor era pe cale să plece, dar ei încă nu știau cum. Petru plângea și strângea

paharul la piept, Ioan îi udă pieptul Maestrului cu lacrimile sale, Matei și Bartolomeu erau copleșiți de cuvintele Mele. Filip și Toma își ascundeau durerea din inimă în timp ce mâncau. Iacob cel Tânăr și cel Bătrân, Tadeu, Andrei și Simon erau muți de durere; totuși, erau multe lucruri pe care mi le spuneau cu inima. Și Iuda Iscarioteanul purta durere în inima sa, dar și teamă și remușcări. Însă nu mai putea da înapoi, pentru că întunericul pusese stăpânire pe el.

104. Când Iisus și-a rostit ultimele cuvinte și îndemnuri, acei ucenici erau copleșiți de lacrimi. Dar unul dintre ei nu mai era acolo; sufletul său nu putea primi atâta iubire și nici privi atâta lumină, așa că a plecat, pentru că acel cuvânt îi ardea inima. (94, 56-58)

105. Dorința divină a lui Isus era ca ucenicii săi să devină semănători ai învățăturii sale mântuitoare.

106. La apogeul ultimului său discurs către ucenici, care a fost în același timp și ultima conversație dintre Tatăl și copii, El le-a spus într-un ton plin de iubire: „Vă dau acum o poruncă nouă: iubiți-vă unii pe alții.”

107. Cu lumina acelei Porunci Supreme, El a aprins astfel cea mai mare speranță pentru omenire. (254, 59)

Capitolul 12 – Suferința, moartea și învierea

Eforturile și suferințele de-o viață ale lui Iisus

1. Am trăit printre oameni și am făcut din viața mea un exemplu, un manual. Am cunoscut toate suferințele, ispitele și luptele, sărăcia, munca și persecuțiile. Am trăit respingerea din partea celor apropiați, nerecunoștința și trădarea; zilele lungi de muncă, foamea și setea, batjocura, singurătatea și moartea. Am permis ca toată povara păcatului omenesc să cadă asupra Mea. Am permis ca omul să-Mi cerceteze Duhul în cuvintele Mele și în trupul Meu străpuns, unde se putea vedea chiar și ultima Mea coastă. Deși eram Dumnezeu, am fost făcut un rege de batjocură, un om dezbrăcat, și a trebuit să port și crucea rușinii și să urc cu ea pe dealul unde au murit tâlharii. Acolo s-a sfârșit viața mea omenească, ca dovadă că nu sunt doar Dumnezeul Cuvântului, ci și Dumnezeul faptelor. (217, 11)

2. Când se apropia ceasul și Cina cea de Taină se sfârșise, Iisus le dăduse ucenicilor Săi ultimele instrucțiuni. El a plecat spre Grădina Măslinilor, unde obișnuia să se roage, și a vorbit Tatălui: „Doamne, dacă este posibil, ia acest pahar de la Mine. Totuși, nu voia Mea, ci a Ta să se facă.” Apoi s-a apropiat cel dintre ucenicii Mei care urma să Mă trădeze, însoțit de o mulțime care urma să Mă aresteze. Când aceștia

au întrebat: „Cine este Iisus, Nazarineanul?”, Iuda s-a apropiat de Stăpânul său și L-a sărutat. În inimile acelor oameni era teamă și uimire când au văzut calmul lui Isus, și au întrebat din nou: „Cine este Isus?” Atunci M-am dus la ei și le-am spus: „Iată-Mă, Eu sunt.” Atunci a început Patimile Mele.

3. M-au dus în fața preoților, a judecătorilor și a conducătorilor. M-au interogat, M-au judecat și M-au acuzat că aș fi încălcat Legea lui Moise și că aș fi vrut să întemeiez un regat care urma să-l distrugă pe cel al împăratului. (152, 6-7)

Trădarea lui Iuda

4. Nu vă amintiți câte ori Mi-am arătat iubirea, nu doar față de cei care credeau în Mine, ci și față de cel care M-a trădat și față de cei care M-au persecutat și M-au judecat? Acum ați putea să Mă întrebați care a fost motivul care M-a determinat să permit toate acele batjocuri. Și Eu vă răspund: era necesar să le las libertate deplină de gândire și de acțiune, pentru a crea ocazii potrivite de a Mă revela și pentru ca toți să experimenteze milostivirea și iubirea pe care le-am învățat lumii.

5. Eu nu am îndemnat inima lui Iuda să Mă trădeze; el a fost un instrument al unui gând rău, atunci când inima lui era plină de întuneric. Totuși, în fața necredincioșiei acelui ucenic, i-am arătat iertarea Mea.

6. Nu ar fi fost necesar ca unul dintre ai Mei să Mă trădeze pentru a vă da acel exemplu de smerenie. Maestrul ar fi dat dovadă de ea cu orice ocazie pe care oamenii i-ar fi oferit-o. Acelui ucenic i-a revenit să fie instrumentul prin care Maestrul a arătat lumii smerenia Sa divină. Chiar dacă ați crezut că slăbiciunea acelui om a provocat moartea lui Isus, vă spun că vă înșelați; căci Eu am venit să Mă dăruiesc pe deplin vouă, și dacă nu ar fi fost în acest fel, puteți fi siguri că s-ar fi întâmplat în alt mod. De aceea, nu aveți dreptul să-l blestemați sau să-l judecați pe cel care este fratele vostru, căruia, într-un moment de întunecime, i-au lipsit iubirea și credincioșia pe care le datora Maestrului său. Dacă îi dați vina pentru moartea Mea — de ce nu-l binecuvântați, știind că sângele Meu a fost vărsat pentru mântuirea tuturor oamenilor? Ar fi mai bine pentru voi să vă rugați și să cereți ca nimeni dintre voi să nu cadă în ispită, căci ipocrizia cărturarilor și a fariseilor există încă în această lume. (90, 37-39)

Patimile lui Iisus

7. Când am fost interogat de marele preot Caiafa și el Mi-a spus: „Te conjur să-mi spui dacă ești Hristosul, Mesia, Fiul lui Dumnezeu”, I-am răspuns: „Tu ai spus-o.” (21, 30)

8. Câte inimi, care cu câteva zile înainte admiraseră și binecuvântaseră lucrările Mele, au uitat acestea, s-au arătat nerecunoscătoare și s-au alăturat celor care Mă batjocoreau. Dar era

necesar ca acel sacrificiu să fie foarte mare, pentru ca el să nu fie șters niciodată din memoria oamenilor.

9. Lumea și voi, ca parte a ei, M-ați văzut batjocorit, ridiculizat și umilit cum niciun om nu ar fi putut fi. Dar, cu răbdare, am golit paharul pe care Mi l-ați dat să-l beau. Pas cu pas, Mi-am împlinit destinul de iubire printre oameni și M-am dăruit pe deplin copiilor Mei.

10. Fericiți cei care au crezut în Dumnezeul lor, deși L-au văzut acoperit de sânge și gâfâind.

11. Dar ceva și mai greu Mă aștepta încă: să mor răstignit pe un lemn între doi tâlhari. Dar așa era scris, și de aceea trebuia să se împlinească, pentru ca Eu să fiu recunoscut ca adevăratul Mesia. (152, 8-11)

12. Pentru această învățătură pe care v-o dau acum, v-am dat deja un exemplu în „A doua epocă". Isus atârna pe cruce, Mântuitorul se lupta cu moartea în fața mulțimilor de oameni pe care îi iubise atât de mult. Fiecare inimă era o ușă la care El bătuse. Printre mulțimea de spectatori se afla omul care stăpânea mulțimile, prințul bisericii, vameșul, fariseul, bogatul, săracul, cel decăzut și cel cu sufletul simplu. Dar, în timp ce unii știau cine era Cel care murea în acea oră, pentru că îi văzuseră faptele și primiseră binefacerile Lui, alții, plini de sete de sânge nevinovat și lacomi de răzbunare, au grăbit moartea Celui pe care îl numeau batjocoritor „„Regele iudeilor", fără să știe că El nu era doar regele unui popor, ci al tuturor popoarelor de pe pământ și al tuturor lumilor din univers. În timp ce Isus își îndrepta una dintre ultimele priviri către acele mulțimi de oameni, plin de iubire milostivă și de compasiune, și-a ridicat rugăciunea către Tatăl și a spus: „Tatăl meu, iartă-i, căci nu știu ce fac."

13. Acea privire îi cuprindea atât pe cei care plângeau pentru el, cât și pe cei care se delectau cu chinul său, căci iubirea Maestrului, care era iubirea Tatălui, se îndrepta în mod egal către toți. (103, 26 27)

14. Când a venit ziua în care mulțimea, ațâțată de cei care se simțeau deranjați de prezența lui Iisus, l-a rănit și l-a biciuit și l-a văzut, ca urmare a loviturilor, sângerând ca un muritor obișnuit și mai târziu luptându-se cu moartea și murind ca orice alt om, atunci fariseii, conducătorii poporului și preoții au strigat mulțumiți: „Priviți-l pe cel care se numește Fiu al lui Dumnezeu, care se considera rege și se dădea drept Mesia!"

15. Tocmai pentru ei, mai mult decât pentru alții, Isus L-a rugat pe Tatăl Său să-i ierte — pe ei, care — deși cunoșteau Scripturile — Îl negau acum și Îl prezentau mulțimii ca pe un escroc. Ei erau cei care, în ciuda pretenției lor de a fi învățători ai Legii, nu știau de fapt ce făceau atunci când l-au condamnat pe Iisus, în timp ce acolo, în mulțime, erau inimi sfâșiate de durere în fața nedreptății la care asistau și fețe

inundate de lacrimi în fața morții jertfitoare a Celui Drept. Erau bărbații și femeile cu sufletul simplu, cu o ul smerit și cu spiritul mărinimos, care știau Cine fusese printre oameni pe lume și care înțelegeau ce au pierdut aceștia odată cu trecerea în neființă a Maestrului. (150, 24-25)

16. Vă vorbește Cel care, luptându-se cu moartea pe cruce și fiind maltratat și torturat de călăi, și-a ridicat ochii spre infinit și a spus: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac."

17. În acea iertare divină i-am cuprins pe toți oamenii din toate timpurile, căci am putut vedea trecutul, prezentul și viitorul umanității. Vă pot spune în adevăr și în duh că v-am văzut și pe voi în acea oră binecuvântată, voi care în acest timp ascultați cuvântul Meu nou. (268, 38-39)

18. Când, de la înălțimea crucii, Mi-am îndreptat ultimele priviri spre mulțimea de oameni, am zărit-o pe Maria și i-am spus, referindu-Mă la Ioan: „Femeie, acesta este fiul tău", iar lui Ioan: „Fiule, aceasta este mama ta."

19. Ioan a fost singurul care, în acea oră, a putut înțelege sensul frazei următoare, căci mulțimea era atât de oarbă încât, când am spus: „Mi-e sete", a crezut că era vorba de sete fizică și Mi-a dat să beau fiere și oțet, în timp ce, de fapt, era setea de iubire pe care o simțea spiritul Meu.

20. Și cei doi răufăcători se luptau cu moartea lângă Mine; dar în timp ce unul blasfemia și se arunca în pieire, celălalt s-a lăsat luminat de lumina credinței; și deși își vedea Dumnezeul răstignit pe crucea rușinoasă și aproape de moarte, a crezut în divinitatea Lui și I-a spus: „Dacă ești în Împărăția cerurilor, adu-ți aminte de mine", la care Eu, mișcat de atâta credință, am răspuns: „Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în Paradis."

21. Nimeni nu cunoaște furtunile care se dezlănțuiau în acea clipă în inima lui Isus. Forțele naturii dezlănțuite erau doar o slabă reflectare a ceea ce se petrecea în singurătatea acelui om, iar durerea Spiritului Divin era atât de mare și de reală, încât trupul, care s-a simțit slab pentru o clipă, a strigat: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?"

22. Așa cum i-am învățat pe oameni să trăiască, i-am învățat și să moară, iertându-i și binecuvântându-i chiar pe cei care M-au ocărât și M-au torturat, când I-am spus Tatălui: „Iartă-i, căci nu știu ce fac."

23. Și când Duhul a părăsit această lume, El a spus: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul Meu." Exemplul de învățătură desăvârșit a fost împlinit; am vorbit ca Dumnezeu și ca om. (152, 12 161 17)

24. Un singur moment i-a fost de ajuns lui Dimas pentru a găsi mântuirea, iar acesta a fost ultimul din viața sa. El Mi-a vorbit de pe cruce și, deși a văzut că Iisus, pe care îl numeau Fiul lui Dumnezeu, se

afla în agonia morții, a simțit că El era Mesia, Mântuitorul; și s-a predat Lui cu toată pocăința inimii sale și cu toată smerenia sufletului său. De aceea i-am promis Paradisul încă din aceeași zi.

25. Vă spun că îi voi face pe toți cei care păcătuiesc fără să-și dea seama, dar care la sfârșitul vieții lor îmi vorbesc cu inima plină de smerenie și credință, să simtă tandrețea iubirii Mele milostive, care îi va ridica din necazurile pământului, pentru a-i face să cunoască fericirea unei vieți nobile și înalte. (94, 71-72)

26. Da, dragă Dimas, ai fost cu Mine în Paradisul Luminii și al păcii spirituale, unde ți-am dus sufletul ca răsplată pentru credința ta. Cine ar fi putut spune celor care se îndoiau că în Isus – muribund și sângerând cum era – locuia un Dumnezeu, că în tâlharul care zăcea la dreapta Lui în agonia morții se ascundea un spirit de lumină? 27. Timpul a trecut, iar când liniștea sufletească s-a restabilit, mulți dintre cei care M-au respins și M-au batjocorit au pătruns în Lumina adevărului Meu, de aceea pocăința lor a fost mare, iar iubirea lor în urmarea Mea a fost de nezdruncinat. (320, 67)

28. Când trupul care Mi-a servit drept înveliș în a Doua Epocă a intrat în agonia morții și Eu am rostit ultimele cuvinte de pe cruce, printre ultimele Mele fraze s-a aflat una care nu a fost înțeleasă nici în acele clipe, nici mult timp după aceea: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?”

29. Din cauza acelor cuvinte, mulți au început să se îndoiască; alții au fost derutați, crezând că era vorba de o lipsă de curaj, de o ezitare, de un moment de slăbiciune. Dar ei nu au luat în considerare faptul că aceasta nu a fost ultima frază, ci că după ea am rostit și altele, care dezvăluiau o putere și o claritate depline: „Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul meu”; și: „Totul s-a împlinit.”

30. Acum, că M-am întors pentru a aduce lumină în rătăcirile voastre și pentru a clarifica ceea ce ați numit taine, vă spun: Când atârnam pe cruce, agonia a fost lungă, sângeroasă, iar trupul lui Iisus, infinit mai sensibil decât al tuturor celorlalți oameni, a îndurat o agonie de lungă durată, iar moartea nu venea. Iisus își îndeplinise misiunea pe lume, rostise deja ultimul cuvânt și dăduse ultima învățătură. Atunci acel trup torturat, acea carne sfâșiată, simțind despărțirea de Duh, L-a întrebat pe Domnul, plin de durere: „Tată, Tată, de ce M-ai părăsit?” — Era strigătul blând și suferind al Mielului rănit către Păstorul său. Era dovada că Hristos, „Cuvântul”, s-a făcut cu adevărat om în Isus și că suferința sa era reală.

31. Puteți atribui aceste cuvinte lui Hristos, care este veșnic una cu Tatăl? — Acum știți că a fost un gemet al trupului lui Iisus, care a fost pângărit de orbirea oamenilor.

Dar când mângâierea Domnului s-a așezat asupra acelui trup torturat, Iisus a continuat să vorbească, iar cuvintele Lui au fost: „Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul.” — „S-a împlinit.” (34, 27-30)

32. Când Iisus atârna pe cruce, nu era niciun spirit care să nu se fi simțit cutremurat de vocea iubirii și dreptății Celui care murea — gol ca însăși adevărul pe care îl aducea în cuvintele sale. Cei care au cercetat viața lui Isus au recunoscut că nici înainte, nici după El nu a existat cineva care să fi săvârșit o lucrare ca a Lui, căci a fost o lucrare divină, care, prin exemplul Său, va mântui omenirea.

33. Cu blândețe am venit la jertfă, căci știam că sângele Meu urma să vă transforme și să vă mântuiască. Până în ultima clipă am vorbit cu iubire și v-am iertat, căci am venit să vă aduc o învățătură înălțătoare și să vă arăt, prin exemple desăvârșite, calea spre veșnicie.

34. Omenirea a vrut să Mă abată de la planul Meu, căutând slăbiciunea trupului; dar Eu nu M-am abătut de la el. Oamenii au vrut să Mă îndemne la blasfemie; dar Eu nu am blasfemiat. Cu cât mulțimea Mă jignea mai mult, cu atât mai multă milă și iubire aveam față de ea, și cu cât îmi răneau mai mult trupul, cu atât mai mult sânge curgea din el, pentru a da viață celor morți pentru credință.

35. Acel sânge este simbolul iubirii cu care am trasat calea spiritului uman. Am lăsat cuvântul Meu de credință și speranță celor înfometați de dreptate și comoara revelațiilor Mele celor săraci spiritual.

36. Abia după acea perioadă omenirea a conștientizat cine fusese în lume. Atunci, opera lui Isus a fost percepută ca fiind desăvârșită și divină, recunoscută ca fiind supraumană — câte lacrimi de pocăință! Câte remușcări în suflete! (29, 37-41)

37. Când Isus, care era „Calea, Adevărul și Viața”, și-a încheiat misiunea cu acea rugăciune a celor șapte cuvinte și, în final, i-a spus Tatălui său: „În mâinile Tale îmi încredințez duhul”, gândiți-vă dacă voi, care sunteți elevi și ucenici ai acelui Maestru, puteți părăsi această viață fără a o oferi Tatălui ca un tribut al ascultării și al smereniei; și dacă puteți închide ochii pentru această lume fără a-L ruga pe Domnul să vă protejeze, întrucât îi veți redeschide abia în alte regiuni.

38. Întreaga viață a lui Isus a fost un sacrificiu de iubire pentru Tatăl. Orele pe care a durat agonia Sa pe cruce au fost o rugăciune de iubire, de mijlocire și de iertare.

39. Aceasta este calea pe care ți-am arătat-o, omenire. Trăiți urmând exemplul Maestrului vostru, și vă promit că vă voi conduce în sânul Meu, care este izvorul tuturor fericirilor. (94, 78 80)

40. Eu, Hristos, am revelat prin omul Iisus slava Tatălui, înțelepciunea și puterea Lui. Puterea a fost folosită pentru a face minuni spre binele celor care aveau nevoie

de credință în spiritul lor, de lumină în mintea lor și de pace în inima lor. Această putere, care este însăși forța iubirii, a fost revărsată asupra celor aflați în suferință, pentru a mă dărui pe deplin lor, lucru care a mers atât de departe încât nu am folosit-o pentru propriul meu trup, care avea nevoie de ea în ora morții.

41. Nu am vrut să fac uz de puterea Mea pentru a evita durerea pătrunzătoare a trupului Meu. Căci atunci când M-am făcut om, am făcut-o cu intenția de a suferi pentru voi și de a vă da o dovadă tangibilă, divină și umană, a iubirii Mele infinite și a compasiunii Mele față de cei imaturi, cei aflați în suferință și păcătoșii.

42. Toată puterea pe care am arătat-o altora — fie că am vindecat un lepros, am redat vederea unui orb și mobilitate unui olog, fie că am convertit păcătoșii și am înviat morții — toată autoritatea pe care am manifestat-o în fața mulțimilor, pentru a le da dovezi ale adevărului Meu, demonstrându-le puterea Mea asupra tărâmurilor naturii și puterea Mea asupra vieții și a morții, nu am vrut să o folosesc pentru Mine, permițând astfel trupului Meu să treacă prin acea Patimă și să îndure acea durere.

43. Desigur, puterea Mea ar fi putut scuti trupul Meu de orice durere, dar ce merit aș fi avut atunci în ochii voștri? Ce exemplu ușor de înțeles pentru oameni aș fi lăsat dacă aș fi folosit puterea Mea pentru a-Mi scuti durerea? A fost necesar să renunț la puterea Mea în acele momente, să resping forța divină, pentru a simți și a trăi durerea trupului, tristețea în fața nerecunoștinței, singurătatea, agonia și moartea.

44. De aceea, în ceasul morții, buzele lui Isus au cerut ajutor, deoarece durerea Lui era reală. Dar nu era doar durerea fizică cea care copleșea trupul febril și epuizat al lui Isus — era și sentimentul spiritual al unui Dumnezeu care, prin acel trup, era maltratat și batjocorit de copiii săi orbi, nerecunoscători și îngâmfați, pentru care El își vărsa sângele.

45. Isus era puternic prin Duhul care-l însuflețea, care era Duhul Divin, și ar fi putut fi insensibil la durere și invincibil în fața atacurilor urmăritorilor săi; dar era necesar ca El să verse lacrimi, să simtă că se prăbușea mereu la pământ în fața ochilor mulțimii, că puterile trupului Său erau epuizate și că trebuia să moară după ce trupul Său pierduse ultima picătură de sânge.

46. Astfel s-a împlinit misiunea mea pe pământ; astfel s-a sfârșit existența Celui pe care poporul îl proclamase rege cu câteva zile înainte, când a intrat în Ierusalim. (320, 56-61)

Fapta mântuitoare a lui Iisus în lumile de dincolo

47. În primele vremuri ale omenirii, dezvoltarea ei spirituală era atât de redusă, încât (lipsa) cunoașterii interioare despre viața sufletului

după moartea fizică și (lipsa) cunoașterii destinației sale finale au făcut ca sufletul, la părăsirea învelișului trupesc, să cadă într-un somn adânc, din care se trezea doar încet. Dar când Hristos s-a întrupat în Iisus pentru a le da tuturor sufletelor învățătura Sa, El, de îndată ce și-a îndeplinit misiunea printre oameni, și-a trimis Lumina către mulțimi mari de ființe care așteptau sosirea Sa încă de la începutul lumii, pentru a fi eliberate de confuzia lor și a se putea înălța către Creator.

48. Numai Hristos putea lumina acea întunecime, numai vocea Sa putea trezi acele suflete care dormeau, pentru evoluția lor. Când Hristos a murit ca om, Spiritul Divin a adus lumină în lumile spirituale și chiar în mormintele din care ieșeau sufletele care țineau somnul morții lângă trupurile lor. Aceste ființe au străbătut lumea în acea noapte, făcându-se vizibile privirilor omenești ca mărturie a faptului că Mântuitorul era viața pentru toate ființele și că sufletul este nemuritor. (41, 5-6)

49. Bărbații și femeile au primit semne și chemări din lumea de dincolo. Bătrânii și copiii au fost, de asemenea, martori ai acestor apariții, iar în zilele care au precedat moartea pe cruce a Mântuitorului, Lumina Cerească a pătruns în inimile oamenilor; ființele din Valea Spirituală au chemat inimile oamenilor; și în ziua în care Maestrul și-a dat ultima suflare ca om și Lumina Sa a pătruns în toate peșterile și în toate colțurile, în lăcașurile materiale și spirituale, în dorința de a-i găsi pe cei care Îl așteptau de multă vreme — ființe materializate, confuze și bolnave, care se rătăciseră de la cale, legate cu lanțuri de remușcări, târând după ele povara nedreptății, și alte suflete care credeau că sunt moarte și erau legate de trupurile lor — atunci toți s-au trezit din somnul lor adânc și s-au ridicat la viață.

50. Dar înainte de a părăsi această lume, ei le-au dat celor care le fuseseră apropiați o mărturie a învierii și a existenței lor. Prin toate acestea, lumea a trăit aceste manifestări în acea noapte de doliu și durere.

51. Inimile oamenilor s-au cutremurat, iar copiii au plâns în fața celor care erau morți de mult timp și care s-au întors în acea zi doar pentru o clipă, ca să dea mărturie despre acel Maestru care coborâse pe pământ pentru a-și împrăștia sămânța iubirii, și care, în același timp, lucra câmpurile spirituale, locuite de un număr infinit de suflete, care erau, de asemenea, copiii săi și pe care i-a vindecat și i-a eliberat de ignoranța lor. (339, 22)

52. Când Mi-am părăsit trupul, spiritul Meu a pășit în lumea ființelor spirituale pentru a le vorbi cu Cuvântul Adevărului. La fel ca și vouă, le-am vorbit despre iubirea divină, căci aceasta este adevărata cunoaștere a vieții.

53. Adevărat vă spun, spiritul lui Iisus nu a stat niciun moment în mormânt; el avea de săvârșit multe fapte bune în alte lumi ale vieții. Spiritul meu infinit avea să le dezvăluie acelor ființe — așa cum v-am dezvăluit vouă mai înainte — multe revelații.

54. Există și lumi în care ființele spirituale nu știu să iubească; ele trăiesc în întuneric și tânjesc după lumină. Astăzi oamenii știu că acolo unde domnesc lipsa de iubire și egoismul, domnește întunericul, că războiul și pasiunile sunt cheile care închid poarta către calea care duce spre Împărăția lui Dumnezeu.

55. Iubirea, pe de altă parte, este cheia care deschide Împărăția Luminii, care este Adevărul.

56. Aici, pe pământ, M-am manifestat prin mijloace materiale; în lumea de dincolo, M-am comunicat direct ființelor spirituale înalte, pentru ca ele să-i învețe pe cei care nu sunt capabili să primească direct inspirația Mea. Acele ființe înalte și strălucitoare sunt — ca și aici pentru voi — purtătorii de voce. (213, 6 11)

Apariția lui Iisus după învierea Sa d

57. La câteva zile după răstignirea Mea, când ucenicii Mei erau adunați în jurul Mariei, i-am făcut să simtă prezența Mea, simbolizată în viziunea spirituală a unei porumbei. În acea oră binecuvântată, nimeni nu îndrăznea să se miște sau să rostească vreun cuvânt. Domnea o adevărată extazie la contemplarea acelei imagini spirituale, iar inimile băteau pline de putere și încredere, pentru că știau că Maestrul, care aparent plecase de lângă ei, va fi mereu prezent în spirit alături de ei. (8, 15)

58. De ce ați crede că venirea Mea în spirit nu are niciun sens? Amintiți-vă că, după moartea Mea ca om, am continuat să le vorbesc ucenicilor Mei și M-am arătat lor ca ființă spirituală.

59. Ce s-ar fi ales de ei fără acele manifestări pe care le-am acordat, care le-au întărit credința și le-au insuflat un curaj nou pentru misiunea lor?

60. Tristă era imaginea pe care o ofereau după plecarea Mea: lacrimile curgeau neîncetat pe fețele lor, în fiecare clipă un suspin le scăpa din piept, se rugau mult, iar frica și remușcările îi apăsau. Știau: unul M-a vândut, altul M-a renegat, iar aproape toți M-au părăsit în ceasul morții.

61. Cum puteau ei să fie martorii acelui Maestru al desăvârșirii? Cum ar fi putut avea curajul și puterea necesare pentru a se confrunta cu oameni cu concepții de credință și moduri de a gândi și de a trăi atât de diferite?

62. Tocmai atunci Spiritul Meu a apărut printre ei, pentru a le alina durerea, a le aprinde credința, a le înflăcăra inimile cu idealul învățăturii Mele.

63. I-am dat Spiritului Meu o formă umană pentru a-l face vizibil și

tangibil pentru ucenici, dar prezența Mea era totuși spirituală, și iată ce influență și ce semnificație a avut acea apariție printre apostolii Mei. (279, 47-52)

64. Jertfa Mea fusese împlinită; însă, știind că acele inimi aveau nevoie de Mine mai mult ca oricând, deoarece înlăuntrul lor se ridica o furtună de îndoieli, suferințe, confuzii și temeri, M-am apropiat imediat de ei pentru a le da o dovadă suplimentară a milostivirii Mele infinite. În iubirea și compasiunea Mea pentru acei copii ai Cuvântului Meu, M-am umanizat, luând forma sau chipul acelui trup pe care l-am avut în lume, și M-am arătat și M-am făcut auzit, iar cu cuvintele Mele am reaprins credința în acele suflete abătute. A fost o nouă lecție, un nou mod de a Mă comunica celor care M-au însoțit pe pământ; și ei s-au simțit întăriți, inspirați, transformați prin credință și prin cunoașterea adevărului Meu.

65. În ciuda acelor dovezi, de care toți au fost martori, a existat unul care a negat cu încăpățânare mărturisirile și dovezile pe care le-am dat ucenicilor Mei în mod spiritual, și astfel a fost necesar să-i permit să-Mi simtă prezența spirituală chiar și cu simțurile sale fizice, pentru ca el să poată crede.

66. Dar acea îndoială nu s-a ridicat doar printre ucenicii care îmi erau apropiați — nu, ci și printre mulțimile de adepți, în localități, în orașe și sate, printre cei care primiseră dovezi ale puterii Mele și Mă urmau datorită acestor fapte, a apărut confuzie, o întrebare plină de teamă, consternare; nu se putea explica de ce totul se terminase în acest fel.

67. Am avut compasiune pentru toți și, de aceea, le-am dat, la fel ca și ucenicilor Mei cei mai apropiați, dovezi că nu M-am îndepărtat de ei, chiar dacă nu-i mai ajutam ca om pe pământ. În fiecare cămin, în fiecare familie și în fiecare popor M-am manifestat inimilor care credeau în Mine, făcându-le să simtă prezența Mea spirituală în multe feluri. Atunci a început lupta acelui popor de creștini care a trebuit să-și piardă Maestrul pe pământ, pentru a se ridica și a vesti adevărul pe care El le-l dezvăluise. Voi toți cunoașteți marile lor fapte. (333, 38-41)

68. Când, în „A doua epocă", M-am arătat pentru ultima oară ucenicilor Mei printre nori, a fost tristețe în ei când am dispărut din privirea lor, pentru că în acel moment s-au simțit părăsiți; dar apoi au auzit vocea îngerului mesager al Domnului, care le-a spus: „Bărbați din Galileea, ce căutați? Pe acest Iisus, pe care l-ați văzut astăzi înălțându-se la cer, îl veți vedea coborând în același fel."

69. Atunci au înțeles că, atunci când Maestrul se va întoarce la oameni, o va face în mod spiritual. (8, 13-14)

Capitolul 13 – Misiunea și semnificația lui Iisus și a apostolilor săi

Corectarea vechii imagini a lui Dumnezeu și a tradițiilor sale

1. Iisus, Hristosul, a fost cel mai clar exemplu de învățătură pe care Eu vi l-am dat pe lume, pentru a vă arăta cât de mare este iubirea și înțelepciunea Tatălui. Iisus a fost mesajul viu pe care Creatorul l-a trimis pe Pământ, pentru ca voi să recunoașteți înaltele calități ale Celui care v-a creat. Oamenii vedeau în Iehova un Dumnezeu mânios și neîndurător, un judecător înfricoșător și răzbunător; însă, prin Iisus, El v-a eliberat din rătăcirea voastră.

2. Vedeți în Maestru iubirea divină întrupată. El a judecat toate faptele voastre prin viața Sa de smerenie, jertfă și milă. Dar, în loc să vă pedepsească cu moartea, El v-a oferit sângele Său pentru a vă arăta viața adevărată, cea a iubirii. Acel mesaj divin a luminat viața omenirii, iar Cuvântul pe care Maestrul Divin l-a transmis oamenilor a devenit izvorul bisericilor și al sectelor, prin intermediul cărora M-au căutat și încă Mă caută. Dar, adevărat vă spun, ei nu au înțeles încă conținutul acelui mesaj.

3. Omenirea crede, într-adevăr, că iubirea lui Dumnezeu față de copiii Săi este nelimitată, întrucât El a murit în Isus din iubire pentru oameni. Ea este chiar mișcată în interior de suferințele lui Isus în fața judecătorilor și călăilor săi, recunoaște treptat și în Fiu pe Tatăl, dar semnificația, amploarea a tot ceea ce Domnul a vrut să spună oamenilor prin acea revelație, care a început într-o Fecioară și s-a încheiat în „norul" din Betania, nu a fost interpretată corect până astăzi.

4. A trebuit să mă întorc pe același „nor" pe care „Cuvântul" s-a înălțat către Tatăl, pentru a vă da explicația și a vă arăta semnificația a tot ceea ce v-a fost revelat prin nașterea, viața, faptele și moartea lui Isus.

5. Duhul Adevărului, cel promis atunci de Hristos, este această manifestare divină care a venit pentru a lumina întunericele și a explica tainele pe care mintea sau inima oamenilor nu le-au putut pătrunde. (81, 46-49)

6. Am propovăduit Adevărul Meu în „A Doua Epocă" ca om, prin exemplul Meu. Am desființat jertfa inutilă a ființelor nevinovate și inconștiente, jertindu-Mă Eu Însumi pentru o învățătură desăvârșită a iubirii. M-ați numit „Mielul lui Dumnezeu", pentru că acel popor M-a jertfit în zilele sale de sărbătoare tradiționale.

7. Într-adevăr, sângele Meu a fost vărsat pentru a le arăta oamenilor calea spre mântuire. Iubirea Mea divină s-a revărsat de pe cruce asupra omenirii acelei epoci și a tuturor timpurilor, pentru ca omenirea să se inspire din acel exemplu, din acele cuvinte, din acea viață desăvârșită și să găsească

mântuirea, curățirea de păcate și înălțarea sufletului. (276, 15)

Exemplul lui Isus

8. Era necesar ca Isus să vă arate principiile după care trebuia să vă ghidați și de care vă îndepărtaserăți.

9. V-am arătat toată blândețea, iubirea, înțelepciunea și milostivirea Mea și am băut alături de voi paharul suferinței, pentru ca inimile voastre să se miște și mințile voastre să se trezească. Inimile trebuiau să se nască spre bine, iar durerea de a Mă vedea răstignit din iubire pentru ele a fost ca un ac care trebuia să le amintească că voi toți trebuie să suferiți din iubire pentru a ajunge la Tatăl. Promisiunea Mea pentru fiecare care dorește să-și ia crucea și să Mă urmeze a fost pacea veșnică, fericirea supremă, care nu are sfârșit în Duhul. (240, 23 24)

10. Hristos este și trebuie să fie modelul vostru; pentru aceasta M-am făcut om atunci. Care a fost revelația pe care Iisus a adus-o omenirii? Iubirea Sa infinită, înțelepciunea Sa divină, milostivirea Sa fără limite și puterea Sa.

11. V-am spus: Luați-Mă ca model și veți face aceleași lucrări pe care le fac Eu. Deoarece am venit ca Maestru, ar trebui să înțelegeți că acest lucru nu s-a întâmplat pentru a vă da învățături imposibil de îndeplinit sau care depășesc capacitatea de înțelegere a omului.

12. Înțelegeți, așadar, că, dacă veți face fapte asemănătoare cu cele pe care v-a învățat-o Isus, veți ajunge la plinătatea vieții despre care v-am vorbit mai înainte. (156, 25-27)

Semnificația învățăturii lui Iisus

13. Învățătura lui Isus — dată ca ghid, ca o carte deschisă, pentru ca omenirea să o studieze — nu se poate compara cu nimic altceva din niciun alt popor de pe Pământ, din nicio generație, din nicio rasă. Căci cei care s-au pornit să transmită porunci ale dreptății sau învățături ale iubirii de aproapele au fost trimiși de Mine pe Pământ ca deschizători de drum, ca mesageri, dar nu ca zeități. Numai Hristos a venit la voi ca zeitate. El v-a adus cea mai clară și mai mare învățătură pe care a primit-o inima omului. (219, 33)

Chemarea, perioada de ucenicie și încercările ucenicilor lui Iisus

14. V-ați gândit în acest timp la anii activității Mele de predicator — acei trei ani în care Mi-am pregătit ucenicii, în care am trăit împreună cu ei. Ei au văzut toate lucrările Mele și, în timpul pregătirii lor, au reușit să pătrundă în inima Mea și să vadă puritatea, toată măreția și înțelepciunea care se aflau în Maestru.

15. Faptele Mele de atunci nu s-au petrecut pentru a atrage atenția, umblarea Mea pe pământ a fost modestă; totuși, cel care era pregătit a intuit măreția prezenței Mele și a timpului în care trăia.

16. Așa că Mi-am ales ucenicii, pe unii dintre ei i-am întâlnit pe malul râului și i-am chemat spunând: „Urmați-Mă”. Când aceștia și-au îndreptat privirea spre Mine, au înțeles cine era Cel care le vorbea, și astfel i-am ales unul câte unul. (342, 21)

17. Cât timp am predicat în lume, nu am spus niciodată că ucenicii Mei erau deja Maeștri sau că trebuia să se asculte de ei. Ei erau încă elevi care — fascinați de lumina Cuvântului Meu — Mă urmau de bunăvoie, dar care încă mai făceau greșeli; căci a fost nevoie de timp până când s-au transformat și au devenit apoi un exemplu pentru oameni. Ei erau bucăți de stâncă care erau încă netezite de daltă iubirii divine, pentru ca și ei să transforme mai târziu pietrele în diamante. (356, 39)

18. În toate timpurile i-am pus la încercare pe ucenicii Mei. De câte ori l-am supus pe Petru încercării, și doar într-una singură a șovăit. Totuși, nu-l judecați rău pentru această faptă, căci atunci când credința lui s-a aprins, el era printre oameni ca o torță, când predica și mărturisea adevărul.

19. Nu-l condamnați pe Toma; gândiți-vă cât de des ați putut atinge lucrările Mele cu mâinile voastre și chiar și atunci ați avut îndoieli. Nu priviți cu dispreț pe Iuda Iscarioteanul, acel ucenic iubit care și-a vândut Maestrul pentru treizeci de arginți; căci niciodată nu a existat o pocăință mai mare decât a lui.

20. M-am folosit de fiecare dintre ei pentru a vă lăsa învățături care să vă servească drept exemplu și care să rămână veșnic în memoria omenirii. După slăbiciunea lor, s-au pocăit, s-au schimbat și s-au dedicat fără rezerve îndeplinirii misiunii lor. Au fost adevărați apostoli și au lăsat un exemplu pentru toate generațiile. (9, 22-23)

Apostolul Ioan

21. Amintiți-vă: când trupul Meu a fost coborât de pe cruce și apoi îngropat, ucenicii, care erau consternați și nu puteau înțelege ce se întâmplase, credeau că odată cu moartea Maestrului totul se sfârșise. Era necesar ca ochii lor să Mă vadă din nou și urechile lor să Mă audă din nou, pentru ca credința lor să se aprindă și cunoașterea lor asupra cuvântului Meu să se întărească.

22. Acum vă pot spune că printre acei ucenici era unul care nu s-a îndoit niciodată de Mine, care nu s-a clintit niciodată în fața încercărilor și care nu M-a părăsit nici măcar o clipă. Era Ioan, ucenicul credincios, curajos, aprins și cel mai iubitor.

23. Din dragoste pentru el, i-am încredințat-o pe Maria, când stăteau la picioarele crucii, pentru ca el să găsească în continuare iubirea în acea inimă fără pată și să fie întărit și mai mult, alături de ea, pentru lupta care îl aștepta.

24. În timp ce frații săi, ceilalți ucenici, cădeau unul câte unul sub lovitura mortală a călăului și astfel,

cu sângele și viața lor, pecetluiau întregul adevăr pe care îl propovăduiseră și numele Maestrului lor, Ioan a învins moartea și a scăpat de martiriu.

25. Deoarece fusese exilat în pustiu, persecutorii săi nu se gândeau că acolo, pe insula aceea unde îl alungaseră, către acel om urma să coboare din ceruri marea revelație a epocilor, pe care el o trăia treptat — profeția care vorbește oamenilor despre tot ceea ce s-a întâmplat și se va împlini.

26. După ce Ioan le-a dăruit multă iubire fraților săi și și-a dedicat viața misiunii de a-i sluji în numele Maestrului său, a trebuit să trăiască separat de ei, singur; dar se ruga neîncetat pentru omenire, se gândea mereu la cei pentru care Iisus își vărsase sângele.

27. Rugăciunea, tăcerea, introspecția, sinceritatea existenței sale și bunătatea gândurilor sale au săvârșit minunea ca acel om, acea suflet să se dezvolte într-un timp scurt ceea ce alte suflete au nevoie de milenii pentru a putea atinge. (309, 41-45)

28. Când privesc locuitorii acestei lumi, văd că toate popoarele îmi cunosc numele, că milioane de oameni îmi repetă cuvintele; dar, adevărat, vă spun, totuși nu văd iubire între oameni!

29. Tot ceea ce vă învăț în acest timp și tot ceea ce se întâmplă în lume este explicația și împlinirea revelației pe care am dat-o omenirii prin apostolul meu Ioan, când l-am purtat, pe vremea când trăia pe insula Patmos, în spirit în înălțimile cerului, la nivelul divin, la infinit, pentru a-i arăta prin simboluri originea și scopul, Alfa și Omega; și el a văzut evenimentele care s-au întâmplat — cele care tocmai se desfășurau și cele care urmau să vină.

30. El nu a înțeles nimic din toate acestea în acel moment, dar vocea Mea i-a spus: „Scrie ceea ce vei vedea și auzi”, și astfel a scris.

31. Ioan avea ucenici care traversau marea cu corăbii pentru a-l căuta la locul său de refugiu. Acei oameni îl întrebau cu nerăbdare pe cel care fusese ucenic al lui Isus cum fusese Maestrul și cum erau cuvântul și minunile sale; iar Ioan, care îl imita pe Maestrul său în iubire și înțelepciune, îi uimea cu cuvintele sale. Chiar și când bătrânețea se apropia, când trupul său era deja aplecat de vârstă, el mai avea încă destule puteri pentru a mărturisi despre Maestrul său și a le spune ucenicilor săi: „Iubiți-vă unii pe alții.”

32. Când cei care îl căutau au văzut că se apropia ziua trecerii lui Ioan în neființă, l-au rugat, dorind să posede toată înțelepciunea pe care o adunase acel apostol, să le dezvăluie tot ce învățase de la Maestrul său; dar, în loc de orice răspuns, au auzit mereu doar acea frază: „Iubiți-vă unii pe alții”.

33. Cei care întrebau cu atâta zel și interes s-au simțit înșelați și au

crezut că bătrânețea șterse cuvintele lui Hristos din memoria sa.
34. Vă spun că Ioan nu uitase niciunul dintre cuvintele mele, ci că, din toate învățăturile mele, el a exprimat ca o singură esență acea învățătură care rezumă întreaga Lege: iubirea între voi.
35. Cum ar fi putut dispărea din memoria acelui ucenic atât de iubit învățătura Maestrului pe care îl iubea atât de mult? (167, 32-37)
36. În „A doua Epocă", după plecarea Mea, Mama voastră Cerească a continuat să-i întărească pe ucenicii Mei și să le stea alături. După durere și încercare, ei au găsit adăpost în inima iubitoare a Mariei, cuvântul ei i-a hrănit zi de zi. Încurajați de Maria, care i-a învățat în continuare în numele Maestrului Divin d , ei și-au continuat drumul. Când ea a plecat, lupta lor a început, și fiecare a urmat calea care i-a fost arătată. (183, 15)

Apostolii Petru și Pavel

37. Nu uitați de întâmplarea cu Petru, ucenicul Meu, când a fost urmărit de Saul până la moarte. I-am dovedit apostolului credincios că nu era singur în încercarea sa și că, dacă avea încredere în puterea Mea, Eu îl voi proteja de urmăritorii săi.
38. Saul a fost surprins de Lumina Mea divină, când îl căuta pe Petru pentru a-l aresta. Lumina Mea a pătruns până în adâncul inimii lui Saul, care — aruncat la pământ în fața prezenței Mele, învins de iubirea Mea, incapabil să ducă la capăt misiunea pe care o avea de îndeplinit împotriva ucenicului Meu, simțind în adâncul sufletului său transformarea întregii sale ființe și acum, convertit la credința în Hristos — s-a grăbit să-l caute pe Petru; dar nu mai era pentru a-l ucide, ci pentru a-l ruga să-l învețe Cuvântul Domnului și să-l facă părtaș la lucrarea sa.
39. De atunci, Saul a devenit Pavel, această schimbare de nume indicând transformarea sufletească completă a acelui om, convertirea sa deplină. (308, 46-47)
40. Pavel nu se număra printre cei doisprezece apostoli, nu a mâncat la masa Mea și nici nu M-a urmat pe drumuri pentru a-Mi asculta învățăturile. Ba dimpotrivă, el nu credea în Mine și nici nu-i privea cu ochi buni pe cei care Mă urmau. În inima lui exista ideea de a distruge sămânța pe care o încredințasem ucenicilor Mei și care tocmai începea să se răspândească. Dar Pavel nu știa că era unul dintre ai Mei. Știa că Mesia trebuia să vină și credea în asta. Totuși, nu-și putea imagina că umilul Iisus ar fi Mântuitorul promis. Inima lui era plină de mândria lumii și, de aceea, nu simțise prezența Domnului său.
41. Saul se ridicase împotriva Mântuitorului său. El îi persecuta pe ucenicii Mei, precum și pe oamenii care se îndreptau spre ei pentru a asculta mesajul Meu de pe buzele acelor apostoli. Și astfel l-am surprins pe când era pe cale să-i persecute pe ai Mei. L-am atins în

locul cel mai sensibil al inimii sale și, îndată, M-a recunoscut, pentru că spiritul său Mă aștepta. De aceea, Mi-a auzit vocea.

42. A fost voia Mea ca acel om atât de cunoscut să se convertească în acest fel, pentru ca lumea să poată fi martoră, pe toate căile sale, la acele fapte surprinzătoare care urmau să-i servească drept stimulent pentru credință și înțelegere.

43. De ce să mai trecem în detaliu prin viața acestui om, care de atunci și-a dedicat viața iubirii față de aproapele său, inspirat de iubirea față de Maestrul său și de învățăturile sale divine?

44. Pavel a fost unul dintre cei mai mari apostoli ai Cuvântului Meu, mărturia sa fiind mereu pătrunsă de iubire, sinceritate, adevăr și lumină. Materialismul său de odinioară s-a transformat într-o spiritualitate foarte înaltă, asprimea sa în o infinită tandrețe; și astfel, persecutorul apostolilor Mei a devenit cel mai zelos semănător al Cuvântului Meu, un predicator itinerant neobosit, care a dus mesajul divin al Domnului său, pentru care trăia și căruia îi consacrase viața, în diferite națiuni, provincii și sate.

45. Iată, popor iubit, un frumos exemplu de convertire și o dovadă că oamenii, chiar dacă nu M-au auzit încă, pot deveni mari apostoli ai Mei. (157, 42-47)

Exemplaritatea apostolilor

46. Cine altcineva decât Eu i-a încurajat pe ucenici în acea „A doua Epocă", când au străbătut lumea fără Maestrul lor? Nu vi se pare admirabilă opera fiecăruia dintre ei? Dar vă spun că și ei aveau slăbiciuni, ca orice alt om. Mai târziu, au fost umpluți de iubire și credință, ceea ce nu i-a descurajat să fie în lume ca niște oi printre lupi și să-și urmeze calea mereu sub persecuția și batjocura oamenilor.

47. Ei aveau puterea de a face minuni, au știut să folosească acea har pentru a converti inimile la adevăr.

48. Fericiți toți cei care au auzit Cuvântul lui Isus din gura apostolilor Mei, căci la ei învățătura Mea nu a suferit nicio schimbare, ci a fost transmisă în toată puritatea și adevărul ei. De aceea, oamenii, ascultându-i, simțeau în sufletul lor prezența Domnului și simțeau în ființa lor un sentiment necunoscut de putere, de înțelepciune și de măreție.

49. În acei pescari săraci și smeriți din Galileea aveți un model demn de urmat: transformați prin iubire în pescari spirituali, ei au zguduit popoare și împărății prin Cuvântul pe care l-au învățat de la Isus și, prin perseverența și jertfa lor, au pregătit convertirea popoarelor și instaurarea păcii spirituale. De la regi până la cerșetori — toți au cunoscut pacea Mea în acele zile ale creștinismului adevărat.

50. Acea epocă de spiritualitate printre oameni nu a durat mult; totuși Eu, Cel care știu totul, v-am anunțat și v-am promis întoarcerea Mea, pentru că știam că veți avea din nou nevoie de Mine. (279, 56-60)

Răspândirea creștinismului

51. Învățătura Mea, pe buzele și în faptele ucenicilor Mei, a fost o sabie a iubirii și a luminii, care a luptat împotriva ignoranței, idolatriei și materialismului. Un strigăt de revoltă s-a ridicat din partea celor care vedeau dispariția iminentă a miturilor și tradițiilor lor, în timp ce, din alte inimi, răsuna un imn de bucurie în fața căii luminoase care se deschidea pentru speranța și credința celor însetați de adevăr și împovărați de păcat.

52. Cei care negau viața spirituală s-au înfuriat când au auzit revelațiile despre Împărăția Cerurilor, în timp ce cei care presimțeau acea existență și sperau dreptate și mântuire de la ea, I-au mulțumit Tatălui că a trimis lumii pe Fiul Său Unul-Născut.

53. Oamenii care păstraseră în inimile lor dorința binecuvântată de a-L sluji pe Dumnezeul lor cu sinceritate și de a-L iubi au văzut cum calea lor se lumina și mintea li se limpezea pe măsură ce se adânceau în Cuvântul Meu, și au simțit o înviorare în spiritul și în inima lor. Învățătura lui Hristos, ca adevărată pâine spirituală, a umplut golul nemăsurat care era în ei și a împlinit din belșug, prin desăvârșirea și sensul ei, toate dorințele spiritului lor.

54. A început o nouă epocă, s-a deschis o cale mai luminoasă, care ducea spre eternitate.

55. Ce frumoase sentimente de înălțare sufletească, de iubire și de tandrețe s-au trezit atunci în cei care au fost luminați de credință pentru a primi Cuvântul Meu! Ce curaj și ce statornicie au însoțit acele inimi care au știut să îndure și să depășească totul, fără a se descuraja nici măcar o clipă!

56. Oare pentru că sângele Maestrului era încă proaspăt? Nu, poporule: esența spirituală a acelui sânge, care era întruchiparea materială a Iubirii Divine, nu se usucă și nici nu se stinge vreodată; ea este prezentă astăzi ca și atunci, vie și caldă ca viața.

57. Motivul este că în acele inimi exista, de asemenea, iubirea pentru adevăr, căruia și-au dedicat viața și pentru care și-au dat chiar și sângele, pentru a dovedi astfel că au învățat lecția Maestrului lor.

58. Sângele acela dat cu generozitate a biruit obstacolele și încercările.

59. Ce contrast s-a arătat între spiritualitatea discipolilor Cuvântului Meu și idolatria, materialismul, egoismul și ignoranța fanaticilor vechilor tradiții sau a păgânilor, care trăiau doar pentru a se închina plăcerii trupului! (316, 34-42)

60. Însămânțați calea vieții cu fapte bune și exemplare, nu denaturați

învățăturile Mele. Luați-vă ca model pe apostolii Mei ai „Celei de-a doua epoci” d , care nu au căzut niciodată în culturi ostentative pentru a preda și explica învățătura Mea. Nu lor li se poate atribui vina pentru idolatria în care a căzut omenirea ulterior. Mâinile lor nu au ridicat niciodată altare, nici nu au construit palate pentru închinarea spirituală la Dumnezeu. Dar ei au adus omenirii învățătura lui Hristos, au adus sănătate bolnavilor, speranță și mângâiere celor săraci și îndureraţi și, asemenea Maestrului lor, le-au arătat celor rătăciți calea spre mântuire.

61. Religia creștină pe care o cunoașteți astăzi nu este nici măcar o umbră a învățăturii pe care apostolii Mei au practicat-o și au predicat-o!

62. Vă spun încă o dată că în acei ucenici puteți găsi modele desăvârșite de smerenie, iubire, milă și înălțare. Ei au pecetluit cu sângele lor adevărul pe care îl rosteau cu gura lor.

63. Omenirea nu va mai cere sânge de la voi pentru a crede în mărturia voastră; dar va cere sinceritate de la voi. (256, 30-33)

III. Epoca creștinismului bisericesc

Capitolul 14 – Creștinismul, bisericile și cultele

Dezvoltarea creștinismului

1. După plecarea mea în „A doua epocă”, apostolii mei au continuat opera mea, iar cei care i-au urmat pe apostolii mei au dus mai departe munca acestora. Ei erau noii lucrători, cultivatorii acelui pământ arat, pregătit de Domnul, făcut roditor prin sângele, lacrimile și Cuvântul Său, pregătit prin munca celor doisprezece dintâi și, de asemenea, prin cei care i-au urmat. Dar, în decursul timpului și de la o generație la alta, oamenii au mistificat sau denaturat din ce în ce mai mult opera și învățătura Mea.

2. Cine i-a spus omului că poate face o imagine a Mea? Cine i-a spus că trebuie să Mă înfățișeze atârnat pe cruce? Cine i-a spus că poate crea chipul Mariei, înfățișarea îngerilor sau chipul Tatălui? O, voi, oameni cu puțină credință, care ați trebuit să faceți vizibil materialul spiritual pentru a simți prezența Mea!

3. Chipul Tatălui era Iisus, chipul Maestrului erau ucenicii Săi. Am spus în „A doua epocă”: „Cine îl cunoaște pe Fiu, îl cunoaște pe Tatăl.” Prin aceasta se voia a se spune că Hristos, care vorbea în Iisus, este Tatăl Însuși. Numai Tatăl putea să-și creeze propria Sa imagine.

4. După moartea Mea ca om, M-am revelat apostolilor Mei ca Cel Viu,

pentru ca ei să înțeleagă că Eu sunt Viața și Veșnicia și că Eu — fie în trup, fie în afara lui — sunt prezent printre voi. Nu toți oamenii au înțeles acest lucru și, de aceea, au căzut în idolatrie și fanatism. (113, 13-17)

5. I-am spus femeii din Samaria: „Cine bea din apa pe care i-o dau Eu nu va mai avea niciodată sete.” Și astăzi vă spun: dacă omenirea ar fi băut din acea apă vie, nu ar exista atâta mizerie în ea.

6. Oamenii nu s-au ținut neclintit de învățătura Mea și au preferat să-Mi folosească Numele pentru a fonda biserici după propria lor interpretare și comoditate. Eu am respins tradițiile și v-am învățat doctrina iubirii, dar astăzi veniți la Mine pentru a-Mi oferi rituri și ceremonii fără conținut, care nu aduc niciun folos sufletului vostru. Dacă în faptele voastre nu există spiritualitate, nu poate exista adevăr în ele, iar ceea ce nu poartă adevărul în sine nu ajunge la Tatăl vostru.

7. Când acea femeie samariteană a simțit că lumina ochilor Mei pătrunde până în adâncul inimii ei, Mi-a spus: „Doamne, voi, iudeii, spuneți că Ierusalimul este locul în care trebuie să-L venerăm pe Dumnezeul nostru.” Atunci I-am spus: „Femeie, adevărat îți spun că va veni timpul când nu-L veți mai venera pe Tatăl nici pe acest munte, nici în Ierusalim, așa cum faceți acum. Se apropie timpul în care Tatăl va fi venerat «în Duh și în Adevăr», căci Dumnezeu este Duh.”

8. Aceasta este învățătura Mea de toate timpurile. Iată, adevărul era înaintea ochilor voștri, și voi n-ați vrut să-l vedeți. Cum vreți să-l trăiți, dacă nu-l cunoașteți? (151, 2-5)

Actele de cult d

9. Dacă iubiți, nu veți avea nevoie de acte de cult sau rituri vizibile, pentru că veți avea Lumina care vă luminează templul interior, în care se vor sparge valurile tuturor furtunilor care v-ar putea biciui și care risipește ceața întunecată a umanității.

10. Nu mai profanați Divinitatea, căci, adevărat vă spun, mare este nerecunoștința cu care vă arătați înaintea lui Dumnezeu atunci când îndepliniți aceste practici de cult exterioare pe care le-ați preluat de la strămoșii voștri și în care ați devenit fanatici. (21, 13-14)

11. Priviți omenirea rătăcită — rătăcită pentru că marile biserici, care se numesc creștine, acordă mai multă importanță ritualului și aspectului exterior decât învățăturii Mele înseși. Acel Cuvânt al Vieții, pe care l-am pecetluit cu fapte de iubire și cu sângele de pe cruce, nu mai trăiește în inima a oamenilor, ci este închis și mut în cărțile vechi și prăfuite. Și astfel există o umanitate „creștină” care nici nu înțelege, nici nu știe cum să-L urmeze pe Hristos.

12. De aceea am doar câțiva ucenici în acest timp — cei care îi iubesc pe frații lor suferinzi, cei care aliniază

durerea — cei care trăiesc în virtute și o propovăduiesc prin exemplul lor: aceștia sunt ucenicii lui Hristos.

13. Cine cunoaște învățătura Mea și o ascunde sau o face cunoscută doar cu buzele și nu cu inima, acela nu este ucenicul Meu.

14. Eu nu am venit în acest timp să caut temple de piatră și să Mă manifest în ele. Eu caut suflete, inimi, nu fast material. (72, 47-50)

15. Atâta timp cât comunitățile religioase vor rămâne cufundate într-un somn adânc și nu vor părăsi căile lor obișnuite, nu va exista o trezire spirituală și nici o cunoaștere a idealurilor spirituale; și, prin urmare, nu va putea exista pace între oameni și nici spațiu pentru iubirea activă față de aproapele. Lumina care rezolvă conflictele umane grele nu va putea străluci. (100, 38)

Clerul d

16. Deoarece nu știți ce este adevărata pace, vă mulțumiți să o doriți și încercați prin toate mijloacele posibile și în toate modurile imaginabile să obțineți puțină pace sufletească, plăceri și satisfacții, dar niciodată ceea ce este cu adevărat pacea sufletului. Vă spun că numai ascultarea copilului față de voia Domnului o poate dobândi.

17. În lume lipsesc buni explicatori ai Cuvântului Meu, buni interpretatori ai învățăturilor Mele. De aceea, omenirea, chiar și în măsura în care se numește creștină, trăiește într-o stare de înapoiere spirituală, pentru că nu este nimeni care să o zguduie cu adevărata Mea învățătură, nu este nimeni care să îngrijească inimile cu iubirea cu care Eu i-am învățat pe oameni.

18. Zi de zi — în sălile parohiale, în biserici și catedrale — se rostește numele Meu și se repetă cuvintele Mele, dar nimeni nu este mișcat în interior, nimeni nu se cutremură de lumina lor, și aceasta pentru că oamenii au înțeles greșit sensul lor. Cei mai mulți cred că puterea cuvântului lui Hristos se bazează pe repetarea lui mecanică, iar și iar, fără să înțeleagă că nu este necesar să-l recite, ci să-l studieze, să mediteze asupra lui, să-l pună în practică și să-l trăiască.

19. Dacă oamenii ar căuta sensul cuvintelor lui Hristos, acestea ar fi pentru ei mereu noi, proaspete, vii și pline de viață. Dar ei le cunosc doar superficial și astfel nu se pot hrăni din ele, nici nu vor putea vreodată să o facă în acest fel.

20. Sărmană omenire — rătăcind în întuneric, deși lumina îi este atât de aproape, plângând cu teamă, deși pacea este la îndemână! Dar oamenii nu pot vedea acea lumină divină, pentru că au existat unii care le-au legat ochii fără milă. Eu, Cel care vă iubesc cu adevărat, vin în ajutorul vostru, eliberându-vă din întuneric și dovedindu-vă că tot ceea ce v-am spus atunci era destinat tuturor timpurilor și că nu trebuie să considerați acel Cuvânt divin ca pe o învățătură veche a unei

epoci trecute. Căci iubirea, care a fost esența întregii mele învățături, este veșnică, și în ea se află secretul mântuirii voastre în această epocă a rătăcirilor, a suferinței nemăsurate și a pasiunilor nestăpânite. (307, 4-8)

21. Îi mustr pe cei care propovăduiesc o credință oarbă, o credință fără cunoaștere, o credință dobândită prin frici și superstiții.

22. Nu ascultați cuvintele celor care atribuie lui Dumnezeu toate relele care chinuie omenirea, toate plagile, foametea și epidemiile, numindu-le pedepse sau mânia lui Dumnezeu. Aceștia sunt profeții falși.

23. Îndepărtați-vă de ei, căci ei nu Mă cunosc și totuși vor să-i învețe pe oameni cum este Dumnezeu.

24. Acesta este rodul interpretării greșite pe care i-au dat-o Scripturilor din vremurile trecute, al căror limbaj divin nu a fost încă descoperit în esența limbajului uman cu care au fost consemnate revelațiile și profețiile. Mulți vorbesc despre sfârșitul lumii, despre Judecata de Apoi, despre moarte și despre iad fără cea mai mică cunoaștere a adevărului. (290, 16-19)

25. Voi trăiți deja în „A Treia Epocă", și totuși omenirea este încă înapoiată spiritual. Păstorii ei, teologii și conducătorii ei spirituali îi dezvăluie foarte puțin și uneori chiar nimic despre Viața Veșnică. Și lor le dezvălui tainele Cărții înțelepciunii Mele, și astfel vă întreb: de ce tac? De ce se tem să trezească sufletele adormite ale oamenilor? (245, 5)

26. Învățătura Mea vă învață o închinare desăvârșită, spirituală și pură față de Tatăl, căci sufletul omului a ajuns — fără să-și dea seama — la pragul Templului Domnului, unde va intra pentru a simți prezența Mea, pentru a-Mi auzi vocea prin spiritul său și pentru a Mă vedea în lumina care coboară asupra minții sale.

27. Golul pe care oamenii îl simt în această perioadă în cadrul diferitelor lor comunități religioase se datorează faptului că sufletul are foame și sete de spiritualizare. Ritualurile și tradițiile nu îi mai sunt suficiente, el tânjește să cunoască adevărul Meu. (138, 43-44)

Cina Domnului și Liturghia

28. Niciodată nu am venit la oameni învăluit în taine. Dacă v-am vorbit în sens figurat pentru a vă revela Divinitatea sau pentru a reprezenta Eternul într-o formă materială oarecare, am făcut-o pentru ca voi să Mă înțelegeți. Dar dacă oamenii rămân la venerarea formelor, obiectelor sau simbolurilor, în loc să caute sensul acelor învățături, este firesc ca, de-a lungul secolelor, să rămână în stagnare și să vadă mistere în toate.

29. Încă din vremurile șederii lui Israel în Egipt, când sângele Meu a fost întruchipat prin cel al unui miel, au existat oameni care trăiesc doar din tradiții și rituri, fără să înțeleagă că acel sacrificiu era o imagine a

sângelui pe care Hristos urma să-l verse pentru a vă da viața spirituală. Alții, care cred că se hrănesc din trupul Meu, mănâncă pâine materială, fără să vrea să înțeleagă că — atunci când le-am dat pâinea ucenicilor Mei la Cina cea de Taină — am făcut-o pentru a le face să înțeleagă că cel care primește sensul cuvântului Meu ca hrană se hrănește din Mine.

30. Cât de puțini sunt cei care pot înțelege cu adevărat învățăturile Mele divine, iar acești puțini sunt cei care le interpretează cu spiritul. Luați însă aminte că nu v-am dat revelația divină dintr-o dată, ci v-o explic treptat, cu fiecare dintre învățăturile Mele. (36, 7-9)

31. Bucuria plutește în inimile acestor mulțimi de ascultători, pentru că știu că în fața spiritului lor se află ospățul ceresc la care Maestrul îi așteaptă, pentru a le da să mănânce și să bea pâinea și vinul vieții adevărate.

32. Masa în jurul căreia s-a adunat atunci Iisus cu apostolii Săi era un simbol al Împărăției Cerurilor. Acolo Tatăl era înconjurat de copiii Săi, acolo se aflau mâncărurile care reprezentau viața și iubirea; se auzea vocea divină, iar esența ei era armonia universală, iar pacea care domnea acolo era pacea care există în Împărăția lui Dumnezeu.

33. Ați încercat să vă curățiți în aceste ore ale dimineții, deoarece ați crezut că Maestrul vă va aduce un nou Testament prin cuvintele sale, și așa este: astăzi vă permit să vă amintiți de pâinea și vinul cu care Mi-am reprezentat trupul și sângele. Dar tot așa vă spun că, în acest nou timp, veți găsi acea hrană doar în sensul divin al Cuvântului Meu. Dacă căutați Trupul și Sângele Meu, trebuie să le căutați în divinitatea Creației, căci Eu sunt doar Spirit. Mâncați din acel Pâine și beți din acel Vin, dar umpleți și paharul Meu, căci doresc să beau împreună cu voi: am sete de iubirea voastră.

34. Duceți acest mesaj fraților voștri și învățați că sângele, fiindcă este viață, este doar un simbol al vieții veșnice, care este adevărata iubire. Prin voi încep să luminez omenirea cu noile Mele revelații. (48, 22-25)

35. Eu vă aduc pacea și o nouă învățătură. Dacă jertfa mea din „Al Doilea Timp" a desființat jertfirea animalelor nevinovate pe care le jertfeați pe altarul lui Iehova, astăzi hrana Cuvântului meu divin a făcut ca voi să nu mai simbolizați Trupul și Sângele meu prin pâinea și vinul acestei lumi.

36. Fiecare suflet care dorește să trăiască trebuie să se hrănească din Spiritul Divin. Cine ascultă Cuvântul Meu și îl simte în inima sa, s-a hrănit cu adevărat. Acesta nu numai că a mâncat Trupul Meu și a băut Sângele Meu, ci a luat din Spiritul Meu pentru a se hrăni.

37. Cine, după ce a gustat această Hrană Cerească, Mă va căuta din nou în chipuri și forme făcute de mâna omului?

38. Din când în când vin și elimin tradițiile, riturile și obiceiurile și las

să rămână în spiritul vostru doar Legea și esența spirituală a învățăturilor Mele. (68, 27)

Botezul

39. Oameni, la vremea sa, Ioan, cel numit și Botezătorul, i-a botezat cu apă pe cei care credeau în profeția sa. Acest act era un simbol al curățirii de păcatul originar. El le-a spus mulțimilor care veneau la Iordan pentru a asculta cuvintele Pionierului: „Iată, eu vă botez cu apă, dar Cel care vă va boteza cu focul Duhului Sfânt este deja pe drum."

40. Din acest foc divin s-au născut toate spiritele, ele ieșind din el curate și pure. Dar dacă pe drumul lor s-au pătat cu păcatul pe care l-a adus cu sine neascultarea, atunci focul Duhului Meu se revarsă din nou asupra lor, pentru a le șterge păcatul, a le șterge petele și a le reda puritatea lor inițială.

41. Dacă transformați acest Botez spiritual, în loc să-l înțelegeți ca o purificare pe care omul o obține printr-un act de pocăință sinceră față de Creatorul său, într-un rit și vă mulțumiți cu simbolismul unui act — cu adevărat, vă spun, atunci sufletul vostru nu va obține nimic.

42. Cine acționează astfel trăiește încă în vremurile Botezătorului și este ca și cum nu ar fi crezut în profețiile și cuvintele acestuia, care vorbeau despre Botezul spiritual, despre focul divin prin care Dumnezeu își curăță copiii și îi face nemuritori în lumină.

43. Ioan a chemat oamenii la el ca adulți, pentru a vărsa asupra lor acea apă ca simbol al purificării. Ei au venit la el când erau deja conștienți de faptele lor și puteau avea deja voința fermă de a rămâne pe calea binelui, a dreptății și a justiției. Iată cum omenirea a preferat să îndeplinească actul simbolic al purificării prin apă, în loc de o adevărată înnoire prin pocăință și hotărârea fermă de a se îndrepta, care se nasc din iubirea față de Dumnezeu. Actul ritualic nu presupune efort; dimpotrivă, a-și purifica inima și a lupta pentru a rămâne curat înseamnă pentru om efort, renunțare și chiar sacrificiu. De aceea, oamenii au preferat să-și acopere păcatele în exterior, mulțumindu-se cu respectarea ceremoniilor, a anumitor acțiuni și rituri care nu le îmbunătățesc deloc starea morală sau spirituală, dacă conștiința nu le vorbește.

44. Ucenici, acesta este motivul pentru care nu doresc ca printre voi să aibă loc acțiuni rituale, pentru ca, prin îndeplinirea lor, să nu uitați ceea ce acționează cu adevărat asupra sufletului. (99, 56-61)

45. Eu sunt Cel care trimite sufletele spre încarnare în conformitate cu Legea evoluției, și, adevărat, vă spun că influențele acestei lumi nu vor schimba planurile Mele divine. Căci dincolo de orice ambiție de putere, voința Mea se va împlini.

46. Fiecare ființă umană aduce pe pământ o misiune, destinul său este trasat de Tatăl, iar sufletul său este

uns de iubirea mea părintească. În zadar organizează oamenii ceremonii și îi binecuvântează pe cei mici. Adevărat vă spun, în niciun veac al vieții materiale apa nu va curăța sufletul de încălcările Legii Mele. Și dacă Eu trimit un suflet curat de orice păcat — de ce pătare îl curăță atunci clericii confesiunilor prin botez?

47. Este timpul să înțelegeți că originea omului nu este păcatul, ci că nașterea sa este rezultatul împlinirii unei legi a naturii, o lege pe care nu o împlinește doar omul, ci toate creaturile care alcătuiesc natura. Observați că am spus „omul” și nu „sufletul său”. Omul are puterea Mea de a crea ființe asemănătoare lui; sufletele, însă, provin numai din Mine.

48. A crește și a se înmulți este o lege universală. Stelele au provenit, de asemenea, din alte stele mai mari, așa cum sămânța s-a înmulțit, și niciodată nu am spus că prin acest fapt au păcătuit sau l-au jignit pe Creator. De ce ați fi considerați atunci păcătoși pentru împlinirea acestei porunci divine? Înțelegeți că împlinirea legii nu poate niciodată să-l pângărească pe om.

49. Ceea ce pătrunde omul și îndepărtează sufletul de calea dezvoltării sunt pasiunile joase: desfrânarea, viciul, desfrânarea, pentru că toate acestea sunt împotriva legii.

50. Studiați și cercetați până când veți găsi adevărul. Atunci nu veți mai numi poruncile Creatorului vieții păcat și veți sfinți existența copiilor voștri prin exemplul faptelor voastre bune. (37, 18-23)

Comemorarea morților

51. Oamenii se țin de tradițiile și obiceiurile lor. Este de înțeles că au o amintire de neșters despre oamenii ale căror trupuri le-au coborât în mormânt și că sunt atrași de locul unde le-au îngropat rămășițele. Dar dacă s-ar adânci în sensul real al vieții materiale, ar recunoaște că acel trup, la descompunerea sa, atom cu atom, se întoarce în tărâmurile naturii din care a fost format, iar viața continuă să se desfășoare.

52. Dar, din cauza lipsei studiului spiritual, omul a creat de-a lungul timpului o serie de culte fanatice dedicate corpului. El încearcă să facă viața materială nemuritoare și uită de suflet, care este cel ce deține, în adevăr, viața veșnică. Cât de departe sunt ei încă de a înțelege viața spirituală!

53. Acum înțelegeți că este inutil să aduceți ofrande în acele locuri unde o piatră funerară, care exprimă „moartea”, ar trebui să exprime „descompunerea și viața”; căci acolo natura este în plină înflorire, acolo este pământul, care este pântecul fertil și inepuizabil al creaturilor și al formelor de viață.

54. Când aceste învățături vor fi înțelese, omenirea va ști să acorde materialului locul cuvenit și divinului locul cuvenit. Atunci va dispărea

cultul idolatrului pentru cei care au plecat înainte.

55. Omul trebuie să-și recunoască și să-și iubească Creatorul de la spirit la spirit.

56. Altarele sunt în semn de doliu, iar mormintele sunt o dovadă de ignoranță și idolatrie. Vă iert toate greșelile, dar trebuie să vă trezesc cu adevărat. Învățătura Mea va fi înțeleasă și va veni timpul în care oamenii vor înlocui darurile materiale cu gânduri înalte. (245, 16-21)

Simboluri materiale, cruci și relicve

57. În „Primul Timp" cunoșteați simbolurile: tabernacolul sau sanctuarul care păzea Chivotul Legământului, în care erau păstrate tablele Legii. Când acele simboluri și-au îndeplinit misiunea, voința Mea le-a îndepărtat de pe pământ, le-a ascuns de privirile oamenilor, pentru ca lumea să nu cadă în idolatrie; dar semnificația sau esența acelor simboluri învățătoare am lăsat-o scrisă în spiritul slujitorilor Mei.

58. În „A doua Epocă", după ce jertfa lui Hristos a fost împlinită, am făcut să dispară simbolul suprem al creștinismului, crucea, împreună cu coroana de spini, potirul și tot ceea ce ar fi putut deveni, din partea omenirii, un obiect al venerării fanatice. (138, 36)

59. Omenirea L-a văzut pe Iisus suferind, iar învățătura și mărturia Lui sunt crezute de voi. De ce să-L mai răstigniți în sculpturile voastre? Nu vă sunt suficiente secolele pe care le-ați petrecut expunându-L ca jertfă a răutății voastre?

60. În loc să vă amintiți de Mine în chinurile și agonia lui Iisus — de ce nu vă amintiți de Învierea Mea plină de lumină și glorie?

61. Sunt unii care, privind imaginile voastre care Mă înfățișează sub chipul lui Isus pe cruce, au crezut uneori că era vorba de un om slab, laș sau fricos, fără să se gândească că Eu sunt Duh și că am îndurat, ca model pentru întreaga omenire, ceea ce voi numiți jertfă și ceea ce Eu numesc datorie de iubire.

62. Când vă gândiți că Eu eram una cu Tatăl, amintiți-vă că nu au existat arme, nici forțe, nici torturi care să Mă fi putut înfrânge; dar când am suferit, am sângerat și am murit ca om, aceasta s-a întâmplat pentru a vă oferi modelul Meu înălțat de smerenie.

63. Oamenii nu au înțeles măreția acelei lecții și au ridicat pretutindeni chipul Celui Răstignit, care reprezintă o rușine pentru această omenire, care – fără iubire și respect pentru Cel pe care pretinde că-L iubește – Îl răstignește mereu și Îl rănește zilnic, rănind inimile semenilor lor, pentru care Maestrul și-a dat viața. (21, 192 15-19)

64. Nu v-aș condamna dacă ați face să dispară de pe pământ chiar și ultima cruce cu care simbolizați credința voastră creștină și, în schimb, ați înlocui acel simbol cu iubirea adevărată între voi; căci

atunci credința voastră și cultul vostru exterior față de Dumnezeu s-ar transforma într-un cult și o credință a spiritului, ceea ce corespunde cu ceea ce aștept de la voi.

65. Dacă slujbele voastre și simbolurile voastre ar avea măcar puterea de a vă împiedica războaiele, de a nu vă lăsa să vă scufundați în viciu, de a vă menține în pace. Dar iată cum treceți peste tot ceea ce, după cuvintele voastre, este sfânt; iată cum călcați în picioare ceea ce ați considerat divin.

66. Vă spun încă o dată: ar fi mai bine pentru voi dacă n-ați avea nici o biserică, nici un altar, nici un simbol sau chip pe tot pământul, dar ați ști să vă rugați cu duhul și să-L iubiți pe Tatăl vostru și ați putea să credeți în El fără nevoie de reprezentanți, și să vă iubiți unii pe alții, așa cum v-am învățat în învățătura Mea. Atunci ați fi mântuiți, ați merge pe calea marcată de urmele sângelui Meu — urme cu care am pecetluit adevărul învățăturilor Mele. (280, 69-70)

Venerarea sfinților

67. Vă dau aceste învățături pentru că ați declarat sfinți sufletele multor oameni drepți, pe care îi rugați și îi veneraţi ca și cum ar fi zei. Câtă ignoranță, omenire! Cum pot oamenii să judece sfințenia și desăvârșirea unui suflet doar pe baza faptelor sale omenești?

68. Eu sunt primul care vă spune că trebuie să luați ca model exemplele bune pe care frații voștri le-au scris prin faptele lor, prin viața lor, prin virtutea lor; și vă spun, de asemenea, că, atunci când vă gândiți la ei, puteți spera în ajutorul lor spiritual și în influența lor. Dar de ce le ridicați altare care nu servesc decât să jignească smerenia acelor suflete? De ce creați culturi în jurul amintirii lor, ca și cum ar fi divinități, și le puneți în locul Tatălui, pe care îl uitați în favoarea venerării propriilor frați? Cât de dureroasă a fost pentru aceștia faima pe care le-ați acordat-o aici!

69. Ce știu oamenii despre judecata Mea asupra celor pe care îi numesc sfinți? Ce știu ei despre viața spirituală a acelor ființe sau despre locul pe care fiecare și l-a câștigat lângă Domnul?

70. Nimeni să nu creadă că prin aceste revelații din inimile voastre vreau să șterg meritele pe care slujitorii Mei le-au dobândit printre oameni — dimpotrivă, vreau ca voi să știți că harul pe care l-au găsit la Mine este mare și că vă acord multe prin rugăciunile lor; dar este necesar să vă înlăturați ignoranța din care izvorăsc fanatismul religios, idolatria și superstiția.

71. Dacă simțiți că spiritul acelor ființe domnește peste lumea voastră de viață, încredințați-vă celor care fac parte din Lumea Spirituală, pentru ca voi și ei, uniți pe calea Domnului, să împliniți lucrarea fraternității spirituale — acea lucrare pe care o aștept ca

rezultat al tuturor învățăturilor Mele. (115, 52-56)

Sărbătorile bisericești

72. În această zi, în care mulțimile de oameni se grăbesc cu mare strigăt spre bisericile lor pentru a sărbători momentul în care cerul s-a deschis pentru a Mă primi, vă spun că toate acestea sunt doar o tradiție menită să impresioneze inimile oamenilor. Sunt doar ritualuri care astăzi materializează Patimile Mele divine.

73. Nu trebuie să urmați această tendință, ridicând altare și simboluri. Nu faceți reprezentări ale evenimentelor sfinte și nu folosiți veșminte speciale pentru a ieși în evidență, căci toate acestea sunt cult idolatr.

74. Chemați-Mă din inimă, amintiți-vă învățăturile Mele și urmați exemplele Mele. Oferiți-Mi tributul îndreptării voastre și veți simți cum porțile Cerului se deschid pentru a vă primi.

75. Feriți-vă de reprezentările false și profane care se fac despre Mine și despre Patima Mea, căci nimeni nu Mă poate întruchipa. Trăiți după modelul Meu și după învățăturile Mele. Cine va face astfel, îl va fi întruchipat pe Stăpânul său pe pământ. (131, 11-13, 16)

76. Omenire: În aceste zile în care comemorați nașterea lui Isus, lăsați pacea să pătrundă în inimile voastre și arătați-vă ca o familie unită și fericită.

77. Știu că nu toate inimile simt o bucurie sinceră când comemorează venirea Mea pe lume în acea perioadă. Foarte puțini sunt cei care își fac timp pentru reculegere și contemplare și permit ca bucuria să fie una interioară și ca sărbătoarea comemorării să se desfășoare în spirit.

78. Astăzi, ca în toate timpurile, oamenii au transformat zilele de comemorare în sărbători profane și lipsite de sens, pentru a căuta plăceri pentru simțuri, departe de ceea ce ar trebui să fie bucuriile spiritului.

79. Dacă oamenii ar folosi această zi pentru a o dedica spiritului, meditând la iubirea divină, a cărei dovadă incontestabilă a fost faptul că Eu M-am făcut om pentru a trăi alături de voi — cu adevărat, vă spun, credința voastră ar străluci în ceea ce este mai înalt în ființa voastră și ar fi steaua care v-ar arăta calea care duce la Mine. Sufletul vostru ar fi atât de pătruns de bunătate, încât pe drumul vieții voastre ați revărsa asupra celor nevoiași bunătăți, mângâiere și căldură. V-ați simți mai mult decât frați și surori, v-ați ierta din inimă pe cei care v-au jignit. V-ați simți plini de tandrețe la vederea celor respinși, a acelor copii fără părinți, fără adăpost și fără iubire. V-ați gândi la popoarele fără pace, unde războiul a distrus tot ce este bun, nobil și sfânt în viața omenească. Atunci rugăciunea voastră ar ajunge pură la Mine și Mi-ar spune:

„Doamne, ce drept avem noi la pace, atâta timp cât există atâția frați și surori ai noștri care suferă teribil?”

80. Răspunsul Meu la aceasta ar fi următorul: întrucât ați simțit durerea semenilor voștri și v-ați rugat și ați avut compasiune, adunați-vă în casa voastră, așezați-vă la masă și bucurați-vă în acea oră binecuvântată, căci Eu voi fi prezent acolo. Nu ezitați să vă bucurați, deși știți că în acel moment sunt mulți care suferă; căci, adevărat, vă spun, dacă bucuria voastră este sinceră, din ea va izvor , o suflare de pace și de speranță, care îi va atinge pe cei aflați în suferință ca o undă de iubire.

81. Nimeni să nu creadă că vreau să șterg din inimile voastre cea mai pură sărbătoare pe care o celebrați în cursul anului, când comemorați nașterea lui Isus. Vreau doar să vă învăț să dați lumii ceea ce i se cuvine și sufletului ceea ce îi revine; căci dacă sărbătoriți atâtea sărbători pentru a celebra evenimente omenești — de ce nu lăsați această sărbătoare sufletului, ca acesta, devenind copil, să vină să-Mi aducă darul iubirii sale, ca să dobândească simplitatea păstorilor pentru a Mă venera și smerenia magilor, pentru a-și pleca capul și a-și oferi cunoștințele în fața Domnului adevăratei înțelepciuni?

82. Nu vreau să sting bucuria care înconjoară viața oamenilor în aceste zile. Nu este doar puterea unei tradiții — ci faptul că milostivirea Mea vă atinge, lumina Mea vă luminează, iubirea Mea vă învăluie ca o mantie. Atunci simțiți inima plină de speranță, bucurie și tandrețe, plină de nevoia de a dărui, de a trăi și de a iubi. Doar că nu lăsați întotdeauna acele sentimente și inspirații să se exprime în adevărata lor mărinimie și sinceritate; căci risipiți acea bucurie în plăcerile lumii, fără a permite sufletului, pentru care Mântuitorul a venit pe lume, să trăiască acel moment, să intre în acea lumină, să se purifice și să fie mântuit. Căci acea Iubire Divină, care s-a făcut om, este veșnic prezentă pe calea vieții fiecărui om, pentru ca el să găsească viața în ea. (299, 43-48)

Prezența lui Dumnezeu în ciuda formelor false de cult

83. Deoarece omul este materializat, el trebuie să Mă caute prin cultul senzorial, iar deoarece ochii spiritului său nu sunt deschiși, el trebuie să-Mi creeze o imagine pentru a Mă vedea. Deoarece nu s-a sensibilizat sufletește, el cere mereu minuni și dovezi materiale pentru a crede în existența Mea și Îmi pune condiții pentru a-Mi sluji, a Mă urma, a Mă iubi și a-Mi da ceva în schimb pentru ceea ce îi dau. Așa văd Eu toate bisericile, toate comunitățile religioase, toate sectele pe care oamenii le-au creat pe tot pământul. Ele sunt pătrunse de materialism, de fanatism și idolatrie, de mister, înșelăciune și profanări.

84. Ce accept Eu din toate acestea? Doar intenția. Ce ajunge la Mine din toate acestea? Nevoia sufletească sau fizică a copiilor Mei, puținul lor de iubire, dorința lor de lumină. Aceasta este ceea ce ajunge la Mine, și Eu sunt alături de toți. Nu privesc bisericile, nici formele, nici riturile. Vin la toți copiii Mei în mod egal. Le primesc sufletul în rugăciune. Îi atrag la pieptul Meu pentru a-i îmbrățișa, ca să simtă căldura Mea și ca această căldură să fie un stimulent și o încurajare pe calea lor de încercări și de încercări . Dar, pentru că accept intenția bună a omenirii, nu trebuie să permit ca ea să rămână veșnic în întuneric, învăluită în idolatria și fanatismul ei.

85. Vreau ca omul să se trezească, ca sufletul să se înalțe spre Mine și, în înălțarea sa, să poată vedea adevărata glorie a Tatălui său și să uite strălucirea falsă a liturghiilor și a riturilor. Vreau ca, atunci când își va atinge adevărata înălțare, să se reînnoiască, să se elibereze de nevoile omenești și să depășească atașamentul de simțuri, pasiunile, viciile și să se regăsească pe sine; pentru ca niciodată să nu-i spună Tatălui că este un vierme de pământ; pentru ca să știe că Tatăl l-a creat după chipul și asemănarea Sa. (360, 14-16)

86. Există multe comunități religioase pe pământ, iar majoritatea lor se bazează pe credința în Hristos. Cu toate acestea, ele nu se iubesc între ele și nici nu se recunosc reciproc ca ucenici ai Maestrului Divin.

87. Nu credeți că, dacă ar fi înțeles cu toții învățătura Mea, ar fi pus-o în practică, conducând confesiunile spre împăcare și pace? Dar nu a fost așa. Toți s-au comportat distant unul față de celălalt, separând și dezbinând spiritual oamenii, care se consideră apoi dușmani sau străini. Fiecare caută mijloace și argumente pentru a-i dovedi celuilalt că el este deținătorul adevărului și că ceilalți se înșeală. Dar nimeni nu are puterea și curajul de a lupta pentru unirea tuturor, și nici nu are bunăvoința de a descoperi că în fiecare credință și în fiecare formă de cult se află o parte de adevăr. (326, 19-20)

Capitolul 15 – Creștini de fațadă, erezii bisericești și abuzuri

Creștini de nume

1. Cea mai mare parte a acestei umanități se numește creștină; însă Maestrul vă spune: dacă ar fi cu adevărat creștină, ar fi biruit deja restul oamenilor cu iubirea, smerenia și pacea sa. Dar învățătura Mea, lăsată deja ca testament în „A doua epocă", nu se află în inima omenirii, nu trăiește și nu înflorește în faptele oamenilor. Ea este păstrată în cărți prăfuite, iar Eu nu am venit să vorbesc oamenilor despre cărți.

2. În loc de o carte, v-am adus viața Mea, Cuvântul Meu și faptele Mele, suferința și moartea Mea ca om. Motivul pentru care cea mai mare parte a umanității, care se numește creștină, nu are nici pacea, nici harul lui Hristos d , este acesta: pentru că oamenii nu-L iau ca model, pentru că nu trăiesc după învățătura Lui. (316, 5)

3. Ascultați-Mă, ucenici, ca să îndepărtați din mintea voastră vechile concepții de credință. Creștinismul s-a împărțit în grupări religioase care nu se iubesc între ele, care își umilesc, disprețuiesc și amenință frații prin judecăți greșite. Vă spun că sunt creștini fără iubire, de aceea nu sunt creștini, căci Hristos este iubire.

4. Unii îl descriu pe Iehova ca pe un bătrân plin de defecte umane, răzbunător, crud și mai înfricoșător decât cel mai rău dintre judecătorii voștri de pe pământ.

5. Nu vă spun aceasta ca să râdeți de cineva, ci ca să vi se purifice concepția despre iubirea divină. Acum nu știți în ce fel M-ați adorat în trecutul vostru. (22, 33-35)

6. Cum este posibil ca popoarele care se numesc creștine să se distrugă prin război și chiar să se roage înainte de a pleca să-și ucidă frații, cerându-Mi să le dau victoria asupra dușmanilor lor? Poate sămânța Mea să existe acolo unde, în loc de iubire, domnește ura, iar în loc de iertare, răzbunarea? (67, 28)

7. Tuturor oamenilor de diferite confesiuni și religii le spun că nu au știut să pună bogățiile materiale la locul lor, pentru a le da apoi celor spirituale locul care li se cuvine. Dacă oamenii ar împlini legile Mele, ar vedea deja de aici reflexia Țării Promise și ar auzi sunetul vocilor locuitorilor ei.

8. Voi pretindeți că credeți în existența Mea și că aveți credință în divinitatea Mea; de asemenea, spuneți că voia Mea să se împlinească. Dar, adevărat, vă spun: cât de mică este credința voastră și supunerea voastră față de ceea ce Eu dispun! Dar Eu trezesc în voi credința adevărată, pentru ca voi să fiți puternici pe calea pe care v-am pregătit-o. (70, 12-13)

9. Astăzi nu vă cer sângele vostru, ca să vă jertfiți viața. Ceea ce vă cer este iubire, sinceritate, adevăr, altruism.

10. Așa vă învăț Eu, și în aceasta vă instruiesc și astfel îi educ pe discipolii divinității Mele în această A Treia Epocă; căci vă văd privind cu indiferență cursul lumii, și anume pentru că nu știți să vă puneți în locul inimilor oamenilor, unde există atâta mizerie și atâta durere.

11. Domnește o mare inegalitate; căci văd stăpâni cărora le lipsește doar coroana pentru a se putea numi regi, și văd supuși care sunt adevărați sclavi. Din aceasta s-a aprins o luptă. Printre acei stăpâni care s-au îmbogățit în lume, sunt mulți care se numesc creștini, dar vă spun că abia îmi cunosc Numele.

12. Cei care nu-și văd aproapele în semenii lor, care adună bogății și

pun mâna pe ceea ce aparține altora, nu sunt creștini, pentru că nu cunosc compasiunea.

13. Va veni lupta dintre spiritual și material, omenirea va fi prinsă în această confruntare. Dar câte suferințe va trebui să îndure pentru ca dreptatea să învingă! (222, 43-45)

Necredincioșii și fanaticii religioși

14. Vă spun că este mai bine pentru voi să fiți plini de incertitudini și negări decât plini de convingeri false sau minciuni pe care le considerați adevăruri. Negarea sinceră, care izvorăște din îndoială sau din necunoaștere, vă face mai puțin rău decât acceptarea nesinceră a ceva fals. Îndoiala sinceră, care tânjește după înțelegere, este mai bună decât credința fermă într-un mit oarecare. Incertitudinea disperată, care strigă după lumină, este mai bună decât siguranța fanatică sau idolatră.

15. Astăzi predomină pretutindeni necredincioșii, cei dezamăgiți și cei amărâți. Sunt rebeli care adesea văd mai clar decât ceilalți, care nu percep comportamentul ritualic ca atare. Nici asigurările pe care le-au auzit de la cei care îi conduc spiritual pe oameni nu îi conving. Căci toate acele teorii complicate nu le umplu inima, care tânjește după apă curată, care să le potolească frica.

16. Cei pe care voi îi considerați rebeli arată adesea, prin întrebările lor, mai multă lumină a cunoașterii decât cei care, crezându-se învățați și mari, le răspund. Ei simt, văd, percep, aud și înțeleg mai clar decât mulți dintre cei care se numesc maeștri în învățăturile divine. (248, 12)

17. Cât de evidentă și de simplă este adevărul! Cât de clară și de simplă este spiritualitatea! Și totuși — cât de greu este de înțeles pentru cel care rămâne încăpățânat în întunericul fanatismului și al tradițiilor sale. Mintea lui nu poate înțelege că există ceva mai mult decât ceea ce el înțelege; inima lui se împotrivește să renunțe la ceea ce pentru el a fost Dumnezeul și Legea sa: tradiția și ritul.

18. Credeți oare că îi disprețuiesc pe cei care nu vor să recunoască deloc adevărul Meu? Nu, copiii Mei, milostivirea Mea este infinită, și tocmai către aceștia Mă îndrept pentru a-i ajuta să-și părăsească închisoarea, ca să se bucure de contemplarea Luminii. Lor le sunt rezervate încercările necesare pentru trezirea lor la credință. Nu vor fi încercări care să le depășească puterile, ci lecții înțelepți adaptate fiecărui suflet, fiecărei vieți, fiecărui om.

19. De acolo, dintre acele minți întunecate, dintre acele inimi bolnave de fanatism religios și de ignoranță, îi veți vedea apărând pe marii și pasionații soldați ai adevărului. Căci în ziua în care se vor elibera de lanțurile lor, de întunericul lor și vor vedea lumina, nu-și vor putea reține bucuria și vor striga cu toată puterea că M-am întors pentru a salva lumea,

ridicând-o pe scara spiritualizării către adevăratul Regat. (318, 48-50)

Denaturările învățăturii lui Isus și consecințele lor

20. Vă dau Cuvântul Meu cu același conținut spiritual cu care v-am vorbit în „A doua epocă” și v-am reamintit multe dintre învățăturile Mele pe care le-ați uitat sau de la care v-ați îndepărtat din cauza interpretărilor eronate ale strămoșilor voștri.

21. Ați încălcat atât de mult învățătura Mea, încât vă pot spune: ați creat o cale care este complet diferită de a Mea, dar căreia i-ați dat același nume. Nimeni în afară de Mine nu v-a putut elibera de rătăcirea voastră — cu cuvinte de viață, de iubire și de adevăr.

22. Cercetați și înțelegeți, așadar, cuvântul Meu acum, când Mă ascultați, și atunci va fi lumină în voi. Acesta este momentul în care vă spun cu deplină claritate că reîncarnarea sufletului este un fapt, că ea există ca lumină a dreptății și iubirii divine încă de la începutul umanității, fără de care nu ați putea avansa pe lunga cale a desăvârșirii sufletului. (66, 63-65)

23. Foarte puțin au revelat bisericile oamenilor despre suflet. Dar acum se vor trezi din letargia lor, și vor fi binecuvântați cei care vor depăși îndoielile și temerile și vor dezvălui omenirii adevărul pe care l-au ascuns. Eu îi voi lumina cu lumina iertării, a harului și a înțelepciunii Mele.

24. Când omenirea va recunoaște atunci că bisericile nu sunt acolo doar pentru ca oamenii de pe pământ să trăiască moral, ci că au sarcina de a conduce sufletul spre patria sa veșnică, omenirea va fi făcut un pas înainte pe calea dezvoltării sale sufletești. (109, 15 16)

25. După existența Mea ca Iisus printre oameni, am trimis întotdeauna pe cei care au venit ca „soldați” sau apostoli, pentru a confirma învățătura Mea prin faptele lor și pentru a împiedica omenirea să-Mi denatureze învățăturile. Dar mulți „surzi” și „orbi”, care au interpretat Cuvântul Meu în mod imperfect, au avut păreri împărțite și au creat astfel diversitatea sectelor. Totuși, dacă oamenii sunt separați spiritual — cum ar putea să se iubească unii pe alții conform celei mai înalte porunci a Legii Mele?

26. De aceea vă spun că această civilizație este doar o aparență, deoarece oamenii înșiși o distrug. Atâta timp cât omenirea nu va construi o lume pe fundamentele Legii Mele a dreptății și iubirii, ea nu va putea avea pacea și lumina Spiritului, pe virtuțile cărora ar crea și ar modela o adevărată lume a evoluției ascendente — atât în plan spiritual, cât și în știință și morală. (192, 17)

27. Numai reînnoirea și idealul desăvârșirii vă vor face să vă întoarceți pe calea adevărului.

28. Cei care se consideră interpreți ai Legii Divine vă spun că, pentru depravarea și încăpățânarea voastră, vă așteaptă chinurile iadului și că numai dacă vă mărturisiți pocăința, vă chinuie și vă răniți trupul și îi aduceți lui Dumnezeu ofrande materiale, El vă va ierta și vă va duce în Împărăția Sa — adevărat, vă spun, ei se înșală.

29. Unde veți ajunge, oameni, conduși de cei pe care voi îi admirați ca mari maeștri ai revelațiilor sfinte și pe care Eu îi consider rătăciți? De aceea vin Eu să vă mântuiesc cu lumina acestei învățături, care vă va face să înaintați pe calea iubirii Mele. (24, 46-47)

30. Oamenii au ascuns adevăratul sens al învățăturii Mele, pentru a vă arăta în schimb un Hristos care nu este nici măcar o umbră a Celui care a murit pentru a vă da viața.

31. Astăzi trăiți consecințele îndepărtării voastre de Maestrul care v-a învățat. Sunteți înconjurați de durere, apăsați de sărăcia voastră, chinuiți de ignoranță. Dar a sosit timpul în care abilitățile și darurile adormite în om se trezesc și vestesc, ca niște heralzi, că a început o nouă eră.

32. Bisericile, știința și justiția oamenilor vor încerca să împiedice înaintarea a ceea ce pentru ei este o influență străină și dăunătoare. Dar nu va exista nicio putere care să poată opri trezirea și progresul spiritului. Ziua eliberării este aproape. (114, 5-8)

33. Cei care pretind că Mă cunosc M-au reprezentat prost pe pământ, și acesta este motivul pentru care mulți Mi-au întors spatele.

34. Nu-i voi trage la răspundere pe cei care se numesc atei, pentru că M-au alungat din inimile lor, ci pe cei care — denaturând adevărul — au prezentat un Dumnezeu pe care mulți nu l-au putut accepta.

35. Tot ceea ce este drept, sănătos și bun conține adevărul pe care Eu l-am vestit în toate timpurile.

36. A sosit ceasul în care trebuie să iubiți din nou adevărul, adică în care veți recunoaște din nou ceea ce este drept și bun. Deoarece v-ați născut din Mine, trebuie să ajungeți să căutați ceea ce este înalt, etern și pur. (125, 22-25)

37. Da, Israel, inima omului a căutat întotdeauna să venereze lucrurile materiale, urechea s-a încântat de cuvintele melodioase. De aceea, omul a schimbat ceea ce Eu am adus în „A doua epocă” ca învățătură creștină, transformând-o în „religie”.

38. Întotdeauna în inima omului s-au trezit egoismul, lăcomia și vanitatea, iar acestea s-au făcut regi și stăpâni, pentru ca poporul să se închine în fața lor și pentru a-l face vasal, sclav, a-l lega de păcat și a-l conduce în întuneric, în dezorientare și confuzie. (363, 36)

39. Teologii vremii aceleia vor cerceta Cuvântul Meu și noile scrieri și vor întreba: „Cine ești Tu, care ai vorbit astfel?” La fel cum cărturarii și fariseii de odinioară s-au revoltat

și Mi-au spus: „Cine ești tu, încât să calci în picioare și să înlocuiești Legea lui Moise?” Atunci le voi face să înțeleagă că cele trei revelații sunt singura Lege pe care Eu am învățat-o și am respectat-o întotdeauna.

40. Mulți dintre cei care Mă condamnă în această epocă fac parte dintre cei care au îndoit în „A doua epocă”. Dar Eu i-am păstrat și i-am trimis din nou pe pământ, pentru ca ei să fie martori la victoria Legii Mele și să-și deschidă ochii către Lumină. (234, 46-47)

Dezvoltări greșite și abuzuri în creștinism

41. O mare parte a acestei umanități se numește „creștină”, fără să știe măcar ce înseamnă cuvântul „Hristos” și fără să-i cunoască învățătura.

42. Ce ați făcut cu cuvântul Meu, cu exemplul Meu, cu învățătura Mea, pe care v-am dat-o odinioară?

43. Sunteți voi într-adevăr oameni mai dezvoltați decât cei din acea epocă? De ce nu o dovediți prin faptele spiritului vostru? Credeți oare că această viață este veșnică, sau gândiți-vă poate că trebuie să vă dezvoltați doar prin știința umană?

44. Eu v-am învățat adevărata împlinire a Legii, pentru ca voi să transformați această lume într-un mare templu în care să fie venerat adevăratul Dumnezeu, unde viața omului ar fi un dar constant de iubire pentru Tatăl, pe care el ar trebui să-L iubească în fiecare dintre aproapele său și, în acest fel, să-I aducă tribut Creatorului și Stăpânului său.

45. Dar astăzi, când M-am întors la oameni — ce găsesc acolo? Minciuna și egoismul au înlocuit adevărul și iubirea de aproapă; mândria și vanitatea au înlocuit blândețea și smerenia; idolatria, fanatismul și ignoranța ă au înlocuit lumina, înălțarea și spiritualizarea; Lăcomia și profanarea domnesc acolo unde ar trebui să existe doar zelul pentru datorie și dreptatea; ura și certurile dezlănțuite între frați au înlocuit fraternitatea, pacea și iubirea.

46. Dar Eu voi veni la templul Meu pentru a-i alunga de acolo pe negustori, așa cum am făcut în „A doua epocă” în templul din Ierusalim, și le voi spune încă o dată: „Nu faceți din casa rugăciunii o piață de negustori.” Voi învăța oamenii, pentru ca fiecare să slujească înaintea adevăratului altar, ca să nu mai fie prinși în rătăcire și nici să nu se rătăcească din neștiință din cauza interpretărilor greșite pe care le dau Legii Mele. (154, 15-20)

47. Exemplul Meu și al apostolilor Mei nu a fost luat ca model de toți cei care au încercat să Mă urmeze. Mulți s-au transformat în stăpâni, în loc să fie slujitori, și-au umplut inima de sentiment de superioritate și de mândrie și au căutat doar bogăție, fast și onoruri. Au uitat astfel nevoile celor săraci și au devenit indiferenți și insensibili față de mizeria și suferința celorlalți. De

aceea, oamenii merg în căutarea adevărului de la o confesiune la alta, de aceea au nevoia spirituală de a crea noi secte pentru a Mă căuta în mod liber.

48. Cei care înainte erau considerați sfinți și semizei sunt astăzi respinși de o umanitate dezamăgită.

49. Oamenii nu mai merg la duhovnic pentru a fi iertați de greșelile lor, deoarece consideră că nu sunt demni de aceasta. Iar amenințarea cu focul veșnic al iadului nu mai impresionează și nu mai înspăimântă inima păcătosului.

50. Profitând de această dezorientare spirituală, lupul pândește din spatele tufișului.

51. Fiecare slujitor al Divinității Mele și fiecare reprezentant are sarcina de a crea pace între oameni, dar aceasta este exact opusul a ceea ce fac ei în această perioadă. Fiecare se consideră primul, fiecare vrea să fie cel mai puternic și uită astfel că singurul Puternic, care sunt Eu, se află în toți.

52. Acum puteți înțelege de ce v-am promis că voi reveni în „A Doua Epocă"; acum vă este clar de ce vă învăț din nou. Căci numai Cuvântul Meu poate îndepărta legătura întunecată a spiritului, numai Iubirea Mea este în stare să vă izbăvească de păcatele voastre. (230, 23-28)

53. Asupra greșelilor grave și a abaterilor comise împotriva Legii Mele va veni judecata Mea. Nu va exista nici o singură abatere care să nu fie corectată de Maestrul desăvârșit. Nu vă lăsați induși în eroare: îndreptați-vă greșelile și nu judecați. Înțelegeți că Eu nu vă pedepsesc niciodată — voi înșivă vă pedepsiți.

54. Eu aduc lumină celui care a păcătuit din neștiință și îl îndemn la pocăință pe cel care a păcătuit cu bună știință, pentru ca amândoi să se apuce, plini de încredere în iertarea Mea, să îndrepte greșeala comisă. Aceasta este singura cale de a ajunge la Mine.

55. Luați aminte la toate acestea, voi, oamenii bisericii, care conduceți oamenii pe căile diferitelor confesiuni. Rugați-vă și conduceți-i pe ai voștri spre spiritualizare. A sosit acum timpul să vă căiți de rătăcirile voastre și să începeți o luptă împotriva materialismului uman, care este moarte și întuneric pentru suflet. Pentru aceasta trebuie să folosiți adevărul Meu, să luați Cuvântul Meu ca armă și să trăiți în învățătura Mea.

56. Eu nu am nicio preferință pentru una sau alta dintre confesiuni. Nu Eu voi fi de partea voastră, ci voi trebuie să fiți de partea Mea. Căci dacă veți face aceasta, veți fi reușit să vă uniți spiritual pe toți. (162, 27-30)

57. Învățătura Mea plină de spiritualitate va încolți în inima acestui popor, pentru ca în viitor să dea roadele adevărului și ale vieții. Cuvântul Meu se va răspândi peste pământ și nu va lăsa niciun loc în care să nu curățească, să lumineze și să judece.

58. Atunci popoarele vor începe să se trezească la viața spirituală, cea adevărată și veșnică, și vor elimina partea exterioară și materialistă a diverselor lor forme de cult, pentru a se limita la a se îndrepta spre esența Legii Mele.
59. Omenirea va descoperi puterea pe care o conferă spiritualitatea și își va îndrepta privirea departe de tot ceea ce a ținut-o pe loc atâtea secole.
60. La ce folosește faptul că simbolul creștinismului, adică crucea, se află de milioane de ori pe pământ, dacă oamenii nu sunt de bună voință și nu se iubesc unii pe alții?
61. Aspectul exterior nu mai are putere asupra oamenilor, nu mai există respect, nici credință, nici regret pentru faptul că au rănit. De aceea vă spun că simbolurile și formele de cult vor dispărea, pentru că timpul lor a trecut și va fi închinarea interioară cea care va ridica omul spre lumină, îl va înălța și îl va conduce la Mine. (280, 63-67)

IV. Legea – Iubirea de Dumnezeu și de aproapele

Capitolul 16 – Legea Divină

Puterea Legii Divine

1. Sunt mulți oameni care consideră învățătura Mea ca fiind depășită; însă motivul este că materializarea lor nu le permite să descopere sensul etern al învățăturilor Mele.
2. Legea Mea este neschimbătoare. Oamenii, cu culturile, civilizațiile și legile lor, sunt cei care sunt trecători, iar din toate acestea nu dăinuie decât ceea ce a zidit Spiritul prin faptele sale de iubire și milă. El este cel care, după fiecare zi de muncă, după fiecare încercare, când se adresează izvorului înțelepciunii divine, vede stânca de neclintit a Legii Mele și cartea mereu deschisă care conține învățătura Spiritului. (104, 31-32)
3. I-am luminat pe toți oamenii cu lumina Mea și le-am revelat astfel singura adevăr existent; dar vedeți voi cum fiecare om și fiecare popor simte, gândește, crede și interpretează în mod diferit.
4. Aceste moduri diferite de gândire ale oamenilor au provocat diviziunile lor, deoarece fiecare popor și fiecare rasă urmează căi diferite și susține idealuri diferite.
5. Majoritatea s-a îndepărtat de calea luminoasă și adevărată, considerând că împlinirea Legii Divine înseamnă sacrificii, renunțări și eforturi supraomenești, și a preferat să-și înființeze comunități religioase și secte proprii, ale căror legi și ritualuri sunt mai ușor de respectat pentru ei. În acest fel, oamenii cred că pot potoli dorința de lumină și înălțare pe care o simt în sufletul lor.
6. Au trecut multe secole și multe epoci fără ca oamenii să

conștientizeze că împlinirea Legii Mele nu este un sacrificiu uman și că, dimpotrivă, ei sacrifică trupul și sufletul lumii atunci când nu respectă poruncile Mele. Ei nu și-au dat seama, nu au vrut să înțeleagă că cel care trăiește după cuvântul Meu va găsi adevărata fericire, pacea, înțelepciunea și slava pe care oamenii materializați și le imaginează în moduri atât de diferite.

7. Lumea morală și științifică care vă înconjoară este opera unor oameni cu idealuri materialiste — a unor oameni care au urmărit doar îmbunătățirea materială a umanității, iar Eu le-am permis să-și facă opera, să o ducă până la limitele ei, să-i cunoască consecințele și să-i culeagă roadele, pentru ca din aceasta să poată trage lumina experienței. În acea lumină se va revela dreptatea Mea, iar în acea dreptate va fi prezentă Legea Mea, care este Iubirea. (313, 60-64)

8. Dacă v-aș permite să aplicați învățătura Mea în viața voastră după voia voastră și nu după a Mea — adevărat vă spun, voi nu ați ieși niciodată din stagnarea voastră spirituală și nu ați permite sufletului vostru niciodată dezvoltarea, înflorirea și desăvârșirea sa.

9. Iată-i pe oamenii care au devenit leneși în religiile lor, care nu mai fac niciun pas spre Lumină, pentru că nu s-au supus la ceea ce poruncește Legea Divină, ci au încercat să supună Legea voinței lor, umplând-o cu mituri și erezii.

10. A fost necesar ca mulți oameni ai acestui timp să se elibereze de orice religie, pentru a Mă putea căuta cu spiritul și pentru a-și putea dezvolta toate acele calități, daruri și abilități pe care le simt în adâncul ființei lor. (205, 6-8)

Legea iubirii lui Dumnezeu în lucrarea spirituală

11. Dumnezeul vostru este Cel care vă vorbește, vocea Mea este Legea. Astăzi o auziți din nou, fără a fi nevoie să o ciopliți în piatră sau să trimit Cuvântul Meu întrupat printre voi. Vocea Mea divină este cea care vine la spiritul vostru și îi revelează începutul unei epoci în care omul va deveni drept, se va împăca cu Creatorul său și se va purifica, așa cum este scris. (15, 8)

12. Prin Isus v-am dat învățătura desăvârșită. Contemplați parcursul vieții Mele ca om, de la naștere până la moarte, și atunci iubirea vi se va revela într-un mod viu și desăvârșit.

13. Nu vă cer să fiți ca Iisus, căci în El era ceva ce voi nu puteți atinge: să fiți desăvârșiți ca oameni, întrucât Cel care era în El era Dumnezeu Însuși într-o formă limitată. Dar vă spun totuși că trebuie să-L urmați.

14. Legea Mea veșnică v-a vorbit întotdeauna despre această iubire. V-am spus în vremurile de început: „Să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul tău” și „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”.

15. Mai târziu v-am dat aceste cuvinte inspiratoare: „Iubiți-vă frații și surorile așa cum v-a iubit Tatăl”; „Iubiți-vă unii pe alții”.

16. În acest timp v-am revelat că trebuie să-L iubiți pe Dumnezeu mai mult decât orice creatură, că trebuie să-L iubiți pe Dumnezeu în tot ceea ce există și tot ceea ce există în Dumnezeu, că trebuie să practicați milostenia și încă o dată milostenia față de semenii voștri, pentru ca să-L vedeți pe Tatăl în toată slava Sa; căci milostenia este iubire. (167, 15-19)

17. Nici măcar nu vă spun că această învățătură spirituală va fi religia lumii; căci niciodată nu am adus religie, ci Lege. Mă limitez să vă spun că Legea care va triumfa pe Pământ și va avea o valabilitate durabilă pe acesta, pentru a lumina existența oamenilor, va fi Legea Iubirii, pe care v-am explicat-o în învățătura Mea, pentru ca voi să o cunoașteți pe deplin.

18. Omenirea va mai face multe fapte false de iubire și caritate până când va învăța să iubească și să exercite adevărata activitate a iubirii, și mulți vor mai trebui să rătăcească de la o confesiune la alta până când spiritul lor se va înălța spre o cunoaștere superioară și vor înțelege în sfârșit că singura Lege, învățătura universală și eternă a Spiritului, este cea a iubirii, la care vor ajunge toți.

19. Toate religiile vor dispărea, și va rămâne doar lumina Templului lui Dumnezeu, care strălucește în interiorul și în exteriorul omului — templul în care voi toți veți aduce un singur cult al ascultării, al iubirii, al credinței și al bunăvoinței. (12, 63-65)

Nerespectarea Legilor Divine și consecințele sale

20. În această dimineață de comemorare solemnă, vă întreb: Ce ați făcut cu Legea pe care am trimis-o omenirii prin Moise? Oare aceste porunci au fost date doar pentru oamenii acelei epoci?

21. În adevăr vă spun că acea sământă binecuvântată nu se află în inimile oamenilor, pentru că ei nu Mă iubesc și nici nu se iubesc între ei; nu-și cinstesc părinții și nici nu respectă proprietatea altora; dimpotrivă, își iau viața unii altora, încalcă căsătoria și se acoperă de rușine.

22. Nu auziți minciuna de pe toate buzele? Nu v-ați dat seama cum un popor îi răpește pacea altuia? Și totuși, omenirea spune că îmi cunoaște Legea. Ce s-ar alege de oameni dacă ar uita complet poruncile Mele? (15, 1-3)

23. În „A doua epocă”, când Iisus a intrat în Ierusalim, a constatat că Templul, locul consacrat rugăciunii și închinării lui Dumnezeu, fusese transformat într-o piață, iar Maestrul i-a alungat cu zel pe cei care îl pângăreau în acest fel, spunându-le: „Casa Tatălui meu nu este o piață.” Aceștia erau mai puțin vinovați decât cei însărcinați să călăuzească spiritul oamenilor în

împlinirea Legii lui Dumnezeu. Preoții transformaseră templul într-un loc în care domneau ambiția și iubirea de fast, iar această stăpânire a fost distrusă.

24. Astăzi nu am folosit biciul pentru a-i pedepsi pe cei care au profanat Legea Mea. Am permis însă ca urmările propriilor lor greșeli să se facă simțite în oameni, pentru ca ei să știe să le interpreteze sensul și să înțeleagă că Legea Mea este neclintită și neschimbătoare. Eu i-am arătat omului calea, calea dreaptă, și dacă se îndepărtează de ea, se expune aspruităților unei legi drepte, căci în ea se manifestă iubirea Mea. (41, 55-56)

25. Voi ridica din nou templul Meu — un templu fără ziduri și turnuri, căci el se află în inimile oamenilor.

26. Turnul Babel încă mai dezbină omenirea, dar temeliile sale vor fi distruse în inimile oamenilor.

27. Idolatria și fanatismul religios și-au ridicat, de asemenea, turnurile lor înalte, dar acestea sunt fragile și vor trebui să se prăbușească.

28. Adevărat vă spun, legile Mele — atât cele divine, cât și cele umane — sunt sfinte, și ele însele vor judeca lumea.

29. Omenirea nu se consideră idolatră, dar, adevărat vă spun, ea încă se închină Vițelului de Aur! (122, 57)

30. Haosul s-a întors, pentru că nu există virtute, iar acolo unde nu există virtute, nu poate exista adevăr. Motivul nu este că Legea pe care Tatăl i-a dat-o lui Moise nu ar avea putere, nici că învățătura lui Iisus ar fi aplicabilă doar vremurilor trecute. Ambele sunt, în conținutul lor spiritual, legi veșnice. Dar recunoașteți că ele sunt ca un izvor din care nimeni nu este obligat să bea apă, ci că fiecare care se apropie de acest izvor al iubirii o face din proprie inițiativă. (144, 56)

31. Interpretați corect învățătura Mea; nu credeți că Duhul Meu se poate bucura când vede suferințele voastre pe pământ, sau că vin să vă iau tot ceea ce vă face plăcere, pentru a mă delecta cu asta. Eu vin pentru ca voi să recunoașteți și să respectați legile Mele, căci ele sunt demne de respectul și atenția voastră, deoarece vă aduc fericirea atunci când le ascultați.

32. V-am învățat să dați lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu și „împăratului” ce este al „împăratului”; însă pentru oamenii de astăzi există doar „împăratul”, iar Domnului lor nu au nimic de oferit. Dacă ați da lumii măcar strictul necesar, suferințele voastre ar fi mai mici. Dar „împăratul”, pe care îl lăsați să vă dicteze ce să faceți și ce să nu faceți, v-a impus legi absurde, v-a transformat în sclavi și vă ia viața fără să vă dea nimic în schimb.

33. Gândiți-vă cât de diferită este Legea Mea, care nu leagă nici trupul, nici sufletul. Ea vă convinge doar cu dragoste și vă călăuzește plină de bunătate. Vă dă totul fără interes personal și fără egoism, și totul vă răsplătește și vă compensează în timp. (155, 14-16)

Împlinirea Legii supreme

34. Când Domnul v-a spus: „Să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuți”, și dacă Maestrul v-a predicat învățătura iubirii, atunci această voce spirituală, care provine din aceeași sursă, vă spune să vă agățați de Legea Iubirii, pentru că ea are o putere pe care nici măcar cele mai mari armate ale lumii nu o posedă, și că cuceririle ei vor fi sigure și de durată, pentru că tot ceea ce construiți pe temeliile iubirii va avea viață veșnică. (293, 214 67)

35. Vă arăt adevărata viață a sufletului, pentru ca voi să nu trăiți sub amenințări nejustificate și să nu împliniți Legea Mea doar din teamă de pedeapsa despre care v-au vorbit cei care nu au știut să interpreteze corect Cuvântul Meu.

36. Înțelegeți Legea Mea, nu este complicată sau greu de înțeles. Nimeni care o cunoaște și se conformează ei nu va fi rușinat, nici nu va da loc cuvintelor sau prezicerilor false, ideilor eronate sau interpretărilor greșite.

37. Legea Mea este simplă, ea vă arată întotdeauna calea pe care trebuie să o urmați. Aveți încredere în Mine, Eu sunt Calea care vă va conduce spre cetatea albă și strălucitoare, spre Țara Promisă, care își ține porțile deschise în așteptarea sosirii voastre. (32, 9)

38. Când veți fi în sfârșit convinși că numai prin împlinirea Legii Mele puteți găsi sănătatea, fericirea și viața?

39. Voi recunoașteți că în viața materială există principii la care trebuie să vă adaptați pentru a putea supraviețui. Dar ați uitat că există principii și în domeniul spiritual, care trebuie respectate pentru ca omul să poată avea parte de izvorul vieții veșnice, care există în Divinitate. (188, 62)

40. Amintiți-vă că Eu singur sunt mântuirea voastră. În vremurile trecute, în cele prezente și în cele viitoare, Legea Mea a fost, este și va fi calea și călăuza sufletelor voastre.

41. Binecuvântați fie cei care se bazează pe Legea Mea, căci ei nu se vor rătăci niciodată la răscruci. Ei vor ajunge în Țara Promisă și vor intona cântecul triumfal. (225, 31-32)

42. Știu că, cu cât cunoașterea voastră va fi mai mare, cu atât mai mare va fi iubirea voastră față de Mine.

43. Când vă spun: „Iubiți-Mă” — știți ce vreau să vă spun cu asta? Iubiți adevărul, iubiți binele, iubiți lumina, iubiți-vă unii pe alții, iubiți Viața Adevărată. (297, 57-58)

44. Vreau să vă iubiți unii pe alții, așa cum vă iubesc Eu, și să vă iubiți și pe voi înșivă. Căci nu v-am încredințat doar conducerea și îndrumarea unui anumit număr de oameni, ci prima datorie pe care o aveți față de Mine este să aveți grijă de voi înșivă. Trebuie să vă iubiți, conștienți că sunteți chipul viu al Creatorului vostru. (133, 72)

45. Misiunea pe care am încredințat-o poporului Meu pe pământ este mare și foarte delicată. De aceea l-am căutat în fiecare epocă, pentru a-l inspira cu Cuvântul Meu și a-i revela ceva mai mult din conținutul Legii.

46. Legea iubirii, a binelui și a dreptății a fost moștenirea spirituală pe care i-am adus-o în toate timpurile. De la lecție la lecție, , am condus omenirea spre înțelegerea faptului că Legea poate fi rezumată într-o singură poruncă: cea a iubirii. Iubiți-L pe Tatăl, care este Creatorul vieții, iubiți-vă aproapele, care este parte din Tatăl, iubiți tot ceea ce Domnul a creat și a rânduit.

47. Iubirea este temelia, izvorul și sămânța înțelepciunii, măreției, puterii, înălțării și vieții. Aceasta este adevărata cale pe care Creatorul a trasat-o pentru suflet, pentru ca acesta, de la un nivel la altul și de la o locuință la alta, să simtă o apropiere tot mai mare de Mine.

48. Dacă omul, de la începutul timpurilor, ar fi făcut din iubirea spirituală un serviciu adus lui Dumnezeu, în loc să cadă în rituri idolatre și în fanatism religios, această lume, care astăzi a devenit o vale a lacrimilor din cauza fricii și a mizeriei oamenilor, ar fi fost o vale a păcii, în care sufletele ar dobândi merite pentru a ajunge, după această viață, la acele lăcașuri spirituale în care sufletul trebuie să pătrundă pe calea dezvoltării sale ascendente. (184, 35-38)

Capitolul 17 – Noul mod de a-L venera pe Dumnezeu

Evoluția formelor de închinare

1. Cât de încet se îndreaptă omenirea spre desăvârșirea închinării sale față de Dumnezeu!

2. De fiecare dată când vin la voi cu o nouă lecție, aceasta vi se pare prea avansată față de stadiul vostru de dezvoltare. Dar înțelegeți că vă pun la dispoziție o epocă, pentru ca, atâta timp cât aceasta durează, să o puteți înțelege și să o integrați în viața voastră. (99, 30-31)

3. Jertfele de animale pe care le-ați adus pe altarul lui Iehova au fost acceptate de El. Totuși, aceasta nu era cea mai bună modalitate de a vă înălța spiritul către Domnul. Atunci am venit la voi ca Iisus, pentru a vă învăța porunca divină care vă spune: „Iubiți-vă unii pe alții”.

4. Acum vă spun că învățăturile pe care vi le-am făcut cunoscute în „A doua epocă” prin faptele lui Isus au fost uneori modificate și alteori interpretate greșit. De aceea am venit, așa cum v-am anunțat, pentru a lumina adevărul Meu. Jertfa Mea de atunci a înlocuit multe jertfe de animale și v-am învățat o închinare mai desăvârșită față de Dumnezeu.

5. Noua Mea revelație din acest timp va face ca omenirea să înțeleagă că nu trebuie să folosească formele simbolice de cult fără a le interpreta mai întâi sensul,

deoarece ele sunt doar o reprezentare simbolică a învățăturilor Mele. (74, 28)

6. Rugăciunea este mijlocul spiritual pe care l-am inspirat omului pentru a dialoga cu divinitatea Mea. De aceea, ea s-a manifestat în voi încă de la început ca o dorință, ca o nevoie a sufletului, ca un refugiu în momentele de încercare.

7. Cine nu cunoaște adevărata rugăciune, nu cunoaște fericirile pe care aceasta le aduce, nu cunoaște izvorul de sănătate și de binefaceri pe care le conține. El simte, într-adevăr, impulsul de a se apropia de Mine, de a vorbi cu Mine și de a-Mi prezenta cererea sa; dar, deoarece îi lipsește spiritualitatea, ofranda de a-și îndrepta doar gândurile i se pare atât de săracă, încât caută imediat ceva material pentru a Mi-l oferi, deoarece crede că astfel Mă venerează mai bine.

8. În acest fel, oamenii au căzut în idolatrie, fanatism, rituri și culturi exterioare, prin care și-au sufocat sufletele și le-au răpit acea libertate binecuvântată de a se ruga direct Tatălui lor. Numai când durerea este foarte puternică, când chinul atinge limitele puterilor omenești, sufletul se eliberează, uită formalitățile și își dărâmă idolii, pentru a se ridica și a striga din adâncul inimii: „Tatăl meu, Dumnezeul meu!”

9. Vedeți cum popoarele, în această epocă a materialismului, sunt ocupate să se războiască între ele? Dar Eu vă spun că mulți oameni, acolo, în mijlocul acelor evenimente de război, au descoperit taina rugăciunii — acea rugăciune care izvorăște din inimă și ajunge la Mine ca un strigăt urgent de ajutor, ca o plângere, ca o rugăminte stăruitoare.

10. Când au trăit apoi minunea cerută pe drumul lor, au știut că nu există alt mod de a vorbi cu Dumnezeu decât în limbajul sufletului. (261, 22-24, 27)

Rugăciuni de fațadă, fără devotament și credință

11. O, copiii Mei de toate confesiunile, nu ucideți cele mai nobile sentimente ale sufletului și nici nu încercați să le înlocuiți cu obiceiuri și culturi exterioare.

12. Iată: dacă o mamă nu are nimic material de oferit copilului ei iubit, îl strânge la piept, îl binecuvântează cu toată dragostea ei, îl acoperă cu sărutări, îl privește cu dragoste, îl scăldă în lacrimile ei; dar niciodată nu încearcă să-l înșele cu gesturi de iubire goale.

13. Cum vă vine în minte că Eu, Maestrul Divin, aprob faptul că vă mulțumiți cu actele de cult lipsite de orice valoare spirituală, de orice adevăr și iubire, cu care încercați să vă înșelați sufletul, făcându-l să creadă că s-a hrănit, când, în realitate, devine tot mai ignorant în ceea ce privește adevărul? (21, 20-21)

14. Rugăciunea este o har pe care Dumnezeu l-a dat omului, pentru ca acesta să-i servească drept ghid pentru a se înălța (spiritual), drept

armă pentru a se apăra, drept carte pentru a se instrui și drept balsam pentru a se vindeca și a se reface de orice boală.

15. Adevărata rugăciune a dispărut de pe pământ; oamenii nu se mai roagă, iar când încearcă să o facă, o fac cu buzele, în loc să-Mi vorbească cu sufletul, și folosesc cuvinte goale, rituri și artificii. Cum vor oamenii să vadă minuni, dacă folosesc forme și practici pe care Iisus nu le-a învățat?

16. Este necesar ca adevărata rugăciune să se întoarcă printre oameni, și Eu sunt Cel care v-o învăț din nou. (39, 12-14)

17. Învățați să vă rugați, faceți-i pe semenii voștri să înțeleagă că spiritul lor este cel care trebuie să dialogheze cu Creatorul său, pentru ca ei să înțeleagă că rugăciunile lor sunt aproape întotdeauna strigătul trupului, expresia fricii, dovada lipsei lor de credință, a revoltei sau a neîncrederii lor față de Mine.

18. Faceți-i pe semenii voștri să înțeleagă că nu trebuie să-și chinuie sau să-și sfâșie trupul pentru a-Mi mișca Spiritul, pentru a-Mi trezi compasiunea sau milostivirea. Cei care își impun suferințe fizice și penitențe o fac pentru că nu au nici cea mai mică idee despre care sunt jertfele cele mai plăcute pentru Mine, nici o idee despre iubirea Mea și milostivirea Tatălui vostru.

19. Credeți că am nevoie de lacrimile din ochii voștri și de durerea din inimile voastre pentru a vă milui? Aceasta ar însemna să-Mi atribuiți asprime, insensibilitate, indiferență, egoism. Vă puteți imagina aceste defecte în Dumnezeul pe care Îl iubiți?

20. Cât de puțin v-ați străduit să Mă cunoașteți! Motivul este că nu v-ați antrenat mintea să gândească în armonie cu Spiritul. (278, 17-20)

21. Astăzi, lăsați pământul în urmă pentru câteva clipe și veniți la Mine în spirit.

22. Timp de multe secole, oamenii au ratat modul corect de a se ruga, motiv pentru care nu s-au întărit și nici nu și-au luminat calea vieții cu iubirea Mea, deoarece s-au rugat prin simțurile lor și nu cu spiritul lor.

23. Idolatria, spre care omul este atât de înclinat, a fost ca un otravă care nu i-a permis să se bucure de plăcerile spirituale ale rugăciunii interioare.

24. Câtă mizerie au târât oamenii după ei doar pentru că nu au știut să se roage! Și acest lucru este firesc, ucenici. Căci ce putere spirituală poate avea o ființă umană pentru a face față ispitelor vieții, dacă nu are nimic cu care să se apropie de izvorul vieții, care există în spiritul Meu, ? Mă caută în abisuri, în umbre, deși s-ar putea înălța pentru a Mă găsi pe vârfuri, în lumină.

25. Ah, dacă oamenii din această epocă ar înțelege puterea rugăciunii — câte fapte supraomenești ar realiza! Dar ei trăiesc o epocă a materialismului, în care încearcă chiar să materializeze Divinitatea, pentru a o putea atinge și vedea. (282, 61-64)

Adevărata rugăciune

26. Eu îi binecuvântez pe cei care se roagă. Cu cât rugăciunea lor este mai spirituală, cu atât mai mare este pacea pe care Eu le-o fac să o simtă.

27. Puteți explica ușor acest lucru; căci cine, pentru a se ruga, este nevoit să îngenuncheze în fața unor icoane sau obiecte pentru a simți prezența Divinității, nu va putea experimenta senzația spirituală a prezenței Tatălui în inima sa.

28. „Fericiți cei care cred fără să vadă", am spus odată, și acum o spun din nou; căci cine își închide ochii pentru lucrurile lumii, îi deschide pentru cele spirituale, iar cine are credință în prezența Mea spirituală, trebuie să o simtă și să se bucure de ea.

29. Când vor înceta oamenii pământului să-și refuze spiritului lor bucuria de a Mă simți în inima lor prin rugăciunea directă sau — ceea ce este același lucru — prin rugăciunea de la spirit la spirit? Atunci când lumina Mea va lumina viața oamenilor, ei vor cunoaște adevărul și își vor înțelege erorile.

30. Acum este momentul potrivit pentru a se ruga și a medita; dar cu rugăciuni libere de fanatism și idolatrie și cu o reflecție calmă și profundă asupra Cuvântului Meu divin.

31. Toate orele și toate locurile pot fi potrivite pentru rugăciune și meditație. Niciodată nu v-am spus în învățăturile Mele că ar exista locuri sau momente special destinate acestui scop. De ce să căutați anumite locuri pe pământ pentru a vă ruga, când spiritul vostru este mai mare decât lumea pe care o locuiți? De ce să Mă limitați la icoane și la locuri atât de restrânse, când Eu sunt infinit?

32. Motivul cel mai grav al sărăciei sufletești a oamenilor și al loviturilor destinului lor pământesc este modul lor imperfect de a se ruga, de aceea vă spun că această cunoaștere trebuie să ajungă la întreaga omenire. (279, 2-7)

33. Nu vă rugați întotdeauna cu aceeași concentrare interioară, de aceea nu experimentați întotdeauna aceeași pace sau aceeași inspirație.

34. Sunt ocazii în care sunteți inspirați și gândurile vi se înalță; și sunt altele în care rămâneți complet indiferenți. Cum vreți să primiți mesajele Mele întotdeauna în același mod ? Trebuie să vă educați mintea și chiar corpul vostru să colaboreze cu spiritul în momentele de rugăciune.

35. Spiritul este întotdeauna gata să se unească cu Mine; dar are nevoie de o stare bună a corpului pentru a se putea înălța în acele momente și a se elibera de tot ceea ce îl înconjoară în viața sa pământească.

36. Străduiți-vă să ajungeți la adevărata rugăciune; căci cel care știe să se roage poartă în sine cheia către pace, sănătate, speranță, putere spirituală și viața veșnică.

37. Scutul invizibil al Legii Mele îl va proteja de urmăriri și pericole. În gura sa va purta o sabie invizibilă, pentru a doborî toți adversarii care

îi stau în cale. Un far îi va lumina calea în mijlocul furtunilor. O minune îi va fi mereu la îndemână, ori de câte ori va avea nevoie de ea, fie pentru el însuși, fie pentru binele semenilor săi.

38. Rugați-vă, exersați acest dar înalt al Spiritului, căci această forță va fi cea care va mișca viața oamenilor viitorului — acei oameni care, încă în trup, vor ajunge la unirea spiritului lor cu Spiritul Meu.

39. Părinții de familie vor primi prin rugăciune inspirația necesară pentru a-și călăuzi copiii.

40. Bolnavii vor primi sănătatea prin rugăciune. Conducătorii își vor rezolva marile probleme căutând lumina în rugăciune, iar omul de știință va primi, de asemenea, revelațiile prin darul rugăciunii. (40, 40-47)

41. Ucenici: În „A doua epocă", apostolii Mei M-au întrebat cum ar trebui să se roage, iar Eu i-am învățat rugăciunea desăvârșită, pe care voi o numiți „Tatăl nostru".

42. Acum vă spun: Inspirați-vă din această rugăciune, din sensul ei, din smerenia și credința ei, pentru ca spiritul vostru să dialogheze cu al Meu. Căci atunci nu vor mai fi buzele trupești cele care vor rosti acele cuvinte binecuvântate, ci spiritul, care îmi vorbește în limba lui proprie. (136, 64)

43. Aveți grijă ca nu doar buzele voastre să Mă numească „Tată", căci mulți dintre voi obișnuiesc să facă acest lucru mecanic. Vreau ca, atunci când spuneți: „Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău", această rugăciune să vină din adâncul inimii voastre și să meditați asupra fiecărei fraze, pentru ca după aceea să fiți inspirați și în comuniune desăvârșită cu Mine.

44. V-am învățat rugăciunea puternică și desăvârșită, care îl apropie cu adevărat pe copil de Tatăl. Când rostiți cuvântul „Tată" cu fervoare și respect, cu înălțare și iubire, cu credință și speranță, distanțele se micșorează, spațiul dispare, pentru că în acest moment de dialog de la spirit la spirit, nici Dumnezeu nu este departe de voi, nici voi nu sunteți departe de El. Rugați-vă astfel și veți primi în inimile voastre cu mâinile pline binefacerea iubirii Mele. (166, 52-53)

Cele patru aspecte ale rugăciunii desăvârșite

45. Luptați, luptați pentru a atinge desăvârșirea sufletească. V-am arătat calea pentru a atinge acest scop. V-am încredințat rugăciunea ca „armă" superioară oricărei arme materiale, pentru a vă apăra pe calea vieții împotriva vicleniei. Dar cea mai bună armă o veți avea dacă împliniți Legea Mea.

46. Din ce constă rugăciunea? Rugăciunea este cerere, mijlocire, adorare și contemplare spirituală. Toate părțile ei sunt necesare, și una decurge din cealaltă. Căci în adevăr vă spun: cererea constă în faptul că omul Mă roagă să-i

împlinesc dorințele, să-i satisfac aspirațiile — ceea ce el consideră a fi cel mai important și mai salutar în viața sa. Și, cu adevărat, vă spun, copiii Mei, Tatăl ascultă rugăciunea și dă fiecăruia ceea ce are cel mai mult nevoie, ori de câte ori este spre binele său. Dar feriți-vă să cereți ceva care este în contradicție cu mântuirea sufletului vostru. Căci cei care cer doar bunuri materiale, plăceri trupești și putere trecătoare, cer să-și pună sufletul în lanțuri.

47. Plăcerile trupești nu aduc decât suferință — nu numai în această lume, ci și după trecerea în Lumea Spirituală; căci chiar și acolo poate ajunge influența acelor dorințe trupești; și pentru că sufletul nu se poate elibera de ele, va continua să fie chinuit de acele dorințe și va dori să se întoarcă iar și iar pe Pământ, pentru a se reîncarna și a continua să trăiască material. De aceea, copiii Mei, rugați-vă doar pentru ceea ce aveți cu adevărat nevoie pentru binele sufletului vostru.

48. Al doilea tip de rugăciune, mijlocirea, izvorăște din iubirea față de aproapele, acea iubire pe care v-am învățat-o ca Maestru când am venit în această lume. Rugați-vă pentru frații și surorile voastre de aproape și de departe, pentru cei care suferă în diferite națiuni consecințele războiului, care îndură tirania conducătorilor trecători ai acestei lumi.

49. Pregătiți-vă, o, copiii Mei, rugați-vă pentru semenii voștri, dar și în această mijlocire trebuie să știți să rugați, căci ceea ce contează este sufletul. Dacă un frate, părinții voștri sau copiii voștri sunt bolnavi, rugați-vă pentru ei, dar nu insistați ca ei să rămână în această viață, dacă nu aceasta este ceea ce are nevoie sufletul. Rugați-vă mai degrabă ca această suflet să devină liber, ca el să se purifice în suferințele sale, ca durerea să favorizeze evoluția spirituală ascendentă. De aceea, Maestrul v-a învățat deja în „A doua epocă”: „Tată, fie voia Ta.” Căci Tatăl știe mai bine decât oricare dintre copiii Săi de ce are nevoie sufletul.

50. Al treilea tip de rugăciune, venerarea Spiritului Divin, înseamnă venerarea a tot ceea ce este desăvârșit; căci prin acest tip de rugăciune vă puteți uni cu desăvârșirea, cu iubirea care cuprinde întregul Univers. În adorare puteți găsi starea de desăvârșire pe care trebuie să o atingeți cu toții, iar adorarea vă conduce mai departe spre contemplarea spirituală, care, împreună cu adorarea, vă aduce la unirea cu Spiritul Divin, izvorul Vieții Veșnice — izvorul care vă dă zi de zi puterea de a ajunge în Împărăția Tatălui.

51. Așa trebuie să vă rugați: începând cu rugăciunea de cerere până la contemplarea spirituală. Acest lucru vă va da putere.

52. Când veți fi bine pregătiți, nu trebuie să luptați doar pentru voi înșivă, ci și pentru a-i ajuta pe semenii voștri să parcurgă această

cale. Căci nu puteți atinge mântuirea sufletului vostru doar pentru voi înșivă, ci trebuie să luptați pentru a atinge mântuirea întregii omeniri. (358, 10-17)

Rugăciunea spontană din inimă, fără cuvinte

53. Oameni, iată vocea Duhului Sfânt, manifestarea spirituală a lui Dumnezeu prin intermediul rațiunii voastre, care nu vă revelează o nouă lege sau o nouă învățătură, ci un mod nou, mai avansat, mai spiritual și mai desăvârșit de a intra în legătură cu Tatăl, de a-L primi și de a-L venera. (293, 66)

54. Câți sunt cei care aud Cuvântul Meu, care au devenit mari interpreți ai acestuia, și totuși nu sunt cei mai buni discipoli ai învățăturii Mele, neîndeplinind porunca divină care vă spune: „Iubiți-vă unii pe alții”.

55. Priviți, în schimb, cât de ușor se transformă cel care pune în practică chiar și un atom din învățătura Mea. Vreți un exemplu în acest sens?

56. A fost cineva care, toată viața sa, Mi-a spus prin rugăciuni verbale că Mă iubește — rugăciuni formulate de alții, pe care nici măcar nu le înțelegea, deoarece erau alcătuite din cuvinte al căror sens nu-l cunoștea. Dar în curând a înțeles cum trebuie să se roage cu adevărat și, lăsând deoparte vechile obiceiuri, s-a concentrat asupra adâncului sufletului său, și-a îndreptat gândurile către Dumnezeu și, pentru prima dată, a simțit Prezența Sa.

57. Nu știa ce să-I spună Domnului său, pieptul i s-a umplut de suspine și ochii i s-au umplut de lacrimi. În mintea sa s-a format o singură frază, care suna astfel: „Tatăl meu, ce pot să-Ți spun, când eu nu știu să vorbesc cu Tine?”

58. Dar acele lacrimi, acele suspine, acea bucurie interioară și chiar confuzia sa vorbeau Tatălui într-un limbaj atât de frumos, pe cât nu-l veți putea găsi niciodată în limbile voastre omenești, nici în cărțile voastre.

59. Acel bâlbâit al omului care începe să se roage spiritual Domnului său seamănă cu primele cuvinte ale copiilor mici, care sunt bucurie și încântare pentru părinții lor, pentru că aud primele manifestări ale unei ființe care începe să se ridice la viață. (281, 22-24)

60. Sufletul mai evoluat știe că cuvântul uman sărăcește și micșorează expresia gândului spiritual. De aceea, el lasă buzele materiale să tacă, pentru a se înălța și a rosti, în limba pe care numai Dumnezeu o cunoaște, taina pe care o poartă ascunsă în adâncul ființei sale. (11, 69)

61. Câtă bucurie îmi aduceți Duhului Meu când văd că vă îndreptați gândurile în căutarea Tatălui vostru. Vă fac să simțiți prezența Mea și vă inund cu pace.

62. Căutați-Mă, vorbiți cu Mine, nu vă faceți griji că gândurile voastre sunt prea stângace pentru a vă exprima rugămintea; Eu le voi

înțelege. Vorbiți-Mi cu încrederea cu care se vorbește cu Tatăl. Încredințați-Mi plângerile voastre, așa cum ați face cu cel mai bun prieten al vostru. Întrebați-Mă ce nu știți, tot ceea ce vă este necunoscut, și Eu vă voi vorbi cu cuvântul Maestrului. Dar rugați-vă, ca în acel moment binecuvântat, în care spiritul vostru se înalță spre Mine, să primiți lumina, puterea, binecuvântarea și pacea pe care Tatăl vostru vi le acordă. (36, 15)

63. Spuneți-Mi în tăcere suferințele voastre, încredințați-Mi dorințele voastre. Deși știu totul, vreau ca voi să învățați treptat să vă formulați propria rugăciune, până când veți fi pregătiți să practicați dialogul desăvârșit al spiritului vostru cu Tatăl. (110, 31)

64. Rugăciunea poate fi lungă sau scurtă, în funcție de nevoie. Puteți, dacă doriți, să petreceți ore întregi în acea fericire spirituală, atâta timp cât trupul vostru nu obosește sau nicio altă îndatorire nu vă solicită atenția. Și poate fi atât de scurtă încât să se limiteze la o secundă, atunci când sunteți supuși vreunei încercări care v-a surprins pe neașteptate.

65. Nu cuvintele cu care mintea voastră încearcă să alcătuiască rugăciunea ajung la Mine, ci iubirea, credința sau nevoia cu care vă prezentați înaintea Mea. De aceea vă spun că vor fi cazuri în care rugăciunea voastră va dura doar o secundă, pentru că nu va fi timp să formulați gânduri, propoziții sau idei, așa cum sunteți obișnuiți.

66. Mă puteți chema de pretutindeni, căci pentru Mine locul nu are importanță, întrucât ceea ce caut Eu este spiritul vostru. (40, 36-38)

67. Când, în „A doua epocă", o femeie L-a întrebat pe Isus dacă Ierusalimul este locul în care trebuie să-L venereze pe Dumnezeu, Maestrul i-a răspuns: „Vine timpul în care nici Ierusalimul, nici vreun alt loc nu va mai fi locul potrivit pentru a-L venera pe Dumnezeu, căci El va fi venerat în Duh și în Adevăr", adică de la duh la duh.

68. Când ucenicii Mei M-au rugat să-i învăț să se roage, le-am dat ca model rugăciunea pe care voi o numiți „Tatăl nostru", prin care le-am făcut să înțeleagă că adevărata rugăciune desăvârșită este aceea care, asemenea celei a lui Isus, vine spontan din inimă și se înalță până la Tatăl. Ea trebuie să conțină ascultare, smerenie, mărturisire a păcatelor, recunoștință, credință, speranță și venerație. (162, 23-24)

Rugăciunea zilnică

69. Iubiți ucenici: practicați zilnic rugăciunea spirituală și puneți în ea toată voința voastră de a vă desăvârși.

70. Luați aminte: pe lângă faptul că ajungeți la o comuniune intimă cu Maestrul vostru și experimentați o pace infinită în acele clipe, aceasta este pentru voi cea mai bună ocazie de a primi inspirațiile Mele divine. În

ele veți găsi explicația pentru tot ceea ce nu ați înțeles sau ați înțeles greșit. Veți găsi calea de a preveni orice pericol, de a rezolva o problemă, de a elimina o neclaritate. În acea oră de dialog spiritual binecuvântat, toate simțurile voastre se vor lumina și vă veți simți mai pregătiți și mai dispuși să faceți bine. (308, 1)

71. Nu renunțați la rugăciune, chiar dacă este atât de scurtă încât nu durează mai mult de cinci minute; totuși, supuneți-vă în ea unei examinări atente, la lumina conștiinței voastre, pentru a vă urmări faptele și a ști în ce trebuie să vă îmbunătățiți.

72. Dacă, în înălțarea voastră în rugăciune, veți pierde noțiunea timpului, acesta va fi un semn de spiritualizare, deoarece ați reușit, chiar dacă doar pentru câteva clipe, să ieșiți din timp — acel timp pe care sclavii materialismului îl doresc doar pentru plăcerile lor sau pentru înmulțirea banilor lor.

73. Cel care se examinează zilnic își va îmbunătăți modul de a gândi, de a trăi, de a vorbi și de a simți. (12, 30-32)

74. V-am învățat că prin rugăciune se dobândește înțelepciunea; dar de aceea nu vreau să vă prelungiți rugăciunile. V-am cerut o rugăciune de cinci minute, și prin aceasta vreau să spun că trebuie să vă rugați scurt, pentru ca în aceste clipe să vă dăruiți cu adevărat Tatălui vostru; însă restul timpului trebuie să-l dedicați îndatoririlor voastre spirituale și materiale față de semenii voștri. (78, 52)

75. Vă învăț acum un anumit mod de a vă pregăti, pentru ca toate faptele voastre zilnice să fie inspirate de sentimente nobile și pentru ca încercările și dificultățile să nu vă oprească și nici să vă facă să dați înapoi: Când vă deschideți ochii la lumina unei noi zile, rugați-vă, apropiați-vă de Mine prin gândurile voastre, apoi faceți-vă planul zilei, inspirați de lumina Mea, și ridicați-vă acum la lupta vieții. Propuneți-vă să fiți puternici și să nu încălcați nici măcar o clipă ascultarea și credința.

76. Adevărat vă spun, în curând statornicia voastră și rezultatul faptelor voastre vă vor uimi. (262, 7-8)

Ziua de odihnă ca zi de introspecție

77. Încă din „Primele Vremuri” v-am învățat să-Mi consacrați ziua a șaptea. Deoarece omul s-a dedicat timp de șase zile îndeplinirii îndatoririlor sale lumești, era drept și cuvenit ca el să consacre cel puțin una slujirii Domnului său. Nu i-am cerut să-Mi dedice prima zi, ci ultima, pentru ca în ea să se odihnească de ostenelile sale și să se dedice contemplării spirituale, pentru ca sufletului său să-i ofere ocazia de a se apropia de Tatăl său și de a vorbi cu El prin rugăciune.

78. Ziua de odihnă a fost instituită pentru ca omul, uitând de greaua luptă a vieții pământești — chiar

dacă doar pentru o scurtă perioadă de timp — să-i dea conștiinței sale posibilitatea de a-i vorbi, de a-i aminti de Lege, și ca el să se cerceteze pe sine, să-și parasească greșelile și să-și formeze în inima sa nobile intenții de pocăință.

79. Sabatul era ziua dedicată odinioară odihnei, rugăciunii și studiului Legii. Dar, urmând tradiția, poporul a uitat sentimentele fraterne față de semenii săi și îndatoririle spirituale pe care le avea față de aproapele său.

80. Timpurile au trecut, omenirea s-a dezvoltat spiritual, iar Hristos a venit să vă învețe că trebuie să practicați iubirea față de aproapele și să faceți toate faptele bune chiar și în zilele de odihnă.

81. Iisus a vrut să vă spună astfel că, deși o zi este dedicată reculegerea și odihnei trupești, trebuie să înțelegeți că pentru împlinirea misiunii Spiritului nu putea fi prestabilită nici o zi, nici o oră.

82. Deși Maestrul v-a vorbit cu cea mai mare claritate, oamenii s-au abătut de la aceasta, și fiecare a ales ziua care i se potrivea cel mai bine. Așadar, în timp ce unii au continuat să păstreze Sabatul ca zi consacrată odihnei, alții au ales duminica pentru a-și celebra slujbele religioase.

83. Astăzi vă vorbesc încă o dată, iar învățăturile Mele vă aduc noi cunoștințe. Ați trecut prin multe experiențe și v-ați dezvoltat d . Astăzi nu contează ce zi dedicați odihnei de la greutățile pământești, ci contează să știți că trebuie să mergeți în fiecare zi pe calea pe care v-am trasat-o. Înțelegeți că nu există o oră stabilită pentru rugăciunea voastră, căci orice moment al zilei este potrivit pentru a vă ruga și a pune în practică învățătura Mea spre binele semenilor voștri. (166, 31-35)

Cereți și vi se va da

84. Voi toți purtați o rană în inimă. Cine ar putea pătrunde în interiorul vostru așa cum o fac Eu? Eu vă cunosc suferința, durerea și descurajarea în fața unei nedreptăți și a unei nerecunoștințe atât de mari, care domnesc în lumea voastră. Cunosc epuizarea celor care au trăit mult timp pe pământ și s-au străduit, și a căror existență este pentru ei ca o povară grea. Cunosc golul celor care au fost lăsați singuri în această viață. Vă spun tuturor: „Cereți și vi se va da”; căci Eu am venit să vă dau ceea ce aveți nevoie de la Mine, fie că este vorba de companie, pace sufletească, vindecare, sarcini sau lumină. (262, 72)

85. Nu vă temeți de mizerie, ea este doar trecătoare, și în ea trebuie să vă rugați și să luați ca model răbdarea lui Iov. Abundența se va întoarce, și atunci nu veți avea cuvinte suficiente să-Mi mulțumiți.

86. Când boala vă apasă, o, bolnavi binecuvântați, nu disperați; spiritul vostru nu este bolnav. Ridicați-vă la Mine în rugăciune, iar credința și spiritualizarea voastră vă vor reda

sănătatea trupului. Rugați-vă în forma pe care v-am învățat-o: spiritual. (81, 43-44)

87. Rugați-vă în momentele de încercare o rugăciune scurtă, dar sinceră și din suflet, și vă veți simți mângâiați; iar când veți ajunge să fiți în armonie cu Domnul vostru, vă voi putea spune că voia Mea este a voastră și voia voastră este a Mea. (35, 7)

88. Rugați-vă, dar rugăciunea voastră să fie determinată de planurile și faptele voastre zilnice; aceasta va fi cea mai bună rugăciune a voastră. Dar dacă vreți să-Mi adresați un gând pentru a exprima o rugăminte, spuneți-Mi doar: „Tată, fie voia Ta în mine." Astfel veți cere chiar mai mult decât ați putea înțelege și spera, iar această frază simplă, acest gând, va simplifica și mai mult acel „Tatăl nostru" pe care Mi l-ați cerut într-un alt timp.

89. Astfel aveți rugăciunea care cere totul și care va vorbi cel mai bine pentru voi. Dar nu buzele voastre trebuie să o rostească, ci inima voastră trebuie să o simtă; căci a spune nu înseamnă a simți, iar dacă o simțiți, nu este nevoie să Mi-o spuneți. Eu știu să ascult vocea Spiritului și îi înțeleg limbajul. Există o bucurie mai mare pentru voi decât să știți acest lucru? Sau credeți cumva că Eu depind de faptul că voi îmi spuneți ce trebuie să fac? (247, 52-54)

90. V-am învățat să vă rugați și să cereți pentru alții; dar vă ascult și când cereți pentru voi înșivă. Accept această rugăciune. Totuși, vă spun că timpul în care, pentru că erați încă imaturi, v-am dat ceea ce ați cerut, a trecut. Acum este voia Mea ca voi să vă comportați ca niște ucenici și să-Mi oferiți spiritul și inima voastră în rugăciune, permițându-Mi totuși să citesc în ele și să-Mi fac voia. (296, 69)

91. Când Mă întrebați sau Mă rugați, nu vă străduiți să-Mi expuneți clar problema voastră și nu vă chinuiți să căutați în mintea voastră cele mai bine formulate fraze. Îmi este de ajuns ca spiritul vostru să se detașeze în acel moment de lume și ca inima și mintea voastră să fie curate, pentru a putea primi inspirația Mea. La ce vă folosește să-Mi spuneți cuvinte minunate, dacă nu sunteți capabili să simțiți prezența Mea în interiorul vostru? Eu știu totul și nu trebuie să-Mi explicați nimic pentru ca Eu să vă pot înțelege. (286, 9-10)

92. Dacă veți fi capabili să înțelegeți învățătura Mea, ea vă va oferi multe satisfacții, vă va oferi multe ocazii de a vă dezvolta în sens ascendent. Învățați să vă rugați înainte de a lua orice hotărâre, căci rugăciunea este modul desăvârșit de a-L ruga pe Tatăl vostru, întrucât în El căutați lumină și întărire pentru a rezista în lupta vieții.

93. Când vă rugați, mintea voastră va primi în curând iluminarea care vă va permite să deosebiți clar binele de rău, ceea ce este înțelept de ceea ce nu trebuie să faceți, iar

aceasta va fi dovada cea mai evidentă că ați știut să vă pregătiți interior pentru a auzi vocea Spiritului.

94. Suportați-vă greutățile cu răbdare, iar dacă nu reușiți să înțelegeți sensul încercărilor voastre, rugați-vă, și Eu vă voi revela sensul lor, pentru ca voi să le acceptați în interiorul vostru. (333, 61, 62, 75)

95. De fiecare dată când buzele sau gândurile voastre îmi spun: „Doamne, ai milă de mine, ai milă de durerea mea — Doamne, nu-mi refuza iertarea Ta", atunci dovediți ignoranța voastră, confuzia voastră și cât de puțin Mă cunoașteți.

96. Să-Mi spuneți că ar trebui să am compasiune pentru durerea voastră? Să Mă rugați să am milă de copiii Mei? Să Mă implorați să vă iert păcatele — pe Mine, care sunt Iubirea, Harul, Milostivirea, Iertarea și Compasiunea?

97. Este bine să încercați să-i mișcați pe cei care au o inimă împietrită pe pământ și să încercați să treziți milă, cu lacrimi și rugăminți, în cei care nu au nici o urmă de compasiune față de aproapele lor; dar nu folosiți acele fraze sau gânduri pentru a-L mișca pe Cel care v-a creat din iubire și pentru a vă iubi veșnic. (336, 41-43)

98. Mulțumiți-vă cu marile binefaceri pe care Tatăl vi le-a dăruit în ceea ce privește tot ceea ce ține de viața omenească pe pământ. Nu cereți ceea ce ar putea duce la pierzarea sufletului și a trupului vostru. Eu am mai mult să vă dau decât ați putea cere de la Mine. Dar Eu sunt Cel care știe ce vă lipsește cu adevărat pe calea vieții. V-am spus: dacă știți să împliniți Legea Mea, Mă veți vedea în toată slava Mea. (337, 21)

Binecuvântarea mijlocirii

99. Nu vă obișnuiți să vă rugați doar cu cuvinte, rugați-vă cu spiritul. De asemenea, vă spun: binecuvântați prin rugăciune, trimiteți gânduri de lumină semenilor voștri, nu cereți nimic pentru voi; amintiți-vă: cine se ocupă de ceea ce este al Meu, Mă va avea întotdeauna ca păzitor deasupra sa.

100. Sămânța pe care o semănați cu iubire o veți primi înapoi înzecit. (21, 3-4)

101. Nu vă rugați doar atunci când treceți printr-o încercare dureroasă, rugați-vă și atunci când sunteți în pace, pentru că atunci inimile și gândurile voastre se vor putea ocupa de ceilalți. Nu rugați-vă doar pentru cei care v-au făcut bine sau pentru cei care nu v-au făcut rău; căci, deși acest lucru este meritoriu, nu este la fel de mare ca atunci când mijlociți pentru cei care v-au făcut rău în vreun fel. (35, 8)

102. Ce vă învăț Eu în prezent? Să binecuvântați totul și pe toți cu inima și cu spiritul; căci cine binecuvântează astfel este asemănător Tatălui său, atunci când El împarte căldura Sa tuturor. De aceea vă spun: învățați să binecuvântați cu spiritul, cu

gândurile, cu inima, și pacea voastră, puterea voastră și căldura inimii voastre vor ajunge la cel căruia i le trimiteți, oricât de departe ați crede că se află.

103. Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii s-ar binecuvânta unii pe alții, chiar fără să se cunoască și fără să se fi văzut vreodată? Pacea desăvârșită ar domni pe pământ, războiul ar fi de neimaginat!

104. Pentru ca această minune să devină realitate, trebuie să vă înălțați sufletele prin perseverență în virtute. Considerați oare că acest lucru este imposibil? (142, 31)

105. Cereți, și vi se va da. Tot ceea ce doriți pentru binele semenilor voștri — cereți-Mi-o. Cereți, uniți rugăciunea voastră cu cea a celui aflat în nevoie, și Eu vă voi îndeplini ceea ce cereți. (137, 54)

Necesitatea rugăciunii

106. „Vegheați și rugați-vă", vă spun mereu; dar nu vreau să vă obișnuiți cu acest sfat binevoitor, ci să meditați asupra lui și să acționați în conformitate cu el.

107. Vă îndemn să vă rugați, pentru că cel care nu se roagă se lasă pradă gândurilor inutile, materiale și uneori absurde, prin care, fără să-și dea seama, favorizează și alimentează războaiele fratricide. Dar când vă rugați, gândirea voastră sfâșie, ca o sabie de lumină, vălurile întunericului și capcanele ispitei care țin astăzi captive multe ființe; ea umple mediul vostru cu forță spirituală și contracarează puterile răului. (9, 25-26)

108. Oamenii au fost întotdeauna prea preocupați de splendoarea pământului pentru a reflecta asupra semnificației rugăciunii și a contemplării spirituale a ceea ce se află dincolo de această viață, astfel încât să-și poată descoperi propria esență. Cel care se roagă vorbește cu Tatăl, iar când întreabă, primește imediat răspuns. Necunoașterea oamenilor cu privire la spiritual este consecința lipsei rugăciunii. (106, 33)

109. Vă îndreptați spre o epocă în care veți ști să dați sufletului vostru, în mod drept, ceea ce i se cuvine, și lumii ceea ce îi revine. Va fi o epocă a rugăciunii adevărate, a unei venerări a lui Dumnezeu lipsite de fanatism, în care vă veți ruga înainte de orice întreprindere, în care veți ști să păstrați ceea ce v-a fost încredințat.

110. Cum ar putea omul să comită o greșeală dacă, în loc să-și facă voia, ar întreba mai întâi pe Tatăl său în rugăciune? Cel care se roagă trăiește în legătură cu Dumnezeu, cunoaște valoarea binefacerilor pe care le primește de la Tatăl său și, în același timp, înțelege sensul sau scopul încercărilor prin care trece. (174, 2 3)

Efectele benefice ale vieții de rugăciune

111. În toate timpurile v-am spus: Rugați-vă. Astăzi vă spun că prin rugăciune puteți dobândi

înțelepciune. Dacă toți oamenii s-ar ruga, nu s-ar abate niciodată de la calea luminii trasată de Mine. Prin rugăciune, bolnavii s-ar vindeca, nu ar mai exista necredincioși, iar pacea s-ar întoarce în suflete.

112. Cum poate omul să fie fericit dacă a respins harul Meu? Oare crede el că iubirea, milostenia și blândețea nu sunt calități ale vieții omenești? (69, 7-8)

113. Știți că cuvântul care nu are iubire în sine nu are nici viață, nici putere. Mă întrebați cum puteți începe să iubiți și ce trebuie să faceți pentru ca acest sentiment să se trezească în inimile voastre, iar Eu vă spun: de unde trebuie să începeți este să știți să vă rugați corect. Acest lucru vă va apropia de Maestru, iar acest Maestru sunt Eu.

114. În rugăciune veți găsi mângâiere, inspirație și putere; ea vă va dărui satisfacția prețioasă de a putea vorbi cu Dumnezeu în intimitate, fără martori și intermediari. Dumnezeu și spiritul vostru sunt uniți în acest dulce moment de confidențe, de dialog spiritual și de binecuvântări. (166, 43-44)

115. Ori de câte ori aveți nevoie de un confident, de un prieten bun, apelați la Mine și depuneți la Mine suferințele care ar putea exista în inimile voastre, iar Eu vă voi sfătui cea mai bună cale — soluția pe care o căutați.

116. Dacă sufletul vostru este apăsat de poveri, aceasta se datorează faptului că ați păcătuit. Eu vă voi primi și voi fi binevoitor în judecata Mea, vă voi întări hotărârea de a vă îndrepta și vă voi reda puterile pierdute.

117. Numai respectarea învățăturilor Mele vă va păstra în har și vă va menține sănătatea sufletească și fizică. Experiența pe care o veți dobândi va fi lumina pe care o veți acumula treptat în sufletul vostru. (262, 20-21)

118. Sufletul care știe să trăiască cu veghere nu se abate niciodată de la calea pe care Domnul său i-a trasat-o și este în măsură să-și pună în practică moștenirea și darurile până când își va atinge evoluția superioară.

119. Această ființă trebuie să avanseze în încercări, deoarece trăiește cu veghere și nu se lasă niciodată stăpânită de materie. Cel care veghează și se roagă va ieși întotdeauna victorios din crizele vieții și va parcurge calea vieții cu pas ferm.

120. Cât de diferit este comportamentul celui care uită să se roage și să vegheze! El renunță de bunăvoie să se apere cu cele mai bune arme pe care Eu le-am pus în oameni, care sunt credința, iubirea și lumina cunoașterii. El este cel care nu aude vocea interioară care îi vorbește prin intuiție, conștiință și vise. Dar inima și mintea lui nu înțeleg acea limbă și nu dau crezare mesajului propriului său spirit. (278, 2-3)

121. Rugăciunea este mijlocul revelat spiritului vostru pentru a

ajunge la Mine cu întrebările, grijile și dorința voastră de lumină. Prin acest dialog, puteți risipi îndoielile și puteți rupe vălul care ascunde orice mister.

122. Rugăciunea este începutul dialogului de la spirit la spirit, care va înflori în vremurile viitoare și va da roade în rândul acestei umanități.

123. Astăzi am revelat toate acestea poporului care Mă ascultă, pentru ca el să fie precursorul epocii spiritualizării. (276, 18-19)

Puterea rugăciunii

124. Când unul dintre voi se roagă, el nu este conștient de ceea ce realizează cu gândurile sale în lumea spirituală. De aceea, trebuie să știți că, atunci când vă rugați pentru semenii voștri — pentru acele popoare care se distrug în război —, spiritul vostru duce, la rândul său, o bătălie mentală împotriva răului în acele momente și că sabia voastră, care este pacea, rațiunea, dreptatea și dorința de bine pentru ei, se lovește de armele urii, răzbunării și orgoliului.

125. Acum a sosit timpul în care oamenii devin conștienți de puterea rugăciunii. Pentru ca rugăciunea să aibă cu adevărat putere și lumină, este necesar să Mi-o trimiteți cu iubire. (139, 7-8)

126. Capacitatea de gândire și spiritul, unite în rugăciune, creează în om o forță care este superioară oricărei forțe umane.

127. În rugăciune, cel slab este întărit, cel laș este umplut de curaj, cel ignorant este luminat, cel timid devine degajat.

128. Când spiritul este capabil să colaboreze armonios cu mintea pentru a ajunge la adevărata rugăciune, el devine un soldat invizibil care se detașează temporar de ceea ce ține de ființa sa, se mută în alte locuri, se eliberează de influența trupului și se dedică luptei sale de a face bine, de a alunga răul și pericolele, de a aduce celor nevoiași o scânteie de lumină, o picătură de balsam sau o suflare de pace.

129. Înțelegeți, pe baza tot ceea ce vă spun, cât de mult puteți face cu spiritul și cu mintea în mijlocul haosului care a cuprins această umanitate. Vă aflați într-o lume a gândurilor și ideilor contradictorii, în care pasiunile se dezlănțuie și sentimentele de ură se ciocnesc, în care gândirea este tulburată de materialism și sufletele sunt învăluite de întuneric.

130. Numai cel care a învățat, prin rugăciune, să se înalțe mental și spiritual în tărâmurile Luminii, în sferele păcii, va putea păși în lumea luptelor, în care se oglindesc toate pasiunile omenești, fără a fi învins și, dimpotrivă, lăsând în urmă ceva folositor pentru cei care au nevoie de Lumina Spiritului. (288, 18-22)

131. Învățați să vă rugați, căci și prin rugăciune puteți face mult bine, la fel cum vă puteți apăra împotriva perfidiei. Rugăciunea este scut și

armă; dacă aveți dușmani, apărați-vă prin rugăciune. Dar știți că această armă nu trebuie să rănească sau să facă rău nimănui, deoarece singura sa sarcină trebuie să fie aceea de a aduce lumină în întuneric. (280, 56)

132. Forțele naturii sunt dezlănțuite împotriva omului. Nu trebuie să vă temeți, pentru că știți că v-am dat puterea de a învinge răul și de a vă proteja semenii. Puteți porunci acelor elemente d , care aduc distrugere, să se oprească, și ele vor asculta. Dacă rămâneți în rugăciune și veghe, veți putea face minuni și veți putea uimi lumea.

133. Rugați-vă cu sinceritate, creați comuniune cu Duhul Meu, nu căutați un loc anume pentru aceasta. Rugați-vă sub un copac, pe drum, pe vârful unui munte sau în colțul locului vostru de odihnă, și Eu voi coborî să vă vorbesc, să vă luminez și să vă dau putere. (250, 24-25)

134. Adevărat vă spun că, dacă ați fi deja uniți în spirit, în gândire și în voință, rugăciunea voastră ar fi suficientă pentru a opri națiunile care trăiesc în pregătirea pentru ora în care vor să se năpustească unele asupra altora. Ați înlătura dușmăniile, ați fi un obstacol pentru toate acele planuri rele ale semenilor voștri, ați fi ca o sabie invizibilă care îi învinge pe cei puternici și ca un scut puternic care îi protejează pe cei slabi.

135. În fața acestor dovezi evidente ale unei puteri superioare, omenirea s-ar opri o clipă pentru a se gândi, iar această reflecție i-ar scuti de multe lovituri grele și încercări pe care, altfel, le-ar primi din partea naturii și a elementelor sale. (288, 27)

136. Dacă ați avea o credință mare și o cunoaștere mai profundă a puterii rugăciunii — câte fapte de milostenie ați face prin puterea gândirii voastre! Dar nu i-ați atribuit toată puterea pe care o deține și, de aceea, de multe ori nu vă dați seama ce respingeți într-un moment de rugăciune sinceră și adevărată.

137. Nu observați că ceva superior împiedică izbucnirea celui mai inuman dintre toate războaiele voastre în lumea voastră? Nu înțelegeți că asupra acestui miracol au influență milioane de rugăciuni ale bărbaților, femeilor și copiilor, care luptă cu spiritul lor împotriva forțelor întunecate și contracarează tendințele războinice? Continuați să vă rugați, vegheați în continuare, dar puneți în această activitate toată credința de care sunteți capabili.

138. Rugați-vă, poporule, și întindeți peste război, durere și mizerie mantia păcii gândurilor voastre, cu care veți forma un scut sub a cărui protecție semenii voștri vor găsi iluminare și refugiu. (323, 24-26)

Iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele ca venerare a lui Dumnezeu

139. Știți, o, noii mei ucenici, că venerarea și tributul vostru pentru

Domnul trebuie să fie constante, fără să așteptați momente sau zile anume pentru a le aduce, așa cum iubirea Tatălui vostru față de voi este constantă. Dar dacă vreți să știți cum să vă amintiți zilnic de faptele Mele de iubire, fără a cădea în fanatism, Eu vă voi spune: viața voastră trebuie să fie o închinare constantă pentru Cel care a creat totul, iubindu-vă unii pe alții.

140. Acționați astfel, și Eu vă voi îndeplini ceea ce Îmi cereți cu umilință: ca greșelile voastre să vă fie iertate. Eu vă mângâi și vă ofer alinare; dar vă spun: Când vă descoperiți greșelile și conștiința vă judecă, rugați-vă, îndreptați-vă greșelile, înarmați-vă cu putere, ca să nu mai comiteți același păcat și să nu trebuiască să-Mi cereți din nou să vă iert. Cuvântul Meu vă învață, ca să vă înălțați și să aveți acces la lumină și spiritualizare. (49, 32-33)

141. „Mi-e sete", am spus mulțimii aceleia care nu-mi înțelegea cuvintele și se delecta cu agonia mea. Ce aș putea spune astăzi, când văd că nu este doar o mulțime, ci întreaga lume care îmi rănește spiritul, fără să fie conștientă de durerea mea?

142. Setea Mea este infinită, de o măreție de neînțeles, și numai iubirea voastră o va putea potoli. De ce Îmi oferiți un cult exterior în loc de iubire? Nu știți că, în timp ce Eu vă cer apă, voi Îmi dați fiere și oțet? (94, 74-75)

143. Adevărat vă spun că tocmai cei care au suferit mult și M-au rănit adesea Mă vor iubi cel mai arzător, iar din inimile lor va curge neîncetat o jertfă pentru divinitatea Mea. Nu vor fi daruri materiale, nici psalmi, nici altare pământești. Ei știu că cea mai plăcută jertfă și venerație pentru Mine sunt faptele de iubire pe care le fac față de frații lor. (82, 5)

144. Zi de zi ajunge la Mine rugăciunea voastră spirituală, a cărei limbă natura voastră pământească nu o cunoaște, pentru că nu sunt cuvinte rostite de buzele voastre, nici idei formate de mintea voastră. Rugăciunea spiritului este atât de profundă, încât se află dincolo de capacitățile și simțurile omenești.

145. În acea rugăciune, spiritul ajunge în tărâmurile luminii și ale păcii, unde locuiesc spiritele înalte, și acolo se saturează de acea esență și se întoarce apoi la trupul său trecător, pentru a-i transmite putere. (256, 63-64)

146. Oameni: A sosit timpul în care trebuie să știți să vă rugați. Astăzi nu vă spun să vă aruncați la pământ, nu vă învăț să vă rugați cu buzele sau să Mă chemați cu cuvinte alese în rugăciuni frumoase. Astăzi vă spun: adresați-vă Mie în gând, înălțați-vă sufletul, și Eu voi coborî întotdeauna pentru a vă face simțită prezența Mea. Dacă nu știți să vorbiți cu Dumnezeul vostru, îmi vor fi de ajuns pocăința voastră, gândurile voastre, durerea voastră, îmi va fi de ajuns iubirea voastră.

147. Aceasta este limba pe care o aud, pe care o înțeleg, limba fără cuvinte, a adevărului și a sincerității. Aceasta este rugăciunea pe care v-am învățat-o în acest Timp al Treilea.

148. De fiecare dată când ați făcut o faptă bună, ați simțit pacea, liniștea și speranța Mea, pentru că atunci Tatăl vă este foarte aproape. (358, 53-55)

149. Eu disprețuiesc tot ceea ce ține de vanitatea și fastul omenești, căci la Spiritul Meu ajunge numai ceea ce este spiritual, ceea ce este nobil și mărinimos, ceea ce este pur și etern. Amintiți-vă că i-am spus femeii din Samaria: „Dumnezeu este Duh, și cei care Îl venerează trebuie să-L venereze în Duh și în Adevăr." Căutați-Mă în Infinit, în Puritate, și acolo Mă veți găsi.

150. De ce Îmi oferiți ceea ce Eu am creat pentru voi? De ce Îmi dăruiți flori, dacă ele nu sunt opera voastră? Dacă, în schimb, Îmi oferiți fapte de iubire, de milă, de iertare, de dreptate, de ajutor pentru aproapele vostru, atunci acest tribut va fi cu siguranță spiritual și se va înălța către Tatăl ca o mângâiere, ca un sărut pe care copiii îl trimit Domnului lor de pe pământ. (36, 26, 29)

151. Nici nu vreau ca voi să vă limitați cultul lui Dumnezeu la spații materiale de adunare, pentru că atunci v-ați închide spiritul și nu i-ați permite să-și întindă aripile pentru a câștiga eternitatea.

152. Altarul pe care vi-l las pentru a celebra pe el cultul pe care îl aștept este însăși viața fără nicio limită, dincolo de toate religiile, de toate bisericile și sectele, pentru că se întemeiază în spiritual, în etern, în divin. (194, 27-28)

Dialogul dintre Dumnezeu și om

153. Astăzi vin la voi cu o învățătură care — odată înțeleasă — este cea mai ușor de împlinit, chiar dacă pentru lume pare imposibil de realizat. Vă învăț slujba iubirii față de Dumnezeu prin viața voastră, prin faptele voastre și prin rugăciunea spirituală, care nu este rostită într-un loc anume, nici nu are nevoie de ritualuri sau de icoane pentru a fi inspirată. (72, 21)

154. În timp ce oamenii voiau să recunoască în Mine un Dumnezeu îndepărtat, inaccesibil, Eu Mi-am propus să le dovedesc că sunt mai aproape de ei decât genele ochilor lor.

155. Ei se roagă mecanic, iar dacă nu văd împlinite imediat toate lucrurile pe care le-au cerut cu insistență, strigă descurajați: „Dumnezeu nu ne-a ascultat".

156. Dacă ar ști să se roage, dacă și-ar uni inima și mintea cu sufletul lor, ar putea auzi în spiritul lor vocea divină a Domnului și ar simți că prezența Lui le este foarte aproape. Dar cum ar putea să simtă prezența Mea, dacă Mă roagă prin culturi exteriorizate? Cum ar putea să-și sensibilizeze sufletul, dacă își

venerează chiar și Domnul în chipuri făcute de mâinile lor?

157. Vreau să înțelegeți că sunt foarte aproape de voi, că vă puteți uni ușor cu Mine, că Mă puteți simți și că puteți primi inspirațiile Mele. (162, 17-20)

158. Exersați-vă în tăcere, care ajută spiritul să-și găsească Dumnezeul. Această tăcere este ca o sursă de cunoaștere, și toți cei care intră în ea sunt umpluți de claritatea înțelepciunii Mele. Tăcerea este ca un loc înconjurat de ziduri indestructibile, la care numai spiritul are acces. Omul poartă în mod constant în interiorul său cunoașterea locului secret în care se poate conecta cu Dumnezeu.

159. Nu contează locul în care vă aflați, vă puteți uni cu Domnul vostru oriunde, fie că sunteți pe vârful unui munte sau în adâncul unei văi, în agitația unui oraș, în pacea căminului sau în mijlocul unei lupte. Când Mă căutați în interiorul sanctuarului vostru, în tăcerea profundă a înălțării voastre, porțile templului universal și invizibil se vor deschide instantaneu, pentru ca voi să vă simțiți cu adevărat în casa Tatălui vostru, care există în fiecare spirit.

160. Când durerea încercărilor vă apasă și suferințele vieții vă distrug sentimentele, când simțiți o dorință arzătoare de a obține puțină pace, retrageți-vă în dormitorul vostru sau căutați liniștea, singurătatea câmpurilor; acolo ridicați-vă sufletul, călăuziți de Spirit, și cufundați-vă. Tăcerea este împărăția Spiritului, o împărăție invizibilă ochilor trupești.

161. În momentul intrării în extazul spiritual se ajunge la trezirea simțurilor superioare, la apariția intuiției, la strălucirea inspirației, la presimțirea viitorului, iar viața spirituală recunoaște clar ceea ce este îndepărtat și face posibil ceea ce înainte părea de neatins.

162. Dacă doriți să intrați în tăcerea acestui sanctuar, a acestei comori, trebuie să vă pregătiți voi înșivă calea, căci numai cu adevărată puritate veți putea pătrunde în ea. (22, 36-40)

163. Este necesar ca profeții Mei să se ridice din nou pentru a avertiza omenirea. Căci în timp ce există popoare care se distrug, orbiți de ambiție și violență, cei care au primit lumina Mea și judecă omenirea imparțial se tem să-și îndeplinească misiunea și să transmită Vestea Bună.

164. Dacă oamenii ar ști să se roage cu spiritul, ar auzi vocea Mea, ar primi inspirația Mea. Dar de fiecare dată când se roagă, un văl acoperă ochii lor spirituali, ascunzându-le Lumina e ă a prezenței Mele. Trebuie să vin la oameni în momentele în care trupurile lor se odihnesc, pentru a le trezi sufletul, a-i chema și a le vorbi. Hristos este Cel care pătrunde în inimile voastre ca un hoț în miezul nopții, pentru a-și semăna în ele sămânța iubirii. (67, 29)

165. Învățați să vă rugați și, în același timp, să meditați, pentru ca în fiecare dintre voi să iasă la lumină cunoașterea și înțelegerea. (333, 7)

166. Spiritualitatea este libertate. De aceea, cei care Mă ascultă în prezent și care au înțeles sensul acestei învățături eliberatoare văd cum se deschide în fața lor o vale largă, în care vor lupta și vor mărturisi că a sosit timpul în care Dumnezeu, Creatorul atotputernic, a venit pentru a institui dialogul dintre El și om. (239, 8)

167. Învățătura lui Hristos era spirituală, dar omul a înconjurat-o cu rituri și forme pentru a o aduce în sfera de înțelegere a sufletelor cu o înălțare redusă.

168. Ați intrat în epoca Spiritului, a marilor revelații, în care din fiecare cult vor dispărea materializarea, înșelăciunea și imperfecțiunea, în care fiecare om își va recunoaște, prin intermediul spiritului său, Dumnezeul său, care este în întregime Spirit. Pe această cale, el va descoperi forma dialogului desăvârșit. (195, 77-78)

169. Odată ce oamenii vor fi învățat să dialogheze cu Spiritul Meu, nu vor mai avea nevoie să consulte cărți sau să pună întrebări.

170. Astăzi încă îi întreabă pe cei despre care cred că știu mai mult, sau caută scrieri și cărți — în dorința de a găsi adevărul. (118, 37)

171. Dacă ați învăța să meditați zilnic pentru o scurtă perioadă de timp și dacă meditația voastră ar viza viața spirituală, ați descoperi o infinitate de explicații și ați primi revelații pe care nu le-ați putea obține în niciun alt mod.

172. Sufletul vostru posedă deja suficientă lumină pentru a Mă întreba și pentru a primi răspunsul Meu. Sufletul omului a atins deja un nivel înalt de dezvoltare. Observați-vă semenii din medii modeste, care, în ciuda lipsei lor de cunoștințe, surprind prin observațiile lor profunde, precum și prin modul clar în care își explică ceea ce pentru mulți alții este ceva inexplicabil. Oare își trag aceste cunoștințe din cărți sau din școli? Nu. Dar, din intuiție sau din necesitate, au descoperit darul meditației, care face parte din rugăciunea spirituală. În izolarea lor, feriți de influențe și prejudecăți, au descoperit calea de a intra în legătură cu Eternul, cu Spiritualul, cu Adevărul; și unii mai mult, alții mai puțin , toți cei care au meditat asupra adevăratei esențe a vieții au primit lumină spirituală în capacitatea lor intelectuală. (340, 43-44)

173. Mă întrebați în ce constă rugăciunea, iar Eu vă răspund: să permiteți spiritului vostru să se înalțe liber către Tatăl; să vă abandonați cu încredere și credință deplină acelui act; să primiți în inimă și în minte impresiile captate de spirit; să acceptați cu adevărată smerenie voința Tatălui. Cel care se roagă în acest fel se bucură în fiecare clipă a vieții sale de prezența Mea și nu se simte niciodată lipsit de ceva. (286, 11)

174. În cea mai pură parte a ființei sale, în spirit, voi scrie Legea Mea în acest timp, îmi voi face auzită vocea, îmi voi ridica templul; căci ceea ce nu este în interiorul omului, ceea ce nu este în sufletul său, este ca și cum nu ar exista.

175. Fie că se ridică biserici materiale uriașe în cinstea Mea, fie că Mi se oferă festivități și ceremonii pline de fast — această jertfă nu va ajunge la Mine, pentru că nu este spirituală. Orice cult exterior poartă întotdeauna în sine vanitate și etalare; dăruirea ascunsă, pe de altă parte — aceea pe care lumea nu o vede și pe care mi-o oferiți de la spirit la spirit — ajunge la Mine datorită modestiei, sincerității și autenticității sale, într-un cuvânt: pentru că a izvorât din spirit.

176. Amintiți-vă de acea parabolă a Mea care v-a fost dată în „A doua epocă" și care este cunoscută sub numele de parabola fariseului și a vameșului, și veți înțelege că învățătura Mea a fost aceeași în toate timpurile. (280, 68)

177. Știți că unii sunt iubiți fără să o merite? Așa vă iubesc Eu. Dați-Mi crucea voastră, dați-Mi necazurile voastre, dați-Mi speranțele voastre eșuate, dați-Mi povara grea pe care o purtați: Eu fac față tuturor durerilor. Simțiți-vă eliberați de povara voastră, pentru a fi fericiți; intrați în sanctuarul iubirii Mele și stați în tăcere în fața altarului Universului, pentru ca spiritul vostru să poată conversa cu Tatăl în cel mai frumos limbaj: cel al iubirii. (228, 73)

Capitolul 18 - Faptele de milostenie și importanța centrală a iubirii

Binecuvântarea retroactivă a faptelor bune

1. Observați toate formele de suferință umană, de durere, de nevoie și lăsați-vă inima să devină tot mai plină de compasiune la vederea durerii care vă înconjoară pretutindeni.

2. Dacă simțiți în adâncul ființei voastre o dorință generoasă și nobilă de a face bine, lăsați acest impuls să preia controlul și să se manifeste. Este sufletul care își transmite mesajul, pentru că și-a găsit trupul dispus și pregătit. (334, 3-4)

3. Aveți grijă ca activitatea iubirii să ocupe primul loc printre eforturile voastre și nu regretați niciodată că ați fost caritabili; căci prin această virtute veți avea cele mai mari satisfacții și sentimente de fericire ale existenței voastre și, în același timp, veți atinge toată înțelepciunea, puterea și înălțarea pe care orice suflet nobil le dorește.

4. Prin milostenia față de semenii voștri vă veți purifica sufletul și veți achita astfel vechile datorii. Vă veți înnobi viața umană și vă veți înălța viața spirituală.

5. Când veți ajunge odată la poarta la care toți veți bate, fericirea voastră va fi foarte mare, pentru că veți auzi strigătul de bun venit pe care vi-l va adresa Lumea Spirituală, care vă va binecuvânta și vă va chema la lucrarea de înnoire și spiritualizare. (308, 55-56)

6. Vă spun: binecuvântați fie acei lucrători ai Mei care sunt capabili să simtă în inima lor suferința celor care și-au pierdut libertatea sau sănătatea și care îi vizitează și îi mângâie. Căci într-o zi se vor reîntâlni – fie în această viață, fie într-o altă viață – și nu știți dacă aceștia nu vor avea atunci mai multă sănătate, mai multă libertate și mai multă lumină decât cei care le-au adus mesajul iubirii într-o închisoare sau într-un spital. Atunci își vor arăta recunoștința și vor întinde mâna celui care le-a întins-o într-un alt moment.

7. Acel moment în care le-ați adus Cuvântul Meu aproape de inima lor — acel moment în care mâna voastră le-a mângâiat fruntea și le-ați făcut să se gândească la Mine și să Mă simtă — nu va fi șters niciodată din sufletul lor, la fel cum chipul vostru și vocea voastră frățească nu vor cădea în uitare în mintea lor, motiv pentru care vă vor recunoaște oriunde v-ați afla. (149, 54-55)

8. Așa cum adierea vântului și soarele vă mângâie, așa, poporul Meu, trebuie să vă mângâiați aproapele. Acesta este timpul în care cei nevoiași și cei aflați în suferință sunt din belșug. Înțelegeți că cel care vă cere o favoare vă acordă harul de a fi de folos altora și de a lucra pentru mântuirea voastră. El vă oferă ocazia de a fi milostivi și, astfel, de a deveni asemenea Tatălui vostru. Căci omul s-a născut pentru a împrăștia sămânța binelui peste lume. Înțelegeți, așadar, că cel care vă cere ceva vă face un bine. (27, 62)

Caritatea adevărată și cea falsă

9. O, ucenici, cea mai înaltă sarcină a voastră va fi activitatea de iubire! Adesea o veți face în ascuns, fără lăudăroșenie, fără ca mâna stângă să știe ce a făcut mâna dreaptă. Dar vor fi ocazii în care activitatea voastră de iubire va trebui să fie văzută de semenii voștri, pentru ca ei să învețe să se implice în ea.

10. Nu vă faceți griji pentru răsplată! Eu sunt Tatăl care răsplătește cu dreptate faptele copiilor Săi, fără a uita pe niciunul.

11. V-am spus că, dacă veți da un pahar cu apă din iubire adevărată, aceasta nu va rămâne nerăsplătită.

12. Fericiți sunt cei care îmi spun, când ajung la Mine: „Doamne, nu aștept nimic ca răsplată pentru faptele mele; îmi este de ajuns existența și cunoașterea faptului că sunt copilul Tău, și deja spiritul meu este plin de fericire.” (4, 78-81)

13. Nu nutriți dorințe egoiste, gândindu-vă doar la mântuirea sufletului vostru și la răsplata voastră; căci dezamăgirea voastră va fi foarte dureroasă când veți ajunge

în lumea spirituală, pentru că veți descoperi că, în realitate, nu v-ați câștigat nicio răsplată.

14. Pentru ca voi să înțelegeți mai bine ce vreau să vă spun, vă dau următorul exemplu: există și au existat întotdeauna bărbați și femei care s-au străduit să facă fapte de caritate printre semenii lor și care, totuși, când au venit la Mine, nu Mi-au putut prezenta niciun merit pentru fericirea lor spirituală. Care a fost motivul? Vă puteți imagina că au fost victime ale unei nedreptăți din partea Tatălui lor? Răspunsul este simplu, ucenici: nu au putut culege nimic bun pentru ei înșiși, deoarece faptele lor nu erau sincere. Căci atunci când întindeau mâna pentru a da ceva, nu o făceau niciodată dintr-un sentiment adevărat de milă față de cel care suferă, ci gândindu-se la ei înșiși, la mântuirea sufletului lor, la răsplata lor. Pe unii i-a împins interesul propriu, pe alții vanitatea, iar aceasta nu este milă adevărată, pentru că nu a fost nici simțită, nici altruistă. Vă spun că cel care nu are sinceritate și iubire în sine nu seamănă adevărul și nici nu-și câștigă răsplata.

15. Caritatea aparentă vă poate aduce pe pământ unele satisfacții care izvorăsc din admirația pe care o stârniți și din lingușirea pe care o primiți; dar ceea ce este aparent nu ajunge în Împărăția Mea, acolo ajunge doar ceea ce este adevărat. Acolo veți ajunge cu toții, fără a putea ascunde cea mai mică pată sau necinste. Căci înainte de a putea apărea înaintea lui Dumnezeu, veți fi renunțat la mantale de gală, coroane, insigne, titluri și tot ce aparține lumii, pentru a apărea înaintea Judecătorului Suprem ca suflete simple, care dau socoteală în fața Creatorului despre sarcina care le-a fost încredințată. (75, 22-24)

16. Cel care dorește să-i fie de folos aproapelui său din iubire, se dedică binelui pe oricare dintre multele căi pe care le oferă viața. El știe că este o ființă umană care trebuie să fie gata să fie folosită de voința divină pentru scopuri foarte înalte. Vreau ca voi, o, discipoli, să dobândiți cunoaștere, pentru a-i elibera de greșelile lor pe cei care s-au rătăcit de pe calea dezvoltării ascendente.

17. Adevărata iubire — aceea care depășește sentimentele umane ale inimii — este rodul înțelepciunii. Priviți cum, prin cuvintele Mele, semăn înțelepciune în lumea voastră imaginară, iar apoi aștept rodul iubirii voastre.

18. Există multe feluri de a face bine, multe feluri de a mângâia și de a sluji. Toate sunt expresia iubirii, care este una singură — iubirea care este înțelepciunea spiritului.

19. Unii pot merge pe calea științei, alții pe cea a spiritului, iar alții pot fi conduși de sentimente, dar totalitatea tuturor va da naștere armoniei spirituale. (282, 23-26)

Activitatea iubirii spirituale și materiale

20. Dacă sunteți săraci din punct de vedere material și din această cauză nu vă puteți ajuta aproapele, nu vă întristați. Rugați-vă, și Eu voi face ca acolo unde nu este nimic să strălucească lumina și să fie pace.

21. Adevărata iubire de aproapele, din care se naște compasiunea, este cel mai bun dar pe care îl puteți oferi celor nevoiași. Dacă, atunci când dați o monedă, o bucată de pâine sau un pahar cu apă, nu aveți sentimentul iubirii față de semenul vostru — adevărat, vă spun, atunci nu ați dat nimic, atunci ar fi mai bine pentru voi să nu vă despărțiți de ceea ce dați.

22. Când vrei, o, omenire, să cunoști puterea iubirii? Până astăzi nu ai folosit niciodată acea forță care este izvorul vieții. (306, 32-33)

23. Nu vedeți dușmani, ci frați în toți cei care vă înconjoară. Nu cereți pedeapsa nimănui; fiți îngăduitori, pentru a da un exemplu de iertare și pentru ca în spiritul vostru să nu se nască remușcări. Închideți-vă buzele și lăsați-Mă pe Mine să vă judec cauza.

24. Vindecați pe cei bolnavi, redați-le rațiunea celor confuzi. Alungați spiritele care întunecă mintea și asigurați-vă că amândoi recâștigă lumina pe care au pierdut-o. (33, 58-59)

25. Ucenici: Principiul pe care v-am învățat-o în „A doua epocă”, acela de a vă iubi unii pe alții, se aplică tuturor acțiunilor din viața voastră.

26. Unii îmi spun: „Maestre, cum pot să-mi iubesc aproapele, când sunt o ființă neînsemnată, a cărei viață este umplută de muncă fizică?”

27. Acestor copii ai Mei le spun: Chiar și în această muncă fizică, care pare fără importanță, puteți să vă iubiți aproapele, dacă vă faceți munca cu dorința de a servi semenilor voștri.

28. Imaginați-vă cât de frumoasă ar fi viața voastră dacă fiecare om ar lucra cu gândul de a face bine și de a-și uni micul său efort cu cel al celorlalți. Adevărat, vă spun, atunci nu ar mai exista mizerie. Dar adevărul este că fiecare lucrează pentru sine, se gândește la sine și, cel mult, la ai săi.

29. Trebuie să știți cu toții că nimeni nu poate fi suficient pentru sine și că are nevoie de ceilalți. Trebuie să știți cu toții că sunteți profund legați de o misiune universală pe care trebuie să o îndepliniți împreună — nu însă uniți prin obligații pământești, ci prin spirit, prin inspirație și idealuri, într-un cuvânt: prin iubirea reciprocă. Fructul va fi atunci spre binele tuturor. (334, 35-37)

30. Vă spun vouă, ucenicilor, în Legea Mea a Iubirii: dacă nu puteți săvârși fapte desăvârșite precum cele pe care Eu le-am săvârșit în Isus, măcar străduiți-vă în viața voastră să vă apropiați de ele. Îmi este de ajuns să văd puțină bunăvoință pentru a Mă imita și puțină iubire față de aproapele

vostru, și deja vă stau alături și vă revelez harul și puterea Mea pe calea voastră.

31. Niciodată nu veți fi singuri în luptă. De vreme ce nu vă las singuri când sunteți apăsați de povara păcatelor voastre — credeți oare că vă părăsesc când mergeți pe calea voastră sub povara crucii acestei misiuni de iubire? (103, 28-29)

Semnificația cuprinzătoare a iubirii

32. În toate timpurile, învățătura Mea v-a arătat clar că esența voastră cea mai profundă este iubirea.

33. Iubirea este esența lui Dumnezeu. Din această forță se hrănesc toate ființele pentru a trăi; din ea a izvorât viața și întreaga creație. Iubirea este originea și scopul în destinul a tot ceea ce a fost creat de Tatăl.

34. În fața acelei forțe care mișcă, luminează și însuflețește totul, moartea dispare, păcatul se risipește, pasiunile se sting, impuritățile sunt spălate și tot ceea ce este imperfect se desăvârșește. (295, 32)

35. V-am revelat existența Mea și motivul existenței voastre. V-am dezvăluit că focul care dă viață și animă totul este iubirea. Ea este izvorul din care au izvorât toate formele de viață.

36. Iată: voi v-ați născut din iubire, existați din iubire, găsiți iertarea din iubire și veți fi în eternitate din iubire. (135, 19-20)

37. Iubirea este originea și motivul existenței voastre, o, oameni. Cum ați putea trăi fără acest dar? Credeți-Mă, sunt mulți care poartă moartea în ei și alții care sunt bolnavi doar pentru că nu iubesc pe nimeni. Balsamul vindecător care a salvat pe mulți a fost iubirea, iar darul divin care trezește la viața adevărată, care mântuiește și înalță, este tot iubirea. (166, 41)

38. Iubiți! Cine nu iubește poartă în sine o tristețe profundă: aceea de a nu poseda, de a nu simți ceea ce este mai frumos și mai înalt în viață.

39. Aceasta este ceea ce v-a învățat Hristos prin viața și moartea Sa și ceea ce v-a lăsat moștenire în cuvântul Său divin, rezumat în fraza: „Iubiți-vă unii pe alții cu acea iubire pe care v-am arătat-o Eu.”

40. Va veni ziua în care cei care nu au iubit se vor elibera de amărăciunea și prejudecățile lor, vor veni și se vor odihni lângă Mine, unde se vor întoarce la viață, când vor auzi cuvântul Meu iubitor de o infinită tandrețe.

41. Adevărat vă spun, în iubire se află puterea Mea, înțelepciunea Mea și adevărul Meu. Ea este ca o scară nemăsurat de lungă, care se manifestă în forme diferite, de la ființele umane aflate mai jos până la spiritele cele mai înalte, care au atins desăvârșirea.

42. Iubiți, chiar dacă este în felul vostru, dar iubiți mereu. Nu urâți, căci ura lasă în urmă un șir de morți, în timp ce din iubire se iartă și orice ranchiună se stinge. (224, 34-36)

43. Vă spun: cine nu-și manifestă iubirea în forma cea mai înaltă și cu sinceritate absolută, acela nu iubește. El nu va avea cunoaștere adevărată și va poseda foarte puțin. Cel care, dimpotrivă, iubește cu toată sufletul și cu toate puterile care i-au fost date, va purta în sine lumina înțelepciunii și va simți că, în realitate, este proprietarul a tot ceea ce îl înconjoară; căci ceea ce posedă Tatăl este și proprietatea copiilor Săi. (168, 11)

44. Iubirea vă va da înțelepciunea de a înțelege adevărul pe care alții îl caută în zadar pe căile anevoioase ale științei.

45. Permiteți-i Maestrului să vă călăuzească în toate faptele, cuvintele și gândurile voastre. Pregătiți-vă după modelul său bun și iubitor, și atunci veți revela Iubirea Divină. Astfel vă veți simți aproape de Dumnezeu, pentru că veți fi în armonie cu El.

46. Dacă iubiți, veți reuși să fiți blânzi, așa cum a fost Iisus. (21, 10-12)

47. Cine iubește, înțelege; cine învață, are voință; cine are voință, poate face multe. Vă spun că cine nu iubește cu toată puterea sufletului său, nu va avea nici înălțare sufletească, nici înțelepciune în „ ”, și nici nu va realiza fapte mărețe. (24, 41)

48. Nu lăsați inima voastră să devină îngâmfată, căci ea simbolizează focul eternității Celui din care a ieșit totul și unde totul este reînviat.

49. Spiritul se folosește de inimă pentru a iubi prin intermediul trupului. Dacă iubiți doar după legea materiei, iubirea voastră va fi trecătoare, pentru că este limitată. Dar dacă iubiți spiritual, acea senzație seamănă cu cea a Tatălui, care este etern, desăvârșit și neschimbător.

50. Toată viața și tot ceea ce este creat se află în relație cu Spiritul, deoarece El posedă viața veșnică. Nu vă limitați, iubiți-Mă și iubiți-vă, deoarece posedați acea scânteie divină a „Ființei”, care nu cunoaște limite în iubire, care este Dumnezeu Însuși. (180, 24-26)

51. Urcați pe calea care vă duce spre vârful muntelui, și la fiecare pas al vostru veți înțelege mai bine învățăturile Mele și vă veți desăvârși tot mai mult în interpretarea mesajului divin.

52. Care este limbajul Spiritului? Este iubirea. Iubirea este limbajul universal al tuturor spiritelor. Nu vedeți că și iubirea omenească vorbește? Adesea nu are nevoie de cuvinte, vorbește mai bine prin fapte, prin gânduri. Dacă iubirea omenească se manifestă astfel — cum va fi atunci limba ei, când vă veți desăvârși în legile Mele? (316, 59-60)

53. Dacă vă gândiți că Eu sunt Înțelepciunea — acea Înțelepciune izvorăște din iubire. Dacă Mă recunoașteți ca Judecător — acea judecată se bazează pe iubire. Dacă Mă considerați puternic — puterea Mea se bazează pe iubire. Dacă știți

că Eu sunt etern — eternitatea Mea provine din iubire, pentru că aceasta este viață, iar viața face sufletele nemuritoare.

54. Iubirea este lumină, este viață și cunoaștere. Și această sămânță v-am dat-o de la începutul timpurilor – singura pe care, ca un agricultor desăvârșit, am semănat-o pe câmpurile care sunt inimile voastre. (222. 23)

Puterea supremă a iubirii

55. O, bărbați și femei ai lumii, voi care în științele voastre ați uitat singurul lucru care vă poate face înțelepți și fericiți: ați uitat iubirea care inspiră totul — iubirea care poate totul și transformă totul! Trăiți în mijlocul durerii și al întunericului; căci, nepracticând iubirea pe care v-o învăț, vă provocați suferința fizică sau sufletească.

56. Pentru a descoperi și a înțelege mesajele Mele, trebuie mai întâi să fiți buni și blânzi din inimă — virtuți care există în fiecare suflet încă din momentul creației sale; dar pentru a putea simți adevăratul și înaltul sentiment al iubirii , trebuie să vă spiritualizați, cultivându-vă sentimentele bune; totuși, ați vrut să aveți totul în viață, doar nu iubirea spirituală. (16, 31-32)

57. În toate timpurile ați avut călăuzitori care v-au învățat puterea iubirii. Aceștia erau frații voștri mai avansați, cu o mai mare cunoaștere a Legii Mele și o mai mare puritate în faptele lor. Ei v-au dat un exemplu de tărie, iubire și smerenie, atunci când și-au schimbat viața de rătăciri și păcate cu o existență dedicată binelui, sacrificiului și iubirii active față de aproapele.

58. De la copilărie până la bătrânețe, aveți exemple clare ale tuturor lucrurilor pe care le puteți realiza prin iubire și ale suferințelor pe care le provoacă lipsa de iubire față de aproapele; dar voi — mai insensibili decât stâncile — nu ați știut să învățați din învățăturile și exemplele pe care vi le oferă viața de zi cu zi.

59. Ați observat vreodată cum chiar și prădătorii reacționează blând la un strigăt de iubire? În același mod pot reacționa elementele, forțele naturii — tot ceea ce există în lumea materială și spirituală.

60. De aceea vă spun că trebuie să binecuvântați totul cu iubire, în numele Tatălui și Creatorului Universului.

61. A binecuvânta înseamnă a satura. A binecuvânta înseamnă a simți binele, a-l spune și a-l transmite mai departe. A binecuvânta înseamnă a impregna tot ceea ce vă înconjoară cu gânduri de iubire. (14, 56-60)

62. Adevărat vă spun că iubirea este puterea neschimbătoare care mișcă Universul. Iubirea este originea și sensul vieții.

63. Eu inaugurez acum o perioadă de înviere spirituală pentru toți — o epocă în care voi face să înflorească acea sămânță binecuvântată a iubirii, pe care am revărsat-o asupra

lumii de la înălțimea unei cruci și prin care v-am vestit că, dacă oamenii se vor iubi așa cum v-am învățat Eu, „moartea” va fi înlăturată din lume și, în locul ei, viața va domni asupra oamenilor și se va manifesta în toate faptele lor. (282, 13-14)

V. Formele de revelație și lucrarea lui Dumnezeu

Capitolul 19 – Sfânta Treime

Unitatea lui Dumnezeu cu Hristos și cu Duhul Sfânt

1. Lumina Cuvântului Meu va uni oamenii în această a Treia Epocă. Adevărul Meu va străluci în fiecare minte și va face astfel să dispară diferențele dintre confesiuni și culturi.

2. În timp ce astăzi unii Mă iubesc în Iehova și Îl neagă pe Hristos, alții Mă iubesc în Hristos și nu-L cunosc pe Iehova; în timp ce unii recunosc existența Mea ca Duh Sfânt, alții se ceartă și se dezbină din cauza Trinității Mele.

3. Și acum întreb această omenire și pe cei care o conduc spiritual: de ce vă distanțați unii de alții, când totuși toți mărturisiți pe adevăratul Dumnezeu? Dacă Mă iubiți în Iehova, sunteți în adevăr. Dacă Mă iubiți prin Hristos — El este Calea, Adevărul și Viața. Dacă Mă iubiți ca Duh Sfânt, vă apropiați de Lumină.

4. Aveți un singur Dumnezeu, un singur Tată. Nu există trei persoane divine care să existe în Dumnezeu, ci doar un singur Duh Divin, care s-a revelat omenirii în trei stadii diferite de dezvoltare. Pătrunzând în această profunzime, aceasta a crezut, în copilăria sa, că vede trei persoane, acolo unde există doar un singur Duh Divin. Așadar, când auziți numele Iehova, gândiți-vă la Dumnezeu ca la Tată și Judecător. Când vă gândiți la Hristos, recunoașteți în El pe Dumnezeu ca Maestru, ca Iubire; și când căutați să pătrundeți originea Duhului Sfânt, știți că El nu este altcineva decât Dumnezeu, atunci când Își revelează înțelepciunea Sa nemăsurată unor ucenici mai avansați.

5. Dacă aș fi găsit omenirea din „Primul Timp” atât de dezvoltată spiritual pe cât este astăzi, M-aș fi revelat ei ca Tată, ca Maestru și ca Duh Sfânt; atunci oamenii nu ar fi văzut trei zeități acolo unde există doar una. Dar ei nu erau capabili să-mi interpreteze corect învățăturile și ar fi fost confuzi și s-ar fi îndepărtat de calea Mea, pentru a continua să-și creeze zei mici și accesibili, conform propriilor lor concepții.

6. De îndată ce oamenii vor înțelege și vor accepta acest adevăr, le va părea rău că s-au neînțeles reciproc din cauza unei erori pe care ar fi putut-o evita cu puțină iubire.

7. Dacă Hristos este iubirea, puteți crede atunci că El este independent

de Iehova, când totuși Eu sunt iubirea?

8. Dacă Duhul Sfânt este Înțelepciunea, credeți oare că acest Duh există independent de Hristos, când totuși Eu sunt Înțelepciunea? Credeți oare că „Cuvântul” și Duhul Sfânt sunt două lucruri diferite?

9. Este suficient să cunoașteți doar o parte din Cuvântul pe care Iisus l-a învățat omenirii pentru a înțelege că a existat un singur Dumnezeu și că va fi veșnic unul singur. De aceea am spus prin El: „Cine îl cunoaște pe Fiul, îl cunoaște pe Tatăl, pentru că el este în Mine și Eu sunt în el.” Mai târziu, când a anunțat că se va întoarce la oameni într-un alt timp, El nu a spus doar: „Mă voi întoarce”, ci a promis că va trimite Duhul Sfânt, Duhul Mângâietorului, Duhul Adevărului.

10. De ce ar veni Hristos separat de Duhul Sfânt? Oare nu ar putea El să aducă cu Sine, în Duhul Său, adevărul, lumina și mângâierea? (1, 66-70, 73-76)

11. Eu sunt Maestrul vostru; dar nu Mă priviți separat de Tatăl, căci Eu sunt Tatăl.

12. Nu există nicio diferență între Fiul și Duhul Sfânt, căci Duhul Sfânt și Fiul sunt un singur Duh, iar acesta sunt Eu.

13. Vedeți în revelațiile Mele de-a lungul tuturor timpurilor un singur Dumnezeu, care v-a învățat prin lecții multiple și diferite: o singură carte cu multe pagini. (256, 4)

Cele trei moduri de revelare ale lui Dumnezeu

14. Acum știți motivul pentru care Tatăl S-a revelat în etape și înțelegeți, de asemenea, eroarea oamenilor cu privire la conceptul de Trinitate.

15. Nu mai încercați să-Mi dați o formă fizică în imaginația voastră, căci nu există nicio formă în spiritul Meu, la fel cum nici inteligența, iubirea sau înțelepciunea nu au formă.

16. Vă spun aceasta pentru că mulți Mi-L imaginează sub forma unui bătrân când se gândesc la Tatăl; dar Eu nu sunt un bătrân, pentru că Eu sunt în afara timpului, Spiritul Meu nu are vârstă.

17. Când vă gândiți la Hristos, formați imediat în mintea voastră imaginea fizică a lui Iisus. Dar vă spun că Hristos, Iubirea Divină născută în trup, Cuvântul Meu întrupat, când a părăsit învelișul fizic, s-a contopit cu Spiritul Meu, din care a ieșit.

18. Când vorbiți însă despre Duhul Sfânt, folosiți simbolul porumbelului pentru a încerca să vi-L imaginați într-o anumită formă. Dar Eu vă spun că timpul simbolurilor a trecut și că, din acest motiv, atunci când vă simțiți sub influența Duhului Sfânt, îl primiți ca inspirație, ca lumină în spiritul vostru, ca claritate care dizolvă incertitudinile, misterele și întunericul. (39, 42, 44-47)

19. De la o epocă la alta, oamenii au o idee din ce în ce mai clară despre Mine. Cei care M-au cunoscut prin

Hristos au o concepție mai apropiată de adevăr decât cei care Mă cunosc doar prin legile lui Moise. Acel Dumnezeu pe care mulțimile de oameni L-au urmat și I s-au supus din teamă față de dreptatea Sa a fost căutat mai târziu ca Tată și Maestru , când în inimile lor a încolțit sămânța iubirii lui Hristos. (112, 3)

20. Eu stau deasupra timpurilor, deasupra tuturor lucrurilor create, Spiritul Meu Divin nu este supus evoluției. Eu sunt etern și desăvârșit — nu ca voi, care aveți cu siguranță un început, care sunteți cu totul supuși legilor evoluției și, în plus, simțiți trecerea timpurilor peste ființa voastră.

21. Așadar, nu spuneți că Tatăl aparține doar unei epoci, Hristos alteia și Duhul Sfânt alteia. Căci Tatăl este etern și nu aparține niciunei epoci, ci vremurile sunt ale Lui, iar Hristos, după ce a dispărut ca om, este Dumnezeu Însuși, la fel ca și Duhul Sfânt, care nu este altul decât Tatăl vostru Însuși, care pregătește printre voi cea mai înaltă formă a Sa de revelație, adică fără ajutorul vreunui mijlocitor pământesc. (66, 43)

22. V-am explicat că ceea ce voi numiți Tatăl este puterea absolută a lui Dumnezeu, Creatorul Universal, singurul Necreat; că Cel pe care voi îl numiți „Fiu" este Hristos, adică revelația iubirii desăvârșite a Tatălui față de creaturile Sale, și că ceea ce voi numiți „Duhul Sfânt" este înțelepciunea pe care Dumnezeu v-o trimite ca lumină în acest timp, în care spiritul vostru este capabil să înțeleagă mai bine revelațiile Mele.

23. Acea Lumină a Duhului Sfânt, acea Înțelepciune a lui Dumnezeu, va domni în curând în această a treia epocă pe care o vedeți apărând și va lumina gândirea unei umanități care are nevoie de spiritualitate, care însetează după adevăr și flămânzește după iubire.

24. La fel de adevărat este, poporule, că un singur Dumnezeu s-a revelat oamenilor, chiar dacă sub trei aspecte diferite: Dacă căutați iubirea în lucrările Tatălui din acea primă epocă, o veți găsi; și dacă căutați lumina înțelepciunii, o veți descoperi la fel, așa cum în lucrările și cuvintele lui Hristos veți întâlni nu numai iubirea, ci și puterea și înțelepciunea. Ce ar fi deci ciudat dacă ați descoperi în lucrările Duhului Sfânt din această epocă atât forța, legea și puterea, cât și iubirea, tandrețea și balsamul vindecător? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Legea, iubirea, înțelepciunea — acestea sunt cele trei forme de revelație în care M-am arătat omului, pentru ca el să aibă, pe calea sa de dezvoltare, o convingere fermă și o cunoaștere deplină a Creatorului său. Aceste trei faze de revelație se deosebesc una de alta, dar toate au aceeași origine, iar în ansamblul lor reprezintă desăvârșirea absolută. (165, 56)

26. În Mine se află Judecătorul, Tatăl și Maestrul — trei faze diferite de revelație într-o singură ființă, trei

centre de putere și o singură esență a ființei: Iubirea. (109, 40)

27. Eu sunt Iehova, Cel care v-a eliberat de moarte în toate timpurile. Eu sunt singurul Dumnezeu care v-a vorbit în toate timpurile. Hristos este „Cuvântul" Meu, care v-a vorbit prin Iisus. El v-a spus: „Cine îl cunoaște pe Fiu, îl cunoaște pe Tatăl." Și Duhul Sfânt, care vă vorbește astăzi, sunt tot Eu; căci există un singur Duh Sfânt, un singur „Cuvânt", și acesta este al Meu.

28. Ascultați, ucenicii Mei: în „Prima Epocă" v-am dat Legea, în a doua v-am învățat iubirea cu care trebuie să interpretați acele porunci, iar acum, în această a treia epocă, vă trimit Lumina, pentru ca voi să pătrundeți în sensul a tot ceea ce v-a fost revelat.

29. De ce vreți atunci să descoperiți neapărat trei zeități acolo unde există doar un singur Spirit Divin, care este al meu?

30. Le-am dat primilor oameni Legea, și totuși i-am anunțat lui Moise că voi trimite pe Mesia. Hristos, prin care v-am dat „Cuvântul" Meu, v-a spus, când misiunea Sa era deja pe sfârșite: „Mă întorc la Tatăl, de la care am plecat." El v-a spus, de asemenea: „Tatăl și Eu suntem Una." Dar după aceea v-a promis că vă va trimite Duhul Adevărului, care, după voia Mea și în funcție de evoluția voastră, va lumina taina revelațiilor Mele.

31. Dar cine poate face lumină în tainele Mele și poate explica aceste mistere? Cine poate desface sigiliile Cărții înțelepciunii Mele, în afară de Mine?

32. Adevărat vă spun că Duhul Sfânt, pe care îl considerați în prezent ca fiind ceva diferit de Iehova și de Hristos, nu este altceva decât Înțelepciunea pe care o revelez spiritului vostru, pentru a vă face să înțelegeți, să vedeți și să simțiți Adevărul. (32, 22-27)

33. Uniți în mintea și spiritul vostru revelațiile Mele ca Dumnezeu, care vă vestesc Legea; revelațiile Mele ca Tată, care vă dezvăluie iubirea Mea infinită, și învățăturile Mele ca Maestru, care vă revelează înțelepciunea Mea, atunci veți obține din toate acestea o esență, un scop divin: ca voi să veniți la Mine pe calea luminii spirituale — ceva mai mult decât o simplă revelație pentru voi. Vreau să vă conduc în propriul Meu Regat, unde sunt mereu prezent, pentru totdeauna în voi. (324, 58)

34. Nu va fi prima dată când oamenii se vor strădui să interpreteze o revelație divină sau să obțină claritate într-o chestiune care se prezintă ochilor lor ca un mister. Deja în „A doua epocă", după activitatea mea de predicator în lume, oamenii au dezbătut personalitatea lui Iisus și au vrut să știe dacă era divin sau nu, dacă era una cu Tatăl sau o persoană distinctă de El. Au judecat și au

cercetat învățătura mea în toate felurile.

35. Acum voi fi din nou obiectul interpretărilor, discuțiilor, dezbaterilor și cercetărilor.

36. Se va verifica dacă Duhul lui Hristos, atunci când s-a manifestat, era independent de Duhul Tatălui; și vor fi alții care vor spune că Duhul Sfânt a vorbit, și nu Tatăl, nici Fiul.

37. Dar ceea ce voi numiți „Duhul Sfânt" este Lumina lui Dumnezeu, iar ceea ce voi numiți „Fiu" este „Cuvântul" Său. Așadar, când auziți acest Cuvânt aici, când folosiți învățătura mea despre „A doua epocă" sau când vă gândiți la Legea și la revelațiile „Primei epoci", fiți conștienți că vă aflați în prezența Dumnezeului Unic, că auziți Cuvântul Său și că primiți Lumina Duhului Său. (216, 39-42)

Dumnezeu ca Spirit Creator și Tată

38. Eu sunt esența tuturor lucrurilor create. Totul trăiește prin puterea Mea infinită. Eu sunt în fiecare trup și în fiecare formă. Eu sunt în fiecare dintre voi, dar trebuie să vă pregătiți și să vă deschideți simțurile, pentru a Mă putea simți și descoperi.

39. Eu sunt suflul vieții pentru toate ființele, pentru că Eu sunt viața. De aceea v-am făcut să înțelegeți că, dacă Eu sunt prezent în toate lucrările voastre, nu este necesar să-Mi faceți o statuie din lut sau din marmură pentru a Mă venera sau pentru a Mă simți aproape de voi. Această neînțelegere nu a servit decât la a îndemna omenirea spre idolatrie.

40. Datorită Cuvântului Meu, voi presimțiți armonia care există între Tatăl și tot ceea ce a fost creat, înțelegeți că Eu sunt Esența care hrănește toate ființele și că voi sunteți o parte din Mine Însuși. (185, 26-28)

41. Spiritul Tatălui este invizibil, dar El se revelează într-o infinitate de forme. Întregul Univers nu este decât o manifestare materială a Divinității. Tot ceea ce este creat este o oglindire a Adevărului.

42. Am înconjurat existența sufletelor, care sunt copiii divinității Mele, în funcție de locul pe care îl locuiesc, cu o serie de forme de viață în care am pus înțelepciune, frumusețe, forță vitală și sens, pentru a da fiecăruia dintre aceste lăcașuri dovada cea mai vizibilă a existenței Mele și o idee despre puterea Mea. Vă atrag atenția asupra faptului că sensul vieții constă în iubire, în cunoaștere, în recunoașterea adevărului. (168, 9-10)

43. Ucenici, din Mine au izvorât cele trei naturi ale ființei: cea divină, cea spirituală și cea materială. Ca Creator și Proprietar al tuturor lucrurilor create, Eu pot să vă vorbesc într-un mod divin și, în același timp, inteligibil. Deoarece natura materială a izvorât din Mine, Eu pot să-Mi fac auzită vocea și Cuvântul Meu și în mod fizic, pentru a Mă face înțeles de om.

44. Eu sunt știința desăvârșită, originea tuturor lucrurilor, cauza tuturor cauzelor și lumina care luminează totul. Eu stau deasupra tuturor lucrurilor create, deasupra întregii erudiții. (161, 35-36)

45. Acum este timpul înțelegerii, al iluminării sufletului și a minții, în care omul Mă va căuta în sfârșit spiritual, pentru că va recunoaște că Dumnezeu nu este nici o persoană, nici o închipuire, ci Spiritul universal nelimitat și absolut. (295, 29)

Hristos, iubirea și Cuvântul lui Dumnezeu

46. Înainte ca Tatăl să se reveleze omenirii în Isus, El v-a trimis revelațiile Sale, folosindu-Se de forme și evenimente materiale. Sub numele de „Hristos" L-ați cunoscut pe Cel care a vestit iubirea lui Dumnezeu printre oameni; însă când a venit pe pământ, El Se revelase deja mai înainte ca Tată, de aceea nu trebuie să spuneți că Hristos S-a născut în lume — Iisus a fost cel care s-a născut, trupul în care locuia Hristos.

47. Gândiți-vă și, în cele din urmă, Mă veți înțelege și veți recunoaște că Hristos a existat înaintea lui Iisus, căci Hristos este iubirea lui Dumnezeu. (16, 6-7)

48. Iată-Mă aici, alături de voi, dându-vă putere să luptați pentru pacea veșnică a sufletului vostru. Dar, adevărat vă spun, încă înainte ca omenirea să Mă cunoască, Eu vă luminam deja din infinit și vă vorbeam deja inimilor voastre. Căci, fiindcă sunt Una cu Tatăl, am fost întotdeauna în El. Au trebuit să treacă epoci peste omenire până când lumea M-a primit în Iisus și a auzit Cuvântul lui Dumnezeu, deși trebuie să vă spun că nu toți cei care au auzit învățătura Mea pe atunci aveau dezvoltarea sufletească necesară pentru a simți în Hristos prezența lui Dumnezeu. (300, 30)

49. În Iehova ați crezut că recunoașteți un Dumnezeu crud, înfricoșător și răzbunător. Atunci, pentru a vă elibera de rătăcirea voastră, Domnul v-a trimis pe Hristos, Iubirea Sa Divină, pentru ca voi, „cunoscându-L pe Fiul, să-L cunoașteți pe Tatăl"; și totuși, omenirea ignorantă și din nou prinsă în păcatul ei crede că vede un Iisus mânios și jignit, care așteaptă doar sosirea celor care L-au rănit în „Valea Spirituală", pentru a le spune: „Plecați de la Mine, nu vă cunosc"; și pentru a-i face să sufere imediat cele mai crude chinuri în eternitate.

50. Este timpul să înțelegeți sensul învățăturilor Mele, pentru a nu cădea pradă erorilor. Iubirea Divină nu vă va împiedica să veniți la Mine; însă dacă nu vă îndreptați greșelile, Judecătorul neîndurător al conștiinței voastre vă va spune că nu sunteți demni să intrați în Împărăția Luminii. (16, 46-47)

51. Vreau să fiți ca Maestrul vostru, pentru a vă putea numi pe bună dreptate ucenicii Mei. Moștenirea Mea constă în Iubire și Înțelepciune. Hristos a fost Cel care a venit la voi,

și Hristos este Cel care vă vorbește în acest moment; dar nu încercați să Mă separați de Dumnezeu sau să Mă vedeți în afara Lui, căci Eu sunt și am fost întotdeauna una cu Tatăl.

52. V-am spus că Hristos este Iubirea Divină; de aceea, nu încercați să Mă separați de Tatăl. Credeți că El este un Tată fără iubire pentru copiii Săi? Cum vă vine această idee? Este timpul să înțelegeți acest lucru.

53. Nimeni nu trebuie să se rușineze să-L numească pe Dumnezeu, Creatorul, Tată, căci acesta este adevăratul Său nume. (19, 57-58)

54. În Isus, lumea a văzut pe Dumnezeu întrupat. Oamenii au primit de la El doar lecții de iubire, învățături de înțelepciune infinită, dovezi de dreptate desăvârșită, dar niciodată un cuvânt de violență, un act sau un semn de ranchiună. Vedeți, în schimb, cât de mult a fost jignit și batjocorit. El avea puterea și toată autoritatea în mâna Sa, cum nu o are întreaga lume, dar era necesar ca lumea să-și cunoască Tatăl în adevărata Sa esență, în adevărata Sa dreptate și milă.

55. În Isus, lumea a văzut un Tată care dă totul pentru copiii Săi, fără a cere nimic pentru Sine; un Tată care iartă cele mai grele jigniri cu iubire infinită, fără a se răzbuna vreodată, și un Tată care, în loc să le ia viața copiilor Săi care Îl jignesc, îi iartă și le trasează cu sângele Său calea spre mântuirea sufletului lor. (160, 46-47)

56. Ca om, Isus a fost idealul vostru și întruchiparea desăvârșirii; pentru ca voi să aveți în El un model demn de urmat, am vrut să vă învăț ce trebuie să fie omul pentru a deveni asemănător cu Dumnezeul său.

57. Există un singur Dumnezeu, iar Hristos este Una cu El, pentru că El este „Cuvântul" Divinității, singura cale prin care puteți ajunge la Tatăl tuturor celor create. (21, 33-34)

58. Ucenici, Hristos este cea mai înaltă manifestare a iubirii divine, este Lumina care este viața în tărâmurile spiritului; Lumina care străpunge întunericul și dezvăluie în fața oricărei priviri spirituale adevărul, dezleagă tainele, deschide ușa și arată calea către înțelepciune, eternitate și desăvârșirea sufletelor. (91, 32)

Duhul Sfânt — adevărul și înțelepciunea lui Dumnezeu

59. În înțelepciune se află puterea vindecătoare și mângâierea pe care o dorește inima voastră. De aceea v-am promis odată Duhul Adevărului ca Duh al mângâierii.

60. Dar este absolut necesar să aveți credință, pentru a nu rămâne pe loc pe calea dezvoltării și pentru a nu simți teamă față de încercări. (263, 10-11)

61. Aceasta este epoca Luminii, în care Înțelepciunea Divină, care este Lumina Duhului Sfânt, va lumina chiar și cele mai ascunse colțuri ale inimii și ale sufletului. (277, 38) (Vezi și versetele capitolului 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Capitolul 20 - Maria, iubirea maternă a lui Dumnezeu

Existența pământească a Mariei în smerenie

1. Maria este floarea grădinii mele cerești, a cărei esență a fost întotdeauna în spiritul meu.
2. Vedeți aceste flori de aici, care își ascund frumusețea în smerenie? La fel a fost și este Maria: un izvor nesecat de frumusețe pentru cel care o poate privi cu puritate și respect, și o comoară de bunătate și tandrețe pentru toate ființele.
3. Maria a străbătut lumea ascunzându-și esența divină; ea știa cine era și cine era Fiul ei, dar în loc să se laude cu acea har, s-a declarat doar o slujitoare a Celui Preaînalt, un instrument al planurilor Domnului. (8, 42-43, 46)
4. Maria știa că va zămisli un Rege mai puternic și mai mare decât toți regii pământului. Dar s-a încoronat oare din această cauză regină printre oameni? Au vestit oare buzele ei în piețe, pe străzi, în colibele sărace sau în palate că va deveni Mama Mesiei, că „Fiul Unul-Născut" al Tatălui va ieși din pântecele ei?
5. Cu siguranță că nu, poporul meu: în ea se aflau cea mai mare smerenie, blândețe și har, iar promisiunea s-a împlinit. Inima ei de mamă omenească a fost fericită, și încă înainte de a naște — în acel moment și apoi pe tot parcursul vieții Fiului — ea a fost o mamă plină de iubire, care cunoștea spiritual destinul lui Iisus, misiunea pe care El trebuia să o îndeplinească printre oameni și scopul pentru care venise. Ea nu s-a opus niciodată acestui destin, pentru că avea parte de aceeași lucrare.
6. Când vărsa uneori lacrimi, era un plâns al mamei umane, era natura trupească care simțea durerea din Fiul, din propria ei carne.
7. Dar era ea o discipolă a Maestrului, a Fiului ei? Nu. Maria nu avea nimic de învățat de la Iisus. Ea era în Tatăl Însuși și se încarnase doar pentru a îndeplini acea frumoasă și dificilă sarcină.
8. S-a limitat acea inimă maternă excelentă doar la a-și iubi pe Fiul ei cel mai iubit? Cu siguranță că nu; prin acea mică inimă umană s-a revelat inima maternă în mângâiere și cuvinte sublime, în sfaturi și fapte bune, în minuni, în lumină și în adevăr.
9. Niciodată nu s-a dat în spectacol, niciodată nu a interpretat greșit cuvântul Maestrului. Dar, la fel cum a stat la picioarele ieslei care i-a servit drept leagăn, tot așa a stat și la picioarele crucii, pe care Fiul, Maestrul, Tatăl întregii creații a murit și și-a dat ultima suflare ca om.
10. Astfel și-a împlinit ea menirea de mamă umană și a dat un exemplu înălțător tuturor mamelor și tuturor oamenilor. (360, 28-31)

Maria și Iisus

11. De multe ori oamenii s-au întrebat de ce Iisus, chiar și după ce a fost răstignit, s-a arătat păcătoasei Magdalena și apoi și-a căutat ucenicii, în timp ce nu se știe nimic despre faptul că și-ar fi vizitat mama. Vă spun că nu era necesar să Mă arăt Mariei în același mod în care M-am arătat celorlalți. Căci legătura dintre Hristos și Maria a existat dintotdeauna, încă înainte ca lumea să fie.
12. Prin Isus M-am revelat omenirii pentru a salva păcătoșii și M-am lăsat privit de ei după răstignire, pentru a învioara credința celor care aveau nevoie de Mine. Dar, adevărat vă spun, Maria – ca om, iubita mea mamă – nu avea nevoie să se curățească de nicio pată și nici nu putea avea vreo lipsă de credință, pentru că știa cine era Hristos încă înainte de a-I oferi pântecele ei matern.
13. Nu era necesar să-Mi umanizez Spiritul pentru a-i vizita pe cei care, cu aceeași puritate și blândețe cu care M-au primit în pântecele lor, M-au înapoiat Împărăției din care venisem. Dar cine putea cunoaște modul în care i-am vorbit în singurătatea ei și mângâierea divină cu care Spiritul Meu a înconjurat-o?
14. Așa le răspund celor care Mi-au pus această întrebare, pentru că adesea au crezut că prima vizită a lui Isus ar fi trebuit să fie la mama Sa.
15. Cât de diferită trebuia să fie forma în care M-am revelat Mariei de cea pe care am folosit-o pentru a Mă face simțit Magdalenei și ucenicilor Mei. (30, 17-21)

Fecioria Mariei

16. Pe vârful muntelui pe care se află Maestrul se află și Maria, Mama universală — cea care a devenit femeie în „A doua Epocă”, pentru ca minunea Întrupării „Cuvântului Divin” să devină realitate.
17. Omul a judecat și a cercetat adesea pe Maria și modul în care s-a născut Iisus, iar aceste judecăți au sfâșiat mantia purității spiritului matern, a cărui inimă și-a revărsat sângele asupra lumii.
18. În acest timp, am ridicat vălurile necunoscutului pentru a înlătura îndoiala necredinciosului și a-i da cunoașterea învățăturilor spirituale.
19. Oamenii au făcut din adevărul Meu, care este ca o cale, multe căi secundare pe care, de cele mai multe ori, se rătăcesc. În timp ce unii caută mijlocirea Mamei Cerești și alții o necunosc, mantia ei de iubire și tandrețe îi învăluie pe toți pentru totdeauna.
20. De la începutul timpurilor, Eu am revelat existența Mamei Spirituale, despre care profeții vorbeau încă înainte ca ea să vină pe lume. (228, 1-5)
21. Maria a fost trimisă pentru a-și revela virtutea, exemplul și divinitatea desăvârșită. Ea nu era o femeie ca toate celelalte dintre oameni. Era o femeie de altă natură, iar lumea i-a privit viața, i-a cunoscut modul de a gândi și de a

simți, a știut de puritatea și grația sufletului și trupului ei.
22. Ea este un exemplu de simplitate, smerenie, altruism și iubire. Totuși, deși viața ei a fost cunoscută lumii de atunci și generațiilor următoare, sunt mulți care nu-i recunosc virtutea, fecioria. Ei nu-și pot explica faptul că ea a fost în același timp fecioară și mamă. Motivul este că omul este necredincios din fire și nu știe să judece lucrările divine cu un spirit trezit. Dacă ar studia Scripturile și ar cerceta întruparea Mariei și viața strămoșilor ei, ar ști în cele din urmă cine este ea. (221, 3)
23. Iubirea cea mai tandră a lui Dumnezeu față de creaturile Sale nu are o formă*. Cu toate acestea, în a doua epocă, ea a luat forma unei femei în Maria, mama lui Iisus.
** Forma Mariei cunoscută din aparițiile mariane trebuie, prin urmare, considerată doar ca o formă de revelație spirituală asumată pe termen scurt.*
24. Înțelegeți că Maria a existat dintotdeauna, deoarece esența ei, iubirea ei, sensibilitatea ei au existat dintotdeauna în Divinitate.
25. Câte teorii și erori au creat oamenii despre Maria! Despre maternitatea ei, concepția ei și puritatea ei. Cât de mult au blasfemiat în acest sens!
26. În ziua în care vor înțelege cu adevărat acea puritate, își vor spune: „Ar fi fost mai bine pentru noi dacă nu ne-am fi născut niciodată.” Lacrimi de foc vor arde în sufletele lor. Atunci Maria îi va învălui în harul ei, Mama Divină îi va proteja cu mantia ei, iar Tatăl îi va ierta și le va spune cu iubire infinită: „Vegheați și rugați-vă, căci Eu vă iert, și în voi iert și binecuvântez lumea.” (171, 69-72)

Modelul Mariei pentru femeie

27. Viața Maestrului vostru este un model pentru toți oamenii. Însă, întrucât femeilor le lipsea îndrumarea cu privire la rolul lor de mame, i-a fost trimisă Maria, întruchiparea sensibilității divine, care s-a arătat printre oameni ca femeie, pentru a vă oferi și vouă modelul ei divin de smerenie. (101, 58)
28. Femei binecuvântate: și voi faceți parte din grupul meu de apostoli. Nu există nicio diferență între spiritul bărbatului și al vostru, chiar dacă sunteți diferite fizic și chiar dacă misiunea fiecăruia este diferită.
29. Luați-L pe Isus ca Stăpân al spiritului vostru și urmați-L pe calea pe care iubirea Sa a trasat-o. Faceți-vă propriul cuvânt al Lui și îmbrățișați crucea Sa.
30. Eu vorbesc spiritului vostru cu aceleași cuvinte cu care vorbesc bărbaților, pentru că sunteți egali din punct de vedere spiritual. Totuși — dacă inima voastră de femeie caută un model pe care să-l urmeze; dacă aveți nevoie de exemple desăvârșite ca sprijin pentru a vă desăvârși în viață, amintiți-vă de

Maria, observați-o pe parcursul întregii sale vieți pe pământ.
31. A fost voia Tatălui ca viața modestă a Mariei să fie consemnată de ucenicii Mei, care au cunoscut-o pe parcursul întregii sale activități și au discutat cu ea.
32. Acea viață — modestă pentru cel care o cunoaște — a strălucit de la naștere până la sfârșitul ei pe lume. Maria a scris multe pagini de învățătură plină de iubire cu smerenia spiritului ei, cu sensibilitatea ei infinită, cu puritatea inimii ei, cu iubirea ei pentru omenire, pe care le-a exprimat mai mult prin tăcere decât prin cuvinte, știind că Cel care urma să vorbească oamenilor era Hristos.
33. Spiritul Mariei era însăși iubirea maternă provenită de la Tatăl, pentru a oferi omenirii exemplul desăvârșit de smerenie, ascultare și blândețe . Trecerea ei prin lume a fost o urmă de lumină. Viața ei a fost simplă, maiestuoasă și curată. În ea s-au împlinit profețiile care anunțau că Mesia se va naște dintr-o fecioară.
34. Numai ea a putut purta în pântecele ei sămânța lui Dumnezeu, numai ea a fost vrednică să rămână, după împlinirea misiunii sale față de Iisus, ca Mamă spirituală a omenirii.
35. De aceea, Maria este modelul vostru desăvârșit, femei. Dar întoarceți-vă către ea și luați-o ca model în tăcerea ei, în faptele ei de smerenie, în renunțarea infinită de sine din iubire pentru cei nevoiași, în durerea ei tăcută, în compasiunea ei care iartă totul și în iubirea ei, care este mijlocire, mângâiere și dulce ajutor.
36. Fecioare, soții, mame, fete orfane sau văduve, femei singuratice, care aveți o inimă străbătută de durere — numiți-o pe Maria mama voastră iubitoare și grijulie, chemați-o în gânduri, primiți-o în spirit și simțiți-o în inimă. (225, 46-54)

Maria ca mijlocitoare, mângâietoare și co-mântuitoare a oamenilor

37. Maria a străbătut în tăcere lumea, dar a umplut inimile cu pace, a mijlocit pentru cei nevoiași, s-a rugat pentru toți și, în cele din urmă, și-a vărsat lacrimile de iertare și de compasiune asupra ignoranței și răutății oamenilor. De ce nu v-ați adresa Mariei, dacă vreți să veniți la Domnul, din moment ce prin ea l-ați primit pe Iisus? Nu au fost oare uniti mama si fiul în ceasul morții Mântuitorului? Nu s-a amestecat oare în acel moment sângele Fiului cu lacrimile Mamei? (8, 47)
38. De pe cruce am lăsat lumii moștenire Cartea Vieții și a înțelepciunii spirituale — o carte care, de-a lungul secolelor, al epocilor și al veacurilor, urma să fie interpretată și înțeleasă de oameni. De aceea i-am spus Mariei, zguduită de durere, la picioarele crucii: „Femeie, acesta este Fiul tău”, arătând cu privirea spre Ioan, care în acel moment întruchipa umanitatea, dar umanitatea transformată într-un

bun ucenic al lui Hristos, umanitatea spiritualizată.
39. M-am adresat și lui Ioan cu cuvintele: „Fiule, aceasta este mama ta” — cuvinte pe care vi le voi explica acum.
40. Maria întruchipa puritatea, ascultarea, credința, sensibilitatea și smerenia. Fiecare dintre aceste virtuți este o treaptă a scării pe care am coborât în lume pentru a mă face om în pântecele acelei femei sfinte și curate.
41. Acea sensibilitate, acea puritate și acea iubire sunt pântecele divin în care este fecundată sămânța vieții.
42. Acea scară pe care am coborât la voi pentru a deveni om și a locui printre copiii Mei este aceeași cu cea pe care v-o ofer, pentru ca să urcați pe ea spre Mine, transformându-vă din oameni în spirite de lumină.
43. Maria este scara, Maria este pântecele matern. Întoarceți-vă spre ea și Mă veți întâlni. (320, 68-73)
44. V-am lăsat pe Maria la picioarele crucii, pe acel deal care a primit sângele Meu și lacrimile Mamei. Acolo a rămas ea în așteptarea copiilor ei, căci ea va fi cea care le va lua crucea de pe umeri și le va arăta calea spre cer. (94, 73)
45. Mesajul Mariei a fost unul de mângâiere, de grijă tandră, de smerenie și de speranță. Ea a trebuit să vină pe pământ pentru a-și face cunoscută ființa maternă și pentru a-și oferi pântecele feciorelnic, ca în el „Cuvântul” să se facă om.
46. Dar misiunea ei nu s-a încheiat pe pământ. Dincolo de această lume se afla adevărata ei patrie, de unde poate întinde un mantou de compasiune și grijă peste toți copiii ei, de unde poate urmări pașii celor rătăciți și poate revărsa mângâierea ei cerească asupra celor care suferă.
47. Cu multe secole înainte ca Maria să vină pe lume pentru a împlini – întrupată într-o femeie – o destinatie divină, un profet al lui Dumnezeu a vestit-o. Prin el ați aflat că o fecioară va zămisli și va naște un Fiu, care se va numi Emanuel, ceea ce înseamnă: Dumnezeu cu noi.
48. În Maria, o femeie fără pată, asupra căreia s-a coborât Duhul iubirii materne cerești, s-a împlinit promisiunea divină care fusese vestită de profet.
49. De atunci lumea o cunoaște, iar oamenii și popoarele îi rostesc numele cu dragoste și, în durerea lor, o caută ca pe o mamă.
50. O numiți Maica Îndurerată, pentru că știți că lumea i-a înfipt sabia durerii în inimă, iar din imaginația voastră nu dispare acea față îndurerată și acea expresie de tristețe fără margini.
51. Astăzi vreau să vă spun că trebuie să îndepărtați din inimile voastre acea imagine veșnică a durerii și, în schimb, să vă gândiți la Maria ca la o mamă bună, zâmbitoare și iubitoare, care acționează spiritual și îi ajută pe toți copiii ei să se dezvolte în sus pe calea trasată de Maestru.

52. Înțelegeți acum că misiunea Mariei nu s-a limitat la maternitatea pe pământ? De asemenea, manifestarea ei în „A doua Epocă” nu a fost singura, ci i-este rezervată o nouă epocă, în care ea va vorbi oamenilor de la spirit la spirit.
53. Ucenicul meu Ioan, profet și vizionar, a văzut în extazul său o femeie îmbrăcată cu soarele, o fecioară strălucind de lumină.
54. Această femeie, această fecioară este Maria, care nu va mai primi în pântecele ei un nou Mântuitor, ci o întreagă lume de oameni, care se vor hrăni în ea cu iubire, credință și smerenie, pentru a urma urmele divine ale lui Hristos, Maestrul tuturor desăvârșirilor.
55. Profetul a văzut cum acea femeie suferea, ca și cum ar fi născut; dar acea durere era cea a purificării oamenilor, a ispășirii sufletelor. Când durerea va trece, va fi lumină în suflete, iar bucuria va umple spiritul Mamei voastre Universale. (140, 44-52)

Natura divină a Mariei

56. Mantia Mamei voastre Cerești a oferit lumii umbră din veșnicie și îi protejează cu dragoste pe copiii mei, care sunt și ai ei. Maria, ca Spirit, nu s-a născut în lume; esența ei maternă a făcut întotdeauna parte din Mine.
57. Ea este soția purității Mele, a sfințeniei Mele. A fost fiica Mea când a devenit femeie și Mama Mea când a zămislit „Cuvântul întrupat”. (141, 63-64)
58. Maria este, prin esența sa, divină, spiritul ei este unul cu Tatăl și cu Fiul. De ce o judecă oamenii din punct de vedere uman, când ea a fost fiica aleasă, care a fost anunțată omenirii de la începutul timpurilor ca fiind creatura pură în care se va întrupa „Cuvântul Divin”?
59. De ce atunci omul blasfemează și se îndoiește de puterea Mea și cercetează lucrările Mele fără respect? Motivul este că nu s-a adâncit în învățătura Mea divină, nu a meditat asupra a ceea ce spun Scripturile și nici nu s-a supus voinței Mele.
60. Astăzi, în „A Treia Epocă”, el se îndoiește, de asemenea, că Maria se revelează oamenilor. Dar Eu vă spun că ea are parte de toate lucrările Mele, pentru că ea este întruchiparea celei mai tandre iubiri care locuiește în Duhul Meu Divin. (221, 4-6)
61. Maria este Spiritul care s-a contopit atât de profund cu Divinitatea, încât constituie unul dintre aspectele acesteia, așa cum o ilustrează cele trei forme de revelație: Tatăl, Cuvântul și Lumina Duhului Sfânt. În acest sens, Maria este acel Spirit al lui Dumnezeu care revelează și întruchipează grija divină. (352, 76)
62. Câți speră să ajungă în cerul cel mai înalt pentru a o cunoaște pe Maria, pe care și-o imaginează mereu în chipul uman de femeie care a fost ea pe pământ, ca mamă a lui Hristos întrupat, și pe care și-o

imaginează ca regină pe un tron, frumoasă și puternică.
63. Dar Eu vă spun că nu trebuie să mai dați o formă divinului în mintea voastră. Maria, Mama voastră spirituală, există; dar ea nu are nici chipul unei femei, nici vreun alt chip. Ea este sfânta și iubitoarea tandrețe, a cărei milostivire se întinde până la infinit. Ea domnește în suflete, dar domnia ei este una a smereniei, a milostivirii și a purității. Dar ea nu are un tron, așa cum își imaginează oamenii.
64. Ea este frumoasă, dar de o frumusețe pe care nici măcar cu cel mai frumos chip nu v-o puteți imagina. Frumusețea ei este cerească, iar voi nu veți fi niciodată în stare să înțelegeți ceea ce este ceresc. (263, 30)

Radiația universală a Mariei

65. Maria, Mama voastră universală, trăiește în Mine și le oferă copiilor ei mult iubiți cele mai tandre mângâieri. Ea a fost în inimile voastre pentru a lăsa în ele pacea ei și pregătirea unui sanctuar. Maria veghează asupra lumii și își întinde aripile ca o ciocârlie peste ea, pentru a o proteja de la un pol la altul. (145, 10)
66. În divinitatea Mea trăiește iubirea mijlocitoare; ea este Maria. Câte inimi, care rămăseseră închise credinței, s-au deschis prin ea spre pocăință și iubire! Esența ei maternă este prezentă în întreaga creație, este simțită de toți, și totuși unii o neagă cu ochii deschiși. (110, 62)
67. Cei care neagă maternitatea divină a Mariei, neagă una dintre cele mai frumoase revelații pe care Divinitatea le-a dat oamenilor.
68. Cei care recunosc divinitatea lui Hristos și o neagă pe Maria nu știu că renunță la cea mai sensibilă și mai dulce trăsătură care există în divinitatea Mea.
69. Câți sunt cei care cred că cunosc Scripturile și totuși nu știu nimic, pentru că nu au înțeles nimic. Și câți sunt cei care, în ciuda opiniei lor că au descoperit limbajul Creației, trăiesc în eroare.
70. Spiritul matern acționează cu iubire în toate ființele, îi puteți vedea chipul pretutindeni. Iubirea sa maternă divină a căzut ca o sămânță binecuvântată în inimile tuturor creaturilor, iar fiecare tărâm al naturii este o mărturie vie a acesteia, și fiecare inimă de mamă este un altar ridicat în fața acelei mari iubiri. Maria a fost o floare divină, iar rodul a fost Iisus. (115, 15-18)

Capitolul 21 – Atotputernicia, omniprezența lui Dumnezeu și dreptatea Sa

Puterea lui Dumnezeu

1. Dacă omul actual, cu toată știința sa, nu este în stare să supună elementele naturii voinței sale — cum ar putea atunci să-și impună puterea asupra forțelor spirituale?

2. La fel cum corpurile cerești din cosmos urmează ordinea lor neschimbătoare, fără ca voința omului să le poată face să-și schimbe traiectoria sau destinul, tot așa nici ordinea care există în spiritual nu poate fi schimbată de nimeni.

3. Eu am creat ziua și noaptea, adică Eu sunt Lumina, și nimeni altcineva în afară de Mine nu o poate opri. Același lucru este valabil și pentru lumea spirituală. (329, 31-33)

4. Dacă credeți în Mine, puteți avea încredere că puterea Mea este infinit mai mare decât păcatul oamenilor și că, prin urmare, omul și viața lui trebuie să se schimbe de îndată ce păcatul se retrage în fața luminii adevărului și a dreptății.

5. Vă puteți imagina viața pe această lume, odată ce oamenii vor face voia lui Dumnezeu? (88, 59-60)

6. Pentru Mine, pocăința unei ființe umane, înnoirea și mântuirea ei nu pot fi imposibile. Atunci nu aș fi atotputernic, iar omul ar fi mai puternic decât Mine. Considerați că puterea Mea este inferioară forței pe care răul o are în oameni? Considerați întunericul din om superior Luminii divine? Niciodată! spune-Mi inima voastră.

7. Luați aminte: sarcina Mea este, după ce v-am dat existența, să vă conduc spre desăvârșire și să vă unesc pe toți într-o singură familie spirituală; și nu uitați că voința Mea se împlinește peste toate.

8. Eu, Semănătorul Divin, pun sămânța iubirii Mele imperceptibil în fiecare suflet. Numai Eu știu când va încolți această sămânță în întreaga umanitate, și numai Eu pot aștepta cu răbdare infinită roadele lucrărilor Mele. (272, 17-19)

9. Nu vreau să vă umilesc prin măreția Mea, nici să mă laud cu ea, dar totuși v-o arăt, în măsura în care este voia Mea, pentru ca voi să simțiți cea mai mare bucurie de a avea ca Tată un Dumnezeu al puterii, înțelepciunii și desăvârșirii.

10. Bucurați-vă la gândul că nu veți ajunge niciodată la capătul puterii Mele și că, cu cât evoluția sufletului vostru este mai înaltă, cu atât Mă veți cunoaște mai bine. Cine nu ar fi de acord să știe că nu va ajunge niciodată la măreția Domnului său? Oare nu ați fost de acord pe pământ să fiți mai tineri în vârstă în comparație cu tatăl vostru pământesc? Oare nu i-ați recunoscut de bunăvoie experiența și autoritatea? Oare nu v-ați bucurat să vedeți că aveți ca Tată un bărbat mult mai puternic decât voi — mândru, curajos și plin de virtuți? (73, 41-42)

11. Ce înseamnă puterea oamenilor în comparație cu puterea Mea? Ce poate opoziția popoarelor materialiste împotriva puterii infinite a spiritualizării? Nimic!

12. Am permis ca omul să ajungă până la limita dorinței sale de putere și până la culmea orgoliului său, pentru ca el însuși să constate că darul libertății de voință, cu care

a fost înzestrat de Tatăl, reprezintă o adevăr.

13. Dar când va ajunge la această limită, își va deschide ochii către lumină și iubire și se va înclina în fața prezenței Mele, cucerit de singura putere absolută și de singura înțelepciune universală, care este a Dumnezeului vostru. (192, 53)

Prezența lui Dumnezeu în tot ceea ce este creat

14. Eu nu am un loc anume sau limitat în care să locuiesc în Infinit, căci prezența Mea este în tot ceea ce există, atât în Divin, cât și în Spiritual sau în Material. Nu puteți spune despre Mine în ce direcție se află Împărăția Mea; și când vă ridicați privirea spre înălțimi și o îndreptați spre cer, faceți acest lucru doar ca pe un gest simbolic. Căci planeta voastră se învârte neîncetat și vă oferă, cu fiecare mișcare, noi porțiuni de cer și noi înălțimi.

15. Prin toate acestea vreau să vă spun că nu există nicio distanță între voi și Mine și că singurul lucru care vă desparte de Mine sunt faptele voastre nepermise, pe care le așezați între Legea Mea desăvârșită și spiritul vostru.

16. Cu cât este mai mare puritatea voastră, cu cât sunt mai înalte faptele voastre și cu cât este mai statornică credința voastră, cu atât Mă veți simți mai aproape, mai intim, mai accesibil rugăciunilor voastre.

17. La fel: cu cât vă îndepărtați mai mult de bine, de dreptate, de ceea ce este îngăduit și vă abandonați materialismului unei vieți întunecate și egoiste, cu atât mai mult va trebui să Mă simțiți tot mai îndepărtat de voi. Cu cât inima voastră se îndepărtează mai mult de împlinirea Legii Mele, cu atât va deveni mai insensibilă la prezența Mea divină.

18. Înțelegeți de ce, în acest timp, Îmi fac cunoscut Cuvântul în această formă și vă pregătesc pentru dialogul de la spirit la spirit.

19. Deoarece M-ați crezut infinit de îndepărtat, nu ați știut să veniți la Mine. Eu v-am căutat pentru a vă face simțită Prezența Mea divină și pentru a vă dovedi că între Tatăl și copiii Săi nu există spații sau distanțe care să-i despartă. (37, 27-32)

20. Dacă credeți că Mi-am părăsit tronul pentru a Mă face cunoscut vouă, vă înșelați; căci acel tron pe care vi-l imaginați nu există. Tronurile sunt ceva pentru oamenii vanitoși și îngâmfați.

21. Deoarece Spiritul Meu este infinit și atotputernic, El nu locuiește într-un loc anume: El este pretutindeni, în toate locurile, în spiritual și în material. Unde ar trebui să fie atunci acel tron pe care Mi-l atribuiți?

22. Încetați să-Mi mai atribuiți o înfățișare fizică materială pe un tron asemănător celor de pe pământ, eliberați-Mă de înfățișarea umană pe care Mi-o dați mereu, încetați să

mai visați la un cer pe care mintea voastră omenească nu-l poate cuprinde. Când vă veți elibera de toate acestea, va fi ca și cum ați rupe lanțurile care vă legau, ca și cum un zid înalt s-ar prăbuși în fața privirilor voastre, ca și cum o ceață densă s-ar risipi și v-ar permite să vedeți un orizont fără limite și un firmament infinit și strălucitor, care este totuși accesibil spiritului vostru.

23. Unii spun: Dumnezeu este în ceruri, alții: Dumnezeu locuiește în lumea de dincolo. Dar ei nu știu ce spun și nici nu înțeleg ce cred. Este adevărat că Eu „locuiesc" în ceruri; dar nu în locul anume pe care vi l-ați imaginat: Eu locuiesc în cerul luminii, al puterii, al iubirii, al înțelepciunii, al dreptății, al fericirii, al desăvârșirii. (130, 30, 35-36)

24. Prezența Mea universală umple totul, în niciun loc sau spațiu de viață al Universului nu există un vid, totul este pătruns de Mine. (309, 3)

25. V-am spus că sunt atât de aproape de voi, încât cunosc chiar și cele mai ascunse gânduri ale voastre, că sunt pretutindeni unde sunteți voi, pentru că sunt omniprezent. Eu sunt Lumina care vă luminează mintea prin inspirații sau idei luminoase.

26. Eu sunt în voi, pentru că Eu sunt Spiritul care vă animă, conștiința care vă judecă. Eu sunt în simțurile voastre și în trupul vostru, pentru că Eu sunt în întreaga Creație.

27. Simțiți-Mă tot mai mult în voi și în tot ceea ce vă înconjoară, astfel încât, atunci când va veni momentul să părăsiți această lume, să intrați pe deplin în viața spirituală și să nu existe tulburare în sufletul vostru din cauza impresiilor pe care le-ar putea lăsa lumea simțurilor; și să vă apropiați cu încă un pas de Mine, care sunt Izvorul purității infinite, din care veți bea veșnic. (180, 50-52)

28. Știți care este originea acelei lumini conținute în cuvintele rostite de buzele purtătorilor de voce? Originea ei este în Bine, în iubirea divină, în lumina universală care izvorăște din Dumnezeu. Este o rază sau o scânteie a acelei Ființe Universale strălucitoare care vă dă viața; este o parte a forței infinite care mișcă totul și sub care totul vibrează, se mișcă și își trasează neîncetat cercurile. Este ceea ce voi numiți radiație divină , este lumina Spiritului Divin care luminează și însuflețește sufletele.

29. Această radiație are influență atât asupra sufletului, cât și asupra trupului, atât asupra lumilor, cât și asupra oamenilor, plantelor și tuturor ființelor creației. Ea este spirituală pentru spirit, este materială pentru materie, este inteligență pentru capacitatea rațională, este iubire în inimi. Ea este cunoaștere, este talent și este conștiință de sine, este instinct, este intuiție și se află deasupra simțurilor tuturor ființelor, în conformitate cu ordinea, natura, specia și gradul lor de dezvoltare. Dar originea este una singură: Dumnezeu; iar esența sa este una singură: iubirea. Ce poate fi deci imposibil în faptul că Eu

luminez rațiunea acestor creaturi pentru a vă trimite un mesaj de lumină spirituală?

30. Plantele primesc radiația vieții pe care Spiritul Meu le-o trimite, pentru a da roade. Stelele primesc forța pe care Spiritul Meu o radiază asupra lor, pentru a putea orbita pe traiectoriile lor. Pământul, care este mărturia vie și actuală, accesibilă tuturor simțurilor voastre, primește neîncetat radiația vieții, care face ca atâtea minuni să iasă din pântecele său. De ce ar fi atunci imposibil ca omul, în a cărui ființă strălucește ca o bijuterie prezența unui Spirit, în care se întemeiază asemănarea lui cu Mine, să primească direct de la Spiritul Meu către spiritul său radiația divină, care este sămânța spirituală menită să dea roade în el? (329, 42-44)

31. Niciunul dintre suspinele voastre nu va rămâne neauzit în ceruri, fiecare rugăciune își găsește ecoul în Mine, niciuna dintre necazurile sau crizele voastre de viață nu rămâne neobservată de iubirea Mea părintească. 280 Capitolul 21 Eu știu totul, aud totul, văd totul și sunt prezent în toate.

32. Pentru că oamenii cred că M-am îndepărtat de ei din cauza păcatelor lor, ei se simt în cele din urmă departe de Mine. O, ignoranță omenească, care a adus atâta amărăciune pe buzele lor! Să știți că, dacă M-aș îndepărta de vreuna dintre creaturile Mele, aceasta ar înceta să mai existe în clipa aceea. Dar acest lucru nu s-a întâmplat și nici nu se va întâmpla, căci atunci când v-am dat Duhul, v-am dăruit tuturor viața veșnică. (108, 44-45)

Loviturile sorții

33. Nu blestemați încercările care vă apasă pe voi și pe întreaga omenire, nu spuneți că ele sunt pedeapsa, mânia sau răzbunarea lui Dumnezeu, căci atunci blasfemiați. Vă spun că tocmai aceste încercări sunt cele care apropie omenirea tot mai mult de portul mântuitor.

34. Numiți-le dreptate, ispășire sau lecții, și atunci va fi adecvat și corect. Mânia și răzbunarea sunt pasiuni omenești, proprii ființelor care sunt încă departe de pacea sufletească, de armonie și de desăvârșire. Nu este drept ca voi să dați iubirii Mele față de voi, care determină toate lucrările Mele, numele vulgar de „pedeapsă” sau numele nedemn de „răzbunare”.

35. Luați aminte că v-ați aventurat de bunăvoie pe căi spinoase sau în prăpăstii întunecate și că nu ați ascultat chemarea mea plină de iubire și nici nu ați ascultat vocea conștiinței voastre, de aceea a fost necesar ca durerea să vină în ajutorul vostru, pentru a vă trezi, a vă opri, a vă aduce la rațiune și a vă face să vă întoarceți pe calea cea adevărată. (181, 6-8)

36. Eu nu vă pedepsesc; dar Eu sunt Dreptatea, și ca atare, o fac să o simtă fiecare care încalcă poruncile Mele. Căci Cel Veșnic v-a făcut cunoscută Legea Sa, pe care nimeni nu o poate schimba.

37. Priviți cum se plânge omul într-o încercare grea, când se prăbușește într-un abis nemăsurat de adânc, când vede cum plânge soția sa la pierderea celor dragi, cum copiii sunt lipsiți de întreținere și cum casele se scufundă în mizerie și necaz. El este consternat în fața nenorocirii sale, se deznădăjduiește; dar, în loc să se roage și să-și mărturisească păcatele, se răzvrătește împotriva Mea și spune: „Cum este posibil ca Dumnezeu să mă pedepsească în acest fel?", în timp ce Duhul Divin, în adevăr, varsă și El lacrimi din cauza durerii copiilor Săi, iar lacrimile Sale sunt sânge al iubirii, al iertării și al vieții.

38. Adevărat vă spun: datorită evoluției pe care a atins-o omenirea, îmbunătățirea situației sale în acest timp nu depinde doar de mila Mea. Ea este victima ei însăși, dar nu a pedepsei Mele. Căci Legea Mea și Lumina Mea strălucesc în fiecare conștiință.

39. Dreptatea Mea coboară pentru a smulge din rădăcină orice buruiană*, și chiar forțele naturii se manifestă ca executori ai acestei dreptăți. Atunci pare că totul se unește pentru a-l nimici pe om, deși aceasta ar trebui să servească purificării sale. Dar unii se vor rătăci și vor spune: „Dacă trebuie să îndurăm o durere atât de mare — atunci de ce venim noi pe această lume?", fără să ia în considerare că durerea și păcatul nu provin de la Mine.

** Din alte cuvinte similare ale lui Hristos reiese că prin această „buruiană" nu se înțeleg oamenii, ci impulsurile și înclinațiile lor rele și vicioase.*

40. Omul este responsabil pentru faptul că rămâne în ignoranță cu privire la ceea ce este dreptatea și ce este ispășirea. De aceea vine mai întâi revolta lui și apoi blasfemia lui. Numai cel care a cercetat învățătura Mea și respectă Legea Mea nu mai este capabil să-și acuze Tatăl. (242, 19-21)

Dreptatea lui Dumnezeu

41. Voi sunteți ca niște tufișuri care au uneori ramuri atât de uscate și bolnave, încât au nevoie de o tăiere dureroasă pentru a le îndepărta părțile bolnave, astfel încât să se poată vindeca din nou.

42. Când dreptatea mea iubitoare îndepărtează din copacul uman ramurile bolnave care îi dăunează inimii, ea îl îndreaptă.

43. Când unui om trebuie să i se taie un membru al corpului, el suspină, tremură și devine laș, chiar dacă știe că se întâmplă pentru a îndepărta ceea ce este bolnav, ceea ce este mort și amenință ceea ce încă poate trăi.

44. Și trandafirii, când sunt tăiați, își varsă seva ca lacrimi de durere; dar după aceea se acoperă cu cele mai frumoase flori.

45. Iubirea Mea taie într-un mod infinit mai înalt răul din inimile copiilor Mei, jertindu-Mă uneori pe Mine Însuși.

46. Când oamenii M-au răstignit, i-am acoperit pe călăii Mei cu bunătatea și iertarea Mea și le-am dat viață. Prin cuvintele Mele și prin tăcerea Mea i-am umplut de lumină, i-am apărat și i-am salvat. Astfel tai răul, îl resping prin iubirea Mea și îl apăr și îl salvez pe cel care face rău. Acele iertări au fost, sunt încă și vor fi veșnic izvoare de mântuire. (248, 5)

47. Nu pot pronunța asupra voastră o sentință mai grea decât greutatea greșelilor voastre. De aceea vă spun că nu aveți de ce să vă temeți de Mine, ci de voi înșivă.

48. Numai Eu cunosc gravitatea, amploarea și semnificația greșelilor voastre. Oamenii se lasă mereu impresionați de aparențe, pentru că nu pot pătrunde în inima aproapelui lor. Eu, însă, privesc în inimile voastre și vă pot spune că au venit la Mine oameni care s-au acuzat de greșeli grave și care erau plini de pocăință pentru că M-au jignit, dar Eu i-am găsit curați. În schimb, alții au venit și Mi-au spus că nu au făcut niciodată rău nimănui, dar Eu știam că mint. Căci, deși mâinile lor nu s-au pătat cu sângele aproapelui lor, sângele victimelor lor, cărora li s-a poruncit să le ia viața, s-a revărsat asupra sufletului lor. Aceștia sunt cei care aruncă piatra ascunzându-și mâna. Când am rostit în învățătura Mea cuvintele „laș”, „fals” sau „trădător”, întreaga lor ființă a tremurat și de multe ori s-au îndepărtat de lecția Mea, pentru că au simțit asupra lor o privire care îi judeca. (159, 42-43)

49. Dacă în dreptatea divină nu ar exista cea mai mare iubire a Tatălui, dacă dreptatea Sa nu ar avea această origine, această umanitate nu ar mai exista; păcatul ei și fărădelegile ei neîncetate ar fi epuizat răbdarea divină; dar acest lucru nu s-a întâmplat. Omenirea continuă să trăiască, sufletele încă se încarnează, iar la fiecare pas, în fiecare faptă omenească, se manifestă dreptatea Mea, care este iubire și milă infinită. (258, 3)

50. Cercetați Cuvântul Meu, ca să nu vă rătăciți, ca mulți alții, în fața faptelor dreptății Mele divine, când îi pedepsesc cu putere pe cei care comit doar o greșeală ușoară și, în schimb, par să-i iert pe cei care au comis o greșeală gravă.

51. Maestrul vă spune: dacă îi pedepsesc cu putere pe cei care, aparent, au comis doar o greșeală ușoară, o fac pentru că cunosc slăbiciunea sufletelor, iar dacă acestea se abat de la calea împlinirii Legii, acesta poate fi primul pas care le duce spre pierzare. Dar când trec cu vederea o greșeală gravă a altora, o fac pentru că știu că o greșeală mare este pentru suflet un motiv de pocăință la fel de mare.

52. Nu judecați, nu condamnați, nici măcar în gând să nu doriți ca dreptatea Mea să se abată asupra celor care provoacă vărsare de sânge printre popoare. Gândiți-vă doar că ei, la fel ca voi, sunt copiii Mei, creaturile Mele, și că vor trebui

să-și ispășească marile lor crime prin mari jertfe de ispășire. Adevărat vă spun: tocmai cei pe care îi arătați cu degetul ca fiind cei care au distrus fără milă pacea și v-au aruncat în haos vor deveni, în vremurile viitoare, marii pacificatori, marii binefăcători ai umanității.

53. Sângele a milioane de victime strigă de pe pământ după dreptatea mea divină, dar dincolo de justiția umană, va fi a mea cea care va ajunge la fiecare suflet, la fiecare inimă.

54. Justiția oamenilor nu iartă, nu mântuiește, nu iubește. A mea iubește, iartă, mântuiește, trezește la o viață nouă, înalță și luminează; și tocmai pe cei care au cauzat atâta durere omenirii îi voi mântui și salva, lăsându-i să treacă prin marea lor ispășire, care va fi creuzetul în care vor fi purificați și vor deveni pe deplin conștienți de vocea conștiinței lor, pentru a putea privi până în adâncul faptelor lor. Îi voi face să parcurgă aceeași cale pe care și-au făcut-o să o parcurgă victimele lor, popoarele lor. Dar, în cele din urmă, vor ajunge la puritatea sufletească pentru a se putea întoarce pe pământ, pentru a reconstrui tot ce a fost distrus, pentru a restabili tot ce a fost ruinat. (309, 16-18)

55. Trebuie să știți că Tatăl vostru nu vă judecă abia când moartea vine la voi, ci că această judecată începe de îndată ce deveniți conștienți de faptele voastre și simțiți chemarea conștiinței voastre.

56. Judecata Mea este mereu asupra voastră. La fiecare pas, fie în viața umană, fie în viața voastră spirituală, sunteți supuși judecății Mele; dar aici, pe lume, în învelișul trupesc, sufletul devine insensibil și surd la chemările conștiinței.

57. Eu vă judec pentru a vă ajuta să vă deschideți ochii către lumină, pentru a vă elibera de păcat și a vă izbăvi de durere.

58. În judecata Mea nu țin niciodată seama de jignirile pe care Mi le-ați fi putut aduce, căci în judecata Mea nu apare niciodată ranchiuna, răzbunarea, nici măcar pedeapsa.

59. Când durerea pătrunde în inima voastră și vă lovește în locul cel mai sensibil, aceasta se întâmplă pentru a vă indica vreo greșeală pe care o comiteți, pentru a vă face să înțelegeți învățătura Mea și pentru a vă da o învățătură nouă și înțeleaptă. La baza fiecăreia dintre aceste încercări este întotdeauna prezentă iubirea Mea.

60. În unele ocazii v-am permis să înțelegeți cauza unei încercări, în altele nu puteți găsi sensul acelui avertisment al dreptății Mele, și anume pentru că în lucrarea Tatălui și în viața sufletului vostru există taine adânci pe care mintea omenească nu le poate desluși. (23, 13-17)

61. Depărtat este timpul în care vi s-a spus: „Cu măsura cu care măsurați, veți fi măsurați.” De câte ori a fost folosită acea lege pentru a se răzbuna aici pe pământ și a da la

o parte orice sentiment de iubire față de aproapele!
62. Acum vă spun că am luat această măsură a dreptății și vă voi măsura cu ea, după cum ați măsurat voi, deși trebuie să adaug, pentru a explica, că în fiecare dintre judecățile Mele va fi prezent Tatăl, care vă iubește foarte mult, și Mântuitorul, care a venit pentru mântuirea voastră.
63. Omul este cel care își pronunță sentința prin faptele sale, sentințe teribile uneori, iar Domnul vostru este cel care vă oferă ajutor, pentru ca voi să găsiți modul în care puteți suporta ispășirea voastră.
64. Adevărat vă spun că, dacă doriți să evitați o ispășire prea dureroasă, pocăiți-vă la timp și dați vieții voastre o nouă direcție printr-o reînnoire sinceră, cu fapte de iubire și milă față de frații voștri.
65. Înțelegeți că Eu sunt Poarta mântuitoare — Poarta care nu va fi niciodată închisă pentru toți cei care Mă caută cu credință adevărată. (23, 19-23)
66. Acum vedeți că dreptatea divină constă în iubire, nu în pedeapsă, ca a voastră. Ce s-ar alege de voi dacă aș aplica propriile voastre legi pentru a vă judeca – în fața Mea, în fața căreia nu contează nici aparențele exterioare, nici argumentele false?
67. Dacă v-aș judeca după răutatea voastră și aș aplica legile voastre teribil de dure — ce s-ar alege de voi? Atunci M-ați ruga pe bună dreptate să arăt milă.
68. Dar nu trebuie să vă temeți, căci iubirea Mea nu se ofilește niciodată, nici nu se schimbă, nici nu trece. Voi, în schimb, treceți cu siguranță, muriți și vă nașteți din nou, plecați și vă întoarceți, și astfel vă parcurgeți călătoria voastră până vine ziua în care vă recunoașteți Tatăl și vă supuneți Legii Sale divine. (17, 53)

Capitolul 22 – Iubirea, grija și milostivirea lui Dumnezeu

Iubirea Tatălui Ceresc

1. Nu vă mirați că iubirea Mea vă urmează pretutindeni, în ciuda păcatelor voastre. Voi toți sunteți copiii Mei. În această lume ați avut o imagine a iubirii divine în iubirea părinților voștri. Puteți să le întoarceți spatele, să nu le recunoașteți autoritatea, să nu le ascultați poruncile și să nu le dați ascultare sfaturilor; puteți să le răniți inimile cu faptele voastre rele, puteți face ca ochii lor să se usuce de atâta plâns, ca părul alb să le apară la tâmple și ca fețele lor să fie marcate de urmele suferinței; dar niciodată nu vor înceta să vă iubească și vor avea pentru voi doar binecuvântări și iertare.
2. Dar dacă acești părinți pe care i-ați avut pe pământ și care nu sunt desăvârșiți v-au dat dovezi atât de mari ale unei iubiri pure și înalte — de ce vă mirați atunci că Cel care a creat aceste inimi și le-a dat sarcina de a fi părinți vă iubește cu o iubire

desăvârșită? — Iubirea este adevărul suprem. De dragul adevărului M-am făcut om, și de dragul adevărului am murit ca om. (52, 27)

3. Iubirea Mea nu trebuie să vă uimească, dar nici să nu vă îndoiți de ea atunci când veți trăi experiența de a bea adesea un pahar foarte amar în această lume.

4. Omul poate cădea adânc, poate fi cuprins de întuneric sau poate ezita să se întoarcă la Mine. Dar pentru toți va veni momentul în care Mă vor simți în propria lor ființă, nu Mă vor mai simți departe și nici nu Mă vor mai putea considera un străin sau nu vor mai putea nega existența Mea, iubirea Mea și dreptatea Mea. (52, 30)

5. Nu vreau să vă văd în fața Mea ca pe niște acuzați, vreau să vă consider mereu copiii Mei, pentru care iubirea Mea părintească este mereu gata să vă ajute. V-am creat spre slava Duhului Meu și pentru ca voi să fiți fericiți în Mine. (127, 41)

6. Învățați să Mă iubiți, recunoașteți cum iubirea Mea vă urmează pretutindeni, în ciuda încălcărilor și păcatelor voastre, fără ca voi să vă puteți sustrage influenței ei sau să o evitați. Recunoașteți: cu cât greșelile voastre sunt mai grave, cu atât mai mare este mila Mea față de voi.

7. Răutatea oamenilor ar vrea să respingă iubirea Mea, dar nu poate să-i facă față, pentru că iubirea este forța universală, puterea divină care creează totul și mișcă totul.

8. Dovada pentru tot ceea ce vă spun este cea pe care v-am dat-o când M-am manifestat printre voi în această perioadă în care omenirea s-a rătăcit în abisul păcatului său. Iubirea Mea nu poate simți dezgust față de păcatul uman, ci doar milă.

9. Recunoașteți-Mă, veniți la Mine pentru a vă spăla păcatele în izvorul cristalin al milostivirii Mele. Cereți, cereți, și vi se va da. (297, 59-62)

10. Pentru câteva clipe, oamenii cred că sunt atât de nevrednici de Mine, încât nu pot înțelege că Eu îi pot iubi atât de mult. Și odată ce s-au împăcat cu ideea de a trăi departe de Tatăl lor, își construiesc o viață după propriile lor concepții, își creează legile și își întemeiază comunitățile religioase. De aceea, surprinderea lor este mare când Mă văd venind. Atunci întreabă: „Ne iubește Tatăl nostru într-adevăr atât de mult, încât caută în acest fel o posibilitate de a Se comunica nouă?”

11. Oameni, nu pot decât să vă spun că nu voi lăsa să piară ceea ce este al Meu, iar voi sunteți ai Mei. V-am iubit încă înainte de a exista și vă voi iubi veșnic. (112, 14-15)

Grija și ajutorul lui Dumnezeu

12. Ucenici, v-am dat toate învățăturile de care sufletul are nevoie în dezvoltarea sa.

13. Fericiți cei care recunosc adevărul, căci ei vor găsi repede „Calea”. Alții resping mereu învățăturile divine, deoarece faptele

lor li se par superioare celor ale Mele.

14. Vă iubesc pe toți. Eu sunt Păstorul care își cheamă oile, care le unește și le numără și dorește să aibă mai multe în fiecare zi — care le hrănește și le mângâie, are grijă de ele și se bucură când vede că sunt multe, deși uneori plânge când vede că nu toate sunt ascultătoare.

15. Așa sunt inimile voastre: mulți dintre voi veniți la Mine, dar puțini sunt cei care Mă urmează cu adevărat. (266, 23-26)

16. Luați-vă crucea și urmați-Mă cu smerenie. Aveți încredere că — în timp ce oferiți mângâiere cuiva, aduceți pace unei inimi sau lumină unui suflet — Eu voi avea grijă de tot ce ține de viața voastră materială și nu voi neglija nimic.

17. Credeți că, atunci când vorbesc spiritului vostru, arunc și o privire în inima voastră, pentru a descoperi în ea grijile, nevoile și dorințele sale. (89, 6-7)

18. Nu există rase sau triburi, oricât de necivilizate v-ar părea ele — chiar și acelea pe care nu le cunoașteți, pentru că locuiesc în păduri inaccesibile — care să nu fi experimentat manifestări ale iubirii Mele. În momentele de pericol, ele au auzit voci cerești care le protejează, le ocrotesc și le sfătuiesc.

19. Niciodată nu ați trăit părăsiți. De la început, de când ați prins viață, ați fost sub scutul iubirii Mele.

20. Voi, părinți umani, care vă iubiți cu tandrețe copiii: ați fi capabili să-i lăsați în voia sorții, când abia s-au născut în această viață, când au cea mai mare nevoie de grija, devotamentul și iubirea voastră?

21. V-am văzut îngrijorați pentru copiii voștri, chiar și atunci când au ajuns la maturitate; chiar și pentru cei care greșesc, care v-au rănit, vă îngrijorați cu cea mai mare iubire.

22. Dar dacă reacționați astfel la nevoile copiilor voștri — cum va fi atunci iubirea Tatălui vostru Ceresc, care v-a iubit încă înainte de a exista?

23. V-am venit mereu în ajutor; și în această perioadă, în care vă găsesc cu o dezvoltare spirituală mai mare, v-am învățat cum trebuie să luptați pentru a nimici forțele malefice și modul în care să sporiți vibrațiile binelui. (345, 39-42)

24. Intrați acum într-o nouă etapă a vieții voastre; calea este pregătită. Luați-vă crucea și urmați-Mă. Nu vă spun că pe această cale nu vor exista încercări; dar de fiecare dată când veți traversa un traseu dificil sau veți goli un potir al suferinței, veți auzi o voce care vă va încuraja și vă va sfătui, iubirea Mea va fi alături de voi, vă va sprijini și vă va înălța, și veți simți mângâierea blândă a balsamului Meu vindecător. (280, 34)

25. Când văd că vă lăsați învinși de durere și că, în loc să trageți învățăturile pe care le conține fiecare încercare, vă mulțumiți să plângeți, să blestemați sau pur și simplu să așteptați moartea ca sfârșit al suferințelor voastre, atunci

Mă apropii de voi pentru a vă vorbi cu dragoste inimii voastre, pentru a-i da mângâiere și speranță și pentru a o întări, astfel încât să se depășească pe sine însăși, slăbiciunea și lipsa ei de credință și să poată triumfa asupra încercărilor; căci în acest triumf se află pacea, lumina și fericirea spirituală, care este adevărata fericire. (181, 10)

26. Dacă vă gândiți că Eu însumi sunt în cele mai mici ființe ale naturii — cum aș putea să vă reneg și să mă despart de voi doar pentru că aveți imperfecțiuni în voi , tocmai atunci când aveți cea mai mare nevoie de Mine?

27. Eu sunt Viața și sunt în toate, de aceea nimic nu poate muri. Gândiți-vă bine, ca să nu rămâneți legați de modul de exprimare. Liniștiți-vă simțurile și descoperiți-Mă în esența cuvântului. (158, 43-44)

28. Intrați în interiorul vostru și veți găsi acolo sanctuarul, Chivotul Legământului. Veți descoperi o sursă, un izvor de haruri și binecuvântări.

29. Nu există niciun suflet neajutorat, nimeni nu este dezmoștenit. În fața milostivirii Mele divine, nu există în întregul Univers niciunul care să se poată numi sărac, lepădat de Tatăl său; niciunul care să se poată numi exilat din țările Domnului.

30. Cel care se simte dezmoștenit face acest lucru pentru că nu a descoperit în sine darurile harului sau pentru că tocmai s-a rătăcit în păcat, pentru că este orbit sau pentru că se simte nevrednic.

31. Trebuie să descoperiți întotdeauna aceste daruri ale harului în voi; atunci veți experimenta că prezența Mea nu vă va lipsi niciodată, că întotdeauna „pâinea”, „balsamul vindecător”, „armele”, „cheile” și tot ceea ce aveți nevoie vor fi prezente în voi înșivă, pentru că sunteți moștenitorii Împărăției Mele și ai slavei Mele. (345, 87)

32. Între Tatăl și copii există o legătură care nu se poate rupe niciodată, iar această legătură este motivul pentru care are loc un dialog între Spiritul Divin și voi toți. (262, 35)

33. Omenirea are nevoie de iubirea Mea, de Cuvântul Meu, care trebuie să ajungă până în adâncul inimilor voastre. Maestrul luptă neobosit pentru ca sufletele voastre să fie luminate pe zi ce trece, astfel încât, eliberate de ignoranță, să se poată înălța spre regiuni superioare.

34. Porțile Împărăției Mele sunt deschise, iar „Cuvântul” Tatălui vine la voi cu iubire infinită, pentru a vă arăta din nou calea.

35. Am venit din nou la omenire, dar ea nu M-a simțit, pentru că am apărut spiritual, iar materialismul ei este mare. De vreme ce sufletul vostru a izvorât din Spiritul Meu Divin — de ce atunci oamenii nu M-au simțit? Pentru că și-au legat sufletele de materialism, de pasiunile joase.

36. Dar iată Mielul lui Dumnezeu, care vine la voi ca lumină, pentru a vă lumina și a vă aduce adevărul. (340, 13-15)

Smerenia Celui Preaînalt

37. Înțelegeți că Cuvântul Meu nu vă umple mintea cu filosofii deșarte, ci este esența vieții. Eu nu sunt un bogat care vă oferă bogății lumești. Eu sunt singurul Dumnezeu care vă promite Împărăția vieții adevărate . Eu sunt Dumnezeul smerit care se apropie de copiii Săi fără fast, pentru a-i ridica pe calea ispășirii cu mângâierea Sa și cu Cuvântul Său minunat. (85, 55)

38. Fiți slujitorii Mei și nu veți fi niciodată umiliți de Mine.

39. Iată: Eu nu am venit ca rege, nici nu port sceptru sau coroană. Sunt printre voi ca exemplu de smerenie și, mai mult decât atât, ca slujitor al vostru.

40. Rugați-Mă și Eu vă voi da; porunciți-Mi și Eu voi asculta, pentru a vă da o dovadă în plus a iubirii și smereniei Mele. Vă cer doar să Mă cunoașteți și să faceți voia Mea; și dacă întâmpinați obstacole în îndeplinirea îndatoririlor voastre, rugați-vă și biruiți în numele Meu, iar meritele voastre vor fi mai mari. (111, 46)

41. Tatăl vă vorbește – Cel care nu are pe nimeni care să se închine înaintea Lui în rugăciune. Dar, adevărat vă spun, dacă ar exista cineva mai mare decât Mine, M-aș închina înaintea lui, căci în duhul Meu locuiește smerenia.

42. Gândiți-vă cum voi — deși sunteți copiii Mei mici — Mă determinați să cobor pentru a vă vorbi, a vă asculta și a vă mângâia, în loc să vă străduiți să vă înălțați spre Mine. (125, 19)

43. Trăiți în inimile voastre bucuria de a vă simți iubiți de Tatăl vostru, care nu v-a umilit niciodată prin măreția Sa, ci a revelat-o în smerenia Sa desăvârșită, pentru a vă face mari și a vă conduce spre bucuria vieții adevărate în Împărăția Sa, care nu are nici început, nici sfârșit. (101, 63)

Compasiunea și suferința împărtășită a lui Dumnezeu

44. Dacă credeți că Iisus, pentru că era Fiul lui Dumnezeu, nu a simțit durere, vă înșelați. Dacă credeți că Eu sunt lipsit de durere pentru că vin astăzi în Spirit, tot așa vă aflați într-o înșelăciune. Dacă credeți că — pentru că știu că în cele din urmă veți fi cu toții lângă Mine — Eu nu sufăr astăzi, nici în aceasta nu aveți dreptate. Adevărat vă spun, nu există altă ființă mai sensibilă decât Spiritul Divin.

45. Vă întreb: cine a dat tuturor ființelor sensibilitatea? Ce bine puteți face care să nu-Mi provoace bucurie? Și ce rău puteți face care să nu fie ca o rană pentru sensibilitatea Mea? Iată, acesta este motivul pentru care vă spun că omenirea M-a răstignit din nou. Când voi fi coborât de pe crucea Mea și eliberat de coroana de spini? (69, 34)

46. Când unii se ridică împotriva Mea ca dușmani, Eu nu-i privesc ca atare, ci doar ca pe niște nevoiași. Pe cei care se consideră eruditi și îmi neagă existența, îi privesc cu milă. Pe cei care încearcă să Mă distrugă în inimile oamenilor d , îi consider ignoranți, deoarece cred că au puterea și armele necesare pentru a-L distruge pe Cel care este Creatorul vieții. (73, 33)

47. Mă arăt vouă ca un Tată iubitor, ca un Maestru smerit, niciodată indiferent față de suferințele voastre și întotdeauna îngăduitor și milostiv față de imperfecțiunile voastre, pentru că în ochii Mei veți fi întotdeauna copii.

48. Trebuie să vă judec când văd cum copiii, care au fost creați cu atâta iubire și destinați Vieții Veșnice, caută cu încăpățânare moartea pe pământ, fără să se preocupe de Viața Spirituală și fără să aibă dorința de a cunoaște desăvârșirile pe care acea existență le rezervă pentru ei. (125, 59-60)

49. Fiindcă sunt Tatăl vostru, trebuie neapărat să simt ceea ce simt copiii. Numai astfel veți înțelege că — în timp ce fiecare dintre voi suferă și simte propria durere — Spiritul Divin suferă împreună cu durerea tuturor copiilor Săi.

50. Ca dovadă a acestui adevăr, Eu am venit pe lume pentru a deveni om și a purta o cruce care reprezenta toată durerea și tot păcatul lumii. Dar dacă, ca om, am purtat pe umerii Mei povara imperfecțiunilor voastre și am simțit toată durerea voastră — aș putea oare, ca Dumnezeu, să mă arăt insensibil în fața necazurilor copiilor Mei? (219, 11-12)

Iertarea, harul și mila lui Dumnezeu

51. Eu sunt Singurul care cunoaște destinul tuturor, Singurul care cunoaște calea pe care ați parcurs-o și pe cea pe care trebuie să o mai parcurgeți. Eu sunt Cel care înțelege suferințele și bucuriile voastre. Știu cât de mult ați călătorit pentru a găsi adevărul și dreptatea. Milostivirea Mea este cea care primește strigătul plin de teamă al celui care Îmi cere înlăuntrul său iertare pentru greșelile sale.

52. Și, ca Tată, împlinesc fiecare rugăminte stăruitoare, vă adun lacrimile, vă vindec neputințele, vă fac să simțiți că sunteți iertați și că sunteți absolviți de păcatele voastre, pentru ca voi să vă refaceți viața.

53. De asemenea, Eu sunt Singurul care vă poate ierta jignirile pe care Mi le aduceți voi, care sunteți copiii Mei. (245, 39-41)

54. În acest timp, Cuvântul Meu vă luminează din nou. Vreau să revărs harul Meu din belșug, pentru ca voi să fiți curați și grațioși. Dar dacă cădeți din nou în păcat, recunoașteți, poporule, că nu Eu sunt Cel care vă îndepărtează din sânul Meu, ci voi sunteți cei care vă îndepărtați de Mine, deși aceasta nu este voia Mea. Totuși, iertarea și

iubirea Mea sunt ca niște porți deschise, pentru a primi pe oricine dorește să se întoarcă la Mine cu pocăință. (283, 69)

55. În iubirea cu care vă iert și vă corectez, Mă fac cunoscut. Când ați trăit după voia voastră și, în acest fel, L-ați rănit neîncetat pe Tatăl, Eu nu am tăiat firul acelei existențe păcătoase, nu v-am refuzat nici aerul, nici pâinea; nu v-am părăsit în durere, nici nu v-am ignorat plângerile. Iar natura a continuat să vă înconjoare cu rodnicia, lumina și binecuvântările sale. Astfel Mă fac cunoscut oamenilor și Mă revelez lor. Nimeni nu vă poate iubi pe pământ cu această iubire, și nimeni nu vă poate ierta așa cum o fac Eu.

56. Sufletul vostru este o sămânță pe care o îngrijesc și o desăvârșesc din veșnicie, până când va da cele mai frumoase flori și cele mai desăvârșite roade. Cum aș putea să vă las să muriți sau să vă las la mila furtunilor? Cum aș putea să vă abandonez pe calea voastră, când Eu sunt Singurul care cunoaște destinul tuturor creaturilor? (242, 31-33)

57. Voi, cei care umblați pe căi greșite: sunt gata să vă primesc și să vă dau puterea și lumina Mea, dacă Mă chemați. Nu contează dacă purtați pe trupul și sufletul vostru urmele marilor păcătoși. Voi face ca voi să-i binecuvântați pe cei care v-au jignit și să-L binecuvântați pe Dumnezeu, pentru că El a considerat posibilă acea minune în voi. Atunci veți începe să simțiți iubirea lui Hristos în inimile voastre.

58. Unii, auzind aceste cuvinte, vor gândi: Cum este posibil ca marii păcătoși să poată primi această har la fel ca cei drepți, care o dețin pentru meritele lor?

59. O, oameni, oameni care nu vedeți mai departe decât vă ajung ochii! V-am dat întotdeauna binefacerile Mele din milă, încă înainte de a le merita.

60. Eu răspund atât la o gândire curată, cât și la plângerea tristă a celui care se apropie de Mine pătat, ori de câte ori din el se desprinde – din cauza lipsei sale de iubire față de semenii săi – chiar și cea mai mică scânteie de smerenie sau de cunoaștere.

61. Eu sunt Apărătorul celor slabi, care varsă lacrimi în marea lor neputință și necunoaștere. Eu sunt Speranța Divină, care îi cheamă și îi mângâie pe cei care plâng; Eu sunt Iisus cel milostiv, care îi mângâie cu blândețe pe cei care gem în durerea și ispășirea lor.

62. Eu sunt Mântuitorul vostru, Răscumpărătorul vostru; Eu sunt Adevărul inteligibil pentru om. (248, 18-21)

Capitolul 23 – Inspirații și revelații ale lui Dumnezeu

Inspirații divine

1. Ucenici: Când Cuvântul Meu vine la voi și voi nu-l înțelegeți, vă îndoiți

de el. Dar Eu vă spun: dacă vă chinuie incertitudinea, retrageți-vă în singurătatea câmpurilor și acolo, în mijlocul naturii, unde nu aveți ca martori decât câmpia liberă, munții și firmamentul, întrebați-l încă o dată pe Maestrul vostru. Adânciți-vă în cuvântul său, și repede vă va ajunge răspunsul său plin de iubire. Atunci vă veți simți purtați, inspirați, plini de o bucurie spirituală necunoscută.

2. În acest fel, nu veți mai fi oameni cu puțină credință, pentru că știți că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu conține adevăr, dar că, pentru a-l desluși, trebuie să pătrundeți în el cu reculegere și cu mintea curată, deoarece este un sanctuar.

3. Ori de câte ori sunteți pregătiți și doriți să aflați ceva, dorința voastră de lumină va atrage Lumina Divină. De câte ori v-am spus deja: mergeți în singurătatea munților și spuneți-Mi acolo grijile, suferințele și necazurile voastre.

4. Isus v-a învățat aceste lecții în „A doua epocă" prin exemplul Său. Amintiți-vă de exemplul Meu, când M-am retras în deșert pentru a mă ruga, înainte de a-Mi începe slujba de predicator. Amintiți-vă că, în ultimele zile ale existenței Mele printre oameni, încă înainte de a intra în sinagogă pentru a mă ruga, am căutat singurătatea livezii de pe Muntele Măslinilor pentru a vorbi cu Tatăl.

5. Natura este un templu al Creatorului, unde totul se înalță spre El pentru a-L venera. Acolo puteți primi în mod direct și nealterat radiația Tatălui vostru. Acolo, departe de egoismul și materialismul uman, veți simți cum inspirații înțelepte pătrund în inimile voastre, îndemnându-vă să faceți binele pe calea voastră. (169, 28-31)

6. Trebuie să fiți treji, discipolii Mei, căci nu vă voi vorbi doar prin acest canal, ci Mă voi face cunoscut sufletului vostru și în momentele în care trupul vostru doarme. Vă voi învăța să vă lăsați pregătiți în somn și să vă detașați sufletul de lucrurile pământești, pentru ca acesta să se înalțe spre tărâmurile Luminii, unde va primi revelația cu care își va lumina calea, pentru a-și transmite apoi mesajul minții. (100, 30)

7. Niciodată nu am fost departe de voi, așa cum ați crezut uneori, nici suferințele voastre nu Mi-au fost vreodată indiferente, nici nu am fost surd la strigătele voastre. Iată ce s-a întâmplat: nu v-ați străduit să vă rafinați simțurile superioare și v-ați așteptat să Mă percepeți cu simțurile trupului. Dar vă spun că timpul în care le-am acordat oamenilor acest lucru a trecut de mult.

8. Dacă v-ați fi străduit puțin să vă dezvoltați unele dintre capacitățile voastre spirituale, precum înălțarea interioară prin contemplare spirituală, rugăciunea, intuiția, visul profetic sau viziunea spirituală — vă asigur că prin fiecare dintre acestea v-ați fi unit cu Mine și ați fi primit astfel răspunsuri la întrebările

voastre și inspirație divină în gândurile voastre.

9. Sunt întotdeauna gata să vorbesc cu voi, aștept mereu înălțarea voastră și disponibilitatea voastră spirituală, pentru a vă face pe plac și a vă oferi fericirea de a Mă face cunoscut spiritului vostru. Pentru aceasta, este nevoie doar să vă pregătiți cu cea mai mare sinceritate pentru a obține această har. (324, 52-54)

10. Întrebați-vă cărturarii, și dacă sunt sinceri, vă vor spune că au cerut lui Dumnezeu inspirație. Le-aș dărui mai multe revelații dacă Mi-ar cere-o cu mai multă iubire pentru semenii lor și cu mai puțină vanitate pentru ei înșiși.

11. Adevărat vă spun: tot ce ați acumulat din cunoașterea adevărată vine de la Mine. Tot ce au oamenii de pur și înalt, voi folosi în acest timp în folosul vostru, căci pentru aceasta vi l-am acordat. (17, 59-60)

12. Acum este o vreme în care Spiritul Meu vorbește neîncetat Spiritului, sufletului, minții și inimii oamenilor. Vocea Mea ajunge la oameni prin gânduri și încercări, prin care mulți se trezesc de la sine la adevăr, întrucât cei care îi conduc sau îi învață dorm și ar dori ca lumea să nu se trezească niciodată. (306, 63)

13. În „A Treia Epocă", prin claritatea revelațiilor Mele, am realizat ceea ce era imposibil pentru oameni: să mă comunic prin capacitatea rațională umană.

14. Înțelegeți-Mă, ucenici, căci în dialogul de la spirit la spirit care vă așteaptă, veți simți prezența Mea pentru totdeauna. Dacă știți să vă pregătiți, nu-Mi veți mai spune: „Doamne, de ce nu vii? De ce nu vezi durerea mea?" Nu-Mi veți mai vorbi astfel. Adevărat, ucenici, vă spun că cel care îmi vorbește astfel va da o dovadă tangibilă a ignoranței și a nepregătirii sale.

15. Nu vreau să-mi văd discipolii despărțiți de Mine, vreau ca voi să-Mi spuneți în spiritul vostru: „Maestre, Tu ești printre noi, spiritul nostru Te simte, înțelepciunea Ta este sursa inspirației mele." Aceasta este adevărata mărturisire pe care vreau să o aud de la voi. (316, 54)

Adaptarea revelațiilor divine la înțelegerea oamenilor

16. Pentru a revela Divinitatea, limbile voastre sunt prea limitate; de aceea a trebuit să vă vorbesc în toate timpurile în parabol , în imagini simbolice; dar acum vedeți că — chiar dacă v-am vorbit în acest fel — M-ați înțeles puțin, pentru că v-a lipsit voința necesară pentru a pătrunde revelațiile Mele. (14, 50)

17. În fiecare epocă M-ați așteptat și totuși — ori de câte ori am fost printre voi, nu M-ați recunoscut din cauza lipsei voastre de pregătire și de spiritualitate. Vă spun: oricare ar fi forma în care se îmbracă prezența Mea, ea va conține întotdeauna adevărul și esența vieții divine.

18. V-am spus că M-am folosit de diferite forme pentru a Mă face

cunoscut lumii. Dar acestea nu au fost o mască pentru a-Mi ascunde Spiritul față de voi, ci au servit pentru a Mă umaniza, a Mă limita și a Mă face astfel auzit și simțit de oameni.

19. Acum vă spun că, înainte de a vă pronunța judecata, trebuie să ascultați mai întâi această voce, până când va veni momentul convingerii sau al iluminării voastre, când se va face lumină în suflet. (97, 11-12)

20. Atâta timp cât oamenii rămân în orbirea și în ignoranța lor, ei vor fi motivul pentru care Dumnezeu, care este mai presus de toate Tată, trebuie să se umanizeze, să se limiteze și să se micșoreze față de copiii Săi, pentru a putea fi înțeles. Când veți permite ca Eu să Mă arăt în fața voastră cu slava în care ar trebui să Mă vedeți?

21. Trebuie să fiți mari pentru a vă putea imagina măreția Mea, și de aceea vin mereu să vă dăruiesc măreția spirituală, ca să puteți experimenta bucuria infinită de a-L cunoaște pe Tatăl vostru, de a simți iubirea Lui, de a asculta concertul divin care răsună deasupra voastră. (99, 26-27)

22. Partea exterioară a acelei revelații a Tatălui pe Muntele Sinai a fost piatra, care a servit ca mijloc pentru a imprima Legea Divină în el.

23. Partea exterioară a revelației lui Dumnezeu către oameni prin Isus a fost învelișul trupesc, chipul uman al lui Hristos.

24. În zilele noastre, partea exterioară a revelației Mele a fost purtătorul de voce, motiv pentru care această formă de revelație, ca și cea din vremurile trecute, trebuie să ia sfârșit.

25. Înțelegeți că voi sunteți copiii poporului spiritualist, care nu trebuie să se hrănească cu forme, ci cu esența. Dacă înțelegeți corect Cuvântul Meu, nu veți mai cădea niciodată în idolatrie și nici nu vă veți mai agăța de actele de cult exterioare, de rituri, de lucrurile trecătoare, pentru că veți tânji mereu după esențial, după etern. (224, 69-71)

Diferite tipuri de revelații ale lui Dumnezeu

26. Omenirea ar dori să primească vizita unui nou Mesia care să o salveze din abis, sau ar dori cel puțin să audă vocea lui Dumnezeu ca pe o voce de om, răsunând în văzduh. Dar Eu vă spun că ar fi de ajuns să observați puțin sau să vă adunați sufletul în meditație pentru a-i da sensibilitate, și deja ați auzi cum totul vă vorbește. Dacă vi se pare imposibil ca pietrele să vorbească, vă spun că nu numai pietrele, ci tot ceea ce vă înconjoară vă vorbește din partea Creatorului vostru, pentru ca voi să vă treziți din visele voastre de măreție, de mândrie și de materialism. (61, 49)

27. Iluminații din vremurile trecute vedeau mereu o strălucire de lumină, auzeau mereu cuvântul Meu. Profeții, cei inspirați,

precursorii, fondatorii învățăturilor de înaltă spiritualitate au mărturisit că auziseră voci care păreau să vină din nori, din munți, din vânt sau din orice loc pe care nu-l puteau determina cu exactitate; că auziseră vocea lui Dumnezeu, ca și cum ar fi ieșit din limbi de foc și ecouri misterioase. Mulți au auzit, au văzut și au simțit prin simțurile lor, alții prin calitățile lor spirituale; același lucru se întâmplă și în acest timp.

28. Adevărat vă spun: cei care au primit mesajele Mele cu simțurile lor fizice au interpretat inspirația divină din punct de vedere spiritual, și au făcut acest lucru în conformitate cu pregătirea lor fizică și spirituală, în conformitate cu timpul în care se aflau în lume, așa cum se întâmplă acum cu instrumentele umane pe care voi le numiți „purtători de voce" sau „purtători de daruri". Dar trebuie să vă spun că, atât în vremurile trecute, cât și în cele prezente, ei au amestecat în puritatea revelațiilor divine propriile lor concepții sau pe cele care predominau în mediul lor și, conștient sau inconștient, au alterat puritatea și natura nelimitată a adevărului, care este, în realitate, iubirea în revelațiile sale cele mai înalte.

29. Vibrațiile spirituale și inspirațiile erau în ei, și atât „cei dintâi", cât și „cei din urmă" au dat mărturie și vor da mărturie despre această inspirație care a ajuns la spiritul lor, aproape întotdeauna fără să știe cum, la fel cum se întâmplă astăzi cu mulți și cum se va întâmpla mâine cu alții.

30. Cuvintele, interpretările și modul de a acționa se datorează oamenilor și vremurilor în care trăiesc, dar deasupra tuturor acestora se află Adevărul suprem. (16, 11-14)

31. Din când în când este necesar ca Spiritul Meu să se reveleze într-un mod accesibil și inteligibil pentru înțelegerea voastră. Această necesitate de a vă vorbi își are originea în neascultarea voastră față de Legea Mea, în abaterea voastră de la calea adevărată.

32. Omul este, datorită libertății de voință de care se bucură, cea mai rebelă creatură a Creației. Până în prezent, el nu a vrut să se supună îndrumărilor conștiinței.

33. Cuvântul Meu dorește să-i rețină pe unii, să le ofere orientare altora, să-i întărească pe toți în adevăr și să vă salveze din abisuri.

34. Nu vă scandalizați de modul în care Mă revelez acum, care este atât de diferit de cel din „A doua epocă". Să știți că nu am folosit niciodată de două ori aceeași formă, deoarece aceasta ar însemna să vă las să rămâneți la aceeași învățătură, iar Eu vin întotdeauna să vă învăț lecții noi și să vă ajut să faceți pași noi. (283, 39-42)

35. Cuvântul Meu se manifestă în multe feluri: prin conștiință, prin încercări care vorbesc despre Mine, prin forțele naturii sau prin copiii Mei spirituali. Cuvântul Meu este

universal. Oricine se pregătește va auzi vocea Mea. (264, 48)

Necesitatea revelațiilor divine

36. Învățătura Mea divină nu este destinată doar spiritului — nu, ea trebuie să ajungă și la inima omului, pentru ca atât partea spirituală, cât și cea fizică a ființei să devină armonioase.

37. Cuvântul divin este destinat să lumineze mintea și să sensibilizeze inima omului, iar esența vieții conținută în acest cuvânt este destinată să hrănească și să înalțe sufletul.

38. Pentru ca viața omului să fie completă, el are nevoie neapărat de pâine spirituală, la fel de mult cum muncește și se străduiește pentru hrana materială.

39. „Omul nu trăiește numai cu pâine", v-am spus în „A doua epocă"; cuvântul Meu rămâne valabil, căci oamenii nu vor putea renunța niciodată la hrana spirituală fără a fi loviți pe pământ de boli, durere, întuneric, nenorociri, mizerie și moarte.

40. Materialiștii ar putea obiecta că oamenii trăiesc deja numai din ceea ce le oferă pământul și natura, fără a fi nevoie să tindă spre ceva spiritual care să-i hrănească și să-i întărească în timpul călătoriei lor prin viață. Dar trebuie să vă spun că aceasta nu este o viață desăvârșită și împlinită, ci o existență căreia îi lipsește esențialul, așa cum este spiritualitatea. (326, 58-62)

41. În toate timpurile M-am revelat omului într-un mod simplu, pentru ca el să Mă poată înțelege; întotdeauna am făcut-o în limita capacității voastre de înțelegere și a inimii voastre. Am coborât la voi pentru a vă da astfel un exemplu de smerenie, când M-am coborât la viața voastră săracă, pentru a vă înălța la o viață mai bună. (226, 54)

42. Aici se împlinește cuvântul pe care vi l-am dat când Iisus, în „A doua epocă", I-a mulțumit Tatălui Său pentru că a ascuns înțelepciunea Sa de învățați și de cei cultivați, dar a dat-o și a revelat-o celor smeriți.

43. Da, poporul Meu, căci cei pe care voi îi numiți învățați se umflă în pene și vor să țină jos poporul simplu, învățându-l doar ceea ce ei consideră a fi firimiturile de pâine pe care le-au primit de la Mine.

44. Pe de altă parte, săracii, „oamenii mici", care cunosc foarte bine greutățile pe care le aduce viața și, de asemenea, lipsurile asociate cu acestea — dacă pot numi ceva al lor, atunci au sentimentul că este prea mult pentru ei și, de aceea, îl împart cu ceilalți.

45. Mai adaug acum: dacă cel lacom devine un om generos și cel mândru devine unul smerit, ei vor avea parte imediat de tot ceea ce am pregătit pentru cel care știe să trăiască virtuos. Căci iubirea Mea nu este părtinitoare, ea este atotcuprinzătoare, este pentru toți copiii Mei. (250, 17)

Nesfârșitul revelațiilor divine

46. Această învățătură, menită să lumineze a Treia Epocă, nu este ultima Mea. Ceea ce este spiritual nu are sfârșit. Legea Mea strălucește ca un soare divin în toate conștiințele. Stagnarea și decăderea sunt proprii doar ființelor umane și sunt întotdeauna consecința viciilor, slăbiciunilor sau dezlănțuirii pasiunilor.

47. Când omenirea își va întemeia viața pe fundamente spirituale și va purta în sine idealul eternității, pe care învățătura Mea vi-l inspiră, ea va fi găsit calea progresului și a desăvârșirii și nu se va mai abate niciodată de la calea dezvoltării sale ascendente. (112, 18)

48. Dacă credeți că abia acum v-am revelat ceva din viața spirituală, vă aflați într-o mare eroare; căci vă spun încă o dată: învățătura divină a început odată cu nașterea primului om, și nu exagerez când vă spun că învățătura Mea a început odată cu crearea spiritelor, încă înainte ca lumea să existe. (289, 18)

49. Când oamenii încă credeau că există doar ceea ce puteau descoperi cu ochii lor și nu cunoșteau nici măcar forma lumii în care trăiau, își imaginau un Dumnezeu limitat la ceea ce cunoșteau ochii lor.

50. Dar pe măsură ce mintea lor dezlega treptat un mister după altul, universul se extindea tot mai mult în fața ochilor lor, iar măreția și atotputernicia lui Dumnezeu creșteau tot mai mult pentru inteligența uimită a omului.

51. De aceea a trebuit să vă dau în acest timp o învățătură care să fie în armonie cu dezvoltarea voastră.

52. Dar vă întreb: oare cunoașterea materială este ceea ce conține revelația Mea? Nu, cunoașterea pe care v-o învăț se referă la o existență dincolo de natura pe care o vedeți și pe care o cercetați de atâta timp. Revelația Mea arată calea care îl conduce pe spirit către un nivel de viață de unde poate descoperi, recunoaște și înțelege totul.

53. Vi se pare imposibil sau cel puțin ciudat că Dumnezeu Se face cunoscut oamenilor pe cale spirituală — că Lumea Spirituală Se face cunoscută și Se manifestă în viața voastră — că lumi și sfere necunoscute vă comunică ceva? Vreți oare ca cunoașterea voastră să rămână pe loc și ca Tatăl să nu vă mai reveleze niciodată mai mult decât ceea ce v-a revelat deja?

54. Nu fiți credincioși din obișnuință și nu puneți limite cunoașterii spiritului vostru!

55. Astăzi s-ar putea să negați, să combateți și să persecutați învățătura spirituală; dar Eu știu că mâine vă veți supune adevărului.

56. Fiecare revelație divină a fost combătută și respinsă la apariția sa; dar, în cele din urmă, acea lumină s-a impus.

57. La descoperirile științei, omenirea s-a arătat, de asemenea, neîncrezătoare; dar, în cele din

urmă, a trebuit să se supună realității. (275, 64-70)

58. Când templul Duhului Sfânt se va înălța din inima omenirii spre infinit, în mijlocul ei vor apărea noi revelații, care vor fi cu atât mai mari cu cât sufletele se vor dezvolta mai mult. (242, 62)

59. Cum puteți presupune că — în timp ce Eu am coborât la voi — aș putea neglija alte națiuni, când voi toți sunteți copiii Mei? Credeți că cineva este îndepărtat sau în afara Mea, deși Spiritul Meu este universal și cuprinde tot ceea ce este creat?

60. Totul trăiește și se hrănește din Mine. De aceea, Raza Mea Universală a coborât asupra întregului glob pământesc, iar spiritul a primit influența Mea în această lume și în alte lumi, căci Eu am venit să-i salvez pe toți copiii Mei. (176, 21)

61. Manifestarea Mea prin purtătorii de cuvânt va fi, după voia Mea, doar temporară, o scurtă etapă de pregătire care va servi acestui popor drept normă, lege și fundament pentru a mărturisi și a răspândi această adevăr și pentru a vesti lumii prezența „Treiului Timp".

62. Așa cum manifestarea Mea prin capacitatea intelectuală umană a fost destinată să fie trecătoare ca un fulger, la fel a fost prevăzut ca doar câteva grupuri de oameni să fie chemate să fie prezente la această revelație și să primească acest mesaj.

63. Dialogul de la spirit la spirit, pe de altă parte, va ajunge la întreaga omenire, fără limită de timp, pentru că această formă de a Mă căuta, de a Mă primi, de a se ruga, de a Mă auzi și de a Mă sim , este valabilă pentru toată eternitatea. (284, 41-43)

Revelarea prezenței lui Dumnezeu în om

64. Vreau să vă fac ucenicii Mei, pentru ca voi să învățați să Mă simțiți ca niște copii ai Duhului Meu. De ce n-ați simți prezența Mea în voi, din moment ce sunteți alcătuiți din propria Mea esență, sunteți o parte din Mine?

65. Nu Mă simțiți pentru că nu sunteți conștienți de aceasta, pentru că vă lipsește spiritualitatea și pregătirea, și oricâte semne și impresii sentimentale ați primi, le atribuiți cauzelor materiale. De aceea vă spun că, deși sunt cu voi, nu-Mi percepeți prezența.

66. Acum vă spun: nu este oare firesc să Mă simțiți în ființa voastră, din moment ce sunteți o parte din Mine? Nu este oare corect — având în vedere acest lucru — ca spiritul vostru să se contopească în cele din urmă cu al Meu? Vă dezvălui adevărata măreție care ar trebui să existe în fiecare om; căci v-ați rătăcit și, în dorința de a fi mari pe pământ, ați devenit mai mici spiritual! (331, 25-26)

67. Nu mai vreau să-Mi spuneți: „Doamne, de ce ești departe de

mine, de ce nu mă asculți, de ce mă simt singur pe calea vieții?”
68. Popor iubit: Eu nu Mă îndepărtez niciodată de copiii Mei, voi sunteți cei care vă îndepărtați de Mine, pentru că v-a lipsit credința și voi înșivă M-ați respins și Mi-ați închis ușile inimilor voastre. (336, 60)
69. Nu vreau să Mă simțiți departe; căci v-am spus că, datorită spiritualizării voastre, Mă veți simți cu toții, Mă veți percepe în mod direct. Spiritul vostru va auzi vocea Mea, iar spiritual veți vedea prezența Mea. Așa vreau să văd spiritul vostru unit pentru totdeauna cu al Meu; căci aceasta este voia Mea. (342, 57)

VI. Creația

Capitolul 24 – Creația spirituală și cea materială

Crearea ființelor spirituale

1. Înainte ca lumile să existe, înainte ca toate creaturile și materia să prindă viață, Spiritul Meu Divin exista deja. Totuși, ca Unitate Absolută, simțeam în Mine un gol nemăsurat, căci eram ca un rege fără supuși, ca un maestru fără discipoli. Din acest motiv, am conceput planul de a crea ființe asemănătoare cu Mine, cărora le-aș dedica întreaga Mea viață, pe care le-aș iubi atât de profund și de sincer, încât – atunci când ar fi venit momentul – nu aș ezita să-Mi ofer sângele pe cruce pentru ele.
2. Nu vă scandalizați când vă spun că v-am iubit încă înainte de a exista. Da, copii mult iubiți! (345, 20-21)
3. Spiritul Divin era plin de iubire, deși exista singur. Nimic nu fusese încă creat, nimic nu exista în jurul Ființei Divine și, totuși, El iubea și se simțea ca un Tată.
4. Pe cine iubea El? Ca Tată al cui se simțea El? Erau toate ființele și toate creaturile care urmau să iasă din El și a căror putere se odihnea ascunsă în spiritul Său. În acel Spirit se aflau toate științele, toate forțele naturii, toate ființele, toate fundamentele creației. El era eternitatea și timpul. În El se aflau trecutul, prezentul și viitorul, încă înainte ca lumile și ființele să prindă viață.
5. Acea inspirație divină a devenit realitate sub puterea infinită a iubirii divine, și viața a început. (150, 76 79) 6. Pentru ca Dumnezeu să se poată numi Tată, El a lăsat să iasă din sânul Său spirite — creaturi care Îi erau asemănătoare în calitățile Sale divine. Aceasta a fost originea voastră, astfel ați prins viață spirituală. (345, 22)
7. Motivul creației voastre a fost iubirea, dorința divină de a împărtăși puterea Mea cu cineva; iar motivul pentru care v-am înzestrat cu liberul arbitru a fost, de asemenea, iubirea. Am vrut să Mă

simt iubit de copiii Mei — nu din obligație, ci dintr-un sentiment spontan, care să izvorască liber din sufletul vostru. (31, 53)

8. Fiecare spirit a luat naștere dintr-un gând pur al Divinității; de aceea, spiritele sunt o operă desăvârșită a Creatorului. (236, 16)

Activitatea marilor spirite în opera creației

9. Ilie este marele spirit care se află la dreapta lui Dumnezeu, care, în smerenia sa, se numește slujitor al lui Dumnezeu; prin intermediul său, precum și al altor mari spirite, Eu mișc Universul spiritual și pun în aplicare hotărâri mari și înalte. Da, discipolii Mei, am o mulțime de mari spirite în slujba Mea, care guvernează Creația. (345, 9)

Gândurile providențiale ale lui Dumnezeu

10. Ascultați, ucenici: înainte ca voi să intrați în viață, Eu existam deja, iar în spiritul Meu era ascuns al vostru. Dar nu am vrut să vă fac moștenitori ai Împărăției Mele fără să fi dobândit merite, nici să dețineți ceea ce există fără să știți cine v-a creat; nici nu am vrut să plecați de la Mine fără direcție, fără țel și fără idealuri.

11. De aceea v-am dat Duhul, ca să vă slujească drept călăuză. V-am acordat liberul arbitru, ca faptele voastre să aibă o adevărată valoare înaintea Mea. V-am dat sufletul, pentru ca acesta să tânjească mereu să se înalțe spre Lumină și Puritate. V-am dat trupul, pentru ca prin intermediul inimii să aveți un simț al Binelui și al Frumosului și pentru ca acesta să vă servească drept piatră de încercare, drept probă permanentă și, de asemenea, drept instrument pentru a trăi în lumea materială. (35, 48-49)

Crearea lumilor materiale pentru ființele spirituale

12. Când spațiul a fost luminat pentru prima dată de prezența spiritelor, acestea — fiind încă șovăitoare și bâlbâite ca niște copii mici și neavând nici dezvoltarea, nici puterea de a rămâne în locurile de înaltă spiritualitate — au simțit nevoia unui sprijin, a unui punct de sprijin pentru a se simți puternice; și astfel li s-a dat materia și o lume materială, iar în noua lor stare au dobândit experiență și cunoștințe. (35, 50)

13. Universul s-a umplut de ființe, iar în toate s-au revelat iubirea, puterea și înțelepciunea Tatălui. Ca o sursă inepuizabilă de viață a fost sânul Domnului din acel moment în care El a poruncit ca atomii să se unească pentru a forma ființe și corpuri și a le da formă.

14. Mai întâi a existat viața spirituală, mai întâi au existat ființele spirituale, și abia apoi natura materială.

15. Deoarece s-a hotărât ca multe creaturi spirituale să ia formă fizică pentru a trăi în lumi materiale, totul a fost pregătit dinainte, astfel încât

copiii Domnului să găsească totul pregătit pentru ei.

16. El a presărat cu binecuvântări calea pe care copiii Săi urmau să o parcurgă, a inundat universul cu viață și a umplut de frumuseți calea omului, în care a pus o scânteie divină: spiritul, sufletul, și l-a creat astfel din iubire, inteligență, putere, voință și conștiință. Dar El a învăluit tot ceea ce există în puterea Sa și i-a arătat menirea sa. (150, 80-84)

17. Când Tatăl a creat lumea și i-a dat menirea de a fi un loc al ispășirii, El știa deja că copiii Săi vor cădea pradă slăbiciunilor și greșelilor pe calea lor, că va fi nevoie de un cămin pentru a face primul pas spre reînnoire și desăvârșire. (250, 37)

Crearea omului

18. Ascultați: Dumnezeu, Ființa Supremă, v-a creat „după chipul și asemănarea Sa" — nu în ceea ce privește forma materială pe care o aveți, ci în ceea ce privește capacitățile cu care este înzestrat spiritul vostru, asemănătoare cu cele ale Tatălui.

19. Cât de plăcut a fost pentru vanitatea voastră să vă considerați chipul Creatorului. Vă considerați ființele cele mai dezvoltate pe care le-a creat Dumnezeu. Dar vă aflați într-o greșeală gravă dacă presupuneți că Universul a fost creat doar pentru voi. Cu ce ignoranță vă numiți coroana Creației!

20. Înțelegeți că nici măcar Pământul nu a fost creat doar pentru oameni. Pe scara nesfârșită a Creației divine există un număr infinit de suflete care se dezvoltă în împlinirea Legii Divine.

21. Scopurile care cuprind totul și pe care voi, ca oameni, chiar dacă ați vrea, nu le puteți înțelege, sunt mari și desăvârșite ca toate intențiile Tatălui. Dar, adevărat vă spun, voi nu sunteți nici cele mai mari, nici cele mai mici creaturi ale Domnului.

22. Ați fost creați, și în acel moment spiritul vostru a primit viață de la Atotputernicul, care purta în sine atâtea calități câte vă erau necesare pentru a îndeplini o sarcină dificilă în eternitate. (17, 24-28)

23. În sufletul omului, care este capodopera Mea, am pus Lumina Mea Divină. L-am îngrijit cu iubire infinită, așa cum un grădinar îngrijește o plantă răsfățată din grădina sa. V-am așezat în acest spațiu de viață, unde nu vă lipsește nimic pentru a trăi, pentru ca voi să Mă cunoașteți și să vă cunoașteți pe voi înșivă. Am dat sufletului vostru puterea de a simți viața de dincolo și corpului vostru simțuri, pentru ca voi să vă înviorați și să vă desăvârșiți. V-am încredințat această lume, pentru ca voi să începeți să faceți primii pași pe ea și, pe această cale a progresului și a desăvârșirii, să experimentați desăvârșirea Legii Mele, pentru ca, în timpul vieții voastre, să Mă cunoașteți și să Mă iubiți tot mai mult și, prin meritele voastre, să ajungeți la Mine.

24. V-am acordat darul liberului arbitru și v-am înzestrat cu conștiința. Primul, pentru ca voi să vă dezvoltați liber în cadrul legilor Mele, iar al doilea, pentru ca voi să știți să deosebiți binele de rău, pentru ca el să vă spună, ca un judecător desăvârșit, când împliniți Legea Mea sau când o încălcați.
25. Conștiința este lumina din Spiritul Meu Divin, care nu vă părăsește niciun moment.
26. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, Eu sunt Pacea și Fericirea, promisiunea veșnică că veți fi cu Mine, precum și împlinirea tuturor cuvintelor Mele. (22, 7-10)

Amintirea Paradisului

27. Primii oameni — aceia care au fost strămoșii omenirii — au păstrat o vreme impresia pe care sufletul lor a adus-o din „Valea Spirituală” — o impresie de frumusețe, de pace și de fericire, care a dăinuit în ei atâta timp cât în viața lor nu au apărut pasiunile trupului și nici lupta pentru supraviețuire.
28. Totuși, trebuie să vă spun că sufletul acelor oameni, deși provenea dintr-o lume de lumină, nu provenea din cele mai înalte lăcașuri — acelea la care puteți ajunge doar prin merite.
29. Cu toate acestea, starea de inocență, pace, bunăstare și sănătate pe care acele suflete au păstrat-o la primii lor pași a rămas de neuitat ca o perioadă de lumină, mărturia căreia au transmis-o copiilor lor, iar aceștia, la rândul lor, urmașilor lor.
30. Mintea materializată a oamenilor, care a înțeles greșit adevăratul sens al acelei mărturii, a ajuns să creadă că paradisul în care au trăit primii oameni a fost un paradis pământesc, fără să înțeleagă că acesta era o stare sufletească a acelor creaturi. (287, 12-13)

Natura omului

31. Sufletul și trupul sunt de natură diferită, din ele este alcătuită ființa voastră, iar deasupra amândurora se află Spiritul. Prima este fiica Luminii, a doua provine din pământ, este materie. Ambele sunt unite într-o singură ființă și luptă una împotriva celeilalte, conduse de spirit, în care aveți prezența lui Dumnezeu. Această luptă a avut loc neîncetat până astăzi; dar în cele din urmă, sufletul și trupul vor îndeplini în armonie sarcina pe care Le-o atribuie Legea Mea fiecăruia dintre ele.
32. Vă puteți imagina sufletul ca și cum ar fi o plantă, iar trupul ca fiind pământul. Sufletul, care a fost sădit în materie, crește, se înalță, hrănindu-se din încercările și învățăturile pe care le primește în timpul vieții sale umane. (21, 40-41)

Unitatea Creatorului cu Creația

33. Spiritul lui Dumnezeu este ca un copac infinit de mare, în care ramurile sunt lumile, iar frunzele sunt ființele. Deoarece este aceeași sevă care curge prin trunchi către

toate ramurile și de la acestea către frunze — nu credeți că există ceva etern și sfânt care vă leagă pe toți între voi și vă unește cu Creatorul? (21, 38)

34. Spiritul Meu, care este atotcuprinzător, există în tot ceea ce am creat, fie în natura spirituală, fie în cea materială. În toate lucrurile este prezentă opera Mea și mărturisește pe toate planurile vieții despre desăvârșirea Mea.

35. Opera Mea divină cuprinde totul — de la cele mai mari și mai desăvârșite ființe, care locuiesc la dreapta Mea, până la microorganismele abia perceptibile , la plantă sau mineral, la atom sau celulă, care dau formă tuturor creaturilor.

36. Prin aceasta vă atrag din nou atenția asupra desăvârșirii a tot ceea ce am creat – de la ființele materiale până la spiritele care au atins deja desăvârșirea. Aceasta este opera Mea. (302, 39)

37. Cine se abate de la Legea Spirituală, care este Legea supremă, cade sub stăpânirea legilor subordonate sau materiale, despre care oamenii știu foarte puțin. Cine însă ascultă de Legea supremă și rămâne în armonie cu ea, se află deasupra tuturor ordinii pe care voi le numiți naturale și simte și înțelege mai mult decât cel care deține doar cunoștințele pe care le-a găsit în știință sau în religii.

38. De aceea v-a uimit Iisus cu lucrările pe care voi le numiți minuni; dar recunoașteți învățăturile pe care vi le-a dat din iubire. Înțelegeți că nu există nimic supranatural sau contradictoriu în Divinitate, care vibrează în întreaga Creație. (24, 42-43)

Capitolul 25 - Natura

Legile naturii

1. V-am învățat să-L priviți pe Dumnezeu ca pe Cel Unic, ca pe minunea fără limite pentru imaginația voastră spirituală, ca pe forța care provoacă mișcarea și acțiunea în întregul Univers — ca pe viața care se manifestă atât în cea mai simplă plantă, cât și în acele lumi care își urmează traiectoriile cu milioane în spațiu, fără ca vreuna dintre ele să nu se supună legii care le guvernează.

2. Acea lege sunt Eu, Dumnezeul vostru, este legea dezvoltării neîncetate, care uimește omul și îi deschide vaste câmpuri de cercetare, care îi permit să pătrundă tot mai mult în tainele naturii. (359, 74-75)

3. Înțelegeți că Legea este Calea trasată de Iubirea Creatorului Suprem pentru a-i călăuzi pe toți creaturile Sale. Gândiți-vă la viața care vă înconjoară, care constă din materii prime și organisme de un număr infinit, și veți descoperi în cele din urmă că fiecare corp și fiecare ființă se mișcă pe o cale sau o traiectorie care, aparent, este dirijată de o putere străină și

misterioasă. Această putere este Legea pe care Dumnezeu a stabilit-o pentru fiecare dintre creaturile Sale.

4. Dacă cercetați aceste procese semnificative, veți ajunge în cele din urmă la concluzia că, într-adevăr, totul trăiește, se mișcă și crește sub o poruncă supremă. (15, 4)

Prezența lui Dumnezeu în natură

5. Căutați-Mă în toate lucrările pe care le-am săvârșit și Mă veți putea găsi pretutindeni. Încercați să Mă auziți și Mă veți auzi în vocea puternică care răsune din tot ceea ce este creat; căci nu-Mi este greu să Mă exprim prin ființele Creației.

6. Mă manifest atât într-o stea, în furia unei furtuni, cât și în lumina dulce a zorilor. Îmi fac vocea auzită în cântecul melodios al unei păsări, așa cum Mă exprim și prin parfumul florilor. Și fiecare dintre formele Mele de exprimare, fiecare aspect, fiecare operă vă vorbește despre iubire, despre împlinirea legilor dreptății, ale înțelepciunii, ale eternității în spiritual. (170, 64)

Natura, creația lui Dumnezeu și parabolă pentru spiritual

7. Mulți au făcut din natură zeul lor, divinizând-o ca sursă creatoare a tot ceea ce există. Dar, adevărat vă spun, această natură, din sânul căreia au ieșit toate ființele — forțele materiale și tărâmurile naturii care vă înconjoară — nu este creatoare; ea a fost mai întâi planificată și creată de Creatorul divin. Ea nu este nici cauza, nici motivul vieții. Numai Eu, Domnul vostru, sunt Începutul și Sfârșitul, Alfa și Omega. (26, 26)

8. Tot ceea ce vă înconjoară și vă învăluie în această viață este o imagine a Vieții Eterne, este o învățătură profundă, explicată prin forme și obiecte materiale, pentru a putea fi înțeleasă.

9. Încă nu ați pătruns în esența acestei minunate învățături, iar omul s-a înșelat din nou, pentru că a înțeles viața pe care o duce pe pământ ca și cum ar fi eternitatea. S-a mulțumit să se ocupe de formele de manifestare și a disprețuit tot ceea ce conține revelația divină — ceea ce este esență și adevăr în ea, care sunt prezente în întreaga creație. (184, 31-32)

10. Nu vreau să vă ascund nimic din ceea ce am pus în natură pentru întreținerea, sănătatea, hrana, bunăstarea și desfătarea copiilor Mei.

11. Dimpotrivă, vă spun: așa cum vă ofer pâinea Duhului și vă invit să inspirați esențe divine și să vă înviorați cu parfumuri spirituale, tot așa nu trebuie să disprețuiți și nici să vă îndepărtați de ceea ce vă oferă natura; căci astfel veți dobândi armonie, sănătate, energie și, odată cu acestea, împlinirea corectă a legilor vieții. (210, 22)

12. Ființa lipsită de rațiune este condusă de instinct, care este vocea sa interioară, stăpânul său, călăuza sa. El este ca o lumină care provine de la mama sa, Natura, și îi

luminează calea pe care trebuie să o parcurgă în viața sa — și aceasta este o cale plină de pericole și riscuri.

13. Luați exemplu de la armonia cu care trăiește fiecare specie, de la activitatea celor care sunt harnici. Luați aminte la exemplele de credință sau de recunoștință. Sunt exemple care conțin înțelepciune divină, deoarece provin de la creaturile Mele, ieșite tot din Mine, pentru ca ele să vă înconjoare și să vă însoțească în lumea voastră, pentru ca ele să ia parte la ceea ce Eu am pus pe Pământ. (320, 34; 37)

Puterea copiilor lui Dumnezeu asupra naturii

14. Forțele naturii vă vor asculta dacă împliniți Legea Mea și Mă rugați în acest sens pentru binele semenilor voștri. (18, 47)

15. Nu v-am învățat oare că chiar și forțele naturii dezlănțuite pot auzi rugăciunea voastră și se pot potoli? Dacă ele ascultă de vocea Mea — de ce n-ar asculta și de vocea copiilor Domnului, dacă aceștia s-au pregătit? (39, 10)

16. I-am dat Spiritului putere asupra materiei, pentru ca el să iasă victorios din încercări și să ajungă la țelul final al Căii. Dar lupta va fi mare; căci de când omul a creat pe lume singurul împărăție în care crede, el a distrus armonia care ar trebui să existe între el și tot ceea ce îl înconjoară. De pe tronul său mândru, el ar dori să supună totul puterii științei sale și să-și impună voința asupra elementelor și forțelor naturii. Dar nu a reușit acest lucru; căci de mult timp a rupt legăturile de prietenie cu legile spirituale.

17. Când le-am spus acum acestui popor de aici că forțele naturii îi pot asculta, au fost unii care nu au crezut acest lucru, și vă spun că au motive să se îndoiască; căci natura nu va asculta niciodată de cei care o nesocotesc, o pângăresc sau o batjocoresc. Pe de altă parte, cel care știe să trăiască în armonie cu legile spiritului și ale materiei — adică cel care trăiește în armonie cu tot ceea ce îl înconjoară — va fi în armonie cu Creatorul său pe parcursul vieții sale și va dobândi dreptul ca elementele naturii să-l slujească și să-i asculte, așa cum se cuvine oricărui copil care este ascultător față de tatăl său, Creatorul tuturor lucrurilor. (105, 39)

18. Nu mint și nici nu exagerez când vă spun că regnurile naturii vă pot auzi vocea și vă ascultă și vă respectă.

19. Istoria lui Israel a fost consemnată ca mărturie a adevărului Meu, și în ea puteți descoperi cum poporul lui Dumnezeu a fost recunoscut și respectat în repetate rânduri de forțele și elementele naturii. De ce nu s-ar aplica acest lucru și în cazul vostru?

20. Credeți oare că puterea Mea sau iubirea Mea față de omenire s-au schimbat de-a lungul timpului?

Nu, voi, mulțimi care ascultați acest cuvânt, lumina Duhului Meu vă inundă, puterea Mea și iubirea Mea sunt veșnice și neschimbătoare. (353, 64)

Omul și natura

21. Dar trebuie să aveți grijă, o, popoare ale Pământului, căci dacă veți continua să folosiți inspirațiile Mele divine pentru a provoca forțele naturii — dacă veți continua să folosiți puținele cunoștințe pe care le aveți în scopuri rele, veți primi răspunsul dureros și sever atunci când vă așteptați cel mai puțin. Voi provocați aerul, focul, pământul, apa și toate forțele, și știți deja care va fi recolta voastră dacă nu vă corectați la timp comportamentul pentru a putea opri forțele naturii dezlănțuite de neînțelepciunea voastră.

22. Vă atrag atenția că sunteți pe cale să umpleți măsura pe care dreptatea Mea o permite liberului vostru arbitru; provocați prea mult natura. Și întrucât voi sunteți cei mici care se simt mari, acest cuvânt vine să vă avertizeze asupra pericolului în care vă aflați. (17, 60)

23. V-am spus că nici o frunză nu se mișcă din copac fără voia Mea, iar acum vă spun că nici un element al naturii nu se supune unei alte voințe decât a Mea.

24. De asemenea, vă spun că natura poate fi pentru oameni ceea ce doresc ei: o mamă generoasă cu binecuvântări, mângâieri și hrană sau un deșert arid, unde domnesc foamea și setea; un Maestru al revelațiilor înțelepte și infinite despre viață, bine, iubire și eternitate sau un judecător nemilos în fața neascultărilor și rătăcirilor oamenilor. Profanări,

25. Vocea Tatălui Meu le-a spus primilor oameni, binecuvântându-i: „Fiți roditori și înmulțiți-vă și umpleți pământul, supuneți-l vouă și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste toate viețuitoarele care se mișcă pe pământ.”

26. Da, omenire, Eu am creat omul pentru ca el să fie stăpân și să aibă putere în spațiul aerian, în ape, pe tot continentul și în tărâmurile naturii Creației. Dar Eu am spus: „Stăpân”; căci oamenii — crezând că stăpânesc pământul cu știința lor — sunt sclavi. Deși cred că stăpânesc elementele naturii, ei devin victime ale imaturității, îngâmfării și ignoranței lor.

27. Puterea și știința omenească au cucerit Pământul, mările și spațiul aerian; dar puterea și forța lor nu sunt în armonie cu puterea și forța naturii, care — ca expresie a iubirii divine — este viață, înțelepciune, armonie și desăvârșire. În operele oamenilor, în știința și puterea lor se manifestă doar aroganța, egoismul, vanitatea și răutatea. (40, 26-30)

28. Recunoașteți voi echilibrul perturbat al forțelor naturii și schimbarea profundă pe care au suferit-o? Sunteți conștienți de ce sunteți loviți de forțele lor dezlănțuite? Motivul este că ați rupt

armonia care există între viața spirituală și cea materială, provocând astfel haosul în care vă scufundați acum. Dar, de îndată ce omenirea va fi ascultătoare legilor care guvernează viața, totul va fi din nou pace, belșug și fericire. (108, 56)

29. Cum ar putea fi desăvârșite faptele voastre pe pământ, dacă vă văd învrăjbiți cu elementele naturii, care sunt tocmai cele de care trăiți?

30. Învățătura Mea nu vrea să vă împiedice să folosiți elementele și forțele naturii, ci vă poruncește și vă învață să le folosiți în scopuri bune.

31. Forțele naturii aflate în mâinile voastre se pot transforma din prieteni și frați în judecători care vă vor pedepsi aspru.

32. Era de mult timp ca oamenii să culeagă roadele experienței, pentru a nu mai provoca forțele naturii. Căci, cu toată știința lor, nu vor fi în stare să le oprească. (210, 43-46)

33. Arborele științei va fi zguduit de furia uraganului și își va arunca roadele asupra omenirii. Dar cine a dezlegat lanțurile acelor forțe elementare, dacă nu omul?

34. Este adevărat că și oamenii din vechime au cunoscut durerea, pentru a se trezi la realitate, la lumina conștiinței, și pentru a se supune unei legi. Dar omul dezvoltat, conștient și cultivat al acestui timp — cum îndrăznește să pângărească pomul vieții! (288, 28)

35. Celor care cred că îi pedepsesc pe oameni dezlănțuind asupra lor forțele naturii, le spun că cad într-o mare eroare dacă gândesc astfel. Căci natura se dezvoltă și se transformă, iar schimbările sau tranzițiile ei produc revoluții care vă cauză suferințe dacă nu împliniți Legea Mea; totuși, voi le atribuiți pedepselor divine.

36. Este adevărat că dreptatea Mea acționează în voi; dar dacă voi — ființe privilegiate cu scânteia divină care vă luminează sufletul — ați trăi în armonie cu natura care vă înconjoară, spiritul vostru v-ar fi ridicat deasupra schimbărilor, deasupra forței forțelor naturii, și nu ați suferi. (280, 16)

37. Ce altceva este natura decât o mare creatură? Da, discipoli, o creatură care, la rândul ei, se dezvoltă, se purifică, se deschide și se desăvârșește pentru a putea adăposti în sânul ei oamenii de mâine.

38. Cât de des sunteți nemulțumiți de manifestările sale naturale de tranziție către atingerea acelei desăvârșiri și le considerați pedepse ale lui Dumnezeu, fără să vă dați seama că și voi, împreună cu natura și creația, vă purificați, vă dezvoltați și vă îndreptați spre desăvârșire. (283, 57-58)

Capitolul 26 - Alte lumi

Lumina universală a lui Hristos

1. Odată v-am spus: „Eu sunt Lumina lumii”, pentru că vorbeam ca om și pentru că oamenii nu știau

nimic dincolo de mica lor lume. Acum, în spirit, vă spun: Eu sunt Lumina Universală care luminează viața tuturor lumilor, cerurilor și lăcașurilor, care luminează toate ființele și creaturile și le dăruiește viață. (308, 4)

2. Eu sunt Semănătorul Etern. Chiar înainte de a veni pe Pământ și de a fi numit Iisus de către oameni, Eu eram deja Semănătorul; Mă cunoșteau deja cei care se aflau dincolo de materializare, de eroare sau de ignoranță — cei care locuiau în regiuni și lăcașuri spirituale pe care voi încă nu le cunoașteți și nici nu vi le puteți imagina.

3. Dintre cei care Mă cunoșteau înainte de a veni pe Pământ, v-am trimis pe mulți pentru a da mărturie despre Mine în lume, pentru a vesti venirea lui Hristos, a Iubirii și a „Cuvântului" Tatălui. Dintre aceștia, unii erau profeți, alții erau pregătitori de cale, iar alții erau apostoli.

4. Această lume nu este singura pe care pașii Mei au lăsat urme. Oriunde a fost nevoie de un Mântuitor, Eu am fost prezent.

5. Dar trebuie să vă spun că, în alte lumi, crucea și potirul Meu au fost îndepărtate prin înnoirea și iubirea fraților voștri, în timp ce aici, în această lume, după multe secole, sunt încă încununat cu spini , torturat pe crucea imperfecțiunilor voastre și beau încă potirul cu fiere și oțet.

6. Deoarece opera Mea de iubire cuprinde mântuirea întregii omeniri, vă aștept cu o răbdare infinită și am acordat fiecărei ființe umane nu doar una, ci multe ocazii pentru înălțarea sa, așteptând de-a lungul multor epoci trezirea tuturor celor care au căzut într-o letargie profundă. (211, 26-29)

7. Pe scara către desăvârșire există multe trepte; în „Valea Spirituală" și în spațiile infinite ale universului există multe lumi. Dar, adevărat vă spun, M-am făcut cunoscut întotdeauna tuturor, iar revelația Mea a fost printre ei în funcție de nivelul spiritual al lumii în care se află. (219, 34)

8. În timp ce ființele umane discută despre divinitatea Mea, existența Mea și învățătura Mea, există lumi în care Eu sunt iubit în desăvârșire.

9. În același timp, pe când unii au atins cea mai mare puritate sufletească, planeta voastră trece, din punct de vedere moral și spiritual, printr-o perioadă de mare decădere. (217, 65-66)

Legătura spirituală dintre lumi

10. Lumina Mea Divină strălucește pretutindeni; oriunde Mă veți căuta, veți găsi prezența Mea.

11. Eu sunt Tatăl care lucrează pentru ca armonia să înceapă să domnească între toți copiii Săi — atât printre cei care locuiesc pe Pământ, cât și printre cei care trăiesc pe alte lumi.

12. Armonia spirituală dintre toate ființele le va revela mari cunoștințe, le va aduce dialogul de la spirit la spirit, care va scurta distanțele, îi va

apropia pe cei absenți și va elimina barierele și granițele. (286, 1-3)

13. Omul va face pași mari spre spiritualizare; spiritul său va putea depăși limitele umane și va ajunge în lumi de viață superioare, pentru a intra în legătură cu frații săi și a primi lumina pe care aceștia au de oferit.

14. El va putea, de asemenea, să coboare pe planurile de existență pe care se află ființe cu un nivel de dezvoltare mai scăzut, ființe rămase în urmă, pentru a le ajuta să-și lase în urmă existența mizerabilă și a le transfera pe un plan de viață mai bun.

15. Scara pe care sufletul urcă spre desăvârșirea sa este foarte lungă; pe ea veți întâlni ființe aflate la un număr infinit de stadii de dezvoltare diferite, și le veți oferi ceva din ceea ce aveți, iar și ele, la rândul lor, vă vor dărui ceva din bogăția lor spirituală.

16. Atunci veți descoperi că aceasta nu este singura lume care se străduiește să se perfecționeze. Veți afla că pe toate planetele sufletul se dezvoltă, că se mișcă și crește pe toate în împlinirea destinului său, și Eu vreau ca voi să vă pregătiți pentru a încheia o legătură cu toți frații voștri, pentru a vă împărtăși cu ei acea dorință sfântă de a vă cunoaște, iubi și ajuta reciproc.

17. Faceți-o în numele Meu și cu ascultare necondiționată, prin intermediul gândurilor voastre. Când veți începe acest exercițiu, veți înțelege treptat cererile, învățăturile și binefacerile lor.

18. Doresc din tot sufletul ca voi să fiți în armonie cu frații voștri de pe această planetă și din afara ei, care este în prezent căminul vostru. Legați legături de prietenie, cereți ajutor când aveți nevoie de el și grăbiți-vă să-i ajutați și pe cei care vă cer ceea ce aveți. (320, 44-46)

Cunoașterea altor lumi și forme de viață

19. M-ați întrebat adesea ce există dincolo de această lume și dacă acele stele care își urmează traiectoriile în spațiu sunt lumi ca a voastră.

20. Răspunsul Meu la curiozitatea voastră nu a ridicat complet vălul misterului, deoarece văd că nu aveți încă dezvoltarea necesară pentru a înțelege, nici spiritualitatea absolut necesară pentru a vă armoniza cu alte lumi.

21. Încă nu ați recunoscut și înțeles învățăturile pe care vi le oferă planeta pe care trăiți, și deja vreți să căutați alte lumi. Nu ați fost capabili să deveniți frați între voi, locuitorii aceleiași lumi, și vreți să descoperiți existența ființelor din alte lumi.

22. Deocamdată să vă fie de ajuns să vă amintiți că Eu v-am spus în „A doua epocă": „În casa Tatălui sunt multe locuințe", și că Eu vă spun acum, confirmând acele cuvinte, că nu sunteți singurii locuitori ai Universului și că planeta voastră nu este singura locuită.

23. Generațiilor de mâine le va fi dat să vadă deschise porțile care le apropie de alte lumi, și îl vor admira pe Tatăl pe bună dreptate.
24. Binele și iubirea, din care înfloresc caritatea și pacea, vor fi cheile care vor deschide ușile misterului, prin care oamenii vor face un pas către armonia universală.
25. Astăzi sunteți încă izolați, limitați, împiedicați, deoarece egoismul vostru v-a făcut să trăiți doar pentru „lume", fără a tinde spre libertatea și înălțarea sufletului.
26. Ce s-ar alege de voi, oameni vanitoși — ființe care v-ați micșorat prin materialismul vostru — dacă vi s-ar permite să ajungeți în alte lumi înainte de a vă elibera de greșelile voastre umane? Care ar fi sămânța pe care ați semăna-o? Dezbinare, ambiție nemăsurată, vanitate.
27. Adevărat vă spun: pentru a dobândi acea cunoaștere după care tânjește fiecare om și acea revelație care îi eliberează gândirea de întrebările care îl chinuie și îi trezesc curiozitatea, omul va trebui să se purifice foarte mult, să vegheze și să se roage.
28. Nu doar știința îi va dezvălui tainele Mele; este necesar ca acea dorință de cunoaștere să fie inspirată de iubirea spirituală.
29. Când viața oamenilor va reflecta spiritualitatea — vă spun, atunci nici măcar nu vor trebui să depună eforturi pentru a cerceta dincolo de lumea lor; căci în același moment vor fi căutați de cei care locuiesc în lăcașuri superioare. (292, 3-11)

Destinul stelelor

30. În casa Tatălui vostru există multe „locuințe", care sunt treptele infinite ale scării ce duce spre desăvârșire. De acolo coboară „Lumea Spirituală" pentru a se manifesta printre voi.
31. M-ați întrebat de multe ori, de la spirit la spirit, care este motivul existenței acelui număr nemăsurat de stele și a acelor planete care strălucesc deasupra lumii voastre și Mi-ați spus: „Maestre, acele lumi sunt goale?"
32. Dar Eu vă spun: încă nu a sosit timpul în care să vi-l dezvălui pe deplin. Abia când omul va atinge spiritualitatea, i se vor da mari revelații și va putea dialoga de la spirit la spirit cu acele ființe iubite ale Divinității Mele, iar atunci va avea loc schimbul de gânduri între toți frații.
33. Dar trebuie să aflați încă de astăzi: toate lumile sunt locuite de creaturile Mele, nimic nu este gol, toate sunt tărâmuri și grădini binecuvântate, îngrijite de Maria, întruchiparea tandreții divine.
34. Duhul Sfânt va transmite din nou, prin gura voastră, învățături înalte, necunoscute vouă și omenirii. Când, popor iubit? Atunci când va domni în voi spiritualizarea și dăruirea față de misiunea voastră. (312, 10-12)
35. Privește, poporul Meu, privește cerul, privește-l cu atenție, și vei

vedea că în fiecare stea se află o promisiune, o lume care te așteaptă; sunt lumi de viață promise copiilor lui Dumnezeu, pe care voi toți le veți locui. Căci voi toți veți cunoaște Împărăția Mea, care nu a fost creată doar pentru anumite ființe: ea a fost creată ca Lăcaș Universal, în care se vor uni toți copiii Domnului. (12, 24)

Capitolul 27 – Viața de dincolo

Cunoașterea necesară a vieții spirituale d

1. Cât de ignoranți în ceea ce privește învățăturile spirituale găsesc oamenii de astăzi. Motivul este că Le-a fost prezentată Legea și învățătura Mea doar ca o învățătură morală care să le fie de ajutor, și nu ca Calea care le conduce sufletele spre Patria desăvârșită.

2. Diferitele confesiuni au semănat în inimile oamenilor o teamă nejustificată față de cunoașterea spirituală, ceea ce i-a determinat să evite revelațiile Mele și să se afunde tot mai mult în întunericul ignoranței, invocând ca motiv faptul că viața spirituală ar fi un mister impenetrabil.

3. Cei care susțin acest lucru mint. Toate revelațiile pe care Dumnezeu le-a dat omului de la începutul umanității i-au vorbit despre viața spirituală. Este adevărat că nu v-am dat întreaga mea învățătură, pentru că nu erați încă capabili să aflați totul, ci abia când va veni timpul pentru aceasta. Dar ceea ce a revelat Tatăl până astăzi este suficient pentru voi, pentru a avea o cunoaștere completă a vieții spirituale. (25, 38-40)

4. Viața spirituală, dorită de unii, este temută, negată și chiar batjocorită de alții; dar ea vă așteaptă pe toți, fără excepție. Este sânul care îi primește pe toți — brațul care se întinde spre voi — patria Spiritului: un mister insondabil chiar și pentru cărturari. Dar în tainele Mele se poate pătrunde ori de câte ori cheia pe care o folosiți pentru a deschide această poartă este cea a iubirii. (80, 40)

„Raiul” și „Iadul”

5. Oamenii și-au imaginat iadul ca un loc de chin veșnic, unde, în opinia lor, ajung toți cei care au încălcat poruncile Mele. Și așa cum au creat acest iad pentru păcatele grave, tot așa și-au imaginat un alt loc pentru păcatele mai mici și, de asemenea, un altul pentru cei care nu au făcut nici bine, nici rău.

6. Cine spune că în viața de apoi nu se bucură și nici nu suferă, nu spune adevărul; nimeni nu este lipsit de suferință, nici de bucurie. Suferințele și bucuriile vor fi întotdeauna amestecate, atâta timp cât sufletul nu atinge pacea supremă.

7. Ascultați, copiii mei: Iadul se află în cei încarnați și în cei care nu mai sunt încarnați, în locuitorii acestei

lumi și ai Lumi Spirituale. Iadul este simbolul suferințelor grele, al remușcărilor teribile, al disperării, al durerii și al amărăciunii celor care au păcătuit grav. Dar se vor elibera de aceste consecințe prin evoluția sufletelor lor spre iubire.

8. Cerul, pe de altă parte, care simbolizează adevărata fericire și adevărata pace, este pentru cei care s-au îndepărtat de pasiunile lumii pentru a trăi în comuniune cu Dumnezeu.

9. Întrebați-vă conștiința și veți ști dacă trăiți în iad, dacă vă ispășiți greșelile sau dacă sunteți pătrunși de pacea cerului.

10. Ceea ce oamenii numesc Rai sau Iad nu sunt locuri anume, ci este esența faptelor voastre, pe care spiritul vostru o culege atunci când ajunge în „Valea Spirituală". Fiecare își trăiește propriul iad, locuiește în propria lume a ispășirii sau se bucură de fericirea pe care o conferă înălțarea și armonia cu Spiritul Divin. (11, 51-56)

11. Așa cum omul își poate crea pe pământ o lume a păcii spirituale, asemănătoare păcii Împărăției Mele, tot așa, prin corupția sa, el poate duce o existență care este ca un iad al viciilor, al răutăților și al remușcărilor.

12. Chiar și în lumea de dincolo, spiritul poate întâlni lumi ale întunericului, ale corupției, ale urii și ale răzbunării, în funcție de înclinația sufletului, de rătăcirea sa și de pasiunile sale. Dar, adevărat vă spun, atât Raiul, cât și Iadul, despre care oamenii își fac o idee doar prin forme și imagini pământești, nu sunt altceva decât diferite stadii de dezvoltare ale sufletului: unul, datorită virtuții și dezvoltării sale, se află pe culmea desăvârșirii, celălalt în abisul întunericului, al viciilor și al orbirii sale.

13. Pentru sufletul drept, locul în care se află este indiferent, căci pretutindeni va purta în sine pacea și cerul Creatorului. Sufletul necurat și rătăcit, pe de altă parte, poate să se afle în cea mai bună dintre lumi, și totuși va simți neîncetat în interiorul său iadul remușcărilor sale, care vor arde în el până când acestea îl vor purifica.

14. Credeți că Eu, Tatăl vostru, am creat locuri special destinate să vă pedepsească și să Mă răzbun astfel pentru totdeauna pentru jignirile voastre?

15. Cât de limitați sunt oamenii care propovăduiesc aceste teorii!

16. Cum este posibil să credeți că întunericul veșnic și durerea veșnică sunt sfârșitul care așteaptă unele suflete? Chiar dacă au păcătuit, ele vor rămâne totuși pentru totdeauna copii ai lui Dumnezeu. Dacă au nevoie de învățătură — iată Maestrul. Dacă au nevoie de iubire — iată Tatăl. Dacă tânjesc după iertare — iată Judecătorul desăvârșit.

17. Cine nu încearcă niciodată să Mă caute și să-și îndrepte greșelile, acela nu va veni la Mine. Dar nu există nimeni care să reziste dreptății Mele sau încercărilor Mele.

Numai purificați puteți veni la Mine. (52, 31-37)

18. Dintre atâtea locuințe pe câte le are Casa Tatălui, nu există nici măcar o singură lume a întunericului; în toate este Lumina Sa; dar dacă sufletele intră în ele cu o legătură la ochi din cauza necunoașterii lor — cum pot atunci să vadă acea splendoare?

19. Dacă întrebați aici, pe lume, un orb ce vede, el vă va răspunde: numai întuneric. Nu pentru că lumina soarelui nu ar exista, ci pentru că el nu o poate vedea. (82, 12-13)

20. V-am spus în acest timp: nu vă faceți o idee despre iad așa cum există ea printre oameni, căci în această lume nu există iad mai mare decât viața pe care ați creat-o voi cu războaiele și dușmăniile voastre, iar în lumea de dincolo nu există alt foc decât chinurile de conștiință ale sufletului, atunci când conștiința îi arată greșelile sale. (182, 45)

21. Atâta timp cât cei care, în fanatismul lor religios, așteaptă în lumea de dincolo doar pedeapsa iadului, vor rămâne la această părere, își vor crea singuri iadul lor, deoarece confuzia sufletului este asemănătoare cu cea a minții umane, deși mult mai puternică.

22. Voi întrebați acum: „Maestre, există mântuire pentru aceștia?" Eu vă spun: mântuire există pentru toți, dar pacea și lumina vor ajunge la acele suflete abia atunci când întunericul orbirii se va risipi.

23. Ați simțit vreodată milă pentru un om a cărui minte tulburată îl face să vadă lucruri care nu există deloc? Cât de mare ar fi durerea voastră dacă ați vedea în lumea de dincolo acele ființe cuprinse de iluzii, care își văd iadul imaginar! (227, 71)

24. Nu vă înspăimântați în fața acestor revelații; dimpotrivă, bucurați-vă la gândul că acest cuvânt va distruge ideea pe care o aveați despre o pedeapsă veșnică și toate interpretările care v-au fost date în vremurile trecute despre focul veșnic.

25. „Focul" este simbolul durerii, al autoacuzării și al pocăinței, care vor chinui sufletul și îl vor purifica, așa cum se purifică aurul în creuzet. În această durere se află voința Mea, iar în voința Mea se află iubirea Mea pentru voi.

26. Dacă ar fi adevărat că focul este cel care stinge păcatele omenești, atunci toate trupurile celor care au păcătuit ar trebui aruncate în foc aici, în viața pământească, în timpul vieții, pentru că, odată morți, nu l-ar mai simți. Căci trupurile nu se înalță niciodată în Spațiul Spiritual — dimpotrivă, odată ce și-au îndeplinit sarcina, ele se scufundă în interiorul Pământului, unde se contopesc cu natura din care au luat viața.

27. Dar dacă credeți că ceea ce numiți „foc veșnic" nu este destinat trupului, ci sufletului, aceasta este o altă greșeală gravă, deoarece în Tărâmul Spiritual nu există elemente materiale, nici focul nu exercită vreun efect asupra

sufletului. Ceea ce se naște din materie este materie, ceea ce se naște din spirit este spirit.

28. Cuvântul Meu nu coboară pentru a ataca vreo convingere religioasă. Dacă cineva crede acest lucru, se înșală amarnic. Cuvântul Meu va explica conținutul a tot ceea ce nu a fost interpretat corect și care, prin urmare, a generat erori transmise în rândul omenirii din generație în generație.

29. Ce valoare ar avea Legea și învățătura Mea dacă nu ar fi în stare să salveze sufletele de eroare și de păcat? Și ce sens ar fi avut prezența Mea ca om în lume dacă ar fi existat mulți care ar fi trebuit să piară pentru totdeauna, într-o ispășire fără sfârșit? (352, 44-48)

30. Unii se simt îndemnați să facă fapte bune pentru că se tem că moartea îi va surprinde și că atunci nu vor avea merite pe care să le poată oferi Domnului lor. Alții se îndepărtează de rău, dar numai din teamă de a muri în păcat și de a trebui să îndure, după această viață, chinurile veșnice ale iadului.

31. Cât de desfigurat și imperfect este acest Dumnezeu în forma în care atât de mulți și-L imaginează! Cât de nedrept, monstruos și crud! Dacă s-ar aduna toate păcatele și crimele pe care le-au comis oamenii, acestea nu s-ar putea compara cu abominația pe care ar însemna-o pedeapsa iadului pentru toată eternitatea, la care — în opinia lor — Dumnezeu îi condamnă pe copiii care păcătuiesc. Nu v-am arătat oare că cea mai înaltă calitate a lui Dumnezeu este iubirea? Nu credeți atunci că o tortură veșnică ar fi negarea absolută a calității divine a iubirii veșnice? (164, 33-34)

32. Voi credeți că Raiul este o regiune în eternitate și că, prin pocăința sinceră pentru greșelile voastre în clipa morții fizice, puteți intra în el, pentru că aveți încredere că în acel moment veți găsi iertarea și veți fi conduși de Mine în Împărăția Cerurilor. Asta este ceea ce credeți.

33. Eu, însă, vă spun că cerul nu este un loc anume, nici o regiune, nici o locuință. Cerul sufletului este lumea sa înaltă a sentimentelor și desăvârșirea sa, starea sa de puritate. Cine are, așadar, puterea să vă permită să intrați în Împărăția Cerurilor — Eu, care v-am chemat mereu, sau voi, care ați fost mereu surzi?

34. Nu mai limitați Infinitul, Divinul. Nu înțelegeți că, dacă cerul ar fi așa cum credeți voi — o locuință anume, o regiune d ă sau un loc anume — atunci el nu ar mai fi infinit? Este timpul să înțelegeți spiritualul într-un mod superior, chiar dacă imaginația voastră nu este în măsură să cuprindă întreaga realitate. Dar ar trebui măcar să se apropie de ea. (146, 68-69)

Muzica cerului

35. Ați auzit că îngerii din cer ascultă veșnic concertul divin. Când meditați asupra acestei imagini, feriți-vă să credeți că și în cer se aud

piese muzicale asemănătoare celor pe care sunteți obișnuiți să le ascultați pe pământ. Cine gândește astfel a căzut pradă unei erori totale a materialismului. Cine, dimpotrivă, atunci când aude vorbindu-se despre muzica cerului și despre fericirea îngerilor care o ascultă, se gândește la armonia cu Dumnezeu în cadrul acestui concert divin, acela va fi în adevăr.

36. Dar cum se face că unii nu înțeleg acest lucru, deși în sufletul fiecăruia dintre voi există o notă a Concertului Universal? Cum se face că unii, care aud aceste cuvinte, nu le înțeleg, nu le simt sau le interpretează greșit?

37. O, copii iubiți, voi care sunteți slabi în capacitatea voastră de înțelegere — căutați lumina în rugăciune. Întrebați-Mă în meditațiile voastre; căci oricât de vaste ar fi întrebările voastre, Eu voi ști să vă răspund din eternitate. La rândul Meu, vă voi pune și Eu întrebări, pentru ca între Maestru și ucenici să răsară lumina adevărului.

38. Muzica cerească este prezența lui Dumnezeu în voi, iar în mijlocul acelui concert va răsuna sunetul vostru, odată ce veți atinge adevărata înălțare, care este frumusețea spirituală. Aceasta este muzica cerului și cântarea îngerilor. Dacă o veți trăi și simți astfel, adevărul va străluci în ființa voastră și veți simți că Dumnezeu este în voi. Viața vă va oferi un concert etern și divin, iar în fiecare dintre sunetele sale veți descoperi o revelație.

39. Încă nu ați auzit sunetele frumoase în armonia lor desăvârșită — sunete dulci uneori, altele puternice. Dacă le percepeți întâmplător, ele vi se vor părea sunete nedeterminate, pe care nu le puteți uni. Nu ați devenit pe deplin conștienți de frumusețea pe care o conțin. Trebuie să lăsați în urmă simțurile, pasiunile și umbrele materialismului pentru a putea auzi concertul lui Dumnezeu în sufletul vostru. (199, 53-56)

În Casa Tatălui Meu sunt multe „locuințe”

40. Opera Mea crește tot mai mult, până când, în cele din urmă, toate sufletele se vor uni în împlinirea Legii Mele și această locuință pământească va deveni o lume a desăvârșirii . Cei care o vor locui în acel moment vor simți iubirea Mea în tot ceea ce este creat și se vor pregăti să trăiască într-o lume mai bună. Această Pământ va fi doar temporar pentru sufletul vostru, el va porni, în dorința de desăvârșire, către alte regiuni, alte niveluri ale lumii de dincolo.

41. Amintiți-vă că v-am spus: „În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe.” Și în această perioadă de dezvoltare mai mare, în care înțelegeți mai bine învățăturile Mele, vreau să vă spun: „În casa Tatălui există un număr infinit de locuințe.” Așadar, să nu credeți că, la despărțirea de această lume, ați

atins deja cea mai mare înălțime spirituală. Nu, ucenici. Când șederea voastră pe această planetă se va sfârși, vă voi conduce spre noi locuințe și astfel vă voi călăuzi mereu pe scara infinită a desăvârșirii voastre. Aveți încredere în Mine, iubiți-Mă și veți fi mântuiți. (317, 30)

42. Este imposibil ca voi să vă puteți face deja în această lume o idee despre ce sau cum sunt Împărăția Mea, Cerul și Slava. Vreau să vă mulțumiți să știți că este o stare de desăvârșire a sufletului, din care acesta trăiește, simte și înțelege viața minunată a Spiritului, pe care în prezent nu o puteți nici înțelege, nici imagina.

43. Vă spun că nici măcar sufletele care trăiesc pe niveluri mai înalte decât cel pe care vă aflați voi nu cunosc realitatea acelei vieți. Știți ce înseamnă să trăiți „în sânul Tatălui”? Abia când veți trăi acolo veți putea să știți. Doar o presimțire vagă, o slabă bănuială a acelui mister vă atinge fugitiv inima, ca un stimulent pe calea voastră de dezvoltare. (76, 28-29)

VII Calea evoluției către desăvârșire

Capitolul 28 – Moartea, decesul și trezirea din lumea de dincolo

Nemurirea spiritului

1. Acesta este timpul în care oamenii se trezesc la frumusețile spiritului, în care se interesează de eternitate și se întreabă: „Cum va fi viața care ne așteaptă după moarte?”

2. Cine nu s-a întrebat vreodată — oricât de necredincios ar fi — dacă nu există în el ceva care supraviețuiește materiei trupului? Adevărat, vă spun, nu există nimeni care să nu bănuiască acel mister și care să nu fi meditat măcar o clipă asupra insondabilului.

3. Unii pun întrebări cu privire la taina vieții spirituale, care pare îndepărtată și care, totuși, în realitate se află chiar în fața ochilor voștri; alții sunt derutați de aceasta, iar alții o neagă. Unii vorbesc pentru că cred că știu totul, alții tac și așteaptă; dar cât de puțini sunt cei care știu cu adevărat ceva despre lumea de dincolo. (107, 1)

4. În a Treia Epocă, am ieșit din mormântul uitării în care m-a trimis omenirea, pentru a o trezi la o viață nouă; căci Eu sunt Viața. Nimeni nu poate muri. Chiar și cel care își ia viața cu propria mână va auzi că conștiința îi reproșează lipsa de credință. (52, 63)

5. Învățătura Mea nu este menită doar să vă dea putere și încredere pe parcursul vieții voastre pe pământ; ea trebuie să vă învețe cum să părăsiți această lume, să treceți pragul lumii de dincolo și să intrați în patria veșnică.

6. Toate confesiunile întăresc sufletul în călătoria sa prin această lume; dar cât de puțin îi dezvăluie ele și cât de puțin îl pregătesc pentru marea călătorie în lumea de dincolo. Acesta este motivul pentru care mulți privesc moartea ca pe un sfârșit, fără să știe că de acolo se zărește orizontul infinit al vieții adevărate. (261, 52-53)

7. „Moartea" este doar un simbol, „moartea" există doar pentru cei care nu sunt încă capabili să recunoască adevărul. Pentru ei, „moartea" rămâne o imagine înspăimântătoare, în spatele căreia se află incomprehensibilul sau nimicnicia. Vă spun: deschideți-vă ochii și înțelegeți că nici voi nu veți muri. Vă veți despărți de trup, dar aceasta nu înseamnă că veți muri. Aveți, la fel ca Maestrul vostru, viață veșnică. (213, 5)

Pregătirea pentru despărțirea de această lume

8. Trebuie să înțelegeți că voi — înzestrați cu spirit — reprezentați în Creație opera cea mai iubită a Tatălui, pentru că El a pus în voi esență spirituală, calități spirituale și nemurire.

9. Pentru suflet nu există moarte — o moarte așa cum o înțelegeți voi, adică încetarea existenței. Moartea trupului nu poate fi moartea sau sfârșitul pentru suflet. Tocmai atunci el își deschide ochii către o viață superioară, în timp ce învelișul său trupesc îi închide pentru totdeauna în ceea ce privește lumea. Este doar un moment de trecere pe calea care duce spre desăvârșire.

10. Dacă încă nu ați înțeles acest lucru, este pentru că încă iubiți foarte mult această lume și vă simțiți strâns legați de ea. Vă apasă gândul de a părăsi acest cămin, deoarece vă considerați proprietarii a ceea ce dețineți în ; iar unii au și o presimțire vagă a dreptății Mele divine și se tem să pășească în Lumea Spirituală.

11. Omenirea a iubit această lume prea mult — prea mult, pentru că iubirea ei a fost greșit îndreptată. Câți au pierit pe ea din acest motiv! Cât de mult s-au materializat sufletele din același motiv!

12. Abia când ați simțit apropierea morții, când ați fost grav bolnavi, când ați suferit, abia atunci v-ați gândit că sunteți la un pas de lumea de dincolo, de acea dreptate de care vă temeți doar în astfel de momente critice; și atunci faceți jurăminte Tatălui și jurați să-L iubiți pe pământ, să-L slujiți și să-L ascultați. (146, 46-49)

13. Oamenii au iubit atât de mult această viață, încât – când se apropie ceasul de a o părăsi – se răzvrătesc împotriva voinței Mele și nu vor să audă chemarea pe care Eu le-o adresez. Ei disprețuiesc pacea Împărăției Mele și Îi cer Tatălui încă un răgaz pe pământ, pentru a continua să posede bunurile lor pământești.

14. Deveniți sensibili, pentru a intui viața spirituală și a nu vă mulțumi cu

începutul dezvoltării voastre – căci aceasta este viața aceasta –, deoarece deasupra ei există opere de creație superioare.

15. Nu încercați să respingeți moartea atunci când ea se apropie de voi după voia Mea și nici nu cereți omului de știință să facă minunea de a se opune hotărârilor Mele și de a vă prelungi existența, căci amândoi veți regreta amarnic această greșeală. Pregătiți-vă în această viață și nu veți avea niciun motiv să vă temeți de intrarea voastră în lumea de dincolo. (52, 55-57)

16. Iubiți ceea ce aparține lumii, atâta timp cât trăiți pe ea, până la un anumit punct, pentru a înțelege cum să împliniți legile ei; dar nutriți întotdeauna înaltul scop de a locui în înaltele lumi spirituale, pentru ca sufletul vostru să nu fie tulburat atunci când se va dezbăra de învelișul său fizic și nici să nu se lase ispitit de ceea ce a iubit pe această planetă, căci atunci va rămâne legat și înlănțuit de o lume căreia nu-i mai aparține și de care nu se mai poate bucura în niciun fel. (284, 5)

17. Aveți milă de voi înșivă! Nimeni nu știe când va veni clipa în care sufletul său se va despărți de trup. Nimeni nu știe dacă a doua zi ochii săi se vor mai deschide spre lumină. Voi toți aparțineți singurului Stăpân al tuturor lucrurilor create și nu știți când veți fi chemați.

18. Luați aminte că nici măcar părul de pe capul vostru nu vă aparține, nici praful pe care îl călcați; că voi înșivă nu vă aparțineți, că nu aveți nevoie de bunuri trecătoare, deoarece nici împărăția voastră nu este din această lume.

19. Spiritualizați-vă și veți poseda totul cu dreptate și cu măsură, atâta timp cât veți avea nevoie. Când va veni momentul renunțării la această viață, veți urca plini de lumină pentru a intra în posesia a ceea ce vi se cuvine în lumea cealaltă. (5, 95-97)

Trecerea în lumea cealaltă

20. În fiecare clipă, vocea mea vă cheamă pe calea cea bună, pe care se află pacea; dar auzul vostru surd are doar o clipă de sensibilitate față de acea voce, iar această clipă este ultima din viața voastră, când agonia vă anunță apropierea morții fizice. Atunci ați dori să începeți viața din nou, pentru a îndrepta greșelile, pentru a vă liniști sufletul în fața sentinței conștiinței voastre și pentru a oferi Domnului ceva valoros și meritoriu. (64, 60)

21. Dacă tindeți spre nemurirea sufletului, nu vă temeți de venirea morții, care pune capăt vieții omenești. Așteptați-o pregătiți, ea se supune poruncii Mele și de aceea vine întotdeauna la timpul potrivit și pe bună dreptate, chiar dacă oamenii cred adesea contrariul.

22. Greul nu este că omul moare, ci că sufletului său îi lipsește lumina atunci când părăsește trupul și nu poate vedea adevărul. Eu nu doresc moartea păcătosului, ci pocăința lui. Dar dacă moartea devine odată

necesară — fie pentru a elibera un suflet, fie pentru a opri căderea unui om în pierzare — atunci Dreptatea Mea Divină taie firul vieții acelei existențe umane. (102, 49-50)

23. Știți că în cartea destinului vostru este consemnată ziua și ora în care porțile lumii de dincolo se vor deschide pentru a vă permite sufletului vostru să intre. De acolo veți vedea întreaga voastră operă pe pământ, întregul vostru trecut. Nu vreți să auziți atunci voci care vă reproșează sau vă acuză, sau să-i vedeți pe cei care vă numesc vinovați de relele lor! (53, 49)

24. Pentru că vedeți încă un drum lung înaintea voastră, nu trebuie să vă opriți și să credeți că nu veți ajunge niciodată la țintă. Mergeți înainte, căci sufletul vostru va plânge mai târziu chiar și pentru un moment pierdut. Cine v-a spus că ținta se află în această lume? Cine v-a învățat că moartea este sfârșitul și că în acel moment puteți ajunge în Împărăția Mea?

25. Moartea este ca un somn scurt, după care sufletul se va trezi, sub mângâierea Luminii Mele, cu forțe reînnoite, ca și cum ar începe o nouă zi pentru el.

26. Moartea este cheia care vă deschide porțile închisorii în care v-ați aflat atâta timp cât ați fost legați de materia corporală, și este, în același timp, cheia care vă deschide porțile către eternitate.

27. Această planetă, transformată într-o vale a ispășirii prin imperfecțiunile umane, a fost pentru suflet o închisoare și un exil.

28. Adevărat vă spun că viața pe Pământ este o altă treaptă pe scara vieții. De ce nu o înțelegeți astfel, pentru a profita de toate lecțiile ei? Motivul pentru care mulți trebuie să se întoarcă la ea de nenumărate ori este acesta: pentru că nu au înțeles-o și nu au tras niciun folos din viața lor anterioară. (167, 22-26)

29. Trebuie să știți că sufletul primește o pregătire temeinică înainte de încarnarea sa pe pământ, deoarece este pe cale să fie supus unei încercări lungi și uneori dure. Dar, datorită acelei pregătiri, ea nu este tulburată când intră în această viață. Își închide ochii față de trecut pentru a-i deschide către o nouă existență și astfel se adaptează din primul moment la lumea în care a venit.

30. Cât de diferit este modul în care sufletul vostru se pregătește în fața pragului vieții spirituale, de îndată ce și-a părăsit trupul și lumea. Deoarece nu i s-a acordat o pregătire adevărată pentru întoarcerea în patria sa, el este confuz, sentimentele trupului material îl stăpânesc încă, și nu știe ce să facă, nici încotro să se îndrepte.

31. Acest lucru se datorează faptului că nu a învățat că, în ultimul moment, trebuie să închidă ochii și pentru această lume; căci numai astfel îi va putea redeschide pentru Lumea Spirituală pe care a părăsit-o, unde o așteaptă întregul ei trecut

pentru a se uni cu noua ei experiență, iar toate meritele ei anterioare se vor adăuga celor noi.

32. Un văl dens îi învăluie capacitatea de gândire, în timp ce își recâștigă lumina; o influență persistentă a tot ceea ce a lăsat în urmă o împiedică să simtă vibrația spiritului său; dar în timp ce umbrele sale se dizolvă pentru a se uni cu adevăratul său nucleu – câtă tulburare, câtă durere!

33. Există cineva care, după ce a auzit sau a citit acest mesaj, îl respinge ca fiind o învățătură inutilă sau falsă? Vă spun că numai cel care se află la un nivel de materialism extrem sau de încăpățânare oarbă ar putea respinge această lumină fără ca sufletul său să fie profund mișcat de ea. (257, 20-22)

„Somnul morții”

34. Liniștea spirituală, așa cum o înțelege și o percepe natura voastră pământească, nu există. Odihna care așteaptă sufletul este activitate, este înmulțirea faptelor bune, este folosirea fiecărui moment. Atunci sufletul se odihnește, se eliberează de remușcări și suferințe, se învioră făcând bine, se odihnește iubindu-și Creatorul și frații săi.

35. Adevărat vă spun că, dacă aș lăsa sufletul vostru inactiv, pentru ca el să se odihnească așa cum vă imaginați voi odihna pe pământ, întunericul disperării și al fricii s-ar stăpâni de el; căci viața și lumina sufletului, precum și cea mai mare fericire a lui, sunt munca, lupta, activitatea neîncetată.

36. Sufletul care se întoarce de pe pământ în „Valea Spirituală”, purtând în sine oboseala trupului și căutând în lumea de dincolo un loc de odihnă pentru a se odihni, pentru a uita, pentru a șterge urmele luptei vieții — aceasta se va simți ca cea mai nefericită ființă și nu va găsi nici pace, nici fericire, până când nu se va trezi din letargie, nu-și va da seama de greșeala sa și nu se va înălța la Viața Spirituală, care este așa cum tocmai v-am spus Eu — iubire, activitate, luptă neîncetată pe calea care duce la desăvârșire. (317, 12-14)

Reîntâlnirea în lumea de dincolo

37. Vreau să fiți oameni credincioși, să credeți în viața spirituală. Când vă vedeți frații și surorile plecând în lumea de dincolo, nu-i considerați departe de voi și nici nu credeți că i-ați pierdut pentru totdeauna. Dacă doriți să vă reuniți cu ei, munciți, câștigați merite, iar când veți ajunge în Lumea de Dincolo, îi veți găsi acolo așteptându-vă, pentru a vă învăța să trăiți în „Valea Spirituală”. (9, 20)

38. Cine nu a simțit încă neliniște în fața vieții din Lumea de Dincolo? Cine dintre cei care au pierdut un apropiat în această lume nu a simțit dorința de a-l vedea încă o dată sau măcar de a ști unde se află? Veți afla toate acestea, îi veți revedea.

39. Dar acum acumulați merite, pentru ca, atunci când veți părăsi

această lume și veți întreba în „Valea Spirituală” unde se află cei pe care sperați să-i găsiți, să nu vi se spună că nu-i puteți vedea, deoarece se află pe un nivel superior. Nu uitați că v-am spus cu mult timp în urmă că în Casa Tatălui sunt multe locuințe. (61, 31)

Judecata spiritului prin propria conștiință

40. Când sufletul unui mare păcătos se desprinde de această viață materială pentru a intra în „Valea Spirituală”, ea este uimită să constate că iadul, așa cum și-l imagina, nu există și că focul despre care i s-a povestit în vremurile trecute nu este altceva decât efectul spiritual al faptelor sale, atunci când se află în fața judecătorului implacabil, care este propria sa conștiință.

41. Această judecată de dincolo, această lumină care răsare în mijlocul întunericului care îl înconjoară pe acel păcătos, arde mai puternic decât cel mai fierbinte foc pe care vi-l puteți imagina. Dar nu este o tortură pregătită dinainte ca pedeapsă pentru cel care M-a rănit, nu, această chin provine din conștientizarea greșelilor comise, din durerea de a-L fi rănit pe Cel care i-a dăruit existența, de a fi făcut un rău folos din timpul și din toate bunurile pe care le-a primit de la Domnul său.

42. Credeți că ar trebui să-l pedepsesc pe cel care M-a rănit prin păcatele sale, chiar dacă știu că păcatul îl rănește mai mult pe cel care îl comite? Nu vedeți că păcătosul însuși este cel care își face rău și că, prin pedeapsa lui, nu vreau să sporesc nenorocirea pe care și-a provocat-o singur? Eu îi permit doar să se privească pe sine însuși, să audă vocea implacabilă a conștiinței sale, să se întrebe și să-și răspundă singur, să-și recâștige memoria spirituală pe care o pierduse prin materie și să-și amintească de originea, de destinul și de jurămintele sale; și acolo, în această judecată, el trebuie să experimenteze efectul „focului” care îi nimicește răul, care îl topește din nou ca aurul în creuzet, pentru a îndepărta din el ceea ce este dăunător, inutil și tot ceea ce nu este spiritual.

43. Când un suflet se oprește pentru a asculta vocea și judecata conștiinței sale — adevărat vă spun, în acea oră se află în prezența Mea.

44. Acest moment de liniște, de tăcere și de claritate nu vine pentru toate sufletele în același timp. Unii intră repede în acea încercare a lor înșiși și astfel își scutesc multe suferințe. Căci de îndată ce se trezesc la realitate și își recunosc greșelile, se pregătesc și se apucă să-și ispășească faptele rele până la capăt.

45. Alții, care sunt orbiți — fie de viciu, fie de vreo ranchiună, fie pentru că au dus o viață de păcate — au nevoie de mult timp până când ies din orbirea lor.

46. Alții, care sunt nemulțumiți pentru că cred că au fost răpiți de pe pământ prea devreme, când totul le zâmbea încă, blestemă și hulește, amânând astfel posibilitatea de a se elibera de tulburarea lor; și, asemenea acestora, există un număr mare de cazuri cunoscute doar de Înțelepciunea Mea. (36, 47-51)

47. Trebuie să răspundeți pentru toate, și în funcție de natura faptelor voastre rele, veți primi judecăți cele mai severe din partea voastră înșivă. Căci Eu nu vă judec, aceasta este o greșeală. Propriul vostru spirit, în starea sa de claritate, este cel care este acuzatorul vostru teribil și judecătorul vostru înfricoșător. Eu, dimpotrivă, vă apăr împotriva acuzațiilor sălbatice, vă achit și vă mântuiesc, căci Eu sunt Iubirea care purifică și iartă. (32, 65)

48. Luați aminte că foarte curând veți fi în Lumea Spirituală și că va trebui să culegeți ceea ce ați semănat pe acest pământ. Trecerea din această viață în cealaltă rămâne în continuare o judecată serioasă și severă pentru suflet. Nimeni nu scapă de această judecată, chiar dacă se consideră cel mai vrednic dintre slujitorii Mei.

49. Voia Mea este ca, din momentul în care veți păși în acea patrie infinită, să nu mai trăiți temerile pământului și să începeți să simțiți fericirea și bucuria de a fi urcat un alt nivel. (99, 49-50)

50. Judecata de Apoi, așa cum a fost interpretată de omenire, este o eroare. Judecata Mea nu este una de o oră sau de o zi. Deja de mult timp ea apasă asupra voastră.

51. Dar, adevărat vă spun, trupurile moarte sunt destinate și și-au urmat destinul de a se contopi cu tărâmul natural care le corespunde; căci ceea ce este al pământului trebuie să se întoarcă la pământ, la fel cum spiritualul trebuie să tindă spre patria sa, care este sânul Meu.

52. Dar vă spun și aceasta, că la judecata voastră veți fi propriii voștri judecători; căci conștiința voastră, cunoașterea de sine și intuiția vă vor spune până la ce punct sunteți demni de laudă și în ce lăcaș spiritual trebuie să locuiți. Veți vedea clar calea pe care trebuie să o urmați, căci atunci când veți primi lumina divinității Mele, vă veți recunoaște faptele și vă veți judeca meritele.

53. În „Valea Spirituală” există multe ființe confuze și tulburate. Duceți-le mesajul Meu și Lumina Mea, când veți păși odată acolo.

54. Chiar acum puteți exercita această formă de milă prin rugăciune, prin care puteți intra în legătură cu ei. Vocea voastră va răsuna acolo unde locuiesc ei și îi va trezi din somnul lor adânc. Vor plânge și se vor curăța cu lacrimile pocăinței. În acel moment vor fi primit o rază de lumină, căci atunci vor înțelege vanitățile lor trecute, greșelile lor, păcatele lor.

55. Cât de mare este durerea sufletului când conștiința îl trezește! Cât de umil se înfățișează atunci în fața privirii Judecătorului Suprem! Cât de umile izvorăsc din adâncul ființei sale rugămințile de iertare, jurămintele, binecuvântările numelui Meu!

56. Acum sufletul recunoaște că nu se poate apropia de desăvârșirea Tatălui și astfel își îndreaptă privirea spre pământ, unde nu a știut să folosească timpul și încercările care ofereau ocazia de a se apropia de țintă, și cere un alt trup pentru a ispăși greșelile și a îndeplini sarcinile neîndeplinite.

57. Cine a asigurat, așadar, dreptatea? Nu a fost oare chiar Spiritul cel care s-a judecat pe sine însuși? 58. Spiritul Meu este o oglindă în care trebuie să vă priviți, și el vă va dezvălui gradul de puritate pe care îl aveți. (240, 345 41-46)

59. Când sufletul vostru se va dezbăra de învelișul uman și se va retrage în sanctuarul vieții spirituale, în propriul său interior, pentru a-și supune trecutul și roadele sale unei examinări, multe dintre faptele sale, care aici, pe lume, vi s-au părut desăvârșite și demne de a fi aduse înaintea Domnului și de a primi o răsplată, vor părea mizerabile în momentele acelei introspecții. Sufletul va înțelege că sensul multor fapte care i s-au părut bune în lume a fost doar expresia vanității, a iubirii false, a carității care nu venea din inimă.

60. Cine, credeți voi, a dat sufletului iluminarea unui judecător desăvârșit, pentru a se judeca pe sine însuși? Spiritul, care în acea oră a dreptății vă va face impresia că strălucește într-o claritate nemaiîntâlnită — și el va fi cel care îi va spune fiecăruia ce a fost binele, dreptatea, ceea ce era corect și adevărat în ceea ce a făcut pe pământ, și ce a fost răul, falsul și necuratul pe care l-a semănat pe calea sa.

61. Sanctuarul despre care tocmai v-am vorbit este cel al Spiritului — acel templu pe care nimeni nu-l poate profana, acel templu în care locuiește Dumnezeu și din care răsună vocea Sa și izvorăște Lumina.

62. În lume, nu ați fost niciodată pregătiți să intrați în acel sanctuar interior, deoarece personalitatea voastră umană este mereu preocupată de mijloace și căi de a evita vocea înțeleaptă care vorbește în fiecare om.

63. Vă spun: când sufletul vostru se va dezbăra de învelișul său, se va opri în cele din urmă în fața pragului acelui sanctuar și se va aduna pentru a intra în el și a îngenunchea în fața acelui altar al sufletului, pentru a se asculta pe sine, pentru a-și examina faptele în acea lumină care este conștiința, pentru a auzi în sine vocea lui Dumnezeu ca Tată, ca Maestru și ca Judecător.

64. Niciun muritor nu-și poate imagina acel moment în toată solemnitatea sa, pe care voi toți trebuie să-l trăiți pentru a

recunoaște ce aveți bun în voi, pentru a-l păstra, și tot ceea ce trebuie să îndepărtați de voi, pentru că nu mai aveți voie să-l păstrați în suflet.

65. Când sufletul simte atunci că se confruntă cu conștiința sa și aceasta îi amintește cu claritatea adevărului, acea ființă se simte prea slabă pentru a se asculta pe sine, ar vrea să nu fi existat niciodată; căci într-o clipă, întreaga sa viață îi trece prin conștiință — aceea pe care a lăsat-o în urmă, pe care a deținut-o și care i-a aparținut și pentru care trebuie acum, în sfârșit, să dea socoteală.

66. Ucenici, oameni, pregătiți-vă încă din această viață pentru acel moment, ca să nu transformați acel templu într-un tribunal când sufletul vostru va apărea în fața pragului Templului Spiritului; căci durerea sufletească va fi atunci atât de mare, încât nu există durere fizică care să se poată compara cu ea.

67. Vreau să meditați la tot ceea ce v-am spus în această învățătură, pentru ca voi să înțelegeți cum se desfășoară judecata voastră în lumea spirituală. Astfel, trebuie să eliminați din imaginația voastră acea imagine în care vă imaginați o curte de judecată condusă de Dumnezeu sub forma unui bătrân, care îi lasă pe copiii buni să treacă pe dreapta Sa pentru a se bucura de Rai, iar pe cei răi îi așează pe stânga Sa pentru a-i condamna la o pedeapsă veșnică.

68. Acum a sosit timpul ca Lumina să pătrundă până în cele mai înalte tărâmuri ale sufletului și ale minții voastre, pentru ca Adevărul să strălucească în fiecare om și acesta să se pregătească pentru a intra cu demnitate în Viața spirituală. (334, 5-11; 14-15)

Conștiința spirituală recâștigată

69. În creația Mea nu există nimic care să fie atât de potrivit ca moartea fizică pentru a arăta fiecărui suflet nivelul de dezvoltare pe care l-a atins în timpul vieții, și nimic atât de util ca Cuvântul Meu pentru a se înălța spre desăvârșire. Acesta este motivul pentru care Legea și învățătura Mea caută mereu și neîncetat să pătrundă în inimile voastre și de ce durerea și suferințele vă sfătuiesc să părăsiți acele căi care, în loc să înalțe sufletul, îl conduc în abis.

70. Cât de fericită se va simți sufletul vostru în lumea de dincolo, când conștiința voastră îi va spune că a semănat pe pământ sămânța iubirii! Întregul trecut va apărea înaintea ochilor voștri, și fiecare privelițte a ceea ce au fost faptele voastre vă va aduce o bucurie nesfârșită.

71. Poruncile Legilor Mele, pe care memoria voastră nu a reușit întotdeauna să le păstreze, vor trece, de asemenea, pline de claritate și lumină prin sufletul vostru. Câștigați merite care să vă permită să pătrundeți în necunoscut cu ochii deschiși la adevăr.

72. Există multe taine pe care omul a încercat în zadar să le elucideze; nici intuiția umană, nici știința nu au

reușit să răspundă la numeroasele întrebări pe care oamenii și le-au pus, și anume pentru că există cunoștințe destinate doar sufletului, atunci când acesta a pătruns în „Valea Spirituală”. Aceste surprize care o așteaptă, aceste minuni, aceste revelații vor fi o parte din răsplata ei. Dar, adevărat vă spun, dacă un suflet ajunge în Lumea Spirituală cu un bandaj pe ochii , nu va vedea nimic, ci va continua să vadă doar mistere în jurul său — acolo unde totul ar trebui să fie claritate.

73. Această Învățătură Cerească pe care v-o aduc astăzi vă dezvăluie multe frumuseți și vă pregătește, astfel încât, atunci când veți sta odată în spirit înaintea dreptății Celui Veșnic, să puteți face față minunatei realități care vă va înconjura din acel moment. (85, 42; 63-66)

74. Primiti Lumina Mea, ca să vă lumineze calea vieții și să vă eliberați de întunecarea conștiinței în ceasul morții. Atunci, în clipa în care veți trece pragul de dincolo, veți ști cine sunteți, cine ați fost și cine veți fi. (100, 60)

75. În timp ce trupurile voastre vor fi coborâte în pământ, în sânul căruia se vor amesteca cu el pentru a-l face roditor — căci și după moarte ele vor continua să fie putere și viață —, spiritul vostru, care se află deasupra ființei voastre, nu va rămâne în pământ, ci va pleca împreună cu sufletul pentru a i se arăta ca o carte ale cărei învățături profunde și înțelepte vor fi studiate de suflet.

76. Atunci ochii sufletului vostru se vor deschide către adevăr și într-o clipă veți ști să deslușiți ceea ce nu ați putut înțelege într-o viață întreagă. Acolo veți înțelege ce înseamnă să fiți un copil al lui Dumnezeu și un frate al aproapelui vostru. Acolo veți înțelege valoarea a tot ceea ce ați avut, veți simți regretul și pocăința pentru greșelile comise, pentru timpul pierdut, și în voi se vor naște cele mai frumoase intenții de îndreptare și de reparare. (62, 5)

77. Străduiți-vă cu toții încă de acum spre același scop, împăcând și armonizând viața sufletului vostru. Nimeni să nu creadă că merge pe o cale mai bună decât fratele său, nici să nu creadă că se află pe un nivel mai înalt decât ceilalți. Vă spun că, în clipa morții, va fi vocea Mea cea care vă va spune adevărul despre nivelul vostru de dezvoltare.

78. Acolo, în acea scurtă clipă de iluminare în fața conștiinței, mulți își primesc răsplata; dar mulți își văd și măreția dispărând.

79. Vreți să vă mântuiți? Atunci veniți la Mine pe calea fraternității. Este singura, nu există alta, este cea care este scrisă în porunca mea supremă, care vă spune: „Iubiți-vă unii pe alții.” (299, 40-4)

Capitolul 29 – Purificarea și înălțarea sufletelor în lumea de dincolo

Remușcări, pocăință și autoacuzări

1. Nu vreau ca sufletul vostru să se pângărească, nici să moară în ceea ce privește viața adevărată. De aceea vă pedepsesc cu dreptatea Mea, când vă găsesc dedați plăcerilor și distracțiilor dăunătoare. Sufletul vostru trebuie să ajungă curat în sânul Meu, așa cum a ieșit din el.

2. Toți cei care își lasă trupul în pământ și se desprind de această lume într-o stare de tulburare, se trezesc – când îmi văd prezența, care se revelează în lumina eternității care luminează spiritul – din somnul lor adânc, în lacrimi amare și în disperarea autoacuzărilor. Atâta timp cât durerea copilului persistă, pentru a se elibera de suferințele sale, suferă și tatăl. (228, 7-8)

3. Remușcările și chinurile care provin din lipsa de cunoaștere — suferințe cauzate de lipsa spiritualizării necesare pentru a se bucura de acea viață — aceasta și încă mai mult este cuprins în ispășirea sufletelor care ajung pătate sau nepregătite la pragul vieții spirituale.

4. Recunoașteți că Eu nu pot considera păcatul, imperfecțiunile sau depravarea oamenilor ca o jignire adusă Tatălui, deoarece știu că oamenii își provoacă singuri răul. (36, 56)

5. Cât de luminoasă ar fi viața voastră și cât de măreață și de călăuzitoare ar fi știința voastră, dacă v-ați iubi aproapele și ați împlini voia Tatălui vostru — dacă ați sacrifica ceva din libera voință și ați acționa conform cu ceea ce vă poruncește conștiința. Știința voastră ar atinge atunci supranaturalul, depășind limitele materialului; căci până acum ea nici măcar nu s-a apropiat de acele limite.

6. Ce consternare simte sufletul omului de știință când părăsește această lume și se află în cele din urmă în fața adevărului divin! Acolo își coboară chipul plin de rușine și cere să i se ierte mândria. Credea că știe și poate totul, nega că ar exista ceva care să se afle dincolo de cunoașterea sau înțelegerea sa. Dar acum, când se află în fața Cărții Vieții, în fața operei infinite a Creatorului, trebuie să-și recunoască sărăcia și să se învelească în smerenie în fața Celui care este Înțelepciunea absolută. (283, 48-49)

7. Nu vă temeți că, la sosirea în Lumea Spirituală, va trebui să vă gândiți la păcatele pe care le-ați comis pe pământ. Dacă vă lăsați curățați de durere și pocăința izvorăște din inima voastră, dacă vă străduiți să vă îndreptați greșelile, veți ajunge demni și curați în prezența Mea, și nimeni, nici măcar conștiința voastră, nu va îndrăzni să

menționeze imperfecțiunile voastre din trecut.

8. În Patria desăvârșită există pentru fiecare suflet un loc care așteaptă sosirea stăpânului său, fie în timp, fie în eternitate. Pe scara ă a iubirii, a milostivirii, a credinței și a meritelor, veți ajunge unul câte unul în Împărăția Mea. (81, 60-61)

Justiția compensatorie

9. Am avut puțini discipoli în această lume și într-un număr și mai mic pe cei care au fost ca o imagine a Maestrului Divin. În Valea Spirituală, în schimb, am mulți discipoli, pentru că acolo se fac cele mai mari progrese în înțelegerea învățăturilor Mele. Acolo este locul unde copilașii Mei, cei flămânzi și însetați de iubire, primesc de la Maestrul lor ceea ce omenirea le-a refuzat. Acolo strălucesc prin virtutea lor cei care au rămas neobservați pe pământ din cauza smereniei lor, și acolo plâng cu tristețe și pocăință cei care au strălucit în această lume cu o lumină falsă.

10. În Lumea de Dincolo este locul unde vă primesc, așa cum nu v-ați așteptat pe pământ, când v-ați ispășit vina printre lacrimi, dar binecuvântându-Mă. Nu contează că ați avut un moment de revoltă violentă în timpul călătoriei voastre de-a lungul vieții. Voi ține seama de faptul că ați avut zile de mare durere și că în ele ați dat dovadă de resemnare și ați binecuvântat Numele Meu. Și voi ați trăit, în limitele micimii voastre, câteva Golgota, chiar dacă acestea au fost cauzate de neascultarea voastră.

11. Iată, prin câteva clipe de credință și iubire față de Dumnezeu, veți dobândi vremuri de viață și de har în Viața de Apoi. Astfel răsplătește Iubirea Mea Veșnică iubirea trecătoare a omului. (22, 27-29)

12. Fiecare faptă bună își găsește răsplata, care nu este primită pe pământ, ci în Viața de Apoi. Dar câți ar dori să se bucure de această fericire deja aici, pe pământ, fără să știe că cel care nu face nimic pentru viața sa spirituală va rămâne fără merite la intrarea în aceasta, iar pocăința lui va fi atunci mare. (1, 21)

13. Cine tânjește după onoruri și laude din partea lumii, le poate primi aici; dar ele vor fi de scurtă durată și nu-i vor fi de niciun folos în ziua intrării sale în Lumea Spirituală. Cine urmărește banii, poate să-și primească aici răsplata, căci aceasta era ceea ce urmărea. Dar când va veni ceasul în care va trebui să lase totul în urmă pentru a se prezenta în lumea de dincolo, nu va avea nici cel mai mic drept să pretindă vreo răsplată pentru sufletul său, chiar dacă crede că a făcut multe în folosul carității.

14. În schimb, cel care a respins întotdeauna lingușelile și favorurile, cel care și-a iubit semenii cu inima curată și altruist și a refuzat orice răsplată materială, cel care s-a dedicat să semene binele și căruia îi făcea plăcere să săvârșească fapte

de iubire — acesta nu se va gândi la răsplăți, pentru că nu va trăi pentru propria satisfacție , ci pentru cea a aproapelui său. Cât de mare va fi pacea și fericirea lui, când se va afla apoi în sânul Domnului său! (253, 14)

15. Vă aduc în acest timp o învățătură pură și desăvârșită, de aceea vă spun că, la sfârșitul zilei voastre de muncă, vi se va lua în considerare doar ceea ce ați făcut în viață cu iubire adevărată; căci aceasta va dovedi că ați cunoscut adevărul. (281, 17)

16. Nu credeți – pentru că în momentul în care faceți o faptă bună nu îi cunoașteți valoarea – că nu veți cunoaște niciodată binele pe care l-ați făcut. Vă spun că niciuna dintre faptele voastre nu va rămâne fără răsplată.

17. Când veți fi odată în Tărâmul Spiritual, veți recunoaște cât de des o mică faptă, aparent de mică importanță, a fost începutul unui lanț de fapte bune — un lanț pe care alții l-au făcut tot mai lung, dar care îl va umple pentru totdeauna de satisfacție pe cel care l-a început. (292, 23-24)

18. Eu vă inspir să acumulați merite; dar nu dorința egoistă de mântuire personală trebuie să vă motiveze, ci trebuie să vă faceți faptele gândindu-vă la semenii voștri, gândindu-vă la generațiile viitoare, a căror bucurie va fi foarte mare când vor găsi calea netezită de „Primii”. Atunci fericirea voastră va fi nemărginită, pentru că bucuria și pacea fraților voștri vor ajunge și la sufletul vostru.

19. Cât de diferit este cazul celor care urmăresc doar propria mântuire și fericire; căci atunci când vor ajunge în locul pe care și l-au câștigat prin faptele lor, nu vor putea avea niciun moment de pace sau bucurie când îi vor privi pe cei pe care i-au lăsat în urmă și care suportă greaua povară a suferințelor lor.

20. Adevărat vă spun că adevărații discipoli ai acestei învățături vor fi drepți și curați în faptele lor, asemenea spiritului lor, care este propria Mea Lumină. (290, 76-77)

21. Dacă veți fi smeriți, bogăția voastră spirituală se va înmulți în viața care vă așteaptă. Atunci veți avea pacea care vă va oferi cea mai frumoasă senzație a existenței voastre. Și în spiritul vostru se va naște dorința de a-L sluji pe Tatăl, fiind un păzitor credincios al tuturor lucrurilor create de Mine, fiind o mângâiere pentru cei care suferă și pace pentru cei neliniștiți. (260, 29)

Ascensiunea sufletelor în Împărăția lui Dumnezeu

22. Aceasta este „A treia epocă”, în care sufletul vostru poate începe deja pe pământ să viseze la niveluri de viață foarte înalte și la cunoștințe foarte mari. Căci cel care părăsește această lume și poartă deja în sufletul său cunoașterea a ceea ce va găsi și dezvoltarea darurilor sale spirituale, acela va traversa multe lumi, fără a zăbovi în ele, până când

va ajunge la aceea în care îi revine să locuiască datorită meritelor sale.

23. El va fi pe deplin conștient de starea sa spirituală, va ști să-și îndeplinească misiunea, oriunde s-ar afla. El va înțelege limbajul iubirii, al armoniei și al dreptății și va fi capabil să se exprime cu claritatea limbajului spiritual, care este gândul. Pentru el nu vor mai exista obstacole, tulburări sau lacrimi, și va experimenta din ce în ce mai mult bucuria nemăsurată de a se apropia de locuințele care îi aparțin, deoarece acestea îi revin ca moștenire veșnică. (294, 55)

24. Pe scara cerească divină există un număr infinit de ființe, a căror desăvârșire sufletească le permite să ocupe diferite trepte, în funcție de gradul de dezvoltare pe care l-au atins. Sufletul vostru a fost creat cu calități potrivite pentru a se dezvolta pe această scară a desăvârșirii și pentru a ajunge la țelul stabilit în înalte hotărâri ale Creatorului.

25. Nu cunoașteți destinul acelor suflete, dar vă spun că este desăvârșit, precum tot ceea ce am creat Eu.

26. Încă nu înțelegeți darurile pe care Tatăl vi le-a dăruit. Dar nu vă îngrijorați, căci mai târziu veți deveni conștienți de ele și veți experimenta cum se revelează pe deplin.

27. Numărul infinit de suflete care, ca și voi, locuiesc pe diferite niveluri de viață, sunt unite între ele printr-o putere superioară, care este iubirea. Ele au fost create pentru luptă, pentru evoluția lor superioară, nu pentru stagnare. Cei care au împlinit poruncile Mele au devenit mari în iubirea divină.

28. Vă reamintesc însă că, chiar și atunci când sufletul vostru va atinge măreția, puterea și înțelepciunea, el nu va deveni atotputernic, deoarece calitățile sale nu sunt infinite, așa cum sunt în Dumnezeu. Cu toate acestea, ele vor fi suficiente pentru a vă conduce pe calea dreaptă, pe care iubirea Creatorului vostru v-a trasat-o încă din primul moment, până la culmea desăvârșirii voastre. (32, 34, 37)

29. Sufletul vostru trebuie să parcurgă șapte etape de dezvoltare sufletească pentru a-și atinge desăvârșirea. Astăzi, cât încă trăiți pe pământ, nu știți pe ce treaptă a scării cerești vă aflați.

30. Deși Eu cunosc răspunsul la această întrebare a sufletului vostru, nu vi-l pot spune în acest moment. (133, 59-60)

31. Fiecare treaptă, fiecare nivel, fiecare plan al vieții oferă sufletului o lumină mai mare și o fericire mai desăvârșită. Dar pacea supremă, fericirea desăvârșită a sufletului se află dincolo de toate locurile trecătoare în care se află sufletele.

32. De câte ori veți crede că simțiți în avans fericirea desăvârșită în sânul lui Dumnezeu, fără să fiți conștienți că acea fericire este abia o anticipare a lumii viitoare, spre care trebuie să vă îndreptați după această viață. (296, 49-50)

33. Câți visează să moară în așteptarea că acest moment îi va aduce la Mine, pentru a Mă venera apoi veșnic în ceruri, fără să știe că drumul este infinit mai lung decât au crezut. Pentru a urca măcar o treaptă a scării cerești care vă va conduce la Mine, trebuie să fi trăit viața omenească în mod corect. Ignoranța este de vină pentru faptul că mulți înțeleg greșit sensul învățăturilor Mele. (164, 30)

34. Prin intermediul omului au fost dezlănțuite forțele distrugerii. Războiul și-a semănat sămânța în toate inimile. Câtă durere a suferit omenirea! Câtă părăsire, mizerie, orfanie și tristețe a lăsat în urma sa! Credeți că sufletele celor căzuți în luptă s-au pierdut sau că acea parte a vieții, eternitatea, care locuiește în om, nu mai există?

35. Nu, poporule: sufletul supraviețuiește războiului și morții. Această parte a propriului meu spirit s-a ridicat de pe câmpurile durerii și caută pe calea mea un nou orizont pentru a continua să trăiască, să se deschidă și să se dezvolte. (262, 26-27)

36. V-am dat Pământul pentru ca voi toți să-l dețineți în mod egal, pentru ca voi să trăiți în pace și să-l folosiți ca locuință temporară, în care să vă dezvoltați abilitățile și să vă pregătiți sufletul pentru a se înălța spre noua sa locuință.

37. V-am spus: „În casa Domnului sunt multe locuințe.” Le veți cunoaște pe măsură ce vă veți înălța. Fiecare dintre ele vă va apropia de Mine într-o măsură tot mai mare, și vor fi atinse de voi, în funcție de faptele voastre, căci totul este supus unei ordini și unei dreptăți divine.

38. Nimeni nu va putea împiedica trecerea voastră de la un nivel al vieții la altul, iar la sfârșitul fiecăruia dintre ele va fi bucurie și sărbătoare în spiritul vostru și, de asemenea, în al Meu.

39. Astfel vă pregătesc Eu, ca să știți că drumul pe care trebuie să-l parcurgeți este lung și să nu vă mulțumiți cu primele voastre fapte, crezând că ele vă vor deschide deja ușa către acele locuințe.

40. Dar vă spun și aceasta: că este frumos și satisfăcător pentru un spirit să ajungă la sfârșitul unei etape de dezvoltare și să se oprească pentru a privi înapoi la drumul parcurs, cu marile sale lupte, zilele sale de amărăciune și orele sale de pace, după ce a depășit nenumăratele obstacole.

41. În cele din urmă, triumful, răsplata și dreptatea care strălucesc în jurul vostru, și Spiritul Tatălui vostru — prezent, glorios, binecuvântând copilul său d ă și lăsându-l să se odihnească în sânul său, până când va fi pregătit pentru următoarea etapă a vieții sale. Astfel se trece de la una la alta, până când ajunge în cele din urmă la împlinirea supremă, pentru a locui veșnic lângă Mine. (315, 34-36)

42. Scânteia spirituală care face omul asemănător cu Creatorul său se va apropia tot mai mult de flacăra

infinită din care a izvorât, iar acea scânteie va fi o ființă strălucitoare — conștientă, radiante de iubire, plină de cunoaștere și putere. Această ființă se bucură de starea de desăvârșire, în care nu există nici cea mai mică durere sau suferință, în care domnește fericirea desăvârșită și adevărată.

43. Dacă acesta nu ar fi scopul spiritului vostru — cu adevărat, vă spun, nu v-aș fi făcut cunoscută învățătura Mea prin atâtea învățături, căci atunci Legea „Primului Timp" v-ar fi fost suficientă pentru a trăi în pace pe pământ.

44. Dar dacă vă gândiți că Eu am trăit printre oameni și le-am promis o lume infinit mai bună dincolo de această viață, și dacă, în plus, vă amintiți că am promis să mă întorc într-un alt timp pentru a vă vorbi în continuare și a vă explica tot ceea ce nu ați înțeles, veți ajunge la concluzia că destinul spiritual al omului este mai înalt, mult mai înalt decât tot ceea ce vă puteți aștepta, și că fericirea promisă este infinit mai mare decât ceea ce puteți bănui sau imagina. (277, 48-49)

Capitolul 30 – Dezvoltarea sufletului prin reîncarnări

Legea evoluției

1. Vă spun că omul trebuie să știe că sufletul său a venit de multe ori pe Pământ și că încă nu a știut să urce pe calea Legii Mele pentru a ajunge la vârful muntelui. (77, 55)

2. De vreme ce omul a fost martor la dezvoltarea științei și la descoperirea a ceea ce înainte nu ar fi crezut — de ce se opune atunci evoluției naturale a sufletului? De ce se încăpățânează în ceea ce îl oprește și îl adormește? Pentru că s-a ferit de perspectiva vieții veșnice! (118, 77)

3. Înțelegeți: deși creația pare a fi încheiată, totuși totul se dezvoltă, totul se transformă și se desăvârșește. Poate oare sufletul vostru să se sustragă acestei legi divine? Nu, copiii Mei. Nimeni nu poate spune ultimul cuvânt despre spiritual, despre știință sau despre viață, pentru că acestea sunt lucrările Mele, care nu au sfârșit. (79, 34)

4. Câți oameni cred că dețin măreție spirituală datorită cunoștințelor pe care le-au dobândit, și totuși pentru Mine nu sunt altceva decât niște copii care au rămas pe calea dezvoltării. Căci ei trebuie să țină seama de faptul că nu doar prin dezvoltarea rațiunii lor pot atinge evoluția ascendentă a sufletului lor, ci aceasta trebuie să se realizeze prin dezvoltarea întregii lor ființe, și există multe capacități în om care trebuie dezvoltate pentru a ajunge la desăvârșire.

5. Acesta este motivul pentru care Eu — ca una dintre legile Mele de iubire și dreptate — am instituit reîncarnarea sufletului, pentru a-i oferi un drum mai lung, care îi oferă

toate oportunitățile necesare pentru a-și atinge desăvârșirea.

6. Fiecare existență pământească este o lecție scurtă, pentru că altfel oportunitățile unui om de a împlini Legea Mea ar fi prea puține. Dar este indispensabil să recunoașteți scopul acestei vieți, pentru a-i înțelege sensul și a-i atinge armonia, care este fundamentul desăvârșirii umane — pentru a putea avansa către un nivel superior de existență, până când veți ajunge la Viața Spirituală, unde vă așteaptă atâtea lecții pe care încă trebuie să vi le predau, și atâtea revelații pe care încă trebuie să vi le dau. (156, 28-29)

7. În timp ce totul crește neîncetat, se transformă, se desăvârșește și se dezvoltă — de ce ar trebui sufletul vostru să rămână în stagnare timp de secole?

8. Deoarece ați descoperit și ați învățat multe prin știință, nu vă este străină dezvoltarea neîncetată care există în toate ființele Creației. De aceea, vreau să înțelegeți că nu trebuie să vă lăsați sufletul în acea înapoiere și în acea stagnare în care l-ați adus de mult timp, și că trebuie să vă străduiți să atingeți armonia cu tot ceea ce vă înconjoară, pentru ca pentru oameni să vină o zi în care natura, în loc să-și ascundă tainele, să le dezvăluie, și în loc ca forțele naturii să vă fie dușmane, să devină servitoare, colaboratoare, surori. (305, 6, 8)

„Învierea trupului” — înțeleasă corect

9. Acum lumea trebuie să afle adevărul despre „învierea trupului”, care este reîncarnarea sufletului.

10. A se reîncarna înseamnă: a se întoarce în lumea materială pentru a se naște din nou ca om; învierea sufletului într-un corp uman pentru a-și continua misiunea. Aceasta este adevărul despre „învierea trupului” despre care au vorbit strămoșii voștri, dând totuși interpretări la fel de denaturate pe cât de absurde.

11. Reîncarnarea este un dar pe care Dumnezeu l-a acordat sufletului vostru, pentru ca acesta să nu se limiteze niciodată la mizeria materiei, la existența sa efemeră pe Pământ, la neajunsurile sale naturale, ci sufletul – provenind dintr-o natură superioară – poate folosi atâtea corpuri materiale câte are nevoie pentru îndeplinirea marilor sale sarcini în lume.

12. Prin acest dar, sufletul își dovedește superioritatea nemăsurată față de „carne”, față de moarte și față de tot ceea ce este pământesc, biruind moartea, un corp după altul, și supraviețuind tuturor, oricâte i-ar fi fost încredințate. El este biruitorul timpului, al rezistențelor și al ispitelor. (290, 53-56)

13. Cum ați putut crede că în Ziua Judecății trupurile morților vor învia și se vor uni cu sufletele lor pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu? Cum puteți interpreta în acest fel

ceea ce v-a fost învățat în alte vremuri?

14. Carnea este din această lume și în ea rămâne, în timp ce sufletul se înalță liber și se întoarce la viața din care a ieșit. „Ceea ce este născut din carne este carne, iar ceea ce este născut din Duhul Meu este Duh.” „Învierea trupului”* este reîncarnarea sufletului, și dacă unii cred că aceasta este o teorie umană, iar alții dintre voi cred că este o nouă revelație — cu adevărat, vă spun, am început să fac cunoscută lumii această revelație încă de la începutul umanității! Dovada acestui lucru o puteți găsi în textul Scripturilor, care sunt o mărturie a lucrărilor Mele.

** Această expresie, cunoscută din vechiul crez creștin, a fost formulată la al doilea Sinod de la Constantinopol, adică într-o perioadă în care doctrina reîncarnării, recunoscută parțial până atunci, a fost condamnată ca erezie de către împăratul Iustinian (!). Astfel, renașterea sufletului în „trup” a devenit „învierea trupului”.*

15. Totuși, în această perioadă, această revelație a ajuns la sufletul vostru, în timp ce acesta se afla la un nivel superior de dezvoltare, și în curând va fi acceptată, pe bună dreptate, ca una dintre cele mai drepte și iubitoare legi ale Creatorului. Respingeți concepția pe care o aveați despre „Ziua Judecății”; căci aceasta nu este una dintre zilele voastre, deoarece este o perioadă de timp, iar „sfârșitul lumii” nu este cel al planetei pe care trăiți, ci sfârșitul vieții egoiste pe care ați creat-o pe ea. (76, 41 43)

16. Taina „învierii trupului” a fost elucidată prin revelația despre reîncarnarea sufletului. Astăzi știți că sensul acestei legi a iubirii și dreptății este acela că sufletul se desăvârșește , că nu se pierde niciodată, deoarece va găsi întotdeauna o ușă deschisă ca ocazie pentru mântuirea sa, pe care Tatăl i-o oferă.

17. Hotărârea Mea asupra fiecărui suflet, pe baza acestei legi, este desăvârșită și implacabilă.

18. Numai Eu știu să vă judec, pentru că fiecare destin este de neînțeles pentru oameni. De aceea, nimeni nu va fi expus sau trădat în fața celuilalt.

19. După ce sufletele s-au rătăcit în păcatele lor, după atâtea lupte și vicisitudini și după o lungă rătăcire, ele vor veni la Mine pline de înțelepciune datorită experiențelor lor, purificate de durere, înălțate de meritele lor, obosite de lunga pelerinaj, dar simple și vesele ca niște copii. (1, 61-64)

Diferitele stadii de dezvoltare ale sufletelor

20. Cu mult timp în urmă, sufletul vostru a ieșit din Mine; totuși, nu toți au avansat în același mod pe calea dezvoltării sufletești.

21. Toate destinele sunt diferite, deși vă duc spre același scop. Unora le sunt rezervate aceste încercări, altora acelea. O ființă parcurge o

cale, alta urmează o alta. Nu ați intrat toți în existență în același moment, nici nu vă veți întoarce toți în același moment. Unii merg în față, alții în spate, dar ținta vă așteaptă pe toți. Nimeni nu știe cine îi este aproape sau cine se îndepărtează de el, pentru că sunteți încă prea imaturi pentru a deține această cunoaștere; sunteți oameni, iar vanitatea voastră v-ar duce la pierzanie. (10, 77-78)

22. În toate timpurile, chiar și în vremurile îndepărtate ale istoriei omenirii, ați avut exemple de oameni cu un spirit înalt. Cum ați putea explica faptul că încă din cele mai vechi timpuri au existat oameni cu sufletul dezvoltat, dacă aceștia nu ar fi trecut prin reîncarnări succesive care i-au ajutat să se dezvolte în sus?

23. Motivul este că sufletul nu ia naștere în același timp cu învelișul trupesc, iar începutul neamului omenesc nu coincide cu cel al sufletului. Adevărat vă spun, nu există niciun suflet care să fi venit pe lume fără să fi existat mai întâi în lumea de dincolo. Cine dintre voi poate măsura sau cunoaște timpul pe care l-a trăit în alte sfere înainte de a veni să trăiască pe acest pământ? (156, 31-32)

Cunoașterea vieților anterioare pe Pământ și a propriului nivel de dezvoltare

24. Atâta timp cât sufletul este strâns legat de corp, el nu recunoaște și nici nu poate cunoaște meritele pe care le-a dobândit în viețile sale anterioare. Dar acum el află că viața sa este eternitatea, o dezvoltare neîntreruptă în dorința de a atinge culmea. Totuși, astăzi voi nu știți încă ce nivel ați atins. (190, 57)

25. Mintea voastră nu primește impresiile sau imaginile din trecutul sufletului vostru, deoarece corpul este ca un văl dens care nu permite pătrunderea în viața sufletului. Ce creier ar putea înregistra imaginile și impresiile pe care sufletul le-a primit de-a lungul trecutului său? Ce inteligență ar putea înțelege, în contextul concepțiilor umane, ceea ce este de neînțeles pentru voi?

26. Din toate aceste motive, până acum nu v-am permis să știți cine sunteți din punct de vedere spiritual, nici cum a fost trecutul vostru. (274, 54-55)

27. Toate lucrările Mele sunt consemnate de Mine într-o carte numită „Viață". Numărul paginilor sale este nenumărat, iar înțelepciunea sa infinită nu va putea fi atinsă de nimeni în afară de Dumnezeu, care este autorul său. Dar în el, pe fiecare dintre paginile sale, se află un scurt rezumat în care Tatăl a prezentat fiecare dintre lucrările sale într-o formă tangibilă, pentru a o face înțelegibilă pentru orice capacitate intelectuală.

28. Și voi scrieți neîncetat în cartea vieții voastre, în care vor rămâne consemnate toate faptele voastre și toți pașii voștri de-a lungul întregului drum al dezvoltării.

Această carte va fi scrisă în sufletul vostru și va fi lumina cunoașterii și a experienței, cu care mâine va trebui să luminați calea fraților și surorilor voastre mai mici.

29. Încă nu puteți arăta nimănui cartea voastră, pentru că nici măcar voi nu-i cunoașteți conținutul. Dar în curând se va face lumină în ființa voastră și veți putea arăta semenilor voștri paginile care vorbesc despre dezvoltarea voastră, ispășirea voastră și experiențele voastre. Veți fi atunci o carte deschisă pentru oameni.

30. Fericiți cei care își asumă misiunea lor. Ei vor simți că urcă pe scara pe care Iacov a văzut-o în vis, care este calea spirituală ce conduce ființele până în prezența Creatorului. (253, 6-8)

Iubirea ca necesitate pentru dezvoltarea spirituală și sufletească

31. Așa cum corpul vostru are nevoie de aer, soare, apă și pâine pentru a trăi, la fel și sufletul are nevoie de mediul de viață, de lumina și de hrana care corespund esenței sale. Când se vede lipsită de libertatea de a se înălța în dorința de a-și procura hrana, ea slăbește, se ofilește și devine apatică; la fel cum ar fi dacă s-ar forța un copil să rămână mereu în leagănul său și să fie închis în camera sa. Membrele sale ar deveni paralizate, ar păli, simțurile sale s-ar toci și capacitățile sale s-ar atrofia.

32. Recunoașteți că și sufletul poate fi un olog! Aș putea chiar să vă spun că lumea este plină de ologi sufletești, de orbi, de surzi și de bolnavi! Sufletul care trăiește închis și fără libertate de dezvoltare este o ființă care nu crește — nici în înțelepciune, nici în putere, nici în virtute. (258, 62-63)

33. Adevărat vă spun că ceea ce vă poate înălța este iubirea, pentru că în ea se află înțelepciunea, sentimentul și înălțarea. Iubirea este o sinteză a tuturor calităților divinității, iar Dumnezeu a aprins această flacără în fiecare ființă spirituală.

34. Câte lecții v-am dat ca să învățați să iubiți! Câte ocazii, vieți și reîncarnări v-a acordat Milostivirea Divină! Lecția a fost repetată de câte ori a fost necesar, până când a fost învățată. Odată îndeplinită, nu mai există motiv de repetare, pentru că nici nu mai poate fi uitată.

35. Dacă ați învăța repede lecțiile Mele, nu ar mai trebui să suferiți și nici să plângeți din cauza greșelilor. O ființă care folosește pe Pământ lecțiile pe care le-a primit aici se poate întoarce în lume, dar întotdeauna se va întâmpla cu o maturitate mai mare și în condiții de viață mai bune. Între o viață și alta va avea întotdeauna o pauză de odihnă, necesară pentru a reflecta și a se odihni înainte de a începe noua zi de muncă. (263, 43-45)

Diferite motive pentru reîncarnări

36. Adevărat vă spun că, în nici o epocă a vieții umane, omului nu i-a lipsit cunoașterea Legii Mele; căci din scânteia divină care este spiritul său, nu i-a lipsit niciodată un raze de lumină în sufletul său, o inspirație în mintea sa sau o presimțire în inima sa.

37. Cu toate acestea, sufletul vostru s-a întors în lumea de dincolo cu o legătură întunecată la ochi, și vă spun: cine nu profită de lecția pe care o conține viața în această lume, în această vale a încercărilor, trebuie să se întoarcă la ea pentru a-și desăvârși ispășirea și, mai presus de toate, pentru a învăța. (184, 39)

38. Și în alte lumi, sufletele se bucură de libertatea voinței și păcătuiesc și se rătăcesc, sau rămân statornice în bine și reușesc astfel să se dezvolte în sus, așa cum faceți voi pe Pământ. Dar când vine momentul prestabilit, cei care sunt destinați să trăiască în această lume coboară aici pentru a îndeplini o misiune nobilă, iar alții pentru a-și îndeplini datoria de ispășire.

39. Dar, în funcție de modul în care vor să vadă această lume, ea se va prezenta unora ca un paradis, iar altora ca un iad. Prin urmare, atunci când aceștia înțeleg milostivirea Tatălui lor, ei nu mai văd decât o viață minunată, presărată cu binecuvântări și învățături de viață pentru spirit — o cale care îi apropie de Țara Promisă.

40. Unii părăsesc această lume cu dorința de a se întoarce, alții o fac cu teama de a fi nevoiți să se întoarcă. Motivul este că natura voastră umană nu a reușit încă să înțeleagă armonia în care trebuie să trăiți alături de Domnul. (156, 33-34)

41. Nimeni să nu se opună ideii de a trebui să se întoarcă pe această planetă într-un alt trup și nici să nu creadă că reîncarnarea este o pedeapsă pentru suflet. Toate sufletele destinate să trăiască pe Pământ au trebuit să treacă prin legea reîncarnării pentru a-și putea atinge evoluția superioară și pentru a îndeplini sarcina pe care Eu le-am încredințat-o.

42. Nu numai sufletele puțin dezvoltate trebuie să se reîncarneze, ci și sufletele înalte se întorc de fiecare dată până când își vor fi desăvârșit lucrarea.

43. Ilie este cel mai mare dintre profeții care au venit pe Pământ; însă, în ciuda marilor fapte pe care le-a săvârșit și a marilor dovezi pe care le-a adus (că Dumnezeu există), a trebuit să se întoarcă în această lume într-un alt timp, într-un alt trup și cu un alt nume.

44. Această lege a iubirii și a dreptății a fost mult timp necunoscută oamenilor, căci dacă ar fi cunoscut-o mai devreme, ar fi putut cădea în confuzie. Cu toate acestea, Tatăl v-a dat câteva revelații și câteva semne, care au fost lumina care a precedat această

epocă, pentru a lămuri toate tainele. (122, 25-28)

Calea spre desăvârșire

45. Lungă este calea pe care veți ajunge la plinătatea Luminii. Nici o ființă nu are o cale mai lungă decât cea a sufletului, pe care Tatăl, Sculptorul Divin, care vă modelează și vă netezește sufletul, îi dă forma desăvârșită. (292, 26)

46. Adevărat, vă spun: pentru a ajunge la puritate deplină, sufletul vostru va trebui să se purifice încă foarte mult, în această lume și în cea spirituală.

47. De câte ori va fi necesar pentru voi, va trebui să vă întoarceți pe această planetă, și cu cât veți lăsa mai des nefolosite ocaziile pe care Tatăl vostru vi le acordă, cu atât mai mult vă veți amâna intrarea definitivă în viața adevărată și vă veți prelungi șederea în Valea Lacrimilor.

48. Fiecare suflet trebuie să demonstreze, în fiecare existență pământească, progresul și roadele dezvoltării sale, făcând de fiecare dată un pas ferm înainte.

49. Fiți conștienți că singurul bine care contribuie la propria voastră fericire este acela care provine din iubire și milă adevărată față de ceilalți, și anume în mod altruist. (159, 29 32)

50. În om există două forțe care se află mereu în luptă: natura sa umană, care este trecătoare, și natura sa spirituală, care este veșnică.

51. Această ființă eternă știe foarte bine că trebuie să treacă perioade foarte lungi de timp pentru ca ea să poată ajunge la desăvârșirea sufletească. Ea presimte că trebuie să trăiască multe vieți omenești și că, în cadrul acestora, trebuie să treacă prin multe încercări înainte de a ajunge la adevărata fericire. Sufletul bănuiește că, după lacrimi, după durere și după ce a trecut de multe ori prin moartea fizică, va ajunge la acel vârf pe care l-a căutat mereu în dorința sa de desăvârșire.

52. Corpul, pe de altă parte, această ființă fragilă și mică, plânge, se revoltă și refuză uneori să urmeze chemările sufletului, și numai atunci când acesta s-a dezvoltat, este puternic și experimentat în lupta cu „carnea” și cu tot ceea ce îl înconjoară, reușește să stăpânească corpul și să se manifeste prin el.

53. Lungă este călătoria sufletului, îndepărtat este drumul său, multiple și foarte variate sunt formele sale de existență, iar toate momentele sunt încercări de alt fel. Dar, pe măsură ce le trece, se înalță, se purifică, se desăvârșește.

54. În drumul său prin viață, ea lasă în urmă o dâră de lumină; de aceea, pentru sufletul înalt, gemetele trupului său nu sunt adesea importante, pentru că știe că acestea trec și că nu trebuie să se lase oprită în călătoria sa de evenimente care îi par mărunte.

55. Pentru o clipă, își îndreaptă atenția asupra slăbiciunilor „trupului” său, dar știe că nu trebuie

să iubească prea mult ceva care trăiește doar pentru scurt timp și dispare curând în adâncurile pământului. (18, 24; 27-28)

Școala universală a vieții

56. De la începutul umanității, reîncarnarea sufletului există ca o lege a iubirii și a dreptății și ca una dintre formele în care Tatăl și-a dovedit milostivirea infinită. Reîncarnarea nu este doar o chestiune a acestui timp, ci a tuturor timpurilor, și nici nu trebuie să credeți că v-am revelat acest mister abia acum. Încă din cele mai vechi timpuri, în om exista cunoașterea intuitivă despre reîncarnarea sufletului.

57. Dar oamenii care au căutat științele materialiste și comorile lumii s-au lăsat stăpâniți de pasiunile trupului, ceea ce a dus la împietrirea acelor fibre ale inimii omenești cu care se percepe spiritualul, astfel încât oamenii au devenit surzi și orbi la tot ceea ce ține de spirit. (105, 52)

58. Înainte de creația voastră, erați în Mine; după aceea, ca ființe spirituale, v-ați aflat în locul unde totul vibrează în armonie desăvârșită, unde se află esența vieții și izvorul luminii adevărate, din care vă hrănesc.

59. Durerea nu a fost creată de Tatăl. În vremurile despre care vă vorbesc, nu aveați niciun motiv să suspinați, nu aveați de ce să vă plângeți, simțeați cerul în voi înșivă, pentru că în viața voastră desăvârșită erați simbolul acestei existențe.

60. Dar când ați părăsit acea patrie, Eu am dat spiritului vostru o haină, și ați coborât tot mai adânc. Apoi sufletul vostru s-a dezvoltat pas cu pas, până a ajuns la nivelul existenței în care vă aflați acum și unde strălucește Lumina Tatălui. (115, 4-5)

61. Scopul fiecărui suflet este, după purificarea și desăvârșirea sa, să se contopească cu Divinitatea*. Pentru aceasta, Eu vă inund calea cu lumină și dau sufletului vostru putere, pentru ca voi să urcați treaptă cu treaptă. În funcție de nivelul de dezvoltare pe care l-ați atins atunci când părăsiți această lume, acesta va fi lăcașul spiritual pe care îl veți locui în lumea de dincolo. Căci Universul a fost creat ca o școală de desăvârșire pentru suflet. (195, 38)

** Explicații mai detaliate în acest sens se găsesc, printre altele, în pasajele din capitolul 23,69 și capitolul 58, 46!*

62. Dacă v-aș fi dat totul în această viață, nu ați mai avea dorința de a urca la un nivel superior. Dar ceea ce nu ați atins într-o existență, urmăriți să-l atingeți într-o alta, iar ceea ce nu atingeți în aceea, vi se promite într-una mai înaltă, și astfel se continuă pas cu pas până în eternitate pe calea nesfârșită a dezvoltării sufletului.

63. Când auziți cuvântul Meu, vi se pare imposibil ca sufletul vostru să fie capabil să atingă o asemenea

desăvârșire; dar Eu vă spun că puneți la îndoială înaltul destin al sufletului doar pentru că priviți numai ceea ce vedeți cu ochii voștri materiali: sărăcie, ignoranță, răutate. Dar aceasta se datorează doar faptului că sufletul unora este bolnav, al altora este paralizat; alții sunt orbi și unii sunt morți spiritual. Totuși, în fața unei astfel de mizerii sufletești, trebuie să vă îndoiți de destinul pe care eternitatea îl are pregătit pentru voi.

64. Așa trăiți voi în această epocă a iubirii de lume și a materialismului. Dar lumina adevărului Meu a ajuns deja la voi și a alungat întunericul nopții unei epoci care a trecut deja, iar cu zorile sale a vestit venirea unei epoci în care sufletul va primi iluminarea prin învățătura Mea. (116, 17-18)

65. Mulți dintre voi nu veți mai avea o nouă ocazie de a vă întoarce pe Pământ pentru a vă îndrepta greșelile. Nu veți mai avea acel instrument pe care îl aveți astăzi și care este trupul vostru, pe care vă sprijiniți. Trebuie să înțelegeți că venirea pe lume este pentru suflet un privilegiu, niciodată o pedeapsă. De aceea trebuie să profitați de această har.

66. După această viață, veți merge în alte lumi pentru a primi noi lecții, iar acolo veți găsi noi ocazii de a vă înălța și de a vă desăvârși. Când v-ați îndeplinit îndatoririle ca oameni, veți părăsi această lume cu satisfacție, pentru că v-ați îndeplinit misiunea, iar în sufletul vostru va fi pace. (221, 54-55)

67. Vocea Mea cheamă în prezent mari mulțimi de oameni, deoarece pentru multe suflete se apropie sfârșitul pelerinajului lor pe pământ.

68. Acea abatere, acea dezgustare, acea tristețe pe care o poartă în inimă sunt dovada că tânjesc deja după o locuință mai înaltă, o lume mai bună.

69. Dar este necesar ca ei să trăiască ultima etapă pe care o parcurg pe lume în ascultare față de îndemnurile conștiinței lor, pentru ca urma ultimilor lor pași pe pământ să fie binecuvântată pentru generațiile care vor veni după ei, pentru a-și îndeplini diversele sarcini în lume. (276, 4)

70. Această lume nu este veșnică, nici nu trebuie să fie. Când această locuință nu va mai îndeplini scopul existenței pe care îl are acum, ea va dispărea.

71. Când sufletul vostru nu va mai avea nevoie de lecțiile pe care le oferă această viață, pentru că îl așteaptă altele, mai înalte, într-o altă lume, atunci, datorită luminii dobândite în această luptă pământească, el va spune: „Cu ce claritate înțeleg acum că toate înălțimile și coborâșurile acestei vieți au fost doar experiențe și lecții de care aveam nevoie pentru a înțelege mai bine. Cât de lungă mi s-a părut acea călătorie a vieții, atâta timp cât suferințele mă apăsau. Acum însă, când totul s-a terminat

— cât de scurtă și trecătoare mi se pare ea în fața eternității.” (230, 47)

72. Bucurați-vă, oameni, gândiți-vă că sunteți păsări zburătoare în această lume plină de lacrimi, mizerii și suferințe! Bucurați-vă, căci aceasta nu este patria voastră pentru eternitate, lumi mai bune vă așteaptă!

73. Așadar, când vă veți despărți de acest pământ, faceți-o fără regrete, iar suspinele de durere, greutățile și lacrimile vor rămâne aici. Veți spune adio acestei lumi și vă veți înălța către cei care vă așteaptă în înălțimile cerului. De acolo veți vedea Pământul ca pe un punct în spațiu, la care vă veți gândi cu dragoste. (230, 51)

Puterea de convingere a doctrinei reîncarnării

74. Lumina spiritismului dezvăluie acum lumii adevărul, dreptatea, rațiunea și iubirea care sunt inerente capacității sufletului de a se reîncarna. Cu toate acestea, lumea va combate cu încăpățânare această revelație, cel puțin la început , și îi va da aparența unei învățături ciudate și false, pentru a insufla neîncredere oamenilor de bună credință.

75. Eforturile pe care le depun confesiunile pentru a-și menține credincioșii pe căile bătute ale vechilor concepții religioase și ale sistemelor de credințe depășite vor fi inutile și zadarnice. Căci nimeni nu va putea opri Lumina Divină, care pătrunde până în adâncul rațiunii umane și trezește sufletul pentru o epocă a revelațiilor, a inspirațiilor divine, a lămuririi îndoielilor și a misterelor, a eliberării spirituale.

76. De asemenea, nimeni nu va putea opri valul pe care îl va forma omenirea atunci când va porni în căutarea libertății gândirii, a spiritului și a credinței. (290, 57-59)

Căile reîncarnării unui suflet

77. Eu chem toți pelerinii pământeni, ca să-mi audă vocea, care îi invită la evoluția ascendentă și la dobândirea vieții veșnice.

78. În această zi, în care se face cunoscut „Cuvântul Divin” — folosiți-vă de cuvântul său și lăsați-vă luminați de acesta; căci în cunoaștere se află lumina și mântuirea voastră.

79. Dacă Legea Mea vă învață moralitatea, dreptatea și ordinea în toate faptele vieții voastre — de ce căutați atunci căi contrare, prin care vă provocați suferință? Totuși, când treceți în lumea de dincolo și vă lăsați trupul pe pământ, plângeți pentru că ați iubit prea mult această înveliș.

80. Când simțiți că trupul nu vă mai aparține și că trebuie să înaintați pe calea evoluției până ajungeți la Mine, Eu vă spun: „Copilul Meu, ce ai să-Mi arăți? Ai trăit pe pământ împlinind poruncile Mele?”

81. Voi însă — rușinați și descurajați, pentru că nu aveți niciun dar de iubire pentru Cel care vă iubește atât de mult și v-a dăruit atât de multe — ați forjat lanțuri

care vă apasă sufletul, iar acesta pare lipsit de lumină, plânge și se vaicărește pentru că și-a pierdut harul. El aude doar vocea Tatălui care îl cheamă. Dar, deoarece nu s-a dezvoltat și nici nu se simte demnă să vină la El, rămâne pe loc și așteaptă.

82. Timpul trece, iar sufletul aude din nou vocea și, cuprins în întregime de suferința sa, întreabă cine îi vorbește, iar această voce îi spune: „Trezește-te! Nu știi de unde ai venit și încotro te duci?" Atunci își ridică ochii, vede o lumină nemăsurat de mare, în strălucirea căreia se simte mizerabil. Ea recunoaște că, înainte de a fi trimisă pe pământ, ea exista deja, era deja iubită de Tatăl, de la care provenea vocea și care acum, văzând-o în starea aceasta deplorabilă, suferă pentru ea . Ea recunoaște că a fost trimisă în diferite locuințe pentru a parcurge calea luptei și pentru a-și câștiga răsplata prin meritele sale.

83. Iar copilul întreabă: „Dacă, înainte de a fi trimis pe Pământ, am fost creatura Ta foarte iubită — de ce nu am rămas statornic în virtute și a trebuit să cad, să sufăr și să mă chinui pentru a mă întoarce la Tine?"

84. Vocea i-a răspuns: „Toate sufletele au fost supuse legii evoluției, iar pe această cale Spiritul meu Părinte le păzește mereu, și El se bucură de faptele bune ale copiilor. Totuși, v-am trimis pe Pământ pentru ca voi să-l transformați într-un câmp de luptă al desăvârșirii sufletești, nu într-un câmp de bătălie al războiului și al durerii.

85. V-am spus să vă înmulțiți, să nu fiți sterili. Dar când vă întoarceți în „Valea Spirituală", nu aduceți nicio recoltă, vă plângeți doar și veniți fără harul cu care v-am înzestrat. De aceea vă trimit din nou și vă spun: „Curățați-vă, căutați ceea ce ați pierdut și câștigați-vă ascensiunea spirituală."

86. Sufletul se întoarce pe Pământ, caută un corp uman mic și fragil pentru a se odihni în el și a începe noua călătorie a vieții. El găsește micul corp de copil care i-a fost atribuit și îl folosește pentru a ispăși încălcările Legii Mele. Cunoscând cauza, sufletul vine pe Pământ, știe că este suflul Tatălui și cunoaște misiunea pe care o aduce de la El.

87. În primii ani, ea este nevinovată și își păstrează puritatea, rămânând în legătură cu viața spirituală. Apoi începe să cunoască păcatul, vede de aproape mândria, aroganța și rebeliunea oamenilor față de legile drepte ale Tatălui, iar „carnea", de natură rebelă, începe să se pângărească cu răul. Căzută în ispită, ea uită misiunea pe care a adus-o pe pământ și se pregătește să facă fapte care sunt împotriva legii. Sufletul și trupul gustă din fructele interzise, iar când au căzut pradă pierzării, ultima oră o surprinde.

88. Din nou, sufletul se află în spațiul vieții spirituale, obosit și aplecat de povara vinovăției sale.

Atunci își amintește de vocea care i-a vorbit odată și care încă o cheamă, și după ce a vărsat multe lacrimi, simțindu-se pierdută, fără să știe cine este, își amintește că a mai fost odată în acel loc.

89. Tatăl, care a creat-o cu atâta iubire, îi apare în cale și îi spune: „Cine ești, de unde vii și încotro te duci?”

90. Copilul recunoaște în acea voce cuvântul Celui care i-a dat existența, inteligența și abilitățile — Tatăl care îl iartă mereu, îl curăță, îl scoate din întuneric și îl conduce spre lumină. Tremură, pentru că știe că se află în fața Judecătorului, și spune: „Tată, neascultarea și vina mea față de Tine sunt foarte mari, și nu pot spera să trăiesc în Împărăția Ta, pentru că nu am merite. Astăzi, când m-am întors în „Valea Spirituală”, văd că am acumulat doar vină, pe care trebuie să o ispășesc.”

91. Dar Tatăl iubitor îi arată încă o dată calea, el se întoarce din nou în trup și aparține din nou omenirii.

92. Dar acum sufletul deja experimentat supune învelișul fizic cu o forță mai mare, pentru a se impune și a se supune poruncilor divine. Lupta începe; el luptă împotriva păcatelor care îi fac pe oameni să cadă și vrea să profite de ocazia care i-a fost acordată pentru mântuirea sa. Omul luptă de la început până la sfârșit, iar când părul alb îi strălucește la tâmple și corpul său, odinioară rezistent și puternic, începe să se îndoaie sub povara anilor și își pierde puterile, sufletul se simte puternic, mai matur și mai experimentat. Cât de mare și de respingător îi pare păcatul! Se îndepărtează de el și ajunge la țintă. Acum așteaptă doar momentul în care Tatăl o va chema, pentru că a ajuns la concluzia că Legea Divină este dreaptă și voința lui Dumnezeu este desăvârșită, că acest Tată trăiește pentru a da viață și mântuire copiilor Săi.

93. Când a venit ultima zi, ea a simțit moartea în trupul ei și nu a simțit nicio durere. A plecat în tăcere și cu evlavie. S-a văzut în spirit și, ca și cum ar fi avut o oglindă în fața ei, s-a văzut frumoasă și strălucitoare de lumină. Atunci vocea i-a vorbit și i-a spus: „Copilă, unde te duci?” Iar ea, care știa cine era El, s-a îndreptat spre Tatăl, a lăsat lumina Lui să pătrundă în ființa ei și a spus astfel: „O, Creatorule, o, iubire atotcuprinzătoare, vin la Tine pentru a mă odihni și a-Ți înmâna împlinirea.”

94. Datoria fusese achitată, iar sufletul era sănătos, curat și fără lanțurile păcatului și vedea în fața sa răsplata înaltă care o aștepta.

95. După aceea, a simțit că se contopește cu lumina acelui Tată, că fericirea ei creștea, și a zărit un loc al păcii, o țară sfântă, a simțit o liniște profundă și „s-a odihnit în sânul lui Avraam”. (33, 14-16)

Capitolul 31 – Salvarea, mântuirea și fericirea veșnică

Corectarea concepțiilor greșite despre mântuire

1. Mulți oameni erau de părere că toate lacrimile acestei lumi au fost cauzate de păcatul primilor locuitori ai pământului. În incapacitatea lor de a interpreta pilda, au spus în cele din urmă că Hristos a venit pentru a spăla orice pată cu sângele Său. Dacă această afirmație ar fi fost corectă — de ce oamenii continuă să păcătuiască și să sufere, deși acel sacrificiu a fost deja înfăptuit?

2. Iisus a venit pe pământ pentru a-i învăța pe oameni calea către desăvârșire — o cale pe care a arătat-o prin viața, faptele și cuvintele Sale. (150, 43-44)

3. Voi toți veți atinge ținta prin îndeplinirea misiunii voastre. V-am dat învățăturile Mele, care sunt inepuizabile, tocmai pentru ca voi să urcați pe scara evoluției voastre. Nu sângele Meu este cel care vă mântuiește, ci lumina Mea din sufletul vostru vă va izbăvi. (8, 39)

4. O nouă cruce Mi se va da în Timpul al Treilea. Aceasta nu va fi vizibilă ochilor muritorilor, dar de la înălțimea ei voi trimite omenirii mesajul Meu de iubire, iar sângele Meu, care este esența spirituală a Cuvântului Meu, se va transforma în lumină pentru suflet.

5. Cei care M-au judecat atunci aduc astăzi lumina în inimile oamenilor cu spiritul lor plin de pocăință, pentru a-și îndrepta greșelile.

6. Pentru ca învățătura Mea despre răutatea oamenilor să triumfe, ea trebuie mai întâi să fie biciuită și batjocorită, ca Hristos la stâlpul de tortură. Din fiecare rană trebuie să curgă lumina Mea, pentru a lumina întunericul acestei lumi lipsite de iubire. Este necesar ca sângele Meu invizibil să se revarsă asupra omenirii, pentru a-i arăta din nou calea spre mântuire. (49, 17-19)

7. Vă spun încă o dată că în Mine va fi mântuită întreaga omenire. Sângele acela vărsat pe Golgota este viață pentru fiecare suflet. Dar nu este sângele în sine, deoarece a căzut în țărâna pământului, ci iubirea divină simbolizată în el. Ori de câte ori vă vorbesc despre sângele Meu, știți acum ce este și ce semnificație are.

8. Mulți oameni și-au vărsat sângele în slujba Domnului lor și din iubire pentru semenii lor, dar acesta nu a întruchipat iubirea divină, ci doar pe cea spirituală, umană.

9. Sângele lui Isus, însă, întruchipează iubirea divină, căci nu există niciun cusur în el. În Maestru nu a fost niciodată un păcat, iar El v-a dat sângele Său până la ultima picătură, pentru a vă face să înțelegeți că Dumnezeu este totul pentru creaturile Sale, că El Se dăruiește lor în întregime, fără rezerve, pentru că le iubește infinit.

10. Dacă țărâna pământului a absorbit acel lichid care era viața în trupul Maestrului, aceasta s-a

întâmplat pentru ca voi să înțelegeți că învățătura mea d a trebui să facă viața oamenilor roditoare prin irigarea divină cu iubirea, înțelepciunea și dreptatea sa.

11. Lumea — necredincioasă și sceptică față de cuvintele și exemplele Maestrului — combate învățătura mea și spune că, deși Iisus și-a vărsat sângele pentru a salva oamenii de păcat, lumea nu a fost salvată; că păcătuiește din ce în ce mai mult în fiecare zi, deși este mai dezvoltată.

12. Unde este puterea acelui Sânge al mântuirii, se întreabă oamenii, în timp ce cei care ar trebui să pună în lumină adevăratele principii ale învățăturii Mele nu știu să răspundă la întrebările celor care sunt înfometați după lumină și însetați după cunoașterea adevărului.

13. Vă spun că, în acest timp, întrebările celor care nu știu au mai multă profunzime și un conținut mai bogat decât răspunsurile și explicațiile celor care pretind că cunosc adevărul.

14. Dar Eu am venit din nou să vă vorbesc, și iată cuvântul Meu pentru cei care sunt de părere că acel Sânge a adus într-adevăr mântuirea păcătoșilor în fața dreptății divine — a tuturor celor care erau pierduți și condamnați la chinuri grele.

15. Vă spun: dacă Tatăl, care știe totul, ar fi crezut că oamenii nu vor folosi și înțelege treptat întreaga învățătură pe care Iisus le-a dat-o prin cuvintele și faptele Sale — cu adevărat, El nu L-ar fi trimis niciodată; căci Creatorul nu a făcut niciodată nimic inutil — nimic care să nu fie destinat să rodească. Dar dacă El l-a trimis să se nască printre oameni, să crească, să sufere și să moară, acest lucru s-a întâmplat pentru că El știa că acea viață strălucitoare și roditoare a Maestrului va trasa, prin faptele sale, o cale de neșters, o urmă indestructibilă, astfel încât toți copiii săi să găsească poteca care îi va conduce spre iubirea adevărată și, urmând învățătura sa, spre căminul în care Creatorul lor îi așteaptă.

16. De asemenea, El știa că acel sânge, care mărturisește despre puritate, despre iubire infinită și care a fost vărsat până la ultima picătură, îi va învăța pe oameni să îndeplinească, cu credință în Creatorul lor, sarcina care îi va înălța spre Țara Promisă, unde îmi vor putea oferi împlinirea sarcinii lor și apoi vor putea spune: „Doamne, totul s-a împlinit.”

17. Acum vă pot spune că nu ora în care sângele Meu a fost vărsat pe cruce a fost cea care a anunțat ora mântuirii oamenilor. Sângele Meu a rămas aici, în lume, prezent, viu, proaspăt, și a marcat cu urma sângeroasă a Patimilor Mele calea spre ispășirea voastră, care vă va face să câștigați locuința pe care Tatăl vostru v-a promis-o.

18. V-am spus: „Eu sunt izvorul vieții, veniți și curățați-vă de păcatele voastre, ca să mergeți liberi și mântuiți la Tatăl și Creatorul vostru.”

19. Izvorul Meu este alcătuit din iubire, inepuizabilă și fără margini. Aceasta este ceea ce vrea să vă spună sângele Meu vărsat atunci. El a pecetluit Cuvântul Meu, a confirmat învățătura Mea. (158, 23-33)

20. Astăzi, la multe secole distanță de acel eveniment, vă spun că — deși Mi-am vărsat sângele pentru întreaga omenire — numai cei care au urmat calea pe care v-a învățat-o Isus au reușit să obțină mântuirea sufletului lor; în timp ce toți cei care au rămas în ignoranță, în fanatismul lor, în erorile lor sau în păcat, nu sunt încă mântuiți.

21. Vă spun că, chiar dacă aș deveni om de o mie de ori și aș muri pe cruce de o mie de ori – atâta timp cât oamenii nu se ridică să Mă urmeze, nu vor ajunge la mântuirea sufletului lor. Nu crucea Mea este cea care trebuie să vă mântuiască, ci a voastră. Eu am purtat-o pe a mea pe umeri și am murit pe ea ca om, iar din acel moment am fost în sânul Tatălui. Voi trebuie să Mă urmați cu blândețe și iubire și să vă purtați crucea pe umeri cu adevărată smerenie, până când veți atinge scopul final al misiunii voastre, pentru a fi apoi, la rândul vostru, lângă Tatăl vostru. (168, 16-17)

22. Nu există nimeni care să nu dorească să găsească fericirea, și cu cât este ea mai durabilă, cu atât mai bine — căci Eu vă învăț o cale care duce la fericirea supremă și veșnică. Totuși — Eu vă arăt doar calea, iar apoi vă las pe voi să o alegeți pe cea care vă place cel mai mult.

23. Vă întreb: „Dacă tânjiți după fericire — de ce nu o semănați, pentru a o culege apoi?” Cât de puțini sunt cei care s-au simțit îndemnați să fie alături de oameni! (169, 37-38)

24. Este greșită concepția pe care o aveți despre ceea ce înseamnă viața pe pământ, despre ce este sufletul și despre ce este lumea spirituală.

25. Majoritatea credincioșilor consideră că, dacă trăiesc cu o anumită dreptate sau dacă, în ultimul moment al vieții lor, regretă greșelile comise, raiul este asigurat pentru sufletul lor.

26. Dar această concepție greșită, care îi place foarte mult omului, este motivul pentru care el nu respectă cu perseverență Legea pe parcursul întregii sale vieți și face astfel încât sufletul său, atunci când părăsește această lume și ajunge în Lumea Spirituală, să constate că a ajuns într-un loc în care nu vede minunile pe care și le imaginase și nici nu simte fericirea supremă la care credea că are dreptul.

27. Știți ce se întâmplă cu acele ființe care erau sigure că vor ajunge în cer și care, în schimb, au găsit doar confuzie? Deoarece nu mai erau acasă pe Pământ, pentru că le lipsea punctul de sprijin al învelișului lor fizic, și nici nu se puteau înălța la acele înălțimi în care se află sferele luminii spirituale, și-au creat – fără să-și dea seama – o lume care nu

este nici umană, nici profund spirituală.

28. Atunci sufletele încep să se întrebe: Este acesta Raiul? Este aceasta lăcașul pe care Dumnezeu l-a destinat sufletelor, după ce au rătăcit atâta timp pe Pământ?

29. Nu — spun alții — acesta nu poate fi „sânul Domnului", unde pot exista doar lumină, iubire și puritate.

30. Treptat, prin reflecție și durere, sufletul ajunge la înțelegere. Înțelege dreptatea divină și, luminat de lumina spiritului său, își judecă faptele trecute și descoperă astfel că acestea erau mizerabile și imperfecte, că nu erau demne de a merita ceea ce crezuse.

31. Apoi, pe baza acestei introspecții, se manifestă smerenia și apare dorința de a se întoarce pe căile pe care le-a lăsat în urmă, pentru a șterge petele de rușine, a îndrepta greșelile și a face lucruri cu adevărat meritorii în fața Tatălui său.

32. Este necesar să se lumineze omenirea cu privire la aceste taine, pentru ca ea să înțeleagă că viața în materie este o ocazie pentru ca omul să dobândească merite pentru sufletul său — merite care o vor înălța până când va merita să trăiască într-o sferă de spiritualizare superioară, unde va trebui să acționeze din nou în mod meritoriu pentru a nu rămâne în urmă și pentru a urca mai departe de la un nivel la altul; căci „în casa Tatălui sunt multe locuințe".

33. Veți dobândi aceste merite prin iubire, așa cum v-a învățat Legea eternă a Tatălui. Și astfel, sufletul vostru va avansa pas cu pas pe scara perfecțiunii, cunoașând în același timp calea îngustă care duce spre Împărăția Cerurilor — spre adevăratul Cer, care este perfecțiunea sufletului. (184, 40-45)

34. Adevărat vă spun că, dacă aș fi venit în acest timp ca om, ochii voștri ar fi trebuit să-Mi vadă rănile încă proaspete și sângerânde, pentru că păcatul oamenilor nu a încetat și nici ei nu au vrut să se mântuiască în amintirea acelui sânge care a fost vărsat de Mine pe Golgota și care a fost o dovadă a iubirii Mele față de omenire. Dar Eu am venit în Duhul, pentru a vă scuti de rușinea de a privi lucrarea celor care M-au judecat și M-au condamnat pe pământ.

35. Totul este iertat; dar în fiecare suflet există ceva din ceea ce am vărsat pe cruce pentru toți. Nu credeți că acea forță vitală și acel sânge s-au dizolvat sau s-au pierdut. Ele au întruchipat viața spirituală pe care am revărsat-o asupra tuturor oamenilor din acel moment. Prin acel sânge, care a pecetluit Cuvântul Meu și a confirmat tot ceea ce am spus și am făcut pe pământ, oamenii se vor dezvolta în sus, în dorința de reînnoire a sufletului lor.

36. Cuvântul Meu, faptele Mele și sângele Meu nu au fost și nu vor fi în zadar. Dacă uneori vi se pare că numele Meu și Cuvântul Meu au fost aproape uitate, veți vedea în

curând cum ele vor reapărea pline de seva, de viață și de puritate, ca o sămânță care, deși este luptată neîncetat, nu piere niciodată. (321, 64-66)

37. Sângele lui Isus, transformat în lumină a mântuirii, a pătruns în toate sufletele ca mântuire și continuă să o facă. Veșnic, Duhul meu oferă mântuire și lumină; neîncetat las razele luminii mele să pătrundă acolo unde este întuneric; neîncetat se revarsă 380 Capitolul 31 Duhul meu Divin — nu ca sânge uman, ci ca putere mântuitoare, ca viață spirituală asupra tuturor copiilor mei. (319, 36)

„Raiul" trebuie cucerit

38. Oamenii, purtați de puterea pasiunilor lor, au căzut atât de adânc în păcatele lor, încât au renunțat la orice speranță de mântuire. Dar nu există nimeni care să nu poată fi mântuit. Căci sufletul — odată ce s-a convins că furtunile omenești nu se vor opri atâta timp cât nu ascultă de vocea Spiritului — se va ridica și va împlini Legea Mea, până când va ajunge la scopul destinului său, care nu este pe pământ, ci în eternitate.

39. Cei care cred că existența este lipsită de sens și care se gândesc la inutilitatea luptei și a durerii nu știu că viața este Maestrul care modelează, iar durerea este daltă care desăvârșește. Nu credeți că Eu am creat durerea pentru a v-o oferi într-un potir — nu credeți că Eu v-am determinat să cădeți. Omul a devenit neascultător din proprie inițiativă și, de aceea, trebuie să se ridice din nou prin propriile eforturi. De asemenea, să nu credeți că doar durerea vă desăvârșește; nu, și prin fapte de iubire veți ajunge la Mine, căci Eu sunt Iubire. (31, 54-55)

40. Rugați-vă mai mult cu spiritul decât cu trupul, căci pentru a obține mântuirea nu este de ajuns un moment de rugăciune sau o zi de iubire, ci este nevoie de o viață plină de perseverență, răbdare, fapte mărinimoase și respectarea poruncilor Mele. Pentru aceasta v-am dat mari capacități, precum și empatie.

41. Opera Mea este ca o arcă a mântuirii, care îi invită pe toți să intre în ea. Oricine îmi respectă poruncile nu va pieri. Dacă vă lăsați călăuziți de Cuvântul Meu, veți fi mântuiți. (123, 30-31)

42. Amintiți-vă că numai ceea ce este desăvârșit ajunge la Mine. De aceea, sufletul vostru va intra în Împărăția Mea numai atunci când va fi atins desăvârșirea. Ați ieșit din Mine fără experiență, dar va trebui să vă întoarceți la Mine îmbrăcați în veșmântul meritelor și virtuților voastre ( ). (63, 22)

43. Adevărat vă spun că sufletele celor drepți, care locuiesc aproape de Dumnezeu, și-au câștigat prin propriile fapte dreptul de a ocupa acel loc — nu pentru că Eu le-am dat-o. Eu doar le-am arătat calea și le-am arătat la capătul ei o răsplată înaltă.

44. Binecuvântați fie cei care îmi spun: „Doamne, Tu ești Calea, Lumina care o luminează și Puterea pentru călător. Tu ești vocea care indică direcția și ne revigorează în călătoria vieții; și Tu ești, de asemenea, răsplata pentru cel care ajunge la țintă.” — Da, copiii Mei, Eu sunt Viața și Învierea din morți. (63, 74-75)

45. Astăzi, Tatăl nu întreabă: „Cine este capabil și gata să salveze neamul omenesc cu sângele său?” Iar Iisus va răspunde: „Doamne, eu sunt Mielul care este gata să deschidă calea spre ispășirea omenirii cu sângele și iubirea sa.”

46. Nici nu-Mi voi trimite „Cuvântul” pentru a se face om în acest timp. Această epocă s-a încheiat pentru voi și a lăsat în sufletul vostru învățătura și înălțarea ei. Acum am inițiat o nouă epocă de progres spiritual, în care voi trebuie să fiți cei care dobândesc merite. (80, 8-9)

47. Vreau să vă văd pe toți fericiți, trăind în pace și în lumină, pentru ca, treptat, să dețineți totul — nu doar prin iubirea Mea, ci și prin meritele voastre; căci atunci satisfacția și fericirea voastră vor fi desăvârșite. (245, 34)

48. Am venit să vă arăt frumusețea unei vieți superioare celei umane, să vă inspir spre fapte înalte, să vă învăț Cuvântul care trezește iubirea, să vă promit fericirea necunoscută până acum, care așteaptă sufletul care a reușit să urce muntele jertfei, al credinței și al iubirii.

49. Toate acestea trebuie să le recunoașteți în învățătura Mea, pentru ca în cele din urmă să înțelegeți că faptele voastre bune sunt cele care vă vor apropia sufletul de adevărata fericire. (287, 48-49)

50. Dacă, pentru a călători de pe un continent al Pământului pe altul, trebuie să traversați multe munți înalți și joși, mări, popoare, orașe și țări până ajungeți la ținta călătoriei voastre, gândiți-vă că, pentru a ajunge în acea Țară Promisă, trebuie să călătoriți la fel de mult, astfel încât pe parcursul lungii călătorii să dobândiți experiență, cunoaștere, înflorire și dezvoltare a sufletului. Acesta va fi rodul pomului vieții, de care vă veți bucura în cele din urmă, după ce ați luptat și ați plâns mult pentru a-l atinge. (287, 16)

51. Voi sunteți copiii Tatălui Luminii; dar dacă, din cauza slăbiciunii voastre, ați ajuns în întunericul unei vieți pline de greutăți, greșeli și lacrimi , aceste suferințe vor trece, pentru că vă veți ridica la chemarea Mea, când vă voi chema și vă voi spune: „Iată-Mă, Eu vă luminez lumea și vă invit să urcați pe munte, pe vârful căruia veți găsi toată pacea, fericirea și bogăția pe care ați vrut în zadar să le adunați pe pământ.” (308, 5)

52. Fiecare lume, fiecare nivel de existență a fost creat pentru ca sufletul să se dezvolte pe el și să facă un pas spre Creatorul său și astfel, avansând tot mai departe pe calea desăvârșirii, să aibă ocazia de

a ajunge fără pată, curat și bine format la ținta călătoriei sale, pe vârful desăvârșirii sufletești, ceea ce înseamnă tocmai locuirea în Împărăția lui Dumnezeu.

53. Cui i se pare imposibil să locuiască în cele din urmă „în sânul lui Dumnezeu”? O, voi, oameni ai rațiunii, care nu știți să gândiți cu adevărat! Ați uitat deja că ați ieșit din sânul Meu în existență, adică că ați existat deja înainte în el? Nu este nimic ciudat în faptul că tot ceea ce a izvorât din Izvorul Vieții se întoarce la el la timpul său.

54. Fiecare suflet era, când a ieșit din Mine în viață, curat ca o fecioară; dar apoi mulți s-au pătat pe drumul lor. Cu toate acestea — întrucât totul a fost prevăzut de Mine într-un mod înțelept, iubitor și preocupat de dreptate, M-am apucat imediat să pun la dispoziție, pe calea pe care copiii Mei trebuiau să o parcurgă, toate mijloacele necesare pentru mântuirea și reînnoirea lor.

55. Chiar dacă acea feciorie sufletească a fost pângărită de multe ființe, va veni ziua în care se vor purifica de toate greșelile lor și își vor recăpăta astfel puritatea inițială. Purificarea va fi foarte meritorie în ochii Mei, pentru că sufletul o va fi dobândit prin încercări mari și neîncetate ale credinței, iubirii, credincioșiei și răbdării sale.

56. Voi toți vă veți întoarce pe calea muncii, a luptei și a durerii către Împărăția Luminii, unde nu veți mai avea nevoie să vă încarnati într-un corp uman, nici să trăiți într-o lume materială, pentru că atunci capacitatea voastră spirituală de acțiune vă va permite deja să vă trimiteți influența și lumina de la un nivel de existență la altul și să le faceți simțite. (313, 21-24)

Cea mai puternică forță de mântuire

57. Iată, aceasta este calea, mergeți pe ea și vă veți mântui. Adevărat vă spun, nu este necesar să M-ați auzit în acest timp pentru a obține mântuirea. Oricine practică în viață Legea Mea Divină a Iubirii și transformă acea iubire inspirată de Creator în iubire de aproapele este mântuit. El dă mărturie despre Mine în viața și în faptele sale. (63, 49)

58. Dacă soarele răspândește lumina vieții asupra întregii naturi și asupra tuturor ființelor și dacă și stelele răspândesc lumină asupra pământului — de ce atunci Spiritul Divin nu ar răspândi lumină asupra sufletului omului?

59. Acum vă spun: oameni, intrați în voi înșivă, lăsați lumina dreptății, care își are originea în iubire, să se răspândească în lume. Lăsați-vă convinși de adevărul Meu că, fără iubire adevărată, nu veți obține mântuirea sufletelor voastre. (89, 34-35)

60. Lumina Mea este pentru toți copiii Mei; nu numai pentru voi, cei care locuiți în această lume, ci pentru toate sufletele care trăiesc pe diferite niveluri de existență. Toți

vor fi eliberați și vor învia la viața veșnică, dacă, prin faptele lor de iubire față de frații lor, împlinesc porunca Mea divină, care vă cere să vă iubiți unii pe alții. (65, 22)

61. Popor iubit, aceasta este „A treia zi”, în care Eu îmi trezesc Cuvântul la viață nouă printre „morți”. Acesta este „al treilea timp” în care Eu mă arăt lumii în mod spiritual, pentru a-i spune: „Iată același Hristos pe care l-ați văzut murind pe cruce, și El vă vorbește în acest moment, pentru că El trăiește și va trăi și va fi mereu.”

62. În schimb, văd că oamenii au în trup o inimă moartă în ceea ce privește credința, iubirea și lumina, deși în comunitățile lor religioase pretind că vestesc adevărul. Ei cred că și-au asigurat mântuirea sufletului dacă se roagă în bisericile lor și participă la riturile lor. Dar Eu vă spun că lumea trebuie să afle că mântuirea sufletului se obține numai prin împlinirea faptelor de iubire și milă.

63. Lăcașurile de cult sunt doar o școală. Bisericile nu trebuie să se limiteze doar la a explica Legea, ci trebuie să se asigure că lumea înțelege că viața este o cale pe care trebuie să pui în practică ceea ce ai învățat din Legea Divină, practicând învățătura Mea despre iubire. (152, 50-52)

64. Hristos S-a făcut om pentru a revela lumii Iubirea Divină. Dar oamenii au inimi împietrite și o minte care crede că le știe pe toate; uită repede o învățătură primită și o interpretează greșit. Știam că oamenii vor confunda treptat dreptatea și iubirea cu răzbunarea și pedeapsa. De aceea v-am anunțat un timp în care Mă voi întoarce spiritual în lume pentru a le explica oamenilor învățăturile pe care nu le-au înțeles.

65. Acea vreme promisă este cea în care trăiți voi, și v-am dat învățătura Mea, pentru ca dreptatea Mea și înțelepciunea Mea divină să se reveleze ca o învățătură desăvârșită a iubirii sublime a Dumnezeului vostru. Credeți că am venit pentru că mă tem că oamenii d ă vor distruge în cele din urmă lucrările Domnului lor sau chiar viața însăși? Nu, Eu vin doar din iubire pentru copiii Mei, pe care doresc să-i văd plini de lumină și pace.

66. Nu este oare drept și cuvenit ca și voi să veniți doar din iubire pentru Mine? Dar nu din iubire pentru voi înșivă, ci din iubire pentru Tatăl și pentru semenii voștri. Credeți că se inspiră din iubirea divină cel care evită păcatul doar din teamă de chinurile iadului, sau cel care face fapte bune doar cu gândul la răsplata pe care o poate obține astfel, și anume câștigarea unui loc în eternitate? Cel care gândește astfel nu Mă cunoaște și nici nu vine din dragoste pentru Mine. El acționează doar din dragoste pentru sine însuși. (164, 35-37)

67. Întreaga Mea Lege se rezumă la două porunci: iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de

aproapele. Aceasta este calea. (243, 4)

Mântuirea și izbăvirea pentru fiecare suflet

68. Acum nu vin să înviorez pe cei morți fizic, așa cum am făcut cu Lazăr în „A doua epocă". Astăzi, Lumina Mea vine să învie sufletul care Îmi aparține. Iar acesta se va înălța spre viața veșnică prin adevărul Cuvântului Meu; căci sufletul vostru este acel Lazăr pe care îl purtați în prezent în ființa voastră și pe care Eu îl voi învia din morți și îl voi vindeca. (17, 52)

69. Și viața spirituală este guvernată de legi, iar dacă vă îndepărtați de ele, veți simți foarte curând consecințele dureroase ale acelei neascultări.

70. Recunoașteți cât de mare este dorința Mea de a vă mântui. Astăzi, ca și atunci, voi lua crucea asupra Mea pentru a vă înălța la Viața Adevărată.

71. Dacă sângele meu vărsat pe Golgota a cutremurat inimile oamenilor și i-a convertit la învățătura mea, în acest timp va fi Lumina mea Divină cea care va face sufletul și trupul să tremure, pentru a vă readuce pe calea adevărată.

72. Vreau ca cei care sunt morți pentru viața harului să trăiască veșnic. Nu vreau ca sufletul vostru să locuiască în întuneric. (69, 9-10)

73. Conștientizați câți dintre semenii voștri așteaptă venirea Mesiei în mijlocul activităților lor idolatre. Gândiți-vă câți, în ignoranța lor, cred că voi veni doar pentru a-mi ține judecata asupra celor răi, pentru a-i salva pe cei buni și pentru a distruge lumea, fără să știe că sunt printre oameni ca Tată, ca Maestru, ca Frate sau Prieten, plin de iubire și smerenie, și că îmi întind mâna ajutătoare pentru a-i salva pe toți, a-i binecuvânta și a-i ierta. (170, 23)

74. Nimeni nu s-a născut din întâmplare, și chiar dacă cineva se consideră cât de neînsemnat, incapabil și mizerabil ar fi, totuși a fost creat prin harul Ființei Supreme, care îl iubește la fel de mult ca și ființele d , pe care el le consideră superioare, și are o destinatie care îl va conduce, ca pe toți, în sânul lui Dumnezeu.

75. Îi vedeți pe acei oameni care rătăcesc pe străzi ca niște proscriși, târând după ei viciul și mizeria, fără să știe cine sunt și încotro se îndreaptă? Știți de oamenii care încă trăiesc în păduri, pândiți de prădători? Nimeni nu este uitat de iubirea mea părintească, toți au o sarcină de îndeplinit, toți posedă sămânța dezvoltării și se află pe calea pe care meritele, efortul și lupta vor aduce sufletul pas cu pas către Mine.

76. Unde este cineva care — chiar și pentru o singură clipă — să nu-Mi fi dorit pacea și să nu-și fi dorit să fie eliberat de viața pământească? Fiecare suflet are dor de lumea pe care a locuit-o înainte, de căminul în care s-a născut. Acea lume îi așteaptă pe toți copiii Mei și îi invită

să se bucure de viața veșnică, pe care unii o doresc, în timp ce alții așteaptă doar moartea, pentru a înceta apoi să mai fie, deoarece au un suflet confuz și trăiesc fără speranță și fără credință. Ce ar putea să-i determine pe acești oameni să lupte pentru reînnoirea lor? Ce ar putea trezi în ei dorința de eternitate? Ei așteaptă doar neființa, tăcerea și sfârșitul.

77. Dar „Lumina lumii" s-a întors, „Calea și Adevărul", pentru a vă învia la viață prin iertarea Sa, pentru a vă mângâia chipul obosit, pentru a vă mângâia inima și pentru a face ca cel care nu s-a considerat demn de a exista să-Mi audă vocea, care îi spune: Te iubesc, vino la Mine! (80, 54-57)

78. Omul poate cădea și se poate arunca în întuneric și, prin urmare, se poate simți departe de Mine; el poate crede că, atunci când moare, totul se sfârșește pentru el. Pentru Mine, însă, nimeni nu moare, nimeni nu se pierde.

79. Câți sunt cei care au fost considerați în lume ființe decăzute și care astăzi sunt plini de lumină! Câți dintre cei care au lăsat în urmă urmele rușinoase ale păcatelor, viciilor și crimelor lor au ajuns deja la purificare! (287, 9-10)

80. Este adevărat că mulți își pângăresc sufletele; dar nu-i condamnați, căci nu știu ce fac. Și pe ei îi voi salva, în ciuda faptului că în prezent M-au uitat sau M-au înlocuit cu zeii falși pe care i-au creat în lume. Și pe ei îi voi aduce în Împărăția Mea, chiar dacă acum — pentru că îi urmează pe profeții falși — L-au uitat pe Hristos cel milostiv, care și-a dat viața pentru ei, ca să-i învețe învățătura Sa despre iubire.

81. Pentru Tatăl, nimeni nu este „rău", nimeni nu poate fi, deoarece originea sa este în Mine. Rătăciți, orbi, violenți, rebeli — așa au devenit mulți dintre copiii Mei din cauza liberului arbitru cu care au fost înzestrați. Dar în toți va fi lumină, iar mila Mea îi va conduce pe calea mântuirii lor. (54, 45-46)

82. Voi toți sunteți sămânța Mea, iar Maestrul o culege. Dacă printre semințele bune ajunge și sămânța de buruiană, o iau și pe aceasta cu dragoste în mâinile Mele, pentru a o transforma în grâu auriu.

83. Văd în inimile voastre sămânța de buruiană, de mlaștină, de crimă, de ură, și totuși vă culeg și vă iubesc. Mângâi și curăț această sămânță până când strălucește ca grâul în soare.

84. Credeți oare că puterea iubirii Mele nu este în stare să vă mântuiască? După ce v-am curățat, vă voi semăna în grădina Mea, unde veți da flori noi și roade noi. Face parte din misiunea Mea divină să vă fac demni de Mine. (256, 19-21)

85. Cum ar putea o suflet să se piardă iremediabil pentru Mine, când poartă în sine o scânteie din lumina Mea, care nu se stinge niciodată, și Eu sunt alături de ea pe toate căile? Oricât ar dura încăpățânarea ei sau cât ar continua confuzia ei — aceste forțe

întunecate nu vor rezista niciodată eternității Mele. (255, 60)

86. Pentru Mine este la fel de meritoriu ca o ființă pătată de urmele celor mai grave greșeli să se purifice, inspirată de un ideal înalt, precum este cazul unei ființe care a rămas neclintit de pură și care se luptă până la sfârșit să nu se petească, pentru că a iubit Lumina încă de la început.

87. Cât de departe de adevăr se află cei care cred că spiritele confuze au o natură diferită de cea a spiritelor luminii!

88. Tatăl ar fi nedrept dacă acest lucru ar fi adevărat, așa cum El nu ar mai fi Atotputernicul dacă I-ar lipsi înțelepciunea și iubirea necesare pentru a-i salva pe cei pătați, pe cei necurati, pe cei imperfecți, și dacă El nu i-ar putea reuni cu toți cei drepți într-o singură și aceeași locuință. (295, 15-17)

89. Adevărat vă spun că chiar și acele ființe pe care voi le numiți ispititori sau demoni nu sunt decât ființe confuze sau imperfecte, de care Tatăl se folosește cu înțelepciune pentru a-Și îndeplini înalte hotărâri și planuri.

90. Dar aceste ființe, ale căror suflete sunt astăzi învăluite de întuneric și dintre care multe au făcut un rău folos de capacitățile pe care le-am acordat, vor fi mântuite de Mine — când va veni timpul pentru ele.

91. Căci va veni clipa, o, Israel, când toate creaturile Domnului Mă vor lăuda veșnic. Nu aș mai fi Dumnezeu dacă, cu puterea, înțelepciunea și iubirea Mea, nu aș putea salva un suflet. (302, 31)

92. Când au iubit părinții de pe pământ doar copiii buni și i-au detestat pe cei răi? De câte ori i-am văzut pe cei mai iubitori și grijulii tocmai față de cei care îi rănesc și îi fac să sufere cel mai mult! C , ar fi posibil ca voi să puteți face fapte de iubire și iertare mai mari decât ale Mele? Când s-a mai întâmplat ca Maestrul să trebuiască să învețe de la ucenici?

93. Știți, așadar, că nu consider pe nimeni dintre voi nevrednic și că, prin urmare, calea spre mântuire vă invită veșnic să o parcurgeți, la fel cum porțile Împărăției Mele, care sunt Lumina, Pacea și Binele, stau deschise pentru totdeauna în așteptarea sosirii celor care au stat departe de Lege și de Adevăr. (356, 18-19)

Viitorul glorios al copiilor lui Dumnezeu

94. Nu voi permite ca niciunul dintre copiii Mei să se rătăcească sau chiar să se piardă. Transform plantele parazite în plante roditoare, pentru că toate creaturile au fost chemate la existență pentru a atinge un scop al desăvârșirii.

95. Vreau ca voi să vă bucurați împreună cu Mine de opera Mea. V-am făcut părtași la calitățile Mele încă de mai demult, pentru că voi sunteți o parte din Mine. Deoarece totul Îmi aparține, vă fac și pe voi

proprietari ai operei Mele. (9, 17-18)

96. Nu vă îndoiți de cuvântul Meu. În „Primul Timp", v-am împlinit promisiunea de a elibera Israelul din robia Egiptului — care însemna idolatrie și întuneric — pentru a vă conduce în Canaan, țara libertății și a închinării la Dumnezeul viu. Acolo v-a fost vestită venirea Mea ca om, iar profeția s-a împlinit cuvânt cu cuvânt în Hristos.

97. Eu, acel Maestru care a locuit în Isus și v-a iubit în El, am promis lumii că îi voi vorbi într-un alt timp și că Mă voi revela în Duhul. Iată împlinirea promisiunii Mele.

98. Astăzi vă anunț că am rezervat pentru sufletul vostru regiuni minunate, locuri de ședere, cămine spirituale, unde puteți găsi adevărata libertate de a iubi, de a face binele și de a răspândi lumina Mea. Puteți să vă îndoiți de aceasta, după ce v-am împlinit promisiunile anterioare? (138, 10-11)

99. Dorința Mea divină este să vă mântuiesc și să vă conduc într-o lume a luminii, a frumuseților și a iubirii, unde veți vibra cu bucurie datorită înălțării sufletului, mărinimiei sentimentelor și idealului desăvârșirii. Dar nu recunoașteți în această dorință divină iubirea Mea părintească? Fără îndoială, cel care nu înțelege acest lucru trebuie să fie orb. (181, 13)

100. Gândiți-vă: toate frumusețile acestei lumi sunt sortite să dispară, pentru a face loc altora la un moment dat. Dar sufletul vostru va trăi veșnic și îl va vedea pe Tatăl în toată splendoarea Sa — Tatăl e , din sânul căruia proveniți. Tot ceea ce a fost creat trebuie să se întoarcă la locul de unde a pornit. (147, 9)

101. Eu sunt Lumina veșnică, Pacea veșnică și Fericirea veșnică, și întrucât voi sunteți copiii Mei, este voia și datoria Mea să vă fac părtași la slava Mea, și pentru aceasta vă învăț Legea ca fiind calea care conduce sufletul spre înălțimile acelui Împărăție. (263, 36)

102. Fiți mereu conștienți că sufletul care atinge gradele înalte ale bunătății, înțelepciunii, purității și iubirii se află deasupra timpului, durerii și distanțelor. El nu este limitat să locuiască într-un singur loc, ci poate fi pretutindeni și poate găsi pretutindeni o desfătare supremă în a exista, a simți, a cunoaște, a iubi și a se ști iubit. Acesta este raiul sufletului. (146, 70-71)

VIII. Omul

Capitolul 32 – Întruparea, natura și misiunea omului

Întruparea pe Pământ

1. Plângeți când unul dintre ai voștri pleacă în „Valea Spirituală", în loc să vă simțiți plini de pace, pentru că înțelegeți că acela se apropie cu încă un pas de Domnul său. În schimb,

sărbătoriți când o nouă ființă vine în casa voastră, fără să vă gândiți în acel moment că acea suflet a venit în trup pentru a împlini o ispășire în această vale a lacrimilor; atunci ar trebui să plângeți pentru ea. (52, 58)

2. Voi zămisliți copii din trupul vostru, dar Eu sunt Cel care împarte sufletele între familii, triburi, națiuni și lumi, iar în această dreptate inaccesibilă oamenilor se revelează iubirea Mea. (67, 26)

3. Voi trăiți în prezent și nu știți ce am hotărât Eu pentru viitorul vostru. Eu pregătesc mari legiuni de ființe spirituale care vor locui pe Pământ și vor aduce cu ele o misiune dificilă, iar voi trebuie să știți că mulți dintre voi veți fi părinții acelor creaturi în care se vor încarnă mesagerii Mei. Datoria voastră este să vă pregătiți interior, pentru a ști să-i primiți și să-i călăuziți. (128, 8)

4. Aș vrea să vă vorbesc despre multe teme spirituale, dar voi nu le puteți înțelege încă. Dacă v-aș revela în ce fel de locuințe ați coborât deja pe Pământ, nu ați putea înțelege cum ați trăit în astfel de locuri.

5. Astăzi puteți nega că cunoașteți „Valea Spirituală”, deoarece sufletului vostru, atâta timp cât este încarnat, trecutul îi este inaccesibil, pentru ca el să nu devină orgolios, nici apăsat, nici disperat în fața noii sale existențe, în care trebuie să o ia de la capăt ca într-o viață nouă.

6. Chiar dacă ați vrea, nu v-ați putea aminti. Vă permit doar să păstrați o bănuială sau o intuiție despre ceea ce vă revelez aici, pentru ca voi să perseverați în lupta vieții și să îndurați de bunăvoie încercările.

7. Puteți să vă îndoiți de tot ceea ce vă spun, dar, cu adevărat, acea lume a spiritelor a fost cu adevărat patria voastră, atâta timp cât ați fost ființe spirituale. Ați fost locuitori ai acelui cămin în care nu cunoșteați suferința, în care simțeați slava Tatălui în ființa voastră, deoarece în El nu este niciun cusur.

8. Dar nu aveați merite, și astfel a fost necesar să părăsiți acel cer și să coborâți în lume, pentru ca sufletul vostru să recâștige acel tărâm prin efortul său.

9. Dar ați decăzut din ce în ce mai mult din punct de vedere moral, până când v-ați simțit foarte departe de Divin și de Spiritual, de originea voastră. (114, 35-36)

10. Când sufletul vine pe pământ, el este animat de cele mai bune intenții, de a-și consacra existența Tatălui, de a-I fi pe plac în toate, de a fi de folos aproapelui său.

11. Dar de îndată ce se vede prinsă în trup, ispitită în mii de feluri și pusă la încercare pe calea vieții, ea slăbește, cedează impulsurilor „cărnii”, se lasă pradă ispitelor, devine egoistă și, în cele din urmă, se iubește pe sine mai presus de toate, iar doar pentru câteva clipe ascultă de Spirit, acolo unde sunt scrise destinul și jurămintele.

12. Cuvântul Meu vă ajută să vă amintiți de legământul vostru spiritual și să învingeți ispitele și obstacolele.

13. Nimeni nu poate spune că nu s-a abătut niciodată de la calea trasată de Mine. Dar Eu vă iert, pentru ca voi să învățați să iertați pe semenii voștri. (245, 47-48)

14. Este necesară o mare învățătură spirituală pentru ca omul să trăiască în armonie cu vocea conștiinței sale. Căci, deși totul este pătruns de iubirea divină, creat cu înțelepciune pentru binele și fericirea omului, materia care îl înconjoară în lume reprezintă o încercare pentru suflet din momentul în care acesta locuiește într-o lume căreia nu îi aparține și este unit cu un corp a cărui natură este diferită de a sa.

15. În aceasta puteți vedea motivul pentru care sufletul își uită trecutul. Din momentul în care se încarnează într-o ființă inconștientă, care tocmai s-a născut, și se contopește cu ea, începe o viață strâns legată de acel corp.

16. Din spirit rămân prezente doar două calități: conștiința și intuiția; dar personalitatea, faptele săvârșite și trecutul rămân ascunse pentru o vreme. Așa a prevăzut Tatăl.

17. Ce s-ar întâmpla cu sufletul care a venit din lumina unei patrie înalte pentru a trăi în circumstanțele mizerabile ale acestei lumi, dacă și-ar aminti trecutul său? Și ce vanități ar exista printre oameni dacă li s-ar revela măreția care a existat în sufletul lor într-o altă viață? (257, 18-19)

Evaluarea corectă a trupului și conducerea lui de către spirit

18. Nu vă spun doar să vă curățați sufletul, ci și să vă întăriți trupul, pentru ca noile generații care vor ieși din voi să fie sănătoase și sufletele lor să-și poată îndeplini misiunea dificilă. (51, 59)

19. Aveți grijă de sănătatea trupului vostru, asigurați-i întreținerea și vitalitatea. Învățătura Mea vă sfătuiește să aveți grijă plină de iubire atât de sufletul vostru, cât și de trupul vostru, pentru că amândouă se completează și au nevoie una de cealaltă în îndeplinirea dificilă a misiunii spirituale care le-a fost încredințată. (92, 75)

20. Nu acordați corpului vostru mai multă importanță decât are în realitate și nu permiteți nici ca acesta să ocupe locul care revine numai sufletului vostru.

21. Înțelegeți că învelișul trupesc este doar instrumentul de care aveți nevoie pentru ca sufletul să se poată manifesta pe pământ. (62, 22-23)

22. Vedeți cât de benefică este această învățătură pentru sufletul vostru; căci în timp ce materia corporală se apropie cu fiecare zi care trece puțin mai mult de sânul pământului, sufletul, dimpotrivă, se apropie tot mai mult de eternitate.

23. Corpul este punctul de sprijin pe care se odihnește sufletul cât timp locuiește pe pământ. De ce să permiteți ca el să devină o lanț care leagă sau o temniță care ține captiv?

De ce să permiteți ca el să fie cârma vieții voastre? Este oare corect ca un orb să-l conducă pe cel ale cărui ochi văd? (126, 15-16)

24. Această învățătură este simplă, ca tot ceea ce este pur și divin, și de aceea ușor de înțeles. Dar uneori vi se va părea dificil să o puneți în practică. Eforturile sufletului vostru necesită efort, renunțare sau sacrificiu din partea trupului vostru, iar dacă vă lipsește educația sau disciplina spirituală, veți avea de suferit.

25. De la începutul timpurilor a existat lupta dintre suflet și „carne" în încercarea de a înțelege ce este corect, permis și bun, pentru a duce o viață conformă cu legile date de Dumnezeu.

26. În această luptă grea, vi se pare că o putere străină și răuvoitoare vă îndeamnă neîncetat să întoarceți spatele bătăliei și vă invită să vă folosiți de liberul arbitru și să continuați pe calea materialismului.

27. Vă spun că nu există ispită mai mare decât slăbiciunea trupului vostru: sensibil la tot ce îl înconjoară; destul de slab pentru a ceda; ușor de doborât și de ispitit. Dar cel care a învățat să stăpânească impulsurile, pasiunile și slăbiciunile trupului a învins ispita pe care o poartă în sine. (271, 49-50)

28. Pământul este un câmp de luptă, unde sunt multe de învățat. Dacă nu ar fi așa, v-ar fi de ajuns câțiva ani de viață pe această planetă și nu ați fi trimiși de fiecare dată să vă nașteți din nou. Nu există cavou mai sumbru și mai întunecat pentru suflet decât propriul său trup, atunci când acesta este acoperit de murdărie și materialism.

29. Cuvântul Meu vă ridică din acest mormânt și vă dă apoi aripi, pentru ca voi să vă înălțați spre tărâmurile păcii și ale luminii spirituale. (213, 24-25)

Semnificația și rolul sufletului, spiritului și conștiinței în om

30. Omul ar putea exista fără spirit, doar prin intermediul vieții fizice însuflețite; dar atunci nu ar fi o ființă umană. Ar avea suflet și ar fi fără spirit, dar nu s-ar putea conduce singur și nici nu ar fi ființa supremă care cunoaște Legea prin spirit, distinge binele de rău și primește orice revelație divină. (59, 56)

31. Spiritul trebuie să lumineze sufletul, iar sufletul trebuie să conducă trupul. (71, 9)

32. În timp ce pe lume unii aleargă după măreția falsă, alții spun că omul este o creatură neînsemnată înaintea lui Dumnezeu, și există chiar și unii care se compară cu viermele pământului. Cu siguranță, corpul vostru material vă poate părea mic în mijlocul creației Mele, dar pentru Mine nu este așa, datorită înțelepciunii și capacității cu care l-am creat.

33. Dar cum puteți judeca măreția ființei voastre pe baza dimensiunilor corpului vostru? Nu simțiți în el prezența sufletului? El este mai mare decât corpul vostru, existența lui este veșnică, calea lui infinită; nu

sunteți în stare să cunoașteți sfârșitul dezvoltării lui, la fel de puțin ca și originea lui. Nu vreau să vă văd mici; v-am creat pentru ca voi să ajungeți la măreție. Știți când consider omul mic? Când a decăzut în păcat, pentru că atunci și-a pierdut noblețea și demnitatea.

34. De mult timp nu vă mai țineți de Mine, nu mai știți ce sunteți în realitate, pentru că ați permis ca în ființa voastră să zăbovească inactive multe calități, abilități și daruri pe care Creatorul vostru le-a pus în voi. Dormiți în ceea ce privește sufletul și spiritul, iar tocmai în calitățile lor spirituale se află adevărata măreție a omului. Trăiți ca ființele care sunt din această lume, pentru că ele se nasc și mor în ea. (85, 56-57)

35. Prin cuvântul Meu de iubire vă dovedesc valoarea pe care o are spiritul vostru pentru Mine. Nu există nimic în creația materială care să fie mai mare decât spiritul vostru — nici steaua regală cu lumina ei, nici Pământul cu toate minunile sale, nici orice altceva creat nu este mai mare decât spiritul pe care vi l-am dat, căci el este o particulă divină, este o flacără care a izvorât din Spiritul Divin.

36. În afară de Dumnezeu, numai spiritele posedă inteligență spirituală, conștiință, voință și liber arbitru.

37. Deasupra instinctului și a înclinațiilor „cărnii" se ridică o lumină, care este sufletul vostru, iar deasupra acestei lumini se află un călăuz, un manual și un judecător, care este Spiritul. (86, 68)

38. Omenirea îmi spune în materialismul ei: „Există oare Împărăția Spiritului?" Dar Eu vă răspund: O, voi, necredincioșilor, voi sunteți Toma al „Trei-timpului". Sentimentele de compasiune și milă, de tandrețe, bunătate și mărinimie nu sunt însușiri ale trupului, la fel de puțin cum sunt darurile harului pe care le purtați ascunse în voi. Toate acele sentimente care v-au marcat inima și mintea, toate acele capacități aparțin Spiritului, și nu trebuie să-l negați. „Carnea" este doar un instrument limitat, dar Spiritul nu este așa: el este mare, pentru că este un atom al lui Dumnezeu.

39. Căutați sediul spiritului vostru în miezul ființei voastre și marea înțelepciune în splendoarea iubirii. (147, 21-22)

40. Adevărat vă spun că, încă din primele zile ale umanității, omul a avut cunoașterea intuitivă că poartă în sine o ființă spirituală — o ființă care, deși invizibilă, se revela prin diversele fapte ale vieții sale.

41. Domnul vostru v-a revelat din când în când existența Spiritului, natura sa esențială și ființa sa ascunsă. Căci, deși îl purtați în voi, vălul în care vă învelește materializarea voastră este atât de dens, încât nu sunteți în stare să recunoașteți ceea ce este mai nobil și mai pur în ființa voastră.

42. Omul a îndrăznit să nege multe adevăruri. Cu toate acestea,

credința în existența spiritului său nu a făcut parte dintre lucrurile pe care le-a combătut cel mai mult, deoarece omul a simțit și a înțeles în cele din urmă că negarea spiritului său ar fi echivalentă cu negarea lui însuși.

43. Când corpul uman s-a degenerat din cauza pasiunilor, a viciilor și a plăcerilor senzoriale, el a devenit o lanț, o legătură întunecată la ochi, o închisoare și un obstacol în calea dezvoltării sufletului. Cu toate acestea, omului nu i-a lipsit niciodată, în momentele sale de încercare, o scânteie de lumină interioară care să-i vină în ajutor.

44. Adevărat vă spun că cea mai înaltă și mai pură expresie a Spiritului este conștiința, acea lumină interioară care face ca omul, dintre toate creaturile care îl înconjoară, să fie primul, cel mai înalt, cel mai mare și cel mai nobil. (170, 56-60)

45. Eu spun tuturor oamenilor că cel mai înalt și mai frumos titlu pe care îl are omul este acela de a fi un „copil al lui Dumnezeu", chiar dacă este necesar să-l merite.

46. Sensul Legii și al învățăturilor este acela de a vă revela cunoașterea adevărului Meu, pentru ca voi să puteți deveni copii demni ai acelui Tată Divin, care este desăvârșirea supremă. (267, 53)

47. Știți că ați fost creați „după chipul și asemănarea Mea"; dar când spuneți aceasta, vă gândiți la forma voastră umană. Vă spun că nu acolo se află chipul Meu, ci în sufletul vostru, care — pentru a deveni asemănător cu Mine — trebuie să se desăvârșească prin practicarea virtuților.

48. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, sunt Dreptatea și Binele, și toate acestea provin din Iubirea Divină. Înțelegeți acum cum ar trebui să fiți pentru a fi „după chipul și asemănarea Mea"? (31, 51-52)

49. Aveți o reflecție a Divinității în voi, Eu sunt cu adevărat în voi. Inteligența, voința, capacitățile, simțurile și virtuțile pe care le dețineți mărturisesc natura superioară a ființei căreia îi aparțineți și sunt o mărturie vie a Tatălui din care ați ieșit.

50. Uneori, prin neascultare și păcat, voi pătați și pângăriți chipul pe care îl purtați de la Mine în ființa voastră. Atunci nu semănați cu Mine; căci nu este de ajuns să aveți un trup uman și un suflet pentru a fi o imagine a Creatorului. Adevărata asemănare cu Mine constă în lumina voastră și în iubirea voastră pentru toți aproapele voștri. (225, 23-24)

51. V-am creat „după chipul și asemănarea Mea", și întrucât Eu sunt în același timp Trei și Unul, această Trinitate există și în voi.

52. Corpul vostru material reprezintă Creația datorită formei și armoniei sale desăvârșite. Sufletul vostru încarnat este o imagine a „Cuvântului" care s-a făcut om pentru a lăsa o urmă de iubire în lumea oamenilor, iar spiritul vostru este o scânteie strălucitoare din

Lumina Divină a Sfântului Duh. (220, 11-12)

53. Ce merit ar avea sufletul vostru dacă ar acționa în interiorul unui corp fără voință și fără înclinații proprii? Lupta sufletului cu învelișul său corporal este cea a puterii împotriva puterii. Acolo găsește piatra de încercare la care trebuie să-și dovedească superioritatea și măreția sufletului. Este încercarea în care sufletul a cedat adesea pentru o clipă ispitelor în care lumea îl aduce prin „carne". Atât de mare este forța pe care acestea (ispitele) o exercită asupra sufletului, încât ați avut în cele din urmă impresia că o putere supranaturală și malefică v-a târât spre pieire și v-a distrus în patimile voastre.

54. Cât de mare este responsabilitatea sufletului înaintea lui Dumnezeu! Carnea nu și-a asumat această responsabilitate. Priviți cum odihnește pentru totdeauna în pământ, când vine moartea. Când veți dobândi merite, pentru ca sufletul vostru să devină vrednic să locuiască în locuințe mai desăvârșite decât aceasta, în care trăiți?

55. Lumea vă oferă coroane care mărturisesc doar de vanitate, de mândrie și de măreție falsă. Sufletului care știe să treacă peste aceste vanități îi este rezervată în lumea de dincolo o altă coroană, aceea a înțelepciunii Mele. (53, 9-11)

56. Viața trebuie să se manifeste mai mult în suflet decât în trup. Câți au trăit deja în această lume; dar câți de puțini au trăit spiritual, au exprimat harul care există în fiecare ființă umană, în acea scânteie divină pe care Creatorul a pus-o în om.

57. Dacă oamenii ar putea păstra clarviziunea în spiritul lor, ar putea vedea prin ea trecutul, prezentul și viitorul lor.

58. Spiritul seamănă cu Cartea mea a Înțelepciunii Divine. Cât de multe conține! El are mereu ceva să vă dezvăluie — uneori revelații atât de profunde, încât sunt de neînțeles pentru voi.

59. Acea scânteie de lumină, care există în fiecare ființă umană, este legătura care unește omul cu spiritualul, este ceea ce îl aduce în contact cu lumea de dincolo și cu Tatăl său. (201, 37-40)

60. Ah, de-ar putea natura voastră materială să înțeleagă ceea ce spiritul vostru primește prin darul său de clarviziune! Căci spiritul vostru nu încetează niciodată să privească, chiar dacă trupul, datorită naturii sale materiale, nu percepe nimic din toate acestea. Când veți fi capabili să vă înțelegeți spiritul? (266, 11)

61. Atâta timp cât voi, cei care nu iubiți viața pentru că o numiți crudă, nu recunoașteți semnificația spiritului în om și nu vă lăsați conduși de el, nu veți găsi nimic de adevărată valoare.

62. Spiritul este cel care înalță sufletul către o viață superioară, deasupra materiei și a pasiunilor sale. Spiritualizarea vă va face să

simțiți marea iubire a lui Dumnezeu, dacă veți reuși să o realizați. Atunci veți înțelege sensul vieții, îi veți vedea frumusețea și îi veți descoperi înțelepciunea. Atunci veți ști de ce am numit-o „Viață".

63. Cine va îndrăzni să respingă această învățătură, spunând că nu este adevărată, după ce a cunoscut-o și a înțeles-o?

64. Când veți înțelege că adevărata voastră valoare se află în spiritul vostru, veți trăi în armonie cu tot ceea ce a creat Tatăl vostru.

65. Atunci spiritul va înfrumusețea săraca viață omenească; dar mai întâi omul trebuie să se îndepărteze de toate pasiunile care îl separă de Dumnezeu, pentru a urma calea dreptății și a înțelepciunii. Atunci va începe pentru voi adevărata viață, viața pe care astăzi o priviți cu indiferență, pentru că nu știți ce disprețuiți și nu aveți nicio idee despre desăvârșirea ei. (11, 44-48)

Templul lui Dumnezeu în om

66. Ideea pe care o are omenirea despre Mine este copilărească, pentru că nu a știut să pătrundă în revelațiile pe care i le-am dat neîncetat. Pentru cel care știe să se pregătească, Eu sunt vizibil și tangibil și prezent pretutindeni; însă pentru cel care nu are sensibilitate, deoarece materialismul l-a împietrit, este greu de înțeles că Eu exist, și el are sentimentul că Eu sunt la o distanță imensă, că este imposibil ca Eu să pot fi simțit sau văzut în vreun fel.

67. Omul trebuie să știe că Mă poartă în sine, că în sufletul său și în lumina spiritului său posedă prezența pură a Divinității. (83, 50-51)

68. Suferința care apasă oamenii din această epocă îi conduce pas cu pas, fără ca ei să-și dea seama, la porțile sanctuarului interior, în fața căruia — incapabili să meargă mai departe — vor întreba: „Doamne, unde ești?" Și din interiorul templului se va auzi vocea binevoitoare a Maestrului, care le va spune: „Sunt aici, unde am locuit întotdeauna — în spiritul vostru." (104, 50)

69. Voi v-ați născut în Mine. Viața spirituală și cea materială le-ați primit de la Tatăl. Și, în sens figurat, vă pot spune că, în același timp în care voi v-ați născut în Mine, Eu M-am născut în voi.

70. Eu mă nasc în spiritul vostru, cresc odată cu dezvoltarea voastră și Mă revelez pe deplin în faptele voastre de iubire, pentru ca voi să spuneți plini de bucurie: „Domnul este cu mine." (138, 68-69)

71. Astăzi sunteți încă elevi copii și nu puteți înțelege întotdeauna corect învățătura Mea; totuși, vorbiți deocamdată cu Dumnezeu cu inima voastră, cu gândurile voastre, și El vă va răspunde din adâncul ființei voastre. Mesajul Său, care va vorbi în spiritul vostru, va fi o voce clară, înțeleaptă și iubitoare, pe care o veți descoperi treptat și cu care vă veți obișnui mai târziu. (205, 47)

72. În această „A treia epocă”, voi ridica în inimile discipolilor mei Biserica Duhului Sfânt. Acolo va locui Dumnezeul Creator, Dumnezeul puternic, Dumnezeul care s-a făcut om în „A doua epocă”, Dumnezeul de o înțelepciune infinită. El trăiește în voi, dar dacă vreți să-L simțiți și să auziți sunetul cuvântului Său, trebuie să vă pregătiți interior.

73. Cel care face binele simte prezența Mea în interiorul său, la fel și cel care este smerit sau care vede în fiecare aproapele un frate.

74. În sufletul vostru există templul Duhului Sfânt. Acest spațiu este indestructibil, nu există furtuni sau uragane capabile să-l dărâme. El este invizibil și intangibil pentru privirea omenească, iar stâlpii lui trebuie să fie dorința de a crește în bine. Cupola sa este harul pe care Tatăl îl revarsă asupra copiilor săi, poarta este iubirea Mamei Divine; căci oricine bate la ușa mea va atinge inima Mamei Cerești.

75. Ucenici, iată adevărul care trăiește în Biserica Sfântului Duh, pentru ca voi să nu faceți parte dintre cei care se rătăcesc prin interpretări greșite. Bisericile din piatră au fost doar un simbol, și din ele nu va rămâne piatră pe piatră.

76. Vreau ca pe altarul vostru interior să ardă mereu flacăra credinței și să înțelegeți că prin faptele voastre puneți temeliile pe care într-o zi se va odihni marele sanctuar. Eu pun la încercare pe toți oamenii cu ideile lor diferite și acționez asupra lor, pentru că pe toți îi voi face să participe la ridicarea templului Meu. (148, 44-48)

Capitolul 33 – Bărbatul și femeia, părinții și copiii, căsătoria și familia

Relația dintre bărbat și femeie

1. Încă înainte de a veni pe pământ, Eu vă cunoșteam deja calea vieții și înclinațiile voastre, și pentru a vă ajuta în călătoria voastră prin viață, am pus pe calea voastră o inimă care, prin iubirea sa pentru voi, v-ar lumina drumul. Această inimă era atât a unui bărbat, cât și a unei femei. Prin aceasta am vrut să vă ofer un ajutor, pentru ca voi să deveniți un sprijin al credinței, al forței morale și al milosteniei pentru cei care au nevoie de acestea. (256, 55)

2. Am vrut să vă fac părtași la fericirea de a fi tată și astfel v-am făcut părinți de oameni, pentru ca voi să dați naștere unor ființe care să vă semene și în care să se încarneze sufletele pe care vi le trimit. Deoarece în Divin și Etern există iubire maternă, am vrut ca în viața umană să existe o ființă care să o întruchipeze, iar acea ființă este femeia.

3. La început, ființa umană a fost împărțită în două părți și astfel au fost create cele două sexe, unul — bărbatul, celălalt — femeia; în el

putere, inteligență, demnitate; în ea tandrețe, grație, frumusețe. Unul — sămânța, celălalt — pământul fertil. Iată două ființe care numai unite se pot simți complete, desăvârșite și fericite. În armonia lor, ele vor forma un singur „trup", o singură voință și un singur ideal.

4. Când această uniune este inspirată de spirit și de iubire, ea se numește căsătorie. (38, 29-31)

5. Adevărat vă spun: văd că, în aceste vremuri, bărbatul și femeia s-au abătut de la calea lor.

6. Descoperesc bărbați care nu-și îndeplinesc obligațiile; femei care se sustrag de la maternitate și altele care pătrund în domeniile destinate bărbatului, deși vi s-a spus încă din vechime că bărbatul este capul femeii.

7. Femeia nu trebuie să se simtă de aceea defavorizată; căci acum vă spun că femeia este inima bărbatului.

8. Iată, de aceea am instituit și am sfințit căsătoria. Căci în unirea acestor două ființe, care sunt egale din punct de vedere spiritual, dar diferite din punct de vedere fizic, constă starea desăvârșită. (66, 68, 69)

9. Cât de puțini sunt cei care caută să trăiască în paradisul păcii, al luminii și al armoniei, împlinind cu iubire legile divine.

10. Foarte lung este drumul pe care l-au parcurs oamenii, dar totuși ei preferă să mănânce fructele interzise, care nu fac decât să adune suferințe și dezamăgiri în viața lor. Fructele interzise sunt acelea care, deși sunt bune, pentru că Dumnezeu le-a creat, pot deveni dăunătoare pentru om dacă acesta nu s-a pregătit cum se cuvine sau le folosește în exces.

11. Bărbatul și femeia iau fără pregătire rodul vieții și nu își recunosc responsabilitatea față de Creator atunci când zămislesc noi ființe pentru a se întrupa pe pământ. (34, 12-14)

12. Unii Mă întreabă: „Doamne, oare iubirea omenească este inadmisibilă și urâtă înaintea Ta, și Tu aprobi doar iubirea spirituală?"

13. Nu, poporule. Deși spiritului îi revin cele mai înalte și mai pure sentimente ale iubirii, totuși am pus și în trupul uman o inimă, pentru ca inima să iubească, și i-am dat sentimente, pentru ca inima să iubească prin ele tot ce o înconjoară.

14. Iubirea, ale cărei rădăcini se află doar în lumea fizică, este specifică ființelor lipsite de rațiune, deoarece le lipsește o conștiință care să le lumineze calea. În plus, vă spun că din uniunile bune vor rezulta întotdeauna roade bune și că în ele se vor încarna suflete de lumină. (127, 7-8, 10)

15. Nu vă cer sacrificii supraomenești. Nu i-am cerut bărbatului să nu mai fie bărbat pentru a Mă urma, nici nu i-am cerut femeii să nu mai fie femeie pentru a îndeplini o sarcină spirituală. Nu l-am separat pe soț de soția sa, nici nu am îndepărtat-o pe

aceasta de soțul ei pentru ca ea să-Mi poată sluji; nici nu le-am spus părinților să-și părăsească copiii sau să renunțe la munca lor pentru a Mă putea urma.

16. Atât unora, cât și celorlalți le-am făcut să înțeleagă, când i-am făcut „lucrători în această vie", că, pentru a fi slujitorii Mei, nu încetează să fie oameni și că, de aceea, trebuie să înțeleagă să dea lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu și lumii ce îi revine. (133, 55-56)

Natura și menirea bărbatului

17. Vouă, bărbaților, v-am acordat o moștenire, un bun, o femeie care v-a fost încredințată pentru a o iubi și a o îngriji. Și totuși, tovarășa voastră a venit la Mine și s-a plâns și a plâns în fața Mea din cauza neînțelegerii voastre.

18. V-am spus că sunteți puternici, că ați fost creați „după chipul și asemănarea Mea". Totuși, nu v-am poruncit să o umiliți pe femeie și să o faceți sclava voastră.

19. V-am făcut puternici pentru ca voi să Mă reprezentați în căminul vostru: puternici în virtute, în talent, și v-am dat femeia ca tovarășă, ca completare în viața voastră pământească, pentru ca voi să găsiți în iubirea reciprocă puterea de a înfrunta încercările și soarta schimbătoare. (6, 61)

20. Luați aminte, bărbați, că de multe ori voi ați fost cei care ați făcut să cadă femeile virtuoase în plasele voastre, căutând în ele părțile sensibile și slabe. Dar acele oglinzi care erau limpezi și care astăzi sunt tulburi, trebuie să le faceți să reflecte din nou puritatea și frumusețea sufletului lor.

21. De ce le disprețuiți astăzi tocmai pe acelea pe care le-ați ispitit odinioară către o viață decăzută? De ce vă plângeți de degenerarea femeii? Înțelegeți că, dacă le-ați fi condus pe calea Legii Mele, care este Legea inimii și a spiritului, a respectului și a iubirii de aproapele, iubindu-le cu iubirea care înalță și nu cu pasiunea care înjosește, nu ați avea niciun motiv să plângeți și să vă plângeți, iar ele nu ar fi căzut.

22. Bărbatul caută și așteaptă de la femeie virtuți și frumusețe. Dar de ce cereți ceea ce nu meritați?

23. Văd că încă mai credeți că aveți mari merite, deși aveți doar puține. Reconstruiți prin faptele, cuvintele și gândurile voastre ceea ce ați distrus și acordați onorabilității, moralității și virtuții valoarea pe care o au.

24. Dacă vă străduiți în acest fel, oameni, îl ajutați pe Iisus în lucrarea Sa de mântuire, iar inima voastră va fi plină de bucurie când veți vedea căminele onorate de soții bune și mame cinstite. Bucuria voastră va fi mare când veți vedea că virtutea se întoarce la cei care o pierduseră.

25. Mântuirea este pentru toți. De ce nu ar fi mântuit chiar și cel mai mare păcătos? De aceea vă spun vouă, oameni: lucrați împreună cu Mine pentru a-i salva pe cei pe care i-ați aruncat în pierzanie,

insuflându-le o nouă speranță cu lumina învățăturii Mele. Lăsați gândurile Mele pline de iubire să le atingă mintea și inima. Duceți-le mesajele Mele și în închisori și în spitale, chiar și în locurile de mizerie. Căci acolo vor plânge de pocăință și durere, pentru că nu au fost destul de puternici când lumea, cu ispitele ei, i-a tras spre pierzare.

26. Fiecare femeie a fost odată un copil, fiecare femeie a fost odată fecioară, de aceea ați putea să le atingeți inimile cu empatie.

27. Mă voi folosi de acei bărbați care nu au pătat aceste virtuți și le voi încredința această sarcină. Amintiți-vă că v-am spus: „După faptele voastre veți fi recunoscuți.” Lăsați sufletul să vorbească prin forma pământească.

28. Dar celor care nu au fost dispuși să respecte farmecele pe care le-am pus în acea ființă, le spun: De ce spuneți că iubiți, dacă ceea ce simțiți nu este iubire? De ce dați prilej ca alții să cadă, și nimic nu vă oprește? Gândiți-vă: ce ar simți inima voastră dacă ceea ce faceți cu acele flori ofilite s-ar face cu mama voastră, cu sora voastră sau cu soția voastră iubită și, prin urmare, respectată? V-ați gândit vreodată la rănile pe care le-ați provocat părinților celor pe care i-au crescut cu atâta iubire?

29. Întrebați-vă inima, într-o adevărată încercare în lumina conștiinței, dacă se poate culege ceea ce nu s-a semănat.

30. Ce vă pregătiți pentru viața voastră viitoare, dacă vă răniți continuu aproapele? Câți vor fi victimele voastre? Care va fi sfârșitul vostru? Adevărat, vă spun, ați făcut mulți victime în vârtejul pasiunilor voastre; unii aparțin prezentului vostru, iar alții trecutului vostru.

31. Vreau ca inima și gura, care au fost un refugiu al necredincioșiei și al minciunii, să devină un refugiu al adevărului și al iubirii curate.

32. Luminați calea aproapelui vostru prin cuvânt și prin exemplul vostru, pentru ca voi să puteți fi salvatorii femeilor căzute. Ah, dacă fiecare dintre voi ar mântui măcar una!

33. Nu vorbiți de rău despre acea femeie, pentru că cuvântul jignitor care rănește pe una va răni pe toți cei care îl aud — pentru că din acel moment și ei vor deveni judecători răi.

34. Respectați faptele și tainele altora, căci nu este treaba voastră să-i judecați. Îmi sunt mai dragi bărbații care au căzut în păcat și pe care îi voi ridica din nou, decât ipocriții care etalează puritatea și totuși păcătuiesc. Prefer un mare păcătos, care este însă sincer, decât prefăcătoria unei false virtuți. Dacă vreți să vă împodobiți, să fie cu veșmintele de sărbătoare ale sincerității.

35. Dacă găsiți o femeie virtuoasă cu sentimente înalte și vă simțiți nevrednici să vă apropiați de ea, deși o iubiți, și dacă, în consecință, o umiliți și o disprețuiți și, după ce ați suferit și v-ați dat seama de greșeala voastră, vă întoarceți spre ea pentru

a găsi mângâiere, veți bate în zadar la ușa ei.

36. Dacă toate femeile care au jucat un rol în viața fiecărui bărbat ar fi primit de la el cuvântul și sentimentul iubirii, al respectului și al înțelegerii, lumea voastră nu s-ar afla la nivelul păcatului la care se află. (235, 18-32)

Femeia, soția și mama

37. Femei, voi sunteți cele care, prin rugăciunea voastră, mențineți puținul pace care există pe pământ — voi, care, ca păzitoare fidele ale căminului, aveți grijă ca acesta să nu ducă lipsă de căldura iubirii. În acest fel, vă uniți cu Maria, mama voastră, pentru a frânge mândria omenească. (130, 53)

38. Femei, voi care udați calea acestei lumi cu lacrimile voastre și vă marcați drumul prin această viață cu sânge: odihniți-vă lângă Mine, pentru a căpăta noi puteri și a rămâne în continuare adăpostul iubirii, focul vetrei, temelia solidă a casei pe care v-am încredințat-o pe pământ. Pentru a fi și în continuare ciocârlia ale cărei aripi îi acoperă pe soț și pe copii. Vă binecuvântez.

39. Eu îl înalț pe bărbat și locul femeii la dreapta bărbatului. Eu sfințesc căsătoria și binecuvântez familia.

40. În acest timp, vin cu sabia iubirii pentru a pune toate lucrurile la locul lor, întrucât ele au fost înainte strămutate de către om. (217, 29-31)

41. Adevărat vă spun că reînnoirea umană trebuie să înceapă de la femeie, pentru ca roadele ei, care vor fi oamenii de mâine, să fie libere de defectele care v-au dus la degenerare.

42. După aceea, va fi treaba bărbatului să-și aducă contribuția la această lucrare de restaurare; căci oricine a corupt o femeie va trebui să o ridice din nou.

43. Astăzi v-am inspirat să salvați femeia care a șovăit pe calea ei; și când Mi-o veți aduce pe cea pe care ați salvat-o, îi voi da o floare, binecuvântare și o pace foarte mare, pentru ca ea să nu mai cadă din nou.

44. Dacă îndepliniți această sarcină astfel, acele ființe care au fost rănite de lume vor simți iubirea lui Isus pătrundând în inimile lor.

45. Voi auzi când îmi vor spune în rugăciunea lor: „Tatăl meu, nu te uita la păcatul meu, privește doar durerea mea. Nu judeca corupția mea, privește doar suferința mea.” În acel moment, mângâierea Mea va coborî asupra acelei inimi chinuite, iar ea se va curăța cu lacrimi. Dacă ați ști doar că rugăciunea păcătosului este simțită mai puternic decât cea a celui mândru, care se consideră drept și curat. (235, 16-17, 43-45)

46. Oamenii arată doar puține dovezi sau semne ale iubirii cu care v-am dat viața. Dintre toate sentimentele umane, cel care se aseamănă cel mai mult cu iubirea divină este iubirea maternă, pentru

că în ea se află altruismul, renunțarea la sine și efortul de a face copilul fericit, chiar dacă asta presupune sacrificii. (242, 39)

47. Voi, femeilor sterile, Maestrul vă spune: Ați dorit și ați cerut cu ardoare ca trupul vostru să devină o sursă de viață și ați sperat că într-o seară sau într-o dimineață veți auzi în interiorul vostru bătăile unei inimi delicate. Dar zilele și nopțile au trecut, și doar suspine v-au scăpat din piept, pentru că niciun copil nu a bătut la porțile voastre.

48. Câte dintre voi, care Mă ascultați și care ați fost lipsite de orice speranță de către știință, va trebui să deveniți fertile, pentru ca voi să credeți în puterea Mea și mulți să Mă recunoască prin această minune. Vegheați și aveți răbdare. Nu uitați cuvintele Mele! (38, 42-43)

Educația copiilor și a tinerilor

49. Părinți de familie, evitați greșelile și exemplele negative. Nu vă cer desăvârșire, ci doar iubire și grijă față de copiii voștri. Pregătiți-vă spiritual și fizic, căci în Lumea de Dincolo așteaptă mari legiuni de suflete momentul în care să se încarneze printre voi.

50. Vreau o nouă umanitate, care să crească și să se înmulțească nu doar ca număr, ci și ca virtute, pentru ca oamenii să vadă aproape cetatea promisă și copiii lor să ajungă să locuiască în Noul Ierusalim.

51. Vreau ca pământul să se umple de oameni de bună voință, care sunt roadele iubirii.

52. Distrugeți Sodoma și Gomora vremii acesteia, nu lăsați ca inima voastră să se obișnuiască cu păcatele lor și nu faceți ca locuitorii lor. (38, 44-47)

53. Arătați-le copiilor voștri cu zel calea, învățați-i să împlinească legile Spiritului și ale materiei; și dacă le încalcă, mustrați-i, căci voi, ca părinți, Mă reprezentați pe Pământ. Amintiți-vă atunci de Iisus, care, plin de sfântă mânie, le-a dat o lecție pentru totdeauna negustorilor din Ierusalim, apărând cauza lui Dumnezeu, legile neschimbătoare. (41, 57)

54. Astăzi nu mai sunteți copii mici și puteți înțelege sensul învățăturilor Mele. De asemenea, știți că sufletul vostru nu a luat naștere odată cu trupul pe care îl aveți și că originea unuia nu este aceeași cu a celuilalt. Acei copilași pe care îi legănați în brațele voastre poartă în inimile lor inocența, dar în sufletul lor ascund un trecut care uneori este mai lung și mai nefast decât al propriilor părinți. Cât de mare este responsabilitatea celor care trebuie să îngrijească acele inimi, pentru ca sufletele lor să facă progrese pe calea dezvoltării lor.

55. De aceea, nu priviți cu mai puțină iubire spre copiii voștri. Luați aminte că nu știți cine sunt ei, nici ce au făcut. Mai degrabă, sporiți-vă grija și iubirea față de ei și mulțumiți-i Tatălui vostru că a pus

milostivirea Sa în voi, pentru a vă face călăuzitori și sfătuitori ai fraților voștri spirituali, pentru care sunteți, în ceea ce privește trupul și sângele lor, părinți temporari. (56, 31-32)

56. Le spun taților de familie că, la fel cum se îngrijesc de viitorul material al copiilor lor, trebuie să se îngrijească și de viitorul lor spiritual, datorită misiunii pe care au adus-o în lume în această privință. (81, 64)

57. Știți că sufletul, atunci când se încarnează, își aduce cu sine toate capacitățile sale, că destinul său este deja scris și că, prin urmare, nu trebuie să primească nimic pe lume. El aduce cu sine un mesaj sau o sarcină de ispășire. Uneori culege o (bună) recoltă, iar alteori plătește o datorie. Dar întotdeauna primește în această viață o lecție de iubire pe care i-o dă Tatăl ei.

58. Voi, cei care vă călăuziți copiii prin această viață, aveți grijă ca, atunci când trece vremea inocenței copilărești, ei să urmeze calea Legii Mele. Treziți-le sentimentele, dezvăluiți-le abilitățile și încurajați-i mereu spre bine , și adevărat vă spun că pe cine Mi-l aduceți în acest fel, acela va fi inundat de lumina care radiază din acel foc divin care este iubirea Mea. (99, 64-65)

59. Spiritual, ați parcurs deja un drum lung, iar acum sunteți uimiți de intuiția și de dezvoltarea pe care noile generații le manifestă încă din cea mai fragedă copilărie. Căci sunt suflete care au trăit multe și se întorc acum pentru a conduce omenirea înainte — unii pe căile Spiritului, iar alții pe căile lumii, în funcție de capacitățile și misiunea lor. Dar la toți aceștia, oamenii vor descoperi pacea interioară. Aceste ființe despre care vă vorbesc vor fi copiii voștri. (220, 14)

60. Credeți că un copil, în fața exemplului rău al unui tată pământesc vicios sau rău, comite o greșeală dacă nu îi urmează modul de viață? Sau credeți că copilul este obligat să calce pe urmele părinților săi?

61. Adevărat vă spun că conștiința și rațiunea trebuie să fie cele care vă călăuzesc pe calea cea dreaptă. (271, 33-34)

62. Inocența binecuvântată este contaminată de corupția lumii, tinerii îi urmează calea într-o goană uluitoare, iar chiar și fecioarele și-au pierdut rușinea, castitatea și decența. Toate aceste virtuți au dispărut din inimile lor. Au hrănit pasiunile lumești și tânjesc doar după plăcerile care îi conduc spre pieire.

63. Vă vorbesc cu toată claritatea, pentru ca voi să vă puneți în mișcare și să faceți un pas ferm în dezvoltarea sufletului vostru. (344, 48)

64. Aprindeți în tineri iubirea față de aproapele, dați-le idealuri mari și nobile, căci tinerii vor fi cei care mâine vor lupta pentru a ajunge la o existență în care să strălucească dreptatea, iubirea și sfânta libertate a spiritului. Pregătiți-vă, căci marea bătălie despre care vorbesc profețiile încă nu a venit. (139, 12)

Un cuvânt adresat copiilor și fecioarelor d

65. Voi, sufletele copiilor, aveți cu toții în Mine un Tată Divin, iar dacă v-am dat părinți umani în viața materială, aceasta s-a întâmplat pentru ca ei să dea viață trupului vostru și să-L reprezinte pe Tatăl vostru Ceresc lângă voi. V-am spus: „Să-L iubești pe Dumnezeu mai mult decât orice creatură”, și am adăugat: „Să-ți cinstești tatăl și mama.” Așadar, nu vă neglijați îndatoririle. Dacă nu ați recunoscut cu recunoștință iubirea părinților voștri și îi mai aveți încă pe lume, binecuvântați-i și recunoașteți meritele lor. (9, 19)

66. În această zi, Mă adresez în mod special fetelor care mâine vor trebui să lumineze, prin prezența lor, viața unui nou cămin; ele trebuie să știe că inima soției și cea a mamei sunt lumini care luminează acel sanctuar, așa cum Duhul luminează templul interior.

67. Pregătiți-vă încă de acum, ca noua voastră viață să nu vă ia prin surprindere; pregătiți încă de acum calea pe care vor merge copiii voștri — acele suflete care așteaptă clipa să se apropie de pântecele vostru, pentru a lua trup și viață omenească, pentru a îndeplini o misiune.

68. Fiți colaboratorii Mei în planurile Mele de restaurare, în lucrarea Mea de înnoire și dreptate.

69. Îndepărtați-vă de numeroasele ispite care vă pândesc pașii în acest timp. Rugați-vă pentru orașele păcătoase, unde atâtea femei se pierd, unde atâtea sanctuare sunt pângărite și unde atâtea lămpi se sting.

70. Răspândiți prin exemplul vostru sămânța vieții, a adevărului și a luminii, care pune capăt consecințelor lipsei de spiritualitate din rândul omenirii.

71. Fecioare ale acestui popor: treziți-vă și pregătiți-vă de luptă! Nu vă lăsați orbit de pasiunile inimii, nu vă lăsați amăgiți de ireal. Dezvoltați-vă darurile intuiției, inspirației, sensibilității și delicateții voastre. Deveniți puternice în adevăr și veți avea cele mai bune arme pentru a face față luptei acestei vieți.

72. Pentru a transmite iubirea prin sângele vostru, pentru a-i ajuta pe copiii voștri cu esența vieții, care este iubirea despre care vă vorbesc atât de mult, trebuie mai întâi să o trăiți, să vă lăsați pătrunși de ea și să o simțiți profund. Aceasta este ceea ce vrea să realizeze învățătura Mea în inimile voastre. (307, 31-36)

Căsătoria și familia

73. Legea căsătoriei a coborât ca o lumină care a vorbit prin spiritul strămoșilor, pentru ca ei să recunoască că unirea dintre bărbat și femeie înseamnă o alianță cu Creatorul. Rodul acestei uniri este copilul, în care sângele părinților săi se contopește ca dovadă că ceea ce este unit înaintea lui Dumnezeu nu trebuie desfăcut pe pământ.

74. Fericirea pe care o simt tatăl și mama atunci când au adus pe lume un copil este asemănătoare cu cea pe care a trăit-o Creatorul când a devenit Tată, dând viață copiilor Săi mult iubiți. Când v-am dat mai târziu legi prin Moise, pentru ca voi să știți cum să vă alegeți partenera și să nu poftiți la soția aproapelui vostru, aceasta s-a întâmplat pentru că oamenii s-au rătăcit pe căile adulterului și ale pasiunilor, d , din cauza liberului lor arbitru.

75. După ce a trecut acea perioadă, M-am născut în Isus și am înălțat căsătoria și, odată cu ea, bunele maniere și virtutea umană prin învățătura Mea binevoitoare, care este întotdeauna Legea Iubirii. Am vorbit în parabolele Mele pentru a face Cuvântul Meu de neuitat și am făcut din căsătorie o instituție sfințită.

76. Acum, că sunt din nou printre voi, vă întreb, bărbați și femei: ce ați făcut din căsătorie? Cât de puțini pot răspunde satisfăcător la această întrebare! Instituția mea sfințită a fost pângărită, din acea sursă de viață izvorăsc moartea și durerea. Pe albul pur al acestei pagini de lege se află petele de rușine și urmele bărbatului și femeii. Fructul, care ar trebui să fie dulce, este amar, iar paharul din care beau oamenii este plin de fiere.

77. Vă îndepărtați de legile Mele, iar când vă poticniți, vă întrebați cu teamă: de ce există atâta durere? Pentru că poftele trupului au ignorat întotdeauna vocea conștiinței. Acum vă întreb: de ce nu aveți pace, deși v-am dat tot ce era necesar pentru a fi fericiți?

78. Am întins o mantie albastră pe bolta cerului, pentru ca voi să vă construiți sub ea „cuiburile iubirii”, pentru ca acolo, departe de ispitele și încurcăturile lumii, să trăiți cu simplitatea păsărilor; căci în simplitate și în rugăciunea sinceră se poate simți pacea Împărăției Mele și revelația multor taine.

79. Oricine se unește în căsătorie în fața Divinității Mele — chiar dacă unirea sa nu este confirmată de niciun preot — încheie un pact cu Mine, un contract care rămâne consemnat în Cartea lui Dumnezeu, în care sunt scrise toate destinele.

80. Cine poate șterge de acolo aceste două nume împletite unul cu altul? Cine poate desface pe pământ ceea ce a fost unit în Legea Mea?

81. Dacă v-aș despărți, Mi-aș distruge propria operă. Dacă Mi-ați cerut să fiți uniți pe pământ și Eu v-am îndeplinit dorința — de ce nu vă țineți apoi jurămintele și vă lepădați de ele? Nu este aceasta o batjocură la adresa Legii Mele și a Numelui Meu? (38, 32-37, 39-41)

82. Am vorbit inimii femeii, mamei și soției, care nu a știut să păstreze puritatea în inimă și nici nu a fost în stare să le ofere partenerului de viață și copiilor căldura tandreții și a înțelegerii.

83. Cum ar putea bărbații și femeile să-și înalțe viața sufletească, dacă nu au corectat mai întâi greșelile grave care există în viața lor umană?

84. Opera Mea cere ca discipolii Săi să știe să dea mărturie despre aceasta prin sinceritatea și autenticitatea faptelor din viața lor.

85. Pe unii și pe alții îi întreb: Aveți copii? Atunci aveți milă de ei. Dacă ați putea să le vedeți sufletele măcar pentru o clipă, v-ați simți nedemni să vă numiți părinții lor. Nu le dați exemple rele, feriți-vă să ridicați vocea în prezența copiilor.

86. Știu că în această perioadă, ca niciodată înainte, există probleme în cadrul căsătoriilor — probleme pentru care cei vizați găsesc o singură soluție: separarea, divorțul.

87. Dacă omul ar avea cunoștințele spirituale necesare, nu ar comite greșeli atât de grave, pentru că ar găsi în rugăciune și în spiritualizare inspirația necesară pentru a rezolva cele mai dificile încurcături și pentru a trece cele mai grele încercări.

88. Lumina Mea ajunge la toate inimile, chiar și la cele întristate și abătute, pentru a le da un nou curaj de a trăi. (312, 36 42)

89. În „A doua epocă”, am intrat în casele multor cupluri căsătorite după Legea lui Moise, și știți cum i-am găsit pe mulți dintre ei? Certându-se, distrugând sămânța păcii, a iubirii și a încrederii. Am văzut dușmănii și dezbinare în inimile lor, la masa lor și în patul lor.

90. Am intrat și în căminul multora care — fără ca viața lor conjugală să fi fost confirmată de lege — se iubeau și trăiau așa cum o fac ciocârliile în cuibul lor, și își mângâiau și își protejau micuțul lor iubit.

91. Câți sunt cei care locuiesc sub același acoperiș și totuși nu se iubesc, și, deoarece nu se iubesc, nu sunt nici uniți, ci separați spiritual! Totuși, ei nu-și dezvăluie dezbinarea, de teamă față de o pedeapsă divină sau față de legile omenești sau față de judecata societății, dar aceasta nu este o căsătorie; la acești oameni nu există nici comunitate, nici sinceritate.

92. Cu toate acestea, ei își etalează falsa lor comunitate, vizitează familii și biserici, se plimbă, iar lumea nu îi condamnă, pentru că știu să-și ascundă lipsa de iubire. Cât de mulți, în schimb, dintre cei care se iubesc, trebuie să se ascundă, să-și ascundă adevărata lor unitate și să suporte neînțelegerea și nedreptățile.

93. Omul nu s-a dezvoltat suficient de mult pentru a vedea dincolo de aparențe și a judeca corect viața aproapelui său. Acei oameni care dețin legile spirituale și lumești nu aplică adevărata dreptate pentru a pedepsi astfel de cazuri.

94. Dar acele vremuri de înțelegere și de claritate pe care vi le vestesc, în care omenirea se va desăvârși, vor veni, și atunci veți trăi, ca în vremurile patriarhilor dinaintea lui Moise, că unirea celor îndrăgostiți se va face așa cum am făcut-o Eu astăzi cu copiii Mei: în mod spiritual. Așa veți face și voi în acele vremuri viitoare: în prezența părinților celor care se vor uni, a prietenilor și a

rudelor, în cea mai mare spiritualitate, fraternitate și bucurie. (357, 25-27)

Capitolul 34 – Liberul arbitru și conștiința

Semnificația conștiinței și a liberului arbitru

1. Ascultați, ucenici: omul posedă ca daruri spirituale libertatea de voință și conștiința; toți vin pe lume înzestrați cu virtuți și pot face uz de ele. În sufletul lor se află lumina conștiinței; dar odată cu dezvoltarea trupului se dezvoltă și pasiunile, înclinațiile rele, iar acestea se află în luptă cu virtuțile.

2. Dumnezeu permite ca acest lucru să se întâmple, pentru că fără luptă nu există merite, iar acest lucru este, prin urmare, necesar pentru voi, ca să vă înălțați pe calea spirituală. În ce ar consta meritul copiilor lui Dumnezeu, dacă nu ar lupta? Ce ați face dacă ați trăi plini de fericire, așa cum tânjiți în lume? Vă puteți aștepta la un progres spiritual, înconjurați de plăceri și bogății? Ați rămâne pe loc; căci unde nu este luptă, nu există merit.

3. Dar nu înțelegeți greșit; căci când vorbesc despre luptă, mă refer la aceea pe care o desfășurați pentru a vă depăși slăbiciunile și pasiunile. Aceste lupte sunt singurele pe care le permit oamenilor, pentru ca ei să-și stăpânească egoismul și aspirațiile materiale, astfel încât sufletul, luminat de Spirit, să-și ocupe locul cuvenit.

4. Eu aprob această luptă interioară, dar nu pe cea pe care oamenii o duc din dorința de auto-înălțare, orbiți de ambiție și răutate. (9, 42-44)

5. Sufletul se luptă să-și atingă înălțarea și progresul, în timp ce „carnea” cedează mereu ispitelor lumii. Totuși, sufletul și trupul ar putea fi în armonie unul cu celălalt, dacă amândoi ar face uz doar de ceea ce li se cuvine în mod legitim, și aceasta este ceea ce vă arată învățătura Mea.

6. Cum puteți practica Legea Mea în orice moment? Ascultând de vocea conștiinței, care este judecătorul faptelor voastre. Nu vă poruncesc nimic ce nu ați putea îndeplini. Vreau să vă conving că drumul spre fericire nu este o fantezie, ci că el există, și vă dezvălui aici cum să-l parcurgeți.

7. Aveți libertatea de a alege calea, dar este datoria mea, ca Tată, să v-o arăt pe cea adevărată, pe cea mai scurtă — aceea care este mereu luminată de lumina farului divin, care este iubirea mea pentru voi. Căci voi sunteți ucenici care tânjesc să audă mereu cuvinte noi, care să vă confirme cunoștințele și să vă însuflețească credința. (148, 53-55)

8. Am pus conștiința în ființa voastră, pentru ca ea să fie ghidul pe toate căile voastre, deoarece conștiința este capabilă să distingă binele de rău și ceea ce este drept de ceea ce este nedrept. Cu această

lumină, nu veți putea fi înșelați și nici numiți ignoranți. Cum ar putea spiritualistul să-și înșele aproapele sau să încerce să se înșele pe sine însuși, dacă cunoaște adevărul? (10, 32)

9. Omul pe pământ este un prinț, căruia iubirea și dreptatea Mea i-au dat acest titlu, iar misiunea pe care a primit-o de la început a fost aceea de a domni peste pământ.

10. Peste darul divin al liberului său arbitru am așezat un far strălucitor care să-i lumineze calea vieții: conștiința.

11. Libertatea de a acționa și lumina conștiinței, pentru a distinge binele de rău, sunt două dintre cele mai mari daruri pe care iubirea mea părintească le-a lăsat moștenire spiritului vostru. Ele se află în om încă înainte de a se naște și chiar și după ce a murit. Conștiința îl călăuzește și nu se desparte de el nici în disperare, nici la pierderea rațiunii, nici în agonia morții, pentru că este profund unită cu spiritul. (92, 32-34)

12. Sufletul se bucură de libertatea voinței, prin care trebuie să-și câștige merite pentru a obține mântuirea.

13. Cine călăuzește, îndrumă sau sfătuiește sufletul pe calea sa liberă de dezvoltare, pentru a distinge între ceea ce este permis și ceea ce nu este permis și pentru a nu se rătăci? Conștiința

14. Conștiința este scânteia divină, este o lumină superioară și o forță care îl ajută pe om să nu păcătuiască. Ce merit ar mai avea omul dacă conștiința ar avea putere materială pentru a-l obliga să rămână în bine?

15. Vreau să știți că meritul constă în a asculta acea voce, în a vă convinge că ea nu minte niciodată și nu greșește în ceea ce sfătuiește, precum și în urmarea cu credință a îndrumărilor ei.

16. După cum vă dați cu siguranță seama, este nevoie de antrenament și de concentrare asupra sinelui pentru a putea auzi clar acea voce. Care dintre voi practică această ascultare în prezent? Răspundeți-vă singuri.

17. Conștiința s-a manifestat întotdeauna în om; dar omul nu a atins nivelul de dezvoltare necesar pentru a-și lăsa întreaga viață să fie călăuzită de acea lumină. El are nevoie de legi, învățături, reguli, religii și sfaturi.

18. Când oamenii vor ajunge să intre în legătură cu spiritul lor și, în loc să caute spiritualul în exterior, îl vor căuta în interiorul lor, vor putea auzi vocea blândă, convingătoare, înțeleaptă și dreaptă care a fost mereu vie în ei, fără ca ei să o asculte, și vor înțelege că în spirit se află prezența lui Dumnezeu, că El este adevăratul mijlocitor prin care omul trebuie să intre în legătură cu Tatăl și Creatorul său. (287, 26-30)

19. Voi toți aveți Lumina Mea în voi, fiecare suflet posedă această har; dar în timp ce la unii această Lumină a devenit tot mai puternică, a crescut, a pătruns în exterior pentru

a se manifesta, la alții ea rămâne doar într-o stare secretă, ascunsă, inconștientă. Dar, adevărat vă spun: oricât de înapoiat spiritual ar fi un om, el va putea întotdeauna să facă deosebirea între bine și rău, motiv pentru care voi toți sunteți responsabili față de Mine pentru faptele voastre.

20. Trebuie să vă spun că responsabilitatea voastră crește pe măsură ce cunoașterea voastră se sporește, pentru că veți deveni atunci tot mai sensibili la îndemnurile conștiinței. (310, 69 70)

21. Vreau să știți că, dintre toate creaturile acestei lumi, voi sunteți ființele privilegiate, care au fost înzestrate cu spirit și conștiință. V-am dat libertatea voinței, pentru ca, din propria voință, să urmați calea cea dreaptă care duce la Mine. Nu este o cale înflorită cea pe care v-o ofer, ci cea a rugăciunii, a pocăinței și a luptei, iar conștiința voastră trebuie să vă călăuzească pe această cale. (58, 42)

22. Ce s-ar întâmpla cu spiritul dacă ar fi lipsit de libertatea voinței? În primul rând, el nu ar mai fi spirit și, prin urmare, nu ar mai fi o ființă demnă de Cel Preaînalt. Ar fi ceva asemănător cu mașinile pe care le fabricați voi, ceva fără viață proprie, fără inteligență, fără voință, fără ambiție. (20, 37)

23. Eu i-am dat omului libertatea de voință. Dar dacă acesta, în orbirea sa, ar merge atât de departe încât să-Mi reproșeze acest lucru, îi voi spune că i-am dat și puterea voinței și rațiunea. În același timp, i-am revelat Legea Mea, care este calea pentru a nu se poticni sau a nu se rătăci, și am aprins în el lumina conștiinței, care este farul interior ce luminează calea sufletului și îl conduce spre viața veșnică.

24. De ce există păcatul, de ce răul predomină și de ce izbucnesc războaiele? Pentru că omul nu ascultă de vocea conștiinței și face un rău folos din libertatea sa de voință. (46, 63-64)

25. Lumea nu Mă aude, pentru că vocea acestor corpuri, prin care Mă manifest, are o rază de acțiune redusă. De aceea, vocea Spiritului, care este înțelepciunea Mea, este cea care vorbește oamenilor și îi surprinde pe mulți, care, sub vraja egoismului lor, sunt altfel surzi la chemările acelei voci, acordând atenție doar lingușirilor și prestigiului pământesc și îmbătându-se de poziția lor socială și de puterea lor. (164, 18)

Abuzul libertății de voință

26. Astăzi găsesc o umanitate slăbită spiritual ca urmare a abuzului pe care l-a făcut cu darul libertății de voință. Eu am trasat o cale a dreptății, a iubirii, a milosteniei, a binelui. Omul a creat o altă cale din lumină aparentă, care l-a condus spre pieire.

27. La întoarcerea Mea, Cuvântul Meu vă arată tocmai acea cale pe care nu ați vrut să o urmați, și ar fi nedrept și irațional cine ar spune că

această învățătură tulbură sau face indiferenți. (126, 5-6)

28. Priviți oamenii cum se distrug și se urăsc, cum își smulg puterea unii altora, fără a se da înapoi de la crimă, înșelăciune sau trădare. Există oameni care mor cu milioanele ca victime ale semenilor lor, și alții care pier sub efectul viciului. Oare este lumină în ei? Oare vorbește Spiritul care trăiește în ei? Ceea ce există acolo este întuneric și durere, rezultatul abuzului de darul liberului arbitru și al neascultării vocii interioare, și pentru că oamenii nu și-au îndreptat atenția spre lumina acelei scântei divine pe care o purtați cu toții în ființa voastră, care este raza de lumină divină pe care o numiți conștiință. (79, 31)

29. Liberul arbitru este expresia supremă, este darul cel mai desăvârșit al libertății, care i-a fost acordat omului pe calea vieții, pentru ca perseverența sa în bine, pe care a dobândit-o prin sfatul conștiinței și prin lupta în trecerea încercărilor, să-l facă să ajungă în sânul Tatălui. Dar libertatea voinței a fost înlocuită de dezmăț, conștiința este ignorată; se ascultă doar de cerințele lumii, iar spiritualitatea a fost înlocuită de materialism.

30. În fața unei confuzii atât de mari și a atâtor abateri, învățătura Mea le va părea oamenilor din această epocă absurdă. Dar Eu vă spun că aceasta este învățătura cea dreaptă pentru a face ca oamenii să se elibereze din letargia în care au căzut. (157, 15-16)

31. Cuvântul Meu este Calea, este Legea Divină care vă conduce spre desăvârșire, este Lumina care înalță sufletul, care însă a fost întunecat atunci când „carnea”, cu încăpățânarea ei, s-a impus și nu a ascultat chemarea interioară a spiritului său.

32. Vai atunci de sufletul care a cedat sub impulsul „cărnii” și s-a lăsat stăpânit de influența lumii care îl înconjoară, schimbând astfel poziția sa de conducător cu cea a unei ființe fără apărare, pe care pasiunile și slăbiciunile umane o agită ca pe frunzele uscate, atunci când sunt învârtite fără direcție de vânt.

33. Omul care iubește cel mai mult libertatea se teme să se supună voinței divine, de teamă că spiritul său îl va supune în cele din urmă și îl va lipsi de multe satisfacții omenești, despre care știe că îi fac rău; și astfel părăsește calea care îl conduce spre viața adevărată. (97, 36)

34. Timpul în care oamenii au folosit libertatea voinței pentru a o îndrepta spre plăceri, pasiuni joase, dușmănii și răzbunare se apropie acum de sfârșit. Dreptatea Mea blochează căile păcatului și deschide în schimb calea împăcării și a înnoirii, pentru ca oamenii să poată găsi calea păcii pe care au căutat-o în zadar prin alte mijloace. (91, 80)

35. V-am dat darul liberului arbitru și am respectat acea libertate

binecuvântată acordată copiilor Mei. Dar am pus în ființa voastră și Lumina Divină a Spiritului, pentru ca, călăuziți de ea, să vă îndreptați capacitățile pe căile corecte. Totuși, vă spun: în lupta dintre suflet și trup, sufletul a suferit o înfrângere, o cădere dureroasă care l-a îndepărtat treptat tot mai mult de Sursa Adevărului, care sunt Eu.

36. Înfrângerea ei nu este definitivă, ci temporară; căci ea se va ridica din adâncurile prăpastiei sale, când nu va mai putea suporta foamea, setea, goliciunea și întunericul ei. Durerea va fi salvarea ei, și când va auzi atunci vocea Spiritului său, se va ridica puternică și strălucitoare, plină de fervoare și de inspirație, și își va folosi din nou capacitățile. Totuși, nu va mai avea acea libertate de a le folosi pentru bine sau pentru rău, ci le va dedica exclusiv împlinirii legilor divine, ceea ce este cea mai bună slujbă pe care o puteți aduce Spiritului meu. (257, 65 66)

Respectarea necesară a impulsurilor conștiinței

37. Cât de departe de realitate se află în prezent milioane de ființe care trăiesc doar pentru prezentul lor material! Cum ar putea să-și deschidă ochii către realitate? Numai ascultând vocea conștiinței — acea voce care are nevoie de concentrare, reflecție și rugăciune pentru a fi auzită. (169, 16)

38. Ori de câte ori doriți să știți dacă calea pe care o urmați este cea a evoluției ascendente, trebuie să vă întrebați conștiința, iar dacă în ea este pace și în inima voastră se află iubirea de aproapele și bunăvoința față de semenii voștri, veți fi siguri că lumina voastră încă strălucește și cuvântul vostru mângâie și vindecă.

39. Dar dacă veți descoperi că în inima voastră au prins rădăcini lăcomia, răutatea, materialismul și poftele trupești, puteți fi siguri că lumina voastră s-a transformat în întuneric, în înșelăciune. Vreți ca – atunci când Tatăl vă va chema – să prezentați o recoltă necurată în loc de grâu auriu? (73, 45)

40. Ucenici: dacă nu vreți să comiteți erori sau greșeli, examinați-vă faptele în lumina conștiinței voastre, iar dacă există ceva care o întunecă, cercetați-vă temeinic și veți descoperi pata rușinoasă, pentru a o putea corecta.

41. Există o oglindă în voi, în care vă puteți privi și vedea dacă sunteți puri sau nu.

42. Spiritualistul trebuie recunoscut după faptele sale, care, pentru a fi curate, trebuie să fie dictate de conștiință. Cine acționează astfel va simți că se numește pe bună dreptate ucenicul Meu.

43. Cine M-ar putea înșela? Nimeni. Eu nu vă judec după ceea ce faceți, ci după intenția cu care o faceți. Eu sunt în conștiința voastră și dincolo de ea. Cum puteți crede că nu pot cunoaște faptele voastre și motivele lor? (180, 11-13)

Lupta dintre liberul arbitru și conștiință

44. Când primele ființe umane au locuit pe Pământ, Creatorul și-a pus iubirea în ele și le-a dat un suflet, a aprins lumina Sa în spiritul lor, oferindu-le în același timp libertatea de voință.

45. Dar, în timp ce unii se străduiau să rămână neclintiți în bine, luptând împotriva tuturor ispitelor cu intenția de a rămâne puri, demni de Domnul și în armonie cu conștiința lor, ceilalți au țesut, pas cu pas, o lanț de păcate, de la un păcat la altul și de la o greșeală la alta, ghidați doar de vocea simțurilor, stăpâniți de pasiunile lor, și au semănat rătăcirea și ispita printre semenii lor.

46. Dar alături de aceste suflete confuze au venit și profeții Mei, ca mesageri îngerești ai divinității Mele, pentru a trezi omenirea, a o avertiza de pericole și a-i vesti venirea Mea. (250, 38-39)

47. „Carnea" era prea încăpățânată și neascultătoare pentru a urma îndrumările acelei lumini interioare pe care o numiți conștiință, și îi era mult mai ușor să urmeze impulsurile care o îndemnau spre dezlănțuirea instinctelor și a pasiunilor sale.

48. De mult timp, omenirea a parcurs calea vieții pe acest pământ într-o luptă grea între conștiință, care nu a tăcut niciodată, și „carnea", care dorește să facă din materialism cultul și legea sa, fără ca până astăzi să fi învins nici materia, nici spiritul, deoarece lupta continuă.

49. Mă întrebați cine va învinge? Și Eu vă spun că nu mai este mult până la victoria absolută a conștiinței, care se va realiza prin intermediul sufletului în „carne".

50. Nu bănuiți oare că, după atâta luptă și atâta zbatere, trupul, care este uman și trecător, trebuie să se supună Spiritului, care este Lumina Mea veșnică?

51. Înțelegeți că, după o luptă atât de lungă, omul va dobândi în cele din urmă acea sensibilitate și acea supunere pe care nu le-a avut niciodată înainte față de acea voce și acea viață spirituală care vibrează și trăiește în ființa sa.

52. Voi toți vă îndreptați spre acest punct fără să vă dați seama. Dar când veți vedea odată pe pământ victoria binelui și a dreptății, veți înțelege motivul luptei, al bătăliilor și al încercărilor. (317, 21-26)

53. Priviți cum omul se află înaintea și deasupra a tot ceea ce îl înconjoară; că el este singura ființă înzestrată cu liber arbitru și conștiință. Din acest liber arbitru își au originea toate rătăcirile, căderile și păcatele oamenilor. Dar acestea sunt greșeli trecătoare în fața dreptății și a eternității Creatorului. Căci în cele din urmă, conștiința va învinge slăbiciunile trupului și seducția sufletului. Astfel va veni victoria Luminii, care este cunoașterea, asupra întunericului, care înseamnă ignoranță. Va fi victoria Binelui, care este iubire,

dreptate și armonie, asupra Răului, care este egoism, desfrâu și nedreptate. (295, 49)

54. Pentru Mine nimic nu este imposibil, voința Mea s-a împlinit și va face acest lucru întotdeauna, chiar dacă uneori pare că voința omului este cea care domnește, și nu a Mea.

55. Calea libertății de voință a omului, stăpânirea sa pe pământ, victoriile orgoliului său, constrângerea pe care o impune uneori prin folosirea forței sunt atât de efemere în comparație cu eternitatea, încât, deși pot modifica într-o anumită măsură planurile divine; dar mâine sau pe parcursul îndeplinirii lor, voința Spiritului meu se va revela din ce în ce mai mult asupra tuturor ființelor , lăsând binele să dăinuie și eliminând impuritatea. (280, 9-10)

56. Va veni timpul în care granițele acestei lumi vor fi desființate prin iubire și în care lumile se vor apropia unele de altele prin spiritualizare.

57. Până atunci, lupta dintre conștiință și liberul arbitru va continua, pe care omul îl va folosi și îl va valorifica pentru a face din viața sa ceea ce îi place.

58. Lupta dintre aceste două forțe va atinge apogeul, iar victoria va înclina spre partea Spiritului, care, într-o dăruire absolută de iubire față de Tatăl său, îi va spune: „Doamne, renunț la libera mea voință, împlinește în mine numai voia Ta.”

59. Pe cel care va veni astfel înaintea Mea îl voi binecuvânta și îl voi învălui în lumina Mea; dar îi voi da de înțeles că nu îi voi retrage niciodată acea libertate binecuvântată cu care a fost înzestrat. Căci cine împlinește voia Tatălui său, cine este credincios și ascultător, este vrednic de încrederea Domnului său. (213, 61-64)

Ascuțirea conștiinței prin noul Cuvânt al lui Dumnezeu

60. Învățătura Mea plină de lumină și iubire întărește spiritul, pentru ca acesta să-și poată exercita puterea asupra „cărnii” și să o facă atât de sensibilă, încât inspirațiile conștiinței să devină din ce în ce mai ușor de perceput.

61. Spiritualitatea este țelul spre care omul trebuie să tindă, deoarece astfel va fi capabil să se unească pe deplin cu conștiința sa și, în cele din urmă, să distingă binele de rău.

62. Căci, din cauza lipsei de înălțare sufletească a oamenilor, acea voce interioară profundă și înțeleaptă, neclintită și dreaptă nu a putut fi auzită și interpretată suficient, și de aceea omul nu a dobândit o cunoaștere neîngrădită care să-i permită cu adevărat să distingă binele de rău.

63. Dar nu numai aceasta, ci el trebuie să găsească în sine puterea necesară pentru a urma fiecare impuls bun și a se supune fiecărei inspirații luminoase și, în același

timp, să respingă orice ispită, orice gând sau impuls emoțional necinstit sau rău. (329, 56-57)

64. Cât de ușor va fi pentru oameni să se înțeleagă între ei, dacă se vor liniști în interiorul lor și vor auzi vocea rațiunii lor superioare, vocea acelui judecător pe care nu vor să-l asculte, pentru că știu că el le poruncește exact opusul a ceea ce fac ei în acel moment.

65. Vă pot spune, de asemenea, că, dacă nu ați fost dispuși să ascultați îndrumările conștiinței voastre, nici nu ați fost ascultători și dispuși să puneți în practică învățătura Mea. O recunoașteți în teorie, dar nu o aplicați în practică. Îi atribuiți esența divină — spuneți că Hristos a fost foarte mare și că învățătura Lui este desăvârșită. Dar nimeni nu vrea să fie mare ca Maestrul, nimeni nu vrea să vină la El, luându-L cu adevărat ca model. Totuși, trebuie să știți că Eu nu am venit doar pentru ca voi să știți că Eu sunt mare, ci și pentru ca voi toți să fiți așa. (287, 35-36)

66. Voi aduna toți oamenii și toate popoarele în jurul noului Meu mesaj, îi voi chema așa cum păstorul își cheamă oile și le voi oferi pacea unui staul, unde vor găsi adăpost împotriva vremii aspre și a furtunilor.

67. Veți vedea încă cum mulți, deși aparent nu au nici cea mai mică urmă de credință sau de spiritualitate, au păstrat în cea mai pură parte a sufletului lor principiile nemuritoare ale vieții spirituale — veți recunoaște încă cât de mulți dintre cei care vă dau impresia că nu au niciun fel de venerație față de Dumnezeu poartă în adâncul ființei lor un altar indestructibil.

68. În fața acestui altar interior, oamenii vor trebui să îngenuncheze spiritual pentru a plânge asupra greșelilor lor, a faptelor lor rele și a jignirilor lor, în pocăință sinceră pentru neascultarea lor. Acolo, în fața altarului conștiinței, mândria umană se va prăbuși, astfel încât oamenii nu se vor mai considera superiori pe baza rasei lor. Atunci vor veni renunțările, repararea și, în cele din urmă, pacea, ca rod legitim al iubirii și al smereniei, al credinței și al bunei voințe. (321, 9-11)

Capitolul 35 – Puterea gândurilor, a sentimentelor și a voinței

Transmiterea și recepționarea gândurilor și efectele acestora

1. Există forțe care — invizibile ochiului uman și imperceptibile științei omului — exercită o influență constantă asupra vieții voastre.

2. Există forțe bune și forțe rele; unele vă dau sănătate, iar altele vă provoacă boli; există forțe luminoase și forțe întunecate.

3. De unde provin aceste forțe? Din spirit, discipolule, din minte și din sentimente.

4. Fiecare suflet încarnat sau dezincarnat emite vibrații atunci când gândește; fiecare sentiment exercită o influență. Puteți fi siguri că lumea este plină de aceste vibrații.

5. Acum puteți înțelege cu ușurință că acolo unde se gândește și se trăiește în bunătate, trebuie să existe forțe și influențe benefice, iar acolo unde se trăiește în mod „ ”, în afara legilor și regulilor care caracterizează binele, dreptatea și iubirea, trebuie să existe forțe nefaste.

6. Ambele umplu spațiul și se luptă între ele; ele influențează viața sentimentală a oamenilor, iar dacă aceștia sunt capabili să le distingă, acceptă inspirațiile bune și resping influențele rele. Dar dacă sunt slabi și nu sunt obișnuiți să facă binele, nu pot rezista acestor vibrații și riscă să devină sclavi ai răului și să cadă sub stăpânirea lui. (40, 58-63)

7. Tot ceea ce este spiritual în Univers este o sursă de lumină, vizibilă sau invizibilă pentru voi, iar această lumină este forță, este putere, este inspirație. Din idei, cuvinte și fapte emană, de asemenea, lumină, proporțional cu puritatea și măreția pe care le posedă. Cu cât ideea sau fapta este mai înaltă, cu atât vibrația ei și inspirația care emană din ea sunt mai delicate și mai fine, chiar dacă pentru sclavii materialismului este mai greu să le perceapă. Cu toate acestea, efectul pe care gândurile și faptele înalte îl exercită spiritual este mare. (16, 16)

8. Când din mintea voastră izvorăște o idee sau un gând de lumină, acesta ajunge la destinația sa pentru a-și îndeplini misiunea binefăcătoare. Dacă, în loc de gânduri de bunătate, din mintea voastră emană radiații impure, acestea nu vor face decât să provoace rău acolo unde le trimiteți. Vă spun că și gândurile sunt fapte și, ca atare, ele rămân consemnate în cartea care există în sufletul vostru.

9. Fie că faptele voastre sunt bune sau rele — veți primi înapoi de multe ori ceea ce ați dorit semenilor voștri. Ar fi mai bine pentru voi să vă faceți vouă înșivă ceva rău, decât să-l doriți unuia dintre aproapele vostru.

10. De aceea v-am spus în „A doua epocă”: „Ce semeni, aceea vei culege”; căci este necesar să vă dați seama de experiențele voastre din această viață și să vă amintiți că roadele voastre vă vor aduce aceeași sămânță pe care ați semănat-o, dar înmulțită.

11. O, omenire, tu n-ai vrut să meditezi, să simți sau să trăiești învățăturile Maestrului tău! (24, 15-18)

12. Acesta este motivul pentru care v-am spus că nu ați recunoscut puterea gândului. Astăzi vă spun că gândul este voce și auz, că este armă și scut. El creează la fel cum distruge. Gândul scurtează distanța dintre cei care se află departe unul

de altul și îi găsește pe cei a căror urmă o pierduse.

13. Cunoașteți-vă armele înainte ca lupta să înceapă. Cine știe să se pregătească va fi puternic și de neînvins. Nu va fi necesar să mânuiți arme ucigașe. Sabia voastră să fie gândul curat și sincer, , iar scutul vostru să fie credința și iubirea de aproapele. Chiar și în tăcere, vocea voastră să răsune ca un mesaj de pace. (76, 34)

14. Vegheați, având grijă să nu vă pângăriți mintea cu gânduri necurate. Ea este creatoare, iar dacă dați adăpost unei idei rele, aceasta acționează în jos, către niveluri inferioare, iar sufletul vostru va fi cuprins de întuneric. (146, 60)

15. Gândurile unite ale unui grup mare de oameni vor fi capabile să învingă influențele rele și să doboare idolii de pe piedestalele lor. (160, 60)

16. Astăzi vă pot asigura că, în viitor, comunicarea prin gânduri va atinge un nivel înalt de dezvoltare, iar prin acest mijloc de comunicare vor dispărea multe bariere care astăzi încă separă popoarele și lumile. Dacă învățați să vă conectați mental cu Tatăl vostru, dacă ajungeți la dialogul de la spirit la spirit — ce v-ar mai putea crea dificultăți în a vă pune în legătură cu frații și surorile voastre vizibili sau invizibili, prezenți sau absenți, apropiați sau îndepărtați? (165, 15)

17. Gândurile voastre ajung întotdeauna la Mine, oricât de imperfecte ar fi ele, și Eu vă aud rugăciunile, chiar dacă le lipsește credința pe care ar trebui să o puneți întotdeauna în ele. Motivul este că Spiritul Meu percepe vibrația și sentimentele tuturor ființelor.

18. Dar oamenii care se țin la distanță unii de alții din cauza egoismului lor, departe de viața spirituală ca urmare a materialismului în care s-au lăsat prinși în zilele noastre, nu sunt pregătiți să poată comunica între ei prin intermediul gândurilor lor.

19. Cu toate acestea, vă spun că este necesar să începeți să vă antrenați spiritul. Pentru a realiza acest lucru, „vorbiți” sufletelor, chiar dacă nu primiți un răspuns clar perceptibil de la ele.

20. Mâine, când toți vor fi învățat să dăruiască, vor primi din ce în ce mai multe indicii privind o înțelegere spirituală, așa cum oamenii nu și-ar fi putut imagina vreodată. (238, 51)

Puterea sentimentelor, dorințelor sau temerilor

21. În fiecare clipă, vibrații mentale sau spirituale pornesc de la voi, dar în majoritatea cazurilor radiați egoism, ură, violență, vanitate și pasiuni joase. Voi răniți și simțiți când sunteți răniți: dar voi nu iubiți și, de aceea, nu simțiți când sunteți iubiți, iar cu gândurile voastre bolnave saturați tot mai mult mediul în care trăiți cu durere și vă umpleți existența de neliniște. Dar Eu vă spun: umpleți totul cu pace,

cu armonie, cu iubire, atunci veți fi fericiți. (16, 33)

22. Nu gândiți niciodată rău despre cei care nu vă plac și nu fiți amărâți față de cei care nu vă înțeleg, deoarece voi înșivă le transmiteți prin gânduri sentimentul cel mai intim pe care îl aveți față de aproapele vostru. (105, 37)

23. Îi vedeți pe acei oameni care vor să fie puternici prin violență? Foarte curând îi veți vedea demascați de greșeala lor.

24. Le voi dovedi că numai prin bunătate, care este o radiație a iubirii, se poate fi cu adevărat mare și puternic. (211, 22-23)

25. Vă lipsește credința pentru a vă ridica privirea și a zâmbi plini de speranță și pentru a privi viitorul fără temeri, fără neîncredere, căci în viitor sunt Eu.

26. Cât de des sunteți bolnavi doar pentru că gândiți astfel; căci la fiecare pas credeți că soarta vă urmărește și durerea vă pândește. Atunci, prin gândirea voastră, atrageți forțe întunecate, cu care vă umbriți viața materială și calea ascensiunii voastre spirituale.

27. Dar Eu sunt aici, lângă voi, pentru a aprinde din nou credința în viață, în adevăr, în eternitate, în pacea desăvârșită, și totodată pentru a vă învăța să atrageți lumina. (205, 28-29)

Lipsa de autodepășire

28. Omul s-a făcut vinovat de două ori: nu numai pentru că nu depune niciun efort ca să cadă legătura care îi împiedică cunoașterea învățăturilor supreme, ci și pentru că nu s-a eliberat de lanțurile materiei, care l-au ispitit spre plăcerile trupești, în contrast cu bucuriile sufletești. Acesta este motivul pentru care s-a înrobit sub stăpânirea pasiunilor și permite ca sufletul său să semene cu un șchiop care nu face nimic pentru a se vindeca.

29. În toate domeniile văd majoritatea oamenilor fără sprijin, pretutindeni întâlnesc doar oameni slabi. Și la ce se datorează acest lucru? La faptul că nu aveți curajul și voința suficientă pentru a ieși din mizeria în care vă aflați, pentru a depăși lenea care forjează lanțurile care vă leagă de materie, iar aceasta este originea tuturor viciilor, a tuturor greșelilor.

30. Dar omul nu vrea să facă uz de acea putere cu care a fost înzestrat, care este voința — voința care ar trebui să fie legiuitorul neîngrădit, care ar trebui să devină conducătorul suprem și, sprijinită de rațiune, să lupte — putere împotriva puterii, stăpânire împotriva stăpânirii: pe de o parte, pasiunile și poftele, pe de altă parte, rațiunea și voința, până când acestea din urmă vor câștiga bătălia și veți putea spune că sunteți eliberați.

31. Atunci veți putea fi marii profeți, marii iluminați, „supraoamenii”. Atunci veți putea trăi alături de animalele sălbatice și vă veți putea juca cu reptilele. Căci, adevărat, vă spun, greșelile care vă

apasă sunt cele care vă fac să vă temeți de acei frați mai mici ai voștri, și acesta este și motivul pentru care ei vă atacă.
32. Dar dacă vă veți lua timpul să observați oamenii, veți descoperi că există oameni care sunt mai sălbatici decât tigrii și care au mai mult venin decât cobra. (203, 3-6)

IX Învățăturile Înțelepciunii Divine

Capitolul 36 – Credința, adevărul și cunoașterea

Credința care învinge totul

1. Pentru a învinge slăbiciunea, mizeria, suferința și pasiunile și pentru a înlătura îndoiala, credința și faptele bune sunt indispensabile, acestea fiind virtuți care stăpânesc imposibilul; în fața lor, dificultățile și lucrurile de neatins se estompează ca umbrele.
2. Le-am spus oamenilor care au crezut în Mine în „A doua epocă”: „Credința ta te-a ajutat.” Am explicat-o astfel, deoarece credința este o putere vindecătoare, o forță care transformă, iar lumina ei nimicește întunericul. (20, 63-64)
3. Cei care sunt încă departe de spiritualizare ar dori să Mă vadă în chipul lui Iisus, pentru a-Mi spune: „Doamne, cred în Tine, pentru că Te-am văzut.” Lor le spun: „Fericiți sunt cei care au crezut fără să vadă, pentru că au dovedit că, datorită spiritualizării lor, M-au simțit în inima lor.” (27, 75)
4. Vreau să știți ce este credința, pentru a înțelege că cel care o posedă este proprietarul unui tezaur incomparabil.
5. Cel care trăiește luminat de această lumină interioară nu se va simți niciodată respins, părăsit, slab sau pierdut — oricât de sărac l-ar considera lumea. Credința sa în Tatăl, în viață, în destinul său și, de asemenea, în sine însuși nu-l va lăsa niciodată să se scufunde în lupta vieții și, în plus, va fi întotdeauna capabil să realizeze fapte mari și uimitoare. (136, 4-5)
6. Credința este ca un far care vă luminează calea vieții până când ajungeți în portul sigur al eternității.
7. Credința nu trebuie să fie cea a acelor suflete leneșe și fricoase, care astăzi fac un pas înainte și mâine unul înapoi, care nu vor să se lupte cu propria durere și cred în victoria Spiritului doar datorită milostivirii Tatălui.
8. Credința este aceea pe care o simte sufletul care, conștient că Dumnezeu este în el, își iubește Domnul și se bucură să-L simtă în sine și să-și iubească semenii. Atât de mare este credința ei în dreptatea Tatălui, încât nu așteaptă d ă ca aproapele ei să o iubească, iertă jignirile și greșelile, dar crede că mâine va fi plină de lumină, pentru că prin meritele sale a ajuns la purificare.

9. Cine are credință, are pace, posedă iubire și are bunătate în sine.

10. El este bogat în spirit și chiar și în materie; dar în adevărata bogăție, nu în cea pe care o credeți voi. (263, 12-16)

11. Vă voi da acum dovada că există credința adevărată: când inima nu se descurajează în ceasul încercării; când, în momentele cele mai critice, pacea pătrunde sufletul.

12. Cine are credință este în armonie cu Mine, pentru că Eu sunt viața, sănătatea și mântuirea. Cine caută cu adevărat acest port și acest far, nu se va pierd.

13. Cel care posedă această virtute face minuni dincolo de orice știință umană și dă mărturie despre Spirit și despre viața superioară. (237, 69-71)

Cunoașterea adevărului lui Dumnezeu

14. Când inima adăpostește credința bună și mintea este liberă de prejudecăți și de concepții neclare, se apreciază mai bine viața, iar adevărul este recunoscut cu o mai mare claritate. Dacă, dimpotrivă, se adăpostește în inimă îndoiala sau vanitatea și erori în minte, totul pare neclar, iar chiar și lumina apare ca întuneric.

15. Căutați adevărul, el este viața, dar căutați-l cu iubire, cu smerenie, cu perseverență și cu credință. (88, 5-6)

16. Rugați-vă, întrebați-l pe Tatăl vostru în rugăciunea voastră, și atunci veți primi în meditația voastră o scânteie din lumina mea infinită. Nu vă așteptați să primiți întregul adevăr într-o singură clipă. Există suflete care sunt de mult timp în căutarea adevărului, care cercetează și încearcă să pătrundă în toate tainele și totuși nu au atins încă țelul mult dorit.

17. Hristos, Unsul, v-a arătat calea cu cuvintele: „Iubiți-vă unii pe alții”. Vă puteți imagina amploarea acestei porunci sublime? Întreaga viață a oamenilor s-ar transforma dacă ați trăi după această învățătură. Numai iubirea vă va putea revela adevărurile tainelor divine, pentru că ea este izvorul vieții voastre și al întregii creații.

18. Căutați cu sârguință adevărul, căutați sensul vieții, iubiți și deveniți puternici în bine, și veți vedea cum, pas cu pas, tot ce era fals, necinstit sau imperfect se va desprinde de ființa voastră. Fiți din ce în ce mai sensibili la lumina harului divin, atunci veți putea să-L întrebați direct pe Domnul vostru despre tot ceea ce doriți să știți și de ceea ce are nevoie sufletul vostru pentru a ajunge la adevărul suprem. (136, 40-42)

19. Eu sunt „Cuvântul” care îi caută pe oameni, pentru că ei nu au putut ajunge la Mine. Este adevărul Meu pe care vi-l revelez, deoarece adevărul este Împărăția în care, după voia Mea, trebuie să intrați cu toții.

20. Cum vreți să descoperiți adevărul dacă nu vă spun mai întâi

că pentru aceasta sunt necesare multe renunțări?

21. Pentru a găsi adevărul, este uneori necesar să renunțați la ceea ce aveți, chiar să renunțați la voi înșivă.

22. Cel îngâmfat, materialistul, cel indiferent nu poate recunoaște adevărul atâta timp cât nu dărâmă zidurile în care trăiește. Este necesar ca el să-și învingă pasiunile și slăbiciunile pentru a-Mi vedea lumina față în față. (258, 44-47)

23. Binecuvântat fie cel care caută adevărul, căci el este unul însetat de iubire, lumină și bunătate. Căutați și veți găsi, căutați adevărul și el va veni în întâmpinarea voastră. Continuați să meditați, continuați să întrebați Cartea Înțelepciunii Divine, și ea vă va răspunde, căci Tatăl nu a rămas niciodată tăcut sau indiferent față de cel care Îl întreabă cu stăruință.

24. Câți dintre cei care caută adevărul în cărți, la învățați și în diversele științe îl vor descoperi în cele din urmă în ei înșiși, întrucât Eu am pus în lăuntrul fiecărui om o sămânță a Adevărului Etern. (262, 36-37)

25. Eu nu vă pot înșela! Eu nu sunt niciodată într-un act de falsitate, nu Mă ascund în întuneric. Adevărul Meu este întotdeauna gol. Dar dacă oamenii nu au putut să vadă goliciunea Spiritului Meu, atunci doar pentru că nu au vrut. Nu vă ascund Adevărul Meu sub vreo mantie. Goliciunea Mea este divină și pură, goliciunea Mea este sfântă, și o voi arăta tuturor ființelor din Univers. Ca simbol al acesteia, am venit pe lume gol ca om, și gol am plecat din nou de la voi.

26. Vreau ca printre ai Mei să domnească întotdeauna adevărul, pentru că Eu sunt și voi fi întotdeauna în adevărul vostru. Vreau ca iubirea să fie printre voi, iar iubirea Mea va fi întotdeauna în iubirea voastră.

27. Există o singură adevăr, o singură iubire adevărată; și dacă acest adevăr și această iubire sunt în voi, iubirea și adevărul vostru vor fi ale Mele, iar adevărul și iubirea Mea vor fi ale voastre. (327, 33-34)

28. Lumina Mea este în fiecare spirit. Vă aflați acum în timpul în care Spiritul Meu se va revărsa asupra oamenilor. De aceea vă spun că toți veți simți în curând prezența Mea — atât cei învățați, cât și cei neștiutori, cei mari, cât și cei mici, cei puternici, cât și cei săraci.

29. Unii ca și alții vor tremura în fața adevărului Dumnezeului viu și adevărat. (263, 33-34)

Cunoașterea spiritualului și a divinului

30. Este imposibil ca vreunul dintre copiii Mei să Mă uite, deoarece el poartă în sufletul său Spiritul, care este Lumina Spiritului Meu, prin care, mai devreme sau mai târziu, va trebui să Mă recunoască.

31. Pentru unii este ușor să pătrundă în sensul Cuvântului Meu și să găsească acolo lumina; dar

pentru alții, Cuvântul Meu este o enigmă.

32. Vă spun că nu toți pot înțelege în acest timp spiritualitatea mesajului Meu. Cei care nu sunt în stare de aceasta vor trebui să aștepte vremuri noi, pentru ca spiritul lor să-și deschidă ochii către lumina revelațiilor Mele. (36, 4-6)

33. Când vă spun că înțelepciunea Mea va fi a voastră — credeți oare că o singură viață pământească poate fi suficientă pentru a experimenta tot ce am să vă revelez? Când vă spun că nu puteți dobândi știința umană fără a parcurge lungul drum al dezvoltării, cu atât mai puțin puteți dobândi cunoașterea spiritualului fără o dezvoltare completă a sufletului vostru.

34. Eu nu opun spiritualizarea științei, căci această eroare a fost a oamenilor, niciodată a Mea. Dimpotrivă, Eu vă învăț să armonizați spiritualul cu materialul, umanul cu divinul, trecătorul cu eternul. Cu toate acestea, vă explic că, pentru a păși pe căile vieții, trebuie mai întâi să cunoașteți calea pe care v-o trasează Spiritul, a cărui Lege spirituală izvorăște din Spiritul Divin. (79, 38-39)

35. Ați decăzut atât de adânc și v-ați îndepărtat atât de mult de spiritual, încât considerați supranatural tot ceea ce — aparținând Spiritului — este cu totul natural. Astfel, numiți supranatural ceea ce este divin și, de asemenea, vedeți tot ceea ce aparține Spiritului vostru, iar aceasta este o eroare.

36. Motivul este că voi vedeți și percepeți doar ceea ce se află în sfera simțurilor voastre sau în sfera de înțelegere a inteligenței voastre umane, iar ceea ce se află dincolo de simțuri și de rațiune ați considerat-o supranaturală. (273, 1)

37. Atât omul care caută lumina cunoașterii în natură, cât și cel care caută înțelepciunea Mea în revelațiile spirituale, trebuie să parcurgă pe propriile picioare calea pe care va găsi toate acele adevăruri pe care nu le poate descoperi pe alte căi. Tocmai de aceea am trimis sufletul vostru să trăiască o viață după alta aici pe pământ, pentru ca, datorită dezvoltării și experienței sale, să descopere tot ceea ce se află în el și în ceea ce îl înconjoară.

38. Dacă doriți, verificați cu atenție cuvintele Mele, dar studiați și observați apoi viața din perspectiva lor, pentru a putea constata adevărul conținut în tot ceea ce v-am spus.

39. Vor fi ocazii în care vi se va părea că există o contradicție între ceea ce vă spun astăzi și ceea ce v-a fost revelat în vremurile trecute, dar aceasta nu există. Oamenii sunt cei care se află în eroare. Dar acum toți vor ajunge la lumină. (105, 54-56)

Condiții pentru cunoașterea spirituală

40. Smerenia este lumina sufletului, iar lipsa ei este întuneric în suflet. Vanitatea este rodul ignoranței. Cel

care este mare prin cunoaștere și respectat datorită virtuții, posedă adevărata modestie și smerenia spirituală. (101, 61)

41. Alungați toate gândurile rele din voi și îmbrăcați-vă cu gânduri nobile. Fericirea nu stă în ceea ce dețineți material, ci în ceea ce cunoașteți spiritual. A cunoaște înseamnă a deține și a acționa în consecință.

42. Cel care posedă cunoașterea adevărată are un spirit smerit. El nu se mândrește cu înțelepciunea pământească, care nu urmărește decât să cunoască totul (pământesc) și neagă tot ceea ce nu a înțeles. Cel care poartă în sine lumina cunoașterii inspirate este capabil să primească revelații la momentul potrivit, la fel cum știe să le și aștepte. Mulți s-au numit învățați, dar soarele, care strălucește zi de zi în plină lumină, a fost pentru ei un mister.

43. Mulți au crezut că știu totul, dar, adevărat, vă spun, furnica care le traversează neobservată calea conține, de asemenea, un mister insondabil pentru ei.

44. Oamenii vor putea cerceta multe minuni ale naturii, dar atâta timp cât nu o vor face pe calea iubirii divine, nu vor ajunge la adevărata înțelepciune conținută în viața nemuritoare a sufletului. (139, 67-70)

Extinderea necesară a conștiinței omului

45. De la început, i-am acordat omului libertatea gândirii. Totuși, el a fost întotdeauna sclav — uneori din fanatism, iar în alte cazuri ca sclav al viziunilor greșite asupra lumii ale faraonului și ale împăratului. Acesta este motivul pentru care, în această perioadă, el este orbit de libertatea pe care Spiritul o dobândește acum și de lumina care i se prezintă ochilor. Căci mintea lui nu este încă obișnuită cu această libertate.

46. Omul își diminuase puterea de înțelegere a spiritualului și, de aceea, a căzut în fanatism, a mers pe căi întortocheate și a fost ca o umbră a voinței altora.

47. Și-a pierdut libertatea, nu mai era stăpân nici pe sine, nici pe gândurile sale.

48. Dar acum a venit epoca Luminii, timpul în care trebuie să vă rupeți lanțurile și să vă întindeți aripile pentru a vă înălța liberi în infinit, în dorința de adevăr. (239, 4-7)

49. Secolul în care trăiți prezintă două aspecte: unul este dezvoltarea rațiunii, iar celălalt este stagnarea spirituală.

50. Într-adevăr, Lumina divină strălucește asupra facultăților intelectuale și de aceea din ele izvorăște marea mea inspirație, ale cărei roade uimesc omenirea; căci intelectul tânjește acum după libertate și lărgirea cunoașterii. Omul se adâncește în studiul naturii, cercetează, descoperă, se bucură, se minunează, dar nu este niciodată indecis.

51. Totuși, ori de câte ori în el se ridică gândul de a clarifica relația cu

spiritualul, cu adevărul care se află dincolo de materia cunoscută de el, el este temător, îi este frică să pătrundă în necunoscut, în ceea ce consideră interzis, în ceea ce (după părerea lui) revine doar ființelor înalte și demne de cercetarea tainelor lui Dumnezeu.

52. Aici s-a dovedit slab și nechibzuit, incapabil să depășească prin forța voinței prejudecățile care îl țin pe loc. Aici s-a arătat că este sclavul unor interpretări distorsionate.

53. Dezvoltarea inteligenței umane nu va fi niciodată completă atâta timp cât aceasta nu se dezvoltă și pe planul sufletesc. Conștientizați cât de mare este întârzierea sufletului vostru, pentru că v-ați dedicat doar cunoașterii vieții pământești.

54. Omul este sclavul voinței altora, victimă a blestemelor, condamnărilor și amenințărilor. Dar ce s-a obținut cu asta? Că renunță la toate dorințele sale de a înțelege și de a dobândi cea mai înaltă cunoaștere pe care omul ar trebui să o posede; că se împiedică singur să poată clarifica ceea ce, în mod absurd, a considerat întotdeauna un mister: viața spirituală.

55. Credeți că viața sufletului va rămâne pentru totdeauna un mister pentru omul de pe pământ? Dacă gândiți astfel, vă aflați într-o mare eroare. Adevărat, vă spun, atâta timp cât nu vă cunoașteți originea și nu știți nimic despre ceea ce se referă la spirit, veți fi, în ciuda tuturor progreselor științelor voastre, doar niște creaturi care locuiesc într-o lume săracă, printre plante și animale. Veți continua să vă luptați în războaiele voastre, iar durerea va continua să domnească asupra vieții voastre.

56. Dacă nu descoperiți ce purtați în ființa voastră și nici nu descoperiți în aproapele vostru fratele spiritual care locuiește în fiecare – vă puteți iubi cu adevărat? Nu, copii ai oamenilor, chiar dacă spuneți că Mă cunoașteți și Mă urmați. Dacă înțelegeți învățătura Mea în mod superficial, credința voastră, cunoașterea voastră și iubirea voastră vor fi false. (271, 39-45)

57. În Mine, oamenii vor găsi curajul de a se elibera de jugul ignoranței lor.

58. Cum puteți spera că va fi pace pe pământ și că războaiele vor înceta, că oamenii se vor reînnoi și păcatul va scădea, dacă nu au cunoaștere spirituală, care este condiția prealabilă, originea și temelia vieții?

59. Adevărat vă spun că, atâta timp cât nu înțelegeți și nu urmați adevărul Meu, existența voastră pe pământ va fi ca o clădire construită pe nisip mișcător. (273, 24-26)

60. Eu îi spun omului că el însuși este un necunoscut pentru sine, pentru că nu a pătruns în interiorul său, pentru că nu-și cunoaște taina, pentru că nu-și cunoaște adevărata esență. Dar Eu vreau să-l învăț în acest timp conținutul cărții care a fost atât de mult timp închisă pentru el, unde sunt păstrate toate

tainele pe care v-am promis deja în „A doua epocă” să vi le dezvălui cu lumina Spiritului Meu.
61. Acum vă veți cunoaște cu adevărat și veți pătrunde în interiorul spiritului vostru. Atunci veți putea spune că începeți să știți cine sunteți.
62. Omul își va cunoaște originea, destinul, misiunea, capacitățile și întreaga viață infinită și eternă care trăiește și se țese în jurul lui. El nu va mai putea să-și rănească aproapele, nu va mai putea să pună în pericol existența semenilor săi și nici nu va îndrăzni să pângărească ceva din tot ceea ce îl înconjoară, pentru că a ajuns la conștientizarea faptului că totul este sfânt.
63. El va recunoaște ceea ce conține și ascunde sufletul său și atunci va avea o idee clară și o credință profundă că — întrucât sufletul este minunat — și lăcașul pe care Tatăl său i l-a pregătit în eternitate trebuie să fie minunat. (287, 4-6)

Capitolul 37 – Înțelegerea corectă a textelor biblice

Interpretarea cuvintelor și promisiunilor biblice

1. Oamenii s-au dedicat studiului Vechiului Testament, chinuindu-și mintea în încercarea de a cerceta și interpreta profețiile și promisiunile . Cei care s-au apropiat cel mai mult de adevăr sunt cei care au descoperit sensul spiritual al învățăturilor Mele. Căci cei care se țin cu încăpățânare de interpretarea pământească și materială și nu înțeleg sau nu vor să găsească sensul spiritual al revelațiilor Mele vor trebui să sufere confuzii și dezamăgiri, așa cum a suferit poporul evreu când a venit Mesia, pe care și-l imaginase și îl așteptase într-un alt fel decât cum l-a arătat realitatea. (13, 50)
2. Ideea greșită pe care omul și-a făcut-o în vremurile de început despre dreptatea Mea va dispărea definitiv, pentru a face loc cunoașterii adevărate a acesteia. Dreptatea divină va fi înțeleasă în cele din urmă ca lumina care izvorăște din iubirea desăvârșită care există în Tatăl vostru.
3. Acel Dumnezeu pe care oamenii îl considerau răzbunător, crud, răzbunător și neîndurător va fi perceput din adâncul inimii ca un Tată care iartă jignirile copiilor Săi, ca un Tată care îl convinge cu dragoste pe păcătos, ca un Judecător care, în loc să-l condamne pe cel care a greșit grav, îi oferă acestuia o nouă șansă de mântuire.
4. Câte imperfecțiuni Mi-au atribuit oamenii în ignoranța lor, pentru că M-au considerat capabil să simt mânie, deși mânia este doar o slăbiciune umană! Dacă profeții v-au vorbit despre „mânia sfântă a Domnului”, vă spun acum că trebuie să interpretați acea expresie ca fiind dreptate divină.
5. Oamenii din „Timpul Primului” nu ar fi înțeles o altă modalitate de

exprimare, și nici cei dezlănțuiți sau desfrânații nu ar fi luat în serios avertismentele profeților, dacă aceștia nu le-ar fi vorbit în acea formă. Era necesar ca inspirația mesagerilor Mei să fie exprimată în cuvinte care să impresioneze mintea și inima acelor oameni cu o dezvoltare spirituală redusă. (104, 11-14)

6. Scrierile „Timpului Primar" au transmis istoria poporului Israel și au păstrat numele copiilor săi, succesele și greșelile sale, faptele sale de credință și slăbiciunile sale, gloria și căderile sale, pentru ca această carte să vorbească fiecărei noi generații despre evoluția acelui popor în venerarea lui Dumnezeu. Această carte a transmis atât numele patriarhilor, care iubeau virtutea și dreptatea, modelele de tărie a credinței, cât și numele profeților, vizionarilor viitorului, prin gura cărora Domnul vorbea întotdeauna când Își vedea poporul la marginea unui pericol. De asemenea, ea a transmis numele celor corupți, ai trădătorilor, ai celor neascultători, pentru că fiecare întâmplare, fiecare exemplu este o învățătură și, uneori, un simbol.

7. Când locuiam printre oameni în Isus, am folosit esența acelor scrieri, sensul acelor opere, doar atunci când era necesar, pentru a transmite învățătura Mea; nu am lăudat niciodată aspectul material și lipsit de conținut. Nu vă amintiți că am menționat pe dreptul Abel, că am lăudat răbdarea lui Iov și am adus aminte de înțelepciunea și slava lui Solomon? Nu v-am amintit oare în multe ocazii de Avraam și nu v-am vorbit despre profeți, și nu v-am spus oare, referindu-mă la Moise, că nu am venit să desființez Legea pe care el o primise, ci să o împlinesc? (102, 31-32)

8. Trebuie să studiați revelațiile divine pe care vi le-am dat în toate timpurile, trebuie să înțelegeți limbajul figurat în care vi s-a vorbit, trebuie să vă sensibilizați astfel simțurile spirituale, pentru a recunoaște care este Cuvântul lui Dumnezeu și care este cuvântul omului, pentru a descoperi sensul învățăturilor Mele.

9. Numai dintr-un punct de vedere spiritual veți putea găsi interpretarea corectă și veridică a Cuvântului Meu — atât a celui pe care vi l-am trimis prin profeți, cât și a celui pe care vi l-am lăsat prin Isus, sau a acestui Cuvânt pe care vi-l dau prin intermediul purtătorilor de cuvânt ai „Trei-timpului".

10. Când această umanitate va fi găsit odată adevăratul sens al Legii, al învățăturii, al profețiilor și al revelațiilor, ea va fi descoperit ceea ce este mai frumos și mai profund în ceea ce privește existența sa.

11. Atunci oamenii vor cunoaște adevărata dreptate, iar inima lor va întrezări adevăratul cer; atunci veți ști și voi ce este ispășirea, purificarea și repararea. (322, 39-42)

12. Scrierile din vremurile trecute v-ar putea revela ceea ce vă repet astăzi; dar omul a îndrăznit să

falsifice adevărurile Mele pentru a le răspândi denaturate. Și astfel aveți acum o umanitate bolnavă sufletește, obosită și singură.

13. De aceea, chemarea Mea de trezire se face auzită prin intermediul purtătorului de cuvânt, pentru că nu vreau să ajungeți în confuzie. (221, 14-15)

14. Dacă scrierile ucenicilor Mei, care v-au lăsat moștenire Cuvântul Meu în „A Doua Epocă", ajung în mâinile voastre denaturate, Eu voi face în așa fel încât să recunoașteți care sunt cuvintele adevărate ale lui Isus. Spiritul vostru le va recunoaște ca fiind false pe cele care nu sunt în armonie cu concertul divin al iubirii Mele. (24, 19)

15. Omul nu a fost niciodată lipsit de revelațiile Mele, care sunt lumina Spiritului; dar s-a temut să le pătrundă. Acum vă întreb: ce puteți ști despre adevăr și despre eternitate, dacă evitați cu încăpățânare spiritualul?

16. Priviți interpretarea materialistă pe care ați dat-o revelațiilor Mele din prima și a doua „epocă", deși ele vorbesc doar despre divin și spiritual. Vedeți cum confundați natura materială cu cea spirituală, cu ce lipsă de respect transformați profunzimea în superficialitate și înălțimea în josnicie. Dar de ce ați făcut acest lucru? Pentru că, în dorința de a face ceva în lucrarea lui Dumnezeu, căutați modalitatea de a adapta învățătura Mea la viața voastră pământească, la confortul vostru uman, care vă stă cel mai mult la inimă. (281, 18-19)

17. În acest timp, voi face ca învățătura pe care v-am dat-o în „Al Doilea Timp" și pe care mulți nu au înțeles-o, iar alții au uitat-o, să fie înțeleasă de toți și, în plus, să fie urmată pe baza noilor mele învățături. (92, 12)

18. Lumina Duhului Meu Sfânt coboară asupra voastră; dar de ce Mă reprezentați sub forma unui porumbel? Acele imagini și simboluri nu mai trebuie venerate de noii Mei ucenici.

19. Înțelegeți învățătura Mea, poporule: în acea „A doua Epocă", Duhul Meu Sfânt S-a manifestat la botezul lui Iisus sub forma unui porumbel, deoarece această pasăre seamănă în zborul ei cu suflarea Duhului, albul ei vorbește despre puritate, iar în privirea ei blândă și blândă se află o strălucire a inocenței.

20. Cum s-ar fi putut face înțeles divinul acelor oameni neinstruiți, dacă nu s-ar fi recurs la chipurile ființelor care le erau cunoscute în lume?

21. Hristos, care vă vorbește în acest moment, a fost reprezentat printr-un miel, și chiar Ioan M-a văzut astfel în viziunea sa profetică. Toate acestea se datorează faptului că, dacă Mă căutați în fiecare dintre lucrările Mele, veți găsi întotdeauna în întreaga creație o imagine a Creatorului vieții. (8, 1-3) 22.

Odată v-am spus că mai ușor ar trece un cămilă prin urechea unui ac

decât să intre un bogat zgârcit în Împărăția Cerurilor. Astăzi vă spun că acele inimi trebuie să se elibereze de egoismul lor și să practice iubirea de aproapele față de semenii lor, pentru ca sufletul lor să poată trece pe calea îngustă a mântuirii. Nu este necesar să vă eliberați de bunuri și avere, ci doar de egoism. (62, 65)

23. În prezent, Eu reconstruiesc templul la care M-am referit când le-am spus ucenicilor Mei, care priveau cu admirație Templul lui Solomon: „Adevărat vă spun că nu va rămâne piatră pe piatră din el, dar Eu îl voi reconstrui în trei zile."

24. Am vrut să spun prin aceasta că orice cult exterior, oricât de fastuos ar părea oamenilor, va dispărea din inimile oamenilor și că Eu voi ridica în locul lui adevăratul templu spiritual al divinității Mele d . Acum este „A treia epocă", adică a treia zi în care voi încheia reconstrucția templului Meu. (79, 4)

25. Dumnezeu nu are formă, căci dacă ar avea-o, ar fi o ființă limitată, așa cum este cea umană, și atunci nu ar mai fi Dumnezeu.

26. „Tronul" Său este desăvârșirea, dreptatea, iubirea, înțelepciunea, puterea creatoare, eternitatea.

27. „Raiul" este fericirea supremă pe care o atinge un suflet pe calea sa spre desăvârșire, când se înalță atât de sus în înțelepciune și iubire, încât atinge un grad de puritate la care niciun păcat și nicio durere nu mai pot ajunge.

28. Când profeții mei vorbeau despre viața spirituală, o făceau uneori prin intermediul unor forme de manifestare umane și al unor obiecte cunoscute de voi.

29. Profeții au văzut tronuri asemănătoare cu cele ale regilor de pe pământ — cărți, ființe cu înfățișare umană, palate cu draperii, sfeșnice, Mielul și multe alte figuri. Dar astăzi trebuie să înțelegeți că toate acestea nu erau decât o imagine, un simbol, care cuprindea un sens divin, o revelație care trebuia exprimată pentru voi într-o formă picturală, deoarece nu erați în stare să înțelegeți una mai înaltă.

30. Acum a sosit timpul să interpretați corect sensul tuturor parabolelor și învățăturilor Mele, pe care vi le-am revelat prin simboluri, pentru ca semnificația să pătrundă în spiritul vostru și forma simbolică să dispară.

31. Când veți ajunge la această înțelegere, credința voastră va fi adevărată, deoarece o veți fi întemeiat pe adevăr. (326, 37-42)

32. Dacă toți cei chemați s-ar grăbi la masa Domnului, unde se servește hrana care hrănește sufletul, aceasta ar fi plină; dar nu toți cei invitați au venit.

33. Este în firea omului să nu aprecieze binefacerile lui Dumnezeu și, de aceea, ați văzut pe mulți dintre semenii voștri respingându-vă atunci când le-ați adresat chemarea.

34. Dar Eu vă spun că acești puțini care se așează la masa Mea și Mă ascultă cu stăruință pentru a învăța de la Mine vor fi cei care vor face cunoscută mulțimilor măreția

Cuvântului Meu, sensul acestei învățături, care cheamă oamenii să reconstruiască o lume care a ajuns la sfârșitul ei și să facă loc uneia mai strălucitoare și mai înalte. (285, 33 35)

Revelația lui Iisus prin apostolul Ioan

35. Totul este scris în Cartea celor Șapte Peceți, care se află în Dumnezeu și a cărei existență a fost revelată omenirii prin apostolul și profetul Ioan.

36. Conținutul acelei cărți v-a fost revelat numai de Mielul Divin, căci nici pe pământ, nici în ceruri nu exista un spirit drept care să vă poată explica tainele profunde ale iubirii, vieții și dreptății lui Dumnezeu. Dar Mielul Divin, care este Hristos, a desfăcut sigiliile care închideau Cartea Vieții, pentru a le revela conținutul copiilor Săi. (62, 30)

37. Dacă Cartea Apocalipsei lui Ioan a fost considerată de unii un mister impenetrabil și privită de alții într-o interpretare eronată, aceasta se datorează faptului că omenirea nu a atins încă spiritualizarea necesară pentru a înțelege ceea ce este prezentat acolo; și vă pot spune, de asemenea, că nici măcar profetul căruia i-a fost inspirată nu a înțeles-o.

38. Ioan a auzit și a văzut, și când a aflat că i s-a poruncit să o scrie, a ascultat îndată; dar a înțeles că acel mesaj era destinat oamenilor care urmau să vină mult timp după el. (27, 80-81)

39. Când își vor îndrepta oamenii atenția asupra a ceea ce a lăsat în scris ucenicul meu iubit? Ciudat este modul în care este scrisă revelația sa, misterios este sensul ei, profunde până la nemăsurat sunt cuvintele sale. Cine le va putea înțelege?

40. Oamenii care încep să se intereseze de Apocalipsa lui Ioan se adâncesc în ea, o interpretează, o observă și o studiază. Unii se apropie puțin de adevăr, alții cred că au descoperit sensul Apocalipsei și îl vestesc întregii lumi; alții sunt confuzi sau prea obosiți pentru a cerceta mai departe și, în cele din urmă, neagă orice sens divin al acelui mesaj.

41. Ucenici ai „Trei-timpului”, acum vă spun că, dacă aveți cu adevărat dorința de a intra în acest sanctuar și de a cunoaște adevăratul sens al acelor revelații, trebuie să vă familiarizați cu rugăciunea de la spirit la spirit — tocmai aceea pe care Ioan a practicat-o în exilul său.

42. Trebuie să înțelegeți mai întâi că revelația divină, deși este reprezentată prin figuri și imagini pământești, se referă în ansamblu la sufletul omului, la dezvoltarea lui, la luptele lui, la ispitele și căderile lui, la profanările și neascultările lui. Ea vorbește despre dreptatea Mea, despre înțelepciunea Mea, despre Împărăția Mea, despre dovezile Mele de iubire și despre comunicarea Mea cu oamenii,

despre trezirea lor, despre înnoirea lor și, în cele din urmă, despre spiritualizarea lor.

43. V-am revelat acolo călătoria spirituală a umanității, împărțită în perioade de timp, pentru ca voi să înțelegeți mai bine evoluția sufletului.

44. Așadar, ucenici, întrucât revelația se referă la viața voastră spirituală, este potrivit să o studiați și să o priviți dintr-o perspectivă spirituală; căci dacă doriți să o interpretați doar pe baza evenimentelor pământești, veți ajunge, ca mulți alții, în confuzie.

45. Este adevărat că multe evenimente pământești au legătură cu împlinirea acelei revelații și vor avea această legătură și în viitor. Dar trebuie să știți că întâmplările și semnele conținute în ea sunt, de asemenea, figuri, imagini și exemple menite să vă ajute să înțelegeți adevărul Meu și să vă împliniți destinul, să vă înălțați spre Mine pe calea purității sufletului, pentru care ucenicul Meu Ioan v-a lăsat un exemplu strălucitor, el care a devansat omenirea cu milenii în dialogul de la spirit la spirit cu Domnul său. (309, 47-51)

Capitolul 38 – Cele trei perioade de revelație și cele șapte epoci ale sigiliilor

Dependența dezvoltării de revelațiile lui Dumnezeu

1. În toate cele trei perioade în care am împărțit evoluția umanității, v-am arătat cu lumina Mea aceeași cale dreaptă și îngustă pentru înălțarea sufletului, singura cale a iubirii, a adevărului și a dreptății.

2. V-am condus de la învățătură la învățătură, de la revelație la revelație, până când a venit acest timp în care vă spun că vă puteți uni deja cu Mine de la spirit la spirit. Ar fi putut omenirea să se unească în acest fel în „Prima Epocă”? — Nu, ea a fost nevoită să se ajute cu cultul material, cu riturile și ceremoniile, cu sărbătorile tradiționale și simbolurile, pentru a se putea simți aproape de Divin și de Spiritual. Din această incapacitate de a se apropia de spiritual, de a se înălța către Divin, de a recunoaște ceea ce se află mai adânc și de a elucida misterele, au apărut diferitele religii, fiecare corespunzând gradului de înapoiere spirituală sau de progres spiritual al oamenilor, unele fiind mai atașate de adevăr decât altele, unele fiind mai spiritualizate decât altele, dar toate tindând spre același scop. Aceasta este calea pe care sufletele o parcurg de-a lungul secolelor și epocilor — calea spre care indică diferitele religii. Unele au avansat doar cu mare încetinire, altele s-au oprit, iar altele s-au rătăcit și s-au pătimit. (12, 92-93)

3. Astăzi vin în Spirit și, adevărat, vă spun: unii cred că v-am fost mai

aproape în vremurile de început decât astăzi. Se înșeală, pentru că m-am apropiat tot mai mult de voi cu fiecare venire.

4. Amintiți-vă că în „Prima Epocă” M-am așezat pe un munte și de acolo v-am trimis Legea Mea cioplită în piatră. În „A doua epocă”, am părăsit înălțimile muntelui și am coborât în văile voastre, făcându-Mă om pentru a trăi printre voi. Iar în epoca de astăzi, pentru a fi și mai aproape de voi, am făcut din inima voastră locuința Mea, pentru a Mă revela acolo și a vorbi oamenilor din interiorul ei. (3, 31)

5. Înțelegeți acum că am împărțit revelația Mea divină în trei mari perioade de timp.

6. A fost în copilăria spirituală a omenirii, când Tatăl i-a dat Legea și i-a promis un Mesia care îi va deschide poarta către o nouă epocă.

7. Mesia a fost Hristos, care a venit la oameni când aceștia se aflau în tinerețea lor spirituală. El i-a învățat pe oameni o modalitate superioară de a împlini Legea pe care o primiseră mai înainte de la Tatăl și pe care nu știau să o împlinească. „Cuvântul” lui Dumnezeu a vorbit prin buzele lui Iisus, de aceea vă spun că lumea a continuat să audă vocea și porunca Tatălui său prin învățătura iubirii Maestrului desăvârșit.

8. La rândul său, Iisus le-a oferit oamenilor să le trimită „Duhul Adevărului”, pentru ca acesta să le facă să înțeleagă tot ceea ce nu înțeleseseră din învățătura Sa.

9. Ei bine, popor iubit — acest cuvânt simplu și modest pe care îl auziți în prezent este vocea Duhului Adevărului, este Lumina spirituală a lui Dumnezeu care se revarsă în ființa voastră, pentru ca voi să vă deschideți ochii către Noua Epocă. Această Lumină, care vă face să înțelegeți treptat toate revelațiile Maestrului vostru, este Lumina Tatălui vostru, a Duhului Sfânt, care surprinde omenirea pe un nivel superior de dezvoltare sufletească, adică în timp ce aceasta se apropie de maturitate, pentru a înțelege revelațiile lui Dumnezeu.

10. În tot ceea ce vă revelează această Lumină, veți primi învățătura Tatălui; căci „Cuvântul” este în Mine, iar Duhul Sfânt este propria Mea Înțelepciune. (132, 10-15)

11. În vremurile trecute nu v-am vorbit astfel. În „Prima Epocă”, Legea a luminat sufletul uman; în „A Doua Epocă”, Hristos a luminat inima omului prin lumina iubirii. Astăzi, lumina Duhului Sfânt vă luminează sufletul pentru a-l înălța deasupra a tot ceea ce este uman.

12. De la același Dumnezeu ați primit aceste trei mesaje, iar între ele a trecut o epocă — timpul necesar pentru dezvoltarea sufletului, pentru ca acesta să poată primi noul mesaj sau noua învățătură.

13. Acum puteți înțelege de ce v-am numit „discipolii Duhului Sfânt”. (229, 50-52)

14. Dacă v-aș fi spus totul în primele revelații, nu ar fi fost necesar ca Maestrul, Mesia, să vă învețe noi învățături, nici ca în acest timp să vină Duhul Sfânt pentru a vă arăta splendoarea vieții spirituale.
15. De aceea vă spun să nu vă agățați de ceea ce v-a fost revelat în vremurile trecute, ca și cum ar fi fost ultimul cuvânt al învățăturii Mele.
16. Am venit din nou la oameni și, de-a lungul timpului, M-am manifestat prin capacitatea lor de înțelegere, și încă vă pot spune că ultimul Meu cuvânt nu a fost încă rostit.
17. Căutați întotdeauna în Cartea mea a Înțelepciunii ultimul cuvânt, noua pagină care vă dezvăluie sensul, conținutul a ceea ce v-a fost dat mai înainte, pentru ca voi să fiți cu adevărat ucenicii Mei. (149, 44-45)

Cele trei testamente ale lui Dumnezeu

18. Moise, Iisus și Ilie — aceasta este calea pe care Domnul a trasat-o pentru om, pentru a-l ajuta să se înalțe spre Împărăția păcii, a luminii și a desăvârșirii.
19. Simțiți în viața voastră prezența mesagerilor Domnului. Niciunul dintre ei nu a murit; toți trăiesc pentru a lumina calea oamenilor care s-au rătăcit și pentru a-i ajuta să se ridice din căderile lor, precum și pentru a-i întări, astfel încât să se dedice cu iubire încercărilor de ispășire a vinovăției lor.
20. Recunoașteți lucrarea pe care Moise a îndeplinit-o pe pământ prin inspirația lui Iehova. Cercetați în profunzime învățătura lui Isus, prin care a vorbit „Cuvântul Divin”, și căutați sensul spiritual al noii Mele revelații, a cărei epocă este reprezentată de Ilie. (29, 20 22)
21. Dacă în „A doua epocă” nașterea Mea ca om a fost o minune, iar învierea Mea spirituală după moartea Mea fizică a fost o altă minune — adevărat, vă spun — atunci revelația Mea în această epocă prin intermediul unei minți umane este o minune spirituală.
22. Profețiile Mele se vor împlini în această epocă până la ultima. Vă las cele trei testamente ale Mele, care formează unul singur.
23. Cine L-a cunoscut pe Tatăl mai înainte ca iubire, jertfă și iertare, să-L cunoască pe deplin în acest timp, pentru ca să-L iubească și să-L venereze, în loc să se teamă de dreptatea Lui.
24. Dacă în „Primul Timp” ați respectat Legea, ați făcut-o din teamă că dreptatea divină v-ar pedepsi; de aceea v-am trimis „Cuvântul Meu”, ca să recunoașteți că Dumnezeu este Iubire.
25. Astăzi, Lumina Mea vine la voi, pentru ca voi să nu vă rătăciți și să puteți ajunge la capătul drumului, rămânând fideli Legii Mele. (4, 43-47)
26. Noile Mele învățături sunt confirmarea celor pe care vi le-am dat în „A doua perioadă”, dar ele sunt și mai cuprinzătoare. Luați

aminte: pe atunci vorbeam inimii oamenilor, acum însă vorbesc spiritului.

27. Nu neg niciunul dintre cuvintele pe care vi le-am dat în trecut — dimpotrivă, le dau împlinirea cuvenită și interpretarea corectă. La fel, le-am spus atunci fariseilor, care credeau că Iisus voia să distrugă Legea: „Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau profețiile — dimpotrivă, vin să le împlinesc." Cum aș putea să neg acea Lege și profețiile, când ele sunt temelia Templului care trebuia ridicat în inimile oamenilor în trei epoci, și anunțul venirii Mele în lume? (99, 24-25)

28. Astăzi vă spun din nou: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața", și dacă căutați sensul cuvântului Meu în acest timp, veți găsi în el Legea eternă a iubirii, tocmai acea cale pe care v-am arătat-o pe pământ.

29. Pe atunci, mulți credeau că Hristos a greșit calea și a denaturat Legea. De aceea L-au combătut și L-au persecutat. Dar adevărul se impune întotdeauna, ca lumina soarelui împotriva întunericului. Acum, cuvântul Meu va fi din nou combătut, pentru că unii cred că găsesc în sensul său contradicții, neclarități și erori. Dar lumina sa va străluci din nou în întunericul acestui timp, iar omenirea va recunoaște că calea și legea pe care vi le-am revelat sunt aceleași ca în acel timp și vor fi întotdeauna. (56, 69 70)

30. Această învățătură este calea către viața veșnică; oricine descoperă în această învățătură o forță înălțătoare și desăvârșire va ști să o unească cu cea pe care v-am învățat-o când eram pe pământ, deoarece esența lor este aceeași.

31. Cine nu știe să găsească adevărul conținut în învățăturile Mele va putea chiar să afirme că această învățătură nu duce la același scop ca învățăturile lui Iisus; sufletele orbit de interpretări greșite sau tulburate de fanatismul religios nu vor putea înțelege imediat adevărul acestor revelații. Ele trebuie să parcurgă o cale a încercărilor pentru a se elibera de mentalitatea pământească care le împiedică să înțeleagă și să împlinească porunca Mea, care vă învață să vă iubiți unii pe alții. (83, 42-43)

32. În zadar vor spune mulți oameni că această învățătură este nouă sau că nu are nicio legătură cu revelațiile divine care v-au fost date în vremurile trecute. Vă asigur că tot ceea ce v-am spus în acest timp prin intermediul rațiunii umane își are rădăcinile și fundamentele în ceea ce v-a fost deja vestit profetic în Prima și a Doua Epocă.

33. Dar confuzia despre care vă vorbesc va veni din faptul că cei care au interpretat acele revelații au impus oamenilor interpretările lor, iar acestea erau parțial corecte și parțial eronate. De asemenea, se va întâmpla pentru că acea lumină spirituală a învățăturilor Mele a fost

ascunsă oamenilor și uneori a fost dată într-o formă denaturată. De aceea, astăzi, când a sosit timpul în care lumina Mea vă eliberează din întunericul ignoranței voastre, mulți oameni au negat că aceasta poate fi lumina adevărului, deoarece, în opinia lor, nu se potrivește cu ceea ce v-am învățat mai înainte.

34. Vă asigur că niciunul dintre cuvintele Mele nu se pierde și că oamenii din acest timp vor afla ce v-am spus de fapt în vremurile trecute. Când lumea va cunoaște spiritualismul, va spune: „Într-adevăr, toate acestea le-a spus deja Iisus!”

35. Într-adevăr, v-am spus deja totul, chiar dacă, dintre adevărurile revelate, v-am vestit doar elementele fundamentale ale acestora. Vi le-am lăsat ca să învățați să le înțelegeți treptat, pentru că în acea vreme omenirea nu era încă capabilă să înțeleagă tot ceea ce vă arăt acum în întregime. (155, 24-27)

A treia epocă

36. Aceasta este „A Treia Epocă”, în care v-am predat lecția menită să unească spiritual omenirea. Căci voința Mea este ca limbile, rasele și ideologiile diferite să nu mai fie un obstacol în calea unirii lor. Esența spirituală din care am creat un spirit este aceeași pe care o posedă toți, iar substanțele din care este compus sângele care curge prin venele oamenilor sunt aceleași la toți. De aceea, toți sunt egali și demni de Mine, și pentru toți am venit din nou. (95, 9)

37. Schimbările pe care le va suferi viața umană vor fi atât de mari, încât vi se va părea că o lume se sfârșește și alta se naște.

38. Așa cum, în toate timpurile, viața omului a fost împărțită în epoci sau ere, și fiecare dintre acestea s-a distins prin ceva — fie prin descoperirile sale, prin revelațiile divine pe care le-a primit, prin dezvoltarea sa în sensul frumosului, pe care omul îl numește „artă”, sau prin știința sa — tot așa, perioada care începe acum, epoca care deja răsare ca o nouă zori, va fi marcată de dezvoltarea darurilor spirituale — acea latură a ființei voastre pe care ar fi trebuit să o cultivați pentru a vă scuti de atâtea rele, dar pe care ați amânat-o mereu pentru mai târziu.

39. Nu credeți că viața umană se poate transforma complet dacă dezvoltă spiritualitatea, își dezvăluie darurile spirituale și pune în aplicare legea dictată în această lume de conștiință?

40. În curând, toate popoarele vor înțelege că Dumnezeu le-a vorbit în fiecare epocă, că revelațiile divine au fost scara pe care Domnul a coborât-o către oameni, pentru ca aceștia să poată urca spre El.

41. Unii vor numi această nouă epocă epoca luminii, alții epoca Duhului Sfânt, iar alții epoca adevărului. Dar Eu vă spun că va fi epoca dezvoltării sufletești

ascendente, a restaurării spirituale, a recuperării.

42. Aceasta este epoca pe care de mult timp am dorit să o văd trăind în inima omului, dar care a fost continuu combătută și distrusă de el însuși — o epocă a cărei luminozitate este văzută de toți și sub a cărei lumină se unesc toți copiii Domnului: nu într-o comunitate religioasă de oameni care îi primește pe unii și îi respinge pe alții, care își trâmbițează propria adevăr și îl neagă altora, care folosește arme nedemne pentru a se impune sau care oferă întuneric în loc de lumină. (135, 53-54, 57-59)

43. Aceasta este „A Treia Epocă", în care sufletul omului trebuie să se elibereze de lanțurile materialismului. Aceasta va aduce cu sine lupta dintre viziunile asupra lumii, care va fi mai aprigă decât orice a cunoscut istoria umanității.

44. Corupția, egoismul, mândria, viciul, minciuna și tot ceea ce v-a umbrit viața vor cădea ca niște idoli spart la picioarele celor care i-au venerat, pentru a face loc smereniei. (295, 64-65)

Cele șapte epoci ale istoriei mântuirii

45. Prima dintre aceste etape de dezvoltare spirituală în lume este reprezentată de Abel, primul slujitor al Tatălui, care i-a adus lui Dumnezeu jertfa sa de ardere. El este simbolul jertfei. Invidia s-a ridicat împotriva lui.

46. A doua etapă este reprezentată de Noe. El este simbolul credinței. El a construit arca din inspirație divină și a condus oamenii în ea pentru a-i salva. Împotriva lui s-a ridicat mulțimea cu îndoiala, batjocura și mentalitatea păgână. Totuși, Noe a lăsat în urmă sămânța credinței sale.

47. A treia perioadă este simbolizată de Iacov. El întruchipează puterea, el este Israel, cel Puternic. El a văzut în viziune scara cerească pe care voi toți veți urca pentru a vă „așeza la dreapta Creatorului". Împotriva lui s-a ridicat îngerul Domnului pentru a-i pune la încercare puterea și stăruința.

48. Al patrulea este simbolizat de Moise, el întruchipează Legea. El arată tablele pe care este scrisă pentru oamenii din toate timpurile. El a fost cel care, cu credința sa nemăsurată, a eliberat poporul pentru a-l conduce pe calea mântuirii spre Țara Promisă. El este simbolul Legii.

49. A cincea perioadă este reprezentată de Iisus, „Cuvântul Divin", „Mielul fără pată", care v-a vorbit în toate timpurile și va continua să vă vorbească. El este Iubirea, pentru care S-a făcut om, ca să trăiască în lumea oamenilor. El a suferit durerea acesteia, a arătat omenirii calea jertfei, a iubirii și a milostivirii, pe care aceasta trebuie să o urmeze pentru a ajunge la mântuirea de toate păcatele sale. El a venit ca Maestru pentru a învăța cum să trăiești în iubire, chiar dacă

provii dintr-un mediu modest, cum să mergi până la jertfa de sine și cum să mori iubind, iertând și binecuvântând. El întruchipează a cincea etapă, iar simbolul său este iubirea.

50. A șasea etapă este reprezentată de Ilie. El este simbolul Duhului Sfânt. El vine pe „carul său de foc” și aduce lumina tuturor națiunilor și tuturor lumilor care vă sunt necunoscute, dar Mie îmi sunt cunoscute, pentru că Eu sunt Tatăl tuturor lumilor și al tuturor creaturilor. Aceasta este etapa în care trăiți în prezent — cea a lui Ilie. Lumina lui este cea care vă luminează. El este reprezentantul acelor învățături care erau ascunse și care sunt revelate oamenilor în acest timp.

51. A șaptea etapă este întruchipată de însuși Tatăl. Este scopul final, punctul culminant al evoluției. În ea se află timpul harului, al șaptelea sigiliu.

52. Prin aceasta, misterul celor Șapte Peceți este dezvăluit. Acesta este motivul pentru care vă spun că epoca actuală conține a șasea pecete. Căci cinci dintre ele au trecut deja, a șasea este acum dezvăluită, iar a șaptea rămâne încă închisă, conținutul ei nu a venit încă, nu a sosit încă timpul ca această etapă să vină la voi. Când va fi ea acolo, vor domni harul, desăvârșirea și pacea. Dar pentru a ajunge la ele — câte lacrimi va mai trebui omul să verse pentru a-și purifica sufletul! (161, 54-61)

53. Cartea celor Șapte Peceți este istoria vieții voastre, a evoluției voastre pe Pământ, cu toate luptele, suferințele, conflictele și, în cele din urmă, victoria Binelui și a dreptății , a iubirii și a spiritualizării asupra pasiunilor materialismului.

54. Credeți cu adevărat că totul tinde spre un scop spiritual și etern, pentru ca voi să acordați fiecărei lecții locul cuvenit.

55. Atâta timp cât vă luminează Lumina celui de-al șaselea sigiliu, va fi o perioadă de conflict, de renunțare și de purificare; dar când această perioadă va trece, veți fi ajuns într-o nouă etapă, în care cel de-al șaptelea sigiliu vă va aduce noi revelații. Cât de mulțumită și fericită va primi noua epocă sufletul celui care a fost găsit curat și pregătit. Atâta timp cât al șaselea sigiliu vă luminează, trupul și sufletul se vor purifica. (13, 53-55)

56. Cartea care a fost sigilată în cer s-a deschis în capitolul al șaselea. Este Cartea celor Șapte Peceți, care conține înțelepciune și judecată și care a fost desigilată din dragostea Mea pentru voi, pentru a vă revela învățăturile sale profunde.

57. Omul a trăit pe pământ de-a lungul a cinci epoci, încurajat de suflul divin al Spiritului. Cu toate acestea, el nu a înțeles sensul spiritual al vieții, scopul existenței sale, destinul său și esența sa. Totul era un mister impenetrabil atât pentru mintea sa, cât și pentru sufletul său, o carte sigilată al cărei

conținut nu era în stare să-l descifreze.

58. El bănuia vag viața spirituală, dar fără a cunoaște cu adevărat scara evoluției care apropie ființele de Dumnezeu. El nu-și cunoștea misiunea sa foarte înaltă pe pământ și nici virtuțile și darurile care aparțin spiritului său pentru a învinge în lupte, a se ridica deasupra nevoilor umane și a se desăvârși sufletește, pentru a locui în Lumina Eternă.

59. Era necesar ca Cartea divină să fie deschisă și oamenii să-i contemple conținutul, pentru a se putea salva din întunericul ignoranței, care este originea tuturor relelor existente în lume. Cine putea deschide această carte? Oare teologul, omul de știință sau filosoful? Nu, nimeni, nici măcar sufletele drepte nu v-ar fi putut dezvălui conținutul ei, pentru că ceea ce păstra cartea era Înțelepciunea lui Dumnezeu.

60. Numai Hristos, „Cuvântul", El singur, Iubirea Divină putea face acest lucru; dar chiar și atunci era necesar să se aștepte până când oamenii ar fi fost capabili să primească mesajul divin, fără a fi orbiți de strălucirea prezenței Mele spirituale. Astfel, omenirea a trebuit să treacă prin cinci etape de încercări, învățături, experiență și dezvoltare pentru a ajunge la maturitatea necesară care să-i permită să cunoască tainele pe care Cartea Înțelepciunii lui Dumnezeu le păstra pentru oameni.

61. Legea lui Dumnezeu, Cuvântul Său divin dat prin Hristos și toate mesajele profeților, mesagerilor și trimisiilor au fost sămânța care a menținut credința omenirii într-o promisiune divină, care a vestit întotdeauna lumină, mântuire și dreptate pentru toți oamenii.

62. Acum a sosit timpul așteptat pentru Marea Revelație, prin care veți înțelege tot ceea ce v-am revelat de-a lungul timpurilor și veți afla cine este Tatăl vostru, cine sunteți voi înșivă și care este motivul existenței voastre.

63. Acum este timpul în care, datorită dezvoltării sufletești pe care ați atins-o, încercărilor trăite și experienței acumulate, puteți primi de la Spiritul Meu către al vostru lumina înțelepciunii, care este păstrată în tezaurele Mele în așteptarea pregătirii voastre. Și întrucât omenirea a atins gradul de dezvoltare necesar pentru a primi mesajul Meu, i-am trimis prima rază a luminii Mele, care este aceasta, cea care i-a făcut pe oamenii neinstruiți și simpli, care îmi servesc drept purtători de cuvânt, să vorbească cu extaz.

64. Această rază de lumină a fost doar de natură pregătitoare, este ca lumina zorilor, când anunță noua zi. Mai târziu, lumina Mea va ajunge pe deplin la voi, vă va lumina existența și va înlătura chiar și ultima umbră de ignoranță, păcat și mizerie.

65. Acest timp, a cărui zori îi admirați în infinit, este a șasea epocă care răsare în viața spirituală

a umanității — era Luminii, a revelațiilor, a împlinirii vechilor profeții și a promisiunilor uitate. Este al șaselea sigiliu care, odată deschis, revarsă conținutul său de înțelepciune în sufletul vostru, într-un mesaj plin de dreptate, iluminare și revelație. (269, 10-18)

66. Discipolii, vreau ca virtuțile inimilor voastre să fie veșmintele care acoperă goliciunile sufletului vostru. Așa vă vorbește Duhul Mângâietor, care a fost promis în „A Doua Epocă".

67. Tatăl știa deja despre durerea și încercările care vor apăsa asupra umanității, precum și despre gradul de depravare pe care îl vor atinge oamenii. Venirea Mângâietorului înseamnă pentru voi deschiderea celui de-al șaselea sigiliu, adică începutul unei noi etape în evoluția umanității. Din acest moment, pentru toți oamenii este în vigoare o judecată divină; fiecare viață, fiecare faptă, fiecare pas va fi judecat cu strictețe. Este sfârșitul unei epoci, nu sfârșitul vieții.

68. Este sfârșitul vremurilor păcatului, și este necesar ca întregul conținut al acestui al șaselea sigiliu al Cărții lui Dumnezeu să se revarsă asupra sufletelor și să le smulgă din letargie, pentru ca omul să se ridice d itate și să experimenteze armonia sufletului său cu întreaga creație, și să se pregătească pentru timpul în care, prin Miel, va fi desfăcut al șaptelea sigiliu, care va aduce ultimele drojdii ale potirului suferinței, dar și triumful adevărului, al iubirii și al dreptății divine. (107, 17-19)

69. Vreau ca omenirea să se pregătească în acest timp, pentru ca, atunci când va fi deschis ultimul sigiliu, oamenii să-și dea seama de aceasta și să se grăbească să asculte și să înțeleagă conținutul noilor revelații. Vreau ca națiunile și popoarele să devină puternice pentru a face față suferințelor acelor zile.

70. Îi voi numi fericiți pe cei care vor ști să treacă prin încercările acelor vremuri și le voi da o răsplată pentru răbdarea și credința lor în puterea Mea, lăsându-i să fie strămoșii unei noi umanități. (111, 10-11)

71. Când al șaptelea sigiliu va fi deschis împreună cu celelalte șase, va rămâne închisă și acea carte care a fost judecata lui Dumnezeu asupra faptelor oamenilor, de la primul până la ultimul. Atunci Domnul va deschide o carte nouă, neinscripționată, pentru a consemna în ea învierea morților, eliberarea celor asupriți, înnoirea păcătoșilor și victoria binelui asupra răului. (107, 20)

Capitolul 39 – Israelul pământesc și cel spiritual

Misiunea istorică a Israelului, eșecul său

1. Adevărat vă spun că, dacă oamenii ar fi respectat Legea pe

care conștiința lor interioară le-o impunea, nu ar fi fost necesar să vă trimitem conducători sau profeți; nici nu ar fi fost necesar ca Domnul vostru să coboare la voi și ca Eu să trebuiască să-mi cioplesc Legea în piatră chiar în „Primul Timp” și să devin om și să mor ca om pe cruce în „Al Doilea Timp”.

2. Când am format un popor și l-am copleșit cu daruri de har, nu am făcut-o pentru ca el să se înalțe și să-i înjosească pe ceilalți, ci pentru ca el să fie un exemplu de supunere față de adevăratul Dumnezeu și un model de fraternitate între oameni.

3. Am ales acest popor pentru ca el să fie un instrument al voinței Mele pe pământ și un mesager al revelațiilor Mele, pentru ca el să-i invite pe toți să trăiască după Legea Mea și astfel întreaga omenire să formeze în cele din urmă un singur popor al Domnului.

4. Acest popor a suferit mult — deși a fost cel ales — pentru că a crezut că moștenirea era doar pentru el însuși, că Dumnezeul său nu putea fi Dumnezeu și pentru păgânii d , deoarece considera celelalte popoare ca fiind străini și nu le-a lăsat să ia parte la ceea ce Tatăl îi încredințase. De aceea l-am separat o vreme de celelalte popoare, pentru ca să nu fie contaminat de corupție și materialism.

5. Dar când s-a izolat în egoismul său și s-a crezut mare și puternic, i-am dovedit că puterea și măreția lui erau înșelătoare și am permis ca alte națiuni să-l invadeze și să-l ducă în robie. Regi, faraoni și cezarilor au fost stăpânii lui, deși le-am oferit să fiu eu stăpânul lor.

6. Tatăl, în iubirea Sa infinită, S-a revelat din nou poporului Său pentru a-i da libertatea și a-i aminti de misiunea sa — și în vremurile de astăzi vin Eu să-i dau învățăturile Mele de iubire; dar numai privirea Mea poate descoperi printre oameni pe copiii lui Israel, pe care îi chem și îi adun, pentru ca ei să primească lumina Duhului Sfânt.

7. M-am revelat în fața spiritului vostru, căci timpul în care v-am vorbit prin natură și prin manifestări materiale pe care voi le-ați numit minuni a trecut de mult. Astăzi Mă puteți simți deja în spiritul vostru, la fel ca în adâncul inimii voastre.

8. În acest timp, nu Palestina a fost martoră a revelației Mele; căci nu un loc anume îl caut Eu, ci spiritul vostru. Eu caut „poporul lui Israel după spirit”, nu după sânge — poporul care posedă sămânța spirituală pe care a primit-o de-a lungul timpurilor prin mila Mea. (63, 64, 69)

Divizarea poporului evreu în cei cu înclinații pământești și cei cu înclinații spirituale

9. Era necesar ca Tatăl, după plecarea Sa (în Isus), să smulgă din mâinile poporului Său țara care fusese deja încredințată strămoșilor săi.

10. Unora le-a fost luată ca ispășire, iar altora ca răsplată; căci acea țară Canaan, acea Palestine încântătoare

din vremurile trecute, a fost pregătită de Mine doar ca o imagine a adevăratei Țări a Promisiunii pentru spirit. Când poporului i-au fost luate acele posesiuni, iudeul cu mentalitate materialistă a rămas pe pământ ca un om fără patrie; dar cealaltă parte — cei credincioși, care au simțit întotdeauna prezența Mea, au rămas supuși voinței Mele, fără durere pentru pierderea acelei moșteniri din vremurile trecute, pentru că știau că li s-a încredințat o nouă har al Tatălui: moștenirea Cuvântului Său, a Cuvântului Divin, a jertfei Sale, a sângelui Său.

11. În zilele noastre, când poporul meu, Israel, trăiește deja în „A Treia Epocă", îl văd încă împărțit în două grupuri: unul se materializează, îmbogățindu-se prin bunurile pământului ca o reparație arbitrară , care face chiar și temeliile lumii să tremure prin puterea sa, pentru că și-a pus forța, talentul, darurile harului pe care Tatăl le-a revărsat asupra spiritului său în slujba sa, a ambiției sale, a măreției sale.

12. Iată cum acel popor, chiar în limitele materialismului său, a dat dovadă de putere în științele sale, în voința sa, în inteligența sa. El păstrează în adâncul inimii sale ranchiuna pentru foametea din trecut, pentru sclavie, pentru umilințe; dar astăzi se ridică puternic și mândru pentru a umili alte popoare, pentru a le intimida cu puterea sa, pentru a le domina. Astăzi este el însuși cel sătul și privește cu satisfacție la milioanele de flămânzi și la marile mase de sclavi — sclavi ai aurului său, ai puterii sale, ai științei sale și ai dorinței sale de a se impune.

13. Dar văd și cealaltă parte a poporului meu, cea a celor statornici și credincioși — cei care au fost mereu capabili să simtă prezența Mea, cei care au recunoscut mereu venirea Mea printre oameni, cei care au crezut în revelațiile Mele și care, în ciuda tuturor lucrurilor, Mi-au fost ascultători și Mi-au îndeplinit poruncile.

14. Acea altă parte nu sunteți doar voi, cei care ați fost martori în acest timp ai revelației Mele prin capacitatea intelectuală a omului; căci o parte a poporului spiritual al lui Israel este împrăștiată pe tot globul pământesc, și în locul în care se află fiecare, el primește iubirea Mea grijulie, simte prezența Mea, se hrănește cu pâinea Mea și Mă așteaptă, fără să știe de unde voi veni, nici în ce fel, dar Mă așteaptă.

15. Dar cei care știu foarte bine cum am venit, cum M-am revelat — cei care sunt pregătiți pentru vremurile viitoare, sunteți voi, care reprezentați o parte din cei 144.000 aleși de Mine din cele douăsprezece triburi ale acelui popor — o sută patruzeci și patru de mii, care vor fi în fața numeroasului popor al Israelului ca 144.000 de căpetenii, care îl vor conduce în Marea Bătălie în lupta spirituală a „Timpului al Treilea".

16. Credeți că poporul Meu va fi mereu împărțit? Adevărat vă spun: Nu! Pentru voi au venit învățătura, lumina și încercările, pentru aceia au venit dreptatea Mea și, de asemenea, pedepsele. Eu îi conduc acum cu pași mari spre trezirea spiritului lor și, deși cu siguranță vor nega în primul moment a treia mea venire în lume, așa cum au negat-o pe a doua, vă spun: nu este departe acum momentul convertirii lor. Ei trăiesc în vechile lor tradiții, dar Eu pătrund în spiritul și inima poporului evreu și vă fac cunoscut că acesta se ține de tradițiile sale mai mult din comoditate și din teamă față de revelațiile spirituale decât din propria convingere. Se ferește de manifestările e ale lumii de dincolo; dar ceea ce le voi propune este: renunțarea la tot ceea ce este inutil, practicarea milosteniei, a iubirii și a smereniei.

17. Va trebui să le faceți față și amândoi veți apela la armele voastre: unii la cuvânt, la gând, la rugăciune și la dovezi; ceilalți la talentul lor, la puterea lor, la tradiția lor. Dar Eu voi fi prezent în această confruntare și voi face ca dreptatea Mea să învingă cu adevărat, voi avea grijă ca spiritualitatea să triumfe, ca spiritul să se înalțe deasupra cărnii, să o supună și să o umilească, iar apoi va veni împăcarea triburilor lui Israel, unirea poporului Domnului.

18. Odată ce acel popor va fi pregătit — cu adevărat, vă spun, atunci își va îndeplini misiunea până când va duce la bun sfârșit marea misiune pe care Dumnezeu a încredințat-o poporului Său ales încă de la începutul timpurilor, care constă în a fi primul născut și administratorul revelațiilor Domnului, pentru ca, în calitate de cel mai mare dintre frați, să-i conducă pe ceilalți, să-și împartă harul cu ei și să-i aducă pe toți la dreapta Tatălui. (332, 17-21)

Poporul spiritual al lui Israel

19. Când vorbesc despre „poporul Meu Israel”, despre „poporul Domnului”, mă refer la cei care au adus pe pământ o misiune spirituală; la cei care au făcut cunoscută Legea Mea, care M-au vestit, care Mi-au fost credincioși; cei care au vestit existența Dumnezeului viu, care au răspândit sămânța iubirii și care au fost capabili să recunoască în Fiu prezența și Cuvântul Tatălui. Aceștia sunt cei care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu, acesta este Israelul, Israelul puternic, credincios și înțelept. Aceasta este legiunea Mea de soldați, care sunt credincioși Legii și Adevărului.

20. Cei care i-au persecutat pe profeții Mei, care au sfâșiat inima mesagerilor Mei — cei care au întors spatele Dumnezeului adevărat pentru a se închina idolilor — cei care M-au negat, M-au batjocorit și Mi-au cerut sângele și viața, nu au făcut parte din poporul ales, chiar dacă se numeau israeliți din cauza rasei; ei nu aparțineau poporului profeților, mulțimii celor

iluminați, soldaților credincioși. Căci „Israel” este un nume spiritual, care a fost folosit în mod nelegitim pentru a domina o rasă.

21. Trebuie să știți, de asemenea, că oricine dorește să facă parte din poporul Meu poate realiza acest lucru prin iubirea, milostenia, zelul și respectarea legii sale.

22. Poporul Meu nu deține țări sau orașe anume pe pământ, poporul Meu nu este o rasă, ci este reprezentat în toate rasele, printre toți oamenii. Această mulțime de oameni de aici, care ascultă Cuvântul Meu și primește noile revelații , este doar o parte a poporului Meu. O altă parte este împrăștiată pe pământ, iar o altă parte, cea mai mare, trăiește în Lumea Spirituală.

23. Acesta este poporul Meu, care Mă cunoaște și Mă iubește, care Mi se supune și Mă urmează. (159, 55-59)

24. Astăzi vă spun: Unde este poporul Meu? Unde este acela care este înțelept în încercări, curajos în bătălii și statornic în greutăți? Este împrăștiat peste lume. Dar Eu îl voi îndemna cu vocea Mea să pornească la drum și îl voi uni spiritual, pentru ca el să fie în fruntea tuturor popoarelor. Dar vă spun că astăzi el va fi format din oameni de toate rasele, care vor înțelege în ce constă legământul pe care îl aștept de la toți oamenii.

25. Acest popor va fi curajos și luptător, dar nu va avea arme fratricide nici caruri de război, și nici nu va intona cântece de distrugere. Stindardul său va fi pacea, sabia sa va fi adevărul, iar scutul său va fi iubirea.

26. Nimeni nu va putea descoperi unde se află acest popor: el este pretutindeni. Dușmanii lui vor încerca să-l distrugă, dar nu vor reuși, pentru că nicăieri nu-l vor găsi reunit fizic, întrucât unitatea, ordinea și armonia lui vor fi de natură spirituală. (157, 48-50)

27. În acest timp, spiritul adevăratului Israel acționează pretutindeni. Sunt sufletele care simt prezența Mea, care așteaptă venirea Mea, care au încredere în dreptatea Mea.

28. Când aceste cuvinte vor ajunge în alte locuri, mulți vor râde de ele; dar vă spun că ar fi mai bine pentru ei să nu le facă obiectul batjocurii lor, căci va veni ceasul în care se vor trezi din somnul lor adânc și vor recunoaște că și ei sunt copii ai poporului lui Dumnezeu.

29. Mulțimile de oameni de aici, care Mă ascultă astăzi, pot cădea într-o eroare dacă nu studiază Cuvântul Meu și dacă nu se eliberează de modul lor de gândire pământesc și material. Li se poate întâmpla ceea ce s-a întâmplat poporului israelit din vremurile de demult, care a auzit vocea Domnului, a primit Legea și a avut profeți, motiv pentru care a ajuns să creadă că este singurul popor iubit de Dumnezeu — o greșeală gravă, din care urmau să-l elibereze marile

încercări, umilința, exilul și captivitatea.

30. Trebuie să știți că iubirea Mea nu v-ar putea împărți după rase sau după convingeri religioase și că, atunci când vorbesc despre „poporul Meu”, o fac doar pentru că, încă din cele mai vechi timpuri, pregătesc suflete pe care le trimit pe Pământ pentru ca, prin lumina lor, să lumineze calea umanității.

31. Ei au fost călătorii eterni care au trăit în diferite națiuni și au trecut prin multe încercări. În acest timp, ei au constatat că legile omenești sunt nedrepte, că manifestările sentimentelor omenești nu sunt sincere și că în sufletele oamenilor domnește neliniștea. (103, 10-14)

32. Poporul lui Dumnezeu va apărea încă o dată printre oameni — nu un popor personificat într-o rasă, ci un număr mare, o legiune de ucenici ai Mei, pentru care nu sângele, rasa sau limba sunt decisive, ci spiritul.

33. Acest popor nu se va limita la a preda învățătura Mea prin scrieri. Pentru ca cuvintele să aibă viață, trebuie trăite. Acest popor nu va fi doar răspânditor de scrieri și cărți, ci și de exemple și fapte.

34. Astăzi vă eliberez de tot ceea ce este inutil, de ceea ce este necurat și greșit, pentru a vă introduce într-o viață simplă și curată, peste care sufletul vostru se poate înălța, lucru de care dă mărturie prin faptele sale.

35. Când va veni timpul, Îmi voi prezenta poporul în fața umanității, și nici Maestrul nu se va rușina de ucenicii Săi, nici ucenicii nu-și vor renege Maestrul. Acest moment va coincide cu cel al războiului ideologiilor, din care spiritualismul va răsări ca o adiere de pace, ca o rază de lumină. (292, 28-31)

36. Poporul Meu crește, se înmulțește, nu numai pe Pământ, ci și în Lumea Spirituală. Printre acele mulțimi spirituale se află cei care v-au legat prin legături de sânge, fie că au fost părinții, frații sau copiii voștri.

37. Nu vă mirați dacă vă spun că poporul Meu este atât de numeros încât pământul nu ar avea destul spațiu pentru el și că va fi și mai mare. Când îl voi fi reunit odată și nu va mai lipsi niciunul dintre copiii Mei, i se va da ca locuință infinitul, acea sferă a luminii și a harului care nu are sfârșit.

38. Aici, pe pământ, Eu doar vă pregătesc, vă dau instrucțiunile necesare prin învățătura Mea, pentru ca voi să știți cum să vă apropiați de acea viață. Această umanitate este doar o parte a poporului lui Dumnezeu. Este necesar ca toți să cunoască aceste lămuriri, pentru ca ei să-și orienteze viața spre idealul desăvârșirii.

39. Acest mesaj divin, care este Cuvântul Meu rostit prin buzele mesagerului uman, trebuie să ajungă, după voia Mea, la toți oamenii. Cuvântul Meu este clopotul care cheamă lumea, esența lui va trezi popoarele și le va trezi la realitate, pentru a medita asupra

spiritualizării, asupra destinului sufletului după această viață. (100, 35-37)

Cei 144.000 de aleși și marcați

40. Pentru a răspândi opera Mea în acest „Timp al Treilea”, am ales dintre mulțimile mari 144.000 de suflete și le-am marcat cu un sărut de Lumină Divină — nu un sărut al lui Iuda, nici cu sigiliul unui legământ care vă pune sufletul în pericol. Semnul Meu este semnul pe care Duhul Sfânt îl pune în aleșii Săi, pentru ca aceștia să îndeplinească o mare misiune în acest „Timp al Treilea”.

41. Cel care poartă acest semn nu este ferit de pericole — dimpotrivă, el va fi mai mult ispitit și mai mult încercat decât ceilalți. Amintiți-vă de fiecare dintre cei doisprezece aleși de Mine în „Al Doilea Timp” și veți confirma ceea ce vă spun acum. Printre ei au existat momente de îndoială, de slăbiciune, de confuzie, și a existat chiar unul care M-a trădat, predându-Mă călăilor Mei printr-un sărut.

42. Cum ar putea cei aleși ai acestui timp să nu vegheze și să se roage pentru a nu cădea pradă ispitei! Dar, adevărat vă spun, totuși vor fi trădători printre cei o sută patruzeci și patru de mii.

43. Semnul înseamnă datorie, misiune și responsabilitate față de Dumnezeu. Nu este o garanție împotriva ispitelor sau a bolilor; căci dacă ar fi așa — ce merite ar mai avea aleșii Mei? Ce efort ar face spiritul vostru pentru a rămâne credincios cuvântului Meu?

44. Vă vorbesc astfel, pentru că există multe inimi în acest popor care ar dori să facă parte din acel număr de aleși. Dar am văzut că, mai mult decât dorința de a sluji omenirii prin darurile pe care le acord prin semn, predomină dorința de a se simți în siguranță, sau este vanitatea care îi îndeamnă să-Mi ceară să-i chem. Pe acești copii-discipoli ai Mei îi voi pune la încercare, iar ei se vor convinge singuri că Cuvântul Meu nu este nefondat.

45. Semnul este semnul invizibil prin care cel care îl poartă cu iubire, respect, zel și smerenie își poate îndeplini misiunea. Atunci el va putea constata că semnul este o har divin care îl ridică deasupra durerii, care îl luminează în marile încercări, care îi revelează cunoștințe profunde și îi deschide, oriunde dorește, o cale pe care sufletul să înainteze.

46. Semnul este ca o verigă de lanț care îl leagă pe cel care îl posedă de Lumea Spirituală; el este mijlocul prin care gândul și cuvântul Lumii Spirituale se manifestă în lumea voastră, de aceea vă spun că cel marcat este un mesager al Meu, că el este trimisul Meu și instrumentul Meu.

47. Mare este sarcina, precum și responsabilitatea celui marcat față de opera Mea. Dar el nu este singur pe calea sa; alături de el, în mod , se află întotdeauna îngerul păzitor,

care îl ocrotește, îl călăuzește, îl inspiră și îl încurajează.

48. Cât de puternic a fost cel care a știut să se agațe cu iubire de crucea sa, și cât de greu și amar a fost drumul pentru acel ales care nu s-a găsit pregătit să poarte în „A Treia Epocă” semnul divin al celui ales.

49. Le spun tuturor celor care Mă ascultă să învețe să vegheze și să se roage, să-și poarte crucea cu iubire și să acționeze cu dreptate și ascultare, pentru ca această viață, care reprezintă pentru sufletul vostru cea mai luminoasă reîncarnare, să nu devină sterpă și să nu fie nevoită mai târziu să plângă timpul pierdut și abilitățile nefolosite.

50. Gândiți-vă cu toții la această învățătură, fie că sunteți marcați sau nu, pentru că voi toți aveți o menire de îndeplinit în lucrarea Mea. (306, 3-4, 7-12)

51. Foarte numeroase sunt „triburile lui Israel după Duhul”. Din fiecare dintre ele voi alege douăsprezece mii și îi voi marca pe frunte. Dar „poporul lui Israel” nu se limitează la 144.000. Poporul ales este nemăsurat de mare.

52. Maestrul v-a învățat în „A doua epocă” că mulți fac parte dintre cei chemați și puțini dintre cei aleși; totuși, întregul „popor al lui Israel” este chemat, iar Eu voi marca printre ei 144.000. În toți voi pune pace, spiritualitate și începutul dialogului de la spirit la spirit. (312, 7-8)

53. Eu sunt Tatăl Universal, iubirea Mea coboară în toate inimile. Am venit la toate popoarele pământului. Dar dacă am ales această națiune mexicană pentru ca Cuvântul Meu și revelațiile Mele să se revarsă asupra ei în toată plinătatea, aceasta s-a întâmplat pentru că am găsit-o smerită, pentru că am descoperit virtuți în locuitorii ei și am lăsat să se încarneze în ei sufletele „poporului Israel”.

54. Dar nu toți aparțin acestei naționalități, nu toți sunt încarnati. În întreaga lume sunt încă împrăștiate sufletele care fac parte din numărul celor aleși. Ei au fost marcați, le-am deschis ochii, le-am făcut inima sensibilă și, de la spirit la spirit, ei vorbesc cu Mine. (341, 25)

55. Printre oameni trăiește o parte din cei 144.000 pe care i-am marcat. Acești slujitori ai Mei sunt împrăștiați pe lume și își îndeplinesc misiunea de a se ruga pentru pace și de a lucra pentru fraternitatea dintre oameni. Ei nu se cunosc între ei; dar își îndeplinesc destinul de a lumina calea semenilor lor — unii intuitiv, alții luminați de această revelație.

56. Acești semnați de iubirea Mea sunt, în parte, oameni simpli; dar există și unii care sunt respectați în lume. Ei pot fi recunoscuți doar prin spiritualitatea din viața lor, prin faptele lor, prin modul lor de a gândi și de a înțelege revelațiile divine. Ei nu sunt idolatri, bigoți, nici frivoli. Se pare că nu practică nicio religie, și

totuși există un cult interior între spiritul lor și cel al Domnului lor.
57. Cei marcați de lumina Duhului Sfânt sunt ca niște bărci de salvare, sunt paznici, sfătuitori și bastioane. I-am înzestrat cu lumină în sufletul lor, cu pace, cu putere, cu balsam vindecător, cu chei care deschid în taină cele mai reticente uși, cu „arme" pentru a depăși obstacole care pentru alții sunt de netrecut. Nu este necesar ca ei să aibă titluri lumești pentru ca abilitățile lor să fie recunoscute. Ei nu cunosc științele și totuși sunt „medici"; ei nu cunosc legile și totuși sunt consilieri; sunt săraci în bunuri pământești și totuși pot face mult bine pe calea vieții lor.
58. Printre mulțimile de oameni de aici, care au venit să primească Cuvântul Meu, mulți au venit doar pentru a-și confirma misiunea. Căci nu pe Pământ li s-au acordat darurile spirituale sau li s-a încredințat misiunea. Adevărat, vă spun că lumina pe care o posedă fiecare suflet este cea pe care și-a câștigat-o pe parcursul lungului său drum de dezvoltare. (111, 18-21)
59. Omenirea va deveni credincioasă, opera Mea se va răspândi peste tot globul. Voi începe cu cei 144.000 de semnați, care, în timpul conflictelor de credință și de viziune asupra lumii, vor lupta cu ascultare, cu iubire și cu devotament. În mijlocul acestei bătălii, ei vor fi ca o verigă de lanț care nu oferă lumii un lanț al sclaviei, ci o alianță spirituală marcată de libertate și fraternitate. Acești soldați nu vor fi singuri, lumea mea spirituală îi va însoți și îi va proteja. Ei vor săvârși minuni pe calea lor și vor da astfel mărturie despre adevărul meu. (137, 9)

Capitolul 40 – Forțele binelui și ale răului

Originea binelui și a răului

1. Când Tatăl v-a creat, v-a așezat pe prima treaptă a scării cerești, pentru ca voi să aveți ocazia să-l cunoașteți și să-l înțelegeți cu adevărat pe Creatorul vostru, pe măsură ce parcurgeți această cale. Dar cât de puțini au început calea ascendentă a dezvoltării la părăsirea primei trepte! Cei mai mulți s-au unit în neascultarea și încăpățânarea lor, au făcut un rău folos din darul libertății și nu au ascultat de vocea conștiinței; s-au lăsat stăpâniți de materie și au creat astfel, prin radiațiile lor, o putere — cea a răului — și au săpat un abis în care, prin influența lor, au trebuit să-și tragă și frații și surorile, care au început o luptă sângeroasă între slăbiciunile și depravările lor și dorința lor de înălțare și puritate. (35, 38)
2. Păcatul originar nu provine din unirea dintre bărbat și femeie. Eu, Creatorul, am poruncit această unire când le-am spus amândurora: „Creșteți și înmulțiți-vă." Aceasta a fost prima lege. Păcatul a constat în abuzul pe care oamenii l-au făcut

din darul libertății de voință. (99, 62)

3. „Carnea” se teme de lupta cu sufletul și caută o cale de a-l ispiti prin plăcerile lumii, pentru a-i împiedica eliberarea sau cel puțin pentru a o întârzia. Iată cum omul își are propriul ispititor în sine! De aceea am spus că, dacă se învinge pe sine însuși, a câștigat bătălia. (97, 37)

4. În această vreme, în care chiar și aerul, pământul și apa sunt otrăvite de faptele rele ale oamenilor — cât de puțini sunt cei care nu se lasă contaminați de rău sau de întuneric! (144, 44)

5. Plângerea omenirii ajunge la Mine; se înalță frica copiilor, a tinerilor, a bărbaților și femeilor în vârstă și a bătrânilor. Este strigătul care cere dreptate, este o rugăminte stăruitoare pentru pace, pentru milă, care izvorăște din spirit. Căci sămânța iubirii în această lume s-a stricat, și știți voi unde este iubirea acum? În adâncul inimii omenești, atât de adânc încât omul nu o poate descoperi, deoarece ura, goana după putere, știința și vanitatea au strivit sămânța și nu mai există nici spiritualitate, nici milă. Potirul suferinței se umple tot mai mult, iar lumea îl bea până la dreguri. (218, 12)

6. De la altar la altar, de la rit la rit și de la sectă la sectă, oamenii se îndreaptă în dorința de a găsi Pâinea Vieții, fără să o găsească, și din dezamăgire devin blasfemiatori, o iau pe căi fără țintă și trăiesc fără Dumnezeu și fără lege.

7. Dar ia aminte, poporule, că printre ei se află sufletele mari, că Eu descopăr printre ei profeții și ucenicii Duhului Sfânt! (217, 49)

8. În confesiuni, oamenii recunosc puterea răului și l-au personificat într-o formă umană. Îi recunosc un imperiu puternic și i-au dat diferite nume. Oamenii se tem când îl cred aproape, fără să înțeleagă că ispită se află în pasiuni, în slăbiciuni, că în interiorul omului se mișcă atât binele, cât și răul.

9. Răul predomină în această perioadă în lume și a creat o forță, o putere care se manifestă în toate lucrurile. Iar în lumea spirituală există legiuni de suflete imperfecte, confuze, înclinate spre rău și răzbunare, a căror forță se unește cu răutatea umană pentru a forma împărăția răului.

10. Acea putere I s-a opus lui Isus în „A doua epocă” și I-a arătat împărăția sa. „Carnea” Mea, sensibilă la toate, a fost ispitită, dar puterea Mea spirituală a învins ispita; căci trebuia să fiu biruitorul lumii, al „cărnii”, al ispitei și al morții, pentru că Eu eram Maestrul care a coborât printre oameni pentru a da un exemplu de tărie. (182, 42-43)

11. După pacea pe care o simțiți în sufletul vostru, puteți recunoaște prezența Mea. Nimeni în afară de Mine nu vă poate da adevărata pace. O ființă spirituală din întuneric nu v-ar putea-o dărui. Vă spun

aceasta, deoarece multe inimi se tem de capcanele unei ființe seducătoare, căreia oamenii i-au dat viață și formă conform imaginației lor.

12. Cât de greșit a fost interpretată existența Prințului Întunericului! Câți au crezut în cele din urmă mai mult în puterea lui decât în a Mea, și cât de departe de adevăr au fost oamenii în acest sens!

13. Răul există, din el au izvorât toate viciile și păcatele, adică: cei care fac rău au existat întotdeauna, atât pe Pământ, cât și în alte lăcașuri sau lumi. Dar de ce personificați tot răul existent într-o singură ființă și de ce o opuneți Divinității? Vă întreb: ce este o ființă necurată în fața puterii Mele absolute și infinite și ce înseamnă păcatul vostru în fața desăvârșirii Mele?

14. Păcatul nu a apărut pe lume. Când spiritele au ieșit din Dumnezeu, unele au rămas în bine, în timp ce altele, care s-au abătut de la această cale, au creat una diferită, cea a răului.

15. Cuvintele și pildele care v-au fost date în vremurile de demult sub formă de simboluri ca o revelație au fost interpretate greșit de către omenire. Cunoașterea intuitivă pe care oamenii o aveau despre supranatural a fost influențată de imaginația lor și astfel, treptat, au creat în jurul puterii răului științe, culte, concepții superstițioase și mituri, care persistă până în zilele voastre.

16. Din Dumnezeu nu pot ieși diavoli; pe aceștia i-ați născocit voi cu mintea voastră. Ideea pe care o aveți despre acea ființă pe care Mi-o opuneți mereu ca adversar este greșită.

17. V-am învățat să vegheați și să vă rugați, pentru a vă elibera de ispite și de influențe rele, care pot proveni atât de la ființe umane, cât și de la ființe spirituale.

18. V-am spus că trebuie să puneți sufletul mai presus de „trup”, deoarece acesta este o creatură slabă, care este în permanență în pericol de a cădea, dacă nu vegheați asupra lui. Inima, mintea și simțurile sunt uși deschise, prin care pasiunile lumii biciuiesc sufletul.

19. Dacă v-ați imaginat că ființele întunericului sunt ca niște monștri, Eu le văd doar ca pe niște creaturi imperfecte cărora le întind mâna pentru a le salva, căci și ele sunt copiii Mei. (114, 54-62)

20. Ori de câte ori faceți ceva bun, spuneți: „Sunt nobil, sunt generos, sunt caritabil; de aceea fac asta.” Eu vă spun: dacă ați face acele fapte în numele Domnului vostru, ați fi smeriți, pentru că bunătatea provine de la Dumnezeu și Eu v-am dăruit-o sufletului vostru.

21. Așadar, cine atribuie inimii sale omenești faptele sale bune, își neagă sufletul și pe Cel care l-a înzestrat cu aceste virtuți.

22. Dacă, dimpotrivă, faceți ceva rău, vă spălați mâinile ca Pilat și dați vina pe Tatăl pentru acea faptă, spunând: „A fost voia lui Dumnezeu,

era scris; Dumnezeu a vrut-o, este soarta."
23. Spuneți că nimic nu se întâmplă fără voia lui Dumnezeu, pentru a vă absolvi de greșelile voastre. Dar, adevărat, vă spun că vă înșelați, căci greșelile voastre, mizerabilitățile voastre se întâmplă fără voia lui Dumnezeu.
24. Recunoașteți că Atotputernicul nu vă constrânge niciodată cu forța, prin puterea Sa. Voi faceți acest lucru cu frații și surorile voastre mai slabe.
25. Adevărat, vă spun, răul, nedreptatea, lipsa de armonie vă sunt proprii; iubirea, răbdarea, pacea sufletească vin de la Dumnezeu.
26. Ori de câte ori iubiți, Creatorul sufletului vostru este cel care vă inspiră. Dacă, dimpotrivă, urâți, voi sunteți aceia, slăbiciunea voastră este cea care vă împinge și vă distruge. Ori de câte ori se întâmplă ceva rău în viața voastră, puteți fi siguri că este opera voastră.
27. Dar atunci vă întrebați: de ce permite Dumnezeu acest lucru? Oare El nu suferă din cauza păcatelor noastre? Oare El nu plânge și El când ne vede plângând? Ce i-ar costa să ne scutească de aceste căderi?
28. Vă spun: atâta timp cât nu iubiți, Dumnezeu va fi pentru voi ceva ce nu puteți înțelege, deoarece măreția Creatorului vostru depășește înțelegerea voastră.
29. Deveniți puternici, mari, înțelepți, învățați să iubiți. Când veți iubi, nu veți mai avea dorința copilărească de a-L cerceta pe Dumnezeu, pentru că atunci Îl veți vedea și Îl veți simți, iar acest lucru vă va fi de ajuns. (248, 29-32)

Mândria și smerenia

30. Faceți din smerenie unul dintre cei mai buni aliați ai voștri pentru a atinge ascensiunea spirituală. Căci porțile Împărăției Cerurilor, care este Împărăția Spiritului, sunt complet închise pentru cel mândru. El nu le-a trecut niciodată și nici nu va reuși vreodată să o facă. Dar dacă va deveni smerit, Eu voi fi primul care îl va lăuda, și milostivirea Mea îi va deschide ușa către eternitate. (89, 45)
31. Iată încă una dintre învățăturile Mele, ucenici: Adevărat vă spun că, atunci când vă simțiți puternici, mari sau superiori, vă îndepărtați de Mine, deoarece mândria voastră sufocă sentimentul de smerenie. Dar când vă simțiți mici, când recunoașteți că sunteți ca niște atomi în mijlocul creației Mele, atunci vă apropiați de Mine; căci datorită smereniei voastre Mă admirați, Mă iubiți și Mă simțiți aproape de voi. Atunci vă gândiți la tot ceea ce este mare și insondabil, pe care Dumnezeu îl ascunde în Sine și pe care ați dori să-l cunoașteți și să-l experimentați. Vi se pare că auziți ecoul șoaptelor divine în sufletul vostru. (248, 22)
32. Ucenic: Când omul are o cunoaștere adevărată a faptelor pe care le-a săvârșit, el nu se lasă orbit

de vanitate. El știe că — în cazul în care acest sentiment neînălțător pătrunde în ființa sa — inteligența sa s-ar întuneca și nu ar mai putea avansa pe calea dezvoltării, ci ar rămâne pe loc și ar cădea în letargie.

33. Vanitatea a ruinat mulți oameni, a distrus multe popoare înfloritoare și a dus la căderea culturilor voastre.

34. Atâta timp cât popoarele au avut ca ideal energie, competență și progres, au cunoscut abundență, splendoare și prosperitate. Dar când mândria i-a făcut să se simtă superiori, când idealul lor de dezvoltare ascendentă a fost înlocuit de ambiția insațiabilă de a vrea totul pentru ei înșiși, au început, pas cu pas, fără să-și dea seama și fără să vrea, să distrugă tot ce construiseră și, în cele din urmă, au căzut în abis.

35. Istoria umanității este plină de astfel de experiențe. De aceea vă spun că este bine ca în lume să se ridice un popor cu mari idealuri, care — deși mereu conștient de faptele sale bune — să nu se mândrească cu ele. În acest fel, cursul său nu va fi oprit, iar strălucirea atinsă până acum va fi depășită mâine și va fi sporită din nou mai târziu.

36. Când vă vorbesc astfel, nu încerc doar să vă inspir țeluri materiale: vreau ca cuvintele Mele să fie interpretate corect, pentru ca voi să știți să le aplicați atât în domeniul spiritual, cât și în cel material.

37. Vanitatea nu poate afecta omul doar în viața sa materială, iar ca dovadă a ceea ce vă spun, priviți căderile și eșecurile marilor confesiuni, care sunt roase la temelii de vanitate, de mândrie, de falsa lor splendoare. Ori de câte ori au crezut că se află la apogeul puterii lor, a venit cineva și le-a trezit din visele lor, le-a arătat greșelile, rătăcirile, abaterile de la Lege și de la Adevăr.

38. Numai prin cunoașterea reală și împlinirea Legii Mele în fața conștiinței va putea această umanitate să se înalțe la o viață superioară; căci conștiința, care este Lumina Mea, este desăvârșită, este limpede, este dreaptă, niciodată nu va fi vanitoasă și nu va urma căi strâmbe. (295, 18-24)

Binele, omul de bună voință

39. Cunoașteți-Mă cu toții, ca nimeni să nu Mă nege — recunoașteți-Mă, ca înțelegerea voastră despre Dumnezeu să se bazeze pe adevăr și să știți că acolo unde se manifestă binele, acolo sunt Eu.

40. Binele nu se amestecă cu nimic. Binele este adevăr, este iubire, este milă, este înțelegere. Binele este clar de recunoscut și inconfundabil. Recunoașteți-l, ca să nu vă înșelați.

41. Fiecare om poate urma o cale diferită; dar dacă toți se întâlnesc într-un punct, care este binele, în cele din urmă se vor recunoaște și se vor uni.

42. Nu este așa însă dacă se înșală cu încăpățânare pe ei înșiși, dând

binelui înfățișarea răului și mascând răul ca fiind bine, așa cum se întâmplă cu oamenii din această epocă. (329, 45 47)

43. De aproape 2000 de ani repetați acea frază pe care au auzit-o păstorii din Betleem: „Pace pe pământ oamenilor de bună voință”; dar când ați pus în practică bunăvoința pentru a dobândi dreptul la pace? Adevărat, vă spun, ați făcut mai degrabă contrariul.

44. Ați pierdut dreptul de a repeta această frază; de aceea vin astăzi cu cuvinte și învățături noi, pentru ca nu frazele și expresiile să se imprime în mintea voastră, ci sensul învățăturii Mele, care trebuie să pătrundă în inima și spiritul vostru.

45. Dacă vreți să repetați cuvintele Mele așa cum vi le dau, faceți-o; dar să știți: atâta timp cât nu le simțiți, ele nu vor avea niciun efect. Rostiți-le cu sentiment profund și cu smerenie, simțiți-le răsunând în inimile voastre, atunci Eu vă voi răspunde într-un astfel de mod încât vă voi face să tremurați cu toată ființa voastră. (24, 33-34)

46. Vă spun încă o dată: Pace oamenilor de bună voință, care iubesc adevărul, căci ei fac ceva pentru a se supune voinței divine. Iar cei care se pun sub protecția Mea trebuie să simtă în mod inevitabil prezența Mea — atât în sufletul lor, cât și în viața lor omenească, în luptele lor, în nevoile lor, în încercările lor.

47. Oamenii de bună voință sunt copii care ascultă de legea Tatălui lor. Ei merg pe calea cea dreaptă, iar când suferă mult, își înalță sufletul către Mine în dorința de iertare și pace.

48. Ei știu că durerea este adesea necesară și de aceea o îndură cu răbdare. Doar când devine insuportabilă, ei cer ca povara crucii lor să le fie ușurată. „Doamne”, îmi spun ei, „știu că sufletul meu are nevoie de purificare, de suferință, pentru a se dezvolta în sus. Tu știi mai bine decât mine ce am nevoie. Tu nu-mi poți da nimic din ce nu am nevoie. Fie voia Ta asupra mea.”

49. Binecuvântați fie cei care gândesc și se roagă astfel, căci ei caută exemplul Maestrului lor pentru a-l aplica încercărilor vieții lor. (258, 52-53)

Răul, omul căzut pradă răului

50. În această perioadă, influența răului este mai mare decât cea a binelui. De aceea, forța care predomină în umanitate este cea a răului, din care izvorăsc egoismul, minciuna, desfrânarea, mândria, bucuria de rău, distrugerea și toate pasiunile joase. Din acest echilibru moral perturbat izvorăsc bolile care îi chinuie pe oameni.

51. Oamenii nu au arme pentru a lupta împotriva acestor forțe. Au fost învinși și duși ca prizonieri în abisul unei vieți fără lumină spirituală, fără bucurie sănătoasă, fără aspirația spre bine.

52. Tocmai acum, când omul crede că se află pe culmea cunoașterii, el nu știe că se află în abis.

53. Eu, Cel care cunosc începutul vostru și viitorul vostru în eternitate, le-am dat oamenilor încă din cele mai vechi timpuri arme cu care să poată lupta împotriva forțelor răului. Dar ei le-au disprețuit și au preferat lupta răului împotriva răului, în care nimeni nu învinge, pentru că toți vor ieși învinși din ea.

54. Este scris că răul nu va rămâne stăpân, ceea ce înseamnă că, la sfârșitul timpurilor, binele va fi cel care va triumfa.

55. Dacă Mă întrebați care au fost armele cu care i-am înarmat pe oameni pentru a lupta împotriva forțelor sau influențelor răului, vă spun că acestea au fost rugăciunea, perseverența în Lege, credința în Cuvântul Meu și iubirea reciprocă. (40, 65-70)

56. Răul a crescut printre oameni, poporul Meu. Bunătatea, virtutea, iubirea au fost slabe în fața invaziei răului, a bolilor, a plagilor, a epidemiilor și a nenorocirilor. Tot ceea ce este sămânța celor corupți a infectat inimile celor buni, i-a făcut pe unii să se poticnească, a decimat numărul celor credincioși, pentru că răul a exercitat o mare putere asupra omenirii.

57. Am permis ca astfel de lucruri să se întâmple, de dragul libertății voastre de voință. Căci în spatele întregii corupții, al întregii întunecimi și al orbirii oamenilor există o lumină divină, Spiritul care nu piere și nu va pieri niciodată. Există o ființă originară, care este sufletul de lumină, care păstrează neîntinat sărutul pe care Tatăl i l-a dat și care este sigiliul divin cu care Eu i-am trimis pe toți copiii Mei pe calea luptei. Prin această trăsătură, niciunul dintre aceste suflete nu se va pierde. (345, 11-12)

Lupta dintre bine și rău

58. Ați fost, de asemenea, uimiți de violența pe care bărbații și femeile au manifestat-o în răutatea lor de-a lungul tuturor epocilor existenței voastre umane. Cartea istoriei voastre le-a adunat numele. În cartea amintirilor existenței voastre, în cartea în care Dumnezeu notează și consemnează toate faptele voastre, toate lucrările voastre, sunt cuprinse, de asemenea, numele lor, și v-ați mirat că un suflet, o inimă omenească poate ascunde atâta putere pentru rău, poate menține atâta curaj pentru a nu tremura în fața propriilor sale fapte; că poate reduce la tăcere vocea conștiinței sale pentru a nu auzi cererea de socoteală a lui Dumnezeu, pe care El o cere prin aceasta de la toți copiii Săi. Și de câte ori a fost lung și de durată drumul vieții acelor suflete pe această planetă.

59. Pe acești oameni, care, datorită liberului arbitru, s-au opus iubirii și dreptății Mele, i-am folosit și m-am servit tocmai de neascultarea lor pentru a-i face slujitorii Mei. Crezând că acționează liber, toate gândurile, cuvintele și faptele lor au fost un instrument al dreptății Mele — atât în ceea ce-i privește pe ei înșiși, cât și pe ceilalți.

60. Dar când se va sfârși acea stăpânire? — Tatăl vă spune: Stăpânirea răului nu a dominat niciodată (în totalitate) omenirea, căci chiar și în vremurile de cea mai mare depravare au existat oameni credincioși Mie, care erau ascultători de învățăturile Mele, și apostoli ai Legii Mele. Dar lupta a existat întotdeauna, încă de la început.

61. Care dintre aceste două forțe a fost până acum superioară în luptă? Cea a răului! De aceea a trebuit să Mă fac auzit fizic printre voi, pentru a vă ajuta , pentru a vă reînvia speranța și credința în Mine, pentru a vă încălzi inimile și a vă spune: Nu sunteți singuri pe cale, nu v-am mințit niciodată. Nu trebuie să schimbați niciodată principiile pe care le-am pus în voi. Aceasta este calea binelui și a iubirii. (345, 48-49)

62. Priviți cum Lumina Mea risipește ceața lumii voastre. Eu lupt, într-adevăr, împotriva oamenilor, dar numai pentru a nimici tot răul care trăiește în inimile lor. Voi pune lumina și puterea iubirii Mele în cei care Mă urmează cu credință, iar aceștia vor spune atunci: „Să căutăm balaurul care ne pândește — bestia care ne face să păcătuim și să-L jignim pe Domnul.” Îl vor căuta pe mări, în deșert, pe munți și în păduri, în invizibil, și nu-l vor găsi, pentru că el trăiește în inima omului. Numai aceasta l-a zămislit, și acolo a crescut, până când a stăpânit pământul.

63. Când strălucirea sabiei mele de lumină va răni inima fiecărui om, violența care provine de la rău va deveni din ce în ce mai slabă, până când va dispărea. Atunci veți spune: „Doamne, cu puterea divină a Milostivirii Tale am învins dragonul despre care credeam că pândește din invizibil, fără să mă gândesc că îl purtam în propria mea inimă.”

64. Când înțelepciunea va străluci odată în toți oamenii — cine va mai îndrăzni atunci să denatureze binele în rău? Cine va mai renunța atunci la Etern pentru ceea ce este trecător? Adevărat, vă spun: nimeni; căci voi toți veți fi puternici în înțelepciunea divină. Păcatul este doar o consecință a ignoranței și a slăbiciunii. (160, 51-54)

Ispite și seducții

65. Omenirea îngrijește multe feluri de „copaci”; foamea și mizeria oamenilor îi fac să caute la ei umbră și fructe care le oferă mântuire, dreptate sau pace. Acești copaci sunt învățături ale oamenilor, care sunt adesea inspirate de ură, egoism, setea de putere și mândrie. Fructele lor sunt moartea, sângele, distrugerea și profanarea a ceea ce este mai sfânt în viața omului, și anume libertatea de credință, de gândire și de exprimare — într-un cuvânt: jefuirea libertății sale spirituale. Sunt puterile întunecate care se ridică pentru a lupta împotriva Luminii. (113, 52-53)

66. Ți-am spus, iubit Israel, că va veni timpul în care se vor ridica

purtători de cuvânt răi pentru a-i permite accesul unui fals Iisus, iar în goana lor după bunuri materiale vor înșela și vor spune că prin ei vorbește Maestrul. Se vor ridica „conducători" falși și „profeți" falși, „soldați" falși, care vor dori să vă abată de la calea Luminii și a Adevărului prin cuvântul lor și prin aspirațiile lor materiale . (346, 38)

67. Rugați-vă, recunoașteți că acum este timpul în care dreptatea și lumina Mea au tulburat toate puterile întunecate. Acesta este un timp dificil și plin de pericole, căci chiar și ființele care locuiesc în întuneric se vor da drept ființe de lumină printre voi, pentru a vă amăgi, pentru a vă păcăli. Vă dau Lumina Mea, ca să nu vă abateți de la calea cea dreaptă și să nu vă lăsați înșelați de cei care abuzează de Numele Meu.

68. Seducătorii nu sunt doar ființe invizibile, îi veți găsi și întrupați în oameni care vă vorbesc despre învățături care pretind a fi lumină, dar care sunt în contradicție cu învățăturile Mele. Nu trebuie să le dați ascultare. (132, 7-8)

69. Împărăția Mea este puternică și măreață, și dacă am permis ca în fața puterii și măreției Mele să se ridice o altă putere — cea a răului — , am făcut-o pentru a o dovedi pe a Mea; pentru ca, în fața înșelăciunii și a întunericului, să experimentați și să vedeți puterea Luminii și a Adevărului Meu. Acest lucru se întâmplă pentru ca voi să recunoașteți că acel împărăție a umbrelor întunecate ale rătăcirilor și ispitelor, deși are o mare putere, este instrumentul Meu și că, în realitate, Eu Mă folosesc de ea.

70. Când vă pun la încercare, nu o fac pentru a vă opri pe calea voastră de dezvoltare, căci aștept sosirea voastră în Împărăția Mea. Dar vreau ca, după bătălii, să veniți victorioși la Mine, să fiți puternici după luptă, plini de lumina experienței spirituale după lungul pelerinaj, plini de merite în spirit, pentru ca să vă puteți ridica cu umilință privirea și să-L vedeți pe Tatăl în clipa în care El se apropie pentru a vă da sărutul Său divin — un sărut care conține toată fericirea și toate desăvârșirile pentru sufletul vostru. (327, 8-9)

Crime morale

71. Oameni, oameni, voi toți care vă ciocniți unii de alții! V-am găsit negând răutatea voastră și lăudându-vă cu ceea ce considerați măreție, în timp ce vă ascundeți rușinea. Dar Eu vă spun că omul care se consideră lăudabil în măreția sa aparentă este un sărac sufletește. Iar celor care, din lipsă de virtuți, batjocoresc greșelile altora și judecă greșelile străinilor, trebuie să le spun că sunt ipocriți și foarte departe de dreptate și adevăr.

72. Nu numai cei care iau viața trupului ucid, ci și cei care sfâșie inima prin calomnii. Cei care ucid sentimentele inimii, credința, idealul, sunt ucigași ai sufletului. Și câți dintre ei trăiesc liberi, fără închisoare și fără lanțuri.

73. Nu vă mirați că vă vorbesc astfel, căci văd printre voi cămine distruse, pentru că, nesocotindu-vă îndatoririle, v-ați asumat noi obligații în afara lor, fără să vă pese de durerea și de părăsirea celor dragi. Priviți în jur, câte cămine distruse există, câte femei în viciu și câți copii fără tată. Cum ar putea exista în acele inimi tandrețea și iubirea? Nu credeți că cel care a ucis fericirea acelor oameni și a distrus ceea ce era sfânt este un criminal?

74. V-ați obișnuit atât de mult cu răul, încât îi numiți mari chiar și pe oamenii care inventează acele noi arme mortale, pentru că pot distruge milioane de vieți omenești într-o clipă. Și îi numiți chiar și savanți. Unde vă este rațiunea? Se poate fi mare doar prin spirit, iar savant este doar cel care umblă pe calea adevărului. (235, 36-39)

Neputința și trecerea răului

75. Mare, foarte mare este în ochii voștri depravarea umană, teribilă vi se pare puterea și forța răului pe care o exercită oamenii; și totuși vă spun că ea este slabă în fața puterii dreptății Mele, în fața divinității Mele, care este Stăpânul destinului, al vieții, al morții și al întregii creații. (54, 70)

76. Numai o ființă care ar fi atotputernică ca Mine ar putea lupta cu Mine. Dar credeți voi că, dacă o zeitate ar ieși din Mine, ea ar fi împotriva Mea? Sau credeți cumva că ea poate apărea din nimic? Din nimic nu poate ieși nimic.

77. Eu sunt Totul și nu m-am născut niciodată. Eu sunt începutul și sfârșitul, Alfa și Omega a tot ceea ce a fost creat.

78. Vă puteți imagina că una dintre ființele create de Mine s-ar putea înălța la rangul de Dumnezeu? Toate creaturile au limite, iar pentru a fi Dumnezeu este necesar să nu ai limite. Cine a nutrit acele vise de putere și măreție a căzut în întunericul propriului său orgoliu. (73, 34-35)

79. Adevărat vă spun, nu există nicio putere pe care să o puteți opune iubirii Mele. Dușmanii se dovedesc a fi mizerabili, forțele adverse sunt slabe, armele care au încercat să lupte împotriva adevărului și dreptății au fost întotdeauna fragile.

80. Lupta pe care forțele răului au dus-o împotriva Dreptății Divine v-a părut un conflict fără sfârșit. Și totuși — în fața eternității, el va fi ca o clipă, iar greșelile comise în timpul perioadei de imperfecțiune a sufletului vostru vor fi ca o mică pată, pe care virtutea voastră și dreptatea mea iubitoare o vor șterge pentru totdeauna. (179, 12-13)

Puterea iertării

81. Voi toți, oameni, vă întreb și consider acest popor de aici ca reprezentanți ai voștri: Când vă veți înălța interior, vă veți iubi unii pe alții și vă veți ierta reciproc jignirile? Când va fi în sfârșit pace pe planeta voastră?

82. Iertarea care izvorăște din iubire este singura pe care o predă învățătura Mea, iar ea posedă o putere măreață de a transforma răul în bine, de a converti și transforma păcătosul într-un om virtuos.

83. Învățați să iertați și veți avea începutul păcii în lumea voastră. Dacă ar fi nevoie să iertați de o mie de ori, să o faceți de o mie de ori. Nu sunteți conștienți că o împăcare la timpul potrivit vă scutește de a bea un pahar al suferinței? (238, 12-14)

84. Atâta timp cât sunteți oameni, amintiți-vă de Mine pe acea cruce, cum i-am iertat pe călăii Mei, i-am binecuvântat și i-am vindecat, pentru ca, pe tot parcursul greului vostru drum al vieții, să-i binecuvântați la rândul vostru pe cei care vă fac rău și să le faceți tot binele posibil celor care v-au făcut rău. Cine acționează astfel este ucenicul Meu și, adevărat, îi spun că durerea lui va fi întotdeauna doar de scurtă durată, pentru că îl voi face să simtă puterea Mea în momentele încercării sale. (263, 56)

85. Iertați-vă unii pe alții și veți găsi astfel alinare pentru voi înșivă și pentru cel care v-a făcut rău. Nu purtați povara urii sau a ranchiunei în sufletul vostru; fiți cu inima curată și veți descoperi taina păcii și veți trăi ca apostoli ai adevărului Meu. (243, 63)

Capitolul 41 – Legătura dintre această lume și lumea de dincolo

Inspirație și ajutor din partea lumii spirituale

1. Voi toți vă mișcați pe scara perfecționării spirituale; unii au atins un nivel de dezvoltare pe care voi încă nu-l puteți înțelege, alții vin după voi.

2. Marile suflete, mari prin lupta lor, prin iubirea lor, prin efortul lor, caută armonia cu frații și surorile lor mai mici, cu cei îndepărtați, cu cei neglijenți; sarcinile lor sunt nobile și înalte, iar iubirea lor față de Divinitatea Mea și față de voi este, de asemenea, foarte mare.

3. Aceste suflete știu că au fost create pentru activitate, pentru dezvoltarea superioară; ele știu că pentru copiii lui Dumnezeu nu există inactivitate. În Creație totul este viață, mișcare, echilibru, armonie; și de aceea aceste ființe nenumărate lucrează, se străduiesc și se bucură în lupta lor, conștiente că astfel își slăvesc Domnul și slujesc progresului și desăvârșirii aproapelui lor.

4. Astăzi, când vă aflați departe de calea pe care v-o indică Legea mea, nu cunoașteți influența pe care acești frați ai voștri o exercită asupra voastră; dar dacă aveți sensibilitatea necesară pentru a percepe acele radiații, inspirații și mesaje pe care vi le trimit, veți avea o idee despre nenumăratele

activități și fapte nobile cărora își dedică existența.

5. Trebuie să știți că acele suflete, în iubirea și respectul lor față de legile Creatorului, nu iau niciodată ceea ce nu le revine, nici nu ating ceea ce este interzis, nici nu pătrund acolo unde știu că nu au voie, pentru a nu aduce elementele fundamentale ale Creației în dizarmonie.

6. Cât de diferit procedează oamenii de pe Pământ, care, în dorința lor de a fi mari și puternici în lume, fără niciun respect față de învățăturile Mele, caută cu cheia științei forțele distructive ale naturii, deschid porțile către forțe necunoscute și distrug astfel armonia din natura care îi înconjoară!

7. Când va ști omul să devină receptiv pentru a asculta sfaturile înțelepte ale Lumii Spirituale și să se lase astfel călăuzit de inspirațiile acesteia?

8. Adevărat, vă spun, aceasta ar fi de ajuns pentru a vă duce pe o cale sigură spre vârful muntelui care vă așteaptă; acolo ați vedea în fața voastră o cale dreaptă și luminoasă, pe care au parcurs-o sufletele care acum sunt aici doar pentru a vă face bine și a vă ajuta în greutățile voastre, aducându-vă pas cu pas mai aproape de capătul drumului, unde Tatăl vostru vă așteaptă pe toți.

9. Deoarece v-am vorbit despre bunătatea și înălțimea spirituală a acelor ființe, trebuie să vă spun că, la fel ca voi, și ele au avut de la început darul liberului arbitru, adică adevărata și sfânta libertate de acțiune, ceea ce este dovada iubirii Creatorului față de copiii Săi. (20, 28-36)

10. Nu mergeți singuri, căci încurajarea și lumina Mea sunt cu fiecare dintre voi. Dar, în cazul în care aceasta vi s-ar părea prea puțin, am pus alături de fiecare ființă umană o ființă de lumină spirituală, pentru a veghea asupra pașilor voștri, pentru a vă avertiza de orice pericol, pentru a vă servi ca tovarăș în singurătatea voastră și ca sprijin în călătoria vieții. Acestea sunt acele ființe pe care voi le numiți îngeri păzitori sau protectori.

11. Nu vă arătați niciodată nerecunoscători față de ei și nu fiți surzi la inspirațiile lor, căci puterile voastre nu vor fi suficiente pentru a trece toate încercările vieții . Aveți nevoie de cei care sunt mai avansați decât voi și care cunosc ceva din viitorul vostru, pentru că Eu le-am revelat acest lucru.

12. Lupta acelor ființe este foarte grea atâta timp cât voi nu atingeți spiritualizarea, pentru că voi contribuiți foarte puțin la sprijinirea lor în misiunea lor dificilă.

13. Când spiritualizarea voastră vă va permite să simțiți și să percepeți prezența acelor frați ai voștri care lucrează invizibil, fără niciun fel de etalare, în favoarea bunăstării și progresului vostru, atunci veți regreta că i-ați obligat să se chinuiască atât de mult și să sufere din cauza păcatelor voastre. Dar

dacă această înțelegere se naște în voi, atunci doar pentru că în mintea voastră s-a făcut deja lumină. Atunci se vor trezi compasiunea, recunoștința și înțelegerea față de ei.

14. Ce mare fericire vor simți protectorii voștri când vor vedea că eforturile lor sunt susținute de voi și că inspirația lor este în armonie cu înălțarea voastră!

15. Aveți atât de mulți frați și surori și atât de mulți prieteni în „Valea Spirituală” pe care nu-i cunoașteți.

16. Mâine, când cunoașterea vieții spirituale se va fi răspândit pe tot globul, omenirea va recunoaște importanța acelor ființe de lângă voi, iar oamenii vor binecuvânta providența Mea. (334, 70-76)

17. Adevărat vă spun că, dacă credința voastră ar fi fermă, nu ați avea dorința de a simți prezența spiritualului cu simțurile trupului, pentru că atunci sufletul ar fi cel care, cu sensibilitatea sa fină, ar percepe acea lume care pulsează neîncetat în jurul vostru.

18. Da, omenire, dacă te simți departe de lumea spirituală, totuși acele ființe nu se pot simți departe de oameni, deoarece pentru ele nu există distanțe, nici granițe, nici obstacole. Ele trăiesc în spiritual, și de aceea nu pot fi departe de viața ființelor umane, a căror destinație supremă este dezvoltarea ascendentă și desăvârșirea sufletului. (317, 48-49)

19. Singura distanță care există între voi și Dumnezeu sau între voi și o ființă spirituală nu este una materială, ci una spirituală, cauzată de lipsa voastră de pregătire, de puritate sau de disponibilitate de a primi inspirația și influența spirituală.

20. Nu creați niciodată acea distanță între voi și Maestrul vostru sau între voi și Lumea Spirituală, atunci vă veți bucura mereu de binefacerile pe care iubirea Mea le revarsă asupra celor care știu să le caute. Veți avea mereu sentimentul că Lumea Spirituală este aproape de inima celor care se pregătesc să o simtă.

21. Cât de mare este distanța pe care o pune omenirea acestui timp între ea și Viața Spirituală! Este atât de mare încât oamenii de astăzi îl simt pe Dumnezeu infinit de departe de ei și consideră Împărăția Cerurilor ca fiind îndepărtată și de neatins. (321, 76-78)

22. Vă spun că nu există niciun intelect uman care să nu trăiască sub influența lumii spirituale.

23. Mulți vor nega acest lucru, dar nimeni nu va putea dovedi că este imposibil ca mintea omului să recepționeze gândurile și vibrațiile nu numai ale ființelor spirituale și ale semenilor săi, ci și ale Mele.

24. Aceasta este o revelație pentru întreaga omenire — o revelație care, odată răspândită, va găsi inimi deschise care o vor primi cu mare bucurie; tot așa, ea se va lovi și de adversari și luptători încăpățânați.

25. Dar ce vor putea face aceștia pentru a împiedica lumina

Tărâmului Spiritual să strălucească în viața oamenilor? De ce mijloace se vor putea folosi necredincioșii pentru a elimina acea vibrație? Cine este cel care se consideră în afara influenței universale, care este puterea creatoare și însuflețitoare a lui Dumnezeu?

26. Mă adresez spiritului vostru, sufletului vostru și rațiunii voastre, dar vă spun încă o dată că primiți mesaje, idei și inspirații de la alte niveluri de existență și că, la fel cum nu știți de unde a venit sufletul vostru pentru a se încarna în acest corp al vostru, nici nu știți cine se manifestă în fața lui în mod invizibil și imperceptibil. (282, 33-37)

Spirite confuze și răuvoitoare

27. Această perioadă este diferită de Prima și de a Doua. Astăzi trăiți într-un haos de elemente vizibile și invizibile dezlănțuite. Vai de cel care nu veghează, căci va cădea, iar cel care este pregătit trebuie să lupte!

28. Mii de ochi invizibili vă privesc; unii pentru a vă pândi pe calea voastră și a vă doborî, alții pentru a vă proteja. (138, 26-27)

29. Marile legiuni de suflete confuze duc război cu oamenii, profitând de ignoranța, de împietrirea și de lipsa lor de clarviziune spirituală; iar oamenii nu și-au pregătit armele iubirii pentru a se proteja de atacurile lor, de aceea în această luptă par ființe fără apărare.

30. Era necesar ca învățătura mea spirituală să vină la voi, pentru a vă învăța cum trebuie să vă pregătiți pentru a ieși victorioși din această luptă.

31. Din acea lume invizibilă, care țese și trăiește în propria voastră lume, pornesc influențe care bântuie oamenii — fie în mintea lor, în sentimentele lor sau în voința lor — și îi transformă în servitori supuși , în sclavi, în instrumente, în victime. Pretutindenă apar revelații spirituale, și totuși oamenii lumii nu vor să perceapă ceea ce îi înconjoară pe spiritul lor.

32. Este necesar să înceapă bătălia, să se distrugă întunericul, pentru ca, atunci când lumina va răsări în oameni, toți, uniți într-o adevărată comunitate, să pornească și, prin rugăciune, să învingă în lupta pe care o duc împotriva acelor puteri care i-au stăpânit atâta timp.

33. Oamenii și popoarele au căzut pradă puterii acelor influențe, fără ca omenirea să-și dea seama. Boli rare și necunoscute, generate de acestea, au doborât oamenii și i-au derutat pe oamenii de știință.

34. Câtă dezbinare, câtă confuzie și durere a acumulat omul asupra sa. Lipsa rugăciunii, a moralității și a spiritualității a atras ființele necurate și tulburate. Dar ce se poate aștepta de la cei care au plecat fără lumină și fără pregătire?

35. Acolo se află cei pe care i-ați înșelat și oprimat, pe care i-ați tulburat și umilit. Ei nu vă pot trimite decât confuzie și întuneric, nu pot decât să se răzbune și nu fac decât să vă reproșeze. (152, 22-28)

36. Legiuni de ființe ale întunericului pătrund printre oameni ca norii de furtună, provoacă răsturnări, tulbură gândurile și întunecă inimile oamenilor. Și deși această umanitate are arme pentru a se apăra împotriva acestor atacuri perfide, unii nu știu să le folosească, iar alții nici măcar nu bănuiesc că le posedă. (240, 53)

37. Omenirea de astăzi, oricât de numeroasă ar fi ea în ochii voștri, este foarte mică în comparație cu lumea ființelor spirituale care o înconjoară. Cu ce putere pătrund acele legiuni pe căile oamenilor; totuși, aceștia nu percep lumea care îi înconjoară, nu o simt și nu o aud. (339, 29)

38. Un om care a căzut pradă unei vieți păcătoase este capabil să atragă după sine o întreagă legiune de ființe ale întunericului, care vor face ca el să lase în urma sa o dâră de influențe nefaste. (87, 7)

39. Dacă ați putea vedea de aici „Valea Spirituală”, unde își au locuința ființele materializate — acelea care nu au acumulat nimic pentru călătoria spirituală după această viață — ați fi zdrobiți. Dar nici măcar pentru o clipă nu ați spune: „Cât de îngrozitoare este dreptatea lui Dumnezeu!” Nu, în schimb ați exclama: „Cât de nerecunoscători, cât de nedrepți și de cruzi suntem cu noi înșine! Cât de indiferenți față de sufletul nostru și cât de reci am fost ca ucenici ai lui Isus!”

40. De aceea, Tatăl a permis ca acele ființe să se manifeste uneori în viața voastră și să vă transmită vestea dureroasă și înspăimântătoare despre viața lor sumbră și lipsită de pace. Ele sunt locuitori ai unei lumi care nu posedă nici Lumina strălucitoare a căminelor spirituale, nici frumusețile Pământului pe care l-au locuit înainte. (213,52-53)

41. Legionile de suflete care rătăcesc fără țintă pe lume și bat în diverse moduri la ușile inimilor oamenilor sunt adesea voci care vor să vă spună că trebuie să vă treziți, că trebuie să vă deschideți ochii la realitate, că trebuie să vă căiți de greșelile voastre și să vă reînnoiți, pentru ca mai târziu, când vă veți lăsa trupul în pântecele pământului, să nu plângeți, ca și ei, singurătatea, ignoranța și materialismul vostru. Recunoașteți în aceasta cum chiar și din întuneric izvorăște lumina, căci nici o frunză de pe copac nu se mișcă fără voia Mea; la fel, acele manifestări spirituale, care se înmulțesc de la o zi la alta, vor copleși în cele din urmă oamenii în așa măsură încât vor învinge scepticismul umanității. (87, 65)

42. Rugați-vă pentru cei care se despart de voi și pornesc spre lumea de dincolo, căci nu toți reușesc să găsească calea, nu toți sunt capabili să se înalțe spiritual, și nici nu toți ajung la pace în scurt timp.

43. Unii trăiesc în lumea spirituală sub iluzia vieții materiale; unii suferă de remușcări intense; alții sunt

insensibili, îngropați sub pământ împreună cu trupurile lor, iar alții nu se pot despărți de cei dragi, de cei care au rămas în lume, deoarece plânsul, egoismul și ignoranța umană îi reține, îi leagă de materie și îi privesc de pace, de lumină și de progres.

44. Lăsați acele suflete să meargă mai departe, care încă se află în această lume, fără ca aceasta să le mai revină; lăsați-le să renunțe la bunurile pe care le-au avut și le-au iubit în această viață, pentru ca sufletul lor să se poată înălța spre infinit, unde le așteaptă adevărata moștenire. (106, 35-37)

45. Va fi foarte binefăcător pentru sufletul vostru să fiți întâmpinați de ei la sosirea voastră în „Valea Spirituală" și să primiți semne de recunoștință pentru milostenia pe care le-ați arătat-o. Mare va fi bucuria voastră când îi veți vedea atunci pătrunși de lumină.

46. Dar cât de dureros ar fi dacă ați întâlni acea legiune de ființe întunecate de confuzie și ați ști că ele așteptau de la voi un act de iubire, iar voi nu le-ați oferit-o. (287, 58)

47. Adevărat vă spun: dacă vă tratez pe voi, oamenii, cu atâta iubire și milă, mă îndrept cu aceeași iubire grijulie și către cei care își ispășesc greșelile din trecut în Lumea de Dincolo. Le trimit acestor ființe lumina Mea pentru a le elibera de tulburarea lor, care este ca întunericul, și de autoacuzările lor, care sunt „focul", pentru a le trimite apoi printre oameni; astfel încât cei care înainte semănau durere în inimile să devină acum, înzestrați cu lumina cunoașterii, binefăcători și protectori ai propriilor lor frați și surori. (169, 6)

Lupta spiritelor pentru oameni

48. Dincolo de viața voastră umană există o lume a spiritelor, frații și surorile voastre, ființe invizibile pentru om, care se luptă între ele pentru a vă cuceri.

49. Această luptă își are cauza în diferențele de dezvoltare în care se află unii și alții. În timp ce ființele de lumină, purtate de idealul iubirii, al armoniei, al păcii și al desăvârșirii, presară calea umanității cu lumină, inspirându-i mereu binele și revelându-i tot ceea ce este spre binele oamenilor, ființele care încă se agață de materialismul pământesc, care nu au reușit să se desprindă de egoismul lor și de iubirea lor pentru lume sau care alimentează pe termen nelimitat viciile și înclinațiile umane, presară calea oamenilor cu confuzii, întunecând mintea, orbind inimile, aservind voința, pentru a se folosi de oameni și a-i transforma în instrumente ale planurilor lor, sau pentru a-i folosi ca și cum ar fi propriile lor corpuri.

50. În timp ce Lumea Spirituală a Luminii caută să câștige sufletul oamenilor, pentru a-i deschide o breșă către eternitate; în timp ce acele oștiri binecuvântate se străduiesc neîncetat să crească în

iubire, să devină îngrijitori la patul celor bolnavi, să devină sfătuitori alături de omul care poartă povara unei mari responsabilități, consilieri ai tineretului, protectori ai copiilor, tovarăși ai celor uitați și singuri, legiunile de ființe fără lumina înțelepciunii spirituale și fără sentimentul înălțător al iubirii acționează, de asemenea, neîncetat printre oameni. Dar scopul lor nu este acela de a vă ușura calea către Tărâmul Spiritual — nu; intenția acestor ființe este complet opusă, efortul lor este de a stăpâni lumea, de a rămâne stăpânii acesteia, de a se vești pe Pământ, de a stăpâni oamenii și de a-i face sclavi și instrumente ale voinței lor — într-un cuvânt: de a nu lăsa să li se ia ceea ce au considerat întotdeauna al lor: lumea.

51. Așadar, discipoli: între aceste ființe se dă o luptă aprigă — o luptă pe care ochii voștri fizici nu o văd, dar ale cărei reflexii se fac simțite zi de zi în lumea voastră.

52. Pentru ca omul să se poată apăra și să se elibereze de influențele negative, el are nevoie de cunoașterea adevărului care îl înconjoară, trebuie să învețe să se roage cu spiritul și trebuie să știe, de asemenea, cu ce capacități este înzestrată ființa sa, pentru a le putea folosi ca arme în această mare bătălie a binelui împotriva răului, a luminii împotriva întunericului, a spiritualizării împotriva materialismului.

53. Tocmai Lumea Spirituală a Luminii acționează și luptă și pregătește totul, pentru ca lumea să pornească într-o zi pe calea spiritualizării.

54. Gândiți-vă la toate acestea și vă veți putea imagina intensitatea acestei lupte a fraților voștri spirituali, care se străduiesc să salveze oamenii — o luptă care este pentru ei un potir cu care voi le dați să bea neîncetat fierea nerecunoștinței, deoarece vă limitați să primiți de la ei tot binele pe care vi-l oferă, fără să vă alăturați vreodată lor pentru a-i ajuta în lupta lor.

55. Puțini sunt cei care știu să li se alăture, puțini sunt cei care sunt receptivi la inspirațiile lor și le urmează îndemnurile. Dar cât de puternici trec aceștia prin viață, cât de protejați se simt, ce bucurii și inspirații le înalță spiritul!

56. Majoritatea oamenilor sunt împărțiți între cele două influențe, fără a se decide pentru una dintre ele, fără a se dedica complet materialismului, dar și fără a se strădui să se elibereze de el și să-și spiritualizeze viața, adică să o înalțe prin bine, prin cunoaștere și prin forța spirituală. Aceștia se află încă în plină luptă cu ei înșiși.

57. Cei care s-au predat complet materialismului, fără să mai țină seama de vocea conștiinței, și care nesocotesc tot ceea ce se referă la sufletul lor, nu mai luptă, au fost învinși în luptă. Ei cred că au învins, cred că sunt liberi și nu își dau

seama că sunt prizonieri și că va fi necesar ca legiunile Luminii să coboare în întuneric pentru a-i elibera.

58. Trimit acest mesaj al Luminii tuturor popoarelor de pe Pământ, pentru ca oamenii să se trezească, pentru ca ei să conștientizeze cine este dușmanul pe care trebuie să-l combată până când îl vor învinge și ce arme poartă cu ei, fără să știe. (321, 53 63)

Legătura cu lumea spirituală a lui Dumnezeu

59. Ucenici, treziți-vă și recunoașteți timpul în care trăiți. Vă spun: așa cum nimeni nu poate opri dreptatea Mea, la fel nimeni nu poate închide porțile către lumea de dincolo, pe care milostivirea Mea vi le-a deschis. Nimeni nu va putea împiedica ca din acele lumi să ajungă la oameni mesaje de lumină, de speranță și de înțelepciune. (60, 82)

60. V-am permis să intrați în legătură, pentru o scurtă perioadă, cu ființele din Lumea de Dincolo, lucru pe care nu l-am aprobat în „A Doua Epocă", deoarece atunci nu erați pregătiți pentru aceasta — nici ei, nici voi. Această ușă a fost deschisă de Mine în această epocă, și astfel împlinesc anunțurile profeților Mei și unele dintre promisiunile Mele.

61. În anul 1866 s-a deschis pentru voi această ușă invizibilă, precum și organul de transmitere al celor aleși pentru a face cunoscut acel mesaj pe care spiritele Luminii îl vor aduce oamenilor.

62. Înainte de acel an, în națiunile și popoarele pământului s-au manifestat ființe spirituale care erau semnele înainte-mergătoare ale venirii Mele. (146, 15)

63. Dacă oamenii de astăzi nu ar fi atât de duri și de insensibili, ar primi fără îndoială în mod continuu mesaje din Lumea Spirituală și, ocazional, s-ar vedea înconjurați de mulțimi de ființe care acționează neîncetat pentru trezirea oamenilor și ar constata că nu sunt niciodată singuri.

64. Unii numesc acea lume „invizibilă", alții „de dincolo". Dar de ce? Pur și simplu pentru că le lipsește credința pentru a „vedea" spiritualul și pentru că sărăcia lor umană le dă sentimentul că sunt departe și străini de o lume pe care ar trebui să o simtă în inimile lor. (294, 32-33)

65. Sunteți uimiți de faptul că o ființă spirituală se manifestă sau intră în legătură cu voi, fără să vă gândiți că și voi vă exprimați și vă manifestați chiar și în alte lumi, în alte sfere.

66. „Carnea" voastră nu este conștientă că sufletul vostru se unește cu Mine în momentele de rugăciune; ea nu este în stare să perceapă apropierea de Domnul vostru prin acest dar – nu numai de Spiritul Meu, ci și de cel al fraților voștri spirituali, pe care îi pomeniți în momentele de rugăciune.

67. La fel de puțin sunteți conștienți că, în orele voastre de odihnă, când trupul doarme, sufletul, în funcție de nivelul său de dezvoltare și de spiritualizare, se desprinde de trupul său și apare în locuri îndepărtate, chiar și în lumi spirituale pe care mintea voastră nici măcar nu și le poate imagina.

68. Nimeni să nu se miră de aceste revelații. Înțelegeți că în prezent vă apropiați de împlinirea timpurilor. (148, 75-78)

69. Vreau ca gândurile curate să fie limbajul în care vă înțelegeți cu frații voștri care locuiesc în lumea spirituală, ca astfel să vă înțelegeți, și cu adevărat, meritele voastre și faptele voastre bune le vor fi de folos; la fel cum influența acelor copii ai Mei, inspirațiile și protecția lor vor fi pentru voi un ajutor puternic pe calea vieții voastre, pentru ca împreună să veniți la Mine.

70. Spiritualizați-vă și veți simți în viața voastră prezența binefăcătoare a acelor ființe: mângâierea mamei care și-a lăsat copilul pe pământ , căldura și sfatul tatălui care a trebuit, de asemenea, să treacă în neființă. (245,7-8)

71. Această lucrare va fi criticată și respinsă de mulți, când vor afla că în ea s-au manifestat ființe spirituale. Dar nu vă îngrijorați, căci numai cei ignoranți vor lupta împotriva acestei părți a învățăturilor Mele.

72. De câte ori apostolii, profeții și mesagerii Domnului au vorbit lumii sub influența ființelor spirituale de lumină, fără ca omenirea să-și dea seama de aceasta, și de câte ori fiecare dintre voi a acționat și a vorbit sub voința ființelor spirituale, fără să vă dați seama! Și tocmai acest lucru, care s-a întâmplat dintotdeauna, v-am confirmat acum. (163, 24-25)

73. Dacă doar curiozitatea v-ar determina să căutați legătura cu lumea de dincolo, nu veți găsi adevărul; dacă dorința de măreție sau vanitatea v-ar împinge spre aceasta, nu veți primi nicio revelație adevărată. Dacă ispita v-ar amăgi inima cu scopuri false sau interese egoiste, tot nu veți obține legătura cu Lumina Duhului Meu Sfânt. Numai respectul vostru, rugăciunea voastră pură, iubirea voastră, milostenia voastră, înălțarea voastră sufletească vor produce minunea ca sufletul vostru să-și întindă aripile, să străbată spațiile și să ajungă la lăcașurile spirituale, în măsura în care aceasta este voia Mea.

74. Aceasta este harul și mângâierea pe care Duhul Sfânt v-a rezervat-o, pentru ca voi să vedeți unul și același cămin și să vă convingeți că nu există moarte și nici înstrăinare, că niciuna dintre creaturile Mele nu moare în ceea ce privește Viața Veșnică. Căci în acest „Timp al Treilea” veți putea îmbrățișa spiritual și acele ființe care s-au despărțit de această viață pământească și pe care le-ați cunoscut, pe care le-ați iubit și pe care le-ați pierdut în această lume, dar nu în eternitate.

75. Mulți dintre voi ați intrat în legătură cu acele ființe cu ajutorul „lucrătorilor” Mei. Dar, adevărat vă spun, acesta nu este modul perfect de a stabili contactul, iar timpul se apropie în care sufletele încarnate și cele dezincarnate se vor putea înțelege între ele de la spirit la spirit, fără a mai folosi vreun mijloc material sau uman, și anume prin inspirație, prin darul sensibilității sufletești, al revelației sau al intuiției. Ochii spiritului vostru vor putea percepe prezența lumii de dincolo, apoi inima voastră va simți manifestările de viață ale ființelor care populează „Valea Spirituală”, iar atunci bucuria spiritului vostru, precum și cunoașterea și iubirea față de Tatăl vor fi mari.

76. Atunci veți ști ce este viața sufletului vostru, cine este el și cine a fost, recunoscându-vă pe voi înșivă, fără a vă vedea în limite atât de înguste precum cele care corespund trupurilor voastre. Căci Tatăl vă spune: Chiar dacă materia trupului vostru este într-adevăr mică — cât de asemănător este spiritul vostru cu Spiritul Meu Divin! (244, 21-24)

Capitolul 42 – Vinovăție și ispășire, încercări și suferințe

Necesitatea pocăinței și a ispășirii

1. Când permit adesea ca voi să beți din același pahar pe care l-ați dat semenilor voștri, se întâmplă acest lucru pentru că unii nu pot înțelege răul pe care l-au provocat decât astfel; și trecând prin aceeași încercare pe care au făcut-o alții să o treacă, vor cunoaște durerea pe care au făcut-o pe alții să o simtă. Acest lucru le va lumina sufletul și va avea ca rezultat înțelegerea, pocăința și, în consecință, împlinirea Legii Mele.

2. Dar dacă doriți să evitați să treceți prin suferințe sau să beți din paharul amărăciunii, puteți realiza acest lucru răscumpărându-vă vina prin pocăință, prin fapte bune, prin tot ceea ce vă poruncește conștiința să faceți. Astfel veți plăti o datorie de iubire, veți restitui o onoare, o viață sau pacea, sănătatea, bucuria sau pâinea pe care le-ați răpit cândva semenilor voștri.

3. Vedeți cât de diferită este realitatea dreptății Mele de acea imagine pe care v-ați făcut-o despre Tatăl vostru!

4. Nu uitați: dacă v-am spus că niciunul dintre voi nu se va pierde, v-am spus cu siguranță și că fiecare datorie trebuie achitată și fiecare greșeală trebuie ștersă din Cartea Vieții. Depinde de voi să alegeți calea pentru a ajunge la Mine. Încă mai aveți libertatea voinței.

5. Dacă preferați legea răzbunării din vremurile de demult, așa cum o practică încă oamenii din națiunile mândre, priviți rezultatele lor!

6. Dacă doriți ca etalonul cu care vă măsurați semenii să vă măsoare și pe voi, nu trebuie să așteptați nici măcar intrarea voastră în viața de

dincolo pentru a primi dreptatea Mea; căci aici (pe pământ), când vă așteptați cel mai puțin, vă veți vedea în aceeași situație critică în care v-ați adus semenii.

7. Dar dacă doriți ca o lege superioară să vă vină în ajutor — nu doar pentru a vă elibera de durerea de care vă temeți cel mai mult, ci și pentru a vă insufla gânduri nobile și sentimente bune, atunci rugați-vă, chemați-Mă și mergeți apoi pe calea voastră de luptă, pentru a deveni tot mai buni, pentru a fi puternici în încercări d — într-un cuvânt: pentru a plăti cu iubire datoria pe care o aveți față de Tatăl vostru și față de aproapele vostru. (16, 53-59)

8. Adesea sunt întrebat de cineva: „Maestre, dacă ne ierți greșelile — de ce permiți atunci să le ispășim cu durere?" La aceasta vă spun: Eu vă iert, dar este necesar să îndreptați acele încălcări, pentru a reda sufletului vostru puritatea. (64, 14)

9. V-am spus că până și ultima pată va fi ștersă din inima omului, dar vă spun și că fiecare trebuie să-și spele propriile pete de rușine. Amintiți-vă că v-am spus: „Cu măsura cu care măsurați, veți fi măsurați", și: „Ce semeni, aia vei culege." (150, 47)

10. Din darurile materiale pe care omenirea Mi le aduce, Eu accept doar intenția bună, dacă aceasta este cu adevărat bună; căci nu întotdeauna într-un dar se exprimă o intenție mărinimoasă și nobilă. Cât de des îmi oferă oamenii jertfa lor pentru a-și ascunde faptele rele sau pentru a-Mi cere ceva în schimb. De aceea vă spun că pacea sufletului nu se cumpără, că petele voastre întunecate nu se spală cu bogăția materială, chiar dacă Mi-ați putea oferi cea mai mare comoară.

11. Pocăința, durerea pentru faptul că M-ați jignit, reînnoirea, îndreptarea, repararea greșelilor comise, toate acestea cu smerenia pe care v-am învățat-o — da, atunci oamenii Îmi aduc adevăratele jertfe ale inimii, ale sufletului și ale gândurilor, care sunt infinit mai plăcute Tatălui vostru 508 Capitolul 42 decât tămâia, florile și lumânările. (36, 27-28)

Legea ispășirii

12. Ați avut o ocazie după alta, și în aceasta puteți recunoaște iubirea Mea infinită față de voi; căci v-am dăruit și am acordat ființei voastre ocazia de a îndrepta greșelile, de a vă purifica și desăvârși sufletul, în loc să vă pedepsesc sau să vă condamn pe veci, așa cum obișnuiați să credeți mai înainte.

13. Cine, dintre cei care cunosc aceste învățături și cred că sunt adevărate, ar îndrăzni să întoarcă spatele misiunii sale pe pământ, deși știe că astfel provoacă o ispășire și mai grea pentru sufletul său?

14. Căci, deși este adevărat că dreptatea Mea vă oferă noi ocazii pentru a îndepărta petele și a repara greșelile, este de asemenea adevărat că, cu fiecare ocazie, numărul încercărilor crește și că eforturile și suferințele devin de

fiecare dată mai intense, la fel cum și greșelile comise au devenit mai grave.

15. Datoria voastră — nu ar trebui să se vorbească despre pedeapsă — va consta în a restabili, a reînnoi, a repara și a achita până la ultima vină. Nimeni — nici Tatăl vostru Ceresc, nici frații și surorile voastre de pe pământ sau din „Valea Spirituală" — nu va face ceea ce numai voi trebuie să faceți, deși vă spun că Eu vă voi urma întotdeauna chemarea. Când vă veți simți singuri și părăsiți, veți simți prezența Mea, iar Lumea Spirituală va veni întotdeauna să vă sprijine în purtarea crucii voastre. (289, 45-47)

16. Numai iubirea și dreptatea Mea pot proteja astăzi pe cei care sunt înfometați și însetați după ele. Numai Eu, în dreptatea Mea desăvârșită, pot să-l primesc pe cel care își ia singur viața.

17. Dacă aceștia ar ști că părăsirea sufletului este mai îngrozitoare decât singurătatea din această lume, ar răbda cu răbdare și curaj până în ultima zi a existenței lor pământești. (165, 73-74)

18. Nu distrug niciunul dintre copiii Mei, oricât de mult M-ar răni; îi păstrez și le dau ocazia să-și îndrepte greșelile și să se întoarcă pe calea pe care o părăsiseră. Dar, deși i-am iertat, ei se confruntă cu rodul faptelor lor, și acestea sunt cele care îi judecă și le arată calea cea dreaptă. (96, 55)

Cauza încercărilor și a suferințelor

19. Cunoașteți-vă pe voi înșivă! Am privit existența oamenilor din toate timpurile și știu care a fost cauza tuturor durerilor și nenorocirilor lor.

20. Încă din cele mai vechi timpuri am văzut cum oamenii și-au luat viața (unii altora) din invidie, din materialism, din setea de putere; întotdeauna și-au neglijat sufletul, crezând că sunt doar materie, iar când a sosit ceasul să-și părăsească trupul omenesc pe pământ, nu le-a rămas decât ceea ce au creat în viața lor materială, fără a culege vreo fericire pentru spirit; căci nu au căutat-o, nu s-au gândit la ea, nu s-au preocupat nici de virtuțile spiritului, nici de cunoaștere. S-au mulțumit să trăiască fără a căuta calea care îi conduce la Dumnezeu. (11, 42-43)

21. Astăzi, în ciuda progresului civilizației voastre, v-ați îndepărtat tot mai mult de natura materială, la fel ca și de cea spirituală, de cea pură, de ceea ce este al lui Dumnezeu. De aceea, cu fiecare etapă a vieții voastre, cădeți într-o slăbiciune tot mai mare, într-o suferință tot mai mare, în ciuda dorinței voastre de a deveni mai puternici și mai fericiți cu fiecare zi pe care o petreceți pe pământ. Dar acum veți face un pas înainte în împlinirea Legii Mele, o, locuitori ai Pământului! (16, 35)

22. Încercările pe care le întâlniți pe calea vieții voastre nu sunt o întâmplare, Eu vi le-am trimis

pentru ca voi să dobândiți merite. Nici o frunză din copac nu se mișcă fără voia Mea, și Eu sunt atât în lucrările mari, cât și în cele mici ale Creației.

23. Vegheați și rugați-vă, ca să învățați să înțelegeți care este rodul pe care trebuie să-l culegeți din fiecare încercare, pentru ca ispășirea voastră să fie mai scurtă. Luați-vă crucea cu iubire, și Eu voi face ca voi să vă purtați ispășirea cu răbdare. (25, 6)

24. Dacă oamenii Mă uită și chiar Mă neagă în râsete, distracții și vanități, de ce se descurajează și tremură când culeg recolta de lacrimi care le chinuie sufletul și trupul? Atunci blasfemiază, spunând că nu există Dumnezeu.

25. Omul este destul de curajos să păcătuiască, hotărât să se abată de la calea Legii Mele; dar vă asigur că este extrem de laș când vine vorba de ispășire și de achitarea datoriilor sale. Cu toate acestea, Eu vă întăresc în lașitatea voastră, vă protejez în slăbiciunile voastre, vă smulg din letargie, vă șterg lacrimile și vă ofer noi ocazii, pentru ca voi să recâștigați lumina pierdută și să regăsiți calea uitată a Legii Mele.

26. Eu vin să vă aduc, ca în „A doua epocă", pâinea și vinul vieții, atât pentru suflet, cât și pentru trup, pentru ca voi să trăiți în armonie cu tot ceea ce a creat Tatăl vostru.

27. Pe căile Mele înfloresc virtuțile, pe ale voastre, în schimb, există spini, prăpăstii și amărăciuni.

28. Cine spune că căile Domnului sunt pline de spini nu știe ce spune, căci Eu nu am creat durerea pentru niciunul dintre copiii Mei; însă cei care s-au îndepărtat de calea luminii și a păcii vor trebui să suporte consecințele vinovăției lor la întoarcerea la ea.

29. De ce ați băut paharul suferinței? De ce ați uitat porunca Domnului, precum și misiunea pe care v-am încredințat-o? Pentru că ați înlocuit Legea Mea cu legile voastre, și iată rezultatele înțelepciunii voastre deșarte: suferință amară, război, fanatism, dezamăgiri și minciuni care vă sufocă și vă umplu de disperare. Iar cel mai dureros lucru pentru omul materializat, pentru cel care supune totul calculelor sale și legilor materiale ale acestei lumi, este faptul că, după această viață, va continua să poarte cu sine povara rătăcirilor și înclinațiilor sale. Atunci suferința sufletului vostru va fi foarte mare.

30. Scuturați-vă aici de povara păcatelor voastre, împliniți Legea Mea și veniți curând. Cereți iertare tuturor celor pe care i-ați rănit și lăsați restul în seama Mea; căci timpul vostru pentru a iubi va fi scurt, dacă vă hotărâți cu adevărat să o faceți. (17, 37-43)

31. Veniți cu toții la Mine, voi care purtați o suferință ascunsă în inimă. Purtăm în tăcere o durere pe care v-a provocat-o o trădare, iar amărăciunea voastră este foarte

mare, pentru că a fost o ființă foarte iubită cea care v-a rănit profund.

32. Liniștiți-vă în voi înșivă, pentru ca rugăciunea să vă lumineze și să puteți afla dacă nu cumva voi ați fost vreodată motivul pentru care ați fost trădați. Atunci rugăciunea vă va întări în gândul că trebuie să iertați pe cei care v-au trădat în iubirea, credința și încrederea voastră.

33. Adevărat vă spun că, în clipa în care îi veți ierta pe cei care v-au jignit, veți simți pe deplin pacea Mea; căci în acea clipă spiritul vostru se va fi unit cu al Meu, iar Eu Îmi voi întinde mantia pentru a vă ierta și a vă învălui pe amândoi în iubirea Mea. (312, 49-51)

34. În adevăr, Maestrul vă spune: Am pregătit pentru fiecare suflet un împărăție a păcii și a desăvârșirii. Dar acestei împărății pe care am pregătit-o i se opune o altă împărăție: lumea. În timp ce împărăția Mea se câștigă prin smerenie, iubire și virtute, stăpânirea celeilalte împărății cere mândrie, ambiție, orgoliu, lăcomie, egoism și răutate.

35. În toate timpurile, lumea s-a opus împărăției Mele; întotdeauna cei care Mă urmează au fost hărțuiți și ispitiți pe calea lor, fie prin influențe vizibile, fie prin forțe invizibile.

36. Acesta nu este singurul moment în care pășiți peste spini pentru a ajunge la Mine, nu este prima dată când sufletul vostru se poticnește în efortul de a ajunge în prezența Mea. În toate timpurile ați dus lupta în adâncul ființei voastre.

37. Inspirația Spiritului Meu vă luminează interiorul și a aprins o bătălie cu forțele întunecate, cu luminile false, cu virtuțile false, cu materia, cu tot ceea ce este de prisos, cu toată gloria falsă a acestei lumi. (327, 3)

38. Binecuvântez durerea pe care ați îndurat-o pentru Mine, căci tot ceea ce suferiți pentru Mine vă va face vrednici pentru eternitate. (338, 61)

Credință, supunere și smerenie în încercări

39. Viața omenească este pentru suflet creuzetul în care se purifică și nicovala pe care este forjat. Este indispensabil ca omul să aibă un ideal în spiritul său, credință în Creatorul său și iubire pentru destinul său, pentru a-și purta crucea cu răbdare până la vârful Calvarului său.

40. Fără credință în viața veșnică, omul cade în disperare în fața tuturor încercărilor grele; fără idealuri înalte, se scufundă în materialism; și fără puterea de a suporta o dezamăgire, se pierde în descurajare sau în viciu. (99, 38-39)

41. Vă spun să vă iubiți crucea; căci dacă vă împotriviți ei în timp ce trebuie să o purtați pe umeri, durerea va deschide o rană adâncă în inimile voastre. Eu îmi iubesc cu adevărat crucea, o, popor; dar știți voi ce numesc Eu crucea Mea? Crucea Mea este alcătuită din voi, o,

oameni pe care îi iubesc atât de mult. (144, 20)

42. Credința, supunerea și smerenia față de ceea ce am hotărât Eu vor scurta calea încercării, pentru că atunci nu veți mai parcurge calea suferinței decât o singură dată. Dar dacă în timpul încercărilor apar revoltă, nemulțumire sau chiar blasfemii, încercarea va dura mai mult, pentru că atunci va trebui să parcurgeți din nou acea cale, până când lecția va fi învățată. (139, 49)

43. Vă spun: încercările pe care omul și le-a creat singur în acest timp sunt foarte grele, pentru că astfel sunt necesare pentru mântuirea sa.

44. Justiția divină se va împlini asupra celui mai iubit al fiecărui om, pentru a cere socoteală pentru faptele fiecărei ființe umane.

45. Cât de important este ca omul să ajungă la cunoașterea a ceea ce înseamnă ispășirea spirituală, pentru ca, conștientizând că sufletul are un trecut pe care numai Dumnezeu îl cunoaște, să-și accepte cu iubire, răbdare, respect și chiar bucurie paharul suferinței — știind că astfel își spală păcatele trecute și prezente, își achită datoriile și dobândește merite în fața Legii.

46. Nu va exista înălțare sufletească în durere atâta timp cât nu se suferă cu iubire, cu respect față de dreptatea Mea și cu resemnare față de ceea ce fiecare și-a provocat singur. Dar numai această înălțare în mijlocul încercărilor le va putea da oamenilor cunoașterea a ceea ce este legea reparației spirituale. (352, 36-37, 42-43)

Semnificația suferinței și a durerii

47. Dacă atribuiți încercările vieții întâmplării, cu greu veți putea fi puternici. Dar dacă aveți o idee despre ce este ispășirea, ce este dreptatea și repararea, veți găsi în credința voastră înălțare și resemnare pentru a învinge în încercări.

48. Este voia Mea să vă pun sufletul la încercare în diverse moduri, căci Eu îl educ, îl modelez și îl desăvârșesc. Pentru aceasta, Mă folosesc de toate lucrurile și de toți oamenii; ca instrumente, folosesc atât pe cel drept, cât și, d , pe cel rău. Uneori Mă folosesc de lumină, alteori fac din întuneric slujitoarea Mea. De aceea vă spun: când vă aflați într-o situație critică, gândiți-vă la Mine, la Maestrul vostru, care vă va explica cu toată dragostea motivul acelei încercări.

49. Există potire pe care toți trebuie să le bea, unii mai devreme, alții mai târziu, pentru ca toți să învețe să Mă înțeleagă și să Mă iubească. Mizerie, boală, calomnie, dezonorare sunt potire foarte amare, care nu ajung doar la buzele păcătosului. Amintiți-vă că Cel mai drept dintre toți a golit în acea „A doua Epocă” cel mai amar pahar pe care vi-l puteți imagina. Ascultarea, smerenia și iubirea cu care se bea paharul suferinței vor ușura crucea și vor

face ca încercarea să treacă mai repede. (54, 4-6)

50. Tot ceea ce vă înconjoară are ca scop purificarea voastră, dar nu toți au înțeles acest lucru. Nu lăsați durerea pe care o beți din paharul suferinței voastre să fie fără rod. Din durere puteți obține lumină, care este înțelepciune, blândețe, tărie și sensibilitate. (81, 59)

51. Știți, ucenici, că durerea îndepărtează roadele rele din inimile voastre, vă dăruiește experiență și face ca greșelile voastre să fie îndreptate.

52. În acest fel vă pune la încercare Tatăl vostru, pentru ca mintea voastră să se lumineze. Dar dacă nu înțelegeți și suferiți fără rost, pentru că nu descoperiți sensul lecțiilor mele înțelepte, durerea voastră este fără sens și nu valorificați lecția. (258, 57 58)

53. Oamenii strigă: „Dacă există un Dumnezeu al milosteniei și al iubirii — de ce atunci cei buni trebuie să sufere din cauza celor răi, iar cei drepți din cauza păcătoșilor?”

54. Adevărat, vă spun, copiii Mei: niciun om nu vine pe această lume doar pentru a-și atinge mântuirea sufletului. El nu este un individ izolat, ci face parte dintr-un întreg.

55. Oare un organ sănătos și desăvârșit dintr-un corp uman nu suferă oare atunci când celelalte organe sunt bolnave?

56. Aceasta este o comparație materială, pentru ca voi să înțelegeți relația care există între fiecare om și ceilalți. Cei buni trebuie să sufere printre cei răi, dar cei buni nu sunt complet nevinovați dacă nu se angajează pentru progresul spiritual al fraților lor. Totuși, ca individ, fiecare are propria sa responsabilitate și, întrucât face parte din Spiritul Meu și îi este asemănător, posedă voință și inteligență pentru a contribui la progresul tuturor. (358, 18-19)

57. Interpretați corect învățătura Mea, nu credeți că Spiritul Meu se bucură când vede suferințele voastre pe pământ, sau că vreau să vă privesc de tot ceea ce vă face plăcere, pentru a-Mi face plăcere. Eu vin să vă îndemn să cunoașteți și să respectați legile Mele, pentru că ele merită respectul și atenția voastră și pentru că respectarea lor vă va aduce fericirea veșnică și pacea veșnică. (25, 80)

58. Trebuie să vă spun că, atâta timp cât locuiți pe pământ, aveți voie să vă străduiți să vă faceți existența pe el cât mai plăcută cu putință. Nu este necesar să plângeți neîncetat, să suferiți și să „sângerați” pentru a merita pacea în lumea de dincolo.

59. Dacă ați putea transforma această lume dintr-o vale a lacrimilor într-o lume a fericirii, unde v-ați iubi unii pe alții, unde v-ați strădui să faceți binele și să trăiți în conformitate cu Legea Mea — cu adevărat, vă spun că această viață ar fi, în ochii Mei, chiar mai meritorie și mai înaltă decât o existență plină de suferințe, nenorociri și lacrimi,

oricât de mare ar fi disponibilitatea voastră de a le îndura. (219, 15-16)

60. Bucurați-vă că nici o durere nu durează veșnic; suferințele voastre sunt trecătoare și trec foarte repede.

61. Timpul ispășirii și al purificării este trecător pentru cel care privește încercările cu spiritualitate; în schimb, pentru cel care se cufundă complet în materialism, ceea ce în realitate trece foarte repede va dura mult timp.

62. Așa cum trec bătăile inimii voastre, așa trece în infinit viața omului.

63. Nu există niciun motiv de teamă, căci așa cum unui om îi scapă un suspin, cum se varsă o lacrimă sau cum se rostește un cuvânt, tot așa trec și suferințele omului.

64. În infinita blândețe a lui Dumnezeu, toate durerile și necazurile voastre trebuie să se risipească în neant. (12, 5-9)

Capitolul 43 – Boala, vindecarea și reînnoirea

Originea și sensul bolii

1. Când omul se îndepărtează de calea binelui prin neglijarea rugăciunii și a faptelor bune, își pierde puterea morală, spiritualitatea și este expus ispitei, iar în slăbiciunea sa admite păcatele, iar acestea îi îmbolnăvesc inima.

2. Dar Eu am venit ca medic la patul bolnavului și i-am acordat toată iubirea și grija Mea. Lumina Mea a fost ca apa proaspătă pe buzele înfierbântate de febră, iar când a simțit balsamul Meu pe fruntea sa, Mi-a spus: „Doamne, numai Milostivirea Ta mă poate salva. Sunt foarte bolnav în suflet, iar moartea va veni foarte curând la mine.”

3. Dar Eu i-am spus: „Nu vei muri, căci Eu, Cel care sunt Viața, am venit, și tot ce ai pierdut ți se va da înapoi.” (220, 39)

4. Ce merite poate dobândi un bolnav care este incapabil de orice efort? Meritele sale pot fi multiple și mari, dacă știe să se înarmeze cu răbdare și resemnare, dacă este umil față de voința divină și este capabil să Mă binecuvânteze în ciuda durerii sale. Căci exemplul său va lumina multe inimi care trăiesc în întuneric, care se descurajează și se abandonează viciului sau se gândesc la moarte atunci când sunt lovite de o încercare.

5. Când acești oameni întâlnesc pe calea lor un exemplu de credință, de smerenie și de speranță, care izvorăște dintr-o inimă care suferă la rândul ei mult, pentru că poartă o cruce foarte grea, vor simți că inima lor a fost atinsă de o rază de lumină.

6. Așa stau lucrurile: întrucât nu au putut auzi vocea propriului lor spirit, au trebuit să primească lumina spirituală pe care un alt om le-a transmis-o prin exemplul și credința sa.

7. Nu vă dați bătuți, nu vă declarați niciodată eșuați, nu vă lăsați copleșiți de povara suferințelor voastre. Aveți mereu în fața ochilor lampa aprinsă a credinței voastre. Această credință și iubirea voastră vă vor salva. (132, 38-39)

Vindecarea prin propria voastră putere

8. Mă rugați să vă vindec; dar, adevărat vă spun, nimeni nu poate fi un medic mai bun decât voi înșivă.
9. La ce folosește ca Eu să vă vindec și să vă îndepărtez durerea, dacă nu vă lepădați de greșelile, păcatele, viciile și imperfecțiunile voastre? Nu durerea este cauza bolilor voastre, ci păcatele voastre. Iată, aceasta este originea durerii! Luptați-vă, așadar, cu păcatul, despărțiți-vă de el și veți fi sănătoși. Dar aceasta este sarcina voastră. Eu doar vă învăț și vă ajut în acest demers.
10. Dacă descoperiți prin conștiința voastră cauza suferințelor voastre și faceți tot posibilul să o combateți, veți simți pe deplin puterea divină care vă ajută să învingeți în luptă și să câștigați libertatea voastră spirituală.
11. Cât de mare va fi satisfacția voastră când veți simți că, prin propriile voastre merite, ați reușit să vă eliberați de durere și ați dobândit pacea. Atunci veți spune: „Tatăl meu, Cuvântul Tău a fost vindecarea mea, învățătura Ta a fost mântuirea mea.” (8, 54-57)

12. Adevăratul balsam vindecător, poporule — acela care vindecă toate bolile — izvorăște din iubire.
13. Iubiți cu spiritul, iubiți cu inima și cu mintea, atunci veți avea suficientă putere nu numai pentru a vindeca bolile trupului sau pentru a mângâia în micile necazuri omenești, ci și pentru a lămuri tainele spirituale, marile temeri ale sufletului, tulburările și remușcările sale.
14. Acel balsam rezolvă marile încercări, aprinde lumina, alină chinul, topește lanțurile care strâng.
15. Omul abandonat de știință se va întoarce la sănătate și la viață prin contactul cu acest balsam; sufletul care s-a desprins se va întoarce la cuvântul de iubire al fratelui care îl cheamă. (296, 60-63)
16. Îndepărtați durerea! Viața creată de Mine nu este plină de durere. Suferința izvorăște din neascultarea și greșelile copiilor lui Dumnezeu. Durerea este caracteristică vieții pe care oamenii au creat-o în dezmățul lor.
17. Ridicați-vă privirea și descoperiți frumusețea operelor Mele. Pregătiți-vă interior, ca să auziți concertul divin, nu vă excludeți de la această sărbătoare. Dacă vă izolați — cum ați putea atunci să luați parte la această desfătare? Ați trăi triști, chinuiți și bolnavi.
18. Vreau ca voi să fiți note armonioase în concertul universal, să înțelegeți că ați ieșit din izvorul vieții, să simțiți că în fiecare suflet se

află lumina Mea. Când veți ajunge la maturitatea deplină, în care îmi veți putea spune: „Tată, supune sufletul meu Duhului Tău, la fel și voința mea și viața mea."

19. Înțelegeți că nu veți putea spune aceasta atâta timp cât simțurile voastre sunt bolnave, iar sufletul vostru este separat de calea cea dreaptă din egoism.

20. Trăiți sub chinul bolilor sau sub teama de a le atrage asupra voastră. Dar ce înseamnă o boală fizică în comparație cu o greșeală a sufletului? Nimic, dacă acesta este capabil să se ridice; căci în mila Mea veți găsi întotdeauna ajutor.

21. Așa cum sângele curge prin venele voastre și însuflețește întregul corp, tot așa puterea lui Dumnezeu pătrunde sufletul vostru ca un curent de viață. Nu există niciun motiv să fiți bolnavi dacă împliniți Legea. Viața este sănătate, bucurie, fericire, armonie. Când sunteți bolnavi, nu puteți fi un tezaur al bunurilor divine.

22. Voi, oameni cu gânduri, inimi sau trupuri bolnave, Maestrul vă spune: rugați-vă sufletul, care este copilul Celui Atotputernic, să se întoarcă pe calea cea dreaptă, să vă vindece suferințele și să vă ajute în slăbiciunile voastre. (134, 57-59)

Reînnoirea omului

23. Vanitatea — o slăbiciune care s-a manifestat încă de la primul om — va fi combătută prin spiritualizare. Este lupta care a existat dintotdeauna între suflet și „carne". Căci în timp ce sufletul, în dorința sa după esența Tatălui, este înclinat spre Etern și Înalt, „carnea" caută doar ceea ce o satisface și o mângâie, chiar dacă este în detrimentul sufletului.

24. Această luptă, care se manifestă în fiecare ființă umană, este o forță care ia naștere în omul însuși ca urmare a influenței pe care lumea o exercită asupra lui. Căci pământesc-ul tânjește după tot ceea ce corespunde naturii sale.

25. Dacă sufletul este capabil să stăpânească acea putere și să o îndrume pe calea cea dreaptă, el a armonizat în propria sa ființă cele două naturi și își va atinge progresul și înălțarea. Dacă, dimpotrivă, se lasă stăpânită de puterea „cărnii", se va vedea sedusă spre rău, va fi o barcă fără cârmă în mijlocul unei furtuni. (230, 64)

26. Voi — necredincioșii și scepticii — nu puteți crede într-o lume a dreptății, nici nu vă puteți imagina o viață a iubirii și a virtuții pe pământul vostru. Pe scurt: nu vă considerați capabili de nimic bun și nici nu aveți încredere în voi înșivă.

27. Eu însă cred în voi, cunosc sămânța care se află în fiecare dintre copiii Mei, pentru că Eu i-am creat, pentru că Eu le-am dat viață prin iubirea Mea.

28. Eu îmi pun speranța în om, cred în mântuirea lui, în înnobilarea lui și în înălțarea lui. Căci atunci când l-am creat, l-am destinat să fie stăpân pe pământ, unde trebuia să creeze un loc al iubirii și al păcii, și am

hotărât, de asemenea, că sufletul său trebuie să se întărească în lupta vieții, pentru a ajunge, prin merite, să trăiască în lumina Împărăției Desăvârșirii, care vă revine ca moștenire veșnică. (326, 44-46)

Capitolul 44 – Viața în sensul divin

Echilibrul necesar

1. Fiecăruia îi este trasată destinul său prin misiunea sa spirituală și misiunea sa umană. Ambele trebuie să fie în armonie una cu cealaltă și să tindă spre un singur scop. Adevărat, vă spun, nu voi evalua doar faptele voastre spirituale, ci și faptele voastre materiale. Căci în ele voi descoperi merite care vă ajută spiritul să ajungă la Mine. (171, 23)
2. Până acum, orgoliul omului l-a determinat să neglijeze latura spirituală, iar lipsa acestei cunoașteri l-a împiedicat să atingă desăvârșirea.
3. Atâta timp cât omul nu învață să-și mențină în armonie forțele fizice și sufletești, nu va putea găsi echilibrul care trebuie să existe în viața sa. (291, 26-27)
4. Discipolilor: Deși trăiți în lume, puteți duce o viață spirituală. Căci să nu credeți că spiritualizarea constă în a vă îndepărta de ceea ce ține de trup, ci în a armoniza legile umane cu legile divine.
5. Binecuvântat fie cel care studiază legile Mele și știe să le unească cu legile omenești într-una singură, căci el va fi sănătos, puternic, mărinimos și fericit. (290, 26-27)

Bucuriile bune și cele pieritoare

6. Nu vă spun să vă îndepărtați de îndatoririle voastre pământești sau de bucuriile sănătoase ale inimii și simțurilor. Vă cer doar să renunțați la ceea ce vă otrăvește sufletul și vă îmbolnăvește trupul.
7. Cine trăiește în cadrul Legii împlinește ceea ce îi dictează conștiința. Cel care disprețuiește bucuriile permise pentru a se arunca în plăcerile interzise se întreabă, chiar și în momentele de cea mai mare plăcere, de ce nu este fericit și nu găsește pace. Căci, de la o plăcere la alta, el se scufundă tot mai adânc, până când piere în abis, fără a găsi o adevărată satisfacție pentru inima și sufletul său.
8. Unii trebuie să se supună și să golească până la ultima picătură paharul în care au căutat plăcerea fără să o găsească, pentru a putea auzi vocea Celui care îi invită mereu la ospățul vieții veșnice. (33, 44-46)
9. Omul de știință culege cu mână lipsită de respect un fruct din pomul științei, fără să asculte mai întâi de vocea conștiinței sale, în care Legea Mea îi vorbește pentru a-i spune că toate fructele pomului înțelepciunii sunt bune și că, prin urmare, cel care le culege nu trebuie să o facă decât pentru binele aproapelui său.
10. Exemplele pe care le-am dat vă arată de ce omenirea nu cunoaște nici iubirea, nici pacea acelui paradis

interior pe care omul ar trebui să-l aibă pentru totdeauna în inima sa, datorită ascultării sale față de Lege.

11. Pentru a vă ajuta să găsiți același lucru, îi învăț pe păcătoși, pe cei neascultători, nerecunoscătorilor și celor mândri, pentru a vă face să înțelegeți că sunteți înzestrați cu spirit, că aveți conștiință, că puteți judeca și evalua pe deplin, cu toată înțelepciunea ( ), ce este bine și ce este rău, și pentru a vă arăta calea care vă va conduce spre paradisul păcii, al înțelepciunii, al iubirii infinite, al nemuririi, al gloriei și al eternității. (34, 15-17)

12. Omul nu interpretează întotdeauna corect învățăturile Mele. Nu v-am învățat niciodată să nesocotiți sau să vă abțineți de la a vă bucura de roadele bune pe care legile Mele le aprobă și le permit. V-am învățat doar să nu tindeți spre ceea ce este inutil și superfluu și, cu atât mai puțin, să nu iubiți aceste lucruri; să nu vă folosiți de ceea ce este dăunător și interzis așa cum vă folosiți de roadele care sunt benefice pentru suflet și trup. Dar tot ceea ce este permis sufletului sau inimii și îi servește binelui, v-am recomandat, pentru că se află în cadrul legilor Mele. (332, 4)

13. A trebuit să treacă mult timp pentru ca omenirea să ajungă la maturitate spirituală. Ați căzut mereu pradă celor două extreme: una a fost materialismul, prin care căutați să obțineți plăceri lumești mai mari; dar acest lucru este, de fapt, dăunător, deoarece îl împiedică pe spirit să-și îndeplinească misiunea. Dar trebuie să evitați și cealaltă extremă: mortificarea „trupului", renunțarea totală la tot ceea ce ține de această viață; căci Eu v-am trimis pe acest pământ pentru a trăi ca oameni, ca ființe umane, și v-am arătat calea cea dreaptă, pentru ca voi să trăiți astfel încât să „dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu".

14. Eu am creat această lume pentru voi, cu toată frumusețea și desăvârșirea ei. V-am dat trupul omenesc, prin care trebuie să vă dezvoltați toate capacitățile pe care vi le-am dat pentru a ajunge la desăvârșire.

15. Tatăl nu vrea ca voi să vă privați de tot binele pe care această lume vi-l oferă. Totuși, nu trebuie să puneți trupul mai presus de suflet, căci trupul este trecător, dar sufletul aparține eternității. (358, 7-9)

Bogăția binecuvântată și nefericită

16. Dacă voința Mea este să vă fac stăpâni ai bunurilor pământești, vi le acord pentru ca să le împărțiți cu frații voștri nevoiași — cu cei care nu au avere sau sprijin, cu cei slabi și bolnavi. Mulți dintre cei care nu posedă nimic pe pământ vă pot face însă părtași la bunurile lor spirituale. (96, 27)

17. Vreau ca totul să fie al vostru, dar să folosiți în mod conștient ceea ce aveți nevoie; să știți să fiți bogați sufletește și să puteți poseda multe

lucruri materiale, dacă le folosiți în mod corespunzător și acordați fiecăruia adevărata sa valoare și rang.

18. Cum poate sufletul unui om nemăsurat de bogat să-și facă rău, dacă ceea ce posedă este pentru binele aproapelui său? Și cum poate un om puternic să sufere vreun rău, dacă spiritul său știe să se retragă la ocazie pentru a se ruga și, prin rugăciunea sa, este în comuniune cu Mine? (294, 38)

19. Nu-Mi spuneți: „Doamne, am văzut sărăcie printre cei care Te urmează. Însă la cei care nici măcar nu-și mai amintesc de Tine și nici nu-Ți rostesc numele, văd belșug, distracții și plăceri."

20. Poporul Meu să nu considere aceste cazuri ca o dovadă că cel care Mă urmează trebuie neapărat să fie sărac în lume. Dar vă spun că pacea pe care o au cei care ascultă aici și își dedică o parte din viață pentru a face bine nu este cunoscută de cei pe care îi invidiați atât de mult, nici nu ar putea-o obține cu toată bogăția lor.

21. Unii știu să posede simultan bunurile lumii și cele ale spiritului. Altora nu li se dau cele ale lumii, pentru că uită de cele ale spiritului, iar alții sunt interesați doar de cele ale lumii, deoarece cred că legile divine sunt un dușman al bogățiilor pământești.

22. Bunurile sunt și rămân bunuri, dar nu toți știu să le folosească cum se cuvine. De asemenea, trebuie să știți că nu tot ceea ce dețin mulți le-am dat Eu. Unii au ceea ce au primit de la Mine ca răsplată, așa cum există alții care au furat tot ceea ce dețin.

23. Cea mai bună dovadă pe care oamenii o pot primi pentru îndeplinirea îndatoririlor lor în viață este pacea sufletului, nu clinchetul monedelor. (197, 24-27)

24. Când vă spun: „Cereți și vi se va da", voi Mă rugați pentru lucruri pământești. Dar, cu adevărat, cât de puțin Mă rugați! Rugați-Mă mai ales pentru tot ceea ce este spre binele sufletului vostru. Nu adunați comori pe pământ, căci aici sunt hoți! Adunați comori în Împărăția Tatălui, căci acolo averea voastră va fi în siguranță și va servi fericirii și păcii sufletului vostru.

25. Comorile pământului sunt bogățiile, puterea și titlurile unei măreții false. Comorile spiritului sunt faptele bune. (181, 68-69)

26. Cel mândru crede că este mare fără a fi, iar cel sărac este cel care se mulțumește cu bogățiile inutile ale acestei vieți, fără a descoperi adevăratele valori ale inimii și ale spiritului. Cât de sărace sunt dorințele sale, poftele sale, idealurile sale! Cu cât de puțin se mulțumește!

27. Dar cel care știe să trăiască este cel care a învățat să dea lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu și lumii ce este al lumii. Cel care știe să se revigoreze în sânul naturii, fără a deveni sclavul materiei, acela știe să trăiască, și chiar dacă aparent nu posedă nimic, el este stăpânul

bunurilor acestei vieți și se află pe calea de a poseda comorile Împărăției lui Dumnezeu. (217, 19-20)

Legea dăruirii

28. Dacă oamenii ar avea credință în Cuvântul Meu, dacă M-ar purta în inimile lor, ar avea mereu în minte acea frază a Mea pe care am spus-o odată mulțimilor care Mă ascultau: „Adevărat vă spun, chiar dacă dați doar un pahar cu apă, aceasta nu va rămâne fără răsplată."

29. Dar oamenii gândesc: dacă dau ceva și nu primesc nimic în schimb, atunci preferă să păstreze ceea ce au, ținându-l doar pentru ei înșiși.

30. Acum vă spun că în dreptatea Mea există o echilibrare perfectă, pentru ca voi să nu vă temeți niciodată să dați ceva din ceea ce aveți. Vedeți acei oameni care adună și acumulează comori și nu lasă pe nimeni să aibă parte de averea lor? Acei oameni poartă în ei un suflet mort.

31. Pe de altă parte, cei care, până la ultima suflare a existenței lor, s-au dedicat misiunii de a da aproapelui tot ce aveau, până când, în ultima lor oră, s-au văzut singuri, părăsiți și săraci — aceștia au fost mereu călăuziți de lumina credinței, care le-a arătat în depărtare apropierea „Țării Promise", unde iubirea mea îi așteaptă pentru a le răsplăti toate faptele lor. (128, 46-49)

32. Veniți la Mine, ca să vă trezesc la viața adevărată și să vă reamintesc că ați fost creați pentru a da. Dar atâta timp cât nu știți ce purtați în voi, vă va fi imposibil să dați celui care are nevoie de asta.

33. Priviți cum tot ceea ce vă înconjoară îndeplinește misiunea de a dărui. Elementele, stelele, ființele, plantele, florile și păsările — totul, de la cel mai mare până la ceea ce nu mai poate fi perceput, are capacitatea și menirea de a dărui. De ce faceți o excepție, deși voi sunteți cei mai înzestrați cu harul divin al iubirii?

34. Cât de mult trebuie să creșteți încă în înțelepciune, iubire, virtute și pricepere, pentru a fi lumină pe calea fraților și surorilor voastre mai mici! Ce destin înalt și frumos v-a rânduit Tatăl vostru! (262, 50-52)

Îndeplinirea îndatoririlor și sarcinilor

35. În „A treia epocă", învățătura mea spirituală va da sufletului libertatea de a-și întinde aripile și de a se înălța către Tatăl, pentru a-I aduce adevărata închinare.

36. Dar și omul, ca ființă umană, trebuie să-I aducă Creatorului un serviciu divin, iar acest tribut constă în îndeplinirea îndatoririlor sale pe pământ, respectând legile umane, dând dovadă de moralitate și bun simț în faptele sale și îndeplinind îndatoririle de tată, copil, frate, prieten, stăpân și slujitor.

37. Cine trăiește în acest fel, Mă va cinsti pe pământ și va face posibil ca sufletul său să se înalțe pentru a Mă slăvi. (229, 59-61)

38. Cel care se sustrage de la povara sarcinii sale, cel care părăsește calea cea dreaptă sau neglijează obligațiile pe care sufletul său și le-a asumat față de Mine, pentru a-și asuma în schimb obligații după gustul sau voința sa, acela nu va putea avea pace adevărată în inima sa, deoarece sufletul său nu va fi niciodată mulțumit și liniștit. Aceștia sunt cei care caută mereu plăceri pentru a-și uita durerea și neliniștea, înșelându-se cu bucurii false și satisfacții trecătoare.

39. Îi las să-și urmeze calea, pentru că știu că, chiar dacă astăzi se îndepărtează, Mă uită și chiar Mă neagă, vor înțelege în curând insignifianța bogățiilor, a titlurilor, a plăcerilor și a onorurilor lumii, când realitatea îi va trezi din visul lor de măreție pe pământ, când omul va trebui să se confrunte cu adevărul spiritual, cu eternitatea, cu dreptatea divină, de care nimeni nu poate scăpa.

40. Nimănui nu-i este necunoscut acest lucru, deoarece voi toți aveți un spirit care vă revelează, prin darul intuiției, realitatea vieții voastre — calea care v-a fost pregătită și tot ceea ce trebuie să realizați pe ea. Dar voi doriți cu orice preț să vă eliberați de orice angajament spiritual, pentru a vă simți liberi și stăpâni ai vieții voastre. (318, 13-15)

41. Înainte ca sufletul vostru să fie trimis pe această planetă, i s-au arătat „câmpurile”, i s-a spus că sarcina lui este să semene pace, că mesajul său este unul spiritual, iar sufletul vostru s-a bucurat de aceasta și a promis să fie credincios și ascultător față de misiunea sa.

42. De ce vă este frică să semănați acum? De ce vă simțiți acum nevrednici sau incapabili să îndepliniți lucrarea care a bucurat atât de mult sufletul vostru când i-a fost încredințată? Pentru că ați permis pasiunilor să vă stea în cale și astfel să-i blocheze sufletului trecerea, încercând să-i justificați ezitarea cu motive copilărești.

43. Nu veniți cu mâinile goale în „valea” din care ați venit. Știu că suferința voastră ar fi atunci foarte mare. (269, 32-34)

44. Fiecăruia i se alocă un număr de suflete pe care trebuie să le conducă sau să le îngrijească, iar această sarcină nu se încheie odată cu moartea fizică. Sufletul continuă să semene, să cultive și să culeagă, atât în Lumea Spirituală, cât și pe Pământ.

45. Sufletele mai mari le călăuzesc pe cele mai mici, iar acestea, la rândul lor, pe altele cu un grad de dezvoltare și mai redus, în timp ce Domnul este Cel care le conduce pe toate spre staulul Său.

46. Dacă v-am spus acum că sufletele mai mari le călăuzesc pe cele mai mici, nu vreau să spun prin aceasta că aceste suflete au fost mari de la început și că cele din urmă trebuie să rămână mereu mici în comparație cu frații și surorile lor. Cei care sunt acum mari sunt așa pentru că s-au dezvoltat și s-au

deschis în îndeplinirea nobilei sarcini de a-i iubi, de a-i servi și de a-i ajuta pe cei care nu au atins încă acest grad de dezvoltare sufletească, care sunt încă slabi — pe cei care s-au rătăcit și pe cei care suferă.
47. Cei care astăzi sunt încă mici, mâine vor fi mari datorită perseverenței lor în (131, 19-21)

Capitolul 45 – Predestinarea, sensul și împlinirea în viață

Providența și destinul lui Dumnezeu în soarta omului

1. Acum este timpul luminii, în care omul, pe lângă a crede, va înțelege, va justifica și va simți adevărul meu.
2. Scopul învățăturii Mele este de a-i convinge pe toți că nimeni nu a venit pe această lume fără un motiv întemeiat, că acest motiv este iubirea divină și că destinul tuturor oamenilor constă în împlinirea unei misiuni de iubire.
3. În toate timpurile, încă de la început, oamenii s-au întrebat: „Cine sunt eu? Cui îi datorez viața? De ce exist? Pentru ce am venit aici și încotro mă îndrept?”
4. Pentru o parte din incertitudinile și lipsa lor de cunoaștere, au primit răspunsul în explicațiile Mele și prin meditațiile lor asupra a ceea ce v-am revelat de-a lungul timpului.
5. Dar unii cred deja că știu totul; totuși, vă spun că se află într-o mare eroare, deoarece ceea ce este păstrat în Cartea Înțelepciunii lui Dumnezeu nu poate fi descoperit de oameni atâta timp cât nu le este revelat; și sunt multe lucruri conținute în această Carte a Înțelepciunii Divine, conținutul ei fiind infinit. (261, 4-6)
6. Soarta are mila pe care Dumnezeu a pus-o în ea. Soarta oamenilor este plină de bunătate divină.
7. Adesea nu găsiți această bunătate, pentru că nu știți să o căutați.
8. Dacă, în cadrul destinului trasat de Mine pentru fiecare suflet, vă croiți un drum greu și amar, Eu caut să-l îndulcesc, dar niciodată să-i sporesc amărăciunea.
9. Oamenii au nevoie unii de alții în lume, nimeni nu este în plus și nimeni nu este în minus. Toate viețile sunt necesare una pentru alta pentru completarea și armonia existenței lor.
10. Cei săraci au nevoie de cei bogați, iar aceștia de ei. Cei răi au nevoie de cei buni, iar aceștia de cei dintâi. Cei neștiutori au nevoie de cei învățați, iar cei învățați de cei neștiutori. Cei mici au nevoie de cei mai în vârstă, iar aceștia, la rândul lor, au nevoie de copii.
11. Fiecare dintre voi este așezat în această lume la locul său prin înțelepciunea lui Dumnezeu și este aproape de cel lângă care trebuie să fie. Fiecărui om i se atribuie cercul în care trebuie să trăiască și în care există suflete încarnate și dezincarnate cu care trebuie să conviețuiască.

12. Astfel, fiecare pe calea sa, îi veți întâlni treptat pe toți cei a căror sarcină este să vă învețe iubirea care vă înalță; de la alții veți suferi durere, care vă purifică. Unii vă vor aduce suferință, pentru că aveți nevoie de ea, în timp ce alții vă vor dărui iubirea lor pentru a vă compensa amărăciunile; totuși, toți au un mesaj pentru voi, o învățătură pe care trebuie să o înțelegeți și să o folosiți.

13. Nu uitați că fiecare suflet încarnat și dezincarnat care vă încrucișează calea vieții într-o formă sau alta vă ajută în destinul vostru.

14. Câte suflete de lumină v-am trimis pe lume, iar voi nu v-ați oprit să binecuvântați iubirea Mea pentru voi!

15. Multe dintre sufletele pe care vi le-am trimis nu le-ați acordat nicio atenție, fără să vă dați seama că ele făceau parte din destinul vostru; dar pentru că nu ați știut să le primiți, ați rămas cu mâinile goale și ați fost nevoiți să vărsați mai târziu lacrimi de pocăință.

16. Omenire, destinul tău este să fii în armonie cu tot ceea ce a fost creat. Această armonie despre care îți vorbesc este cea mai mare dintre toate legile, căci în ea găsești comuniunea desăvârșită cu Dumnezeu și cu lucrările Sale. (11, 10-16, 22-25)

17. Cine își neagă destinul, respinge numele de onoare „copil al divinității Mele". Dacă nu crede în existența Mea, nu poate avea credință în iubirea Mea.

18. Dacă pentru unii această viață a fost extrem de amară și plină de suferințe, să știți că această existență nu este singura, că doar aparent pare lungă și că în destinul fiecărei ființe există un mister pe care numai Eu îl pot pătrunde. (54, 8-9)

19. Existența unui om pe pământ este doar o clipă în eternitate, o suflare de viață care îl animă pe om pentru o vreme și se îndepărtează imediat, pentru a se întoarce mai târziu și a da suflare unui nou trup. (12, 4)

20. Fiecăruia îi este rânduit ceea ce îi va reveni pe parcursul vieții sale. În timp ce unii îl acceptă și îl folosesc la momentul potrivit, alții îl risipesc, iar unii nici măcar nu au știut să se pregătească pentru a-l primi. Dar, când s-au întors în Lumea Spirituală, au devenit conștienți de tot ceea ce le era rânduit și de ceea ce nu au știut nici să dobândească, nici să-și câștige. (57, 31)

21. Nimeni nu s-a născut din întâmplare, nimeni nu a fost creat la întâmplare. Înțelegeți-Mă și veți recunoaște că nimeni nu este liber pe calea vieții sale, că există o lege care conduce și guvernează toate destinele. (110, 29)

22. Omul crede că acționează după voia sa, crede că este liber de orice influență superioară asupra sa și, în cele din urmă, se consideră independent și creatorul propriului său destin, fără să bănuiască că va veni ora în care toți vor înțelege că

voia Mea s-a împlinit asupra lor. (79, 40)

23. Câștigați-vă o răsplată bună, cultivând un rod bun pentru semenii voștri. Pregătiți-vă pentru vremurile care vor veni, căci înainte de plecarea Mea vor mai fi încă certuri între voi, deoarece ispitele se vor apropia de voi toți. Trebuie să fiți vigilenți. Rugați-vă și puneți în practică învățăturile Mele. Adevărat vă spun că aceste scurte perioade de timp pe care le dedicați practicării binelui își vor face simțite efectele benefice încă în multe dintre generațiile care vor veni după voi. Nimeni nu a fost capabil și nu va fi vreodată capabil să-și determine singur soarta; aceasta îmi revine numai Mie. Aveți încredere în voința Mea și veți parcurge calea vieții până la sfârșit fără mari dificultăți.

24. Înțelegeți bine când vă spun că nici o frunză nu se mișcă din copac fără voia Mea; atunci veți ști când Eu sunt Cel care vă pune la încercare și când vă goliți paharul suferinței — pentru a Mă acuza apoi. Atunci voi deveniți judecători și Mă faceți pe Mine acuzat.

25. Recunoașteți-vă greșelile și îndreptați-le. Învățați să iertați greșelile semenilor voștri, iar dacă nu le puteți îndrepta, cel puțin întindeți un văl de îngăduință peste ele. (64, 43-44)

26. Nu fiți fatalisti care se întăresc în convingerea că soarta voastră corespunde exact cu ceea ce Dumnezeu a pus pe calea voastră de viață, și că, dacă suferiți, acest lucru se întâmplă pentru că așa a fost scris, iar dacă vă bucurați, motivul este că, de asemenea, așa a fost scris. V-am convins că veți culege ceea ce ați semănat.

27. Dar ascultați bine acum: în unele ocazii veți primi recolta imediat, iar în alte ocazii va trebui să intrați într-o nouă existență pentru a vă secera și a vă culege sămânța. Gândiți-vă bine la ceea ce v-am spus adineauri și veți elimina multe judecăți greșite despre dreptatea Mea și multe neclarități. (195, 53)

În școala vieții

28. Oamenii sunt ca niște copii care nu se gândesc la consecințele faptelor lor și, de aceea, nu înțeleg că o piatră de poticnire pe care o întâlnesc în calea lor nu este decât un obstacol pe care Maestrul l-a pus pentru a le opri alergarea nechibzuită sau pentru a-i feri de a lua o decizie greșită.

29. Vreau ca de acum înainte să vă comportați ca niște adulți, să vă gândiți la faptele voastre, să vă cântăriți cuvintele. Aceasta este calea de a aduce înțelepciune și dreptate în viața voastră. De asemenea, trebuie să vă gândiți că viața este o încercare nemăsurată și continuă pentru suflet.

30. Pe calea Mea nimeni nu piere, și deși există ocazii în care omul, copleșit de povara crucii, se prăbușește, o forță superioară îl ridică din nou și îl încurajează. Această forță izvorăște din credință. (167, 55-57)

31. De înțelegerea pe care oamenii o dobândesc din aceste învățături și prin ascultarea față de legile care guvernează Universul depinde fericirea lor, despre care unii cred că nu există pe pământ, iar alții cred că numai Eu o am din belșug, dar care se manifestă foarte bine în pacea sufletului vostru.

32. Acum știi, o, popor iubit, că fericirea ta se află în tine însuți, pentru ca tu să-i înveți pe oameni că în miezul ființei lor, unde, în opinia lor, există doar amărăciune, ură și ranchiună, remușcări și lacrimi, există o lumină pe care nimic nu o poate stinge, care este cea a Spiritului. (178, 6-7)

33. Trecutul vostru spiritual nu este cunoscut de „carnea" voastră. Eu îl las imprimat în sufletul vostru, pentru ca acesta să fie ca o carte deschisă și să vi se reveleze prin Spirit și prin intuiție. Aceasta este dreptatea Mea, care — în loc să vă condamne — vă oferă ocazia de a îndrepta greșeala sau de a corecta o eroare.

34. Dacă trecutul ar fi șters din sufletul vostru, ar trebui să treceți din nou prin încercările deja trecute; dar dacă ascultați vocea experienței voastre și vă lăsați luminați de această lumină, veți recunoaște mai clar calea voastră și veți vedea orizontul mai strălucitor. (84, 46)

Sensul și valoarea vieții umane

35. Știți că starea naturală a omului este aceea a bunătății, a păcii sufletești și a armoniei cu tot ceea ce îl înconjoară. Cine rămâne constant în practicarea acestor virtuți pe parcursul vieții, acela merge pe calea adevărată, care îl va conduce la cunoașterea lui Dumnezeu.

36. Dar dacă vă îndepărtați de această cale și uitați legea care trebuie să vă călăuzească faptele, va trebui să reparați cu lacrimi momentele pe care le-ați trăit departe de calea extazului sufletesc, care este starea naturală în care omul trebuie să rămână întotdeauna. (20, 20)

37. Mulți oameni s-au obișnuit atât de mult cu lumea păcatelor și a suferințelor în care trăiți, încât cred că această viață este cea mai firească, că Pământul este destinat să fie o vale a lacrimilor și că nu va putea găzdui niciodată pace, armonie și progres spiritual.

38. Acei oameni care gândesc astfel sunt prinși în somnul ignoranței. Se înșală cel care crede că această lume a fost destinată de Mine să fie o vale a lacrimilor și a ispășirii. Edenul pe care l-am oferit oamenilor poate și trebuie să revină, pentru că tot ceea ce am creat este viață și iubire.

39. De aceea se înșală cel care susține că lumea a fost destinată de Dumnezeu ca loc al durerilor omenești. În schimb, ar trebui să spună că ei înșiși au condamnat-o la o misiune de judecată, în timp ce ea fusese de fapt creată pentru bucuria și înviorarea sufletelor întrupate.

40. Nimeni nu a fost predestinat păcatului, deși totul a fost prevăzut pentru a-l salva pe om de căderile sale.

41. Omul nu a vrut să se dezvolte spiritual prin iubire, nici nu a vrut să devină înțelept împlinind Legea Mea; și a uitat că dreptatea Mea, pe care a încercat mereu să o ocolească, îl protejează, deoarece dreptatea Mea izvorăște din iubirea desăvârșită. (169, 10-13)

42. Dacă veți cerceta Cuvântul Meu, veți înțelege că intenția Tatălui, când v-a trimis în lume pentru a parcurge căile ei pline de pericole și ispite, nu a fost ca voi să vă rătăciți pe ele. Căci ele au fost concepute dinainte astfel încât să primiți pe ele lecțiile necesare pentru dezvoltarea sufletului, pentru a vă oferi experiența care vă lipsea și, în cele din urmă, pentru a vă lăsa să vă întoarceți la Mine plini de lumină.

43. Când spiritul vostru a ieșit din Mine, era ca o scânteie pe care vânturile trebuiau să o transforme într-o flacără, pentru ca, la întoarcerea la Mine, lumina voastră să se unească cu cea a Divinității.

44. Vă vorbesc de pe vârful Noului Munte. Acolo vă aștept și, adevărat, vă spun: în ziua sosirii voastre va fi o sărbătoare în acest Regat.

45. Voi ajungeți acolo pe calea durerii, curățându-vă astfel greșelile — o cale pe care nu Eu am trasat-o, ci pe care omul a creat-o. Pe această cale M-ați lăsat și pe Mine să merg. Dar de atunci, calea jertfei și a durerii a fost glorificată prin sângele Meu. (180, 64-65)

46. Omul va înțelege în cele din urmă că nici împărăția lui nu este din această lume, că trupul său sau învelișul său uman nu este decât instrumentul prin ale cărui simțuri spiritul său percepe această lume a încercărilor și a ispășirii. El va afla în cele din urmă că această viață nu este decât o lecție măreață, ilustrată cu figuri și imagini minunate, pentru ca elevii, adică toți oamenii, să poată înțelege mai bine lecțiile pe care viața le oferă, prin care, dacă sunt capabili să le evalueze corect, vor ajunge la dezvoltarea sufletului lor și vor înțelege sensul luptei care îi face puternici — durerea care îi șlefuiește, greutățile care îi înnobilează, cunoașterea care îi luminează și iubirea care îi înalță.

47. Dacă această existență ar fi singura — cu adevărat, vă spun, aș fi îndepărtat de mult durerea din ea, căci ar fi nedrept dacă ați fi venit pe această lume doar pentru a bea un pahar al suferinței. Dar cei care astăzi suferă și plâng, o fac pentru că mai înainte s-au dedat la plăceri desfrânate. Dar această durere îi va purifica și îi va face demni să se înalțe și să se bucure într-o formă mai pură în lăcașurile Domnului. (194, 34-35)

48. Încercarea pe care o cuprinde viața omului este atât de grea, încât este necesar să o îndulcim prin toate acele bucurii sufletești și trupești care fac ca povara crucii sale să fie mai plăcută și mai ușoară.

49. Eu îi binecuvântez pe toți cei care găsesc în căldura căminului lor cele mai mari bucurii ale existenței lor și care se străduiesc să transforme iubirea părinților față de copii, iubirea copiilor față de părinți și iubirea dintre frați într-un serviciu adus lui Dumnezeu. Căci acea unitate, acea armonie și acea pace seamănă cu armonia care există între Tatăl Universal și familia Sa spirituală.

50. În aceste cămine strălucește lumina sufletului, locuiește pacea Împărăției Mele, iar când apar suferințele, ele sunt mai ușor de suportat, iar momentele de încercare sunt mai puțin amare.

51. Cei care caută în aceasta satisfacția de a le-o oferi altora și care se bucură de bucuria sănătoasă a aproapelui lor acționează într-un mod și mai meritoriu. Aceștia sunt apostoli ai bucuriei și îndeplinesc o mare misiune.

52. Adevărat vă spun că, dacă ați ști să căutați momente de satisfacție și de bucurie, precum și să păstrați ore de pace interioară, le-ați avea în toate zilele existenței voastre pământești. Dar pentru aceasta trebuie mai întâi să vă înălțați sufletul , să vă faceți sentimentele și modul de a gândi despre viață mai generoase.

53. Acest mesaj pe care vi-l trimit prin Cuvântul Meu este plin de lumină, care vă va lumina calea și va da ființei voastre o evoluție ascendentă, care vă va învăța să trăiți în pace și să vă bucurați în mod sănătos de tot ceea ce v-am binecuvântat în existența voastră.

54. Această umanitate trebuie să se zbată încă foarte mult pentru a lupta împotriva umbrelor durerii și pentru a-și depăși înclinația către plăceri false și satisfacții înșelătoare. Ea va trebui să lupte împotriva fanatismului său religios, care o împiedică să recunoască adevărul; va trebui să lupte împotriva fatalismului care o face să creadă că totul se îndreaptă spre distrugerea definitivă, din care nimeni nu se poate salva, și va trebui să lupte împotriva materialismului său, care o face să caute doar plăceri trecătoare — plăceri senzoriale care aruncă sufletul într-un abis de vicii, de durere, de disperare și de întuneric.

55. Vă dau lumina Mea, pentru ca voi să părăsiți umbrele și să descoperiți în sfârșit, pe această planetă pe care ați transformat-o într-o vale a lacrimilor, adevăratele bucurii ale sufletului și ale inimii, pe lângă care toate celelalte bucurii sunt mici și nesemnificative. (303, 28-33)

X Materialismul și spiritualismul

Capitolul 46 – Omul rătăcit, materialist

Lenea spirituală, ignoranța și aroganța omului

1. Scopul final al creației acestei lumi este omul; pentru plăcerea lui, Eu am adăugat celelalte ființe și forțele naturii, pentru ca el să se folosească de ele pentru întreținerea și înviorarea sa.

2. Dacă M-ar fi iubit și M-ar fi recunoscut încă din cele mai vechi timpuri, încă din copilăria sa spirituală, astăzi ar fi făcut parte dintr-o lume a marilor spirite, în care nu ar exista nici ignoranță, nici diferențe, unde ați fi cu toții egali în cunoaștere și în înnobilarea sentimentelor voastre.

3. Dar cât de încet se dezvoltă omul! Câte perioade de timp au trecut de când trăiește pe Pământ, și totuși nu a reușit încă să-și înțeleagă misiunea spirituală și adevărata sa menire. El nu a fost în stare să-și descopere în sine sufletul spiritual, care nu moare, deoarece posedă viața veșnică; el nu a înțeles să trăiască în armonie cu acesta, d , nici nu i-a recunoscut drepturile, iar acesta, lipsit de libertate, nu și-a dezvoltat darurile și a rămas pe loc. (15, 24)

4. Omul – atunci când s-a îndepărtat de împlinirea Legii Mele – a creat diverse idei, teorii, religii și doctrine care dezbină și tulbură omenirea și leagă sufletul de materie, împiedicându-l să se înalțe liber. Dar lumina Duhului meu Sfânt îi luminează pe toți oamenii și le arată calea vieții adevărate, pe care există un singur călăuz, care este conștiința. (46, 44)

5. Un materialist iubește doar viața omenească. Totuși, deoarece recunoaște că totul în el este trecător, el se străduiește să o trăiască intens.

6. Atunci când planurile sau dorințele sale nu se împlinesc sau când durerea îl bântuie în vreun fel, el se deznădejește și blasfemiază; el provoacă soarta și o învinovățește pentru faptul că nu primește binefacerile la care crede că are dreptul.

7. Sunt suflete slabe în corpuri neînfrânte, sunt ființe imature din punct de vedere moral, care sunt puse la încercare în multe feluri, pentru a le face să înțeleagă aprecierea greșită pe care o acordă, în materializarea lor, unor fapte de mică valoare.

8. Cât de mult ar dori cei materializați să-și schimbe soarta! Cât de mult își doresc ca totul să se desfășoare după concepțiile și voința lor. (258, 48-50)

9. Acum puteți înțelege că, dacă M-am revelat întotdeauna oamenilor în înțelepciune, acest lucru s-a întâmplat pentru a elibera sufletele captive ale capacităților intelectuale limitate.

10. Încă mai există în această epocă oameni cu o minte limitată, fără inspirație. În timp ce oamenii ar trebui să aibă deja o minte clară și deschisă datorită dezvoltării lor, mulți încă gândesc și trăiesc ca în epocile primitive.

11. Alții au realizat un mare progres în știință și se izolează în vanitatea și egoismul lor, crezând că au atins culmea cunoașterii. Dar ei s-au oprit pe calea progresului lor spiritual. (180, 32-33)

12. Dacă omul ar trăi conștient în ceea ce privește viața superioară care există și vibrează deasupra lui și dacă ar ști să-și întrebe spiritul — câte neplăceri și-ar scuti, de câte prăpăstii s-ar salva. Dar, toată viața, el cere sfatul celor care nu au nicio soluție pentru îndoielile și incertitudinile sale: oamenii de știință care au pătruns în natura materială, dar care nu cunosc viața spirituală, deoarece sufletul din ei a căzut în letargie.

13. Sufletul omului trebuie să se trezească pentru a se regăsi pe sine, pentru a descoperi toate capacitățile care i-au fost încredințate, pentru a-l sprijini în lupta sa.

14. Astăzi, omul este ca o frunză mică și uscată, căzută din pomul vieții și jucăria vânturilor, supusă la o mie de vicisitudini, slabă în fața forțelor naturii, fragilă și mizerabilă în fața morții, în timp ce ar trebui să fie stăpânul pământului ca un prinț trimis de Mine pentru a se desăvârși în lume. (278, 4-6)

15. A sosit timpul judecății, în care îi voi întreba pe unii: De ce M-ați negat? Și pe ceilalți: De ce M-ați persecutat? Are dreptul să nege existența Împărăției Mele cel care nu a fost în stare să pătrundă în sine însuși? Dacă nu cunoașteți adevărul Meu, dacă nu știți să-l găsiți, aceasta nu înseamnă că el nu există. Dacă credeți că există doar ceea ce puteți înțelege, atunci vă spun că încă nu știți multe lucruri și că mândria voastră este foarte mare.

16. Adevărat, vă spun că cel care neagă pe Dumnezeu și Împărăția Sa s-a negat pe sine însuși. Cel care vrea să-și tragă puterea din sine, se consideră independent și nutrește sentimentul arogant că poate fi mare fără a avea nevoie de Dumnezeu, nu va ajunge prea departe în lume, se va rătăci curând, iar suferințele sale vor fi foarte dureroase.

17. Unde sunt cei cu adevărat înțelepți?

18. A ști înseamnă a simți prezența Mea. A ști înseamnă a te lăsa călăuzit de lumina Mea și a face voia Mea. A ști înseamnă a înțelege Legea, a ști înseamnă a iubi. (282,19-22)

19. Astăzi, ignoranța voastră spirituală este atât de mare încât, când vă gândiți la cei care au trecut în lumea de dincolo, spuneți: „Bietul de el, a murit și a trebuit să lase totul în urmă și a plecat pentru totdeauna.”

20. Dacă ați ști cu câtă milă vă privesc acele ființe din Lumea Spirituală, când vă aud vorbind astfel. Milă este ceea ce simt ele pentru voi în fața ignoranței voastre! Căci dacă le-ați putea vedea, fie și doar pentru o clipă, ați rămâne fără cuvinte și copleșiți de adevăr! (272, 46-47)

21. Ați acordat valorilor materiale mai multă importanță decât au ele, în schimb nu vreți să știți nimic despre spiritual, iar iubirea voastră pentru lume a devenit atât de mare, încât vă străduiți chiar cât mai mult posibil să negați tot ce ține de spiritual, pentru că credeți că această cunoaștere este în contradicție cu progresul vostru pe pământ.

22. Vă spun că cunoașterea spiritualului nu afectează progresul omului, nici în ceea ce privește morala, nici în ceea ce privește știința sa. Dimpotrivă, acea lumină îi revelează omului o bogăție infinită de cunoștințe , care sunt încă necunoscute științei sale în prezent.

23. Atâta timp cât omul refuză să urce pe scara spiritualizării, nu va putea să se apropie de adevărata glorie care îi va aduce, aici, în sânul Tatălui său, fericirea supremă de a fi un copil al lui Dumnezeu — un copil demn al Spiritului meu, datorită iubirii, înălțării și cunoașterii sale. (331, 27-29)

Lipsa disponibilității pentru renunțare, efort și responsabilitate

24. Dacă omenirea nu s-ar agăța atât de încăpățânat de ignoranța sa, existența ei pe pământ ar fi alta. Dar oamenii se opun poruncilor Mele, blestemă destinul lor și, în loc să colaboreze cu Mine la lucrarea Mea, caută o modalitate de a ocoli legile Mele pentru a-și impune voința.

25. De asemenea, vă spun: dacă oamenii și-ar observa cu atenție fiecare dintre acțiunile lor, ar observa cum se răzvrătesc împotriva Mea la fiecare pas.

26. Când revărs din belșug binecuvântările Mele asupra oamenilor, ei devin egoiști; când îi las să se bucure de bucuria vieții, devin desfrânați; când le pun puterea la încercare pentru a le întări sufletele, se revoltă; când permit ca paharul suferinței să ajungă la buzele lor pentru a-i purifica, ei blestemă viața și simt că credința lor se stinge; când pun pe umerii lor povara unei familii numeroase, ei se descurajează, iar când iau de pe pământ pe unul dintre cei dragi lor, ei Mă acuză de nedreptate.

27. Niciodată nu sunteți de acord, niciodată nu aud că îmi binecuvântați Numele în încercările voastre, nici nu văd că încercați să colaborați la opera Mea de creație. (117, 55-57)

28. Am pus măreție în om, dar nu aceea pe care el o caută pe pământ. Măreția despre care vorbesc Eu este jertfa, iubirea, smerenia, milostenia. Omul fuge mereu de aceste virtuți, îndepărtându-se astfel de adevărata sa măreție și de demnitatea pe care Tatăl i-a conferit-o ca fiului Său.

29. Voi fugiți de smerenie, pentru că credeți că ea înseamnă sărăcie. Fugiți de încercări, pentru că mizeria vă sperie, fără să înțelegeți că ele vă eliberează sufletul. Fugiți și de spiritual, pentru că credeți că este o

pierdere de timp să vă adânciți în această cunoaștere, fără să înțelegeți că disprețuiți o lumină mai înaltă decât orice știință umană.

30. De aceea v-am spus că sunt mulți care, în ciuda afirmațiilor lor că Mă iubesc, nu Mă iubesc și, deși pretind că cred în Mine , nu au credință. Au mers atât de departe încât Mi-au spus că sunt gata să Mă urmeze, dar vor să Mă urmeze fără cruce. Dar Eu le-am spus că oricine vrea să Mă urmeze trebuie să-și ia crucea și să Mă urmeze. Oricine își îmbrățișează crucea cu iubire va ajunge pe vârful muntelui, unde își va da ultima suflare pe acest pământ, pentru a învia la viața veșnică. (80, 37-39)

31. În loc să înlăture mizeria care îi înconjoară pretutindeni, oamenii de astăzi caută să obțină cel mai mare avantaj pentru ei înșiși din aceasta.

32. De ce nu s-au dezvoltat oamenii în sus, în dorința unui ideal care să le transmită sentimente și aspirații mai pure, mai demne de spirit? Pentru că nu au vrut să privească dincolo de ceea ce este vizibil ochilor lor muritori, adică dincolo de nevoile lor, de plăcerile lor pământești și de știința lor materialistă.

33. Ei au folosit și au valorificat timpul care le-a fost dat pe lume pentru a avea cât mai multe bogății și plăceri — cu gândul că, odată ce trupul își va da duhul, totul se va sfârși pentru ei.

34. În loc să se dezvolte spiritual și să se considere un copil al lui Dumnezeu, omul, în aroganța sa ignorantă, coboară la nivelul unei ființe inferioare, iar când spiritul său îi vorbește despre Divinitate și despre Viața Spirituală, el este cuprins de teama față de dreptatea lui Dumnezeu și preferă să reducă la tăcere această voce interioară și să nu-și „risipească” niciun gând cu acele avertismente.

35. El nu s-a gândit nici la propria existență, nici la starea sa sufletească și fizică. Cum ar putea fi altfel decât să fie țărână și mizerie, atâta timp cât trăiește și gândește în acest fel? (207, 18)

36. Învățătura Mea, care este în toate timpurile explicația Legii, vine la voi ca o cale spre Lumină, ca o breșă sigură pentru spirit. Cu toate acestea, oamenii, folosindu-se de libertatea de voință care le-a fost dăruită și dorind să urmeze o cale pentru viața lor, au ales întotdeauna calea ușoară a materializării. Unii au ignorat complet chemările conștiinței, care îndreaptă întotdeauna spre spiritual; iar alții au creat culte și rituri pentru a crede că merg cu pași fermi pe calea spirituală, în timp ce, în realitate, sunt la fel de egoiști ca cei care mi-au alungat numele și cuvântul din viața lor. (213, 51)

37. Calea este pregătită și ușa este deschisă pentru oricine dorește să vină la Mine.

38. Calea este îngustă, lucru pe care îl știți de multă vreme. Nimănui nu-i este necunoscut faptul că Legea Mea și învățătura Mea sunt extrem

de pure și de neclintite, pentru ca nimeni să nu se gândească să le schimbe după bunul său plac sau după voia sa.

39. Calea largă și poarta larg deschisă sunt orice altceva decât ceea ce duce sufletul vostru spre lumină, spre pace și spre nemurire. Calea largă este cea a dezmățului, a neascultării, a mândriei și a materialismului — o cale pe care o urmează majoritatea oamenilor în încercarea de a scăpa de responsabilitatea lor spirituală și de judecata interioară a conștiinței lor.

40. Această cale nu poate fi infinită, deoarece nu este nici adevărată, nici desăvârșită. De aceea, întrucât această cale este limitată, ca orice lucru omenesc, omul va ajunge într-o zi la capătul ei, unde se va opri pentru a se apleca îngrozit peste prăpastia care reprezintă sfârșitul căii. Atunci, în inimile celor care s-au îndepărtat de mult de calea adevărată, va izbucni haosul.

41. În unii va apărea pocăința, prin care vor găsi suficientă lumină pentru a se salva; în alții va apărea consternarea în fața unui sfârșit pe care îl vor considera nedrept și ilogic; iar alții vor blasfemia împotriva lui Dumnezeu și se vor răzvrăti. Dar, adevărat vă spun, acesta va fi începutul întoarcerii la Lumină. (333, 64-68)

Mizeria sufletească a omului

42. Eu nu M-am înșelat în ceea ce am creat; omul, însă, a ratat calea și viața care i-au fost trasate; dar în curând se va întoarce la Mine ca „Fiul Rătăcit”, care și-a risipit toată moștenirea.

43. Cu știința sa, el a creat o lume nouă, un regat fals. A făcut legi, și-a ridicat un tron și s-a învestit cu un sceptru și o coroană. Dar cât de trecătoare și înșelătoare este gloria sa: o suflare slabă a dreptății Mele este de ajuns, și temeliile sale se cutremură, iar întregul său regat se prăbușește. Împărăția păcii, a dreptății și a iubirii, pe care el nu a reușit să o câștige, este însă departe de inima omului.

44. Plăcerea și satisfacțiile pe care le aduce oamenilor opera lor sunt doar iluzorii. În inimile lor roade durerea, neliniștea și dezamăgirea, care se ascund în spatele măștii zâmbetului.

45. Iată ce s-a făcut din viața omenească, iar în ceea ce privește viața sufletului și legile care o guvernează, acestea au fost denaturate, deoarece s-a uitat că există și forțe și elemente care însuflețesc sufletul și cu care omul trebuie să rămână în contact pentru a rezista încercărilor și ispitelor și pentru a depăși toate obstacolele și adversitățile pe calea sa ascendentă spre desăvârșire.

46. Lumina care ajunge la fiecare suflet din infinit nu provine de la Soare; forța pe care sufletul o primește din Lumea de Dincolo nu este o emanație a Pământului; izvorul de iubire, adevăr și sănătate care potolește setea de cunoaștere a sufletului nu este apa mărilor sau

a izvoarelor voastre; atmosfera care vă înconjoară nu este doar materială, ci este emanare, suflare și inspirație pe care sufletul uman le primește direct de la Creatorul tuturor lucrurilor, de la Cel care a creat viața și o guvernează cu legile Sale desăvârșite și neschimbătoare.

47. Dacă omul ar pune puțină bunăvoință în a se întoarce pe calea adevărului, ar simți imediat mângâierea păcii ca pe un stimulent. Dar ori de câte ori sufletul se materializează sub influența materiei, el cade pradă ghearelor acesteia și, în loc să fie stăpânul acestei vieți, timonierul care își conduce corabia, devine sclavul slăbiciunilor și înclinațiilor umane și naufragiază în furtuni.

48. V-am spus deja că sufletul precede trupul, așa cum trupul precede îmbrăcămintea. Trupul pe care îl aveți nu este decât o îmbrăcăminte trecătoare a sufletului. (80, 49-53)

49. Ah, dacă toți oamenii ar vrea să zărească lumina răsăritoare a acestei epoci — câtă speranță ar fi în inimile lor! Dar ei dorm. Ei nu știu nici măcar să primească lumina pe care le-o trimite zilnic astronul regal — acea lumină care este ca o imagine a luminii care radiază din Creator.

50. Ea vă mângâie și vă trezește la lupta zilnică a existenței, fără ca oamenii, insensibili la frumusețile Creației, să se oprească câteva clipe pentru a-Mi mulțumi. Slava ar putea trece pe lângă ei fără ca ei să o perceapă, pentru că se trezesc mereu plini de griji și uită să se roage pentru a căuta în Mine puterea spirituală.

51. Nici nu caută putere pentru trup în izvoarele naturii. Toți aleargă în grabă și se ostenesc fără să știe de ce, merg înainte fără să aibă un țel clar în fața ochilor. Tocmai în această luptă pentru existență, lipsită de sentimente și de sens, și-au materializat sufletele și le-au lăsat să devină egoiste.

52. Când legile Spiritului, care sunt Lumina Vieții, sunt uitate, oamenii se distrug, se ucid și își smulg pâinea unii altora, fără să audă vocea conștiinței, fără să țină seama de nimic, fără să se oprească pentru a reflecta. 53. Dar dacă cineva i-ar întreba cum își evaluează viața actuală, ar răspunde imediat că niciodată în vremurile trecute nu a strălucit atâta lumină în viața umană ca acum și că știința nu le-a dezvăluit niciodată atâtea taine. Dar ar trebui să spună asta cu o mască de fericire pe chip, pentru că în inimile lor ar ascunde toată suferința și mizeria sufletească. (104, 33-34)

54. Am trimis sufletul să se încarneze pe Pământ și să devină om, pentru ca el să fie stăpân și domn peste tot ceea ce există pe el, și nu pentru ca el să fie sclav și victimă, nici suferind, așa cum îl văd Eu de fapt. Omul este sclavul nevoilor sale, al pasiunilor sale, al viciilor sale și al ignoranței sale.

55. El este victima suferințelor, a greșelilor și a loviturilor sorții pe care lipsa sa de înălțare spirituală i le aduce în călătoria sa pe pământ. El este nevoiaș, deoarece, neștiind moștenirea care îi revine în viață, nu știe ce are și se comportă ca și cum n-ar avea nimic.

56. Această umanitate trebuie mai întâi să se trezească, pentru a începe să studieze în Cartea Vieții Spirituale, iar apoi, în curând, prin transmiterea acestei lumi a ideilor de la o generație la alta, va apărea acea sămânță binecuvântată în care se împlinește Cuvântul Meu.

57. V-am spus că această umanitate va ajunge într-o zi la spiritualizare și va ști să trăiască în armonie cu tot ceea ce a fost creat, iar sufletul, mintea și inima vor merge în același ritm. (305, 9-11)

Comportamente pământești greșite și consecințele lor

58. Când văd oamenii, implicați în războaie, ucigându-se pentru posesia comorilor lumii, nu pot să nu-i compar mereu cu niște copii mici care se ceartă pentru lucruri fără valoare. Copiii sunt încă oamenii care se bat pentru un pic de putere sau puțin aur. Ce înseamnă aceste posesiuni în comparație cu virtuțile pe care alți oameni le reunesc în ei înșiși?

59. Omul care dezbină popoarele, semănând ură în inimile lor, nu se poate compara cu cel care își dedică viața misiunii de a semăna sămânța fraternității universale. Cel care provoacă suferință semenilor săi nu se poate compara cu cel care își dedică viața misiunii de a alina suferința aproapelui său.

60. Fiecare om visează la un tron pe pământ, deși omenirea a experimentat încă de la început cât de puțin valorează un tron în lume.

61. V-am promis un loc în Împărăția Mea, dar foarte puțini l-au revendicat, și anume pentru că oamenii nu vor să înțeleagă că cel mai mic supus al Regelui Împărățiilor cerești este mai mare decât cel mai puternic monarh de pe pământ.

62. Oamenii sunt încă copii mici; însă marea încercare care îi așteaptă îi va face să trăiască atât de multe lucruri într-un timp atât de scurt, încât vor ajunge curând de la această copilărie la maturitate și atunci — înzestrați cu rodul experienței — vor exclama: „Iisus, Tatăl nostru, a avut dreptate, să mergem la El.” (111, 3-7)

63. Oamenii tânjesc după nemurire în lume și încearcă să o atingă prin fapte materiale, deoarece faima pământească – chiar dacă este trecătoare – le atrage privirea și îi face să uite de faima spiritului, pentru că se îndoiesc de existența acelei vieți. Lipsa de credință și lipsa de spiritualizare sunt cele care au așezat un văl de scepticism în fața ochilor oamenilor. (128, 45)

64. Dezvoltarea omului, progresele sale, știința și civilizația sa nu au avut niciodată ca scop înălțarea sufletului spiritual, care este ceea ce

este mai înalt și mai nobil în om. Aspirările, ambițiile, dorințele și preocupările sale au avut întotdeauna ca țintă această lume. Aici a căutat cunoașterea, aici a acumulat comori, aici și-a procurat plăceri, onoruri, recompense, poziții de putere și distincții, aici a vrut să-și găsească gloria.

65. De aceea vă spun: în timp ce natura înaintează pas cu pas, fără a se opri în legea sa de dezvoltare neîncetată spre rafinament, spre perfecțiune, omul a rămas în urmă, nu a avansat; și de aceea loviturile destinului său pe pământ, de aceea încercările, obstacolele și loviturile pe care le întâlnește pe calea vieții sale. (277, 42)

66. Eu vreau, într-adevăr, ca voi să aveți aspirații, să fiți ambițioși, să visați să fiți mari, puternici și înțelepți, dar în ceea ce privește bunurile veșnice ale spiritului.

67. Căci, pentru a dobândi acele bunuri, sunt necesare toate virtuțile, precum milostenia, smerenia, iertarea, răbdarea, mărinimia, într-un cuvânt: iubirea. Și toate virtuțile înalță, curăță și desăvârșesc sufletul.

68. În această lume mizerabilă, în această locuință trecătoare, omul a trebuit – pentru a fi mare, puternic, bogat sau învățat – să fie egoist, fals, răzbunător, crud, indiferent, inuman și arogant, iar toate acestea au trebuit să-l aducă într-o contradicție extremă cu ceea ce este adevărul, iubirea, pacea, înțelepciunea adevărată și dreptatea. (288, 32)

69. Când omul se descoperă spiritual pe sine însuși, atunci simte în el prezența Tatălui său. Dar dacă nu știe nici cine este, nici de unde provine, Mă simte îndepărtat, străin, de neatins, sau rămâne insensibil.

70. Numai sufletul trezit poate pătrunde în împărăția adevărului. Numai cu știința sa, omul nu o va putea recunoaște.

71. Văd că oamenii tânjesc după cunoaștere, glorie, putere, bogăție și autoritate, și le ofer mijloacele de a atinge toate acestea — dar în adevăratele lor calități esențiale, în adevărul lor spiritual, nu în aspectul exterior și viclean al lumii, nu în ceea ce este trecător și înșelător.

72. Când omul se dedică materialului și se închide în spațiul restrâns al unei lumi ca a voastră, el devine sărac, își limitează și își oprimă sufletul; pentru el nu mai există nimic altceva decât ceea ce posedă sau ceea ce cunoaște. Atunci devine necesar ca el să piardă totul, pentru a-și deschide ochii către adevăr și, după ce și-a dat seama de greșeala sa, să-și îndrepte din nou privirea către Etern. (139, 40-43)

Capitolul 47 – Materialismul și spiritualismul

Efectul materialismului dominant

1. Adevărat vă spun că mulți vor fugi de învățătura Mea din teama de a se spiritualiza; însă nu rațiunea și nici

spiritul vor vorbi în ei, ci pasiunile joase ale „cărnii".

2. Când un suflet trăiește atașat de adevăr, el fuge de materialism ca cineva care se îndepărtează dintr-un mediu contaminat. Sufletul înalt își găsește fericirea în moralitate — acolo unde domnește pacea, unde locuiește iubirea. (99, 41-42)

3. Cercetați cuvântul meu până când veți fi siguri de puritatea și adevărul său. Numai astfel veți putea să vă urmați calea cu curaj și să rămâneți neclintiți în fața pătrunderii ideilor materialiste care amenință sufletul. Căci materialismul este moarte, este întuneric, este jug și otravă pentru suflet. Nu schimbați niciodată lumina sau libertatea sufletului vostru pentru pâinea pământească sau pentru bunuri materiale mizerabile!

4. Adevărat vă spun: celui care se încrede în Legea Mea și rămâne credincios până la sfârșit, nu-i va lipsi niciodată traiul material, iar în momentele de unire cu Duhul Meu, el va primi întotdeauna, prin milostivirea Mea infinită, pâinea vieții veșnice. (34, 61-62)

5. Materialismul se ridică în calea dezvoltării sufletului ca un obstacol imens. În fața acestui zid, omenirea s-a oprit.

6. Vă aflați într-o lume în care omul a reușit să-și dezvolte puterile intelectuale aplicându-le științei legate de materie. Dar capacitatea sa de a judeca existența spiritualului este încă limitată, cunoașterea sa cu privire la tot ceea ce nu aparține în totalitate materiei este înapoiată. (271, 37-38)

7. Încercările prin care trece lumea voastră sunt semnele sfârșitului unei epoci, sunt declinul sau agonia unei epoci a materialismului; căci materialismul a fost prezent în știința voastră, în obiectivele voastre și în pasiunile voastre. Materialismul a determinat venerația voastră față de Mine și, de asemenea, toate lucrările voastre.

8. Iubirea de lume, lăcomia după lucrurile pământești, pofta trupului, plăcerea tuturor poftelor joase, egoismul, iubirea de sine și mândria au fost forța cu care ați creat o viață conform inteligenței și voinței voastre umane, ale cărei roade v-am lăsat să le culegeți, pentru ca experiența voastră să devină desăvârșită.

9. Dar dacă această epocă, care se apropie acum de sfârșit, va rămâne în istoria omenirii prin materialismul ei — cu adevărat, vă spun, noua epocă se va remarca prin spiritualitatea ei. Căci în ea, conștiința și voința spiritului vor ridica pe pământ o lume de ființe generoase prin iubire — o viață în care se simte vibrația spiritului Tatălui în spiritul copiilor, deoarece atunci toate darurile și abilitățile care astăzi trăiesc ascunse în ființa voastră vor avea ca domeniu de activitate infinitatea. (305, 41-42)

Esența spiritualismului

10. Spiritualismul nu este un amestec de religii. El este învățătura cea mai pură și mai desăvârșită în simplitatea sa, este Lumina lui Dumnezeu care coboară asupra spiritului uman în această „A Treia Epocă". (273, 50)

11. Spiritualismul l-am numit revelația care vă vorbește despre viața spiritului, care vă învață să intrați în legătură directă cu Tatăl vostru și care vă ridică deasupra vieții materiale.

12. Adevărat vă spun că spiritualismul nu este ceva nou și nici nu aparține doar acestei epoci, ci a fost o revelație care a fost dezvăluită din ce în ce mai mult, în armonie cu evoluția spirituală a umanității.

13. Deoarece învățătura pe care v-o dau este spiritualismul, care vă învață iubirea desăvârșită față de Dumnezeu și față de aproapele vostru și vă invită pe calea care duce la desăvârșire, spiritualismul a fost și ceea ce v-a învățat Legea lui Dumnezeu în „Prima Epocă" și Cuvântul lui Hristos în a Doua Epocă. (289, 20-22)

14. Spiritualismul nu este o religie; este aceeași învățătură pe care Eu am răspândit-o în persoana lui Iisus ca orientare pentru toți oamenii din toate timpurile de pe lume. Este învățătura Mea despre iubire, dreptate, înțelegere și iertare.

15. În această „A treia Epocă", datorită dezvoltării voastre sufletești, fizice și intelectuale, v-am vorbit doar cu o mai mare claritate. (359, 60-61)

16. Spiritualismul distruge obiceiurile și tradițiile introduse de oameni și care au împiedicat sufletul. Spiritualismul este dezvoltarea și înălțarea neîntreruptă a sufletului, care se purifică și se desăvârșește prin intermediul capacităților și calităților sale , până când ajunge la Creatorul său. Spiritualismul arată modul în care sufletul Îl exprimă pe Domnul său, Îl simte și Îl primește. Spiritualismul eliberează sufletul și îl ajută să se dezvolte.

17. Spiritualul este forță universală și lumină universală, care se află în toate și aparține tuturor. Nimănui nu ar trebui să-i pară ciudate învățăturile Mele.

18. Calitățile Spiritului sunt neschimbătoare, deoarece sunt virtuți ale divinității Mele, forțe eterne. Înțelegeți însă că, în funcție de modul în care ați trăit, puritatea pe care o puteți demonstra va fi mai mare sau mai mică. (214, 57-59)

Cine se poate numi pe bună dreptate spiritualist?

19. Cel care, datorită perseverenței sale, evoluției sale și iubirii sale față de învățăturile Tatălui, a atins un anumit nivel de spiritualitate, va fi spiritualist, chiar dacă buzele sale nu o spun.

20. Cel care are credință și dă dovadă de mărinimie în faptele sale va reflecta ceea ce posedă spiritul său. (236, 27-28)

21. Spiritualistul știe că Atotputernicul este în toate, că lumea, universul și infinitul sunt pătrunse de esența și prezența Mea.
22. Cel care Mă recunoaște și Mă înțelege astfel este un templu viu al lui Dumnezeu și nu va mai materializa revelațiile Spiritului prin simboluri sau imagini. (213, 31-32)
23. Spiritualismul este revelația care vă dezvăluie și vă învață tot ceea ce dețineți și purtați în voi. El vă face să recunoașteți că sunteți o operă a lui Dumnezeu, că nu sunteți doar materie, că există ceva deasupra „cărnii" voastre care vă ridică deasupra planului naturii care vă înconjoară și deasupra murdăriei pasiunilor voastre.
24. Când omul atinge spiritualitatea, fiecare poruncă și fiecare învățătură vor face parte din lumina sufletului său. Chiar dacă memoria sa nu reține o frază sau un singur cuvânt din învățătura Mea, el va purta esența acesteia în sine, pentru că a înțeles-o, pentru că o simte și o urmează. (240, 17-18)
25. Un bun spiritualist va fi cel care, în ciuda sărăciei în bunuri materiale, se simte stăpân, bogat și fericit, pentru că știe că Tatăl său îl iubește, că are frați și surori pe care să-i iubească și că comorile lumii sunt secundare în comparație cu bogățiile sufletului.
26. Va fi un bun spiritualist și cel care, fiind proprietar de bunuri materiale, știe să le folosească în scopuri nobile și le folosește ca mijloace care i-au fost date de Dumnezeu pentru a îndeplini o misiune importantă pe pământ.
27. Nu este absolut necesar să fii sărac, disprețuit sau mizerabil pentru a te număra printre cei care Mă urmează, așa cum nici nu este necesar să faci parte dintre cei care suferă pentru a fi iubit de Mine. În adevăr vă spun că, după voia Mea, trebuie să fiți mereu puternici, sănătoși și stăpâni ai tuturor lucrurilor pe care le-am creat pentru voi.
28. Când veți înțelege să fiți stăpânii moștenirii voastre, să prețuiți fiecare har și să dați fiecărui lucru locul cuvenit în viață? (87, 28-30)

Spiritualismul în religii și confesiuni

29. Astăzi, oamenii trăiesc o epocă de confuzie, pentru că nu au înțeles că întreaga lor viață și toate eforturile lor trebuie să-i conducă la dezvoltarea spiritului lor, al cărui scop trebuie să fie dialogul spiritului lor cu cel al Creatorului.
30. Cultul la care aderă astăzi majoritatea oamenilor este materialismul.
31. Atâta timp cât doctrinele de credință și religiile vor insista asupra diferențelor lor, lumea va continua să-și alimenteze ura și nu va putea face pasul decisiv către adevărata venerare a lui Dumnezeu.
32. Dar când se vor înțelege și se vor uni oamenii, făcând astfel primul pas spre iubirea reciprocă, dacă există încă oameni care, crezând că dețin cheia sau secretul

mântuirii sufletelor și cheile vieții veșnice, nu îi recunosc pe toți cei care merg pe alte căi, deoarece, în opinia lor, aceștia nu sunt demni să ajungă la Dumnezeu?

33. Conștientizați-vă, așadar, adevăratul scop al spiritualismului, a cărui învățătură se află deasupra oricărei confesiuni, a oricărei ideologii umane și a oricărei secte. (297, 38-41)

34. Spiritualismul nu este o învățătură nouă care dorește să ajungă la evoluția învățăturilor de credință din vremurile trecute — nu, el este aceeași revelație ca cea din prima și a doua „epocă". El este fundamentul tuturor religiilor, pe care doresc să-l reamintesc omenirii în aceste vremuri de separare, pentru ca ea să nu-și uite originile.

35. Faptele omului, obiceiurile sale și modul de a impresiona simțurile pentru a se mângâia în diversele sale religii și a se mândri cu ele sunt în contradicție cu ceea ce lucrarea Mea vrea să arate lumii. (363, 9)

36. În acest timp, vă dau noi învățături la care trebuie să meditați — învățături ale iubirii care vă mântuiesc și vă înalță, adevăruri care, deși amare, trebuie să fie lumină pe calea voastră.

37. Spiritualismul din această epocă va fi combătut și persecutat cu mânie, cu cruzime și furie , la fel ca creștinismul în trecut; dar în mijlocul luptei, spiritualul va ieși la iveală, făcând minuni și cucerind inimile.

38. Materialismul, egoismul, mândria și iubirea de lume vor fi forțele care se vor ridica împotriva acestei revelații, care nu este nouă și nici diferită de cea pe care v-am adus-o în vremurile trecute. Învățătura pe care v-am revelat-o acum și căreia voi îi dați numele de spiritualism este esența Legii și a învățăturii care v-a fost revelată în „Prima" și „A doua epocă".

39. Când omenirea va înțelege adevărul acestei învățături, dreptatea ei și cunoștințele infinite pe care le revelează, va alunga din inima sa orice teamă, orice prejudecată și o va face călăuză a vieții sale. (24, 48-51)

40. Adevărat vă spun că în toate colțurile lumii se află împrăștiați spiritualiști — oameni maturi care vor aduce pacea omenirii.

41. Dar vă spun că unirea dintre spiritualiștii de pe întreg globul nu se va realiza prin organizarea unei noi biserici, căci puterea lor nu va fi materială. Unitatea lor va fi mentală, ideală și legată de activitatea lor, și astfel puterea lor va fi invincibilă, deoarece au dobândit-o din Sursa Eternă care se află în Spiritul Meu.

42. Tuturor lor le inspir Adevărul Meu și îi caut și acasă, pentru ca din inimile și mințile lor să se risipească toate impuritățile, deoarece acestea nu trebuie să se amestece cu Lumina Mea.

43. Voi toți aveți datoria de a vă asigura că învățătura spiritualistă este explicată și înțeleasă clar prin intermediul capacităților voastre

spirituale și nu este denaturată de filosofiile omenești. (299, 30-32)

44. Adevărat vă spun că istoria spiritualismului va fi scrisă cu litere de aur în istoria umanității.

45. Nu s-a făcut oare Israel nemuritor prin eliberarea de sub jugul egiptean? Nu s-au făcut oare creștinii nemuritori prin iubire în marșul lor victorios? La fel, spiritualiștii se vor face nemuritori în lupta lor pentru libertatea spiritului. (8, 64-65)

Capitolul 48 – Darurile spirituale și spiritualizarea

Capacitățile spirituale ale omului

1. Ori de câte ori această umanitate sceptică, necredincioasă și materialistă se întâlnește cu o revelație divină sau cu ceea ce ea numește minune, ea caută imediat motive sau dovezi pentru a demonstra că nu există nicio lucrare supranaturală și că o astfel de minune nu a existat niciodată.

2. Când apare un om care dă dovadă de o capacitate spirituală neobișnuită, el este întâmpinat cu batjocură, îndoială sau indiferență, pentru a-i reduce la tăcere vocea. Iar când natura, ca instrument al divinității Mele, își îndreaptă vocea dreptății și strigătele de alarmă către oameni, aceștia atribuie totul întâmplării. Dar niciodată omenirea nu a fost atât de insensibilă, surdă și oarbă față de tot ceea ce este divin, spiritual și etern ca în aceste vremuri.

3. Milioane de oameni se numesc creștini, dar majoritatea nu cunosc învățătura lui Hristos. Ei pretind că iubesc toate faptele pe care Eu le-am săvârșit ca om; dar prin felul lor de a crede, de a gândi și de a privi lucrurile, ei dovedesc că nu cunosc esența învățăturii Mele.

4. Eu v-am învățat despre viața sufletului, v-am revelat capacitățile care se află în el; pentru aceasta am venit pe lume.

5. Am vindecat bolnavii fără niciun medicament, am vorbit cu spiritele, am eliberat pe cei posedați de influențe străine și supranaturale, am comunicat cu natura, m-am transformat ca om într-o ființă spirituală și ca ființă spirituală din nou într-un om, iar fiecare dintre aceste fapte a avut întotdeauna scopul de a vă arăta calea către dezvoltarea sufletului. (114, 1-4)

6. Aveți adevărate comori în voi, abilități și talente de care nici măcar nu bănuiți, și, din cauza ignoranței voastre, vărsați lacrimi ca niște nevoiași. Ce știți voi despre puterea rugăciunii și despre forța gândurilor? Ce știți voi despre sensul profund al dialogului de la spirit la spirit? Nimic, voi, omenire materialistă și cu gândirea pământească! (292, 14)

7. Aștept de la lume spiritualizare. Pentru Mine, numele prin care se distinge fiecare biserică sau sectă nu au nicio semnificație, nici fastul mai mult sau mai puțin mare al riturilor

și formelor lor de cult exterioare. Acestea ating doar simțurile umane, dar nu și Spiritul Meu.

8. Aștept de la oameni spiritualizarea, pentru că aceasta înseamnă înălțarea vieții, idealul desăvârșirii, iubirea față de bine, orientarea spre adevăr, exercitarea activității iubirii, armonia cu sine însuși, ceea ce înseamnă armonie cu ceilalți și, prin urmare, cu Dumnezeu. (326, 21-22)

9. Spiritualizarea nu înseamnă bigotism, nici nu presupune practicarea vreunui rit, și nici nu este o formă exterioară de venerare. Spiritualizarea înseamnă dezvoltarea tuturor capacităților omului — atât a celor care aparțin părții sale umane, cât și a celor care se află dincolo de simțurile fizice și care sunt forțe, calități, capacități și simțuri ale sufletului.

10. Spiritualizarea este folosirea corectă și bună a tuturor darurilor pe care le posedă omul. Spiritualizarea este armonia cu tot ceea ce vă înconjoară. (326, 63-66)

11. La vremea aceea v-am învățat cea mai mare virtute, care este milostenia; v-am inspirat inima și v-am sensibilizat sentimentele. Acum vă dezvălui darurile cu care este înzestrată sufletul vostru spiritual, pentru ca voi să le dezvoltați și să le folosiți pentru a face bine aproapelui vostru.

12. Cunoașterea vieții spirituale vă va permite să realizați fapte asemănătoare cu cele pe care le-a făcut Maestrul vostru. Amintiți-vă că v-am spus că, dacă vă dezvoltați abilitățile, veți face adevărate minuni. (85, 20-21)

13. Voi toți dețineți darurile Spiritului, care încep să se dezvăluie în această „A Treia Epocă” prin evoluția pe care au atins-o sufletele. Intuiția, vederea spirituală, revelația, profeția, inspirația se manifestă în mod clar printre oameni, iar aceasta este vestirea unei noi epoci, este lumina Cărții celor Șapte Peceți, care în această epocă s-a deschis la capitolul al șaselea.

14. Dar voi, cei care știți la ce servesc aceste manifestări și înțelegeți timpul în care trăiți — îndreptați-vă darurile spirituale pe calea iubirii. Fiți mereu pregătiți să oferiți ajutorul vostru plin de iubire, și veți fi în armonie cu Legea Mea și veți servi drept exemplu pentru semenii voștri. Atunci veți fi ucenicii Mei și veți fi recunoscuți ca atare. (95, 18)

15. Când oamenii se vor iubi și vor ști să ierte, când în inimile lor va exista smerenia și vor fi ajuns ca spiritul să prevaleze asupra trupului, nici „carnea”, nici lumea, nici pasiunile nu vor mai forma acel văl dens care vă împiedică să vedeți calea din fața sau din spatele vostru. Dimpotrivă: „carnea” spiritualizată prin respectarea învățăturii Mele va fi ca un slujitor ascultător de îndrumările conștiinței, spre deosebire de ceea ce este astăzi: un obstacol, o capcană, o legătură în fața ochilor spiritului. (122, 32)

16. Intuitia, care este vedere spirituală, capacitate de presimțire și profeție, luminează mintea și face inima să bată mai puternic pentru mesajele și vocile pe care le primește din infinit. (136, 46)

17. Prin darul intuiției, pe care l-am acordat tuturor oamenilor, puteți descoperi multe lucruri ascunse în taina inimilor — multe tragedii care nu privesc doar viața pământească a semenilor voștri, ci și sufletul lor.

18. Cum se poate pătrunde în intimitatea acelor inimi fără a le răni și fără a le profana secretele? Cum să descoperiți acele suferințe ascunse care umbresc viața semenilor voștri? V-am spus deja în „ ”: Intuția, acea capacitate care face parte din darul viziunii spirituale și care trebuie să-și atingă deplina dezvoltare în voi prin rugăciune, vă arată modul de a proceda pentru a alina durerea fiecăruia dintre semenii voștri. (312, 73-74)

19. Câte taine mai există pentru om. El este înconjurat de ființe invizibile și imperceptibile, care ar trebui să fie deja vizibile și perceptibile pentru el.

20. O viață plină de frumuseți și revelații pulsează deasupra existenței oamenilor, dar aceștia, în orbirea lor, nu sunt încă capabili să o vadă. (164, 56-57)

21. Un om pregătit prin învățătura Mea va fi capabil să realizeze fapte supraomenești. Din sufletul și trupul său va izvorî o lumină, o putere și o forță care îi vor permite să realizeze ceea ce inteligența singură nu poate realiza. (252, 4-5)

22. Acesta este timpul în care Lumina Divină va străluci pe deplin în urmașii mei, care vor revela darurile Spiritului și vor dovedi că nu au nevoie nici de bunuri pământești, nici de științe lumești pentru a face bine și a săvârși minuni. Ei vor vindeca în numele Meu, vor însănătoși pe cei bolnavi fără speranță, vor preface apa în balsam și vor învia morții din mormântele lor. Rugăciunea lor va avea puterea de a potoli furtunile, de a liniști forțele naturii și de a combate epidemiile și influențele rele.

23. Cei posedați vor fi eliberați de posedări, de urmăritori și de asupritori prin Cuvântul, rugăciunea și autoritatea noilor mei ucenici. (160, 28-29)

24. Spiritualizarea înseamnă înnobilarea sentimentelor, puritatea în viață, credința, iubirea de aproapele, ajutorul acordat aproapelui, smerenia înaintea lui Dumnezeu și respectul profund față de darurile primite. Dacă puteți atinge ceva din aceste virtuți, veți începe să pătrundeți cu privirea voastră spirituală în patria iubirii și a desăvârșirii. De asemenea, dacă atingeți spiritualizarea, puteți spune încă pe pământ că trăiți în Patria Spirituală, chiar dacă este doar în momentele rugăciunii voastre. În același timp, veți primi Lumina care vă va revela evenimente care se află în viitor, deoarece pentru sufletul

care se înalță, ceea ce va veni nu mai este un mister.

25. Da, ucenici, numai în viața omenească omul nu știe ce se va întâmpla în viitor, ce va veni mâine. El nu-și cunoaște destinul, nu știe calea pe care trebuie să o urmeze și cum va fi sfârșitul său.

26. Omul nu ar putea suporta cunoașterea tuturor încercărilor pe care trebuie să le treacă în existența sa. De aceea, în iubirea Mea milostivă față de el, am așezat între prezentul și viitorul său acel văl al misterului și am împiedicat astfel ca mintea lui să fie tulburată, dacă ar ști tot ceea ce mai trebuie să trăiască și să îndure.

27. Sufletul, pe de altă parte, o ființă înzestrată cu putere și creată pentru eternitate, are în sine capacitatea de a cunoaște viitorul — darul de a-și recunoaște destinul și puterea de a înțelege și accepta toate încercările care îl așteaptă. Ea știe că, la sfârșitul drumului, dacă acesta a fost parcurs în ascultare față de Lege, va ajunge în Țara Promisă, Paradisul sufletului, care este starea de înălțare, puritate și desăvârșire pe care o va atinge în cele din urmă.

28. Nu puteți atinge nivelul de spiritualizare al Maestrului vostru pentru a ști ce vă rezervă destinul, ce vă aduce viitorul; însă, datorită înălțării voastre interioare, vă voi face să presimțiți apropierea unui eveniment.

29. Această capacitate de a presimți, această privire spirituală în viitor, această cunoaștere a destinului vostru o veți dobândi doar în măsura în care ființa voastră, alcătuită din trup și suflet, se dezvoltă treptat pe calea spiritualizării, ceea ce înseamnă credință, sinceritate, iubire față de viață, iubire și disponibilitate de a-i ajuta pe aproapele vostru, smerenie și iubire față de Domnul vostru. (160, 6-9, 13-14)

30. Fiți cu mintea trează, ca să nu vă luptați cu cei care, ca și voi, pornesc să îndeplinească misiuni încredințate lor de Divinitatea Mea — ca să puteți recunoaște pe adevărații profeți și pe cei falși și să confirmați faptele unora și să le anulați pe ale celorlalți.

31. Căci acesta este timpul în care toate puterile s-au ridicat la luptă. Priviți cum binele luptă împotriva răului, lumina împotriva întunericului, cunoașterea împotriva ignoranței, pacea împotriva războiului. (256, 66)

Condiții și trăsături ale spiritualității autentice

32. Știți că în fiecare om locuiește un Iuda. Da, discipoli, pentru că în cazul vostru, trupul este Iuda sufletului; trupul este cel care se opune strălucirii luminii spiritualizării, cel care pândește sufletul pentru a-l arunca în materialism, în pasiuni joase.

33. Dar tocmai pentru că trupul vostru vă duce la marginea prăpastiei, nu trebuie să-l condamnați. Nu, pentru că aveți

nevoie de el pentru progresul vostru și trebuie să-l învingeți prin spiritualizarea voastră, așa cum Eu l-am învins pe Iuda prin iubirea Mea. (150, 67-68)

34. Înainte de a porni să învățați principiile Mele de viață și să expuneți conținutul lor, trebuie să începeți prin a urma învățătura pe care v-am revelat-o, iubindu-vă aproapele, ducând o viață orientată spre spiritual și presărând calea voastră cu fapte de iubire și lumină. Dacă nu faceți acest lucru, vă spun deja acum că nu ați înțeles spiritualismul. El vă dezvăluie adevărata voastră natură, prin el vă puteți face o idee clară despre Tatăl vostru și vă puteți recunoaște pe voi înșivă.

35. Este adevărat că, pentru a atinge spiritualizarea, aveți nevoie de o anumită renunțare, efort și disponibilitate de a face sacrificii. Dar dacă în voi s-a trezit dorința unei existențe superioare, dacă iubirea începe să strălucească în ființa voastră sau dacă a apărut dorința de spiritual, pentru voi va fi o bucurie, în loc de sacrificiu sau renunțare, să vă debarasați de tot ceea ce aveți în voi de inutil, dăunător sau rău. (269, 46-47)

36. Fiți mereu conștienți că în fața Mea sunteți toți egali, că toți ați avut aceeași origine și că toți aveți același scop, chiar dacă, în exterior, fiecare destin se manifestă diferit.

37. Nu uitați niciodată că toți trebuie să ajungeți la Mine, ceea ce înseamnă că toți — deși în moduri diferite — trebuie să acumulați meritele necesare pentru a atinge cea mai înaltă înălțime spirituală. De aceea, nu considerați niciodată pe nimeni ca fiind inferior.

38. În spiritist nu trebuie să prindă rădăcini niciodată vanitatea. Dimpotrivă, umilința autentică trebuie să-i fie mereu însoțitoare; atunci faptele sale, în loc să orbească cu o lumină falsă, vor găsi ecou în inimile semenilor săi. (322, 32-34)

39. Bunii semănători ai spiritualismului nu se vor distinge niciodată prin ceva exterior sau material. Nu vor avea nici costume, nici insigne, nici vreun mod special de a vorbi. Totul în comportamentul lor va mărturisi simplitate și smerenie. Totuși — dacă se vor distinge prin ceva, acela va fi iubirea lor de aproapele și spiritualizarea lor.

40. Adevărații predicatori ai spiritualismului nu se vor remarca prin elocvența lor, ci prin înțelepciunea și simplitatea cuvântului lor și, mai presus de toate, prin sinceritatea faptelor lor și bunătatea vieții lor. (194, 24-25)

41. Spiritualizarea este claritate, este simplitate, este dăruire iubirii și este luptă pentru a atinge desăvârșirea sufletului. (159, 64)

Efectul binecuvântat al spiritualității

42. Prin spiritualizare se atinge un grad de înălțare care îi permite omului să primească idei dincolo de

ceea ce mintea sa poate intui și să aibă putere asupra materialului.
43. Gândiți-vă: Dacă înălțarea spirituală a sufletului se aplică studiului creației materiale pe care natura v-o prezintă sau oricărui alt scop uman, atunci vă puteți imagina roadele pe care le-ați putea culege dacă descoperirile voastre nu ar fi atribuite doar cercetării cu mintea, ci ar participa și revelația spirituală pe care v-ar da-o Cel care a creat totul. (126, 26-27)
44. Când oamenii vor atinge spiritualizarea, vor fi ființe superioare tuturor lucrurilor care îi înconjoară. Căci până acum au fost doar ființe slabe, expuse forțelor, puterilor și influențelor naturii, care nu ar trebui să fie superioare omului, deoarece nu se află deasupra lui. (280, 29)
45. Adevărat, vă spun, și spiritualizarea se va moșteni, de aceea trebuie să vă străduiți să le transmiteți copiilor voștri puritatea inimii și receptivitatea față de spiritual. Ei vă vor mulțumi pentru că v-ați arătat milostivi, dăruindu-le un trup liber de patimi, cu o minte limpede, o inimă sensibilă și un suflet vigilent la chemarea conștiinței lor. (289, 65)
46. Singurul scop al operei Mele este spiritualizarea tuturor oamenilor, căci prin spiritualizare vor deveni una și se vor înțelege între ei. Prin spiritualizare vor vedea dispărând numele și formele exterioare ale religiilor lor, care au fost cauza separării lor spirituale, întrucât fiecare și-a interpretat Dumnezeul în alt mod.
47. De îndată ce toți se vor apropia de spiritualizare pe căile lor diferite, vor înțelege că singurul lucru care le lipsea era să se elibereze de materialismul lor, pentru a putea interpreta spiritual ceea ce întotdeauna înțeleseseră în sens material.
48. Spiritualizarea este tot ceea ce cer de la oameni în acest timp; atunci, în limitele a ceea ce este permis, își vor vedea împlinite idealurile cele mai înalte și rezolvate conflictele cele mai grave. (321, 22-23, 29)

XI Omenirea

Capitolul 49 – Religia și justiția

Nicio religie sau confesiune nu este singura adevărată

1. Eu nu vin să trezesc fanatismul religios printre oameni; învățătura mea este foarte departe de a preda lucruri false; eu vreau îmbunătățire, credință, iubire de aproapele, spiritualizare. Fanatismul este o legătură întunecată în fața ochilor, este o pasiune nesănătoasă, este întuneric. Vegheați, ca această sămânță rea să nu pătrundă în inimile voastre. Luați aminte că fanatismul are uneori înfățișarea iubirii.

2. Înțelegeți că această întunecime a lovit omenirea în acest timp. Recunoașteți că, deși popoarele păgâne au dispărut de pe fața pământului și cea mai mare parte a omenirii se mărturisește a fi închinată adevăratului Dumnezeu, oamenii nu Mă cunosc și nici nu Mă iubesc; căci războaiele lor, ura lor și lipsa lor de armonie sunt dovada că încă nu Mă lasă să trăiesc în inimile lor.

3. Deasupra întunericului acestui fanatism religios și al acestei idolatrie se apropie mari uragane care vor purifica cultul spiritual al acestei umanități. Când această lucrare va fi împlinită, în infinit va străluci curcubeul păcii. (83, 60-62)

4. Am permis ca pe pământ să existe religii, care sunt căi pentru suflet către Dumnezeu. Orice religie care învață binele și iubirea și slăvește milostenia este bună, pentru că conține lumină și adevăr. Când oamenii se ofilesc în ele și transformă ceea ce era inițial bun în rău, calea se pierde sub materialism și păcat.

5. De aceea, în acest timp, vă arăt din nou adevărul Meu, care este cale, esență a vieții și lege, pentru ca voi să căutați această lege, care este far și stea călăuzitoare, dincolo de forme și rituri, dincolo de tot ceea ce este omenește. Cine Mă caută astfel, va fi spiritualist. (197, 10-11)

6. Nimeni nu se va pierde; unii vor ajunge mai devreme pe calea pe care v-am arătat-o, iar alții mai târziu pe căile pe care le urmează.

7. În toate religiile, omul poate accepta acea învățătură de care are nevoie pentru a deveni bun. Dar dacă nu reușește acest lucru, atunci dă vina pe religia la care se raportează și rămâne cel care a fost întotdeauna.

8. Toate religiile sunt căi; unele sunt mai desăvârșite decât altele, dar toate au ca scop binele și se străduiesc să ajungă la Tatăl. Dacă ceva din religia pe care o cunoașteți nu vă satisface, nu vă pierdeți credința în Mine. Mergeți pe calea iubirii de aproapele și veți găsi mântuirea, căci calea Mea este luminată de puterea iubirii. (114, 43)

9. Religiile sunt mici căi secundare care conduc sufletele spre calea adevărată, pe care ele pot urca pas cu pas, până când ajung la Mine. Atâta timp cât oamenii de pe pământ se mărturisesc de religii diferite, ei sunt divizați. Dar odată ce vor fi pe calea iubirii și a adevărului, vor fi uniți, vor deveni una cu acea singură Lumină; căci există un singur adevăr. (243, 5)

10. Unirea religiilor va veni atunci când spiritul oamenilor se va ridica deasupra materialismului, a tradițiilor, a prejudecăților și a fanatismului . Atunci oamenii se vor fi unit spiritual într-un singur cult: cel al binelui din iubire pentru Dumnezeu și pentru aproapele. Când se va întâmpla acest lucru, omenirea va intra într-o perioadă de desăvârșire. (187, 43)

11. Diviziunea spirituală a oamenilor se datorează faptului că unii au folosit o ramură (a copacului revelațiilor divine), iar alții o altă ramură. Există un singur copac, dar ramurile sale sunt multe. Însă oamenii nu au vrut să înțeleagă învățăturile Mele în acest fel, iar disputele îi separă și le adâncesc divergențele de opinie. Fiecare crede că deține adevărul, fiecare se simte în dreptate. Dar Eu vă spun: atâta timp cât gustați doar fructul unei singure ramuri și îl respingeți pe cel al celorlalte, nu veți ajunge la cunoașterea faptului că toate fructele provin din pomul divin, a căror totalitate reprezintă abia adevărul complet.

12. Când vă vorbesc despre aceste adevăruri, să nu credeți că Maestrul se referă la formele exterioare de cult ale diferitelor religii, ci la principiul fundamental pe care se bazează fiecare dintre ele.

13. Se simte acum o furtună puternică. Rafalele sale de vânt, scuturând copacul, fac să cadă fructele sale de diferite feluri, iar acestea vor fi gustate de cei care înainte nu le cunoșteau.

14. Atunci vor spune: „Cât de rătăciți și orbi am fost când, împinși de fanatismul nostru, am respins toate fructele pe care ni le ofereau frații noștri, doar pentru că ne erau necunoscute!”

15. O parte din lumina mea se află în fiecare grup de oameni, în fiecare comunitate. Nimeni să nu se laude, așadar, că deține întregul adevăr. Înțelegeți deci: dacă doriți să pătrundeți mai adânc în esența Eternului, dacă doriți să ajungeți mai departe decât ați ajuns până acum, atunci trebuie mai întâi să uniți cunoștințele unora cu cele ale altora și, în acest fel, cu ale tuturor celorlalți. Atunci, din această armonie va străluci o lumină clară și foarte strălucitoare, pe care ați căutat-o până acum în lume, fără să o găsiți.

16. „Iubiți-vă unii pe alții”, aceasta este maxima Mea, porunca Mea supremă pentru oameni, indiferent de mărturisiri de credință sau de religie.

17. Apropiați-vă unii de alții prin împlinirea acestei porunci supreme, și Mă veți găsi prezent în fiecare dintre voi. (129, 36-41)

Atitudinea ostilă a religiilor față de evoluție

18. Omului i-a fost mai importantă viața sa umană decât cea spirituală, chiar dacă de multe ori era conștient că cea umană este trecătoare, iar cea spirituală eternă. Acesta este motivul pentru care, deși a făcut progrese în civilizația și știința sa, a rămas pe loc din punct de vedere spiritual și a adormit în religiile sale.

19. Priviți o religie după alta și veți vedea că niciuna dintre ele nu prezintă dovezi de evoluție, dezvoltare sau desăvârșire. Fiecare este proclamată drept adevărul suprem; însă, întrucât cei care se mărturisesc de ea cred că găsesc și

recunosc totul în ea, nu se străduiesc să facă un pas mai departe.

20. Revelațiile divine, Legea lui Dumnezeu, învățătura Mea și mesajele Mele v-au făcut să înțelegeți încă de la început că omul este o ființă supusă evoluției. De ce atunci niciuna dintre confesiunile voastre nu confirmă și nu verifică această adevăr?

21. Vă spun: numai acea învățătură care trezește sufletul, care aprinde lumina în el, care îl încurajează și îi revelează ceea ce ascunde în sine, care îl ridică de fiecare dată când se poticnește și îl lasă să înainteze fără a se opri — numai această învățătură este inspirată de adevăr. Dar nu este tocmai aceasta ceea ce învățătura Mea v-a revelat în toate timpurile?

22. Cu toate acestea, de mult timp ați stagnat spiritual, pentru că ați fost mai preocupați de ceea ce privește viața voastră pe pământ decât de ceea ce privește sufletul vostru. Dar, pentru a nu renunța complet la spiritualitate, v-ați conceput religiile astfel încât să nu vă deranjeze deloc în îndeplinirea muncii și a îndatoririlor voastre pe pământ.

23. Când respectați acea tradiție religioasă, credeți că faceți dreptate lui Dumnezeu, căutați să vă liniștiți conștiința și credeți că vă asigurați intrarea în Împărăția Cerurilor.

24. Ce ignoranță, omenire! Când te vei trezi în sfârșit la realitate? Nu observați că, atunci când urmați obiceiurile voastre religioase, nu-Mi dați nimic, iar sufletul vostru rămâne gol?

25. Când părăsiți bisericile voastre și spuneți: „Acum mi-am îndeplinit datoria față de Dumnezeu”, ați căzut pradă unei mari erori, pentru că credeți că Mi-ați dat ceva, deși ar trebui să știți că nu-Mi puteți da nimic, ci puteți primi multe de la Mine și vă puteți oferi multe vouă înșivă.

26. Voi credeți că împlinirea Legii se limitează la a vizita acele locuri, iar aceasta este o altă mare eroare. Căci aceste locuri ar trebui să fie școala în care elevul să învețe pentru viitor. Revenind la viața de zi cu zi, el ar trebui să aplice practic lecția învățată, ceea ce reprezintă adevărata împlinire a Legii. (265, 22-27)

Relația dintre religie și știință

27. De la începutul timpurilor, mesagerii Legii și ai învățăturii Spiritului au avut ca adversar pe omul de știință. Între cei doi au izbucnit mari lupte, și a sosit timpul să vă spun ceva despre aceste confruntări.

28. Am creat această lume pentru ca ea să servească sufletelor încarnate drept cămin temporar. Dar înainte ca acestea să o populeze, le-am înzestrat cu capacitățile Spiritului, ale rațiunii și ale voinței.

29. Am cunoscut dinainte soarta și evoluția creaturilor Mele. Am pus în pământ, în interiorul său, pe

suprafața sa și în atmosfera sa toate elementele necesare pentru conservarea, întreținerea, dezvoltarea și, de asemenea, revigorarea ființei umane. Dar pentru ca omul să poată descoperi tainele naturii ca sursă a vieții, am permis ca inteligența sa să se trezească. Astfel, omului i-au fost revelate începuturile științei, la care sunteți cu toții capabili, deși au existat întotdeauna oameni cu un talent mai mare, a căror misiune era să smulgă naturii taina puterilor și elementelor sale, spre binele și bucuria umanității.

31. De asemenea, am trimis pe pământ mari spirite, pentru ca ele să vă dezvăluie viața supranaturală — aceea care se află deasupra acestei naturi, dincolo de știință. Prin aceste revelații s-a intuit existența unei ființe universale, puternice, creatoare, atotputernice și omniprezente, care pregătește pentru om o viață după moartea sa, viața veșnică a sufletului.

32. Dar, întrucât unele au adus cu ele misiuni spirituale, iar altele misiuni științifice, unele și altele, religiile și știința, s-au ridicat în toate timpurile ca dușmani în luptă unul împotriva celuilalt.

33. Astăzi vă spun că materia și spiritul nu sunt forțe opuse; între ele trebuie să domnească armonia. Lumină sunt revelațiile Mele spirituale, și lumină sunt și revelațiile și descoperirile științei. Dar dacă ați auzit de la Mine că adesea critic opera oamenilor de știință, atunci este pentru că mulți dintre ei au abuzat de energie, de elementele și forțele naturii, odinioară necunoscute, în scopuri distrugătoare, de ostilitate, ură și răzbunare, de dominație pământească și de goana nemăsurată după putere.

34. Vă pot spune că, în ceea ce-i privește pe cei care și-au îndeplinit misiunea cu iubire și intenții bune — pe cei care au pătruns cu respect și umilință în tezaurele Mele secrete —, Mi-a făcut plăcere să le dezvălui mari secrete pentru binele fiicei Mele, omenirea.

35. De la începutul lumii, știința a determinat omenirea să urmeze calea progresului material, pe care omul a găsit la fiecare pas roadele științei — unele dulci, altele amare.

36. Acum a sosit timpul în care trebuie să înțelegeți că toată lumina aparține Spiritului Meu, că tot ceea ce este viață provine din Divinitatea Mea, pentru că Eu, , sunt tezaurul secret, izvorul primordial și originea întregii creații.

37. Acele lupte dintre spiritual și științific vor dispărea din viața oamenilor până la punctul în care spiritualul se va uni cu știința într-o singură lumină, care va lumina calea omului până în infinit. (233, 25-34)

Asprimea și nedreptatea justiției pământești

38. Eu vin să abrog legile voastre eronate, pentru ca să vă guverneze numai cele care sunt modelate după poruncile Mele și care sunt în

armonie cu înțelepciunea Mea. Legile Mele sunt marcate de iubire și, întrucât provin din divinitatea Mea, ele sunt neschimbătoare și veșnice, în timp ce ale voastre sunt trecătoare și, uneori, crude și egoiste.

39. Legea Tatălui este alcătuită din iubire, din bunătate; ea este ca un balsam care mângâie și îl ridică pe păcătos, pentru ca acesta să poată suporta ispășirea greșelilor sale. Legea iubirii Tatălui oferă întotdeauna celui care greșește ocazia mărinimoasă de reînnoire morală, în timp ce legile voastre, dimpotrivă, îl umilesc și îl pedepsesc pe cel care a greșit și, adesea, chiar și pe cel nevinovat și slab.

40. În justiția voastră există asprime, răzbunare și lipsă de milă. Legea lui Hristos este de o putere de convingere plină de iubire, de o dreptate infinită și de o dreptate supremă. Voi înșivă sunteți judecătorii voștri, Eu, în schimb, sunt apărătorul vostru neobosit; dar trebuie să știți că există două moduri de a plăti pentru nedreptatea voastră: unul cu iubire și unul cu durere.

41. Alegeți voi înșivă, încă vă bucurați de darul liberului arbitru. (17, 46-48)

42. Eu sunt Judecătorul Divin, care nu pronunță niciodată o sentință mai grea decât este fapta. Câți dintre cei care se acuză în fața Mea îi găsesc curați. Câți, dimpotrivă, își trâmbițează curăția, iar Eu îi găsesc corupți și vinovați.

43. Cât de nedreaptă este justiția umană! Câte victime ale judecătorilor răi ispășesc fărădelegile altora! Câți nevinovați au văzut gratiile închisorii închizându-se în fața ochilor lor, în timp ce vinovatul umblă liber și își târăște invizibil povara furturilor și crimelor. (135, 2-3)

44. Pentru că justiția umană este imperfectă, închisorile voastre sunt pline de victime, iar locurile de execuție au fost pătate cu sângele nevinovaților. O, câți criminali văd Eu bucurându-se de libertate și respect în lume, și câtor oameni corupți le-ați ridicat monumente pentru a le onora memoria!

45. Dacă ați putea să-i vedeți pe acești oameni, când trăiesc în Lumea Spirituală și lumina răsare în sufletele lor! În loc de omagii absurde și inutile, le-ați trimite o rugăciune pentru a-i mângâia în pocăința lor grea. (159, 44-45)

Aroganța omului cu inima împietrită

46. Iubirea trebuie să fie cea care vă călăuzește, pentru ca voi să deveniți adevărați mesageri ai Mângâietorului Divin. Căci voi, care nu ați căzut în niciun abis, sunteți mereu gata să acuzați, să judecați. Voi vă condamnați aproapele fără cea mai mică compasiune, iar aceasta nu este învățătura Mea.

47. Dacă, înainte de a judeca, v-ați examina pe voi înșivă și greșelile voastre — vă asigur că judecata voastră ar fi mai plină de

compasiune. Îi considerați răi pe cei din închisori și îi priviți ca pe niște nefericiți pe cei din spitale. Vă țineți departe de ei, fără să vă dați seama că sunt demni să intre în Împărăția iubirii Mele. Nu vreți să vă gândiți că și ei au dreptul să primească razele soarelui, care au fost create pentru a da viață și căldură tuturor creaturilor, fără nicio excepție.

48. Acei oameni închiși în locuri de ispășire sunt adesea oglinzi în care oamenii nu vor să se privească, pentru că știu că imaginea pe care acea oglindă le-o dezvăluie va fi, în multe cazuri, una de acuzare. (149, 51-53)

Justiția pământească ca rău necesar

49. Justiția existentă pe pământ nu dă încă dovadă de fapte drepte. Văd lipsă de milă, lipsă de înțelegere și împietrirea inimilor. Totuși, fiecare își va primi judecata desăvârșită.

50. Eu am permis aceste încercări și, atâta timp cât omul nu împlinește legile Mele, atâta timp cât se îndepărtează de respectarea poruncilor lor, va exista pe pământ cineva care îi va îndoi inima, care o va răni.

51. Dacă ați împlini Legea, nu ar fi nevoie de judecători pe lume, nu ar exista pedeapsă, nu ați avea nevoie de guverne. Fiecare și-ar hotărî propriile fapte, și toți ați fi guvernați de Mine. Toți ați fi inspirați de legile Mele, iar faptele voastre ar fi întotdeauna binefăcătoare, având ca scop spiritualizarea și iubirea.

52. Dar omenirea a căzut în prăpăstii adânci: imoralitatea, viciul, păcatul s-au stăpânit de inimile oamenilor, iar acestea sunt consecințele: trebuie să beți pahare amare, trebuie să suferiți umilințe din partea acelor oameni care, deși sunt frații voștri, exercită puterea pe pământ.

53. Totuși, fiți smeriți, îndurați judecățile cu răbdare, amintiți-vă că Eu sunt Judecătorul desăvârșit. (341, 53)

Capitolul 50 – Educația și știința

Îngâmfarea și mândria cunoașterii

1. Îi întreb pe oamenii din această epocă, care se consideră cei mai avansați din întreaga istorie a lumii: ați găsit oare, cu tot talentul vostru, o modalitate de a crea pace, de a dobândi putere și de a atinge prosperitatea, fără a vă ucide, distruge sau înrobi aproapele? Credeți că progresul vostru este adevărat și autentic, dacă vă tăvăliți moral în noroi și rătăciți spiritual în întuneric? Eu nu lupt împotriva științei, deoarece Eu Însuși i-am inspirat-o omului; ceea ce contest este scopul pentru care o folosiți uneori. (37, 56)

2. Omenire, fiică a Luminii, deschide-ți ochii, recunoaște că trăiești deja în era Spiritului!

3. De ce M-ai uitat și ai vrut să-ți măsori puterea cu a Mea? Îți spun

că Îți voi pune sceptrul în mână în ziua în care un savant va crea, cu știința sa, o ființă asemănătoare cu voi, o va dota cu suflet și îi va da un spirit. Dar recolta ta va fi, deocamdată, alta. (125, 16-17)

4. De ce au existat și există oameni care, după ce au cunoscut știința umană prin folosirea abilităților pe care Creatorul le-a acordat, o folosesc pentru a combate și a respinge știința divină? Pentru că vanitatea lor nu le permite să intre în tezaurul Domnului cu umilință și respect, și își caută scopul și tronul în această lume. (154, 27)

5. Astăzi, omul se simte mare, își înalță personalitatea și îi este rușine să spună „Dumnezeu". Îi dă alte nume pentru a nu-și compromite orgoliul, pentru a nu cădea de pe piedestalul poziției sale sociale. De aceea, ei Mă numesc: Inteligența Cosmică, Arhitectul Universului. Dar Eu v-am învățat să-Mi spuneți „Tatăl nostru", „Tatăl meu", așa cum v-am învățat în „A doua epocă". De ce cred oamenii că își umilesc sau își diminuează personalitatea atunci când Mă numesc „Tată"? (147, 7)

6. Cât de adânc a căzut omul în materialismul său, încât a ajuns să-L nege pe Cel care a creat totul! Cum a putut mintea umană să se întunece într-o asemenea măsură? Cum a putut știința voastră să Mă nege și să pângărească viața și natura, așa cum a făcut-o?

7. În fiecare operă pe care o descoperă știința voastră, Eu sunt prezent; în fiecare operă se revelează legea Mea și se face auzită vocea Mea. Cum se face că acești oameni nu simt, nu văd și nu aud? Este oare un semn de progres și de civilizație să-Mi negi existența, iubirea și dreptatea? Atunci nu sunteți mai avansați decât oamenii primitivi, care știau să descopere în fiecare forță a naturii și în fiecare minune a naturii opera unei ființe divine, superioare, înțelepte, drepte și puternice, căreia îi atribuiau tot binele din tot ceea ce există și pe care, de aceea, o venerau. (175, 72-73)

8. Le dau din nou cuvântul Meu oamenilor, pentru ca ei să știe că nu sunt părăsiți, pentru ca ei să se trezească prin vocea spiritului lor și să afle că sufletul așteaptă mari minuni divine după această viață.

9. Despre ei le-am vorbit oamenilor, și același lucru îl experimentează cel care știe să se roage pentru a intra în legătură cu spiritualul, așa cum mărturisește și cel care se adâncește în tainele naturii prin intermediul științei. Pe aceste două căi, atât mintea, cât și spiritul vor descoperi tot mai mult, cu cât vor căuta mai mult.

10. Dar când va veni timpul în care omul se va lăsa inspirat de iubire pentru studiile și cercetările sale? Abia când se va întâmpla acest lucru, opera sa va fi de durată în lume. Atâta timp cât motivația științei este setea de putere, mândria, materialismul sau ura, oamenii vor experimenta neîncetat mustrarea forțelor naturii

dezlănțuite, care le pedepsesc imprudența.

11. Câți s-au umflat de mândrie în rău, în orgoliu, în goana lor deșartă, câți și-au pus coroane pe cap, deși sunt săraci și goi spiritual. Cât de mare este contrastul dintre ceea ce voi considerați a fi adevărul vostru și adevărul Meu! (277, 31-32, 36)

Consecințele gândirii raționale materialiste

12. Dacă oamenii ar simți adevărata iubire față de semenii lor, nu ar trebui să sufere haosul în care se află; totul în ei ar fi armonie și pace. Dar ei nu înțeleg această iubire divină și vor doar adevărul științific, adevărul dedus — acela pe care îl pot dovedi cu raționamentele lor umane: ei vor adevărul care vorbește creierului, nu cel care ajunge la inimă, și acum au rezultatul materialismului lor: o umanitate egoistă, falsă și plină de suferință. (14, 42)

13. Nu vă lăudați cu roadele științei voastre, căci acum, când ați făcut progrese atât de mari în ea, omenirea suferă cel mai mult, există cea mai mare mizerie, neliniște, boli și războaie fratricide.

14. Omul nu a descoperit încă adevărata știință – aceea care se dobândește pe calea iubirii.

15. Vedeți cum v-a orbit orgoliul; fiecare națiune dorește să aibă cei mai mari savanți ai pământului. Adevărat vă spun că oamenii de știință nu au pătruns adânc în tainele Domnului. Vă pot spune că cunoașterea pe care o are omul despre viață este încă superficială. (22, 16-18)

16. Ce este ceea ce doriți cel mai mult în aceste clipe pe pământ? Pace, sănătate și adevăr. Adevărat vă spun că știința voastră nu vă va da aceste daruri, așa cum ați folosit-o voi.

17. Savanții interoghează natura, iar ea le răspunde la fiecare întrebare; însă în spatele acelor întrebări nu se află întotdeauna intenții bune, sentimente bune sau iubire de aproapele. Oamenii sunt imaturi și neînțelegători, cei care smulg naturii secretele sale și îi profanează esența cea mai profundă — cei care nu o cinstesc, luând din izvoarele sale elementele de bază, nu pentru a-și face bine unii altora ca niște adevărați frați, ci pentru scopuri egoiste și, uneori, dăunătoare.

18. Întreaga Creație le vorbește despre Mine, iar vocea ei este cea a iubirii; dar cât de puțini au știut să asculte și să înțeleagă această limbă!

19. Dacă vă gândiți că Creația este un templu în care locuiesc Eu, nu vă temeți oare că Iisus va apărea acolo, va lua biciul și îi va alunga pe negustori și pe toți cei care o profanează? (26, 34, 37)

20. Eu i-am revelat omului darul științei, care este lumină. Dar omul a creat cu ea întuneric și a provocat durere și distrugere.

21. Oamenii cred că se află pe culmea progresului uman. În

legătură cu aceasta, îi întreb: Aveți pace pe pământ? Domnește fraternitatea între oameni, morala și virtutea în cămine? Respectați voi viața semenilor voștri? Aveți grijă de cei slabi? — Adevărat vă spun că, dacă aceste virtuți ar exista în voi, ați poseda cele mai înalte valori ale vieții umane.

22. Printre oameni domnește confuzia, pentru că i-ați ridicat pe un piedestal pe cei care v-au condus spre pieire. De aceea, nu întrebați de ce am venit la oameni și abțineți-vă de la a judeca faptul că Mă manifest prin păcătoși și ignoranți; căci nu tot ceea ce considerați voi imperfect este așa. (59, 52-54)

23. Savantul caută motivul pentru tot ceea ce este și ceea ce se întâmplă și speră să dovedească prin știința sa că nu există niciun principiu sau adevăr în afara naturii. Dar Eu îi consider imaturi, slabi și ignoranți. (144, 92)

24. Oamenii de știință privesc revelațiile divine cu îngâmfare, considerându-le nedemne de atenția lor. Ei nu vor să se înalțe spiritual către Dumnezeu, și, atunci când nu înțeleg ceva din ceea ce îi înconjoară, îl neagă pentru a nu fi nevoiți să-și recunoască incapacitatea și ignoranța. Mulți dintre ei vor să creadă doar în ceea ce pot dovedi.

25. Ce mângâiere pot aduce acești oameni inimilor aproapelui lor, dacă nu recunosc principiul primordial al iubirii care guvernează Creația și, în plus, nu înțeleg sensul spiritual al vieții? (163, 17-18)

26. Cât de mult s-a îndepărtat această umanitate de îndrumările Mele! Totul în ea este superficial, fals, exterior, fastuos. De aceea, puterea ei spirituală este nulă, iar pentru a compensa lipsa de forță și de dezvoltare din sufletul ei, s-a aruncat în brațele științei și și-a dezvoltat inteligența.

27. În acest fel, omul a ajuns, cu ajutorul științei, să se simtă puternic, mare și puternic. Dar Eu vă spun că acea forță și acea măreție sunt nesemnificative în comparație cu puterea sufletului spiritual, pe care nu l-ați lăsat să crească și să se reveleze. (275, 46-47)

28. Astăzi mâncați zi de zi fructele amare ale pomului științei, care a fost îngrijit atât de imperfect de oameni, pentru că nu v-ați străduit să dezvoltați armonios toate darurile voastre. Cum ați putea, așadar, să vă îndreptați descoperirile și operele pe căi bune, din moment ce ați cultivat doar inteligența, dar ați neglijat sufletul și inima?

29. Există printre voi oameni care sunt ca niște animale sălbatice, care își dau frâu liber pasiunilor, care simt ură față de aproapele lor, care sunt însetați de sânge și caută să-i transforme pe popoarele frățești în sclavi.

30. Dacă cineva ar crede că învățătura Mea ar putea provoca prăbușirea morală a omului — cu adevărat, vă spun că se află într-o

mare eroare; și pentru a dovedi acest lucru scepticilor, materialistilor și celor mândri ai acestui timp, le voi permite să culeagă și să mănânce rodul științei lor, până când se vor sătura de el, până când din sufletul lor se va smulge mărturisirea care Îmi spune: „Tată, iartă-ne, numai Puterea Ta va fi în stare să oprească forțele pe care le-am dezlănțuit în nebunia noastră.” (282, 15-17)

31. Știința umană a atins limita până la care omul o poate duce în materialismul său. Căci știința inspirată de idealul spiritual al iubirii, al binelui și al desăvârșirii poate ajunge mult mai departe decât ați dus-o voi.

32. Dovada că progresul vostru științific nu a avut ca motivație iubirea reciprocă este decăderea morală a popoarelor, este războiul fratricid, este foamea și mizeria care domnesc pretutindeni, este ignoranța față de spiritual. (315, 53-54)

33. Ce să vă spun despre savanții voștri de astăzi, despre cei care provoacă natura și forțele și elementele ei, făcând astfel ca binele să pară ceva rău, ca un „ ”? Ei vor cunoaște o mare suferință, pentru că au rupt și au mâncat un fruct necoapte din pomul științei — un fruct pe care l-ar fi putut lăsa să se coacă doar cu iubire. (263, 26)

34. Deoarece omenirea nu este în armonie cu Legea Universală care guvernează întreaga Creație, va interveni o stare incontrolabilă, care se va manifesta prin forța forțelor naturii.

35. Omul a divizat atomii, iar creierul său dezvoltat folosește această descoperire pentru a obține puteri uriașe și pentru a aduce moartea.

36. Dacă omul s-ar fi dezvoltat spiritual în aceeași măsură ca știința și intelectul său, ar fi folosit descoperirea noilor forțe ale naturii doar spre binele umanității. Dar înapoierea sa spirituală este mare; de aceea, mintea sa egoistă și-a folosit puterea creatoare în detrimentul umanității și a folosit forțe de distrugere, îndepărtându-se de principiile iubirii și milosteniei lui Iisus. Prin urmare, dacă veți vedea că un potop de foc se prăbușește din cer, acest lucru nu se va întâmpla pentru că cerul însuși se deschide sau pentru că focul soarelui vă chinuie — nu, este opera omului, care va semăna moarte și distrugere. (363, 23-25)

37. Popoarele înaintează, iar cunoștințele lor științifice cresc tot mai mult. Dar Eu vă întreb: ce fel de „înțelepciune” este aceea prin care oamenii, cu cât pătrund mai adânc în ea, cu atât se îndepărtează mai mult de adevărul spiritual, în care se află izvorul și originea vieții?

38. Este știința umană, este erudiția, așa cum o înțelege o umanitate bolnavă de egoism și materialism.

39. Atunci acea cunoaștere este falsă și acea știință este rea, deoarece cu ea ați creat o lume a

durerii. În loc de lumină domnește întunericul, deoarece împingeți popoarele tot mai mult spre distrugere.

40. Știința este lumină, lumina este viață, este putere, sănătate și pace. Este acesta rodul științei voastre? Nu, omenire! De aceea vă spun: atâta timp cât nu permiteți ca lumina Spiritului să pătrundă întunericul minții voastre, faptele voastre nu vor putea avea niciodată o origine înaltă și spirituală, nu vor putea fi niciodată mai mult decât simple fapte omenești. (358, 31-34)

41. Și medicii vor fi chemați. Pe ei îi voi întreba ce au făcut cu taina sănătății pe care le-am dezvăluit-o și cu balsamul vindecător pe care le-am încredințat-o. Îi voi întreba dacă au simțit cu adevărat durerea altora, dacă s-au aplecat până la cel mai sărac pat pentru a-l vindeca cu iubire pe cel care suferă. Ce-Mi vor răspunde cei care au ajuns la splendoare, la o viață bună și la lux cu durerea semenilor lor — o durere pe care nu au știut întotdeauna să o aline ? Toți își vor pune întrebări în inimile lor și vor trebui să-Mi răspundă în lumina conștiinței lor. (63, 62)

42. Câți morți spiritual trebuie să rătăcească pe lume și să aștepte până când moartea fizică îi va aduce în prezența Mea, pentru a auzi vocea Domnului, care îi ridică la viața adevărată și îi mângâie. Ce dor de înnoire ar fi putut nutri pe pământ, din moment ce se consideră irevocabil și pentru totdeauna pierduți, deși se simțeau capabili de o adevărată pocăință și de repararea greșelii lor?

43. Dar, pe lângă cei cărora li s-a refuzat mântuirea sufletelor și care au venit la Mine fără speranță, au ajuns în prezența Mea și cei care fuseseră condamnați la moarte de către oamenii de știință în ceea ce privește trupul. Eu, Cel care dețin viața, i-am smuls din ghearele morții trupești. Dar ce fac în lume aceia cărora le-am încredințat sănătatea sufletului, precum și a trupului? Oare nu cunosc ei înalta menire pe care Domnul le-a încredințat-o, pentru ca ei să o împlinească? Trebuie oare Eu, Cel care i-am trimis cu un mesaj de sănătate și de viață, să le primesc neîncetat jertfele? (54, 13-14)

Inspirația noilor descoperiri științifice de către Dumnezeu și Lumea Spirituală

44. Dacă oamenii de știință care conduc și schimbă lumea voastră ar fi inspirați de iubire și de bine, ar fi descoperit deja cât de multe cunoștințe am pregătit pentru știința vremii acesteia, și nu doar această mică parte de care se mândresc atât de mult.

45. Solomon a fost numit înțelept, deoarece judecățile, sfaturile și cuvintele sale erau marcate de înțelepciune; faima sa a depășit granițele regatului său și a ajuns în alte țări.

46. Totuși, acest om, deși era rege, s-a îngenunchеat cu umilință

înaintea Domnului său și a cerut înțelepciune, putere și protecție, pentru că a recunoscut că era doar slujitorul Meu, și în fața Mea și-a așezat sceptrul și coroana. Dacă toți cărturarii, toți oamenii de știință ar acționa la fel — cât de mare ar fi atunci înțelepciunea lor, câte învățături încă necunoscute le-ar fi revelate din Cartea Mea a Înțelepciunii Divine! (1, 57-59)

47. Întrebați-vă savanții, și dacă sunt sinceri, vă vor spune că au cerut lui Dumnezeu inspirație. Dar Eu le-aș dărui mai multe inspirații dacă Mi-ar cere-o cu mai multă iubire pentru frații lor și cu mai puțină vanitate pentru ei înșiși.

48. Adevărat vă spun: tot ce ați acumulat din cunoștințe adevărate vine de la Mine; tot ce au ei de pur și înalt, voi folosi în această perioadă în folosul vostru, căci pentru aceasta vi le-am acordat. (17, 59-60)

49. Sufletul omului s-a dezvoltat, de aceea știința lui a progresat. I-am permis să cunoască și să descopere ceea ce înainte nu știa; dar el nu trebuie să se dedice doar muncii materiale. I-am acordat acea lumină pentru ca el să-și câștige pacea și fericirea în viața spirituală care îl așteaptă. (15, 22)

50. Dacă ați folosit o parte din științele voastre pentru a Mă cerceta și a Mă judeca — nu vi se pare mai rezonabil să le folosiți pentru a vă cerceta pe voi înșivă, până când vă veți cunoaște ființa și vă veți înlătura materialismul? Credeți oare că Tatăl vostru nu vă poate ajuta pe calea științelor voastre bune? Adevărat vă spun că, dacă ați fi capabili să simțiți esența iubirii divine, cunoașterea ar ajunge ușor la mintea voastră, fără să fie nevoie să vă obosiți creierul și să vă epuizați studiind acele cunoștințe pe care le considerați profunde și care, în realitate, se află doar la îndemâna voastră. (14, 44)

51. În marile opere umane se manifestă influența și acțiunea ființelor spirituale înalte, care acționează neîncetat asupra capacității de gândire a oamenilor și inspiră sau revelează necunoscutul fraților lor încarnati.

52. De aceea le spun savanților și oamenilor de știință din toate timpurile: nu vă puteți lăuda cu ceea ce înțelegeți, nici cu ceea ce faceți, pentru că nu totul este opera voastră. De câte ori nu serviți acelor ființe spirituale despre care vă vorbesc doar ca un instrument! Nu ați fost adesea surprinși de amploarea descoperirilor voastre? Nu v-ați mărturisit în secret că ați fost incapabili să încercați ceea ce ați realizat deja? Iată răspunsul. Atunci de ce vă lăudați cu asta? Fiți conștienți că munca voastră este ghidată de ființe superioare. Nu încercați niciodată să modificați inspirațiile lor, pentru că ele sunt întotdeauna orientate spre bine. (182, 21-22)

53. Deoarece omenirea a asistat la dezvoltarea științei și a văzut descoperiri pe care înainte nu le-ar

fi crezut — de ce se opune atunci să creadă în evoluția sufletului? De ce se încăpățânează asupra a ceva care o oprește și o face leneșă?

54. Învățătura Mea și revelațiile Mele din acest timp sunt în armonie cu evoluția voastră. Omul de știință să nu se mândrească cu opera sa materială și cu știința sa, căci în ea au fost mereu prezente revelația Mea și ajutorul ființelor spirituale care vă inspiră din Lumea de Dincolo.

55. Omul este parte a Creației, el are o misiune de îndeplinit, așa cum au toate creaturile Creatorului; dar i s-a dat o natură spirituală, o inteligență și o voință proprie, pentru ca, prin efortul propriu, să atingă dezvoltarea și desăvârșirea sufletului spiritual, care este ceea ce are el mai prețios. Prin intermediul sufletului spiritual, omul îl poate înțelege pe Creatorul său, îi poate înțelege binefacerile și îi poate admira înțelepciunea.

56. Dacă, în loc să vă mândriți cu cunoștințele voastre pământești, ați face-o a voastră întreaga Mea operă, nu ar mai exista secrete pentru voi, v-ați recunoaște ca frați și surori și v-ați iubi unii pe alții, așa cum vă iubesc Eu: bunătatea, milostenia și iubirea ar fi în voi și, prin urmare, unitatea cu Tatăl. (23, 5-7)

Recunoașterea oamenilor de știință care lucrează pentru binele umanității

57. Știința umană este expresia vizibilă pe pământ a capacității spirituale pe care omul a atins-o în această epocă. Opera omului în această epocă nu este doar un produs al rațiunii, ci și al dezvoltării sale sufletești. (106, 6)

58. Știința orientată spre material v-a dezvăluit multe taine. Totuși, nu vă așteptați niciodată ca știința voastră să vă dezvăluie tot ceea ce trebuie să știți. Știința oamenilor din această epocă a avut și ea profeții săi, de care oamenii râdeau și pe care îi considerau nebuni. Dar mai târziu, când ceea ce aceștia au vestit s-a dovedit a fi adevărat, ați fost uimiți. (97, 19)

59. Ochii voștri nu au vrut să privească acea lumină pe care fiecare dintre trimișii Mei v-a adus-o ca mesaj al iubirii, indiferent dacă îi numiți profeți, vizionari, iluminați, medici, filosofi, oameni de știință sau păstori.

60. Acei oameni au răspândit lumina, dar voi nu ați vrut să recunoașteți lumina lor; ei v-au mers înainte, dar voi nu ați vrut să le urmați pașii; v-au lăsat ca model calea sacrificiului, a durerii, a milosteniei, dar v-a fost teamă să le urmați exemplul, fără să vă dați seama că durerea celor care Mă urmează este bucuria spiritului, o cale plină de flori și un orizont plin de promisiuni.

61. Dar ei nu au venit să miroasă parfumul florilor pământului, nici să se îmbete cu plăcerile trecătoare ale lumii; căci dorința sufletului lor nu mai era îndreptată spre ceea ce este necurat, ci spre ceea ce este înalt.
62. Ei au suferit, dar nu au căutat să fie mângâiați, pentru că știau că au venit să mângâie ei înșiși. Nu așteptau nimic de la lume, pentru că, după luptă, așteptau bucuria de a vedea învierea sufletelor la credință și la viață — a tuturor celor care se abătuseră de la adevăr.
63. Cine sunt aceste ființe despre care vă vorbesc? Vă spun că este vorba despre toți cei care v-au adus mesaje de lumină, de iubire, de speranță, de sănătate, de credință, de mântuire — indiferent de numele pe care l-au avut sau de modul în care i-ați văzut apărând sau de titlul pe care l-au purtat pe pământ. (263, 20-24)
64. Nu le refuz recunoașterea oamenilor de știință, deoarece Eu le-am încredințat sarcina pe care o îndeplinesc. Dar multora dintre ei le-a lipsit rugăciunea, iubirea de aproapele și înălțarea sufletului pentru a fi adevărați ajutători ai oamenilor. (112, 25)
65. Oamenii de astăzi și-au extins imperiile, stăpânesc și străbat întregul pământ. Nu mai există continente, țări sau mări necunoscute. Au creat căi pe uscat, pe mare și în aer; dar, nemulțumiți de ceea ce dețin ca moștenire pe planeta lor, explorează și cercetează firmamentul, în dorința de a stăpâni teritorii și mai vaste.
66. Binecuvântez dorința de cunoaștere a copiilor Mei, iar eforturile lor de a fi înțelepți, mari și puternici îmi găsesc plăcerea deplină. Dar ceea ce dreptatea Mea nu aprobă este vanitatea pe care se bazează adesea obiectivele lor ambițioase sau scopul egoist pe care îl urmăresc ocazional. (175, 7-8)
67. Eu am înzestrat omul cu inteligență, care îi permite să cerceteze compoziția naturii și manifestările ei, și i-am permis să contemple o parte a Universului și să simtă manifestările vieții spirituale.
68. Căci învățătura Mea nu oprește sufletele și nici nu împiedică dezvoltarea omului — dimpotrivă, ea îl eliberează și îl luminează, pentru ca el să cerceteze, să mediteze, să exploreze și să se străduiască. Dar ceea ce omul consideră a fi culmea cercetării sale intelectuale nu este decât începutul! (304, 6)

Capitolul 51 – Conducători, abuzul de putere și războaie

Iluzia trecătoare a puterii și măreției pământești

1. Eu sunt Cel care vă pune încercări în cale, pentru a vă opri sufletul atunci când se îndepărtează de calea Legii Mele și dorește să trăiască doar după bunul său plac.

Cercetați motivul încercărilor; Eu vi le permit pentru ca voi să confirmați că fiecare dintre ele este ca un daltă care vă cioplește inima . Acesta este unul dintre motivele pentru care durerea vă apropie de Mine.

2. Dar omul a căutat întotdeauna plăcerile, a urmărit puterea și splendoarea, pentru a se ridica pe pământ ca stăpân și a fi stăpân peste propriii săi frați.

3. De vreme ce v-am creat pe toți cu aceeași iubire — de ce au existat întotdeauna unii care pretind că sunt ceva superior? De ce au existat unii care guvernează oamenii cu biciul, umilindu-i? De ce există cel care îi respinge pe cei mici și a cărui inimă rămâne nepăsătoare când îi provoacă durere aproapelui său? Pentru că acestea sunt suflete care încă nu M-au recunoscut ca Tată, care iubește toate creaturile Sale, și nici ca singurul Domn al tuturor ființelor vii.

4. De aceea există oameni care acaparează puterea și nesocotesc drepturile sacre ale omului. Ei Îmi servesc ca instrumente pentru dreptatea Mea și, deși se consideră mari stăpâni și „regi", nu sunt decât slugi. Iertați-i! (95, 7-8)

5. Priviți oamenii și stăpânii pământului. Cât de scurtă este slava și domnia lor. Astăzi sunt ridicați de popoarele lor, iar mâine sunt detronati de pe tronul lor.

6. Nimeni să nu-și caute tronul în această viață, căci crezând că înaintează, își va încetini cursul, iar destinul vostru este să înaintați fără să vă opriți, până ajungeți la porțile Împărăției Mele. (124, 31)

7. Adevărat vă spun că cei puternici de astăzi vor ajunge la sfârșit, pentru a face loc celor care, datorită iubirii și milosteniei față de aproapele lor, vor fi mari și puternici, puternici și înțelepți. (128, 50)

8. Acei oameni care în prezent nu nutresc decât o ambiție de putere și de glorie pământească știu că cel mai puternic adversar al lor este spiritualitatea, de aceea o combat. Și deoarece presimt lupta care se apropie deja – bătălia Spiritului împotriva răului –, se tem să-și piardă bunurile și, prin urmare, se opun Luminii care îi surprinde neîncetat sub forma inspirației. (321, 12)

9. Cât de nevoiași ajung la poarta mea cerească cei care au fost mari și puternici pe pământ, pentru că au uitat comorile spirituale și calea către viața veșnică! În timp ce adevărul Împărăției Mele este revelat celor smeriți, el este ascuns celor învățați și cultivați, pentru că ar face cu înțelepciunea spirituală același lucru pe care l-au făcut cu știința pământească: ar căuta în această lumină tronuri pentru vanitatea lor și arme pentru certurile lor. (238, 68)

Exercitarea abuzivă a puterii asupra oamenilor și popoarelor

10. Priviți oamenii care conduc popoarele, creează doctrine și le impun oamenilor. Fiecare proclamă

superioritatea doctrinei sale, dar Eu vă întreb: Care a fost rodul tuturor acestor lucruri? Războaiele cu urma lor de sărăcie, suferință, distrugere și moarte. Aceasta a fost recolta pe care reprezentanții unor astfel de teorii au cules-o aici pe pământ.

11. Luați aminte că Eu nu M-am opus libertății de voință a omenirii, deși trebuie să vă spun că, în ciuda acelei libertăți, conștiința vorbește neîncetat inimii celui care se îndepărtează de dreptate, de iubirea de aproapele și de rațiune. (106, 11)

12. Dacă Hristos s-ar întoarce pe pământ ca om în această epocă, El nu ar mai spune pe Golgota: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac", pentru că acum primiți din plin lumina Spiritului, iar sufletele s-au dezvoltat mult. Cine nu știe că Eu sunt Dătătorul vieții și că, de aceea, nimeni nu are dreptul să o răpească pe cea a semenului său? Dacă omul nu poate da existența, nici nu are dreptul să ia ceea ce nu poate da înapoi.

13. Oameni, credeți că împliniți Legea Mea doar pentru că spuneți că aveți religie și respectați cultul exterior? În Lege vi s-a spus: „Să nu ucizi", dar voi încălcați această poruncă, deoarece vărsați în valuri sângele semenilor voștri pe altarul păcatului vostru. (119, 27-28)

14. Eu ofer lumii pacea, dar mândria națiunilor care s-au mărit, cu puterea lor falsă și strălucirea lor falsă, respinge orice chemare a conștiinței și se lasă purtată doar de țelurile sale ambițioase și de sentimentele sale de ură.

15. Omul încă nu se înclină spre partea binelui, a dreptății și a rațiunii; oamenii încă se ridică și condamnă cauza aproapelui lor; încă mai cred că pot face dreptate. Nu credeți că, în loc de judecători, ar trebui să se numească mai degrabă ucigași și călăi?

16. Oamenii puterii au uitat că există un Stăpân al întregii vieți; totuși, ei iau viața aproapelui lor, ca și cum le-ar aparține. Mulțimile strigă după pâine, dreptate, adăpost, îmbrăcăminte. Eu voi face dreptate, nu oamenii și nici învățăturile lor. (151, 70-72)

17. Popor binecuvântat: acei oameni care se ridică plini de aroganță și pretenții de putere în națiuni, în popoarele pământului, sunt suflete mari, înzestrate cu putere și purtători ai unor mari misiuni.

18. Totuși, ei nu sunt în slujba divinității Mele. Ei nu și-au pus marile înzestrări și abilități în slujba iubirii și a milosteniei. Ei și-au creat lumea lor, legea lor, tronul lor, vasalii lor , domeniile lor de stăpânire și tot ceea ce își pot propune ca țel.

19. Dar când simt că tronul lor se clatină sub loviturile soartei, când simt că se apropie invazia unui dușman puternic, când își văd comorile și numele în pericol, pornesc cu toată puterea lor, plini de mândrie, de vanitate pământească, de ură și de răutate,

și se aruncă împotriva dușmanului, fără a ține seama dacă opera lor, ideea lor lasă în urmă doar o urmă de durere, de distrugere și de rău. Ei au în minte doar distrugerea inamicului, ridicarea unui tron și mai mare, pentru a avea cea mai mare stăpânire posibilă asupra popoarelor, asupra bogățiilor, asupra pâinii zilnice și chiar asupra vieții oamenilor. (219, 25)

20. Ar fi timpul ca pe Pământ să nu mai existe imperii sau popoare puternice care să-i asuprească pe cei slabi, și totuși ele există ca dovadă a faptului că în om încă predomină tendințele primitive de a-i jefui pe cei slabi prin abuz de putere și de a-i cuceri cu forța. (271, 58)

21. Cât de departe sunt încă oamenii de a înțelege pacea spirituală care ar trebui să domnească în lume! Ei caută să o impună prin forță și amenințări și cu roadele științei lor, cu care se laudă.

22. Nu neg în niciun fel progresele oamenilor și nici nu sunt împotriva lor, căci ele sunt și o dovadă a dezvoltării lor sufletești. Dar totuși vă spun că mândria voastră față de folosirea forței și a puterii pământești nu-Mi este pe plac. Căci, în loc să ușureze crucea oamenilor, ei profanează astfel cele mai sfinte principii, se ating de vieți care nu le aparțin și seamănă durere, lacrimi, tristețe și sânge în loc de pace, sănătate și bunăstare. De ce faptele lor revelează tocmai contrariul, deși izvorul din care își trag cunoștințele este propria Mea creație, care este inepuizabilă în iubire, înțelepciune, sănătate și viață?

23. Vreau egalitate între copiii Mei, așa cum am propovăduit-o deja în „A doua epocă". Dar nu doar materială, așa cum o înțeleg oamenii. Vă inspir egalitatea din iubire, prin care vă fac să înțelegeți că sunteți cu toții frați și surori, copii ai lui Dumnezeu. (246, 61-63)

Reflecții asupra celui de-al Doilea Război Mondial

24. Acestea sunt vremuri de încercări, de dureri și de suferințe — vremuri în care omenirea suferă consecințele atâtor ură și răutate reciprocă.

25. Priviți câmpurile de luptă, unde se aude doar zgomotul armelor și țipetele de groază ale răniților, munții de cadavre mutilate, care înainte erau trupuri puternice ale unor tineri. Vă puteți imagina cum au fost aceștia când și-au îmbrățișat pentru ultima oară mama, soția sau fiul? Cine poate măsura durerea acestor despărțiri, dacă nu cel care a băut el însuși acest pahar?

26. Mii și mii de părinți, femei și copii plini de teamă și-au văzut rudele iubite plecând spre câmpurile de luptă, ale urii, ale răzbunării, constrânși de lăcomia și aroganța unor oameni fără lumină și fără iubire față de aproapele lor.

27. Aceste legiuni de bărbați tineri și puternici nu s-au putut întoarce acasă, pentru că au rămas zăcând sfâșiați pe câmpuri; dar iată,

pământul, Mama Pământ, mai milostiv decât oamenii care guvernează popoarele și se cred stăpânii vieții semenilor lor, și-a deschis sânul pentru a-i primi și a-i acoperi cu dragoste. (9, 63-66)

28. Spiritul Meu veghează asupra fiecărei ființe, și Eu însumi sunt atent chiar și la cea mai mică dintre gândurile voastre.

29. Cu adevărat, vă spun că acolo, în mijlocul oștirilor care luptă pentru ideologii pământești și pretenții de putere, am descoperit, în momentele de liniște, oameni pașnici și binevoitori care fuseseră transformați cu forța în soldați. Din inimile lor se scurg suspine când numele Meu le trece peste buze, iar lacrimile le curg pe obraji la amintirea celor dragi, a părinților, a soțiilor, a copiilor sau a fraților și surorilor. Atunci sufletul lor se înalță spre Mine, fără alt templu decât sanctuarul credinței lor, fără alt altar decât cel al iubirii lor, și fără altă lumină decât cea a speranței lor, în dorința de iertare pentru distrugerile pe care le-au provocat involuntar cu armele lor. Mă caută pentru a-Mi cere, cu toate forțele ființei lor, să le permit să se întoarcă la căminul lor sau ca, dacă trebuie să cadă sub lovitura inamicului, să-i acopăr măcar cu mantia milostivirii pe cei pe care îi lasă în urmă pe pământ.

30. Pe toți cei care caută iertarea Mea în acest fel îi binecuvântez, căci ei nu sunt vinovați de ucidere; alții sunt ucigașii, care, când va veni ceasul judecății lor, vor trebui să răspundă în fața Mea pentru tot ce au făcut cu viețile oamenilor.

31. Mulți dintre cei care iubesc pacea se întreabă de ce am permis ca ei să fie conduși chiar pe câmpurile de luptă și în locurile morții. La aceasta vă spun: dacă mintea voastră omenească nu poate înțelege motivul care se află în adâncul tuturor acestor lucruri, totuși spiritul vostru știe că acesta împlinește o ispășire. (22, 52-55)

32. Celor care Mă urmează, le pun la inimă pacea lumii, pentru ca ei să se angajeze pentru ea și să se roage. Națiunile își vor ridica în curând rugăciunile pentru a-Mi cere pacea pe care le-am oferit-o în orice moment.

33. Înainte, am permis ca oamenii să guste rodul faptelor lor, să vadă curgând râuri de sânge uman și să privească imagini ale durerii, munți de cadavre și orașe transformate în ruine. Am vrut ca oamenii cu inimile împietrite să vadă pustiirea caselor, disperarea celor nevinovați, mamele care, înnebunite de durere, sărută trupurile sfâșiate ale copiilor lor, să trăiască de aproape toată disperarea, frica și toate plângerile oamenilor de la o distanță foarte mică, pentru ca, în aroganța lor, să simtă umilința și conștiința lor să le spună că măreția, puterea și înțelepciunea lor sunt minciuni, că singurul lucru cu adevărat mare provine din Spiritul Divin.

34. Când acești oameni își vor deschide ochii către adevăr, vor fi

îngroziți — nu de imaginile îngrozitoare pe care le văd ochii lor, ci de ei înșiși, și, întrucât nu pot scăpa de privirea și de vocea conștiinței lor, vor simți în interiorul lor întunericul și focul remușcărilor; căci vor trebui să dea socoteală pentru fiecare viață, pentru fiecare durere și chiar pentru ultima picătură de sânge vărsată din cauza lor. (52, 40)

35. Pas cu pas, popoarele se îndreaptă spre valea (morții), unde se adună pentru a fi judecate.

36. Totuși, acei oameni care duc război și ale căror mâini sunt pătate cu sângele semenilor lor îndrăznesc încă să-Mi rostească Numele. Sunt acestea oare florile sau roadele învățăturii pe care v-am dat-o? Nu ați învățat de la Isus cum a iertat El, cum l-a binecuvântat pe cel care L-a rănit și cum, chiar în momentul morții, le-a dăruit viață călăilor Săi?

37. Oamenii s-au îndoit de cuvântul Meu și au neglijat credința; de aceea și-au pus toată încrederea în violență. Atunci am permis ca ei înșiși să-și dea seama de greșeala lor, culegând roadele faptelor lor, căci numai astfel își vor deschide ochii pentru a înțelege adevărul. (119, 31-33)

Condamnabilitatea și inutilitatea războaielor

38. Este timpul ca din inimile oamenilor să izvorască iubirea, iertarea și smerenia, ca adevărate arme care se opun urii și mândriei. Atâta timp cât ura se lovește de ură și mândria de mândrie, popoarele se vor distruge reciproc și nu va fi pace în inimile lor.

39. Oamenii nu au vrut să înțeleagă că își pot găsi fericirea și progresul doar în pace și aleargă după idealurile lor de putere și de măreție falsă, vărsând sângele semenilor lor, distrugând vieți și distrugând credința oamenilor. (39, 29-30)

40. Anul 1945 a luat cu sine ultimele umbre ale războiului. Secera a secerat mii de vieți, iar mii de suflete s-au întors în Patria Spirituală. Știința a uimit lumea și a făcut pământul să se cutremure prin armele sale de distrugere. Învingătorii s-au făcut judecători și călăi ai învinșilor. Durerea, mizeria și foamea s-au răspândit, lăsând în urma lor văduve, orfani și frig. Epidemii se răspândesc de la o națiune la alta, iar chiar și forțele naturii își fac auzită vocea dreptății și a indignării față de atâtea fapte rele. Un câmp de ruine, de distrugere, de moarte și de devastare este urma pe care omul, care se numește civilizat, a lăsat-o pe fața planetei. Aceasta este recolta pe care această umanitate Mi-o aduce. Dar Eu vă întreb: merită această recoltă să intre în grânarele Mele? Merită rodul răutății voastre să fie acceptat de Tatăl vostru? Adevărat vă spun, acest copac este cu totul altul decât cel pe care l-ați fi putut planta dacă ați fi respectat acea poruncă divină care vă spune să vă iubiți unii pe alții. (145, 29)

41. Când veți dobândi pacea sufletului, dacă nici măcar nu ați dobândit pacea inimii? — Vă spun că, atâta timp cât nu va fi distrusă ultima armă fratricidă, nu va exista pace între oameni. Armele fratricide sunt toate acelea cu care oamenii își iau viața unii altora, distrug moralitatea, se privesc de libertate, de sănătate, de pacea sufletului sau distrug credința. (119, 53)

42. Voi dovedi omenirii că problemele ei nu se rezolvă prin violență și că, atâta timp cât va folosi arme distructive și ucigașe, nu va fi în stare să creeze pace între oameni, oricât de teribile și de puternice ar părea aceste arme. Dimpotrivă, ele nu vor trezi decât ură și dorințe de răzbunare și mai mari. Numai conștiința, rațiunea și sentimentele de iubire față de aproapele vor putea fi fundamentele pe care se va odihni epoca păcii. Dar pentru ca această lumină să strălucească în interiorul oamenilor, aceștia trebuie mai întâi să golească paharul suferinței până la ultima picătură. (160, 65)

43. Dacă inima omului nu ar fi fost atât de împietrită, durerea războiului ar fi fost suficientă pentru a-l face să reflecteze asupra greșelilor sale și s-ar fi întors pe calea luminii. Dar, deși are încă amintirea amară a acelor măceluri, se pregătește pentru un nou război.

44. Cum puteți presupune că Eu, Tatăl, Iubirea Divină, aș fi capabil să vă pedepsesc prin războaie? Credeți cu adevărat că cineva care vă iubește cu o iubire desăvârșită și care dorește ca voi să vă iubiți unii pe alții, v-ar putea inspira crime, fratricid, ucidere, răzbunare și distrugere? Nu înțelegeți că toate acestea se datorează materialismului pe care oamenii l-au acumulat în inimile lor? (174, 50-51)

45. De la început, v-am creat liberi, dar libertatea voastră a fost întotdeauna însoțită de lumina conștiinței. Cu toate acestea, el nu a ascultat de vocea judecătorului său interior și s-a îndepărtat de calea Legii, până când a creat acele războaie ucigașe, sângeroase și monstruoase, în care copilul s-a ridicat împotriva tatălui, pentru că s-a îndepărtat de orice sentiment de umanitate, milă, respect și spiritualitate.

46. Oamenii ar fi trebuit să evite de mult distrugerea și războaiele, pentru a se scuti de o dureroasă datorie de ispășire. Să știți că, dacă nu reușesc să se purifice în bine înainte de a ajunge la Mine, va trebui să-i trimit din nou în această vale a lacrimilor și a sângelui. Căci cine trăiește într-un sens îndreptat împotriva desăvârșirii nu va putea veni la Mine. (188, 6-7)

47. Nu toți oamenii se află la același nivel de înțelegere. În timp ce unii descoperă minuni la fiecare pas, alții consideră totul imperfect. În timp ce unii visează la pace ca la culmea spiritualizării și a moralității lumii, alții proclamă că războaiele sunt cele care impulsionează dezvoltarea umanității.

48. În legătură cu aceasta, vă spun: războaiele nu sunt necesare pentru dezvoltarea lumii. Dacă oamenii le folosesc pentru scopurile lor ambițioase și egoiste, atunci aceasta se datorează materializării în care se află cei care le favorizează. Printre aceștia, unii cred doar în existența pe această lume, deoarece nu cunosc viața spirituală sau o neagă; totuși, printre oameni, ei sunt considerați erudiți. De aceea, este necesar ca toți să cunoască această revelație. (227, 69-70)

Capitolul 52 – Nedreptatea și decăderea umanității

Subjugarea și exploatarea celor slabi de către cei puternici

1. Dacă oamenii ar înțelege că Pământul a fost creat pentru toți și dacă ar ști să împartă în mod echitabil cu semenii lor comorile materiale și spirituale cu care este presărată existența lor — cu adevărat, vă spun, chiar aici, pe acest Pământ, ați începe să simțiți pacea Împărăției Spirituale. (12, 71)

2. Nu credeți că împărțirea umanității în popoare și rase este ceva primitiv? Nu vă gândiți că, dacă progresul civilizației voastre, de care sunteți atât de mândri, ar fi adevărat, nu ar mai domni legea violenței și a răutății, ci toate faptele vieții voastre ar fi guvernate de legea conștiinței? — Și tu, poporule, nu te exclude din această judecată, căci și printre voi descopăr lupte și diviziuni. (24, 73)

3. Luați aminte la exemplul poporului Israel, despre care ne povestește istoria, când a fost nevoit să rătăcească multă vreme prin deșert. El a luptat pentru a scăpa de robia și idolatria Egiptului, dar și pentru a ajunge într-o țară a păcii și a libertății.

4. Astăzi, întreaga omenire seamănă cu acel popor aflat în robia faraonului. Oamenilor li se impun crezuri, doctrine și legi. Cea mai mare parte a națiunilor sunt sclavi ai altora, care sunt mai puternici. Lupta dură pentru supraviețuire și munca forțată sub biciul foamei și al umilinței sunt pâinea amară pe care o mănâncă astăzi o mare parte a umanității.

5. Toate acestea determină tot mai mult apariția în inimile oamenilor a unei dorințe de eliberare, de pace, de o viață mai bună. (115, 41-43)

6. Această lume, care ar trebui să fie căminul unei singure familii care cuprinde întreaga umanitate, este măr al discordiei și prilej de goană fără sens după putere, de trădare și război. Această viață, care ar trebui folosită pentru studiu, pentru contemplare spirituală și pentru efortul de a dobândi viața veșnică, folosind încercările și lecțiile spre binele sufletului, este înțeleasă greșit de om, astfel încât el își lasă inima otrăvită de ranchiună, amărăciune, materialism și nemulțumire. (116, 53)

7. Voi, popoare sărace ale Pământului — unii înrobiți, alții asupriți, iar restul exploatați de propriii voștri conducători și reprezentanți!

8. Inimile voastre nu-i mai iubesc pe cei care vă guvernează pe pământ, pentru că încrederea voastră a fost dezamăgită. Nu mai aveți încredere în dreptatea sau mărinimia judecătorilor voștri, nu mai credeți în promisiuni, în cuvinte sau în fețe zâmbitoare. Ați trăit faptul că ipocrizia s-a stăpânit de inimi și și-a ridicat pe pământ împărăția minciunilor, falsităților și înșelăciunilor.

9. Popoare sărace, care purtați pe umeri greutățile ca pe o povară insuportabilă — acele greutăți care nu mai sunt acea lege binecuvântată prin care omul primea tot ce era necesar pentru traiul său, ci s-au transformat într-o luptă disperată și plină de teamă pentru supraviețuire. Și ce primesc oamenii în schimbul sacrificării puterii și vieții lor? O bucată de pâine fără substanță, un pahar plin de amărăciune.

10. Adevărat, vă spun, acesta nu este mijlocul de trai pe care l-am pus pe pământ pentru bucuria și întreținerea voastră, acesta este pâinea discordiei, a vanităților, a sentimentelor inumane — pe scurt, dovada lipsei sau a absenței maturității spirituale la cei care vă determină viața umană.

11. Văd că vă smulgeți pâinea unii altora, că cei care tânjesc după putere nu pot suporta ca ceilalți să posede ceva, pentru că vor totul pentru ei înșiși; că cei puternici se însușesc pâinea celor slabi, iar aceștia trebuie să se mulțumească să-i vadă pe cei puternici mâncând și bucurându-se.

12. Acum vă întreb: în ce constă progresul moral al acestei umanități? Unde rămâne dezvoltarea sentimentelor sale cele mai nobile?

13. Cu adevărat, vă spun, în epoca în care omul trăia în peșteri și se acoperea cu piei, tot așa își smulgeau unii altora hrana din gură, tot așa cei mai puternici își luau cea mai mare parte, tot așa greutățile celor slabi erau în favoarea celor care îi supuneau cu forța, tot așa oamenii, triburile și popoarele se ucideau reciproc.

14. În ce constă atunci diferența dintre omenirea de astăzi și omenirea acelor vremuri?

15. Da, știu deja că îmi veți spune că ați făcut multe progrese — știu că vă veți referi la civilizația și știința voastră. Dar atunci vă voi spune că toate acestea nu sunt decât o mască a ipocriziei, în spatele căreia vă ascundeți adevăratele sentimente și instinctele voastre încă primitive, pentru că nu v-ați străduit deloc să vă dezvoltați sufletul și să împliniți Legea Mea.

16. Nu vă spun să nu faceți cercetări științifice — nu, dimpotrivă: Căutați, cercetați, creșteți și înmulțiți-vă cunoștințele și inteligența în viața materială, dar

fiți milostivi unii cu alții, respectați drepturile sfinte ale aproapelui vostru, înțelegeți că nu există nicio lege care să-i împuternicească pe oameni să dispună de viața semenilor lor — pe scurt, Oameni, faceți ceva pentru a aplica în viața voastră porunca mea supremă „Iubiți-vă unii pe alții", astfel încât să scăpați de stagnarea morală și spirituală în care ați ajuns și astfel încât, atunci când vă va cădea vălul minciunii care v-a acoperit chipul, lumina voastră să strălucească, sinceritatea să radieze și adevărul să-și facă loc în viața voastră. Atunci veți putea spune pe bună dreptate că ați făcut progrese.

17. Deveniți puternici spiritual în respectarea învățăturilor Mele, pentru ca în viitor cuvintele voastre să fie întotdeauna confirmate de fapte reale de milă, înțelepciune și fraternitate. (325, 10-20)

18. Vă trimit pacea Mea; dar, adevărat vă spun: atâta timp cât vor exista oameni care posedă tot ce este necesar și îi uită pe cei care mor de foame, nu va fi pace pe pământ.

19. Pacea nu se bazează pe gloriile omenești și nici pe bogății. Ea se bazează pe bunăvoință, pe iubire reciprocă — pe a ne servi și respecta unii pe alții. Ah, de-ar înțelege lumea aceste îndrumări! Dușmăniile ar dispărea, iar iubirea ar înflori în inima omenească. (165, 71-72)

Depravarea umanității

20. Omenirea naufragiază în mijlocul unei furtuni de păcate și vicii. Nu numai omul, când ajunge la maturitate, își pângărește sufletul, permițând dezvoltarea pasiunilor sale; ci și copilul, în copilărie, trăiește răsturnarea bărcii în care se află.

21. Cuvântul Meu plin de revelații se înalță în mijlocul acestei omeniri ca un far uriaș, care le arată naufragiaților adevărata rută și însuflețește speranța în cei care erau pe punctul de a-și pierde credința. (62, 44)

22. Odată cu înmulțirea omenirii, s-a înmulțit și păcatul ei. Nu lipsesc din lume orașe precum Sodoma și Gomora, a căror scandal găsește ecou pe tot pământul și otrăvește inimile. Din acele orașe păcătoase nu a mai rămas nici măcar o urmă; totuși, locuitorii lor nu erau ipocriți, deoarece păcătuiau în plină zi.

23. Dar această omenire de astăzi, care se ascunde în întuneric pentru a se putea deda pasiunilor sale și care apoi pretinde dreptate și puritate, va avea o judecată mai severă decât Sodoma.

24. Este moștenirea funestă a tuturor generațiilor trecute, ale căror dependențe, vicii și boli își dau roade în acest timp. Este pomul răului care a crescut în inimile oamenilor — un pom care a fost făcut roditor prin păcate și ale cărui roade continuă să-i ispitească pe femei și bărbați și să doboare din ce în ce mai multe inimi.

25. Sub umbra acestui copac zac bărbați și femei fără puterea de a se elibera de influența lui. Acolo au rămas virtuți distruse, demnitatea umană pătată și multe vieți mutilate.

26. Nu doar adulții sunt atrași de plăcerile lumii și ale cărnii și le urmăresc; ci și tinerii și chiar copiii, la toți a ajuns otrava care s-a acumulat de-a lungul timpului; iar cei care au reușit să scape de influența funestă a răului — ce fac ei pentru cei care s-au rătăcit? Ei îi judecă, îi condamnă și se revoltă împotriva faptelor lor. Puțini sunt cei care se roagă pentru cei care s-au rătăcit de pe calea d , și și mai puțini sunt cei care își dedică o parte din viață luptei împotriva răului.

27. Adevărat vă spun, Împărăția Mea nu va fi întemeiată printre oameni atâta timp cât pomul răului mai are viață. Această putere trebuie distrusă; pentru aceasta este necesar să dețineți sabia iubirii și a dreptății — singura căreia păcatul nu-i poate rezista. Înțelegeți că nu judecățile sau pedepsele, ci iubirea, iertarea și milostenia vor fi esența învățăturii Mele, lumina care vă va lumina căile și învățătura care va aduce mântuirea omenirii. (108, 10-14)

28. Materialismul vostru a transformat Edenul pe care Eu l-am încredințat omului într-un iad.

29. Falsă este viața pe care o duc oamenii, false sunt plăcerile, puterea și bogăția lor, falsă este erudiția și știința lor.

30. Bogați și săraci, pe toți vă preocupă banii, a căror posesie este înșelătoare. Vă faceți griji din cauza durerilor și a bolilor și vă înspăimântați la gândul morții. Unii se tem să piardă ceea ce au, iar alții tânjesc să obțină ceea ce nu au avut niciodată. Unii au totul din belșug, în timp ce altora le lipsește totul. Dar toate aceste eforturi, pasiuni, nevoi și țeluri ambițioase se referă doar la viața materială, la foamea trupului, la pasiunile joase, la dorințele omenești, de parcă omul nu ar avea de fapt suflet.

31. Lumea și materia au învins temporar sufletul, l-au readus treptat în sclavie și, în cele din urmă, i-au distrus misiunea în viața umană. De ce nu observați treptat voi înșivă că acea foame, acea mizerie, acea durere și acea teamă care vă apasă viața nu sunt altceva decât oglindirea fidelă a mizeriei și durerii sufletelor voastre? (272, 29-32)

32. Lumea are nevoie de Cuvântul Meu, popoarele și națiunile au nevoie de învățăturile Mele de iubire. Conducătorul, omul de știință, judecătorul, păstorul, învățătorul — toți au nevoie de lumina adevărului Meu, și tocmai de aceea am venit în acest timp, pentru a lumina omul în sufletul, inima și mintea lui. (274, 14)

33. Planeta voastră nu este încă un loc al iubirii, al virtuții sau al păcii. Eu trimit lumii voastre suflete curate, iar voi Mi le înapoiați necurate, deoarece viața oamenilor

este pătrunsă de păcat și de corupție.

34. Văd virtuțile ca niște lumini mici și izolate printre sufletele bătute de furtunile egoismului, ale răzbunării și ale urii. Acesta este rodul pe care mi-l aduce omenirea. (318, 33-34)

Lumea pe dos a unei umanități imature

35. Aveți conducători în ale căror inimi nu există dreptatea și mărinimia necesare pentru a-și guverna poporul, deoarece ei urmăresc meschinul scop al puterii și bogăției — oameni care pretind că sunt reprezentanții Mei și care nici măcar nu cunosc iubirea față de aproapele lor — medici care nu cunosc esența misiunii lor, care este milostenia — și judecători care confundă dreptatea cu răzbunarea și abuzează de lege în scopuri distrugătoare.

36. Nimeni dintre cei care merg pe căi strâmbe și își îndreaptă privirea de la acea lumină pe care o au în interiorul lor ca far al conștiinței nu are o idee despre judecata pe care și-o pregătește singur.

37. Există, de asemenea, cei care și-au însușit sarcini care nu le revin și care, prin greșelile lor, dovedesc că le lipsesc în totalitate abilitățile necesare pentru a îndeplini sarcina pe care și-au asumat-o de bunăvoie.

38. De asemenea, puteți găsi slujitori ai lui Dumnezeu care nu sunt așa, pentru că nu au fost trimiși pentru asta — oameni care conduc popoare și care nu sunt capabili nici măcar să-și dirijeze propriii pași — învățători cărora le lipsește darul de a învăța și care, în loc să răspândească lumina, tulbură mintea — medici în ale căror inimi nu a bătut niciun sentiment de compasiune în fața durerii altora și care nu știu că cel care posedă cu adevărat acest dar este un apostol al lui Hristos.

39. Toate principiile Mele fundamentale au fost profanat de oameni, dar acum a sosit ceasul în care toate faptele lor vor fi judecate. Aceasta este judecata Mea, deoarece Mie îmi revine să o împlinesc. De aceea vă spun: vegheați și împliniți poruncile Mele de iubire și iertare. (105, 16-19)

40. Priviți această lume — mândră, provocatoare și îngâmfată de toate lucrările omenești cu care uimește generațiile acestui secol. În majoritatea lor, ei nu cred în spiritual și nici nu-l iubesc. De aceea, ei nu se roagă și nici nu respectă Legea Mea. Cu toate acestea, sunt mulțumiți și mândri că pot prezenta o lume plină de minuni, pe care au creat-o cu ajutorul științei lor.

41. Dar această lume uimitoare a oamenilor, pe care au construit-o de-a lungul secolelor de știință, lupte, războaie și lacrimi, o vor distruge tot cu propriile lor mâini și arme. Se apropie deja momentul în care omenirea va conștientiza nesiguranța și fragilitatea operelor sale, cărora le-a lipsit iubirea, dreptatea și dorința autentică de desăvârșire.

42. În curând veți afla că fără Dumnezeu nu sunteți nimic, că numai de la Mine puteți primi puterea, viața și inteligența pentru a crea o existență armonioasă între spirit și partea umană a omului. (282, 9-11)

43. Oamenii vorbesc despre vremuri trecute, despre antichitate, despre secole lungi și epoci nesfârșite, dar Eu vă văd încă mici. Văd că ați ajuns la foarte puțină maturitate sufletească. În ochii Mei, lumea voastră se află încă în copilărie, chiar dacă vouă vi se pare că ați ajuns la maturitate.

44. Nu, omenire, atâta timp cât nu sufletul este cel care dă acele dovezi de maturitate, de evoluție ascendentă, de desăvârșire și de progres în diferitele domenii ale vieții voastre, voi Îmi veți prezenta inevitabil fapte omenești care sunt mari doar în aparență, dar care, din cauza lipsei de iubire, sunt lipsite de conținut moral și nu sunt de durată. (325, 62-63)

45. Acum este un moment decisiv pentru suflete, cu adevărat un moment de luptă. Totul este conflict și luptă. Acest război are loc în inima fiecărui om, în sânul familiilor, în interiorul tuturor instituțiilor, în toate popoarele, în toate rasele.

46. Nu numai pe planul pământesc, ci și în Lumea Spirituală se duce o luptă. Este Marea Bătălie, care a fost văzută în formă simbolică de profeții din alte vremuri și care este văzută și în viziunile profeților sau vizionarilor din acest timp.

47. Totuși, această bătălie care se dă și care zguduie totul nu este înțeleasă de omenire, deși ea este parte integrantă și martoră tocmai a acestei bătălii.

48. Cursul umanității este astăzi accelerat — dar încotro se îndreaptă? Încotro se îndreaptă omul în această grabă? Își găsește oare fericirea pe acest drum amețitor, ajunge oare la pacea dorită, la viața minunată pe care fiecare inimă o dorește egoist?

49. Vă spun că ceea ce omul atinge de fapt cu goana sa este epuizarea totală. Sufletul spiritual și inima omului se îndreaptă spre dezgustul de viață și oboseală, iar această prăpastie a fost creată de omul însuși.

50. În această prăpastie se va prăbuși, iar în această epuizare totală, în acest haos de sentimente de ură, de plăceri, de dorințe nesatisfăcute de putere, de păcat și adulter, de încălcare a legilor spirituale și umane, sufletul său va suferi o „moarte" aparentă, iar inima sa o „moarte" trecătoare.

51. Dar Eu voi face ca omul să se ridice din această „moarte" spre viață. Voi avea grijă ca el să-și trăiască învierea și să lupte în acea nouă viață pentru renașterea tuturor idealurilor, pentru reînvierea tuturor principiilor și a tuturor virtuților, care sunt calități și moștenire genetică ale sufletului spiritual, care este originea sa. Căci din Mine a ieșit sufletul spiritual , de la Mine a primit viață, din

desăvârșirea Mea s-a hrănit, de harul Meu s-a săturat. (360, 6-8)

XII Judecata și purificarea umanității

Capitolul 53 – A sosit timpul judecății

Recoltarea roadelor semințelor umane

1. Iubiți discipoli, aceste vremuri sunt vremuri de judecată pentru omenire. Termenul a expirat, pentru ca voi să începeți să vă plătiți datoriile. Acum culegeți recolta semănăturilor trecute, rezultatul sau consecințele faptelor voastre.
2. Omului îi stă la dispoziție un timp pentru a-și face lucrarea și altul pentru a răspunde de ceea ce a făcut; acesta din urmă este timpul în care trăiți. De aceea suferiți și plângeți cu toții. Așa cum voi aveți un timp al semănatului și altul al recoltei, tot așa și Dumnezeu are unul pe care vi l-a acordat pentru a-I împlini Legea și altul pentru a-Și manifesta dreptatea.
3. Trăiți acum în timpul judecății divine. Durerea vă face să plângeți, omenirea se purifică în propriile lacrimi, căci nimeni nu este scutit de ispășire.
4. Sunt vremuri de judecată în care trebuie să meditați asupra destinului vostru, pentru ca, prin contemplare și spiritualizare, să auziți vocea conștiinței, care nu înșală și nu amăgește, ci vă conduce pe calea păcii. (11, 58-61)
5. Acesta este timpul judecății pentru omenire. Om cu om, popor cu popor și națiune cu națiune vor fi judecați prin divinitatea Mea. Cu toate acestea, oamenii nu au observat acest lucru și nici nu știu în ce vremuri trăiesc. De aceea, Eu am venit în Spirit și Mi-am trimis raza asupra minții umane, iar prin intermediul ei v-am revelat cine vă vorbește, în ce vremuri trăiți și care este misiunea voastră. (51, 61)
6. Adevărat, vă spun: trăiți deja în „Ziua Domnului”, sunteți deja sub judecata Sa. Cei vii și cei morți sunt judecați în prezent, faptele trecute și prezente sunt cântărite pe această balanță a judecății. Deschideți-vă ochii, ca să fiți martori că Justiția Divină se face simțită pretutindeni. (76, 44)
7. Încă din vechime v-am vorbit despre o judecată, iar acum a sosit timpul anunțat, pe care profeții l-au descris ca și cum ar fi o singură zi.
8. Cuvântul Dumnezeului vostru este cuvântul Regelui și nu va fi retras. Ce importanță are că au trecut mii de ani de atunci? Voia Tatălui este neschimbătoare și trebuie să se împlinească.
9. Dacă oamenii, în afară de a crede în Cuvântul Meu, ar ști să vegheze și să se roage, nu ar fi niciodată luați prin surprindere. Dar ei sunt necredincioși, uituc, neîncrezători, și când vine încercarea, o atribuie

pedepsei, răzbunării sau mâniei lui Dumnezeu. În legătură cu aceasta, vă spun că fiecare încercare este anunțată dinainte, pentru ca voi să fiți pregătiți. De aceea, trebuie să fiți mereu treji.

10. Potopul, distrugerea orașelor prin foc, invaziile inamice, plagile, epidemiile, foametea și alte nenorociri au fost anunțate în prealabil tuturor popoarelor pământului, pentru ca voi să vă pregătiți și să nu fiți luați prin surprindere. La fel ca și astăzi, din partea iubirii lui Dumnezeu a coborât întotdeauna un mesaj de veghere și pregătire, pentru ca oamenii să se trezească, să se pregătească și să devină puternici. (24, 74-77)

11. Vă spun: deși este adevărat că această lume va avea de înfruntat încercări foarte mari, zilele de suferință vor fi totuși scurtate; căci suferința oamenilor va fi atât de mare încât îi va determina să se trezească, să-și ridice privirea spre Mine și să asculte de vocea conștiinței lor, care le va cere să împlinească Legea Mea.

12. Dreptatea Mea va nimici tot răul care există în această lume. Mai întâi voi cerceta totul: comunitățile religioase, științele și instituțiile sociale, iar apoi secera Dreptății Divine va trece peste ele, tăind buruienile și lăsând grâul. Fiecare sămânță bună pe care o voi găsi în inimile oamenilor o voi păstra, pentru ca ea să continue să încolțească în sufletele oamenilor. (119, 10-11)

Purificarea umanității în Judecata de Apoi

13. Cât timp vor mai trebui oamenii să se dezvolte pentru a înțelege iubirea Mea și a simți prezența Mea prin conștiință? Când oamenii vor auzi vocea Mea care îi sfătuiește și vor împlini Legea Mea, acesta va fi un semn că pentru ei vremurile materialismului au trecut.

14. Deocamdată, ei trebuie să fie încă loviți de forțele naturii sub multe forme, până când vor fi convinși că există forțe superioare, în fața cărora materialismul omului este foarte mic.

15. Pământul se va cutremura, apa va curăța omenirea, iar focul o va purifica.

16. Toate elementele și forțele naturii se vor face simțite pe Pământ, acolo unde ființele umane nu au știut să trăiască în armonie cu viața care le înconjoară.

17. Prin aceasta, natura nu caută distrugerea celor care o pângăresc; ea caută doar armonia între om și toate creaturile.

18. Dacă judecata ei se manifestă din ce în ce mai puternic, aceasta se datorează faptului că încălcările oamenilor și lipsa lor de conformitate cu legile au devenit, de asemenea, mai mari. (40, 20-25)

19. Mâna omului a atras judecata asupra sa. În creierul său se dezlănțuie o furtună, în inima sa se dezlănțuie o vijelie, și toate acestea

se manifestă și în natură. Elementele sale sunt dezlănțuite, anotimpurile devin ostile, calamitățile apar și se înmulțesc, și anume pentru că păcatele voastre cresc și provoacă boli și pentru că știința nesăbuită și îngâmfată nu recunoaște ordinea stabilită de Creator.

20. Dacă v-aș spune doar aceasta, nu ați crede. De aceea este necesar ca voi să puteți atinge cu mâinile rezultatul faptelor voastre, pentru a fi dezamăgiți de ele. Tocmai acum ați ajuns la acest moment al vieții voastre, în care trăiți rezultatul a tot ceea ce ați semănat. (100, 6-7)

21. Viața pe pământ a fost întotdeauna însoțită de încercări și ispășire pentru om; dar niciodată această cale a dezvoltării nu a fost atât de plină de durere ca acum, niciodată potirul nu a fost atât de plin de amărăciune.

22. În aceste vremuri, oamenii nu așteaptă până la vârsta adultă pentru a se confrunta cu lupta vieții. Câte ființe cunosc încă din copilărie dezamăgirile, jugul, loviturile, obstacolele și eșecurile. Vă pot spune și mai mult: în aceste vremuri, durerea omului începe încă înainte de a se naște, adică deja în pântecele mamei sale.

23. Mare este datoria de ispășire a ființelor care vin pe pământ în aceste vremuri! Dar trebuie să vă amintiți că toată suferința care există în lume este opera omului. Există o mai mare desăvârșire în dreptatea Mea decât aceea de a permite ca aceiași care au presărat calea vieții cu spini să fie nevoiți să-i culeagă acum? (115, 35-37)

24. Voi nu puteți înțelege planul Meu universal de mântuire; totuși, vă dezvălui o parte din el, pentru ca voi să luați parte la lucrarea Mea.

25. Numai Eu cunosc semnificația momentului în care trăiește lumea. Niciun om nu este în stare să înțeleagă realitatea acestei ore.

26. Oamenii s-au pătat neîncetat încă din vremurile de început, până când și-au întunecat sentimentele și sufletul și și-au creat o viață bolnavă, neliniștită și tristă. Dar acum a bătut ceasul purificării. (274, 11-12)

27. Pentru toate sufletele a sosit timpul recoltei, și de aceea vedeți confuzie printre oameni. Dar, adevărat vă spun, în acest haos fiecare își va culege propria recoltă.

28. Dar ce se va întâmpla cu acei copii ai Mei care au încălcat mereu Legea Mea? Cu adevărat: toți cei care dorm și nu vor să studieze și să ia la inimă învățăturile Mele vor fi cuprinși de încercări ca de un vârtej care îi doboară. Dar pentru toți cei care au urmat îndrumările Mele, acesta va fi ca o încurajare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor, ca o frumoasă răsplată pe care Dumnezeu le-o dăruiește. (310, 7)

29. În acest timp, cel care nu este pregătit să se reînnoiască va trebui să cunoască cele mai mari amărăciuni și va fi luat de pe pământ, pierzând astfel prețioasa ocazie de a-și ispăși greșelile și de a

se împăca cu Legea, Adevărul și Viața.

30. Cei care, dimpotrivă, trec din această viață materială în Patria Spirituală cu pacea și satisfacția pe care le oferă datoria îndeplinită, se vor simți luminați de Lumina Mea; dar dacă se numără printre cei care trebuie să se reîncarneze din nou, Eu îi voi pregăti înainte de a se întoarce la viața umană, pentru ca ei să se ridice la ea puri, mai spiritualizați și cu o mai mare înțelepciune. (91, 38-39)

Iubirea lui Dumnezeu în Judecată

31. Durerea și-a revărsat tot conținutul asupra lumii și se face simțită în mii de forme.

32. În ce agitație teribilă trăiești, omenire! Cât de greu frământi aluatul pentru pâinea de zi cu zi! De aceea, bărbații se consumă înainte de vreme, femeile îmbătrânesc prematur, fetele se ofilesc în plină floare, iar copiii devin lipsiți de sentimente la o vârstă fragedă.

33. O epocă a durerii, a amărăciunii și a încercărilor este această vreme în care trăiți acum. Cu toate acestea, Eu vreau ca voi să găsiți pacea, să ajungeți la armonie, să alungați durerea. Pentru aceasta, Eu Mă arăt în spirit și vă trimit Cuvântul Meu, care este o rouă de mângâiere, de vindecare și de pace pentru sufletul vostru.

34. Ascultați Cuvântul Meu, care este Învierea și Viața. În El veți recâștiga credința, sănătatea și bucuria de a lupta și de a trăi. (132, 42-45)

35. Astăzi este un moment de mare ispășire pentru suflet. Judecata Mea s-a deschis, iar faptele fiecăruia au fost puse pe o balanță. Chiar dacă această judecată este grea și dureroasă pentru suflete, Tatăl le este totuși aproape, El fiind mai mult un Tată iubitor decât un judecător. De asemenea, vă înconjoară iubirea Mariei, mijlocitoarea voastră. (153, 16)

36. Dreptatea Mea a venit, omenire, ea va smeri mândria omului, pentru a-l face să înțeleagă cât de mic este în răutatea și materialismul său.

37. Da, poporule, voi doborî omul în mândria lui falsă, pentru că vreau ca el să-Mi vadă lumina și să se ridice, pentru a deveni cu adevărat mare. Căci vreau ca voi să fiți plini de lumină, mărinimie, bunătate, putere și înțelepciune. (285, 15-16)

38. Omenirea nu Mă recunoaște și neagă prezența Mea în acest timp. Dar Eu îi voi face să înțeleagă că Îmi manifest dreptatea cu iubire și milă, că nu vin cu biciul pentru a le provoca durere — că vreau doar să-i înalț la viața harului și să-i curățesc cu apa cristalină care este Cuvântul Meu, Adevărul Meu. 39. Lumea nu a învățat învățătura Mea și și-a hrănit idolatria și fanatismul. De aceea, ea trece acum prin marele creuzet și bea paharul suferinței; căci materialismul ei a îndepărtat-o de Mine. (334, 29-30)

40. Acum, omenirea împărțită în popoare, rase, limbi și culori ale pielii, primește de la Duhul Meu Divin partea sa de judecată, încercările care îi revin fiecăruia, lupta, creuzetul și ispășirea pe care le-am prevăzut pentru fiecare om și fiecare rasă.

41. Dar voi știți că judecata Mea are ca fundament iubirea, că încercările pe care Tatăl le trimite oamenilor sunt încercări de iubire — că totul este îndreptat spre mântuire, spre bine, chiar dacă în aceste încercări pare să existe nenorocire, soartă sau mizerie.

42. În spatele tuturor acestor lucruri se află viața, păstrarea sufletului, mântuirea acestuia. Tatăl așteaptă mereu „Fiul pierdut" pentru a-l îmbrățișa cu cea mai mare iubire. (328, 11)

Capitolul 54 – Lupta dintre viziunile asupra lumii, religiile și bisericile

Lupte spirituale înaintea împărăției de pace a lui Hristos pe pământ

1. Așa cum v-am anunțat în „A doua epocă" venirea Mea, tot așa vă anunț acum „războiul" dintre confesiunile de credință, viziunile asupra lumii și religiile, ca un semn prevestitor al instaurării Împărăției Mele a spiritualizării printre oameni.

2. Cuvântul Meu va distruge, ca o sabie de foc, fanatismul care a cuprins oamenii timp de secole, va sfâșia vălul ignoranței lor și va arăta calea luminoasă și strălucitoare care duce la Mine. (209, 10-11)

3. Pentru ca pacea Împărăției Mele să se instaureze printre oameni, trebuie mai întâi să se desfășoare „războiul" dintre învățăturile de credință, religii și ideologii — o confruntare în care unii Îmi opun Numele și Adevărul Meu idolilor falși ai celorlalți și în care o învățătură o combate pe cealaltă.

4. Aceasta va fi noua luptă, bătălia spirituală în care zeii falși, doborâți de pe piedestalul lor, vor cădea și fiecare minciună pe care ați considerat-o adevărată va fi demascată pentru totdeauna. Atunci veți vedea cum, din acel haos de confuzie și întuneric, adevărul se ridică strălucitor. (121, 40)

5. Spiritualismul provoacă o bătălie mondială între viziunile asupra lumii, mărturisirile de credință și cultele religioase. Dar, după această confruntare, această învățătură va aduce oamenilor pacea binecuvântată de care au atâta nevoie și va face ca soarele dreptății Mele divine să strălucească peste toate sufletele. (141, 11)

6. Vă pregătesc și vă avertizez cu privire la timpul de confuzie a viziunilor asupra lumii, pentru ca voi să vă puteți elibera de lupta interioară a sufletului și de chinul gândurilor.

7. Căci toate viziunile asupra lumii, doctrinele, teologiile, filosofiile și mărturisirile de credință ale omenirii vor fi zguduite și vor simboliza astfel o furtună, o adevărată furtună a spiritului, pe valurile agitate a cărei voi naviga și veți rămâne deasupra, după voia Mea, până când furtuna și întunericul vor trece.

8. Nu vă dau o rețetă mai bună pentru a trece cu bine de această încercare decât rugăciunea și respectarea Cuvântului Meu, prin care credința voastră se va simți neîncetat întărită.

9. Această luptă a viziunilor asupra lumii, această ciocnire a mărturisirilor de credință și a ideologiilor, această bătălie este absolut necesară pentru ca toate defectele și erorile care s-au acumulat la baza fiecărui cult și a fiecărei instituții să iasă la suprafață.

10. Abia după această „furtună" va putea avea loc o purificare morală și sufletească a oamenilor; căci ei vor vedea adevărul ieșind la lumină, îl vor recunoaște, îl vor simți în ei și nu se vor mai putea hrăni cu iluzii și înșelăciuni.

11. Așa cum fiecare om folosește de bunăvoie și în mod individual efectul vital al soarelui asupra corpului său, deoarece recunoaște că viața materială se bazează pe lumina, căldura și influența acestuia, tot așa vor folosi din lumina adevărului tot ceea ce au nevoie pentru menținerea, întărirea și iluminarea sufletului lor.

12. Atunci va deveni activă o forță pe care omul nu a simțit-o niciodată, deoarece viața sa se va adapta din ce în ce mai mult la adevăratele principii ale vieții, la normele stabilite de Legea Mea. (323, 19-22)

Lupta pentru supremația spirituală pe Pământ

13. În această perioadă există o luptă între viziunile asupra lumii și învățăturile religioase. Fiecare om vrea să aibă dreptate. Dar cine are dreptate în această luptă a egoismelor și a intereselor personale? Cine este deținătorul adevărului?

14. Dacă aceia care cred că se află pe calea desăvârșirii și că dețin adevărul sunt mândri de aceasta — cu adevărat, vă spun, atunci ei nu cunosc încă calea; căci pe ea trebuie să fii smerit, și este de ajuns ca ei să nu recunoască adevărul pe care îl conține credința altora, pentru a nu mai fi smeriți. Dar v-am spus deja în „A doua epocă": „Fericiți sunt cei blânzi și smeriți cu inima."

15. Omul care condamnă credința și convingerea semenilor săi se îndepărtează de mântuire, căci în mândria și nechibzuința sa încearcă să fie egal cu Dumnezeul său. (199, 4-6)

16. Mă întrebați ce vreau să realizez când Mă revelez spiritual omenirii din acest timp? Vă răspund: ceea ce urmăresc este trezirea voastră la lumină, spiritualizarea voastră și unirea voastră, întrucât ați fost

divizați în toate timpurile. Căci în timp ce unii au căutat comorile Spiritului, ceilalți s-au dedicat iubirii față de bogățiile lumii — spiritualismul și materialismul într-o luptă continuă; spiritualiști și materialiști care nu s-au putut înțelege niciodată între ei.

17. Amintiți-vă: când Israelul, așteptându-l pe Mesia, l-a avut în fața ochilor, s-a divizat în credincioși și în negatori ai adevărului Meu. Explicația este simplă: credincioși erau cei care Mă așteptau cu spiritul, iar cei care Mă negau erau cei care Mă așteptau cu simțurile „cărnii".

18. Aceste două forțe vor trebui să se înfrunte din nou, până când din această luptă va ieși la iveală adevărul. Lupta va fi acerbă; căci cu cât trece mai mult timp, cu atât oamenii iubesc mai mult lucrurile pământești, deoarece știința și descoperirile lor le dau sentimentul că trăiesc într-un regat propriu, într-o lume creată de ei înșiși. (175, 4-6)

19. Astăzi, fiecare om crede că cunoaște adevărul în întregime. Fiecare religie pretinde că deține adevărul. Oamenii de știință declară că au găsit adevărul. Eu vă spun că nimeni nu cunoaște adevărul absolut, deoarece omul nu a reușit să înțeleagă nici măcar acea parte care i-a fost revelată.

20. Toți oamenii poartă în ei o parte din adevăr și din erori, pe care le amestecă cu lumina adevărului.

21. Se apropie lupta în care toate aceste forțe se vor lupta între ele, deoarece fiecare vrea să-și impună propria viziune asupra lumii. Dar, în final, nu va triumfa o ideologie umană, nici o teorie științifică, nici o mărturisire de credință religioasă, ci uniunea armonioasă a tuturor viziunilor bune, a tuturor convingerilor de credință înalte, a tuturor formelor de cult ridicate la spiritualitate supremă, a tuturor științelor dedicate serviciului adevăratului progres uman.

22. Voi permite ca oamenii să vorbească despre concepțiile lor și să le expună, ca alții să-și prezinte public formele de cult și riturile, ca oamenii să discute și să se lupte, ca oamenii de știință să-și răspândească teoriile cele mai progresiste, ca tot ceea ce există ascuns în fiecare spirit să izbucnească, să iasă la lumină și să se manifeste. Căci se apropie ziua secerătorului — acea zi în care conștiința, ca o seceră nemiloasă, va tăia din rădăcină tot ce este fals în inima omului. (322, 15-18)

Lupta împotriva învățăturii spirituale

23. Clericii acestui timp se îmbracă regal pentru a oficia simbolic jertfa lui Isus și, deși în acest sens se prevalează de numele Meu și de reprezentarea Mea, Eu descopăr că mintea lor este confuză, inima lor este tulburată de furtunile intrigilor și ale pasiunilor. Nu există niciunul care să vestească ca profet că Eu Mă aflu printre oamenii acestui timp. Ei vor suferi multă durere, pentru că

nu există pregătire spirituală printre ei. Unde este împlinirea celor care au promis în fața lui Isus că îi vor urma urmele? Unde sunt urmașii apostolilor Mei? Există vreunul care să semene cu Ioan, care a fost printre primii, sau cu Pavel, care a fost printre cei care au urmat?

24. De aceea, Maestrul se apropie din nou de voi pentru a-și relua învățătura. Deja îi văd pe noii farisei și cărturari năpustindu-se asupra Mea plini de ură. Tocmai atunci voi întreba: „Unde sunt ucenicii Mei?" Dar dacă cei mândri, cei falși, cei bogați, cei care se tem să-și piardă puterea, cei amenințați de adevărul Meu, Mă vor batjocori și Mă vor persecuta din nou, se vor dezlănțui furtuni sălbatice. Dar nu Eu voi fi cel care va cădea sub povara crucii, ci aceia care au cerut jertfa Celui care le-a dat viața. (149, 32-33)

25. Valul materialismului se va ridica și va deveni o mare agitată, o mare de suferințe, de disperare și de teamă față de nedreptatea oamenilor.

26. Doar o singură barcă va naviga peste acea mare de pasiuni, pofte și ură față de oameni, iar acea barcă va fi cea a Legii Mele. Fericiți cei care sunt puternici când va veni acest timp!

27. Dar vai de cei care dorm! Vai de cei slabi! Vai de popoarele care și-au pus încrederea în temeliile fanatismului religios, căci vor deveni ușor prada acelor valuri furioase!

28. Nu presimți oare bătălia, o, omenire? Nu te îndeamnă oare cuvântul Meu să te pregătești pentru a te apăra când va veni ceasul?

29. Lumina Mea este în toți, dar numai cei care se roagă, cei care se pregătesc, o văd. Lumina Mea vă vorbește prin presimțire, prin inspirație, prin intuiție, prin vise și indicii. Dar voi sunteți surzi la orice chemare spirituală, sunteți indiferenți față de orice semn divin.

30. În curând veți vedea că cuvântul Meu s-a împlinit și veți mărturisi că toate acestea au corespuns adevărului.

31. Învățătura mea și numele meu vor fi ținta tuturor atacurilor și persecuțiilor; ele vor fi motivul pentru care dușmanii adevărului vă vor persecuta. Totuși, învățătura mea va fi și sabia de lumină a celor care se ridică și apără credința, și va fi scutul în spatele căruia cei nevinovați vor găsi adăpost. Numele meu va fi pe buzele tuturor, binecuvântat de unii, blestemat de alții.

32. Toate capacitățile omului vor fi dezlănțuite: inteligența, sentimentele, pasiunile sale; capacitățile sale spirituale vor fi treze și gata de luptă.

33. Ce confuzie va fi atunci! Câți dintre cei care credeau că cred în Mine vor trebui să se convingă că nu era o credință adevărată!

34. În multe case și inimi, lumina iubirii și a speranței se va stinge. Copiii și tinerii nu vor avea alt Dumnezeu decât lumea, nici altă

lege decât cea a pământului. (300, 35-40)

35. Ce se va întâmpla când oamenii vor conștientiza că iubirea lor nemăsurată pentru lume și venerația lor pentru lucrurile pământești i-au condus la un eșec plin de suferință? Vor încerca să regăsească calea pierdută, să descopere acele principii și legi de la care s-au îndepărtat, iar în această străduință își vor crea doctrine, își vor stabili reguli, vor apărea filosofii, viziuni asupra lumii și teorii.

36. Toate acestea vor fi începutul unei noi și mari bătălii — acum nu mai provocată de o căutare necinstită a puterii pământești. Nici o armă ucigașă nu va mai distruge vieți, nu va mai distruge cămine sau nu va mai vărsa sânge uman. Bătălia va fi diferită, pentru că atunci marile comunități religioase vor lupta împotriva noilor învățături și a noilor religii .

37. Cine va învinge în această bătălie? Nicio religie nu va ieși victorioasă din această dispută, la fel cum, în acest război ucigător pe care îl îndurați astăzi, niciun popor nu va rămâne victorios.*

**În cel de-al Doilea Război Mondial menționat aici au existat, într-adevăr, așa-numitele puteri învingătoare, dar lupta pentru supremația pământească a continuat după sfârșitul războiului până în prezent. În această luptă, însă, nicio putere mondială nu va rămâne victorioasă la final.*

38. Peste războiul pentru obținerea supremației pământești va domni dreptatea Mea, iar mai târziu, în acea bătălie pentru impunerea vreunei doctrine sau religii, adevărul Meu va triumfa.

39. Singurul și cel mai înalt adevăr va străluci ca lumina unui fulger într-o noapte de furtună, și fiecare va vedea acest fulger divin în locul în care se află.

40. Mesajul Meu va ajunge la toți, și voi toți veți veni la Mine. Am pregătit totul pentru vremurile viitoare, și voința Mea se va împlini asupra tuturor, pentru că Eu sunt Domnul sufletelor, al lumilor, al raselor și al popoarelor. (288, 33-36, 45)

Ignorarea sau combaterea mesajelor spirituale și a vindecărilor spirituale

41. Lumea spirituală se va apropia și mai mult de oameni pentru a le mărturisi existența și prezența sa. Peste tot vor apărea semne, dovezi, revelații și mesaje care vor vorbi cu insistență despre faptul că a început o nouă eră.

42. Vor fi certuri, va fi agitație în rândul popoarelor, deoarece reprezentanții religiei vor răspândi frică printre cei care cred în acele mesaje, iar știința va declara acele fapte ca fiind neadevărate.

43. Atunci oamenii simpli își vor face curaj și se vor ridica pentru a mărturisi adevărul dovezilor pe care le-au primit. Se vor ridica cei care — abandonați de știință — și-au

recăpătat sănătatea pe cale spirituală și vor mărturisi despre vindecări miraculoase, despre revelații ale unei puteri infinite și ale unei înțelepciuni absolute.
44. Dintre oamenii simpli și necunoscuți vor ieși în fața publicului bărbați și femei ale căror cuvinte pline de lumină îi vor surprinde pe teologi, filosofi și oameni de știință. Dar când disputa va fi la apogeu, iar cei săraci vor fi umiliți și mărturiile lor vor fi negate de cei mândri, atunci va fi sosit momentul în care Ilie îi va trage la răspundere pe învățați, pe domnii d și pe conducători și îi va supune încercării.
45. Vai de cei falși și de fățarnici în acea oră, căci dreptatea desăvârșită se va coborî atunci asupra lor!
46. Va fi ora judecății. Dar multe suflete se vor înălța din ea către viața adevărată, multe inimi vor învia în credință și multe ochi se vor deschide către lumină. (350, 71-72)

Capitolul 55 – Purificarea Pământului și a umanității în Judecată

Vocea avertizatoare a lui Dumnezeu și a naturii înaintea judecății de purificare

1. V-am spus că întreaga omenire va avea de înfruntat o încercare foarte mare — atât de mare, încât în întreaga istorie a secolelor și epocilor sale nu a existat nimic asemănător.
2. Acum trebuie să înțelegeți că Eu vorbesc inimilor voastre, că vă trimit mesaje și avertismente sub multe forme, pentru ca oamenii să se gândească și să fie vigilenți față de Legea Mea, ca fecioarele înțelepte din pilda Mea.
3. Vor asculta de Mine popoarele și diferitele națiuni ale lumii? Va asculta de Mine acest popor, căruia Mă revelez în această formă? Numai Eu știu; dar datoria Mea ca Tată este să pun la dispoziția copiilor Mei toate mijloacele necesare pentru mântuirea lor. (24, 80-81)
4. Adevărat vă spun că, dacă oamenii nu se vor curăți în acest timp de petele pe care le-au provocat în sufletul lor, forțele naturii vor veni ca vestitori pentru a anunța judecata și slava Mea și pentru a curăța omenirea de orice necurăție.
5. Fericiți bărbații, femeile și copiii care — când vor înțelege apropierea acelei judecăți — vor lăuda Numele Meu, pentru că vor simți că a venit „Ziua Domnului”. Căci inima lor le va spune că se apropie sfârșitul domniei răului. Vă spun că aceștia vor fi mântuiți prin credința, speranța și faptele lor bune. Dar câți dintre cei care trăiesc în acele zile vor blasfemia împotriva lui Dumnezeu! (64, 67-68)
6. Paradisul primilor oameni s-a transformat într-o vale a lacrimilor, iar acum nu mai este decât o vale a sângelui. De aceea, astăzi, venind să

împlinesc promisiunea făcută ucenicilor Mei, trezesc omenirea din somnul ei spiritual și îi dau învățătura Mea de iubire pentru a o salva. Caut sufletele care au menirea de a mărturisi în acest timp manifestările Mele și Cuvântul Meu prin faptele lor.

7. Când aceștia, cei marcați de Mine, vor fi uniți în jurul Legii Mele, pământul și stelele vor fi zguduite, iar pe cer vor apărea semne; căci în acel moment, vocea Domnului va fi auzită de la un capăt al pământului la celălalt, iar Duhul Său Divin, înconjurat de duhurile celor drepți, ale profeților și ale martirilor, va judeca lumea spirituală și cea materială. Atunci timpul Duhului Sfânt va ajunge la deplina sa putere. (26, 43-44)

8. Multe popoare au căzut în abisul adânc al materializării, iar altele sunt pe punctul de a cădea; totuși, durerea căderii lor va face ca acestea să se trezească din somnul lor adânc.

9. Acestea sunt acele națiuni care, după o perioadă de glorie, au cunoscut un declin și au căzut în întunericul durerii, al viciului și al mizeriei. Astăzi nu este un singur popor, ci întreaga umanitate care aleargă orbește spre moarte și haos.

10. Aroganța popoarelor va fi pedepsită de dreptatea Mea. Amintiți-vă de Ninive, Babilon, Grecia, Roma și Cartagina. La ele veți găsi exemple profunde ale dreptății divine.

11. Ori de câte ori oamenii au luat sceptrul puterii și au permis ca inima lor să fie umplută de fărădelege, mândrie și pasiuni nesăbuite, târând astfel popoarele lor după ei în decădere, dreptatea Mea s-a apropiat pentru a-i dezbrăca de puterea lor.

12. Dar, în același timp, am aprins înaintea lor o torță care luminează calea spre mântuirea sufletului lor. Ce s-ar alege de oameni dacă i-aș lăsa în voia propriilor lor forțe în momentul încercărilor lor? (105, 45-47)

13. De la un abis la altul, omul a coborât spiritual până la punctul în care M-a negat și M-a uitat — până la extrema de a se nega pe sine însuși, neînțelegându-și esența, spiritul său.

14. Numai milostivirea Mea va putea scuti oamenii de durerea de a trebui să parcurgă din nou calea pentru a ajunge la Mine. Numai Eu, în iubirea Mea, pot pune la dispoziție mijloacele pe calea copiilor Mei, pentru ca ei să descopere calea mântuitoare. (173, 21-22)

15. În ziua în care apele potopului nu mai acopereau pământul, am făcut să strălucească pe firmament curcubeul păcii, ca semn al legământului pe care Dumnezeu l-a încheiat cu oamenii.

16. Acum vă spun: O, omenire a „Treiului Timp”, tu, aceeași care ai trecut prin toate aceste încercări în care te-ai purificat: în curând vei trăi un nou haos.

17. Dar Eu am venit să avertizez poporul ales de Mine și întreaga omenire, căreia M-am făcut înțeles în acest timp. Ascultați bine, copiii Mei: iată Arca, intrați în ea, vă invit să faceți acest lucru.

18. Pentru tine, o, Israel, Arca este respectarea Legii Mele. Oricine îmi va respecta poruncile în zilele cele mai dureroase, în timpul celor mai grele încercări, va fi în interiorul Arcei, va fi puternic și va simți protecția iubirii Mele.

19. Și întregii omeniri îi spun încă o dată: Arca este Legea Mea a iubirii. Oricine practică iubirea și milostenia față de aproapele său și față de sine însuși va fi mântuit. (302, 17-19)

20. V-am dat întotdeauna timp pentru pregătirea voastră și v-am pus la dispoziție mijloace pentru a vă salva. Înainte de a vă trimite judecata Mea, pentru a vă cere socoteală la sfârșitul unei epoci sau al unei perioade, v-am arătat iubirea Mea, avertizându-vă, trezindu-vă și îndemnându-vă la pocăință, la îndreptare și la bine.

21. Dar când a venit ceasul judecății, nu M-am mai oprit să vă întreb dacă v-ați pocăit deja, dacă v-ați pregătit deja sau dacă încă rămâneți în rău și în neascultare.

22. Judecata Mea a venit la ora stabilită, iar cel care a știut să-și construiască arca la timp a fost salvat. Dar cel care a batjocorit când i s-a anunțat ora judecății și care nu a făcut nimic pentru mântuirea sa a trebuit să piară. (323, 51)

Puterea și stăpânirea răului vor fi zdrobite

23. Până acum, nu iubirea omenească a fost cea care s-a impus în lume. A fost, așa cum a fost de la începutul omenirii, violența cea care domnește și învinge. Cel care a iubit a pierdut ca victimă a răutății.

24. Răul și-a extins împărăția și a devenit puternic pe pământ. Dar tocmai în acest timp vin Eu pentru a opune armele Mele acelor puteri, astfel încât să se înființeze împărăția iubirii și a dreptății printre oameni.

25. Mai întâi voi lupta. Căci pentru a vă da pacea Duhului Meu, este necesar să duc război și să înlătur orice rău. (33, 32-33)

26. Oamenii vor ajunge la capătul propriului lor drum și se vor întoarce pe același drum, culegând roadele a tot ceea ce au semănat — singura cale prin care se naște pocăința în inimile lor. Căci cine nu-și recunoaște greșelile, nu poate face nimic pentru a-și îndrepta greșelile.

27. O lume nouă este în pregătire, noile generații vor veni în curând; dar mai întâi trebuie îndepărtați lupii flămânzi, ca să nu prindă oile ca pradă. (46, 65-66)

28. O lepră de natură non-fizică s-a răspândit pe Pământ, roade inimile și distruge credința și virtutea. Acoperiți cu zdrențe sufletești, oamenii își trăiesc viața, crezând că nimeni nu poate descoperi această mizerie, deoarece oamenii nu văd dincolo de ceea ce este materia.

29. Dar se apropie ora conștiinței, este ca și cum ați spune că Ziua

Domnului sau Judecata Sa este la ușă. Atunci, în unii se va ridica rușinea, iar în alții, pocăința.

30. Cei care aud această voce interioară, arzătoare și implacabilă, vor simți în interiorul lor focul care mistuie, care distruge și care purifică. Nici păcatul, nici nimic care nu este pur nu poate rezista acestui foc al judecății. Numai sufletul îi poate rezista, pentru că este înzestrat cu putere divină. De aceea, după ce va trece prin focul conștiinței sale, el va renaște, curățat de greșelile sale. (82, 58-59)

31. Toată durerea provocată de oameni va fi reunită într-un singur potir, care va fi băut de cei care au provocat-o. Iar cei care nu s-au lăsat niciodată zguduiți de durere vor tremura atunci în sufletul și trupul lor. (141, 73)

32. Este necesar ca, pentru o scurtă perioadă, cerul să se închidă pentru toți și să se deschidă din nou abia când un singur strigăt se va ridica de pe pământ, pentru că se va recunoaște că Tatăl tuturor ființelor este unul singur.

33. Adevărat vă spun că voi supune această lume fratricidă și egoistă judecății și o voi purifica până când voi vedea iubirea și lumina ridicându-se din ea. Chiar și celor care astăzi își conduc popoarele spre pieire, care în prezent seamănă și răspândesc toate viciile, care și-au creat împărăția nedreptăților, le voi da sarcina, ca răscumpărare, să combată ispitele, să înlăture corupția și să smulgă din rădăcini pomul răului. (151, 14 + 69)

34. Omul și-a deviat calea evoluției prin exercitarea liberului său arbitru, până când a uitat din cine a provenit; și a ajuns în punctul în care virtutea, iubirea, binele, pacea, fraternitatea îi par străine naturii sale esențiale, iar egoismul, viciul și păcatul le consideră ca fiind cele mai naturale și permise.

35. Noul Sodom se află pe tot pământul, și este necesară o nouă curățire. Sămânța bună va fi salvată, și din ea se va forma o nouă umanitate. Pe câmpurile fertile, udate cu lacrimi de pocăință, va cădea sămânța Mea, care va încolți în inimile generațiilor viitoare, care Îi vor oferi Domnului lor o formă superioară de venerație. (161, 21-22)

36. Voi permite ca mâna omului să aducă distrugere, moarte și război, dar numai până la o anumită limită. Nedreptatea, depravarea, orbirea și setea de putere a oamenilor nu vor putea depăși această limită.

37. Atunci va veni secera Mea și va tăia cu înțelepciune ceea ce voința Mea hotărăște. Căci secera Mea este plină de viață, iubire și dreptate adevărată. Dar tu, poporule, veghează și roagă-te! (345, 91)

38. Odinioară, pământul era o vale a lacrimilor, în prezent este o vale a sângelui. Ce va fi mâine? Un câmp de luptă cu ruine fumegânde, peste care a trecut focul judecății, care a mistuit păcatul și a doborât mândria

oamenilor lipsiți de iubire, pentru că și-au neglijat sufletul.

39. La fel, din templul înțelepciunii vor fi alungați negustorii științei, pentru că au făcut uzură cu lumina, pentru că au pângărit adevărul. (315, 61-62)

40. Pline de mândrie, marile națiuni se ridică, se laudă cu puterea lor, amenință lumea cu armele lor, sunt mândre de inteligența și știința lor, fără să fie conștiente de fragilitatea lumii false pe care au creat-o; căci o ușoară suflare a dreptății Mele va fi de ajuns pentru ca această lume artificială să dispară.

41. Dar va fi chiar mâna omului cea care îi va distruge propria operă; va fi mintea lui cea care va inventa modul de a distruge ceea ce a creat mai înainte.

42. Voi avea grijă ca numai acele opere umane care au adus omului roade bune să dăinuie, pentru ca ele să fie folosite în continuare spre binele generațiilor viitoare. Dar tot ceea ce servește unui scop vătămător sau egoist va fi distrus în focul judecății Mele neîndurătoare.

43. Pe ruinele unei lumi create și distruse de o umanitate materialistă se va ridica o lume nouă, ale cărei temelii vor fi experiența și care va avea ca scop ideal dezvoltarea spirituală ascendentă. (315, 55-56)

Războaie apocaliptice, epidemii, calamități și distrugeri

44. Trăiți în vremuri de teamă, în care oamenii se purifică, golindu-și paharul suferinței până la ultima picătură. Dar cei care au cercetat profețiile știau deja că se apropia momentul în care vor izbucni războaie peste tot, deoarece națiunile nu se înțeleg între ele.

45. Încă nu s-au manifestat bolile și epidemiile necunoscute printre oameni, care îi vor deruta pe oamenii de știință. Dar când durerea va atinge apogeul în rândul oamenilor, aceștia vor mai avea încă puterea să strige: „Pedeapsa lui Dumnezeu!” Dar Eu nu pedepsesc, voi, oameni , sunteți cei care vă pedepsiți pe voi înșivă atunci când vă abateți de la legile care vă guvernează sufletul și trupul.

46. Cine a dezlănțuit și a provocat forțele naturii, dacă nu neînțelepciunea omului? Cine s-a împotrivit legilor Mele? Aroganța oamenilor de știință! Dar, adevărat vă spun, această durere va servi la smulgerea cu rădăcină a buruienilor care au crescut în inima omului.

47. Câmpurile se vor acoperi de cadavre, chiar și cei nevinovați vor pieri. Unii vor muri prin foc, alții prin foame, iar alții prin război. Pământul se va cutremura, forțele naturii se vor pune în mișcare, munții își vor vărsa lava, iar mările se vor învolbura.

48. Voi permite oamenilor să-și ducă depravarea până la limita pe care le-o permite liberul lor arbitru, pentru ca ei — îngroziți de propria lor faptă — să simtă în sufletul lor o adevărată pocăință. (35, 22-26)

49. Copacul cunoașterii va fi zguduit de furia uraganului și își va împrăștia

roadele asupra omenirii. Dar cine a dezlegat lanțurile acelor elemente, dacă nu omul?

50. Este adevărat că și primii oameni au cunoscut durerea pentru a se trezi la realitate, pentru a fi treziți la lumina conștiinței și pentru a se conforma unei legi. Dar omul dezvoltat, conștient și cultivat al acestui timp — cum îndrăznește să pângărească Arborele Vieții? (288, 28)

51. În lume vor izbucni epidemii, iar o mare parte a umanității va pieri din cauza lor. Vor fi boli necunoscute și rare, față de care știința va fi neputincioasă.

52. Întreaga lume va fi eliberată de buruieni. Judecata Mea va elimina egoismul, ura, setea insațiabilă de putere. Vor apărea fenomene naturale de amploare.

53. Națiunile vor fi devastate și întregi regiuni vor dispărea. Acesta va fi un semnal de alarmă pentru inimile voastre. (206, 22 24)

Natură și catastrofe naturale

54. Omenire, dacă ai fi folosit tot ceea ce ai folosit pentru a purta războaie sângeroase pentru a realiza opere umanitare, existența ta ar fi plină de binecuvântările Tatălui. Dar omul a folosit bogățiile pe care le-a acumulat pentru a semăna distrugere, durere și moarte.

55. Aceasta nu poate fi adevărata viață pe care ar trebui să o ducă cei care sunt frați și copii ai lui Dumnezeu. Acest mod de a trăi nu este în armonie cu Legea pe care Eu am scris-o în sufletul vostru.

56. Pentru a vă face conștienți de rătăcirea în care trăiți, vulcanii vor erupe, focul va țâșni din pământ pentru a distruge „buruienile". Vânturile se vor dezlănțui, pământul se va cutremura, iar potopurile de apă vor devasta întregi regiuni și națiuni.

57. În acest fel, regnurile naturii își vor exprima nemulțumirea față de om. Ele au rupt legăturile cu el, deoarece omul a distrus una după alta legăturile de prietenie și fraternitate care îl uneau cu natura care îl înconjoară. (164, 40-42)

58. Multe nenorociri vor veni asupra omenirii; în natură vor avea loc revoluții, elementele își vor rupe lanțurile: focul va devasta întregi regiuni, apele râurilor vor ieși din matcă, mările vor suferi schimbări.

59. Vor fi regiuni care vor rămâne îngropate sub masele de apă, iar noi țări vor apărea. Multe creaturi își vor pierde viața, și chiar și ființele care stau mai jos decât omul vor pieri. (11, 77)

60. Forțele naturii așteaptă doar momentul potrivit pentru a năvăli asupra lumii și a curăța și purifica pământul. Cu cât o națiune este mai păcătoasă și mai arogantă, cu atât mai aspru va fi judecata Mea asupra ei.

61. Inima acestei omeniri este dură și surdă. Va fi necesar ca potirul suferinței să vină asupra ei, pentru ca ea să audă vocea conștiinței, vocea Legii și a Justiției Divine. Totul

se va întâmpla pentru mântuirea și viața veșnică a sufletului. Pe el îl caut Eu. (138, 78 79)

62. Potopul acela care a curățat pământul de necurățiile omenești și focul care a căzut asupra Sodomei vi le sunt cunoscute astăzi ca legende. Cu toate acestea, veți trăi și în acest timp cum va fi zguduită omenirea, când pământul se va cutremura sub puterea aerului, a apei și a focului. Dar Eu vă trimit din nou o arcă, care este Legea Mea, pentru ca cel care o va păși să se salveze.

63. Nu toți cei care vor spune „Tată, Tată" în ceasul încercării Mă vor iubi, ci aceia care își manifestă mereu iubirea Mea față de aproapele lor. Aceștia vor fi mântuiți. (57, 61-62)

64. Va veni un nou potop, care va curăța pământul de corupția umană. El va răsturna altarele zeilor falși, va distruge piatră cu piatră temeliile acelui turn al orgoliului și al impietății și va șterge orice învățătură falsă și orice filosofie greșită.

65. Dar acest potop nu va consta doar din apă, ca odinioară; căci mâna omului a dezlănțuit toate elementele împotriva sa, atât cele vizibile, cât și cele invizibile d . El își pronunță singur sentința, se pedepsește și se judecă singur. (65, 31)

66. Regnurile naturii vor striga după dreptate, iar când vor fi dezlănțuite, vor face ca părți din suprafața pământului să dispară și să se transforme în mare, iar mările să dispară și în locul lor să apară uscatul.

67. Vulcanii vor erupe pentru a vesti timpul judecății, iar întreaga natură va intra într-o mișcare violentă și va fi zguduită.

68. Rugați-vă să vă comportați ca niște buni discipoli, căci acesta va fi momentul potrivit în care învățătura spirituală trinitar-mariană se va răspândi în inimile oamenilor. (60, 40-41)

69. Trei sferturi din suprafața Pământului vor dispărea, și doar o parte va rămâne pentru a fi refugiu pentru cei care vor supraviețui haosului. Veți fi martori la împlinirea multor profeții. (238, 24)

70. Nu vă înșelați; căci înainte ca „al șaselea sigiliu" să se încheie, vor avea loc evenimente mari: stelele vor da semne semnificative, națiunile pământului vor geme, iar trei părți din această planetă vor dispărea și va rămâne doar una, pe care sămânța Duhului Sfânt va încolți ca o viață nouă.

71. Omenirea va începe atunci o nouă existență, unită într-o singură învățătură, o singură limbă și o singură legătură de pace și fraternitate. (250, 53)

72. Vă vorbesc despre durerea pe care o meritați, pe care o sporiți tot mai mult și care, când va veni ceasul, va da pe dinafară.

73. Niciodată nu le-aș oferi copiilor Mei un astfel de pahar; dar, în dreptatea Mea, pot totuși să permit ca voi să culegeți rodul răutății, mândriei și nechibzuinței voastre,

pentru ca voi să vă întoarceți la Mine cu pocăință.

74. Oamenii Mi-au provocat puterea și dreptatea Mea atunci când, cu știința lor, au pângărit templul naturii, în care totul este armonie, iar judecata lor va fi acum nemiloasă.

75. Forțele elementare vor fi dezlănțuite, cosmosul va fi zguduit, iar pământul va tremura. Atunci va fi groază în oameni și vor dori să fugă, dar nu va fi scăpare. Vor dori să stăpânească forțele dezlănțuite și nu vor putea. Căci se vor simți vinovați și, regretând prea târziu îndrăzneala și nebunia lor, vor căuta moartea pentru a scăpa de pedeapsă. (238, 15-17)

76. Dacă oamenii și-ar cunoaște darurile spirituale — câte suferințe și-ar ușura! Dar au preferat să rămână orbi sau leneși, în timp ce lasă să vină asupra lor vremuri de mare durere.

77. Învățătura Mea trebuie să vă lumineze, pentru ca voi să vă scutiți de acele mari suferințe care au fost anunțate omenirii prin profeții din vremurile trecute.

78. Numai prin îmbunătățirea vieții voastre puteți găsi acea putere sau capacitate de a vă elibera de efectele elementelor dezlănțuite. Căci nu doar credința sau rugăciunea sunt armele care vă dau victoria asupra loviturilor sorții și adversităților vieții: acea credință și acea rugăciune trebuie să fie însoțite de o viață virtuoasă, curată și bună. (280, 14-15, 17)

79. În curând va începe o perioadă de mari evenimente pentru lume. Pământul se va cutremura, iar Soarele va trimite asupra acestei lumi raze arzătoare care îi vor pârli suprafața. Continentele vor fi lovite de durere de la un pol la altul, întregul glob va fi purificat și nu va exista nicio ființă care să nu simtă asprimea și ispășirea.

80. Dar după acest mare haos, națiunile își vor recăpăta liniștea, iar forțele naturii se vor potoli. După acea „noapte de furtună” în care trăiește această lume, va apărea curcubeul păcii, și totul își va regăsi legile, ordinea și armonia.

81. Veți vedea din nou cerul senin și câmpurile roditoare. Cursurile de apă vor fi din nou limpezi, iar marea va fi liniștită. Vor fi fructe în copaci și flori în pajiști, iar recoltele vor fi abundente. Omul, purificat și sănătos, se va simți din nou demn și va vedea calea spre înălțarea sa și întoarcerea la Mine netezită.

82. Fiecare va fi curat și purificat din temelii, pentru a fi demn să trăiască Noua Eră care vine. Căci Eu trebuie să întemeiez noua umanitate pe fundamente solide. (351, 66-69)

Dreptatea iubirii și mila lui Dumnezeu

83. Se apropie ora în care Judecata se va face simțită pe deplin în lume. Fiecare faptă, fiecare cuvânt și fiecare gând vor fi judecate. De la cei puternici ai pământului, care guvernează popoarele, până la cei

mai mici — toți vor fi cântăriți pe balanța Mea divină.

84. Dar nu confundați dreptatea cu răzbunarea, nici repararea cu pedeapsa. Căci Eu vă permit doar să culegeți roadele semințelor voastre și să le mâncați, pentru ca, după gustul și efectul lor, să recunoașteți dacă sunt bune sau dăunătoare, dacă ați semănat bine sau rău.

85. Sângele nevinovat vărsat prin faptele rele ale oamenilor, durerea și lacrimile văduvelor și orfanilor, ale celui proscris, care suferă de mizerie și foame — toate acestea strigă după dreptate, iar dreptatea Mea desăvârșită și iubitoare, dar neîndurătoare, se va abate asupra tuturor. (239, 21-23)

86. Dreptatea Mea va veni asupra fiecărei creaturi și va atinge fiecare ființă umană, așa cum Îngerul Domnului a venit asupra Egiptului și a executat judecata Mea, în care s-au mântuit doar cei care își marcaseră ușa cu sângele unui miel.

87. Adevărat vă spun că, în acest timp, va fi mântuit oricine veghează și are credință în Cuvântul și în promisiunile Mântuitorului, Mielul Divin care s-a jertfit pentru a vă învăța să vă rugați și pentru a îndeplini cu iubire desăvârșită sarcinile drumului vostru de ispășire, deoarece sângele Meu vă va proteja ca o mantie de iubire. Dar cine nu veghează, cine nu crede sau cine blasfemiază, acela va fi pedepsit, pentru a se trezi din letargia sa. (76, 6-7)

88. Când din adâncul inimilor oamenilor se va ridica strigătul de ajutor către Mine, care Îmi spune: „Tatăl nostru, Mântuitorul nostru, vino la noi, pierim”, atunci îi voi face să simtă prezența Mea, le voi revela mila Mea infinită și le-o voi dovedi încă o dată. (294, 40)

89. Cursul obișnuit al vieții voastre va fi brusc biciuit de furtuni puternice. Dar după aceea, în infinit va străluci lumina unei stele, ale cărei raze vor dărui pacea, lumina și liniștea de care spiritul încarnat are nevoie pentru a medita asupra eternității. (87, 52)

Efectul judecății

90. Când va părea că totul s-a sfârșit pentru om, că moartea a învins sau că răul triumfă, ființele se vor ridica din întuneric spre lumină. Din moarte vor învia spre viața adevărată, iar din abisul pierzării se vor ridica pentru a urma Legea veșnică a lui Dumnezeu.

91. Nu toți vor cunoaște abisul; căci unii s-au străduit să se țină departe de acel război al pasiunilor, al ambiției și al urii și au trăit doar la marginea noului Sodom; iar alții, care au păcătuit mult, se vor opri la timp și, prin pocăința lor timpurie și înnoirea completă, își vor scuti multe lacrimi și multă durere. (174, 53-54)

92. Din întreaga structură morală și materială a umanității „nu va rămâne piatră pe piatră”. Căci pentru ca pe acest pământ să apară „omul nou”, este indispensabil ca

fiecare pată de rușine să fie ștersă, fiecare păcat să fie îndepărtat și să rămână doar ceea ce conține sământă bună.

93. Strălucirea luminii prezenței Mele și a dreptății Mele va fi percepută pe întreg globul, și în fața acelei lumini, idolii se vor prăbuși , tradițiile obișnuite vor cădea în uitare, iar riturile sterile vor fi abandonate. (292, 33-34)

94. O singură ușă va rămâne deschisă pentru mântuirea omului: cea a spiritualizării. Cine vrea să se mântuiască va trebui să renunțe la mândria sa, la falsa sa măreție, la pasiunile sale joase, la egoismul său.

95. Foarte amar va fi paharul pe care oamenii vor trebui să-l bea în marea bătălie. Totuși, vă spun: Fericiți cei care beau din acel pahar și apoi părăsesc pământul ca ființe purificate. Căci atunci când se vor întoarce în această lume în alte trupuri, mesajul lor va fi pătruns de lumină, de pace și de înțelepciune. (289, 60-61)

96. Încă nu au sosit „ultimele bătălii" cu amărăciunile lor și „ultimele furtuni". Încă nu s-a întâmplat ca toate forțele să se agite și atomii să se învârtă într-un haos, pentru ca după toate acestea să se instaleze o letargie, o epuizare, o tristețe și o dezgustare care să trezească aparența morții.

97. Dar aceasta va fi ora în care, în sufletele spirituale devenite sensibile, se va auzi ecoul vibrând al unei trâmbițe, care vă anunță din Lumea de Dincolo că, printre oamenii de bună voință, se apropie Împărăția Vieții și a Păcii.

98. La acel sunet, „morții vor învia" și vor vărsa lacrimi de pocăință, iar Tatăl îi va primi ca pe „fiii pierduți", obosiți de lunga călătorie și epuizați de marea luptă, și le va sigila sufletul cu sărutul iubirii.

99. Din acea „zi" încolo, omul va detesta războiul. El va alunga ura și ranchiuna din inima sa, va alunga păcatul și va începe o viață de ispășire și de reconstrucție. Mulți se vor simți inspirați de o lumină pe care înainte nu o vedeau și vor porni să creeze o lume a păcii.

100. Acesta va fi doar începutul timpului harului, al epocii păcii.

101. Epoca de piatră este deja de mult apusă. Epoca științei va trece și ea, iar apoi va înflori printre oameni epoca spiritului.

102. Izvorul vieții va dezvălui mari taine, pentru ca oamenii să construiască o lume puternică în știința binelui, în dreptate și în iubire. (235, 79-83)

XIII Transformarea și desăvârșirea lumii și a creației

Capitolul 56 – Victoria și recunoașterea operei spirituale a lui Hristos

Răspândirea învățăturii spirituale prin trimișii lui Dumnezeu

1. Legea Mea va fi în acest timp Arca mântuirii. În adevăr vă spun: Când apele potopului de răutăți, de dureri și de mizerie se vor dezlănțui, oamenii altor națiuni vor veni în lungi coloane în această țară, atrași de spiritualitatea, ospitalitatea și pacea ei; și când vor fi cunoscut această revelație și vor crede în ceea ce am spus la noua mea venire ca Duh Sfânt, îi voi numi și pe ei „israeliți după Duh".

2. Printre aceste mulțimi se vor afla mesagerii Mei, pe care îi voi trimite înapoi la popoarele lor, pentru a le aduce fraților lor mesajul divin al Cuvântului Meu.

3. Dar nu toți vor veni la această națiune pentru a cunoaște învățătura pe care v-am adus-o, căci mulți o vor primi spiritual. (10, 22)

4. Voi toți veți primi pacea pe care o meritați; dar Eu vă promit vremuri mai bune.

5. După purificarea care trebuie să aibă loc pe pământ, vor apărea oameni trimiși de Mine, suflete virtuoase cu misiuni mari, pentru a crea familia umanității ascultătoare.

6. Vor mai trece încă patru generații după a voastră până când învățătura Mea se va răspândi pe tot globul și va culege fructe frumoase. (310, 50)

Lupta pentru recunoașterea noului cuvânt

7. Astăzi, o mică turmă Mă înconjoară, dar mâine vor fi mulțimi imense de oameni care se vor aduna în jurul Meu. Printre ei vor veni fariseii, fățarnicii, care vor căuta erori în învățătura Mea, pentru a ațâța opinia marilor mase împotriva operei Mele. Ei nu știu că — înainte să-Mi cerceteze opera — ei înșiși vor fi demascați. (66, 61)

8. Pe atunci, trei judecători M-au judecat: Ana, Pilat și Irod, iar poporul a executat sentința asupra Mea. Acum vă spun că mulți sunt judecătorii Mei, și și mai mare este numărul celor care Îmi vor provoca durere în acest timp.

9. Dar cu cât oamenii vor detesta mai mult Legea și învățătura Mea – când acestea vor fi cel mai mult persecutate și respinse, cu atât mai tare se va auzi glasul celor credincioși, căci nu se va întâmpla același lucru ca în „A doua epocă"; acum nu voi fi singur. (94, 67)

10. Va exista o scurtă perioadă în care Cuvântul Meu dat în acest timp va părea că a dispărut de pe fața pământului.

11. Atunci oamenii se vor apuca să inventeze învățături spirituale, să propovăduiască legi și porunci noi. Se vor numi maeștri, apostoli, profeți și trimiși ai lui Dumnezeu, iar Eu îi voi lăsa să vorbească și să semene o vreme. Îi voi lăsa să-și cultive sămânța, pentru ca, atunci când vor culege rodul, să afle ce au semănat.

12. Timpul și forțele naturii vor trece peste semănăturile lor, iar pașii lor vor fi ca o judecată pentru

fiecare dintre acești copii ai oamenilor.

13. Este necesar ca lumea să cunoască înșelăciunea, pentru a putea recunoaște adevărul. Atunci, adevărul și esența vieții pe care v-am transmis-o în acest timp vor renaște printre oameni în toată puritatea și spiritualitatea lor. (106, 9-10)

Puterea învățăturii Duhului Sfânt

14. O nouă eră a început pentru omenire; este era Luminii, a cărei prezență va reprezenta un punct culminant pe calea spirituală a tuturor oamenilor, pentru ca aceștia să se trezească, să reflecteze, să se elibereze de povara grea a tradițiilor, a fanatismului și a erorilor lor, pentru a se înălța apoi către o viață nouă.

15. Unii mai devreme, alții mai târziu, astfel, treptat, toate religiile și sectele vor ajunge la templul invizibil, la templul Duhului Sfânt, care este prezent în opera Mea, de neclintit ca un stâlp care se înalță spre infinit, așteptând oamenii tuturor popoarelor și neamurilor.

16. Când toți vor fi intrat în interiorul sanctuarului Meu pentru a se ruga și a se cufunda în meditație, unii ca și ceilalți vor ajunge la aceeași cunoaștere a adevărului Meu. De aceea, odată ce acest punct culminant al călătoriei va fi atins, toți se vor înălța uniți în aceeași lege și își vor venera Tatăl în același mod. (12, 94-96)

17. Împreună cu poporul pe care îl formez și pe care l-am smuls din întuneric și din ignoranță, voi împlini profețiile date în vremurile trecute, iar în fața dovezilor și minunilor Mele, lumea va tremura, iar teologii și exegeții profețiilor își vor arde cărțile și se vor pregăti interior pentru a studia această revelație. Oamenii cu titluri, oamenii de știință, oamenii cu sceptru și coroană se vor opri pentru a asculta învățătura Mea, și mulți vor spune: „Hristos, Mântuitorul, S-a întors!” (84, 60)

18. Adevărat vă spun că Cuvântul Meu va transforma caracterul lumii voastre actuale și al întregii voastre vieți.

19. Pentru oamenii din zilele noastre, lumea și plăcerile ei sunt sensul vieții lor. Dar în curând vor prețui sufletul mai mult decât trupul și trupul mai mult decât îmbrăcămintea, și în loc să alerge după gloriile lumești, vor căuta nemurirea sufletului.

20. La început va exista fanatism în numele spiritualității, căutarea acesteia va fi dusă la extrem; dar apoi inimile se vor liniști, iar spiritualizarea va înflori plină de adevăr și sinceritate. (82, 30-31)

21. Învățătura Mea va provoca mari revoluții în lume, vor avea loc mari schimbări în obiceiuri și idei, și chiar și în natură vor apărea schimbări. Toate acestea vor marca începutul unei noi ere pentru omenire, iar sufletele pe care le voi trimite în curând pe Pământ vor vorbi despre

toate aceste profeții. Ele vor explica Cuvântul Meu și vor descrie lucrările, pentru a contribui la restaurarea și dezvoltarea ascendentă a acestei lumi. (152, 71)

22. Un „cântec nou" va izvorî din sufletul tuturor celor care nu M-au putut vedea și care, în cele din urmă, M-au văzut totuși, pentru că M-au căutat în ciuda imperfecțiunilor lor; și voi știți bine că cine Mă caută, Mă găsește întotdeauna.

23. Cât despre cei care M-au negat, care M-au evitat, care au tăinuit Numele Meu, care nu vor să recunoască prezența Mea, aceștia vor primi pe calea lor acele încercări care le vor deschide ochii și îi vor face să vadă, de asemenea, adevărul. (292, 35-36)

24. Ca un torent care mătură totul în calea sa, așa va fi valul pe care îl vor forma mulțimile de oameni spiritualiști — un val pe care nimeni nu-l va putea opri, deoarece forța sa va fi de neînvins. Iar cel care va dori să se pună în calea lui ca un obstacol va fi luat de curent.

25. Cine pe pământ ar putea avea puterea de a opri evoluția sufletelor sau împlinirea hotărârilor lui Dumnezeu? Nimeni. Singura Ființă cu putere și dreptate absolută este Tatăl vostru, și El a hotărât ca fiecare suflet să avanseze spre desăvârșire.

26. Dacă legile Mele divine au fost nesocotite de oameni pentru o scurtă perioadă, Eu voi avea grijă ca vocea Mea să fie auzită ca sunetul unui clopot puternic chiar și de cei morți pentru viața spirituală. (256, 40-42)

27. Când omenirea va cunoaște învățătura Mea și îi va înțelege sensul, își va pune încrederea în ea și se va întări în credința că aceasta este calea sigură, călăuza pentru orice om care dorește să trăiască în dreptate ă, în iubire și în respect față de aproapele său.

28. Când această învățătură va prinde rădăcini în inimile oamenilor, ea va lumina viața de familie, întărind părinții în virtute, căsătoriile în fidelitate, copiii în ascultare, iar pe învățători îi va umple de înțelepciune. Ea îi va face pe conducători mai mărinimoși și îi va inspira pe judecători să exercite adevărata dreptate. Oamenii de știință se vor simți iluminați, iar această lumină le va dezvălui mari taine pentru binele umanității și pentru dezvoltarea ei spirituală. În acest fel va începe o nouă eră de pace și progres. (349, 35)

Cunoașterea revenirii lui Hristos în întreaga lume

29. Când omul se va fi scufundat în adâncurile prăpastiei și, epuizat de lupte și suferințe, nu va mai avea nici măcar puterea să se salveze pe sine însuși, va trăi cu uimire cum din adâncurile propriei sale slăbiciuni, ale disperării și dezamăgirii sale izvorăște o forță necunoscută, care provine din spirit. Când va conștientiza că a sosit ceasul eliberării sale, își va întinde aripile și

se va înălța deasupra ruinelor unei lumi a deșertăciunilor, a egoismului și a minciunii și va spune: „Iată-l pe Isus, Cel disprețuit. El trăiește. În zadar am căutat să-L omorâm la fiecare pas și în fiecare zi. El trăiește și vine să ne salveze și să ne dăruiască toată iubirea Sa." (154, 54)

30. Adevărat vă spun că, dacă odinioară chiar și regii se mirau de sărăcia în care M-am născut, tot așa se va mira lumea în acest timp, când va afla despre modul neînsemnat pe care l-am ales pentru a vă aduce Cuvântul Meu. (307, 52)

31. În prezent, omenirea se află în faza de pregătire. Dreptatea Mea este cea care lucrează în ea, fără ca oamenii să-și dea seama încă. Căci, în mândria lor, în materialismul lor arogant, ei atribuie întâmplării toate evenimentele vieții lor, care sunt inevitabile pentru ei.

32. Dar în curând chemarea Mea va ajunge la inimile lor, și atunci se vor apropia de Mine cu pocăință și Mă vor ruga să le iert aroganța și greșelile lor.

33. Aceasta va fi ora crucii pentru sufletul omului, în care el va trăi pentru scurt timp un gol absolut după marile sale dezamăgiri, când va constata falsitatea aroganței sale, efemeritatea puterii sale, eronarea ideologiilor sale.

34. Dar această stare de confuzie nu va dura mult, pentru că atunci vor apărea mesagerii Mei și vor răspândi noul Meu mesaj.

35. La fel ca în vremurile trecute, când mesagerii învățăturii Mele au plecat din Est și au dus cunoașterea Cuvântului Meu în Vest , tot așa lumea va vedea din nou, în acest timp, pe mesagerii Mei aducând lumina acestui mesaj popoarelor și caselor.

36. Oare va părea ciudat oamenilor că acum lumina merge de la vest spre est? Oare din această cauză nu vor recunoaște mesajul pe care mesagerii Mei îl aduc în numele Meu? (334, 42-45)

37. Există rase întregi care nu Mă recunosc, există popoare care se îndepărtează cu încăpățânare de legile Mele, care nu vor să cunoască învățătura Mea, care i se opun pentru că o consideră depășită.

38. Cei care nu M-au înțeles sunt cei care insistă asupra libertăților pământești. Sunt și cei care adesea fac binele din propriul interes și nu din generozitate.

39. Dar fiecărui popor și fiecărei rase le sunt destinate dreptatea și încercările Mele, iar acestea se abat asupra lor zi de zi, pentru a le face în cele din urmă inimile și sufletele roditoare, ca și cum ar fi câmpuri arabile, și pentru a depune în ele, după ce au fost prelucrate, sămânța, sămânța veșnică a iubirii, a dreptății și a luminii Mele.

40. Acele popoare vor vorbi despre Mine cu dragoste, acele rase își vor pune atunci speranța în Mine, iar în sufletele tuturor popoarelor acestei umanități vor răsuna cântece de bucurie, coruri de laudă și de iubire

pentru singurul Domn al tuturor oamenilor. (328, 12)

Capitolul 57 – Pocăință și schimbare în toate domeniile

Cunoștințe noi și mai profunde

1. Se apropie vremea în care revelațiile spirituale le vor dezvălui oamenilor calea luminoasă, pentru ca aceștia să cunoască tainele ascunse în sânul Creației.

2. Lumina Spiritului Meu vă va dezvălui modul în care se dobândește adevărata știință, care îi permite omului să fie recunoscut de creaturile care îl înconjoară și de forțele naturii Creației și să obțină ascultarea, prin care se împlinește voința Mea ca omul să-și supună pământul. Dar acest lucru se va întâmpla abia atunci când sufletul omului, luminat de Spirit, își va impune puterea și lumina asupra slăbiciunilor trupului. (22, 19)

3. Ziua în care oamenii vor înțelege semnificația sufletului este deja aproape, căci mulți dintre cei care se consideră credincioși nu cred, iar alții, care cred că văd, nu văd. Dar odată ce vor înțelege adevărul, vor recunoaște că ar fi copilăresc, nedrept și irațional să hrănească în continuare cu roadele lumii o ființă e ă, care aparține unei alte vieți.

4. Atunci vor căuta Lumina în religii și, în neliniștea sufletului lor și în dorința lor chinuitoare de a găsi Adevărul, vor elimina falsitatea învățăturilor și vor eradică tot ceea ce este superficial și exterior, pe care îl găsesc în diversele culte, până când vor descoperi esența divină. (103, 42)

5. Omenirea se va sătura cu siguranță să mai semene ură, violență și egoism. Fiecare sământă de ură pe care o seamănă se va înmulți într-un asemenea mod încât puterile lor nu vor fi suficiente pentru a-și culege recolta.

6. Acest rezultat neprevăzut și care depășește puterea lor umană îi va opri în cursa lor uluitoare și nebunească. După aceea, voi face o minune în toate inimile, făcând să înflorească iubirea de aproapele acolo unde nu era decât egoism.

7. Oamenii Îmi vor recunoaște din nou toată desăvârșirea, atotștiința și dreptatea supremă. Își vor aminti că Iisus a spus: „Nici o frunză nu se mișcă din copac fără voia Tatălui.” Căci astăzi, în opinia lumii, frunzele copacului, ființele vii și stelele se mișcă întâmplător. (71, 30)

8. Când vocea Mea se va face auzită în mod spiritual în rândul omenirii, oamenii vor simți o vibrație care a existat întotdeauna în ei, deși nu s-a putut manifesta în libertate. Va fi Spiritul care — încurajat de vocea Domnului său — se va ridica și va răspunde la chemarea Mea.

9. Atunci va începe o nouă eră pe Pământ, pentru că nu veți mai privi viața de jos, ci o veți privi, o veți recunoaște și vă veți bucura de ea din înălțimile înălțării voastre sufletești. (321, 38-39)

10. Abia când nu mai este mintea cea care îndeamnă spiritul la observare și aprofundare în știință, ci spiritul cel care înalță și călăuzește mintea, omul va descoperi ceea ce îi pare în prezent de neînțeles și care este totuși destinat să-i fie revelat, de îndată ce își va spiritualiza inteligența. (295, 37)

11. V-am spus că va veni momentul în care Lumina va apărea în toate locurile, în toate țările, pe toate continentele. Această Lumină va străluci în funcție de pregătirea spirituală a omului. Dar prin ea se va forma o concepție nouă și mai corectă despre Creație, o nouă noțiune de spiritualitate. În acest fel va începe o nouă etapă a dezvoltării spirituale și sufletești. (200, 41)

12. Când oamenii vor ajunge să gândească universal în iubire, fiecare va căuta să se desăvârșească, să-i înțeleagă mai bine pe ceilalți și să-i slujească. Orice teamă de pedeapsă va fi de prisos, omul va respecta legile nu din teamă, ci din convingere. Abia atunci omenirea se va fi dezvoltat sufletește și intelectual. (291, 25)

13. Când această sămânță a mea va fi încolțit în inimile popoarelor care alcătuiesc umanitatea, va avea loc o schimbare absolută în viața oamenilor. Cât de mare va fi diferența pe care o vor arăta atât în viața lor umană, cât și în venerarea spirituală a lui Dumnezeu, dacă se face comparația între modul de a trăi, de a crede, de a se închina, de a „lupta” și de a gândi al oamenilor din vremurile trecute și al celor care trăiesc spiritualitatea.

14. Din acea epocă a fanatismului, a idolatriei, a materializării și a dogmelor de credință absurde nu va rămâne piatră pe piatră. Toate erorile pe care strămoșii voștri și voi înșivă le-ați lăsat moștenire generațiilor viitoare vor fi eliminate. Tot ceea ce nu poartă în sine esența binelui și a adevărului nu va dăinui. Dar tot ce este bun din ceea ce ați moștenit, ei vor păstra.

15. Această învățătură, prezentată într-o formă mai spirituală decât în vremurile trecute, va trebui să lupte printre oameni, popoare, biserici și secte pentru a se impune și a prinde rădăcini. Însă, de îndată ce scurta perioadă de confuzie va trece, pacea va veni la oameni, iar aceștia se vor bucura când vor desluși din cuvintele Mele sensul pe care l-au purtat întotdeauna în ele.

16. Concepțiile despre divinitatea Mea, despre viața spirituală și despre scopul existenței voastre vor fi îndreptate pe calea cea bună, deoarece fiecare om va fi un bun interpret al tuturor lucrurilor care v-au fost spuse de Maestrul vostru, de mesagerii și profeții Săi, prin parabole și simboluri.

17. Acel mod de exprimare a fost înțeles de oameni doar parțial. Era învățătura care le era destinată, corespunzând capacității lor spirituale și intelectuale în creștere. Dar, deoarece voiau să știe totul imediat, s-au încurcat în tot mai multe contradicții și concepții

greșite, pentru că au dat interpretări materiale a ceea ce putea fi interpretat doar în mod spiritual. (329, 22-26)

Luminarea prin oameni trimiși de Dumnezeu

18. V-am promis că vă voi trimite spirite de mare lumină, care vor trăi printre voi. Acestea așteaptă doar momentul potrivit pentru a se apropia de Pământ, a se încarnă și a îndeplini o mare misiune de restaurare.

19. Când acele ființe spirituale vor trăi în această lume — ce va trebui să le învățați? Adevărat, vă spun: nimic! Căci ele vor veni să învețe, nu să învețe.

20. Veți fi uimiți să-i auziți vorbind despre lucruri profunde încă din copilărie, să-i vedeți purtând discuții cu oameni de știință și teologi, uimindu-i pe adulți prin experiența lor și îndemnând copiii și tinerii să urmeze calea cea dreaptă.

21. Fericită este casa care primește în sânul ei una dintre aceste ființe spirituale. Cât de grele vor fi poverile ispășirii pe care le vor atrage asupra lor cei care vor căuta să împiedice îndeplinirea misiunii mesagerilor Mei! (238, 30-31)

22. Vă spun încă o dată că nu vă vor lipsi pe lume oameni înzestrați cu o mare lumină, care vă vor lumina calea și vă vor presăra viața cu iubire.

23. Omenirea a avut întotdeauna pe pământ prezența acelor oameni, dar vin vremuri în care se vor naște în lume mari legiuni de spirite înalte de lumină, care vor înlătura lumea falsă pe care ați creat-o, pentru a ridica una nouă, în care se respiră pacea și domnește adevărul.

24. Ei vor avea mult de suferit din cauza răutății oamenilor. Dar aceasta nu este nimic nou, deoarece niciunul dintre mesagerii lui Dumnezeu nu a scăpat de persecuție, batjocură și ostilitate. Ei trebuie să vină pe lume și să locuiască pe ea, deoarece prezența lor pe pământ este necesară.

25. Ei vor veni și vor vorbi cu dragoste inimilor oamenilor. Cuvântul lor, pătruns de dreptatea Tatălui, va lovi aroganța și mândria tuturor celor care au înlocuit haina smereniei sufletului lor cu veșmântul fastuos al vanității, al aroganței, al puterii false și al gloriei false.

26. Aceștia vor fi primii care se vor ridica și vor arăta cu degetul tremurând de mânie spre mesagerii Mei. Dar acest lucru va servi pentru ca slujitorii Mei să poată da, în fiecare încercare la care vor fi supuși, mărturii mari ale adevărului pe care l-au adus în lume.

27. În prezent nu știți pe ce căi ale vieții umane vor apărea ei. Dar vă spun că unii vor apărea în sânul marilor comunități religioase. Aceștia vor lupta pentru unirea și armonia spirituală a tuturor oamenilor.

28. Alții se vor ridica printre oamenii de știință și vor arăta, prin rodul inspirațiilor lor, că adevăratul

scop final al științei este desăvârșirea spirituală a omului — și nu sărăcirea și distrugerea lui.

29. Astfel, în toate domeniile vieții vor ieși la iveală slujitorii Mei, care poartă Legea Mea în inimă și vor confirma prin cuvinte și fapte tot ceea ce v-am spus în acest timp. (255, 43-47)

Transformarea omului

30. Vă vestesc profetic o lume nouă și o umanitate spiritualizată, dar când acest cuvânt va deveni cunoscut, el nu va fi din nou crezut.

31. Generație după generație va trece, mândria oamenilor va dezlănțui furtuni și inundații, epidemii și calamități, iar strigătele de durere ale omenirii vor zgudui spațiul cosmic.

32. Totuși, după toate acestea, noii locuitori ai Pământului vor începe o viață de introspecție și de spiritualizare, folosindu-se de imensa comoară de experiență pe care generațiile trecute le-au lăsat-o moștenire, iar sămânța divină va începe să încolțească.

33. În fiecare suflet există sămânța divină, deoarece el a ieșit din Mine, și așa cum copiii voștri moștenesc trăsăturile sau caracterul părinților lor, tot așa sufletele vor revela în cele din urmă ceea ce au moștenit de la Tatăl lor Ceresc: iubirea. (320, 9-11)

34. După noul potop, curcubeul va străluci ca simbol al păcii și al noului legământ pe care omenirea îl va încheia spiritual cu Domnul său.

35. Trebuie să vă pregătiți pentru o luptă grea, pentru că voi toți va trebui să luptați împotriva balaurului răului, ale cărui arme sunt lăcomia de glorie, ura, puterea pământească, desfrânarea, vanitatea, egoismul, minciuna, idolatria și fanatismul — toate puteri ale răului născute din inima omului, împotriva cărora va trebui să luptați cu mare curaj și credință, până când le veți învinge.

36. Când balaurul pasiunilor voastre va fi ucis de armele voastre de lumină, o lume nouă va apărea în fața ochilor oamenilor — o lume nouă, deși este aceeași; dar va părea mai frumoasă. Căci atunci oamenii o vor folosi pentru bunăstarea și progresul lor, insuflând în toate faptele lor un ideal de spiritualizare.

37. Inimile se vor înnobi, mintea oamenilor va fi luminată, spiritul își va putea mărturisi existența. Tot ce este bun va înflori, tot ce este înălțător va servi ca sămânță pentru faptele omenești. (352, 61-64)

38. Omul a coborât până în abis, iar conștiința l-a însoțit până acolo, așteptând momentul potrivit pentru a fi ascultată. În curând, această voce se va face auzită în lume cu o forță atât de mare, încât voi nu vă puteți imagina încă.

39. Dar aceasta va determina omenirea să se ridice din abisul orgoliului, al materialismului și al păcatului, pentru a se spăla în fluxurile de lacrimi ale pocăinței sale

și a începe să se dezvolte în sus pe calea spiritualizării.

40. Eu voi fi alături de toți copiii Mei, căci Eu sunt Învierea și Viața care îi ridică pe „morți” din mormântul lor.

41. În acea viață pe care o ofer astăzi omenirii, oamenii vor face voia Mea și vor renunța din iubire la libera alegere, convinși că cel care face voia Tatălui nu este nici servitor, nici sclav, ci un adevărat copil al lui Dumnezeu. Atunci veți cunoaște adevărata fericire și pacea desăvârșită, care sunt rodul iubirii și al înțelepciunii. (79, 32)

42. Vă spun că, în această „A Treia Epocă”, chiar dacă vi se pare imposibil, reînnoirea și mântuirea umanității nu vor fi dificile, deoarece opera mântuirii este o operă divină.

43. Iubirea Mea va fi cea care va readuce oamenii pe calea luminii și a adevărului. Iubirea Mea, care pătrunde în taină în fiecare inimă, mângâie fiecare suflet, se manifestă prin fiecare conștiință, va transforma stâncile dure în inimi sensibile, va face din oamenii materialisti ființe spiritualizate și din păcătoșii împietriți oameni ai binelui, ai păcii și ai bunei voințe.

44. Vă vorbesc astfel pentru că nimeni nu cunoaște mai bine decât Eu evoluția sufletului vostru, și știu că omul de astăzi, în ciuda marelui său materialism, a iubirii sale pentru lume și a pasiunilor sale dezvoltate până la cel mai mare păcat, trăiește doar aparent dedat „cărnii” și vieții materiale. Știu că, de îndată ce va simți în sufletul său atingerea iubitoare a iubirii Mele, va veni repede la Mine pentru a se elibera de povara sa și a Mă urma pe calea adevărului, pe care, fără să știe, tânjește atât de mult să o parcurgă. (305, 34-36)

45. Fiți vigilenți și veți fi martori la convertirea celor care M-au renegat, așa cum veți trăi și întoarcerea celor care s-au îndepărtat de calea adevărată.

46. Oamenii de știință care și-au dedicat viața căutării elementelor și forțelor distrugerii se vor întoarce, când vor simți că judecata lor se apropie, pe calea adevărului, pentru a-și dedica ultimele zile reconstrucției morale și materiale a lumii.

47. Alții, care în mândria lor au încercat să-Mi ia locul în sufletele oamenilor, vor coborî de pe tronurile lor pentru a Mă imita cu smerenie. Și chiar și oamenii care odinioară au instigat popoarele și au declanșat războaie își vor recunoaște crimele și se vor strădui cu teamă să aducă pacea între oameni. (108, 39)

48. Când lumina Mea va pătrunde în toate inimile și oamenii care conduc popoarele, cei care îi învață și toți cei care au de îndeplinit cele mai importante sarcini d , se vor lăsa călăuziți și inspirați de acea lumină superioară care este conștiința, atunci vă veți putea încrede unii în alții, atunci vă veți putea încrede în frații voștri, pentru

că lumina Mea va fi în toți, iar în lumina Mea vor domni prezența Mea și dreptatea Mea plină de iubire. (358, 29)

49. Învățătura Mea va fi ascultată din nou de omenire, dar nu pentru că Legea Mea s-a întors la oameni, căci ea a fost întotdeauna scrisă în sufletul lor. Oamenii vor fi cei care se vor întoarce pe calea Legii.

50. Această lume va fi o imagine a fiului risipitor din pilda Mea. Ca și acesta, ea îl va găsi pe Tatăl așteptând-o la locul Lui, pentru a o îmbrățișa cu iubire și a o așeza la masa Lui.

51. Încă nu a sosit ceasul întoarcerii acestei omeniri la Mine, încă i-a mai rămas o parte din moștenirea sa, pe care o va risipi în petreceri și distracții, până când va fi goală, flămândă și bolnavă, pentru a-și ridica atunci privirea spre Tatăl său.

52. Este necesar să se mai acorde câteva „clipe” oamenilor care aleargă după bunurile lumii, pentru ca dezamăgirea lor să fie atunci deplină; pentru ca ei să se convingă în cele din urmă că aurul, puterea, titlurile și plăcerile trupești nu le vor da niciodată pacea și bunăstarea sufletului lor.

53. Se apropie ora examinării de conștiință pentru întreaga omenire. Atunci, cărturarii, teologii, oamenii de știință, conducătorii, bogații și judecătorii se vor întreba care a fost rodul spiritual, moral sau material pe care l-au cules și pe care îl pot da oamenilor să-l mănânce.

54. După acest moment, mulți se vor întoarce la Mine, pentru că vor recunoaște că, în ciuda prestigiului de care s-au bucurat pe pământ, le lipsea ceva pentru a umple golul în care ajunsese sufletul lor, care se poate hrăni doar cu roadele vieții spirituale. (173, 19-20, 57-58)

55. Din oamenii de astăzi, lipsiți de spiritualitate și iubire, voi face să iasă la iveală generațiile pe care le-am profețit de atâtea ori prin Cuvântul Meu. Dar mai întâi voi lucra asupra acestor popoare care astăzi se înșală pe sine, se războiesc și se distrug.

56. Când judecata Mea se va fi împlinit asupra tuturor și buruienile vor fi smulse cu rădăcină, va începe să se nască o nouă umanitate, care nu va mai purta în „sângele” ei sămânța discordiei, a urii sau a invidiei, pentru că „sângele” părinților ei s-a purificat în creuzetul durerii și al pocăinței.

57. Eu îi voi primi și le voi spune: „Cereți, cereți și vi se va da”, așa cum v-am spus în „A doua epocă”. Dar astăzi adaug: învățați să cereți. (333, 54)

Schimbări și revoluții în toate domeniile vieții

58. Lumea materială, planeta, nu este aproape de destrămare, dar sfârșitul acestei lumi a erorilor și păcatelor, al întunericului și al științei rele va fi adus de Lumina învățăturii Mele, iar pe ruinele ei voi zidi o nouă lume a progresului și a păcii. (135, 5)

59. Mare va fi transformarea pe care o va suferi omenirea într-un termen scurt. Organizațiile sociale, principiile, crezurile, dogmele, obiceiurile, legile și toate ordinea vieții umane vor fi zguduite din temelii. (73, 3)

60. Oamenii, națiunile, rasele și popoarele, toți vor trebui să răspundă chemării divine, când spiritul omului, sătul de robia sa pe pământ, se va ridica, va rupe lanțurile materialismului și va scoate strigătul de bucurie al eliberării spirituale. (297, 66)

61. Va veni timpul în care vor apărea oameni care iubesc cu adevărat Legea Mea, care sunt capabili să unească Legea spirituală cu cea a lumii, adică puterea eternă cu puterea temporală.

62. Acest lucru nu se va întâmpla pentru a înrobi sufletele, așa cum s-a întâmplat în vremurile trecute, ci pentru a le arăta calea către Lumină, care este adevărata libertate a spiritului.

63. Atunci morala se va întoarce în sânul familiilor, vor exista adevărate locuri de educație și spiritualitate în obiceiurile voastre. Va fi timpul în care conștiința își va face auzită vocea și în care copiii Mei vor comunica cu Divinitatea Mea de la spirit la spirit, în care rasele se vor contopi între ele.

64. Toate acestea vor fi decisive pentru dispariția multor diferențe și conflicte; căci — deși lumea voastră este atât de mică — până acum nu ați înțeles cum să trăiți împreună ca o singură familie, nu ați fost capabili să-Mi oferiți o formă unitară de venerație.

65. Vechiul Babel v-a condamnat la această separare între popoare și rase, dar ridicarea templului meu spiritual în inimile oamenilor vă va elibera de acea pedeapsă și vă va face să vă iubiți cu adevărat unii pe alții. (87, 10)

66. Va veni un timp în care dorința omului de a-și dezvolta sufletul la un nivel superior va fi atât de arzătoare, încât va folosi toate mijloacele de care dispune pentru a transforma această vale a lacrimilor într-o lume în care domnește armonia, încât va realiza „imposibilul", încât va merge până la sacrificiu și efort supraomenesc pentru a preveni războaiele.

67. Aceia vor fi oamenii care vor ridica această lume, care vor îndepărta potirul suferinței din viața omenească, care vor reconstrui tot ceea ce generațiile trecute au distrus în goana lor oarbă după putere, în materializarea și nechibzuința lor.

68. Ei vor fi cei care vor veghea asupra adevăratei închinări față de Mine — acea venerare fără fanatism sau ritualuri exterioare și inutile. Ei vor încerca să facă omenirea să înțeleagă că armonia dintre legile umane și cele spirituale și împlinirea acestora este cel mai bun serviciu religios pe care oamenii îl pot aduce lui Dumnezeu. (297, 68-69)

69. Timpul ritualurilor, al altarelor și al clopotelor bisericilor se apropie

acum de sfârșit printre oameni. Idolatria și fanatismul religios își vor da ultimele semne de viață. Va veni acea perioadă de luptă și haos pe care v-am anunțat-o în mod continuu.

70. Când, după furtună, pacea se va fi întors în toate sufletele, oamenii nu vor mai zidi palate regale în cinstea Mea, nici mulțimile nu vor mai fi adunate de sunetul clopotelor, nici acei oameni care se simt mari nu vor mai exercita putere asupra maselor. Va veni timpul smereniei, al fraternității, al spiritualității, care va aduce cu sine egalitatea darurilor spirituale pentru omenire. (302, 37)

71. În zilele noastre, secerătorul este prezent, cu misiunea de a tăia fiecare copac care nu dă roade bune. În această mare luptă, doar dreptatea și adevărul vor învinge.

72. Multe biserici vor dispărea, unele vor rămâne. În unele va străluci adevărul, în altele se va oferi doar înșelăciune. Dar secera dreptății va continua să taie până când fiecare sămânță care există pe pământ va fi sortată. (200, 11)

73. Aceasta este continuarea învățăturilor Mele, dar nu sfârșitul timpurilor, așa cum îl interpretează omul. Lumea va continua să se învârtă în spațiu, sufletele vor continua să vină pe Pământ și să se încarneze pentru a-și împlini destinul. Oamenii vor popula și în viitor această planetă, și doar modul de viață al oamenilor se va schimba.

74. Schimbările pe care le va suferi viața umană vor fi mari, atât de mari încât vi se va părea că o lume se sfârșește și alta se naște din nou. (117, 14)

75. Spre aceasta vă îndreptați cu toții, spre acea viață de bucurie și pace, nu spre prăpastie și „moarte”, așa cum crede inima voastră că va fi.

76. Cu siguranță, mai aveți de trăit multe amărăciuni înainte ca timpul spiritualizării voastre să sosească. Dar nici moartea, nici războiul, nici ciuma, nici foamea nu vor opri cursul „ ” al vieții și dezvoltarea sufletească a acestei umanități. Eu sunt mai puternic decât moartea și, de aceea, vă voi reda viața dacă veți pieri și vă voi lăsa să vă întoarceți pe Pământ ori de câte ori va fi necesar.

77. Mai am multe să-ți dezvălui, iubită omenire, cartea mea a Înțelepciunii Divine mai are multe surprize pregătite. (326, 54)

Capitolul 58 – Împărăția Păcii a lui Hristos și desăvârșirea Creației

Puterea determinantă în Împărăția Păcii a lui Hristos

1. Așa cum v-am anunțat acele vremuri de mare suferință, tot așa vă spun că, odată ce confuzia va trece, va veni armonia între oameni.

2. Cei mândri, cei care se cred mari, cei lipsiți de iubire față de aproapele și de dreptate vor fi reținuți o vreme în lumea de dincolo, pentru ca binele, pacea și dreptatea să

progreseze pe pământ și ca în mijlocul acestora să crească spiritualizarea și știința bună. (50, 39-40)

3. În viața oamenilor, răul a înăbușit întotdeauna binele. Dar vă spun încă o dată că răul nu va învinge, ci că Legea Mea a iubirii și a dreptății va domni asupra umanității. (113, 32)

4. Sufletele care se vor încarnă în umanitatea acelor zile vor fi, în majoritatea lor, atât de dedicate binelui, încât, atunci când vor apărea oameni înclinați spre rău, aceștia, oricât de puternici ar fi, vor trebui să se supună luminii adevărului pe care aceia le-o vor arăta — exact opusul a ceea ce se întâmplă în prezent. Căci, întrucât cei corupți sunt în majoritate, ei au creat din rău o putere care îi sufocă pe cei buni, îi contaminează și îi ține în strânsoare. (292, 55)

5. În acea vreme, o, ucenici, Noul Ierusalim va fi în inimile oamenilor. Veți atinge grade înalte de spiritualizare, iar Eu nu voi trimite printre voi doar suflete cu o mare evoluție pentru a se încarnă, ca să vă aducă mesajele Mele. Vă voi trimite și sufletele care au nevoie de virtutea voastră și care, trăind printre voi, se vor curăța de păcatele lor.

6. În acele vremuri se va întâmpla contrariul a ceea ce se întâmplă astăzi, când Eu vă trimit suflete curate, iar voi Mi le înapoiați pătate. (318, 46)

Omul nou d

7. Toate profețiile se vor împlini, iar omenirea va vedea ieșind din colțurile sale cele mai ascunse și necunoscute un popor umil, sărac în bunuri materiale, dar puternic în spirit, zelos în Legea Mea și milostiv cu semenii săi. Sanctuarul său va fi interior, invizibil și intangibil, de aceea imposibil de distrus. Acolo va arde o lumină de nește rs, care îi va lumina calea. Căile vieții sale și încercările sale vor fi dureroase și grele, dar niciodată nu va slăbi din cauza lor, nici nu se va plânge din nemulțumire sau din durere, și nici nu-Mi va întoarce spatele, căci are puterea Apostolului. Oamenii se vor ridica din murdărie, noroi și păcat către Lege și virtute și vor umbla pe căile iubirii și ale harului. Peste tot se va simți Duhul Meu, fiecare ochi Mă va vedea, fiecare ureche Mă va auzi, și fiecare minte va înțelege revelațiile și inspirațiile Mele.

8. Oamenii pe care îi considerau neîndemânatici și needucați se vor vedea brusc iluminați și transformați în profeții Mei. Din buzele lor vor ieși cuvinte care vor fi ca apa cristalină pentru inimile ofilite.

9. Profeții vor scoate această apă din izvorul înțelepciunii și al adevărului, care sunt Eu; în el oamenii vor găsi sănătate, puritate și viață veșnică. (68, 38-39)

10. Împărăția Mea este rezervată copiilor de bună voință, care își îmbrățișează crucea din dragoste pentru Tatăl lor și pentru aproapele lor. Acest Împărăție despre care vă

vorbesc nu se află într-un loc anume, ea poate exista atât pe Pământul pe care îl locuiți, cât și în toate lăcașurile spirituale; căci Împărăția Mea constă din pace, lumină, har, putere, armonie, și toate acestea le puteți dobândi — chiar dacă într-o formă limitată — încă în această viață. Plinătatea spirituală o veți dobândi doar dincolo de această lume pe care o locuiți în prezent. (108, 32)

11. Adevărat, vă spun, deși oamenii sunt astăzi mai mult trup decât suflet, mâine vor fi mai mult suflet decât trup.

12. Oamenii au încercat să-și materializeze complet sufletul, dar nu vor ajunge la acea materializare totală. Căci sufletul este ca un diamant, iar un diamant nu încetează niciodată să fie unul, chiar dacă a căzut în noroi. (230, 54)

13. Oamenii își vor dedica știința, puterea, talentul și inima în slujba cauzei Mele divine, fără a-și neglija îndatoririle și sarcinile pe care le au în lume. Se vor îndrepta spre bucuriile sănătoase, care sunt benefice pentru sufletul și trupul lor. Vor lupta pentru reînnoirea și libertatea lor, nu se vor lăsa contaminați, nu vor lua nimic d , nimic din ceea ce nu le este necesar. Atunci, depravarea și lipsa de rușine vor dispărea de pe pământ, atunci sufletul va fi dobândit stăpânirea absolută asupra învelișului său fizic și, deși încă locuiește într-un corp, va duce o viață spirituală a iubirii, a fraternității și a păcii.

14. Acesta va fi timpul în care războaiele vor dispărea, în care va exista respect reciproc și disponibilitate de a ajuta, în care veți recunoaște că nu mai aveți dreptul să dispuneți nici de viața aproapelui, nici de a voastră. Veți ști atunci că nu sunteți stăpânii vieții voastre, nici ai vieții copiilor și soților voștri, nici ai acestei lumi, ci că Eu sunt Stăpânul întregii Creații. Dar, întrucât sunteți copiii Mei mult iubiți, sunteți, de asemenea, stăpânii a tot ceea ce este al Meu.

15. Totuși, deși Eu sunt Domnul și Stăpânul tuturor lucrurilor create, nu sunt în stare să-mi ucid creaturile, să rănesc pe cineva sau să-i provoc durere. Atunci de ce cei care nu sunt stăpânii vieții au acaparat ceea ce nu le aparține, pentru a dispune de aceasta?

16. Când această învățătură va fi înțeleasă de oameni, aceștia vor fi făcut un pas înainte în dezvoltarea lor spirituală, iar această lume va deveni un cămin al sufletelor avansate.

17. Nu știți dacă veți locui din nou pe această planetă după această perioadă. Eu îi voi alege pe cei care vor trăi acele vremuri de har, care vor vedea acest tărâm pământesc, care într-o altă epocă a fost o vale a lacrimilor, a distrugerii și a morții.

18. Acele mări, munți și câmpuri, care au fost martori la atâta durere, vor fi atunci transformate într-un loc al păcii, într-o imagine a lumilor de dincolo.

19. V-am anunțat că, atunci când luptele vor înceta, Împărăția Mea va fi deja aproape de voi și că atunci sufletul vostru va înflori în virtuți. Învățătura Mea va fi prezentă în toate sufletele, iar Eu Mă voi manifesta prin bărbați și femei. (231, 28-30)

20. Am pregătit o epocă în care omenirea se va înălța în ascultare. Nepoții voștri vor vedea slava pe care o voi revărsa asupra acestei pământuri.

21. Căci voința Mea trebuie să se împlinească în această lume, pe care v-am dat-o ca paradis pământesc, și va veni timpul în care vor veni pe această planetă acele suflete care au atins un nivel înalt de dezvoltare, care au luptat. Lumina Mea Divină va străluci peste pământ, iar împlinirea Legii Mele va domni pe el. (363, 44)

Pământul ca țară a promisiunii și oglindă a Împărăției Cerurilor

22. Această Pământ, pângărit de păcat, pătat de crime și profanat de lăcomie și ură, va trebui să-și recâștige puritatea. Viața umană, care a fost o luptă neîncetată între bine și rău, va deveni căminul copiilor lui Dumnezeu, un cămin al păcii, al fraternității, al înțelegerii și al aspirațiilor nobile. Dar pentru a atinge acest ideal, oamenii trebuie să treacă prin încercări care să-i trezească din letargia lor spirituală. (169, 14)

23. Nu voi zidi o lume nouă pe păcate, ură și vicii; voi zidi pe temelii solide de înnoire, experiență și pocăință; voi transforma totul în voi. Chiar din întuneric va răsări lumina, iar din moarte voi crea viață.

24. Chiar dacă oamenii au pângărit și profanat pământul — mâine, prin faptele lor bune, vor face demnă această locuință, care va fi recunoscută ca Țara Promisă, în care vor veni pentru a îndeplini misiuni nobile. Cine ar mai putea atunci să se îndoiască de transformarea lumii? (82, 44-45)

25. În prezent, Eu zidesc Templul Duhului Sfânt. Dar când acesta va fi construit, nu vor mai exista case de adunare, biserici și locuri de pelerinaj, sau acestea își vor fi pierdut rațiunea de a exista, împreună cu simbolurile lor religioase, riturile și tradițiile. Atunci veți simți măreția și prezența Mea, veți recunoaște universul ca Biserică și iubirea față de aproapele vostru ca slujbă religioasă.

26. Din sânul Mamei Natură vor izvorî noi cunoștințe, care vor face din știința voastră o cale spre bunăstare, căci ea va fi îndreptată pe calea cea dreaptă de conștiință, care este vocea lui Dumnezeu. 27. Creierul nu va mai fi stăpânul lumii, ci colaboratorul Spiritului, care îl va călăuzi și îl va lumina. (126, 35-36)

28. Când lumea va ajunge atunci la eliberarea sa reînnoită și, călăuzită de lumina lui Ilie, va intra în această viață dreaptă și bună, veți avea aici, pe pământ, o reflectare a vieții spirituale care vă așteaptă dincolo de această viață, pentru a vă bucura

apoi veșnic de pacea și lumina Tatălui vostru.

29. Dar dacă vă întrebați cum se vor uni toate națiunile într-un singur popor, la fel ca acele triburi care au format poporul Israel, Eu vă spun: Nu vă îngrijorați, căci odată ce toate popoarele vor fi aduse în „deșert", încercările le vor uni, iar când se va întâmpla acest lucru, o „nouă mană" va cădea din cer asupra tuturor inimilor nevoiașe. (160, 39)

30. Așa cum Țara Promisă a fost împărțită poporului Israel, tot așa întregul pământ va fi împărțit omenirii. Acest lucru se va întâmpla când va veni timpul pentru aceasta — după purificare. Deoarece voința Mea este ca această împărțire să aibă loc, ea va fi guvernată de dreptate și egalitate, pentru ca toți oamenii să poată lucra împreună la o singură lucrare. (154, 49)

31. Imaginați-vă progresul unei umanități a cărei morală izvorăște din spiritualizare; imaginați-vă o umanitate fără limite și fără granițe naționale, care împarte în mod frățesc toate mijloacele de trai pe care Pământul le oferă copiilor săi.

32. Încercați să vă imaginați cum ar fi știința umană dacă ar avea ca ideal iubirea reciprocă, dacă omul ar primi cunoștințele pe care le caută prin rugăciune.

33. Gândiți-vă cât de plăcut va fi pentru Mine să primesc de la oameni, prin viața lor, cultul iubirii, al credinței, al ascultării și al smereniei, fără ca ei să trebuiască să-și găsească refugiu în rituri și forme de cult exterioare.

34. Aceasta va fi adevărata viață pentru oameni, căci în ea vor respira pacea, se vor bucura de libertate și se vor hrăni numai cu ceea ce conține adevărul. (315, 57-58)

35. Păcatele oamenilor vor fi șterse, și totul va apărea ca nou. O lumină plină de puritate și feciorie va lumina toate creaturile, o nouă armonie va saluta acea umanitate, și atunci din spiritul oamenilor se va înălța un imn de iubire către Domnul lor, pe care El l-a așteptat atâta timp.

36. Mama Pământ, care a fost pângărită de copiii ei încă din cele mai vechi timpuri, se va împodobi din nou cu cele mai frumoase veșminte de sărbătoare, iar oamenii nu o vor mai numi „valea lacrimilor" și nici nu o vor mai transforma într-un câmp de sânge și lacrimi.

37. Această lume va fi ca un mic sanctuar în mijlocul Universului, de unde oamenii își vor înălța sufletul către Infinit, într-o legătură plină de smerenie și iubire față de Tatăl lor Ceresc.

38. Copiilor Mei, Legea Mea va fi gravată în sufletul lor și Cuvântul Meu în inima lor, și dacă în vremurile trecute omenirea găsea plăcere în rău și desfătare în păcat, atunci nu va mai avea alt ideal decât binele, nici nu va cunoaște o plăcere mai mare decât aceea de a umbla pe căile Mele.

39. Dar să nu credeți că omul va renunța din această cauză la știința

sau la civilizația sa și se va retrage în văi izolate și în munți pentru a duce o viață primitivă. Nu, el va continua să se bucure de roadele pomului științei, pe care l-a îngrijit cu atâta interes , iar atunci când spiritualizarea sa va fi mai mare, la fel va fi și știința sa.

40. Dar spre sfârșitul timpurilor, când omul va fi parcurs tot acest drum și va fi smuls ultimul fruct din pom, va recunoaște mizeria operelor sale, care înainte îi păreau atât de mărețe, și va înțelege și va simți viața spirituală, iar prin aceasta va admira opera Creatorului ca niciodată până atunci. Prin inspirație, el va primi marile revelații, iar viața sa va fi o întoarcere la simplitate, naturalețe și spiritualizare. Va mai trece ceva timp până va veni această zi, dar toți copiii mei o vor vedea. (111, 12-14)

Desăvârșirea Creației

41. Eu pregătesc valea în care îi voi aduna pe toți copiii Mei pentru Marea Judecată Universală. Voi judeca cu desăvârșire, iubirea și milostivirea Mea vor cuprinde omenirea, iar în acea zi veți găsi mântuirea și vindecarea de toate relele voastre.

42. Dacă astăzi vă ispășiți greșelile, lăsați-vă sufletul să se purifice. În acest fel, veți fi pregătiți să primiți de la Mine moștenirea pe care am pregătit-o pentru fiecare dintre voi. (237, 6)

43. Iubirea Mea va uni toți oamenii și toate lumile într-o singură entitate. În fața Mea vor dispărea diferențele de rasă, limbă și trib, și chiar și diferențele care există în dezvoltarea sufletească. (60, 95)

44. Spiritul Meu S-a coborât asupra fiecărui suflet, iar îngerii Mei sunt pretutindeni în Univers și îndeplinesc poruncile Mele de a pune totul în ordine și pe calea cea dreaptă. Când toți își vor fi îndeplinit misiunea, ignoranța va dispărea, răul nu va mai exista, iar numai binele va domni pe această planetă. (120, 47)

45. Toate lumile pe care copiii Mei se desăvârșesc sunt ca o grădină infinit de mare. Astăzi sunteți încă lăstari fragili, dar vă promit că nu vă va lipsi apa cristalină a învățăturilor Mele și că, prin udarea lor, veți crește tot mai mult în înțelepciune și iubire; până când, într-o zi, în eternitate, când copacii vor purta fructe coapte din belșug, Grădinarul Divin se va putea bucura de opera Sa, gustând din fructele propriei Sale iubiri. (314, 34)

46. Vreau ca la sfârșitul luptei, când toți copiii Mei vor fi uniți pentru totdeauna în Patria Spirituală, să aibă parte de fericirea Mea infinită ca Creator, ca recunoaștere a faptului că fiecare dintre voi a participat la lucrarea divină, construind sau restaurând.

47. Abia ca ființe spirituale veți descoperi că din tot ceea ce am creat de la început, nimic nu s-a pierdut, că totul învie în Mine, totul prinde viață și se reînnoiește.

48. Așadar, dacă atâtea ființe s-au rătăcit de-a lungul timpului, dacă multe dintre ele, în loc să săvârșească fapte de viață, au săvârșit fapte distrugătoare, ele vor constata că perioada rătăcirii lor a fost doar temporară și că faptele lor, oricât de rele ar fi fost, vor fi răscumpărate în Viața Veșnică, iar ele vor fi transformate în colaboratori ai operei Mele creatoare neîncetate.

49. Ce sunt câteva secole de păcat și întuneric, așa cum le-a trăit omenirea pe Pământ, dacă le comparați cu eternitatea, cu un timp de dezvoltare și pace fără sfârșit? V-ați îndepărtat de Mine din cauza liberului vostru arbitru și, îndemnați de conștiință, vă veți întoarce la Mine. (317, 17-20)

50. Am primit tributul întregii creații — de la cele mai mari stele până la ființele abia perceptibile ochiului vostru.

51. Totul este supus evoluției, totul își urmează cursul, totul înaintează, totul se transformă, se dezvoltă la un nivel superior și se desăvârșește.

52. Când va ajunge la culmea desăvârșirii, zâmbetul Meu spiritual va fi ca o zori infinită în întregul Univers, din care vor fi dispărut orice pată, orice mizerie, suferință și orice imperfecțiune. (254, 28)

Cântarea de laudă a armoniei creației restabilite

53. În spiritul meu există un cânt de laudă ale cărui sunete nimeni nu le-a auzit încă; nimeni nu-l cunoaște, nici în ceruri, nici pe pământ.

54. Acel cântec va fi auzit în întregul Univers, când durerea, mizeria, întunericul și păcatul vor fi șterse.

55. Acele sunete divine vor găsi ecou în toate sufletele, iar Tatăl și copiii se vor uni în acest cor al armoniei și fericirii. (219, 13)

56. Vreau să Mă înălț în voi ca biruitor — vreau ca voi să-L considerați pe Tatăl vostru ca pe un Rege al oștirilor, care învinge răul din voi, și pe voi înșivă ca pe niște soldați plini de onoare spirituală, de mulțumire și de pace sufletească.

57. Atunci se va auzi imnul Armoniei Universale la cea mai mare dintre victorii — acel triumf care va veni, dar în care nici Tatăl vostru, nici voi înșivă nu veți fi întristați de faptul că, prin iubirea voastră, aveți „învinși”.

58. „Învinșii” noștri nu vor fi sufletele — ci răul, toate întunericurile, păcatele și imperfecțiunile.

59. Triumful Tatălui va consta în mântuirea tuturor sufletelor rămase în urmă, care erau înrădăcinate în întuneric și în rău.

60. Vă înșelați dacă credeți că cineva se va pierde. Nu aș mai fi Dumnezeu dacă niciun suflet nu ar găsi mântuirea.

61. Toți cei pe care voi îi numiți demoni sunt, de asemenea, suflete care au ieșit din Dumnezeu, și chiar dacă astăzi sunt încă rătăciți, și ei își vor găsi mântuirea.

62. Când va fi adevărata lumină în ei? Atunci când, împreună cu oștirile spirituale ale Luminii, veți lupta împotriva ignoranței și păcatului lor prin rugăciunea voastră și prin faptele voastre de iubire și milă.
63. Ziua cea Mare a Domnului va fi fericirea voastră desăvârșită și a Tatălui vostru. Sărbătoarea universală va avea loc atunci când, odată, vă veți hrăni cu toții la masa Lui cu pâinea Vieții Veșnice. (327, 47-48)
64. Nu v-am spus oare că sunteți moștenitorii slavei Mele? Așadar, nu vă rămâne decât să vă dobândiți meritele, pentru ca ea să fie a voastră și să vă bucurați de ea.
65. Tot ceea ce am creat nu a fost pentru Mine, ci pentru copiii Mei. Eu doresc doar bucuria voastră, fericirea voastră veșnică. (18, 60-61)
66. Toată puterea care a însuflețit ființele și a dat viață organismelor se va întoarce din nou la Mine; toată lumina care a luminat lumile se va întoarce la Mine, și toată frumusețea care a fost revărsată peste tărâmurile Creației va fi din nou în Spiritul Tatălui; și, odată ce va fi din nou în Mine, acea viață se va transforma în esență spirituală, care va fi revărsată asupra tuturor ființelor spirituale, asupra copiilor Domnului; căci Eu nu vă voi dezmoșteni niciodată de darurile pe care vi le-am dăruit.
67. Înțelepciune, viață veșnică, armonie, frumusețe infinită, bunătate, toate acestea și multe altele vor fi în copiii Domnului, când vor locui împreună cu El în locul desăvârșirii. (18, 55-56)

XIV Misiunea

Capitolul 59 – Misiunea de răspândire a noului Cuvânt al lui Dumnezeu

Instrucțiuni privind realizarea de volume, ediții rezumate și traduceri

1. Acesta este timpul anunțat în care trebuia să vorbesc omenirii, și doresc ca voi, în împlinirea profețiilor Mele, să alcătuiți volume de cărți din acest cuvânt pe care vi l-am dat , să faceți mai târziu extrase și analize din acesta și să le aduceți la cunoștința semenilor voștri. (6, 52)
2. Compuneți o carte din cuvântul Meu, extrageți sensul din el, pentru a avea o înțelegere reală a purității învățăturii Mele. În cuvântul transmis de purtătorul de cuvânt puteți descoperi erori, dar nu și în sensul său.
3. Mesagerii Mei nu au fost întotdeauna pregătiți. De aceea v-am spus că nu trebuie să-l citiți doar superficial, ci să pătrundeți în sensul său, pentru a-i putea descoperi desăvârșirea. Rugați-vă și meditați, pentru a-l putea înțelege. (174, 30)
4. V-am adus acest cuvânt și v-am făcut să-l auziți în limba voastră, dar

vă dau sarcina să-l traduceți mai târziu în alte limbi, pentru ca el să devină cunoscut tuturor.

5. În acest fel, veți începe să construiți adevăratul „Turn al Israelului” — acela care unește spiritual toate popoarele într-unul singur, care unește toți oamenii în acea lege divină, neschimbătoare și veșnică, pe care ați auzit-o în lume din gura lui Isus, când v-a spus: „Iubiți-vă unii pe alții!” (34, 59-60)

6. Vreau ca Cuvântul Meu, atunci când va fi tipărit în cărți care trebuie răspândite pe tot pământul, să fie tipărit fără greșeală, la fel de pur cum a ieșit din Mine.

7. Dacă îl veți introduce astfel în cărțile voastre, din el va izvorî o lumină care va lumina omenirea, iar sensul său spiritual va fi simțit și înțeles de toți oamenii. (19, 47-48)

8. Vă poruncesc învățătura Mea, pentru ca voi să o transmiteți semenilor voștri în aceeași formă în care v-o dau Eu. Dar nu discutați niciodată în mod aprins când o predați. Feriți-vă să judecați ceva ce nu cunoașteți, dar înțelegeți că un exemplu sincer va fi suficient pentru a-i converti pe oameni la spiritualitate. (174, 66)

9. Pregătiți-vă pentru a transmite Vestea Bună, care va fi primită cu bucurie de mulți.

10. Vă spun „de mulți” și nu „de toți”, pentru că unii v-ar putea spune că le este de ajuns ceea ce le-a revelat Dumnezeu în „Primul Timp” și ceea ce le-a adus Hristos oamenilor.

11. Tocmai atunci buzele voastre, mișcate și inspirate de Mine, trebuie să le spună oamenilor necredincioși că este necesar să cunoască noua revelație pentru a înțelege întregul adevăr care le-a fost acordat oamenilor de către Dumnezeu în vremurile trecute. (292, 67)

Dreptul de a cunoaște noul Cuvânt al lui Dumnezeu

12. Este necesar să pornești pe diferitele căi ale pământului, o, popor mult iubit. Căci iată, chiar și în națiunea mexicană mulți nu au recunoscut încă lucrarea Mea.

13. Iată cum se ridică deja în lume cei care pretind că lucrează în numele Meu, deși sunt nevoiași spiritual.

14. Dar voi, cei care ați fost dăruiți din belșug de Divinitatea Mea — care este sarcina voastră? Să faceți cunoscută învățătura Mea. Nu trebuie să vă ascundeți de lume, nici să-i refuzați ajutorul de care are nevoie. (341, 16)

15. Aici vă pregătesc în tăcere; apoi va veni ziua în care va trebui să porniți pentru a deschide căile, astfel încât Cuvântul Meu să ajungă la toate inimile.

16. În acel moment, lumea va fi purificată prin suferință, iar Cuvântul Meu nu îi va mai părea o limbă străină, ci ceva ce inima și sufletul pot înțelege și simți cu ușurință.

17. Vă încredințez cartea care vorbește despre adevăr și iubire,

pentru ca voi să o duceți întregii omeniri.

18. Nu există niciun popor pe pământ despre care să vă pot spune că nu trebuie să mergeți acolo, pentru că nu are nevoie de această revelație. Ce popor poate afirma că este cu adevărat creștin — nu doar cu numele, ci prin iubirea, milostenia și iertarea sa? Ce națiune își poate dovedi spiritualitatea? În ce parte a lumii se iubesc oamenii unii pe alții? Unde urmează oamenii cu adevărat învățătura lui Hristos? (124, 15-16)

19. Când acest mesaj va fi încheiat, nu voi mai vorbi prin acești mesageri, ci mă voi manifesta ulterior în mod subtil în suflete.

20. Dar Cuvântul Meu, imprimat în inimile celor care l-au auzit și consemnat într-o carte nouă, va fi dus popoarelor și națiunilor lumii ca sămânță a păcii, ca lumină a adevăratei cunoașteri, ca leac pentru orice rău care chinuie trupul și sufletul oamenilor.

21. Cuvântul Meu nu va ajunge la inimi atunci când o vor dori mesagerii Mei, ci atunci când va fi voia Mea. Căci Eu voi fi Cel care veghează asupra seminței Mele, Cel care îi pregătește pământul și îi croiește calea. Eu voi fi Cel care, cu înțelepciune, o va face să ajungă la popoare, națiuni și familii la momentul potrivit.

22. Ea va ajunge atunci când oamenii o vor aștepta deja, când inimile vor fi în așteptare, pentru că își vor aminti de promisiunile Mele, când se vor trezi din visul lor adânc de aroganță, orgoliu, materialism și vanitate. (315, 28-29)

23. Voi pune la dispoziția poporului Meu mijloacele necesare pentru a duce mesajul Meu către toate națiunile. Voi avea grijă ca, pe drumul său, să găsească oameni de bună voință care să-l ajute să ducă revelațiile Mele până la marginile pământului. (323, 75)

24. Prin voi, Legea va fi făcută cunoscută din nou noilor generații. De aceea v-am spus că trebuie să fiți pregătiți. Căci voi ați venit să pregătiți calea pentru viitor, pentru ca noile generații să nu mai fie idolatri în viitor și să nu mai apară printre ele profeți falși care să înșele omenirea.

25. Toate acestea trebuie să le descoperi lumii, Israele. În acest timp, în care au apărut diverse viziuni asupra lumii, secta se va ridica împotriva sectei, confesiunile se vor lupta între ele și vă vor respinge și pe voi.

26. Dar, întrucât sunteți copii ai luminii și ai păcii, trebuie să le spuneți: „Adevărul este cuprins în sensul celui de-al Treilea Testament, acolo se află mărturia despre prezența și venirea Domnului în acest timp.”

27. Trebuie să îndreptați atenția omenirii asupra acestei cărți și să mărturisiți adevărul ei prin împlinirea Legii Mele. (348, 42 43)

Instrucțiuni pentru răspândirea învățăturii spirituale

28. Înțelegeți, poporule: în această „A Treia Epocă”, voi, ca martori care ați asistat la această revelație divină, aveți sarcina de a răspândi acest mesaj cu fidelitate și sinceritate. Ați fost chemați și aleși să aduceți Vestea Bună omenirii, să-i învățați pe semenii voștri calea spirituală — singura care vă conduce spre pace, spre lumina adevărată și spre fraternitatea universală. (270, 10)

29. Aveți răbdare și înțelegere, căci nu pe voi trebuie să vă recunoască omenirea, ci opera Mea, învățătura Mea, iar aceasta este veșnică. Sarcina voastră este să transmiteți, prin cuvintele și faptele voastre, mesajul care le revelează oamenilor modul în care pot face un pas spre desăvârșire. (84, 11)

30. Clădiți pe pământ ferm, pentru ca ceea ce am zidit în voi din spiritualitate și înnoire să nu fie distrus de necredincioși.

31. Totuși, nu trebuie să ascundeți acest adevăr din teamă față de lume; trebuie să-l arătați lumii în lumina zilei. De aceea vă spun mereu să păziți această sămânță, pentru ca voi și copiii voștri să aduceți această lumină popoarelor pământului. Vă permit — pentru a face ca mesajul Meu să ajungă în diferite colțuri ale pământului — să folosiți mijloacele pe care le considerați potrivite pentru aceasta, ori de câte ori conștiința voastră vă spune că sunteți pe calea cea dreaptă. În acest timp, nu trebuie să căutați catacombe pentru a vă ruga și a Mă iubi.

32. Nu fiți timizi când vorbiți despre Mine sau dați mărturie în vreun fel, căci atunci oamenii nu vor recunoaște că Mi-am făcut cunoscută prezența voastră, vor pune la îndoială faptul că mulțimile de bolnavi și de nevoiași s-au vindecat și și-au găsit alinare pentru suferințele lor, vor nega minunile pe care le-am săvârșit pentru a vă aprinde credința.

33. Vă voi lăsa Cartea învățăturilor Mele, ca să spuneți lumii: „Iată, aceasta este moștenirea pe care a lăsat-o Maestrul.” Și, cu adevărat, câți vor crede când vor auzi citirea Cuvântului Meu și câți păcătoși se vor înnoi!

34. Luați la inimă toate aceste învățături, ca încercările din viața voastră să nu vă prindă nepregătiți. (246, 69-70)

35. Câte învățături, câte forme de închinare către Dumnezeu și câte concepții noi despre viața spirituală și umană veți găsi. Dacă știți să pătrundeți în ele și să le judecați, fiecare vă va arăta o parte bună și corectă și o altă parte eronată, departe de adevăr, care este dreptatea, iubirea și desăvârșirea.

36. Acolo unde descoperiți erori, ignoranță sau rău, răspândiți esența învățăturii Mele, care, fiind a Mea, nu trebuie să conțină niciun amestec cu impurități sau erori.

37. Învățătura Mea este absolută, cuprinzătoare și desăvârșită. (268, 58-60)

38. Vă spun încă de pe acum că cei care vor semăna cu adevărat această sămânță cu aceeași căldură cu care v-am încredințat-o, își vor urma calea în pace. Li se vor deschide ușile care au rămas surde la bătăile lor; și chiar dacă vor fi combătuți, nu vor cădea niciodată în luptă, deoarece virtutea lor îi va face să treacă peste toate încercările.

39. Cei care, dimpotrivă, ignoră vocea conștiinței lor, nu ascultă de cuvântul Meu și Mă trădează, vor fi mereu la mila dușmanilor lor, vor trăi fără pace și vor simți frica de moarte. (252, 24-25)

40. O, popor, înainte ca războaiele din lume să ia sfârșit, Legea Mea a Iubirii va atinge toate sufletele, chiar dacă astăzi nu puteți ști încă în ce fel.

41. Acest mesaj al luminii spirituale va ajunge, de asemenea, la oameni; dar acest lucru se va întâmpla abia când veți fi puternici.

42. Nimeni să nu îndrăznească să spună că această lucrare este adevărul, dacă nu este convins de aceasta, căci atunci nimeni nu vă va crede. Dar dacă credința voastră este absolută și convingerea voastră este sinceră, nimeni nu vă va putea împiedica să duceți Vestea Bună tuturor inimilor. (287, 52-53)

Capitolul 60 - Lucrarea în spiritul lui Hristos

Calități, virtuți și abilități necesare noilor ucenici

1. Cât de dificil vi se pare să vă croiți un drum pentru a vă îndeplini misiunea în acest timp. Dar Eu vă spun că nu este dificil, pentru că omenirea este pregătită să primească mesajul Meu.

2. În toate timpurile, cei slabi s-au descurajat în fața luptei, în timp ce cei puternici au arătat că credința în Legea Mea învinge totul. Destinul tău, Israel, a fost acela de a vesti lumii mereu mesaje și revelații noi, de aceea uneori te îndoiești dacă vei găsi credință.

3. Dar nu vă îngrijorați, luați sămânța pe care v-am încredințat-o și semănați-o. Veți vedea cât de multe dintre câmpurile pe care le considerați nefertile le veți găsi fertile, atunci când vor fi făcute fertile cu adevărul Cuvântului Meu.

4. Nu vă abțineți de la îndeplinirea sarcinii voastre pentru că vă simțiți nevrednici. Adevărat vă spun că cel care are o misiune și nu o îndeplinește acționează la fel de rău ca cel care încalcă legea în mod conștient.

5. Nu uitați că, la sfârșit, Tatăl vă va cere socoteală — atât pentru răul pe care l-ați făcut, cât și pentru ceea ce ați omis să faceți. Știți că atât una, cât și cealaltă greșeală vor cauza suferințe sufletului vostru.

6. Răspândiți învățătura Mea, vorbiți oamenilor despre Cuvântul Meu, convingeți-i prin faptele voastre de iubire, invitați-i să Mă asculte, și când vor veni împreună

cu mulțimile de oameni și lumina credinței se va aprinde în inimile lor, îi voi numi copii ai Noului Popor al Israelului. (66, 14-17)

7. Pe cei care se ridică din mlaștină, din murdărie și din egoism către o viață de slujire și de iubire activă față de semenii lor, îi voi arăta ca exemplu al faptului că învățătura Mea conține lumină și har pentru a-i reînnoi pe păcătoși. Acest exemplu se va răspândi în toate inimile.

8. Cine nu-și dorește să facă parte dintre cei care Mă mărturisesc? Dar, adevărat vă spun, dacă faptele voastre nu vin cu adevărat din inimă, ele nu vor da roade în rândul semenilor voștri, și veți auzi adesea că vă numesc ipocriți și predicatori falși. Iar Eu nu vreau să vi se întâmple așa ceva.

9. Trebuie să știți că în zilele noastre este foarte greu să-i păcăliți pe oameni. Spiritul lor este treaz și, chiar dacă s-au rătăcit în materialismul existenței lor, sunt sensibili la orice manifestare spirituală. Dar dacă nu vă puteți înșela semenii, cum ați putea să-L înșelați pe Tatăl vostru?

10. Lăsați iubirea Maestrului să-și găsească adăpost în ființa voastră, pentru ca voi să vă iertați dușmanii, așa cum El vă iartă pe voi. Atunci inima voastră va fi printre oameni ca o ancoră de salvare. (65, 44-46)

11. Nu vă temeți de oameni; căci, adevărat vă spun: Eu voi vorbi prin gura voastră, voi mărturisi Cuvântul Meu prin voi, iar ecoul acestuia va ajunge până la capătul lumii, la cei mari, la cei mici, la conducători, la oamenii de știință și la teologi. (7, 37)

12. Vă spun din nou că nu trebuie să vă feriți de confruntare. Spuneți-le, așadar, semenilor voștri cu cea mai mare naturalețe că Domnul a venit la voi.

13. Spuneți-le că Cel care a murit pe cruce a fost Iisus – trupul în care s-a ascuns Hristos, templul viu în care locuia „Cuvântul lui Dumnezeu”; dar că Hristos, Iubirea Divină, trăiește și vine în Duhul la copiii Săi, pentru a-i învăța calea care îi va conduce în Împărăția Sa spirituală. (88, 62-63)

14. Nu vă temeți de judecățile și batjocurile sectelor și confesiunilor. Ele sunt cele care, deși au în mâini cărțile profeților, nu le-au interpretat corect și, prin urmare, nu au știut să Mă aștepte. Voi, în schimb, care nu cunoșteați profețiile care vorbeau despre întoarcerea Mea ca Duh Sfânt, M-ați așteptat. Acum a sosit „A treia epocă”, dar omenirea nu a știut să interpreteze corect Evanghelia. (33, 26)

15. Cum veți putea determina omenirea să dobândească spiritualitatea într-o epocă de atâta materializare și confuzie spirituală?

16. Fiți conștienți că munca voastră este dificilă, că trebuie să fiți puternici și răbdători în luptă pentru a o putea îndeplini.

17. Trebuie să vă străduiți foarte mult pentru a corecta interpretarea greșită care s-a dat Legii Mele, precum și modul imperfect în care Mi vă aduceți închinarea.

18. Dar trebuie să țineți cont de faptul că nu puteți schimba concepțiile și formele de închinare într-o clipă, ci că, pentru a realiza acest lucru, trebuie să vă înarmați cu răbdare și bunăvoință și să dați un exemplu de iubire prin faptele voastre. (226, 60)

19. Numai cei cu inima curată pot porni spre țări și națiuni pentru a răspândi mesajul Meu, căci ei vor fi singurii demni să dea mărturie despre adevărul acestei lucrări.

20. Când acești mesageri vor porni spre țările care îi așteaptă, orice fanatism religios trebuie să fie deja șters din inimile lor, nu trebuie să mai existe nici cea mai mică dorință de lingușeli sau de admirație, și nici mâna lor nu trebuie să îndrăznească să se pângărească cu banii lumii pentru opera de iubire pe care o îndeplinesc.

21. Ei nu trebuie să vândă minuni, nici să stabilească un preț pentru iubirea dintre ei. Ei trebuie să fie slujitori, nu stăpâni.

22. Va veni încă timpul în care veți înțelege măreția adevăratei smerenii, și atunci veți recunoaște că cel care a știut să fie slujitor a fost, de fapt, liber în misiunea sa de a face bine și de a răspândi milostenia, și că în viața sa l-au însoțit credința, încrederea și pacea. (278, 11-12)

23. Vă spun că veți simți acest lucru când sufletul vostru va fi pregătit să-i învețe pe semenii voștri învățătura Mea. Căci aceasta se va întâmpla atunci când vă veți fi găsit pe voi înșivă. Atunci veți auzi foarte clar vocea conștiinței. Atâta timp cât acest lucru nu se aplică în cazul vostru, nu Mă veți putea simți cu adevărat. (169, 36)

24. Ascultați cu atenție aceste cuvinte, pentru ca apoi să le interpretați și să le semănați în inimile semenilor voștri. Nu vă mulțumiți doar să le înțelegeți: vorbiți despre ele, dați un exemplu și învățați prin faptele voastre. Fiți receptivi, pentru a ști când este momentul potrivit să vorbiți și când a sosit momentul potrivit în care faptele voastre trebuie să dea mărturie despre învățătura Mea.

25. Vă dau o singură limbă pentru a răspândi Cuvântul Meu, iar această limbă este iubirea spirituală, care va fi înțeleasă de toți oamenii.

26. Este o limbă plăcută pentru urechea și inima oamenilor, care va dărâma piatră cu piatră turnul Babel pe care l-au ridicat în inimile lor. Atunci judecata Mea se va sfârși, pentru că toți se vor considera frați și surori. (238, 27-28)

27. Abia după ce vă veți fi transformat interior, vă voi trimite în lume pentru a răspândi mesajul Meu. Căci abia când spiritualitatea va fi autentică în ucenici, ei vor ști să o transmită așa cum au primit-o de la Mine. (336, 38)

28. Luați aminte că învățătura Mea nu se limitează la închipuirile și capacitatea voastră de înțelegere. Înțelepciunea Mea divină nu are limite. Nimeni nu poate pretinde că a cunoscut sau a înțeles vreuna

dintre revelațiile Mele înainte ca Eu să i-o fi revelat.

29. În timp ce oamenii de știință încearcă să explice totul cu cunoștințele lor materiale, Eu le revelez celor smeriți viața spirituală, adevărata viață, în care se află cauza, motivul și explicația pentru tot ceea ce există.

30. Din cunoștințele pe care le transmiteți va lua naștere imaginea pe care oamenii și-o vor face despre opera Mea. Mulți, din lipsă de înțelegere, vor judeca învățătura Mea după neînsemnarea voastră, așa cum în „A doua Epocă" Iisus, Hristosul, a fost judecat după înfățișarea Sa modestă și veșmântul Său simplu, și pentru că și cei doisprezece care L-au urmat erau îmbrăcați simplu. Dar Eu vă spun în adevăr că ei nu erau acoperiți cu zdrențe și că doar disprețuiseră vanitățile pământești, pentru că, datorită învățăturii Mele, înțeleseseră în ce constau adevăratele valori ale sufletului.

31. Vă spun, ucenici: când oamenii se apucă să studieze opera Mea și vin la voi să vă întrebe, nu cădeți în ispită considerându-vă superiori datorită cunoștințelor pe care le-ați primit de la Mine. Cu cât vă arătați mai modești, cu atât vă vor considera mai nobili și mai demni de încredere.

32. În acest fel, lumina care dizolvă fanatismul și eliberează sufletul va pătrunde treptat de la om la om. Iar cei care s-au numit creștini fără a fi, vor cunoaște și vor interpreta adevăratele învățături ale lui Hristos prin această lumină. Căci aceasta le va da o concepție înălțătoare despre viața spirituală despre care a vorbit Isus în învățăturile Sale. (226, 17-21)

33. Nu ați putea merge la oameni cu o pregătire falsă sau doar prefăcută; căci sufletul lor este dezvoltat, iar legătura care le acoperea ochii a căzut de mult.

34. Aduceți-le spiritualitate, oferiți-le pace și creați în jurul vostru o atmosferă de bunăstare și fraternitate, atunci veți vedea cum vă ascultă și acceptă cuvintele voastre, în care se vor afla inspirația și puterea Mea.

35. Când predicați și învățați pacea, fiți voi înșivă pașnici; când vorbiți despre iubire, simțiți-o înainte de a o exprima în cuvinte; când semenii voștri vă oferă la rândul lor roadele lor, nu le respingeți. Examinați tot ceea ce cunoașteți și țineți cont de ceea ce este admisibil și corect în învățăturile lor.

36. Veți întâlni și pe cei care — deveniți fanatici în practicarea religiei lor — și-au diminuat capacitatea de înțelegere prin materializarea actelor lor de cult. Atunci trebuie să-i ajutați cu răbdare să-și lărgească cunoștințele, trebuie să le arătați orizonturile pe care spiritul lor le poate atinge dacă se adâncesc în învățăturile Mele.

37. Trebuie să le vorbiți despre Spiritul Meu Universal, despre nemurirea sufletului, despre dezvoltarea sa continuă. Trebuie să-i învățați adevărata rugăciune,

dialogul spiritului, și să-i eliberați de prejudecăți și de erori . Aceasta este lucrarea pe care v-o poruncesc — o lucrare de iubire și răbdare. (277, 6-7)

38. Vindecați toate suferințele, atât ale trupului, cât și ale sufletului, căci aveți sarcina de a vă mângâia, întări și vindeca aproapele. Dar vă întreb: cum ați putea să le dați sănătate celor aflați în suferință, dacă voi înșivă ați fi bolnavi? Ce pace ar putea izvorî din sufletul vostru, dacă acesta este tulburat de griji, suferințe, remușcări și patimi joase?

39. Veți putea oferi semenilor voștri doar ceea ce ați adunat în inimile voastre. (298, 1-2)

40. Vă aduc o învățătură clară și simplă, pentru ca voi să învățați să trăiți printre păcătoși fără a vă molipsi; să vă croiți drumul printre spini fără a vă răni; să fiți martori la atrocități și infamii fără să vă înfuriați; să trăiți într-o lume plină de mizerii fără să încercați să fugiți din ea, ci dimpotrivă, să doriți să rămâneți în mijlocul ei pentru a face tot binele posibil celor aflați în suferință și pentru a împrăștia sămânța binelui pe toate căile.

41. Deoarece paradisul pământesc a fost transformat într-un iad prin păcatul oamenilor, este necesar ca aceștia să-și spele petele de rușine și să redea astfel vieții lor puritatea inițială. (307, 26-27)

42. Nu voi trimite ca mesageri pe cei care sunt morți pentru viața harului, pentru că nu ar avea nimic de oferit. Nu voi încredința această misiune celor care nu și-au curățat inima de egoism.

43. Mesagerul Cuvântului Meu trebuie să fie un ucenic al Meu, a cărui simplă prezență să facă deja simțită pacea Mea în inimile oamenilor. El trebuie să aibă capacitatea de a-i mângâia pe semenii săi chiar și în cele mai grele momente ale vieții, iar din cuvintele sale trebuie să radieze întotdeauna o lumină care să alunge orice întuneric al sufletului sau al minții. (323, 60-61)

Comportamentul corect în transmiterea Cuvântului

44. Noii Mei ucenici vor avea multe mijloace și căi pentru răspândirea acestei semințe binecuvântate; dar nu uitați niciodată smerenia și simplitatea, căci așa am venit Eu la voi, și în același fel trebuie să vă apropiați de inimile, căminele și popoarele. Dacă veți veni astfel, veți fi recunoscuți ca mesageri ai unui mesaj spiritual, iar lupta voastră va da roade de adevărată spiritualizare, înnoire și fraternitate. (82, 66)

45. Dacă vreți să știți ce trebuie să faceți printre oameni, este de ajuns să priviți ceea ce am făcut Eu printre voi din ziua în care ați auzit Cuvântul Meu pentru prima dată.

46. V-am iertat, v-am primit cu milă și iubire nesfârșite, v-am lăsat să vă odihniți de munca grea a zilei. Nu M-am o at să vă judec poziția socială, rangul sau casta. V-am curățat de lepră păcatului vostru și v-am vindecat neputințele.

47. Am fost înțelegător, îngăduitor și binevoitor în judecarea neajunsurilor voastre. V-am readus la viața adevărată, dându-vă o învățătură a iubirii care vă face capabili să vă mântuiți, mântuindu-vă aproapele.

48. În aceste lucrări ale Mele, pe care le-am făcut pentru fiecare dintre voi, puteți găsi cel mai bun exemplu pentru a-l pune în practică printre cei care suferă trupește și sufletește, care vor veni în mulțimi la voi.

49. Când vorbesc acestui popor de aici, vorbesc omenirii. Sarcina voastră este să vă adresați mâine inimilor oamenilor și să le transmiteți în spirit frățesc Cuvântul Meu, care va desăvârși lucrarea mântuirii. (258, 21-24)

50. Trebuie să fiți smeriți. Nu trebuie să vă deranjeze dacă sunteți jigniți. Fiți blânzi. Vi se vor provoca umilințe și suferințe. Dar cuvântul vostru, care va fi mesajul Meu, nu-l vor putea alunga din sufletul lor. De aceea vă spun: dacă unii rămân insensibili și surzi la chemarea voastră, alții se vor trezi din somnul lor îndelungat și se vor porni să înainteze și să-și îndrepte viața pe calea înnoirii și a pocăinței.

51. Înarmați-vă cu curaj, credință și tărie, ca să puteți face față luptei. Dar vă atrag atenția: nu vă lăsați intimidați când vorbiți cu unul dintre semenii voștri, pentru că îl vedeți bine îmbrăcat sau pentru că i se adresează cu titlurile de prinț, domn sau ministru.

52. Luați exemplu de la Pavel și Petru, care și-au ridicat vocea în fața celor pe care lumea îi numea stăpâni. Ei erau mari în spiritul lor și totuși nu se lăudau nimănui că ar fi stăpâni; dimpotrivă, mărturiseau că sunt slujitori. Urmați exemplul lor și mărturisiți adevărul Meu prin iubirea faptelor voastre. (131, 60-62)

53. Vă atrag atenția, de asemenea, că nu se poate numi ucenicul Meu cel care folosește Cuvântul Meu ca pe o sabie pentru a-și răni semenii sau ca pe un sceptru pentru a-i umili. La fel de puțin cel care se agită când vorbește despre această învățătură și care își pierde calmul, căci el nu va produce niciun sământă de credință.

54. Un ucenic pregătit va fi cel care, atunci când se vede atacat în credința sa, în ceea ce este mai sfânt în convingerile sale, știe să rămână calm, căci el va fi ca un far în mijlocul unei furtuni. (92, 9-10)

55. Dacă încercați să-l îndemnați pe un păcătos spre bine, nu o faceți amenințându-l cu judecata Mea, cu forțele naturii sau cu durerea, în cazul în care nu se îndreaptă, pentru că i-ați insufla aversiune față de învățătura Mea. Arătați-i pe adevăratul Dumnezeu, care este numai iubire, milă și iertare. (243, 36)

56. Nu vă simțiți jigniți de batjocura semenilor voștri, deoarece sunteți conștienți că cel care face acest lucru nu este în stare să recunoască adevărul din cauza ignoranței sale.

Compensația pentru aceasta o veți găsi la cei care vin la voi pentru a vă cerceta și care sunt apoi surprinși de pacea interioară care strălucește din fiecare dintre adevărații Mei ucenici.

57. Voi, în schimb, nu trebuie să râdeți niciodată de cei care, în fanatismul lor religios, sunt idolatri. Căci chiar dacă Mă caută în forme materiale, totuși Mă venerează în ele.

58. Nu este nevoie să le atrageți atenția semenilor voștri asupra erorilor lor pentru a le elimina. Mai degrabă, ați stârni astfel mânia lor și ați întări și mai mult fanatismul lor. Va fi de ajuns să puneți în practică învățătura Mea cu spiritualitatea pe care o cere, pentru a aduce erorile semenilor voștri la lumina adevărului.

59. Va trebui să dați dovadă de multă răbdare, de mare milă și de iubire adevărată dacă doriți ca omenirea să învețe curând să recunoască conținutul spiritual al Cuvântului Meu și să-l acorde o adevărată venerație, precum și să recunoască în fiecare ființă umană un frate spiritual și pământesc în Dumnezeu. (312, 20-22)

60. V-am dovedit că se poate scoate legătura întunecată de pe ochii celui ignorant sau orbit, fără a-i face rău, fără a-l jigni sau a-l răni. Vreau ca și voi să acționați astfel. V-am dovedit prin propriul meu exemplu că iubirea, iertarea, răbdarea și îngăduința au mai multă putere decât asprimea, condamnările sau folosirea forței. (172, 63)

61. Vă las încă o dată urma, pentru ca voi să Mă urmați. Când porniți în căutarea oamenilor pentru a le aduce Vestea Bună, nu implorați ca ei să vă asculte. Îndepliniți-vă sarcina cu demnitate, iar cei care vă vor crede vor fi cei pe care i-am ales pentru a-i face ucenicii Mei. (10, 50)

Modul corect de a vesti Cuvântul

62. Nu v-am dat Cuvântul Meu ca să-l propovăduiți pe străzi și în piețe. Isus a făcut acest lucru; dar El știa să răspundă la orice întrebare și să-i supună la o încercare pe cei care încercau să-L pună la încercare.

63. Voi sunteți mici și slabi, de aceea nu trebuie să provocați mânia semenilor voștri. Nu încercați să atrageți atenția asupra voastră — gândiți-vă că nu aveți nimic special. Nici nu căutați să le dovediți oamenilor că toți se află în eroare și că numai voi cunoașteți Adevărul ; căci în acest fel nu veți obține nimic bun cu sămânța voastră.

64. Dacă doriți să vă dezvoltați spiritual și moral, nu judecați greșelile semenilor voștri, pentru a nu cădea în aceeași greșeală. Corectați-vă imperfecțiunile, rugați-vă cu umilință Maestrului vostru, pentru a vă lăsa inspirați de blândețea Lui, și amintiți-vă sfatul Lui de a nu vă face niciodată cunoscute faptele voastre bune, astfel încât mâna voastră stângă să nu afle niciodată ce a făcut cea dreaptă.

65. De asemenea, vă spun că nu este necesar să căutați oamenii pentru a le vorbi despre învățătura Mea; căci milostivirea Mea vă va conduce la cei care au nevoie de ajutorul vostru.

66. Dar dacă vor fi momente în care, în împlinirea Legii Mele, veți simți nevoia să faceți o faptă de caritate și nu veți avea pe nimeni în nevoie lângă voi, să nu vă întristați din această cauză și să nu vă îndoiți de Cuvântul Meu. Acesta va fi tocmai momentul în care trebuie să vă rugați pentru frații voștri absenți, care vor primi milostivirea Mea, dacă aveți credință adevărată.

67. Nu căutați să știți mai mult decât frații voștri. Înțelegeți că toți dobândiți cunoașterea corespunzătoare dezvoltării voastre. Dacă v-aș acorda Lumina Mea fără să aveți merite, v-ați considera mari și v-ați pierde în vanitatea voastră, iar înțelepciunea voastră ar fi falsă.

68. Vreau să vă văd smeriți. Dar pentru a fi așa înaintea Mea, trebuie să o arătați și față de aproapele vostru.

69. Discipolii, iubirea și înțelepciunea nu sunt niciodată separate, una este parte din cealaltă. Cum se face că unii se străduiesc să separe aceste două virtuți? Amândouă sunt cheia care deschide poarta sanctuarului, care vă va permite să ajungeți la cunoașterea deplină a învățăturii Mele.

70. V-am spus: vreți să aveți mulți prieteni? Atunci folosiți-vă de bunătate, de cordialitate, de îngăduință și de milă. Căci numai cu ajutorul acestor virtuți spiritul vostru va putea străluci pe calea aproapelui său, întrucât toate acestea sunt expresia directă a iubirii. Căci spiritul ascunde în esența sa cea mai profundă iubirea, întrucât el este scânteie divină, iar Dumnezeu este iubire. (30, 29-36)

71. Mă adresez acum celor care trebuie să-și îndeplinească misiunea de apostoli și profeți în alte țări, pentru ca ei să nu se laude cu misiunea pe care le-am încredințat-o. Aceștia nu trebuie să provoace agitație luptând împotriva comunităților religioase sau a confesiunilor de credință.

72. Alții vor fi cei care vor stârni indignarea împotriva voastră, fără să-și dea seama că astfel vă vor ajuta să răspândiți învățătura Mea, trezind curiozitatea multora, care se va transforma apoi în credință. (135, 28)

73. Când îmi înrădăcinez mesajul divin în voi, acesta trebuie să devină un mesaj frățesc. Dar pentru ca acesta să impresioneze și să miște inima materialistă a acestei umanități, el trebuie să poarte pecetea adevărului pe care vi l-am revelat. Dacă ascundeți ceva, dacă tăceți ceva, atunci nu ați dat o mărturie veridică a ceea ce a fost revelația Mea în Timpul al Treilea, astfel încât nu veți găsi credință. (172, 62)

74. Cât de mare este întârzierea morală și spirituală în care găsesc

omenirea! Cât de mare este responsabilitatea celor care au primit harul și lumina Cuvântului Meu în acest timp!

75. Ucenici, deveniți Maeștri, alungați din inimile voastre frica de oameni, alungați indiferența și lenea, recunoașteți că sunteți cu adevărat purtători ai unui Mesaj Ceresc. Voi sunteți cei care trebuie să dați explicații pentru tot ceea ce se întâmplă în aceste vremuri, voi trebuie să vă străduiți să arătați principiile învățăturii Mele, pe care omenirea le-a uitat.

76. Nu trebuie să repetați Cuvântul Meu semenilor voștri așa cum vi l-am spus Eu. Exersați-vă, ca să știți să-l explicați. Nu căutați cuvinte pentru a impresiona prin elocvența voastră. Vorbiți într-un mod simplu, care exprimă cel mai bine adevărul Spiritului. (189, 11-13)

77. Fiți neobosiți, noi ucenici, când vorbiți despre acest adevăr. Buze neantrenate, care nu rostiți Cuvântul Meu din teamă — deschideți-vă în clipa hotărârii voastre. Un singur cuvânt, rostit în numele Meu, poate salva un păcătos, poate închide prăpastii care îi opresc pe cei care au devenit rebeli în rău pe calea lor. Cunoașteți oare puterea pe care o are Cuvântul Meu? Cunoașteți oare puterea autorității voastre?

78. Vorbiți prin fapte exemplare și faceți dreptate acelei părți din lucrarea Mea pe care v-am încredințat-o. Restul îl voi face Eu. (269, 6)

79. Dacă vedeți că alți semeni ai voștri propovăduiesc numele și Cuvântul lui Hristos, nu-i priviți cu dispreț. Căci este scris că întoarcerea Mea va avea loc atunci când Cuvântul pe care vi l-am adus în „A Doua Epocă” se va fi răspândit pe tot pământul.

80. Dar vă spun că încă mai există locuri în lume care nu au primit încă acel mesaj. Cum ar putea învățătura de astăzi, profund spirituală, să ajungă la acele popoare fără ca ele să fi primit mai întâi sămânța iubirii divine pe care Mântuitorul v-a dat-o în Cuvântul și Sângele Său? (288, 44)

81. Odată ce veți înțelege și veți simți adevărul, veți experimenta cât de ușor este pentru spirit să urmeze pașii Maestrului său, chiar și în cele mai grele încercări. Faceți tot ce vă stă în putință, căci nu vă voi cere d ul mai mult decât puteți face. Atunci veți lăsa în urmă calea pregătită pentru noile generații.

82. Vă pun la inimă copiii și vă poruncesc să-i călăuziți pe calea cea dreaptă. Adunați-i, vorbiți-le despre Mine cu iubire și devotament.

83. Căutați-i pe cei respinși — pe cei care trăiesc pierduți în mizerie și viciu. Eu dau cuvintelor voastre putere spirituală, pentru ca acestea să fie calea spre mântuire atunci când ies de pe buzele voastre.

84. Deschideți în fața celor neștiutori Cartea Vieții Adevărate, pentru ca sufletul lor să se trezească și să crească odată cu pătrunderea în revelațiile Duhului Sfânt. Deveniți

asemenea Maestrului vostru și veți fi ascultați. (64, 70)

85. Vreau ca cei care au găsit calea să o învețe într-un mod ușor de înțeles și să o facă ușoară pentru semenii lor, ca să nu o pavazeze cu pietre de poticnire, așa cum au făcut mulți, împiedicându-i astfel pe cei care Mă caută să vină la Mine. (299, 34)

86. Vouă, spiritualiștilor, vă încredințez sarcina de a dărâma acea barieră pe care omenirea a ridicat-o între Dumnezeu și ea însăși — o barieră din credințe false, din credințe doar aparente în Etern, din materializări și din ritualuri inutile.

87. Ție, poporule, îți dau misiunea de a da jos de pe piedestal Vițelul de Aur, pe care oamenii îl venerează încă, chiar dacă se consideră departe de idolatrie și păgânism. (285, 54-55)

88. Îndepărtați impresia greșită pe care oamenii și-au făcut-o despre învățăturile spirituale, ca și cum acestea s-ar baza pe ignoranță, înșelăciune și fraudă. Arătați învățătura Mea în toată puritatea și măreția ei, pentru ca ea să dizolve ignoranța, fanatismul și împietrirea care îi împiedică pe oameni să se gândească la sinele lor spiritual, căruia i-au răpit orice libertate de acțiune. (287, 42)

89. Voi, cei care ați primit aceste revelații, sunteți aleși să vestiți omenirii noua Mea manifestare prin intermediul rațiunii umane. Cine ar trebui să dea această mărturie, dacă nu voi?

90. Dacă vă așteptați ca demnitarii sau clericii comunităților religioase să aducă această Veste Bună omenirii, vă înșelați. Căci, adevărat vă spun, chiar dacă M-ar vedea, nu și-ar deschide buzele pentru a spune omenirii: „Iată, acolo este Hristos, mergeți la El!” (92, 13)

91. Nu adormiți în așteptarea acelor vremuri despre care v-am vorbit, pentru ca abia atunci să vă ridicați și să spuneți oamenilor: „Ceea ce aveți acum în fața ochilor a fost deja prezis.”

92. Nu, poporule, este absolut necesar să anunți dinainte, să profețești, să pregătești calea pentru împlinirea a tot ceea ce v-am prezis și promis. Atunci vă veți fi îndeplinit misiunea de pionieri ai spiritualizării pe pământ.

93. Când atunci vor începe să se manifeste lucruri minunate în lume și Duhul Domnului vă va vorbi prin evenimente nemaivăzute, iar duhul omului va începe să dezvăluie daruri și abilități neîntâlnite, veți vedea cum toate mărturisirile de credință, teoriile, normele, instituțiile și științele vor fi zguduite, iar atunci omenirea va mărturisi că aceia care au predicat cu smerenie o învățătură aparent ciudată au avut dreptate, deoarece cuvintele lor au fost confirmate atunci când s-au împlinit.

94. Veți vedea atunci că popoarele pământului sunt interesate de învățătura spirituală, că teologii compară învățăturile lui Hristos cu noile revelații, și veți vedea pe

mulți, care au fost întotdeauna indiferenți față de spiritual, interesându-se viu de studiul revelațiilor din aceste vremuri și din vremurile trecute. (216, 16-17)

Misiunea de a mângâia și vindeca pe cei care suferă fizic și sufletește

95. Le-am încredințat aleșilor Mei daruri mari. Unul dintre ele este cel al vindecării — balsamul vindecător, pentru a putea îndeplini cu acest dar una dintre cele mai frumoase sarcini printre oameni, întrucât planeta voastră este o vale a lacrimilor, unde există mereu durere.

96. Cu această capacitate, aveți în fața voastră un câmp larg pentru a oferi mângâiere după voia Mea. Am pus acest balsam în ființa voastră, în cele mai delicate corzi ale inimii voastre, și v-ați înviorat prin el, v-ați plecat capul în fața minunilor sale, inima voastră s-a înmuiat prin durerea oamenilor și ați mers mereu pe calea milostivirii.

97. Continuați să oferiți acest balsam tămăduitor, care nu se află în mâinile voastre, deoarece el se transmite prin priviri pline de compasiune, de mângâiere, de înțelegere, se transmite prin gânduri bune și se transformă în sfaturi tămăduitoare, în cuvinte de lumină.

98. Darul vindecării nu are limite. Nu uitați niciodată că sunteți pătrunși de el; și dacă durerea ar trebui să vă facă pradă, pentru că sunteți supuși unei încercări, dacă nu o puteți înlătura cu acest balsam, nu uitați învățăturile Mele, uitați-vă suferința și gândiți-vă la ceilalți, la care chinul este mai mare. Atunci veți trăi minuni în voi înșivă și în semenii voștri. (311, 18-19)

99. Cât de pregătiți trebuie să fiți pentru a privi în inimile oamenilor și a afla ce ascund ele în sine, ce tăinuiesc și de ce au nevoie!

100. V-am învățat să hrăniți sufletele, să le vindecați, să le dați lumină și să le arătați calea către dezvoltarea lor ascendentă.

101. Cine ascultă acest cuvânt și îl păstrează în inima sa va fi capabil să devină un călăuz al sufletelor, un medic și un sfătuitor. În cuvântul său va avea un dar de pace și mângâiere pentru semenii săi care au nevoie de lumină. (294, 3-4)

102. Vă dau o picătură de balsam tămăduitor, pentru ca, atunci când veți fi persecutați, să săvârșiți vindecări miraculoase printre oameni. Căci în timpul marilor epidemii, când vor izbucni boli ciudate și necunoscute științei, se va revela puterea ucenicilor Mei.

103. Vă încredințez o cheie cu care veți deschide cea mai ruginită încuietoare, adică inima cea mai încăpățânată, și chiar porțile închisorii, pentru a da libertate celor nevinovați și a-i salva pe cei vinovați.

104. Veți trăi mereu în pace și încredere în Mine, pentru că, oriunde v-ați duce, veți fi protejați de îngerii Mei. Ei vor face din îndeplinirea misiunii voastre

misiunea lor și vă vor însoți la cămine, spitale, închisori, câmpuri de discordie și de război — oriunde v-ați duce pentru a semăna sămânța Mea. (260, 37-38)

105. Oamenii vor veni, iar printre ei se va afla „Toma”, reprezentat de știință și materialism, cu ochii deschiși, gata să cerceteze; și aceasta nu numai cu ochii, ci și cu degetele mâinii sale, pentru a pipăi, a atinge, deoarece numai astfel poate crede în prezența Mea și în evenimentele spirituale care vor avea loc unul după altul în rândul omenirii și despre care oamenii trebuie să dea mărturie, pentru ca „Toma al Trei-lea Timp” să poată fi biruit de iubirea Mea în îndoiala și materialismul său. (319, 38)

106. Vă voi da îndrumarea când trebuie să vă apucați de lucru; căci va fi o vreme a unor semne atât de mari și de clare, încât veți auzi chemarea Lumii Spirituale și chemarea acestei lumi, care, prin evenimentele sale, va arăta că a sosit ceasul luptei voastre. Voi vorbi cu voi de la Spirit la Spirit și vă voi călăuzi pe cale.

107. Dar vreau ca, înainte de a veni la oameni ca învățători, să veniți ca medici, iar după ce le veți fi alinat durerea, ei vor putea bea din izvorul apelor curate ale Cuvântului Meu. Căutați mai întâi rana, ulcerația sau boala și vindecați-le suferințele, pentru a vă îndrepta apoi spre sufletele lor.

108. Mergeți la semenii voștri ca Iisus în „A doua epocă” și aduceți balsamul vindecător înaintea Cuvântului Meu. Dar în ce constă balsamul, o, ucenici? Este oare apa izvoarelor, care este binecuvântată și transformată în medicament pentru bolnavi? Nu, poporule. Balsamul despre care vă vorbesc se află în inima voastră. Acolo l-am pus ca esență prețioasă, și numai iubirea îl poate deschide, pentru ca el să curgă neîncetat.

109. Dacă doriți să-l revărsați asupra vreunui bolnav, nu mâinile voastre vor vindeca, ci Spiritul care debordează de iubire, milă și mângâiere. Acolo unde vă îndreptați gândurile, se va produce minunea.

110. Puteți acționa asupra ființelor și elementelor naturii în multe feluri, pentru a aduce mângâiere tuturor. Dar vă spun și aceasta: nu vă temeți de boli și fiți răbdători și milostivi cu toți.

111. În ceea ce privește pe cei posedați și pe cei confuzi în mintea lor umană, îi puteți vindeca, de asemenea, pentru că aveți această capacitate și trebuie să o puneți în slujba acelor ființe care au căzut în disperare și uitare. Eliberați-i și arătați această putere în fața necredincioșilor. Una dintre marile misiuni ale acestui popor este aceea de a aduce lumina acolo unde este întuneric, de a rupe orice robie și orice nedreptate și de a face această lume să-și recunoască Domnul și să se vadă pe sine însăși, în interiorul ei, în deplina cunoaștere a adevărului. (339, 39-41)

Momentul pornirii spre misiunea mondială

112. Deoarece lumea este în prezent atât de oarbă încât nu poate recunoaște lumina adevărului și nici nu poate auzi chemarea Mea în esența sa cea mai profundă, voi trebuie să vă rugați și să câștigați teren spiritual. Căci în prezent nu ați fi ascultați, deoarece toate popoarele sunt ocupate să se pregătească, să distrugă și să se apere.

113. Oamenii vor trebui să devină și mai orbi atunci când disperarea, ura, teroarea și durerea vor atinge limitele lor.

114. Nici acesta nu ar fi momentul potrivit pentru a transmite mesajul Meu, căci ați fi ca niște strigători în mijlocul unui deșert; nimeni nu v-ar da atenție. (323, 27-29)

115. Abia după ce Pământul va fi fost lovit de la un pol la altul și toate națiunile, toate instituțiile sociale și toate căminele vor fi fost judecate până la rădăcini, și după ce omenirea va fi spălat fiecare pată de rușine, voi veți ieși pregătiți în numele Meu, pentru a duce învățătura Mea fraților voștri. (42, 54)

116. Când va veni timpul, popor iubit, trebuie să pornești la drum și să faci ca Cuvântul Meu sfânt să fie simțit de semenii tăi. Vă veți împrăștia ca buni ucenici peste lume, iar această nouă Evanghelie pe care v-o las se va răspândi. Această lumină care izvorăște din al șaselea sigiliu va lumina omenirea acestui timp, iar odată cu ea vor fi dezvăluite tainele.

117. Învățătura Mea va prinde rădăcini în alte națiuni, iar tot ceea ce oamenii nu au descoperit, vor cunoaște prin lumina pe care o oferă cele Șapte Peceți. Totuși, voi trebuie să vorbiți despre aceste învățături pe care le-ați primit și să-i învățați pe oameni să împlinească poruncile Mele. (49, 43)

XV. Îndemnuri, avertismente, învățături

Capitolul 61 – Îndemnuri și avertismente ale Domnului

Porunci și însărcinări

1. Israel, nu îndeplini doar obligațiile pe care ți le-ai asumat față de lume. Îndeplinește și Legea; căci v-ați asumat o sarcină față de Tatăl, iar îndeplinirea ei trebuie să fie strictă, înălțătoare și spirituală.

2. Eu vă învăț ca să vă îndepărtați de materialism și să încetați să mai fiți fanatici și idolatri; ca să nu veneraţi și să nu practicați cultul obiectelor materiale făcute de mâna omului. Nu vreau ca în inimile voastre să existe rădăcini de idolatrie, fanatism și culte false. Nu-Mi oferiți jertfe care nu ajung la Mine; Eu cer doar înnoirea voastră și împlinirea voastră în spiritualizare.

3. Reînnoiți-vă în ceea ce privește obiceiurile voastre anterioare, nu priviți înapoi și nu vă uitați la ceea ce ați renunțat și la ceea ce nu mai trebuie să faceți. Înțelegeți că ați păşit pe calea dezvoltării voastre ascendente și nu trebuie să vă opriți. Calea este îngustă și trebuie să o cunoașteți bine, pentru că mâine va trebui să vă conduceți frații pe ea, iar Eu nu vreau să vă rătăciți.

4. Eu sunt Tatăl răbdător, care așteaptă pocăința și bunăvoința voastră pentru a vă revărsa cu harul și milostivirea Mea. (23, 60-63)

5. Cuvântul Meu vă sfătuiește întotdeauna spre bine și virtute: să nu vorbiți de rău despre semenii voștri și să nu-i expuneți astfel rușinii; să nu-i priviți cu dispreț pe cei care suferă de boli pe care voi le numiți contagioase; să nu favorizați războaiele; să nu aveți ocupații rușinoase, care distrug morala și încurajează viciile; să nu blestemați nimic din ceea ce a fost creat, să nu luați nimic străin fără permisiunea proprietarului și să nu răspândiți superstiții.

6. Trebuie să vizitați bolnavii, să iertați pe cei care vă jignesc, să apărați virtutea și să fiți exemple bune; și trebuie să Mă iubiți pe Mine și pe semenii voștri, deoarece în aceste două porunci se rezumă întreaga Lege.

7. Învățați lecția Mea și învățați-o prin faptele voastre. Dacă nu învățați, cum veți putea să predicați învățătura Mea? Și dacă nu simțiți ceea ce ați învățat, cum veți putea să învățați ca niște buni apostoli? (6, 25-26)

8. Oameni, dacă vreți să avansați, învingeți lenea care este în voi. Dacă vreți să fiți mari, aplicați principiile Mele în faptele voastre. Dacă vreți să vă cunoașteți, cercetați-vă prin Cuvântul Meu.

9. Înțelegeți cât de mult aveți nevoie de Cuvântul Meu, care oferă iubire, înțelepciune, sfaturi și ajutor. Dar simțiți-vă, în același timp, responsabili pentru ceea ce vă dau, căci nu sunteți singurii nevoiași din lume. Sunt mulți care au foame și sete de aceste învățături, și trebuie să vă gândiți să vă pregătiți pentru a merge la ei cu mesajul iubirii Mele. (285, 50-51)

10. Foarte mare este responsabilitatea pe care acest popor o are față de omenire. El trebuie să fie un exemplu de adevărată spiritualizare, trebuie să arate modul în care se aduce practica religioasă interioară, jertfa plăcută, omagiul demn de Dumnezeu.

11. Deschideți-vă inima și ascultați acolo vocea conștiinței, pentru a vă judeca faptele și a afla dacă interpretați cu fidelitate învățăturile Mele sau dacă și voi înțelegeți greșit sensul învățăturii Mele. (280, 73)

12. Învățătura Mea își pierde tot sensul dacă nu o puneți în practică.

13. Știți foarte bine, iubiți discipoli, că scopul Legii și al învățăturii Mele este de a face binele și că, prin urmare, cel care le poartă doar în

memorie sau pe buze, fără a le aplica în faptele sale, acționează împotriva datoriei. (269, 45)

14. Oameni care aveți în inimă lumina experienței acestei vieți și în sufletul vostru lumina pe care o lasă evoluția din timpul diferitelor vieți pământești — de ce se ocupă sufletul vostru cu ceea ce este inutil pentru el și de ce plângeți adesea din motive care nu merită durerea voastră? Căutați adevărul în toate; el se află pe toate căile, este strălucitor și clar ca lumina zilei. (121, 48-49)

15. Nu uitați și fiți mereu conștienți că de viața voastră dreaptă și virtuoasă depinde credința pe care o treziți în semenii voștri, adică faptul că ei vă vor cerceta și observa chiar și în viața voastră privată, pentru a căuta în faptele voastre confirmarea învățăturii pe care o propovăduiți. (300, 57)

16. Spuneți-Mi: v-am respins oare când ați greșit? V-am lăsat în urmă, v-am abandonat oare când v-a oprit vreun obstacol? M-am arătat oare aspru față de voi când ați căzut, copleșiți de durere?

17. Cu toate acestea, văd că cei pe care îi numesc cu atâta dragoste ucenicii Mei îi părăsesc pe semenii lor în nenorocire, îl resping pe cel care se abate de la calea cea dreaptă, în loc să-l atragă cu dragoste și să-l ajute să se îndrepte, și uneori devin judecători când se amestecă în lucruri pe care nu au dreptul să le judece.

18. Se potrivește aceasta cu învățătura Mea? Nu, îmi spune conștiința voastră, căci vreau ca voi să vă judecați pe voi înșivă cu cea mai mare exactitate, pentru ca să puteți șlefui numeroasele asperități de care suferă sentimentele voastre și să puteți începe să deveniți ucenicii Mei. (268, 46)

Credință, speranță, iubire, smerenie, încredere

19. Dacă sunteți smeriți, veți fi mari. Măreția nu se află în mândrie și în vanitate, așa cum cred mulți. „Fiți blânzi și smeriți din inimă”, v-am spus întotdeauna.

20. Recunoașteți-Mă ca Tată și iubiți-Mă, nu căutați pentru învelișul vostru trupesc niciun tron și niciun nume care să vă distingă de ceilalți. Fiți pur și simplu un om printre alți oameni și aveți bunăvoință în voi. (47, 54)

21. Vreau să văd la voi credința pe care au arătat-o bolnavii care au venit la Mine în „A doua epocă”; cea a paraliticului, a orbului și a femeii incurabile. Aș vrea să Mă simt iubit ca Tată, dorit ca Medic și ascultat ca Maestru. (6, 46)

22. Nu slăbiți în credință, nici în speranță. Țineți mereu minte că va veni sfârșitul acestei călătorii a vieții. Nu uitați că originea voastră a fost în Mine și că ținta finală va fi, de asemenea, în Mine, iar această țintă este eternitatea, pentru că nu există moarte a sufletului.

23. Aveți ca ideal al eforturilor voastre eternitatea și nu vă pierdeți

curajul în urcușurile și coborâșurile vieții. Știți oare dacă aceasta este ultima voastră încarnare pe pământ? Cine v-ar putea spune că în acest trup pe care îl aveți astăzi vă plătiți toate datoriile pe care le-ați acumulat față de dreptatea Mea? De aceea vă spun: folosiți timpul, dar nu vă grăbiți. Dacă vă acceptați suferințele cu credință și resemnare și goliți paharul cu răbdare — adevărat vă spun, meritele voastre nu vor fi fără rod.

24. Aveți grijă ca spiritul să înainteze mereu, pentru ca niciodată să nu încetați să vă desăvârșiți. (95, 4-6)

25. Trăiți pentru Tatăl, iubindu-i pe copiii Săi, care sunt frații și surorile voastre, și veți dobândi nemurirea. Dacă cădeți pradă egoismului și vă închideți în iubirea de sine, sămânța pe care o lăsați în urmă va supraviețui cu greu amintirii voastre.

26. Fiți blânzi și smeriți din inimă, și veți fi mereu plini de harul Meu. (256, 72-73)

27. Măreață este menirea voastră! Nu vă lăsați însă stăpâniți de semne nefaste, ci fiți mai degrabă plini de curaj și speranță la gândul că zilele de amărăciune care se apropie sunt necesare pentru trezirea și purificarea oamenilor, fără de care nu ați putea trăi intrarea victorioasă a timpului spiritualizării.

28. Învățați să treceți peste adversități, nu permiteți ca descurajarea să pună stăpânire pe inimile voastre și aveți grijă de sănătatea voastră. Încurajați sufletele fraților voștri vorbindu-le despre Mine și arătându-le învățătura Mea, care aprinde credința și speranța.

29. Priviți cât de abătuți trăiesc mulți oameni. Sunt ființe care s-au lăsat învinse în lupta vieții. Priviți cât de repede au îmbătrânit și au încărunțit, cu chipul ofilit și expresia melancolică. Dar dacă cei care ar trebui să fie puternici sunt slabi, tinerețea se va ofili, iar copiii nu vor vedea decât tristețe în jurul lor.

30. Tu, poporule, nu-ți priva inima de toate acele bucurii sănătoase de care, deși sunt trecătoare, ai voie să te bucuri. Mâncați-vă pâinea modestă în pace, și adevărat vă spun că o veți găsi atunci mai gustoasă și mai consistentă.

31. Înțelegeți din cuvintele Mele că ceea ce vreau de la voi este încredere, credință, optimism, pace sufletească și tărie, că, în ciuda greutăților și necazurilor voastre, nu trebuie să existe amărăciune în inimile voastre. Ce bunătate sau încurajare ați avea de oferit celor care au nevoie de ele, dacă inima voastră ar fi plină de suferințe, griji sau nemulțumiri?

32. Tocmai în încercările voastre trebuie să dați cel mai bun exemplu de înălțare, credință și smerenie.

33. Cine este capabil să-și spiritualizeze viața în acest fel simte mereu pace, și chiar și când doarme, somnul său este liniștit și odihnitor, ceea ce ajută sufletul să se desprindă de trup în direcția lumii

de dincolo, unde primește acele curente de forță divină din care se hrănește și la care îl face să participe și pe trup. (292, 45-51)

Rugăciune, studiu, veghere, înnoire și spiritualizare

34. Iubiți discipoli, vă spun încă o dată: vegheați și rugați-vă, căci trupul este slab, iar în slăbiciunile sale poate abate sufletul de la calea cea dreaptă.

35. Sufletul care știe să „vegheze" nu se abate niciodată de la calea pe care Domnul său i-a trasat-o și este capabil să-și pună în practică moștenirea și darurile până când își va atinge dezvoltarea.

36. Acest om își va trece încercările, pentru că trăiește vigilent și nu se lasă niciodată stăpânit de trup. Cine veghează și se roagă va ieși întotdeauna victorios din crizele vieții și va merge cu pași fermi pe calea vieții.

37. Cât de diferit este comportamentul celui care uită să se roage și să „vegheze"! El renunță de bunăvoie să se apere cu cele mai bune arme pe care Eu le-am pus în oameni, care sunt credința, iubirea și lumina cunoașterii. El este cel care nu aude vocea interioară care îi vorbește prin intuiție, conștiință și vise. Dar inima și mintea lui nu înțeleg această limbă și nu dau crezare mesajului propriului lor spirit. (278, 1-3)

38. Rugați-vă pentru sufletele confuze, pentru cei legați de pământ, pentru cei care, în interiorul pământului, nu sunt încă în stare să se desprindă de trupurile lor, pentru cei care suferă și plâng din cauza doliului neînțeles pe care oamenii îl păstrează pe pământ pentru ei.

39. Iertați-i și pe aceia și nu-i mai judecați pe cei care au semănat răul în inimile voastre. Dacă ochii voștri i-ar putea vedea cum, îngenuncheați, imploră iertarea voastră, nu ați fi atât de nedrepți față de ei. Ajutați-i să se înalțe spre infinit, ridicați-i prin amintirea voastră plină de iubire, înțelegeți că ei nu mai aparțin acestei lumi. (107, 15)

40. Nu trebuie să vă mulțumiți cu primele voastre fapte, crezând că ați dobândit suficiente merite pentru desăvârșirea sufletului vostru. Dar, pentru a învăța zilnic lecții noi și a descoperi revelații mai mari, dedicați întotdeauna ceva timp studiului operei Mele.

41. Ucenicul dornic de cunoaștere va auzi întotdeauna răspunsul la întrebările sale și, în momentele de încercare, va auzi întotdeauna sfatul meu părintesc.

42. Ucenicul avansat va fi o sursă de iubire pentru semenii săi, se va simți cu adevărat înzestrat de Tatăl său cu o moștenire și va recunoaște momentul potrivit pentru a porni la îndeplinirea marii sale misiuni spirituale printre oameni. (280, 40-42)

43. Cu cât vă desăvârșiți mai mult, cu atât veți vedea ținta mai aproape. Nu știți, însă, dacă sunteți la doar un pas de mântuirea voastră

sau dacă mai aveți de parcurs un drum lung. Vă spun doar că trebuie să vă lăsați călăuziți cu bunăvoință și ascultare de acest cuvânt, care este vocea Spiritului meu Divin.

44. Feriți-vă să încălcați Legea, să comiteți aceeași greșeală de mai multe ori. Luați aminte la acest apel, care este o îndemnare la îndreptare — o rugăminte pe care Tatăl vostru v-o adresează, pentru că nu doresc să vă văd trăind în zadar pe pământ și plângând apoi din cauza neascultării voastre. (322, 60)

45. Nu vă temeți de vorbele oamenilor și nici de judecățile lor, temeți-vă de judecata Dumnezeului vostru. Amintiți-vă că v-am spus că, în calitate de Judecător, sunt neîndurător. De aceea, căutați-Mă mereu ca Tată, ca Dumnezeu, pentru ca să nu vă lipsească nimic pe calea vieții voastre. (344, 31)

46. Nu vă lăsați surprinși, poporul Meu. Trăiți mereu cu vigilență și fiți paznici credincioși. Nu vă temeți de cuvintele pe care vi le spun propriii voștri frați și surori pentru a vă convinge că sunteți în eroare.

47. Rămâneți neclintiți, căci voi da mari răsplăți „soldaților" care sunt fideli cauzei Mele — celor dintre voi care înfruntă aceste vremuri dificile de confuzie a viziunilor asupra lumii, a mărturisirilor de credință și a religiilor.

48. Trebuie să-i respectați pe toți semenii voștri în același mod în care respectați lucrarea Mea și trebuie să faceți referire la învățătura pe care v-o voi lăsa din nou. Dacă oamenii își bat joc de voi, lăsați-i să o facă; căci lumina Duhului Meu Sfânt va ajunge la ei, și atunci va fi pocăință în inimile lor. (336, 18)

49. Nu vă opriți, o, ucenici! Așa cum v-am spus întotdeauna, pașii voștri trebuie să rămână ferm pe calea binelui și a progresului, căci vor veni vremuri în care numai binele îl va ajuta pe om, în care numai virtutea și adevărul îl vor susține pe calea luptei și a confruntării.

50. Se apropie zilele în care înșelăciunea va cădea, în care falsitatea, ipocrizia, egoismul, orice sămânță rea își vor găsi sfârșitul prin grele încercări, căderi și lovituri.

51. De aceea vă spune Maestrul: deveniți tot mai puternici în bine! Fii convins, poporul Meu, că pentru binele pe care îl faci nu poți primi nimic rău. Dacă pentru binele pe care îl faceți pe pământ culegeți un rod rău sau o răsplată rea, acest rod rău este trecător, nu este rodul final, vă spun în adevăr. Trebuie să rămâneți perseverenți până când veți culege roadele. (332, 31)

Avertismente adresate comunităților revelației

52. Vai de cel care interpretează Cuvântul Meu după bunul său plac, căci pentru aceasta va da socoteală în fața Mea.

53. Pe pământ, mulți oameni s-au dedicat denaturării adevărului, fără să fie conștienți de responsabilitatea pe care o au ca colaboratori în lucrarea de iubire a Tatălui.

54. În acest timp al judecății, pe care mulți nu-l cunosc, deoarece nu știu să interpreteze evenimentele pe care le trăiesc, judecata se află în fiecare suflet și îi cere, pe parcursul pelerinajului său pe această lume, să dea socoteală pentru faptele sale în cadrul și în afara Legii Iubirii.
55. Cine ar schimba în aceste scrieri sensul revelațiilor Mele, date prin inspirație, va fi responsabil în fața Mea pentru faptele sale.
56. De aceea trebuie să procedați cu sinceritate, căci aceste învățături sunt moștenirea mea de iubire pentru copiii mei, care, fie că sunt încarnati sau în spirit, așteaptă învățături mai detaliate. (20, 12-14)
57. Nu vreau să văd nicio minciună la tine, Israele, căci într-o zi aceasta va fi descoperită, și atunci lumea va spune: „Aceștia sunt ucenicii Maestrului? Dacă ei sunt ucenici falși, atunci și Maestrul a fost fals, care a locuit printre ei pentru a le transmite minciuni.” (344, 10)
58. Voi sunteți cei însărcinați să alinați durerea oamenilor, să-i învățați să se roage pe cei care au blasfemiat, care au rămas mult timp fără înălțarea sufletului lor în rugăciune.
59. Dar pentru aceasta trebuie să vă spiritualizați mai mult în fiecare zi și să vă eliberați de materializare.
60. Căci nu vreau să fiți spiritualiști exagerați, nu. Fanatismul este urât în ochii Mei, și asta este ceea ce vreau să elimin dintre voi. Conștiința vă va spune cum să trăiți în armonie cu totul. (344, 17-18)
61. Ascultați-Mă, poporule, ascultați, ucenici: Eu vă dau acum Lumina și vă eliberez de lanțuri, legături și întuneric. Dar nu vă împuternicesc să faceți din această lucrare o altă religie, nici să o umpleți, ca de obicei, cu icoane și rituri — nu!
62. Înțelegeți exact în ce constă libertatea pe care v-o aduc, pentru ca să nu o înlocuiți cu un nou fanatism.
63. Nu v-ați dat încă seama că mintea voastră și, odată cu ea, sufletul vostru au fost împiedicate în dezvoltarea lor? Nu vă amintiți de valul de temeri și prejudecăți false moștenite de la strămoșii voștri, de care v-am eliberat, pentru ca voi să puteți vedea adevărul nealterat și să primiți lumina? (297, 20-21)
64. Pământul va fi umed și receptiv, așteptând sămânța semănătorilor Mei, și aici este potrivit să vă gândiți o dată la responsabilitatea acestor semănători. Ar fi corect ca acest popor, după ce omenirea va fi eliberată de fanatism și de închinarea care înșală simțurile , să vină cu o nouă idolatrie? Nu, iubiți discipoli și elevi. De aceea, la fiecare pas pe calea voastră există lecții și încercări. (292, 44)

Avertisment privind continuarea revelațiilor după 1950 și falsele „revelații ale lui Hristos”

65. După ziua stabilită de Divinitatea Mea, nu veți mai auzi Cuvântul Meu. Dar acesta va fi scris

în spiritul vostru, în inimile voastre și în cărți.
66. Cine se ridică după aceea ca purtător de voce și invocă raza Mea, nu cunoaște sentința pe care o pronunță asupra sa.
67. Vă avertizez să nu dați ascultare profeților falși, purtătorilor de cuvânt falși și „Cristoșilor" falși. Vă trezesc pentru ca să evitați la timp confuzia și să împiedicați pătrunderea spiritelor întunericului printre voi. Vegheați, căci va trebui să-Mi dați socoteală pentru aceste învățături dacă nu sunteți pregătiți. (229, 40-41)
68. Aceasta este deja ultima perioadă în care voi fi printre voi în această formă. Credeți în aceasta și credeți, de asemenea, că nu mă voi întoarce în această lume pentru a face Cuvântul Meu audibil în mod material și cu atât mai puțin pentru a deveni om.
69. Pregătiți-vă, căci vor ajunge la voi zvonuri de la oameni care vor pretinde că M-am întors, că Hristos a venit pe pământ. Atunci trebuie să rămâneți credincioși și să spuneți cu convingere: „Domnul este spiritual alături de toți copiii Săi."
70. Dacă însă veți adormi și nu vă veți spiritualiza, veți nega că Mi-am retras Cuvântul; și devenind blasfemiatori și neascultători, veți invoca raza Mea asupra mulțimilor de oameni și le veți spune: „Să-L rugăm pe Cel care ne-a dat Cuvântul Său, ca El să ne vorbească în continuare. Să-I aducem cântări și imnuri, ca să ne asculte."
71. Dar, adevărat, vă spun: Raza Mea nu se va mai întoarce la capacitatea intelectuală umană, căci nu voi susține nebunia voastră.
72. La ce v-ați putea aștepta? Că cuvintele unei lumini aparente vă vor arunca în confuzie. Nu dorește oare inima voastră acest lucru? Atunci pregătiți-vă pentru acea încercare, iar asupra ascultării și smereniei voastre va străluci lumina inspirației Mele.
73. Vă anunț că, dacă nu se va produce încă înainte de 1950 unirea acestor comunități într-un singur popor, foarte curând va domni confuzia, pentru că vor fi unii care vor pretinde că Maestrul continuă să se manifeste d , și atunci vai de acest popor! Nu ați simțit încă această amenințare?
74. Încă nu s-a trezit în voi acel spirit al fraternității și al unității, și vă așteptați ca evenimentele să fie cele care vă vor uni. Dar dacă așteptați acest lucru, veți vedea în schimb cum vor izbucni epidemii, dezordine, războaie și judecata forțelor naturii, până când nu va mai exista niciun loc de pace pe lume — nici la suprafața pământului, nici în interiorul său, nici pe mare, nici în aer. (146, 24-26)
75. Trebuie să vă pregătiți, iar atunci, ori de câte ori vă veți aduna — fie în aceste case parohiale, în casele voastre sau în natură — veți simți spiritual prezența Mea la aceste întruniri.
76. Dar vegheați, căci vor apărea și ucenici falși, care vor trâmbița că ar

avea o legătură directă cu Tatăl și care vor transmite îndrumări și inspirații false.

77. V-am învățat să deosebiți adevărul de înșelăciune, să recunoașteți pomul după roadele sale. (260, 65-66)

78. V-am anunțat că va veni momentul în care veți vedea apărând multe „spiritualisme” și că atunci va trebui să fiți pregătiți pentru a descoperi care se bazează pe adevăr și care pe înșelăciune.

79. Veți vedea apărând manifestări false care Mi se atribuie; zvonuri despre mesageri divini care aduc mesaje lumii; secte cu numele celor Șapte Peceți și multe învățături confuze și ambigue.

80. Toate acestea vor fi rezultatul marii confuzii spirituale pe care o pregătește omenirea. Dar nu vă îngrijorați; aveți grijă, în schimb, să trăiți veghind și rugându-vă, atunci nu veți cădea pradă confuziei spirituale, pentru că Cuvântul Meu va fi lumină în momentele de cea mai mare întunecime, care vă va face să vedeți adevărul Meu cristalin și etern. (252, 15-17)

Viciile, ipocrizia, depravarea

81. Vanitatea s-a cuibărit în aceia care, crezând că au ajuns la cunoașterea deplină a adevărului, s-au considerat învățați, puternici, infailibili, mari și absoluți, fără să-și dea seama că de multe ori s-au înșelat.

82. Nu vreau ca în acest popor, care abia începe să se formeze sub lumina acestor învățături, să apară mâine oameni care — confuzi de vanitatea lor — să trâmbițeze că sunt reîncarnarea lui Hristos sau noii Mesia.

83. Cei care vor comite astfel de fapte vor fi aceia care cred că au ajuns să înțeleagă întreaga mea adevăr, dar care, în realitate, se îndepărtează de calea trasată de Hristos, care este cea a smereniei.

84. Studiați viața lui Isus pe pământ și veți găsi o învățătură profundă și de neuitat despre smerenie. (27, 3-6)

85. Una dintre cele mai grave defecte de caracter este ipocrizia. Nu vorbiți cu voce tare despre iubire, atâta timp cât nu sunteți capabili să Mă iubiți în semenii voștri.

86. Câți dintre cei care au condamnat sărutul lui Iuda nu vor să recunoască că i-au dat fratelui lor sărutul unei frății prefăcute și că l-au trădat pe la spate! Câți dintre cei care spun că slujesc celor nevoiași îi văd aducând lumină, adevăr și caritate în schimbul banilor.

87. De ce, atunci când cineva v-a intimidat cu întrebările sale, ați acționat ca Petru în momentele sale de slăbiciune, M-ați negat și ați asigurat că nici măcar nu M-ați cunoscut? De ce vă temeți de judecata omenească și nu vă temeți de a Mea?

88. Dar, adevărat vă spun, între Justiția Divină și păcatele voastre se interpune mijlocirea Mariei, Mama

voastră Cerească, care roagă mereu pentru voi. (75, 34)

89. Nimeni nu are dreptul să judece faptele semenilor săi, căci dacă cel care este curat nu o face — de ce ar avea voie să o facă cel care poartă pete de rușine în inima sa?

90. Vă spun aceasta pentru că sunteți mereu dornici să cercetați sămânța fratelui vostru, în speranța de a găsi greșeli în ea, pentru a-i arăta apoi sămânța voastră și a-l umili, spunându-i că munca voastră este mai curată și mai desăvârșită.

91. Singurul Judecător care știe să cântărească faptele voastre este Tatăl vostru, care locuiește în ceruri. Când El va apărea cu balanța Sa, în ochii Lui nu va avea mai mare merit cel care înțelege mai mult, ci cel care a știut să fie un frate pentru semenii săi și un copil al Domnului său. (131, 55-57)

92. Învățați și acționați, învățați și simțiți în același timp ceea ce faceți și spuneți, întăriți învățătura Mea prin faptele voastre. Nu vreau ipocriți printre ucenicii Mei. Gândiți-vă ce s-ar întâmpla cu omenirea și cu voi înșivă dacă această lucrare, întemeiată cu atâta iubire și răbdare, ar fi distrusă din cauza lipsei de moralitate, virtute și sinceritate din viața voastră. (165, 25)

93. Nu mai alergați după plăcerile sau frivolitățile lumii. Urmați idealul de a vă modela viața în mod ireproșabil, deoarece Eu vă voi da, pe tot parcursul existenței voastre, acele satisfacții care sunt o încurajare pentru inima voastră. (111, 61)

94. Vai de voi dacă înclinațiile rele vor fi mai puternice decât virtuțile pe care le aveți în sufletul vostru și dacă învățătura Mea nu va da roade! Dacă nu meditați asupra Cuvântului Meu și nu-l cercetați, crezând totuși că împliniți voia Mea, Lumina Mea vă va trezi. Dar când veți cunoaște întregul adevăr, vă veți aminti că v-am trimis în lume pentru a face fapte de bine. (55, 6)

95. Vai de cei care, în acest timp, prin fărădelegile și neascultarea lor, dau un exemplu rău copiilor pe care i-am trimis pe pământ cu o misiune spirituală! Vreți să fiți ca mulțimea care, în strigăte și batjocuri, L-a dus pe Iisus la Golgota, semănând astfel groază în inimile copiilor, care nu-și puteau explica de ce se chinuia și se omora un om care nu făcea decât să împartă binecuvântări.

96. De fiecare dată când Isus cădea, acei nevinovați plângeau. Dar, adevărat vă spun, plânsul lor izvorăște mai mult din spirit decât din trup. Câți dintre ei M-au urmat mai târziu și M-au iubit, fără ca din inimile lor să poată fi șters amintirea a ceea ce ochii lor nevinovați au văzut. (69, 50-51)

Penitențe false și așteptări false

97. Feriți-vă să faceți pocăințe greșit înțelese și nu privați trupul vostru de ceea ce are nevoie. Dimpotrivă, scutiți-l de ceea ce îi este dăunător, chiar dacă aceasta înseamnă un sacrificiu pentru el.

Aceasta va fi pocăința care va fi de folos sufletului vostru și care, prin urmare, va fi pe placul Tatălui. (55, 40)

98. Voi vedeți deja în Dumnezeu mai puțin un judecător și mai mult Tatăl iubirii desăvârșite și inepuizabile, și Eu vă spun că este bine să-L vedeți pe Dumnezeu ca pe Tatăl vostru.

99. Totuși, trebuie să vă spun, pentru a vă menține vigilenți, că și voi, la fel ca acel popor din vechime, puteți cădea pradă unei noi greșeli, iar această greșeală poate consta în faptul că nu vă străduiți să vă îmbunătățiți moral și sufletește, sau că nu vă faceți griji pentru faptul că păcătuiți continuu și grav, având încrederea că Tatăl este mai presus de toate Iubire și vă va ierta.

100. Cu siguranță, Dumnezeu este iubire și nu există nici o greșeală, oricât de gravă ar fi, pe care El să nu o ierte. Dar trebuie să știți foarte bine că din această iubire divină izvorăște o dreptate care este implacabilă.

101. Fiți conștienți de toate acestea, pentru ca ceea ce ați asimilat în voi ca înțelegere a învățăturii Mele să corespundă adevărului și să distrugeți toate concepțiile eronate care ar putea exista în voi.

102. Nu uitați că iubirea Tatălui vă iartă, dar că pata de rușine — în ciuda iertării — rămâne imprimată în sufletul vostru și că trebuie să o spălați în mod , prin merite, pentru a fi astfel demni de iubirea care v-a iertat. (293, 43-44)

103. O voce v-a trezit, o voce bună și mângâietoare, care vă cheamă în Împărăția Luminii și a Vieții, dar care se poate transforma în dreptate dacă preferați să vă înjosiți în continuare sufletul și să nesocotiți Legea.

104. Celor ascultători și smeriți, cuvântul meu le spune: Rămâneți neclintiți, căci veți obține mult din harul meu și veți realiza multe pentru frații și surorile voastre.

105. Celor nechibzuiți, vocea Mea le spune: Dacă nu profitați de această ocazie binecuvântată pentru a scăpa de murdăria păcatului sau de întunericul ignoranței în care trăiți, veți vedea cum vremurile și epocile vor trece peste sufletul vostru, fără să aflați ce a adus Domnul în mesajul Său, nici care au fost darurile spirituale pe care El le-a revelat poporului Său.

106. Cu siguranță va exista un timp potrivit pentru toți ca să se salveze și să se înalțe spre înălțimi. Dar vai de cel care amână această zi! Vai de cel care ratează ocaziile de a-și dezvolta sufletul, pentru că s-a dedicat neînsemnăturilor acestei lumi! El nu știe cât de lung va fi timpul în care va trebui să aștepte o nouă ocazie, nici nu cunoaște amărăciunea ispășirii sale.

107. În aceasta nu se află nici cea mai mică răzbunare sau cea mai blândă pedeapsă din partea Tatălui, ci dreptatea Sa severă și implacabilă.

108. Știți oare astăzi, când M-am aflat printre voi, dacă nu ați ratat sau lăsat nefolosite ocazii anterioare, și cunoașteți oare perioada de timp pe care sufletul vostru a așteptat-o pentru a primi această nouă ocazie de a îndeplini o misiune care v-a fost încredințată cu mult timp în urmă?

109. Ce știe inima voastră sau mintea voastră despre trecutul sufletului vostru, despre destinul său, datoriile, sarcinile și ispășirile sale? Nimic!

110. De aceea, nu trebuie să întrerupeți desăvârșirea sufletului, nici să-l ispitiți prin iubirea față de bunurile lumii. El trebuie să urmeze o altă cale, alte țeluri, alte idealuri. (279, 16-19)

Avertisment către popoare și către cei puternici ai pământului

111. Vai de oameni, dacă în inimile lor nu se va naște în sfârșit milostenia și iubirea activă față de aproapele! Vai de oameni, dacă nu vor ajunge în sfârșit la deplina conștientizare a faptelor lor rele! Propria lor mână dezlănțuie asupra lor furia forțelor naturii și încearcă să reverse asupra națiunilor paharul durerii și al amărăciunii. Chiar dacă vor culege rezultatul e al faptelor lor, unii vor spune încă: „Este pedeapsa lui Dumnezeu.” (57, 82)

112. Vai de popoarele care se agață cu încăpățânare de idolatria, fanatismul și tradițiile lor! Ele nu vor putea vedea Lumina Mea și nici nu vor simți fericirea infinită a trezirii sufletului.

113. Într-adevăr, învățătura Mea va zgudui lumea. Dar când lupta se va sfârși, pe pământ se va simți adevărata pace — aceea care izvorăște din Spiritul Meu. Numai cei nebuni, cei încăpățânați și cei cu inima împietrită vor continua să sufere. (272, 12-13)

114. Mă fac simțit în inimile împietrite ale oamenilor — ale celor care au intenția de a stârni războaie — pentru ca ei să recunoască că voința Mea este mai puternică decât intențiile lor belicoase. Dacă inima acelor oameni rămâne împietrită și nu se lasă convinsă de voința Mea, dreptatea Mea se va face simțită pe întreg globul pământesc. (340, 33)

115. Din nou, ca în vremurile lui Noe, oamenii vor râde de profeții și abia când vor simți că apele potopului le îngroapă deja trupurile, vor începe să creadă și să se căiască.

116. Milostivirea Mea a vrut întotdeauna să vă oprească în neînțelepciunea voastră, dar voi n-ați vrut niciodată să Mă ascultați. La fel, Sodoma și Gomora au fost avertizate, pentru ca ele să simtă teamă și pocăință și să-și evite distrugerea. Dar ele n-au vrut să asculte de glasul Meu și au pierit.

117. Am îndemnat și Ierusalimul să se roage și să se întoarcă la adevărata închinare a lui Dumnezeu. Dar inima sa necredincioasă și carnală a respins mustrarea Mea părintească și a trebuit să fie

convinsă de adevăr prin evenimente. Cât de amare au fost atunci acele zile pentru Ierusalim!
118. Recunoașteți acum adevărul că sunteți încă aceiași? Căci nu ați vrut să renunțați la copilăria voastră spirituală pentru a crește și a vă înălța pe calea înțelepciunii care se află în cuvântul Meu.
119. Vă trimit tuturor acest mesaj, care trebuie să servească popoarelor și națiunilor ca profeție pentru trezire și veghere. Fericiți sunteți voi, dacă credeți în conținutul său.
120. Meditați asupra sensului ei, dar vegheați și rugați-vă după aceea, căci dacă veți face aceasta, o lumină interioară vă va călăuzi și o forță superioară vă va proteja până când veți fi în siguranță. (325, 73-77)

Capitolul 62 – Cuvinte pentru ascultătorii prezenți în Mexic

Cuvinte pentru ascultătorii prezenți în Mexic

1. Ucenici, intrați în voi înșivă, ascultați-Mă și simțiți-Mă ca înainte. Amintiți-vă cum ați mărturisit că acest Cuvânt este viața voastră și lumina destinului vostru. Nu uitați că astăzi vă spun: ceea ce aveți nevoie vi se va da la timpul potrivit.
2. Umpleți din nou lămpile voastre cu ulei, pentru ca flacăra credinței și a cunoașterii să strălucească din nou.
3. Nu adormiți, vegheați și rugați-vă, căci Maestrul vă poate surprinde când va intra în locuința voastră ca odinioară, ca în acele zile de entuziasm spiritual, când simțeați prezența Mea la fiecare pas.
4. Veți vedea atunci cum viața voastră va fi din nou luminată de acea lumină care a încetat să vă lumineze fără ca voi să vă dați seama; și aceasta vă va reda încrederea într-un viitor plin de belșug și înțelepciune. (4, 27-29)
5. Mulți dintre voi se numesc spiritualiști pentru că cred în prezența Mea în timpul manifestării Mele prin capacitatea intelectuală umană și pentru că sunt adesea prezenți pentru a asculta Cuvântul Meu. Dar Eu vreau ca voi să fiți spiritualiști prin practicarea binelui, prin cunoașterea esenței vieții, prin iubirea voastră față de aproapele, prin cultul vostru printr-o existență generoasă, roditoare și virtuoasă. (269, 55)
6. Unora le-am dat o origine modestă în lume, pentru ca în viața lor să-L ia ca model pe Maestru; altora le-am dat un cămin bogat, pentru ca și ei să-L imite pe Iisus, care, deși era rege, și-a părăsit „tronul” și a slujit pe săraci, bolnavi și păcătoși.
7. Meritul celui care coboară din poziția sa socială pentru a-și sluji aproapele, oricine ar fi acesta, este la fel de mare ca al celui care, pe calea iubirii, se înalță de la viața sa săracă și necunoscută la înălțimea celor drepți. (101, 55-56)

8. Mă întrebați de ce am venit la voi: pentru că văd că ați uitat calea pe care trebuie să vă întoarceți în sânul din care ați ieșit; dar Eu v-o arăt din nou.

9. Calea este Legea Mea, și prin respectarea ei sufletul va dobândi nemurirea. Vă arăt poarta, care este la fel de îngustă ca și calea pe care v-am arătat-o la vremea aceea prin învățătura Mea. (79, 2-3)

10. Voi, cei care Mă ascultați, ar trebui să pregătiți calea pentru cei care Mă vor primi spiritual. Nu a fost întâmplarea cea care i-a adus în prezența Mea pe cei care au primit învățăturile Mele, la fel cum nu va fi întâmplarea cea care va dezvolta darurile spirituale la cei care vor simți prezența Mea fără a fi nevoie de un purtător de cuvânt uman. (80, 4)

11. V-am destinat să răspândiți pe pământ binele, care este adevărata spiritualitate.

12. Vă simțiți prea incapabili și neînsemnați? Vă considerați prea impuri pentru a putea încărca sufletul vostru cu o sarcină de acest fel? Motivul este că nu cunoașteți înțelepciunea și milostivirea Mea, că nu observați cu simțurile neîntunecate exemplele de învățătură pe care vi le dau la fiecare pas prin natură.

13. Nu vedeți cum razele soarelui, luminând totul, ajung chiar și la cea mai murdară băltoacă, o evaporă, o ridică în atmosferă, o curăță și, în cele din urmă, o transformă într-un nor care trece peste țări și le face roditoare? (150, 51-53)

14. Eliberați-vă sufletul aici, în prezența Mea, de toate impuritățile și lăsați-l liber. Nu vă temeți, căci nu-Mi veți dezvălui niciun secret; Eu vă cunosc mai bine decât vă cunoașteți voi înșivă. Mărturisiți-Mi în adâncul vostru, Eu vă voi înțelege mai bine decât oricine și vă voi ierta încălcările legii și vina voastră, căci Eu sunt singurul care are dreptul să vă judece.

15. Dar dacă v-ați împăcat cu Tatăl vostru și auziți în ființa voastră imnul victoriei pe care îl intonează spiritul vostru, așezați-vă în pace la masa Mea, mâncați și beți bucatele spiritului, care sunt cuprinse în sensul cuvântului Meu. (39, 71)

16. Mulți dintre voi veniți plângând, după ce ați blestemat durerea. Eu vă iert greșelile, având în vedere că ele provin din necunoașterea voastră.

17. Liniștiți-vă inima și faceți-vă mintea receptivă, ca să înțelegeți ce vă spun acum, copii-ucenici ai vieții: Când simțiți din nou că inima voastră este străbătută de durere, despărțiți-vă pentru scurt timp de tot ceea ce vă înconjoară și rămâneți singuri. Acolo, în intimitatea dormitorului vostru, vorbiți cu sufletul vostru, luați-vă durerea în mână și cercetați-o, ca și cum ați lua în mână un obiect pentru a-l examina.

18. Cercetați astfel durerea voastră, recunoașteți de unde provine și de ce a venit. Ascultați vocea spiritului vostru și, adevărat, vă spun, veți

scoate din acea contemplare o comoară de lumină și pace pentru inima voastră.

19. Lumina vă va arăta cum să înlăturați durerea, iar pacea vă va da puterea să rezistați până când încercarea va trece. (286, 26-28)

20. Trebuie să vă străduiți în continuare să fiți rezistenți sufletește și trupește. Căci dacă până astăzi există boli printre voi, , aceasta se datorează faptului că, din lipsă de spiritualizare și de credință, nu ați reușit să vă ridicați deasupra mizeriei și durerii acestei vieți.

21. Învățătura Mea nu vă învață doar să aveți credință în puterea lui Dumnezeu, ci și să aveți credință în voi înșivă. (246, 40 41)

22. Astăzi spuneți: „Dumnezeu este în noi"; dar o spuneți fără să o simțiți și fără să o înțelegeți, pentru că materializarea voastră vă împiedică să simțiți prezența Mea în ființa voastră. Dar odată ce spiritualizarea va face parte din viața voastră, veți experimenta adevărul prezenței Mele în fiecare om. Vocea Mea va răsuna în conștiințe, judecătorul interior va fi ascultat și căldura Tatălui va fi simțită. (265, 57)

23. Această învățătură ajunge în inimile voastre, unde s-au născut intenții de îmbunătățire și sentimente nobile.

24. Dacă ați suferit și ați plâns mult, până când ați fost gata să-Mi deschideți ușile inimii voastre — adevărat vă spun, cel care a suferit mult și-a ispășit astfel greșelile și va primi iertarea. (9, 37-38)

25. Plângi, poporul Meu, pentru că simți în inima ta plină de pocăință iubirea Maestrului. Vi s-a spus că nimeni care s-ar înfățișa înaintea Tatălui cu o vină grea în suflet nu va obține iertarea și că va trebui să sufere o condamnare veșnică.

26. Dar cum ați putut percepe dreptatea mea divină ca fiind atât de monstruoasă? Nu ați observat cum, prin Isus, am arătat clar că cuvintele mele cele mai tandre și privirile mele cele mai pline de iubire erau destinate celor care păcătuiseră cel mai mult? Cum aș putea să vestesc o învățătură pe lume și să fac contrariul acesteia în eternitate? (27, 41)

27. Mângâiați-vă în momentele amare și dificile ale vieții voastre cu gândul că Legea Mea înțeleaptă și desăvârșită judecă totul.

28. Am fost în durerea voastră, pentru ca voi să Mă căutați prin ea. V-am lovit cu sărăcia, pentru ca voi să învățați să cereți, să fiți umili și să-i înțelegeți pe ceilalți.

29. V-am lipsit chiar și de pâinea zilnică, pentru a vă arăta că cel care rămâne încrezător este ca păsările care nu-și fac griji pentru ziua de mâine; ele văd răsăritul ca pe un simbol al prezenței Mele, iar la trezire, primul lucru pe care îl fac este să-și înalțe trilurile ca pe o rugăciune de mulțumire și ca dovadă a încrederii lor. (5, 55-57)

30. Uneori îmi spuneți: „Doamne, dacă aș avea totul, dacă nu mi-ar

lipsi nimic, aș colabora la opera Ta spirituală și aș face acte de caritate." Dar să știți că voi, ca oameni, sunteți nestatornici și că toate intențiile de astăzi, când nu aveți nimic, s-ar schimba dacă v-aș da tot ce vă doriți.

31. Numai iubirea lui Dumnezeu pentru copiii Săi este neschimbătoare.

32. Știu dinainte că ați pieri dacă v-aș dărui din belșug, pentru că vă cunosc hotărârile și slăbiciunile. (9, 55-57)

33. Când v-am spus să renunțați la plăceri, ați interpretat greșit cuvântul Meu și ați ajuns să credeți că Îmi face mai multă plăcere să vă văd suferind decât bucurându-vă.

34. De vreme ce Eu sunt Tatăl vostru — cum puteți crede că prefer să vă văd plângând decât zâmbind?

35. Când v-am spus că trebuie să renunțați la plăceri, M-am referit doar la cele care sunt dăunătoare sufletului sau nocive pentru trupul vostru. Dar vă spun că trebuie să vă procurați satisfacții benefice pentru spirit și pentru inimă, care sunt la îndemâna voastră. (303, 27)

36. Nici măcar nu v-am cerut să credeți în Mine când ați ajuns aici. Eu am fost Cel care v-a întâmpinat și v-a dat dovezi, vindecându-vă bolile trupești, dându-vă pace sufletească sau ceva ce considerați de neatins.

37. După aceea, când ați crezut în Mine și v-ați dedicat cu credință împlinirii Legii Mele, i-am arătat fiecăruia sarcina sa, pentru ca el să nu se abată de la cale și să preia doar ceea ce îi revine, și să le dăruiască fraților și surorilor sale milă și iubire, așa cum Eu am făcut față de voi.

38. Credeți oare că toți cei care învață sunt maeștri? Credeți că toți cei care se numesc slujitori ai lui Dumnezeu sunt trimișii Mei sau că Eu le-am dat sarcina pe care o îndeplinesc? Credeți că toți cei care stăpânesc, guvernează și poruncesc în lume posedă abilitățile necesare pentru a îndeplini această sarcină? Nu, poporule! Cât de puțini sunt cei care îndeplinesc misiunea care le-a fost încredințată cu adevărat! În timp ce unii se însușesc o poziție care nu le revine, cei care ar trebui să o ocupe se văd umiliți și marginalizați. (76, 36-37)

39. Nu credeți că Mă simt jignit dacă cineva nu crede în prezența Mea la această manifestare, căci nimic nu afectează adevărul Meu. Câți oameni s-au îndoit de existența unei ființe divine care a creat toate minunile Universului, și totuși Soarele nu a încetat din această cauză să le ofere lumina Sa. (88, 7)

40. Astăzi deschideți ușile inimilor și minților voastre către lumina învățăturii Mele. Cu ce fapte Mă veți slăvi?

41. Voi toți tăceți, sufletul tace și trupul în fața Mea. Vă plecați capul și vă smeriți. Dar Eu nu vreau ca copiii Mei să se smerească în fața Mea. Vreau ca ei să fie demni să-și ridice privirea și să o privească pe a Mea, căci Eu nu caut nici slujitori, nici sclavi; nu caut creaturi care se

simt proscrise, respinse; vin la copiii mei, pe care îi iubesc atât de mult, pentru ca, auzind vocea Tatălui lor d , să-și înalțe sufletul pe calea dezvoltării lor spirituale. (130, 39-40)

42. Iubiți ucenici, vegheați cu zel asupra operei Mele, urmați instrucțiunile Mele și astfel veți da mărturie despre Mine. Maria, iubita voastră Mamă, coboară, de asemenea, la voi și vă umple de har, vă învață iubirea desăvârșită și vă transformă inima într-o izvor de milă, pentru ca voi să săvârșiți mari fapte de iubire printre semenii voștri și să cunoașteți adevărul. Ea este colaboratoarea Mea, și alături de Cuvântul Meu ca Maestru și Judecător, există Cuvântul ei ca Mamă și Mijlocitoare. Iubiți-o, poporule, și chemați-i numele. Adevărat vă spun, Maria veghează asupra voastră și vă stă alături, nu numai în aceste zile de încercare, ci pentru totdeauna. (60, 24)

43. V-am numit „poporul marian", pentru că știți să o iubiți și să o recunoașteți pe Mama Divină și veniți la ea ca un copil care tânjește după tandrețe sau ca un păcătos care caută mijlocirea.

44. Prezența Mariei în lume este o dovadă a iubirii Mele față de oameni. Puritatea ei este o minune cerească care v-a fost revelată. Ea a coborât de la Mine pe pământ pentru a deveni femeie, astfel încât în pântecele ei să poată încolți sămânța divină, trupul lui Isus, prin care „Cuvântul" urma să vorbească. În vremurile de astăzi, ea se revelează din nou. (5, 9-10)

45. Este necesar ca inima omenească să cunoască din temelii prețiosul mesaj pe care Spiritul ei l-a adus lumii, iar după ce veți cunoaște întregul adevăr, trebuie să ștergeți din inimile voastre orice venerație idolatră și exaltată pe care i-ați consacrat-o și să-i oferiți în schimb iubirea voastră spirituală. (140, 43)

46. Unii îmi spun: „Doamne, de ce nu ne permiți tuturor să Te vedem, așa cum frații și surorile noastre mărturisesc că Te văd?"

47. O, voi, inimile slabe, care trebuie să vedeți pentru a crede! Ce merit găsiți în a-L vedea pe Iisus într-o viziune sub formă umană, deși spiritul vostru Mă poate percepe nelimitat și desăvârșit în esența Mea divină prin iubire, credință și sentiment?

48. Faceți rău când îi invidiați pe cei care au darul de a vedea spiritualul limitat în forme sau simboluri; căci ceea ce văd aceștia nu este, strict vorbind, divinul, ci un simbol sau o alegorie care le vorbește din spiritual.

49. Fiți mulțumiți de darurile voastre și cercetați mărturiile pe care le primiți, căutând mereu sensul, lumina, învățătura, adevărul. (173, 28-30)

50. Nu denaturați niciodată învățăturile Mele. Prezentați opera Mea ca pe o carte care conține numai puritate, și când vă veți fi încheiat drumul, Eu vă voi primi d . Nu voi privi petele din sufletul

vostru și vă voi da sărutul Meu divin, care va fi cea mai mare răsplată când veți ajunge în Țara Promisă. Căci vouă v-am dat în acest timp o mână de semințe, ca să învățați să semănați pe câmpuri roditoare și să le înmulțiți acolo. (5, 27)

51. Evaluează-ți responsabilitatea, popor iubit, gândește-te că o zi pe care o pierzi este o zi cu care întârzii venirea acestei Vești Bune în inimile semenilor tăi — că o învățătură pe care o pierzi este o bucată de pâine în minus pe care o poți oferi celor nevoiași. (121, 40)

52. Cunoașteți deja gustul fructului acestui pom, și vă avertizez ca să nu vă lăsați înșelați în viitor de profeți falși; dar trebuie să „vegheați" și pentru semenii voștri, învățându-i să recunoască esența învățăturii Mele.

53. Este scris că, după plecarea Mea, se vor ridica profeți falși care vor spune poporului Meu că sunt mesagerii Mei și că vin în numele Meu pentru a continua lucrarea pe care Eu am împlinit-o printre voi.

54. Vai de voi dacă vă înclinați în fața profeților falși și a învățătorilor falși sau dacă adăugați cuvintelor învățăturii Mele conținut fără valoare spirituală, căci atunci va fi o mare confuzie! De aceea vă spun mereu: „Vegheați și rugați-vă." (112, 46-47)

55. Dacă nu vă pregătiți, vor ajunge la urechile voastre voci neclare care vă vor zăpăci, iar mai târziu îi veți zăpăci pe frații voștri cu ele.

56. Vă fac să fiți vigilenți, pentru ca, odată ce aceste revelații se vor fi încheiat, să nu încercați să le reluați, deoarece nu vor fi duhuri ale luminii cele care se vor manifesta, ci ființe confuze care vor dori să distrugă ceea ce ați construit înainte.

57. În schimb, cel care știe să se pregătească, cel care — în loc să vrea să iasă în evidență — caută să se facă util, cel care — în loc să grăbească evenimentele — așteaptă cu răbdare, va auzi clar învățătura Mea, care va ajunge la spiritul său prin darurile care sunt în el, care sunt cele ale inspirației, ale intuiției, prevegherii, prin rugăciune, viziune spirituală și vise profetice. (7, 13-14)

58. Astăzi vă uitați la acești purtători de cuvânt care vă vorbesc cu extaz, și oricât de mare ar fi necredința unora, voi credeți că revelația Mea este posibilă prin acești mesageri. Dar când oamenii vor vedea odată că discipolii Mei vestesc revelații divine în starea lor normală, vor pune la îndoială cuvintele lor.

59. În propria voastră comunitate se vor ridica unii care vor pune la îndoială atunci când vă vor auzi vorbind sub inspirația Mea, iar voi va trebui să aveți o mare pregătire ă și puritate sufletească pentru a găsi credința. (316, 52-53)

60. Când observați pe drumurile voastre oameni care, prin faptele lor sau prin modul lor de a gândi, dau dovadă de întârziere spirituală în fața revelațiilor Mele, nu vă tulburați, căci trebuie să știți că niciodată toți oamenii nu au mers în același ritm. Aveți încredere că Eu le

las deja acum cuvintele care îi vor trezi, de îndată ce va veni timpul pentru aceasta.

61. Acele cuvinte pe care voi nu le puteți înțelege în prezent sunt tocmai cele pe care acei oameni le vor înțelege. (104, 42-43)

62. Credeți și acționați fără fanatism. Ridicați-vă și așezați-vă pe un nivel de la care să-i puteți învăța pe toți semenii voștri fără a ține seama de învățăturile lor.

Mărturisiri de credință

63. Nu ezitați să faceți bine unui nevoiaș doar pentru că acesta practică o adorare a lui Dumnezeu rudimentară sau imperfectă. Dimpotrivă, fapta voastră altruistă trebuie să-i cucerească inima.

64. Nu vă închideți în grupuri și nu vă limitați astfel domeniul de activitate. Fiți o lumină pentru fiecare suflet și un balsam în fiecare necaz. (60, 27)

65. Dacă semenii voștri vorbesc cu dispreț despre voi pentru că ați răspuns chemării Mele, închideți-vă urechile și tăceți; ei sunt ignoranți. Dar dacă ați lua acest lucru ca pretext pentru a-i judeca, vai de voi, căci voi sunteți deja luminați de lumina spiritului vostru și știți ce faceți. (141, 27)

66. Așadar, poporul meu, nu cereți ca toți oamenii să gândească și să creadă la fel ca voi. Nu trebuie să condamnați niciodată pe oameni, nu trebuie să judecați sau să pedepsiți pe cel care nu vă ascultă, care nu acceptă sugestiile, învățăturile sau sfaturile voastre. Trebuie să-i priviți pe toți semenii voștri cu același respect profund și cu adevărată iubire spirituală față de aproapele. Atunci veți afla că fiecare, în practicarea religiei sale, în învățătura sa, pe calea sa, a ajuns la locul la care i-a dat dreptul capacitatea sa spirituală; iar punctul în care îi vedeți pe oameni este cel la care i-a condus propria lor evoluție. (330, 29)

67. Vă spun deja acum că nu sunteți mai mult decât oricine altcineva, că credința pe care ați nutrit-o, și anume aceea de a fi un popor de ființe privilegiate, este o eroare; căci Creatorul, în iubirea Sa desăvârșită pentru toate creaturile Sale, nu privilegiază pe nimeni.

68. Vă spun aceasta pentru că mâine trebuie să le expuneți semenilor voștri învățătura pe care v-am adus-o în acest timp, și nu vreau ca voi să apăreți în fața urmașilor ca ființe superioare, nici să pară c , meritele v-au făcut demni de a fi singurii care au auzit Cuvântul Meu. 69. Trebuie să fiți frați și surori înțelegători, smeriți, simpli, nobili și milostivi.

70. Trebuie să fiți puternici, dar nu aroganți, pentru a nu-i umili pe cei slabi. Dacă aveți cunoștințe vaste despre învățătura Mea, nu trebuie să vă lăudați niciodată cu știința voastră, pentru ca semenii voștri să nu se simtă inferiori lângă voi. (75, 17-19)

71. Chiar și aici, printre lucrătorii Mei — câți sunt cei care, fără să fi înțeles învățătura Mea, s-au

considerat ființe superioare, demne de admirație și de omagiu, crezând că sunt înzestrați cu un dar spiritual. În acest sens, vă întreb dacă puteți aproba faptul că un spirit superior se mândrește cu darurile sale, când totuși smerenia și iubirea de aproapele sunt calitățile esențiale pe care trebuie să le aibă. (98, 15)

72. Amintiți-vă că v-am spus odată: nu v-am creat ca să fiți ca niște plante parazite. Nu vreau să vă mulțumiți doar cu a nu face rău nimănui. Vreau să vă găsiți satisfacția în a fi făcut bine. Oricine nu face bine, deși ar putea să o facă, a făcut mai mult rău decât cel care, nefiind în stare să facă fapte bune, s-a limitat la a face rău, pentru că era singurul lucru pe care știa să-l facă. (153, 71)

73. O, copiii Mei mult iubiți, voi care vă plângeți ca niște oi rătăcite și strigați cu voce plină de teamă după Păstorul vostru! Când vă închideți ochii în fața realității care vă înconjoară, ajungeți să credeți că Eu sunt cauza tuturor nenorocirilor voastre pe pământ; alții cred că Mie îmi este indiferentă fericirea sau nenorocirea voastră.

74. Cât de nerecunoscători sunteți când gândiți astfel despre Tatăl vostru și cât de nedrepți în judecata voastră asupra dreptății Mele desăvârșite!

75. Credeți că nu vă aud când spuneți că vă hrăniți doar cu amărăciuni; că lumea în care trăiți este o lume fără fericire și că viața pe care o duceți nu are niciun sens?

76. Mă simțiți doar atunci când credeți că vă pedepsesc, că vă refuz orice milă, și uitați de tandrețea și bunătatea Tatălui vostru; vă plângeți de viața voastră, în loc să binecuvântați binefacerile ei.

77. Acest lucru se întâmplă pentru că vă închideți ochii în fața adevărului și vedeți doar suferință și lacrimi în jurul vostru și căzeți în disperare, deoarece credeți că totul va rămâne fără răsplată.

78. Cât de diferită ar fi viața voastră dacă, în loc de această revoltă, de această neînțelegere, primul vostru gând zilnic ar fi acela de a-l binecuvânta pe Tatăl vostru, iar primele voastre cuvinte ar fi de mulțumire pentru atâtea binefaceri pe care iubirea Lui vi le oferă!

79. Dar voi nu mai sunteți în stare să simțiți aceste virtuți, pentru că „carnea” v-a tulburat sufletul și ați uitat învățătura Mea; de aceea vă vorbesc despre aceste sentimente pe care le-ați alungat din inimile voastre. (11, 4-9)

80. Ați păcătuit, ați încălcat căsătoria, ați comis crime, iar acum, când vă confruntați cu adevărul Cuvântului Meu, care vă arată greșelile voastre, uitați de fărădelegile voastre și credeți că Domnul vostru este nedrept când vă vorbește despre încercări și ispășire. (17, 33)

81. Ați fost foarte încercați, dragi ucenici. Pentru că fiecare încercare ascunde un mister pentru voi, nu știți dacă ea este menită să vă întărească în luptă, să vă dezvăluie

ceva ce nu cunoașteți sau să ispășească vreo greșeală. Dar nu vă dați niciodată înapoi în fața încercărilor, căci nu pentru asta au fost trimise; de asemenea, ele nu depășesc puterile voastre morale sau sufletești. (47, 26)

82. De ce mulți dintre voi vă temeți că soarta voastră a fost scrisă de Mine cu încercări, dureri, pedepse sau nenorociri? Cum puteți ajunge la concluzia că Cel care vă iubește în mod desăvârșit vă oferă o cale plină de spini? Adevărat, vă spun că drumul nefast și presărat cu lovituri ale sorții este acela pe care îl alegeți după voia voastră, crezând că pe el veți găsi bucurii, libertate, fericire, fără să înțelegeți că tocmai de la drumul care v-a fost destinat vă îndepărtați, pe care se găsesc adevărata pace, siguranța, puterea și sănătatea, bunăstarea și belșugul.

83. Această cale, pe care v-o ofer în învățătura Mea, este cea predestinată sufletului vostru încă de la creația sa, pentru ca pe ea să găsiți în cele din urmă ceea ce doriți. (283, 10-11)

84. Judecați superficial, ca și cum ați fi copii, și nu luați în considerare faptul că încercările care vă chinuie sunt opera voastră. Când acestea se abat asupra voastră, doriți ca ele să se îndepărteze de voi, ca soarta să fie schimbată, pentru a nu mai suferi, pentru a nu mai bea paharul suferinței.

85. Motivul este că, cu privirea voastră spirituală, nu puteți pătrunde în realitate pentru a înțelege că tot ceea ce culegeți ați semănat voi înșivă și că v-ați atras singuri fiecare suferință.

86. Nu, voi nu ați înțeles niciodată să pătrundeți în adevăr și, prin urmare, când durerea pătrunde în inima voastră, vă considerați victime ale unei nedreptăți divine. Dar Eu vă spun că în Dumnezeu nu poate exista nici cea mai mică nedreptate.

87. Iubirea lui Dumnezeu este neschimbătoare, imuabilă și veșnică. Prin urmare, cine crede că Spiritul Divin poate fi cuprins de mânie, furie și furie, cade într-o mare eroare. Astfel de slăbiciuni sunt imaginabile doar la ființele umane , atunci când le lipsește maturitatea sufletească și stăpânirea asupra pasiunilor.

88. Uneori îmi spuneți: „Doamne, de ce trebuie să «plătim» consecințele unor fapte care nu sunt ale noastre și de ce trebuie să culegem roadele amare pe care alții le-au produs?” — La aceasta vă răspund că nu înțelegeți nimic din toate acestea, pentru că nu știți cine ați fost în trecut și care au fost faptele voastre. (290, 9 12)

89. Popor iubit: inimile voastre sunt pline de satisfacție la gândul că sunteți ucenicii Mei în acest „Timp al Treilea”. Dar vă spun că nu trebuie să permiteți niciodată ca vanitatea să vă orbească. Căci dacă ați ceda acestei slăbiciuni, nu v-ați mai asculta nici măcar conștiința, atunci când aceasta vă va reproșa greșelile. Cine nu începe să-și curățească și să-și înnobileze viața

omenească, nu poate spera să se dezvolte spiritual, căci pașii lui vor fi rătăciți, iar faptele lui nu vor avea sămânța adevărului.

90. Luați deci aminte că, în învățăturile Mele, uneori cobor de la învățătura spirituală la sfat, pentru ca voi să vă purtați corect în viața voastră omenească. Atunci vorbesc inimii omului, o îndemn la înnoire, îi fac să înțeleagă răul pe care viciile îl aduc trupului și răul pe care îl fac sufletului.

91. V-am spus că omul care se lasă stăpânit de un viciu a uitat că spiritul nu trebuie învins — că a uitat că adevărata putere constă în a învinge răul prin virtute.

92. Omul acela învins de trup s-a înjosit pe sine, a încălcat respectul de sine, a coborât de la înaltul său rang de om la o ființă săracă, prea lașă pentru a lupta.

93. În loc să aducă lumini, pâine și vin în căminul său, acel om aduce umbre, suferință și moarte, îngreunează crucea sa, a soției și a copiilor săi și împiedică calea de dezvoltare spirituală a tuturor celor din jurul său. (312, 32-35)

94. Înțelegeți că fiecare dintre voi care renunță la o cale rea face ca puterea răului să-și piardă o parte din forța sa; că viața voastră, dacă este dreaptă în faptele, cuvintele și gândurile sale, lasă în urma sa o sămânță bună; că sfaturile voastre, dacă provin dintr-o inimă pioasă, vor avea puterea de a face minuni; și că rugăciunea, dacă se naște dintr-un gând plin de compasiune și iubire, va fi un mesaj de lumină pentru cel pentru care vă rugați. (108, 16)

95. Aici, lângă Mine, vă curățați de orice pată de rușine. Ah, de-ați putea păstra această puritate pe tot parcursul vieții voastre! Dar această atmosferă de spiritualitate și fraternitate, pe care o creați în aceste ore de comuniune și învățătură, nu domnește în lume. Aerul pe care îl respirați este otrăvit de păcat.

96. Totuși, ați simțit cum, pe măsură ce vă însușiți învățătura Mea, se desprinde treptat de voi, verigă cu verigă, lanțul care vă leagă de lume. (56, 26-27)

97. Trăiți mereu cu vigilență, căci pe calea voastră vor fi unii care vor spune că îmi aparțin; dar nu-i credeți din prima clipă, credeți-i pentru ceea ce manifestă în smerenie, înțelepciune și iubire.

98. Alții vă vor spune că sunt în legătură cu Mine, în timp ce ei sunt primii înșelați. De aceea, trebuie să vegheați mereu asupra sarcinii pe care o aveți și asupra poziției pe care o ocupați. Trebuie să vă deschideți ochii și urechile și să iertați multe lucruri. (12, 55-56)

99. Fiți activi, nu adormiți! Sau vreți cumva să așteptați până când persecuțiile vă vor surprinde pe nepregătite? Vreți să cădeți din nou în idolatrie? Așteptați până când învățăturile străine se vor impune prin forță sau sub amenințarea fricii?

100. Fiți treji, căci din Răsărit se vor ridica profeți mincinoși și vor zăpăci popoarele. Uniți-vă, ca vocea voastră să răsune pe tot globul și să alarmați omenirea la timp. (61, 25)

101. Mari încercări așteaptă omenirea; rămâneți veghind și rugându-vă la fiecare durere și la fiecare catastrofă. Multe suferințe vor fi atenuate, altele nu vor avea loc, deoarece vor fi oprite din drumul lor de cei care se roagă.

102. Când adepții altor confesiuni și secte vor vedea că acest popor este urmat de mulțimi mari de oameni, din aceste confesiuni se vor ridica cei care vă vor persecuta. Dar nu vă temeți, căci dacă rămâneți calmi, Duhul Sfânt va pune pe buzele voastre cuvinte de lumină care îi vor reduce la tăcere pe cei care vă calomniază.

103. Eu nu vă dau sabia ucigătoare pentru a vă apăra, ci vă dau sabia iubirii. Fiecare dintre fulgerele sale de lumină va fi o virtute care va izvorî din ea.

104. Câtă har veți găsi la Tatăl, dacă veți învinge mulțimile de persecutori ai operei Mele prin cuvintele voastre și, convertindu-i prin faptele voastre de iubire, îi veți aduce la Mine.

105. Aceasta este învățătura pe care v-am dat-o în „A Doua Epocă” și pe care deja o uitaserăți.

106. Mintea omenească va suferi tulburări atunci când va încerca să înțeleagă învățătura spirituală trinitar-mariană. Căci omul materializat este neîndemânatic în fața spiritualului. (55, 58-63)

107. Câți au lăsat pe masa Mea mâncărurile pe care le-am oferit cu atâta iubire, fără să le fi atins măcar. Când vor mai trăi vreodată un timp de har ca cel prezent, în care li s-a dat să vină pe pământ pentru a asculta Cuvântul Meu?

108. Ei sunt stânci dure, care au nevoie de furtuni și de timp pentru a se înmuia. Moștenirea lor le va fi refuzată atâta timp cât nu știu să o păzească și să o prețuiască. Dar o vor poseda din nou, căci v-am spus că ceea ce Tatăl le dă copiilor Săi nu le este niciodată luat, ci doar păstrat pentru ei. (48, 8)

109. Unii dintre voi vor fi transformați și pregătiți prin învățătura Mea, pentru a porni în căutarea celor care s-au rătăcit în deșert. Căci așa văd Eu viața omenească — ca pe un deșert. Unii se simt singuri în mijlocul a milioane de suflete și se ofilesc de sete, fără ca cineva să le ofere puțină apă; acolo îi voi trimite pe noii mei apostoli.

110. Vreau ca numele Meu să fie rostit din nou cu dragoste de unii și auzit cu emoție de alții. Vreau ca el să devină cunoscut celor care nu-l cunosc. Există oameni — bătrâni, femei și copii — care nu știu nimic despre existența Mea. Vreau ca toți să Mă cunoască și să știe că în Mine au cel mai iubitor Tată — ca toți să Mă audă și să Mă iubească. (50, 3)

111. Cuvântul Meu s-a lovit de egoismul vostru. De aceea v-am

spus că ceea ce vă transmit Eu trebuie să-l faceți cunoscut, la rândul vostru, semenilor voștri. Dar voi vreți doar să vă îmbogățiți din manifestările Mele, fără a vă asuma obligații față de ceilalți.

112. Totuși, Maestrul nu v-a chemat pentru a vă învăța învățături inutile; El v-a spus că trebuie să învățați această lecție divină, pentru a o folosi mai târziu în viața voastră, aplicând-o aproapelui vostru.

113. Vă dezvălui în acest moment că spiritul vostru are o datorie veche față de fiecare care vine la voi cu o suferință, cu o nevoie sau cu o rugăminte. Gândiți-vă cu câtă iubire îi pun pe calea voastră de viață, pentru ca voi să vă îndepliniți ispășirea, făcându-i obiectul iubirii voastre active față de aproapele. (76, 20)

114. Îndepliniți-vă datoria, pentru a nu fi nevoiți să vă întoarceți pe pământ în vremuri de suferință, ca să culegeți roadele greșelilor voastre sau ale egoismului vostru. Îndepliniți-vă misiunea; atunci veți reveni, într-adevăr, dar va fi într-o perioadă de pace, pentru a vă revigora îngrijind sămânța pe care ați lăsat-o în urmă la începutul „ ”. Acum nu Moise vă va conduce pentru a vă elibera, așa cum a făcut-o în „ ”; conștiința voastră va fi cea care vă va călăuzi. (13. 17)

115. Aici se află mulți dintre cei care, în alte vremuri, au fost învățători ai Legii sau oameni de știință. Acum, mintea lor s-a trezit la cunoașterea spirituală și sunt convinși că nu vor găsi adevărul suprem în cunoașterea umană limitată.

116. Aici se află cei care, în alte vremuri, au fost puternici și bogați pe pământ și care acum au cunoscut sărăcia și umilința. Eu îi binecuvântez pentru supunerea și dorința lor de desăvârșire. Aceasta este o dovadă a dreptății Mele iubitoare, întrucât i-am lăsat să vină din nou pe pământ pentru a le arăta o altă pagină din Cartea Înțelepciunii veșnice. (96, 16-17)

117. Lumea vă oferă multe bucurii, dintre care unele sunt acordate de Mine, iar altele sunt create de om. Acum ați experimentat că nu le-ați putut obține, ceea ce a provocat revoltă la unii și tristețe la alții.

118. Trebuie să vă spun că multora nu li se permite în acest timp să adoarmă sau să se piardă în plăcerile și satisfacțiile „cărnii”, deoarece misiunea lor este cu totul alta.

119. În adevăr vă spun că nu există niciun suflet în umanitate care să nu fi cunoscut toate plăcerile și să nu fi mâncat toate roadele. Astăzi sufletul vostru a venit (pe pământ) pentru a se bucura de libertatea de a Mă iubi, și nu pentru a fi din nou sclavul lumii, al aurului, al poftelor sau al idolatriei. (84, 47)

120. Priviți oamenii, popoarele, națiunile, cum își dăruiesc viața pentru un ideal. Ei sunt mistuiți pe rugul luptelor lor și visează în același timp la splendoarea lumii, la

posesiuni, la putere. Ei mor pentru gloria trecătoare a pământului.

121. Dar voi, care începeți să aprindeți în sufletul vostru un ideal divin, care are ca scop dobândirea unei glorii care va fi veșnică, nu vreți – dacă nu chiar viața voastră – măcar o parte din ea, pentru a vă îndeplini îndatoririle față de semenii voștri?

122. Deasupra voastră se dezlănțuie o bătălie invizibilă, pe care numai cei pregătiți o pot percepe. Tot răul care izvorăște din oameni în gânduri, cuvinte și fapte, toate păcatele de-a lungul secolelor, toți oamenii și sufletele din lumea de dincolo care sunt confuze, toate rătăcirile, nedreptățile, fanatismul religios și idolatria oamenilor, aspirațiile nebunești și ambițioase și falsitatea s-au unit într-o forță care dărâmă, cucerește și pătrunde totul, pentru a-l întoarce împotriva Mea. Aceasta este puterea care se opune lui Hristos. , oștirile lor sunt mari, armele lor sunt puternice, dar ele nu sunt puternice față de Mine, ci față de oameni.

123. Voi da o bătălie acestor oștiri cu sabia dreptății Mele și voi fi în luptă alături de oștirile Mele, din care voi veți face parte, după voia Mea.

124. În timp ce această bătălie îi neliniștește pe oamenii care aleargă după plăceri, voi, cărora v-am încredințat darul de a simți ce se petrece în lumea de dincolo, trebuie să vegheați și să vă rugați pentru frații voștri, căci astfel veți veghea pentru voi înșivă.

125. Hristos, Războinicul Prințesc, și-a scos deja sabia; este necesar ca aceasta să taie răul de la rădăcină ca o seceră și să creeze lumină în univers cu razele sale.

126. Vai de lume și de voi, dacă buzele voastre tac! Voi sunteți sămânța spirituală a lui Iacov, iar lui i-am promis că prin voi națiunile pământului vor fi mântuite și binecuvântate. Vreau să vă unesc ca o singură familie, pentru ca voi să fiți puternici. (84, 55-57)

127. Știu că în sânul acestui popor s-au săvârșit mari fapte, dar este de ajuns că Eu știu, chiar dacă numele voastre sunt necunoscute în lume.

128. Numai Eu cunosc adevărata merit sau adevărata valoare a faptelor voastre, căci nici voi înșivă nu le puteți judeca. Uneori, o faptă măruntă vi se va părea foarte mare, iar de altele nici măcar nu vă veți da seama că meritul lor a ajuns la Mine. (106, 49-50)

129. Voi, mulțimi de oameni, care M-ați ascultat — când veți ieși din retragerea și întunericul vostru? Vă amânați oare pregătirea în mod intenționat, din teamă de confruntarea (care va urma)? Adevărat, vă spun, numai cel care nu s-a pregătit spiritual se teme; căci cel care cunoaște Cuvântul Meu și își iubește Domnul și aproapele nu are de ce să se teamă și, în loc să-i evite pe oameni, caută întâlnirea cu ei, pentru a-i face părtași la ceea ce a primit. După ce a studiat și a

aprofundat învățătura Mea, el o pune în practică. (107, 41)

130. Acest mesaj aduce lumină tuturor religiilor, tuturor sectelor și comunităților de credință și diverselor forme de conducere a oamenilor. Dar ce ați făcut voi cu cuvântul Meu, ucenici? Vreți să faceți astfel copacul să înflorească? Lăsați-l să înflorească, căci florile vor anunța că mai târziu va da roade.

131. De ce ascundeți aceste mesaje și nu aduceți lumii, prin această Veste Bună, surpriza acestei noi epoci? De ce nu îndrăzniți să spuneți lumii că vocea lui Hristos răsună printre voi? Vorbiți și dați mărturie despre învățătura Mea prin faptele voastre de iubire; căci dacă unii își vor astupa urechile ca să nu vă audă, alții le vor deschide, iar vocea voastră le va fi atunci la fel de dulce și de melodioasă ca cântecul privighetorii. (114, 46)

132. Omenirea îi așteaptă pe noii mei ucenici; însă dacă voi, care sunteți lucrătorii Mei, abandonați sămânța și uneltele agricole din teamă față de părerea lumii — ce se va alege atunci de această omenire? Nu v-ați simțit responsabili pentru misiunea voastră?

133. Conștiința voastră nu vă înșală niciodată și vă va spune întotdeauna dacă v-ați îndeplinit datoria. Neliniștea pe care o simțiți este un semn că nu ați urmat îndrumările Mele. (133, 10)

134. Vă plângeți uneori că numărul adepților Cuvântului Meu crește doar încet. Dar Eu vă spun că trebuie să vă plângeți de voi înșivă, pentru că aveți sarcina de a înmulți și de a mări mulțimile care formează această comunitate. Dar dacă în inimile voastre lipsește credința, dacă darurile voastre spirituale nu sunt dezvoltate, dacă în mintea voastră lipsește lumina cunoașterii spirituale — cum vreți atunci să-i convingeți pe necredincioși? Cum vreți să-i mișcați interior cu credința și iubirea voastră, dacă aceste virtuți nu sunt dezvoltate în inimă?

135. Cine nu înțelege, nu poate conduce spre înțelegere; cine nu simte, nu va trezi niciun sentiment. Înțelegeți acum de ce buzele voastre au bâlbâit și s-au împiedicat atunci când v-ați confruntat cu necesitatea de a da mărturie despre Cuvântul Meu.

136. Cine iubește nu are nevoie să se bâlbâie, cine crede nu se teme. Cine simte are multe posibilități de a-și dovedi sinceritatea și veridicitatea. (172, 24-26)

137. Astăzi vreți să explicați de ce sunteți Israel și nu aveți argumente; vreți să explicați de ce sunteți spiritualiști și vă lipsesc cuvintele. Încercați să expuneți în ce constă darul vostru spiritual și vă lipsesc argumentele și dezvoltarea spirituală pentru a le explica în mod convingător. Dar când evoluția voastră ascendentă va deveni realitate, cuvintele necesare vă vor veni de la sine, deoarece prin faptele voastre de iubire veți explica cine sunteți, cine v-a învățat și încotro vă îndreptați. (72, 27)

138. Vă spun: ce așteptați pentru a transmite Vestea Bună? Vreți oare să profețiți pe ruine? Eu vă spun și vă revelez totul, pentru ca voi să aveți oricând un răspuns înțelept la orice întrebare pe care v-o pun semenii voștri. Luați aminte că veți fi atacați cu argumente grave, care îi umplu de teamă pe cei nepregătiți.

139. Păstrați-vă în minte cuvântul Meu și nu uitați marile minuni pe care vi le-am făcut, pentru ca fiecare dintre voi să fie o mărturie vie a adevărului Meu. Atunci, cel care vă cercetează și scormonește în Cuvântul Meu va recunoa , că acesta nu contrazice în nimic ceea ce v-am spus și v-am profețit în vremurile trecute.

140. Lupta va fi mare — atât de mare încât unii dintre cei care au fost ucenicii Mei vor fi cuprinși de frică și Mă vor renega, pretinzând că nu M-au auzit niciodată.

141. Pe cei care rămân fideli poruncilor Mele și se ridică la înălțimea luptei, îi voi acoperi cu o mantie sub care se vor apăra și vor trece nevătămați prin orice situație critică.

142. Celui care seamănă prost această sămânță sau celui care pătăiește puritatea acestei lucrări i se vor da în fiecare clipă judecată, persecuție din partea oamenilor și neliniște. Fiecare să cunoască pomul pe care l-a crescut după gustul fructului său.

143. Am pregătite mari minuni pentru timpul luptei spirituale a poporului Meu — minuni și fapte care vor uimi pe învățați și pe oamenii de știință. Niciodată nu vă voi lăsa în voia propriilor voastre forțe. Nu vă lăsați descurajați când oamenii vă batjocoresc; nu uitați că în „Al Doilea Timp” mulțimea a râs și de Maestrul vostru. (63, 42-44)

144. Adevărat vă spun, lumea este împotriva voastră, și pentru aceasta vă pregătesc, ca să știți să apărați cauza credinței voastre cu armele iubirii și milosteniei. Vă spun că veți birui, chiar dacă victoria voastră nu va fi cunoscută.

145. Acum jertfa voastră nu va fi una de sânge, dar veți suferi totuși calomnie și dispreț. Totuși, Maestrul va fi acolo pentru a vă apăra și a vă mângâia, căci niciun ucenic nu va fi părăsit. (148, 17)

146. Oameni, nu vă mai obișnuiți cu corupția, luptați-vă împotriva ei fără a vă lăuda cu puritatea voastră, și nici nu vă revoltați împotriva greșelilor semenilor voștri. Fiți diplomați, precisi și binevoitori în vorbire și în acțiunile voastre, astfel lumea vă va asculta și va acorda atenție cuvintelor voastre învățătoare. Este oare necesar să vă spun încă o dată că, înainte de a transmite această învățătură, trebuie să o trăiți? (89, 66)

147. Este necesar ca poporul Meu să se manifeste printre națiuni și să dea un exemplu de fraternitate, armonie, iubire de aproapele și înțelegere, ca un soldat al păcii printre cei care abuzează din nou de învățăturile divine pentru a se certa,

a se răni reciproc și a lua viața. (131, 58)

148. Înțelegeți în sfârșit că voi toți îl iubiți pe același Dumnezeu și nu vă certați din cauza diferențelor de formă în care unul sau altul a pus în practică această iubire.

149. Trebuie să învățați să înțelegeți că există ființe în care convingerile de credință, tradițiile și obiceiurile au prins rădăcini atât de adânci , încât nu vă va fi ușor să le smulgeți din prima clipă în care le învățați. Aveți răbdare, și în decursul anilor veți reuși. (141, 9)

150. Când anul 1950 se va sfârși, mulți dintre voi veți avea nesiguranță și îndoieli.

151. De ce unii se îndoiesc de revelațiile Mele, ei care se bucură de o inteligență mai mare decât cea a celor care cred în mărturisirea Mea? Pentru că nu cunoașterea umană și nici rațiunea pot judeca adevărul Meu, iar când omul înțelege acest lucru, el este cuprins de teamă față de tot ce este nou, față de tot ce îi este necunoscut, pentru a-l respinge inconștient.

152. Dar voi, cei slabi, cei neinstruiți, care nu puteți ajunge la înălțimea celor recunoscuți prin inteligența lor, sunteți cei care cred și sunteți capabili să vă adânciți în tainele spiritualului. De ce? Pentru că Spiritul este cel care revelează minții Viața Veșnică și minunile ei.

153. Inteligența umană reprezintă o forță cu care veți intra acum în luptă, pentru că prin ea omul și-a creat idei și concepții despre spiritual care nu i-au fost revelate de Spirit.

154. Pentru această luptă trebuie să fiți puternici — cu o putere care izvorăște, de asemenea, din Spirit. Puterea voastră nu se va baza niciodată pe trupul vostru, nici pe puterea banilor, nici pe mijloace pământești. Numai credința voastră în adevărul care trăiește în voi vă va face să învingeți în (249, 44-46) această confruntare.

155. Nu vă temeți dacă vi se spune că sunteți rătăciți — întindeți mâna tuturor. Luați aminte că această lucrare, care pentru voi este adevărată, ar putea părea falsă altora, deoarece în ochii lor îi lipsește consacrarea pe care au primit-o religiile pentru a fi recunoscute.

156. Dacă credeți în Mine, dacă credeți că Mă manifest prin cuvintele acestor purtători de cuvânt, nu vă temeți de judecata semenilor voștri. Căci învățătura Mea este atât de elocventă, iar mesajul Meu conține atâtea adevăruri, încât, dacă știți să folosiți bine aceste arme, veți fi greu de învins.

157. Nimeni nu vă va putea condamna pentru că căutați cu zel adevărul, desăvârșirea. Toți aveți un drept sfânt la aceasta, și pentru aceasta vi s-a dat libertatea de a tinde spre lumină. (297, 51-53)

158. Când veți începe să vă îndepliniți misiunea și veți ajunge la națiuni, la popoarele cele mai îndepărtate, chiar și în pădurile

virgine, veți întâlni ființe umane și le veți face să înțeleagă că sunteți toți frați , le veți da mărturie despre învățătura mea spirituală. Veți fi atunci uimiți de dovezile de iubire pe care vi le voi da.

159. Acolo, printre acei oameni izolați de civilizație, dar și foarte departe de corupția umană, veți descoperi suflete mari, care vor mări rândurile poporului Israel.

160. Bolnavii vor primi balsamul vindecător pe drumul vostru și se vor însănătoși; cei îndureraţi vor plânge pentru ultima oară, dar lacrimile lor vor fi lacrimi de bucurie.

161. În fața acelor dovezi pe care le veți da, mulțimile de oameni vor binecuvânta pe Domnul și pe ucenicii Săi, veți fi aclamați, așa cum s-a întâmplat în ziua aceea în care Maestrul vostru a intrat în Ierusalim.

162. Dar chiar și printre cei care vă aclamă vor fi bărbați și femei plini de darurile spirituale pe care le dețineți. La unii, darul lor de profeție vă va uimi; la alții, balsamul meu mântuitor va fi inepuizabil; la alții, cuvântul meu va izvorî ca apa cristalină. Astfel, printre fraţii voştri, ca o sămânță inepuizabilă, veți vedea manifestându-se darurile Duhului Sfânt. (311, 38-40)

163. Oameni, o pace aparentă domnește acum în națiuni, dar nu trebuie să vestiți că a venit pacea. Închideți-vă buzele. Adevărata pace nu se poate ridica pe temelii de frică sau de confort material. Pacea trebuie să izvorască din iubire, din fraternitate.

164. Oamenii construiesc în prezent pe nisip și nu pe stâncă, iar când valurile se vor ridica din nou și vor lovi zidurile acelea, clădirea se va prăbuși. (141, 70-71)

165. Încă din „Timpurile de demult” v-am vorbit prin profeții Mei pentru a vă călăuzi, dar nu pentru a vă obliga să împliniți Legea Mea.

166. Dar timpul a trecut, iar sufletul spiritual al omului s-a dezvoltat, a ajuns la maturitate și poate acum să-și înțeleagă misiunea ca suflet spiritual. Omenirea, care se află atât de aproape de prăpastie, de pieire, are nevoie de ajutorul vostru spiritual.

167. Este lupta, ultima luptă, cea mai teribilă și mai înfricoșătoare dintre întuneric și lumină. Toate spiritele întunericului se unesc în prezent, iar toate spiritele luminii trebuie să se opună acelei puteri.

168. Voi, cei care M-ați ascultat, voi care purtați în voi Lumina Duhului Sfânt, treziți-vă! Nu mai irosiți timpul cu plăcerile pământești, cu țeluri trecătoare. Luptați pentru omenire, luptați pentru ca Împărăția Tatălui să vină în această lume. Aceasta este misiunea pe care o dau tuturor, de la cei mai umili până la cei mai cultivați.

169. Lumea spirituală este cu voi și, deasupra tuturor, Tatăl plin de iubire, plin de milă — Tatăl care vede cu durere infinită suferința pe care oamenii și-o provoacă unii altora.

170. Aceasta este lupta Luminii împotriva întunericului, și fiecare

dintre voi trebuie să lupte până când victoria va fi obținută. (358, 20-23)

Capitolul 63 – Învățături pentru comunități și pentru toți discipolii lui Hristos

Opera spirituală a lui Hristos

1. Bucurați-vă de prezența Mea, popor iubit, organizați o sărbătoare în inimile voastre, exultați de bucurie, căci în sfârșit ați trăit „Ziua Domnului”.

2. V-ați temut de venirea acestei zile, pentru că încă gândeați ca cei din vechime și erați de părere că inima Tatălui vostru este răzbunătoare, că El poartă pică pentru jignirile primite și că, din această cauză, ține pregătite secera, biciul și potirul suferinței, pentru a se răzbuna pe cei care L-au jignit atât de mult și de atâtea ori.

3. Dar mare a fost surprinderea voastră când ați constatat că în spiritul lui Dumnezeu nu poate exista nici mânie, nici furie, nici dezgust, și că, chiar dacă lumea plânge și se vaicărește ca niciodată, motivul nu este că Tatăl i-a dat să mănânce acest fruct și să bea acest potir, ci că aceasta este recolta pe care omenirea o culege acum datorită faptelor sale.

4. Este adevărat că toate evenimentele nefaste care s-au dezlănțuit în acest timp v-au fost anunțate în prealabil. Dar, pentru că v-au fost anunțate, să nu credeți că Domnul vostru vi le trimite ca pedeapsă. Dimpotrivă: în toate timpurile v-am avertizat împotriva răului, împotriva ispitelor și v-am ajutat să vă ridicați din căderile voastre. În plus, v-am pus la dispoziție toate mijloacele necesare pentru ca voi să vă puteți salva. Dar trebuie să recunoașteți și că ați fost mereu surzi și necredincioși față de chemările Mele. (160, 40-41)

5. Vai de cei care în acest timp nu se străduiesc să-și aprindă lampa, căci vor pieri! Priviți cum umbrele încă domnesc pretutindeni, deși acesta este timpul luminii!

6. Știți din Cuvântul Meu că am ales această națiune pentru a Mă revela în ea la a treia Mea venire; totuși, nu cunoașteți motivul pentru aceasta. Maestrul, care nu dorește să aibă secrete față de ucenicii Săi, a fost un mister pentru voi. El vine să vă reveleze tot ceea ce trebuie să știți, pentru ca voi să puteți răspunde corect celor care vă întreabă.

7. Am văzut că locuitorii acestui colț de pământ M-au căutat și M-au iubit întotdeauna și, deși venerația lor nu a fost întotdeauna desăvârșită, am acceptat intenția și iubirea lor ca pe o floare a inocenței, a jertfei și a durerii. Pe altarul divinității Mele, această floare parfumată a fost mereu prezentă.

8. Ați fost pregătiți pentru a îndeplini această mare misiune în „A Treia Epocă”.

9. Astăzi știți că Eu am reîncarnat poporul Israel în mijlocul vostru, pentru că v-am revelat acest lucru. Știți că sămânța care trăiește în ființa voastră și lumina interioară care vă călăuzește sunt aceleași pe care le-am revărsat deja asupra casei lui Iacov în „Prima Epocă”.

10. Voi sunteți israeliți după duh, voi dețineți spiritual sămânța lui Avraam, a lui Isaac și a lui Iacov. Voi sunteți ramuri ale acelui copac binecuvântat, care vor oferi umbră și rod omenirii.

11. Acesta este motivul pentru care vă numesc prim-născuți și pentru care v-am căutat în acest timp, ca să vestesc lumii, prin voi, a Treia Mea Revelație.

12. Este voia Mea ca „poporul Israel” să învie spiritual în mijlocul omenirii, pentru ca aceasta să vadă adevărata „înviere în trup”. (183, 33-35)

13. Credeați oare că voi da Cuvântul Meu tuturor popoarelor pământului? Nu! Și în aceasta, noua Mea Revelație este asemănătoare cu cea din vremurile trecute, când M-am revelat unui singur popor, iar acesta a avut apoi sarcina de a porni la drum și de a răspândi Vestea Bună și de a semăna sămânța pe care a primit-o în Mesajul Meu. (185, 20)

14. Lăsați altor popoare să se trezească la noua epocă abia atunci când vor vedea că ținuturile sunt devastate de inundații, națiunile sunt distruse de război și epidemiile distrug viața. Aceste popoare — devenite orgolioase în științele lor și adormite de splendoarea bisericilor lor — nu vor recunoaște Cuvântul Meu în această formă neînsemnată și nici nu vor simți revelația Mea în spirit. De aceea, mai întâi trebuie să fie zguduit pământul, iar natura le va spune oamenilor: Timpul s-a împlinit, și Domnul a venit la voi.

15. Pentru ca omenirea să se trezească, să-și deschidă ochii și să recunoască că Eu sunt Cel care a venit, mai întâi trebuie să fie lovite puterea și mândria omului. Dar sarcina voastră este să vegheați, să vă rugați și să vă pregătiți. (62, 53)

16. V-am promis odată că voi reveni la omenire, și iată-Mă aici, pentru a împlini acea promisiune, chiar dacă au trecut multe secole. Spiritul vostru tânjea după prezența Mea în dorința sa de pace, în foamea sa de adevăr, în dorința sa de cunoaștere , iar Spiritul Meu a coborât pentru a vă face să auziți o învățătură potrivită timpului în care trăiți. Cum pot oamenii să dorească să ducă în continuare o viață așa cum au făcut-o până acum? Nu mai corespunde vremurilor să rămâneți în continuare într-o stagnare spirituală sau într-o lene spirituală în practicarea riturilor și tradițiilor. (77, 19)

17. Mulți oameni de o erudiție recunoscută în lume nu Mă vor putea recunoaște în această formă și Mă vor nega. Dar nu vă mirați de aceasta, căci v-am anunțat-o cu mult timp în urmă, când v-am spus: „Binecuvântat ești, Tată, că ai

revelat Adevărul Tău celor neînțelepți și l-ai ascuns de cei învățați și de cei înțelepți."

18. Totuși, acest lucru nu se întâmplă pentru că Îmi ascund Adevărul de cineva, ci mai degrabă pentru că cei a căror minte este neîncărcată, în sărăcia lor (spirituală) sau în insignifianța lor, Mă pot simți mai bine, în timp ce oamenii talentați, a căror minte este plină de teorii, filosofii și doctrine de credință, nu Mă pot nici înțelege, nici simți. Dar adevărul, care este pentru toți, va veni la fiecare la momentul prestabilit. (50, 45)

19. Cine cunoaște Legea Mea și o ascunde, nu se poate numi ucenicul Meu. Cine transmite Adevărul Meu doar cu buzele și nu cu inima, nu Mă ia ca model. Cine vorbește despre iubire și dovedește contrariul prin faptele sale, acela este un trădător al învățăturilor Mele.

20. Cine neagă puritatea și desăvârșirea Mariei este nebun, căci în ignoranța sa îl provoacă pe Dumnezeu și îi neagă puterea. Cine nu recunoaște adevărul Meu în „A Treia Epocă" și neagă nemurirea sufletului, încă doarme și nu ia în seamă profețiile vremurilor trecute, care au vestit revelația pe care o trăiește omenirea în această epocă. (73, 28-29)

21. Ei vor veni și Mă vor pune la încercare, pentru că vor să vă dovedească că vă aflați într-o eroare. Dacă nu le spun numele Meu, vor spune că Eu nu sunt Eu, iar dacă răspund la întrebările lor puse cu rea intenție, Mă vor nega cu și mai mare zel.

22. Atunci le voi spune: Cine dorește să pătrundă în Împărăția Luminii, trebuie să o caute cu inima. Dar cel care dorește să trăiască fără a Mă recunoaște, va fi privat propriul său spirit de cunoașterea divină și va face astfel încât tot ceea ce este revelație clară și luminoasă să fie pentru el secret și mister. (90, 49-50)

23. Acum sunt doar temporar printre voi, așa cum am fost și odinioară. Se apropie deja momentul în care nu vă voi mai vorbi, dar omenirea nu Mi-a simțit prezența.

24. De pe „muntele" de pe care vă trimit Cuvântul Meu și vă privesc, va trebui să strig în ajunul plecării Mele: „Omenire, omenire, tu care nu ai știut Cine a fost lângă tine!" Așa cum, în „A doua epocă", cu puțin înainte de moartea Mea, am privit orașul de pe un munte și am strigat printre lacrimi: „Ierusalim, Ierusalim, tu care nu ai recunoscut binele care a fost lângă tine."

25. Nu pentru lume plângea El, ci pentru sufletele oamenilor, care erau încă fără lumină și care trebuiau să mai verse multe lacrimi pentru a ajunge la adevăr. (274, 68-69)

26. Au trecut multe secole de la ziua în care v-am dat Cuvântul Meu și ultimele Mele îndemnuri prin Isus; dar astăzi Mă arăt printre voi ca Duh Sfânt, pentru a-Mi îndeplini promisiunea făcută vouă.

27. Eu nu M-am întrupat; vin în Duh, și numai cei care sunt pregătiți Mă vor vedea.

28. În timp ce voi credeți în cuvântul Meu și Mă urmați, alții nu acceptă manifestarea Mea și o neagă. A trebuit să le dau dovezi mari și, datorită acestora, am învins treptat necredința lor.

29. Iubirea și răbdarea pe care vi le-am arătat întotdeauna vă fac să înțelegeți că numai Tatăl vostru vă poate iubi și învăța în acest fel. Eu veghez asupra voastră și vă ușurez crucea, ca să nu vă poticniți. Vă las să simțiți pacea Mea, ca să vă mergeți pe calea voastră cu încredere în Mine. (32, 4)

30. Cuvântul Meu, învățătura Mea, pare astăzi destinată numai vouă; în realitate, însă, este destinată tuturor, căci înțelepciunea și iubirea ei cuprind întregul Univers, unesc toate lumile, toate sufletele încarnate și dezincarnate. Veniți la Mine dacă aveți nevoie de Mine; căutați-Mă când vă simțiți pierduți.

31. Eu sunt Tatăl vostru, Cel care vă cunoaște suferințele și care vă mângâie. Eu vă insuflu iubirea de care aveți atâta nevoie — pentru voi înșivă și pentru a o răspândi în jurul vostru.

32. Dacă recunoașteți cu adevărat prezența Mea în înțelepciunea pe care o revelez prin acești purtători de cuvânt, atunci recunoașteți și că a sosit momentul să începeți lucrarea edificatoare pe calea spirituală.

33. Ah, de-ar veni în grabă toți cei chemați; adevărat vă spun că masa Domnului ar fi plină de ucenici, și toți ar mânca aceeași mâncare! Dar nu au venit toți cei invitați; au invocat diverse ocupații și astfel au pus chemarea divină pe locul al doilea.

34. Fericiți cei care au venit în grabă, căci și-au primit răsplata. (12, 76-80)

35. Nu toți cei care au primit daruri spirituale în acest timp Mă ascultă aici. Priviți câte locuri goale sunt la masă, pentru că mulți dintre copilașii Mei, după ce au primit o binefacere, s-au îndepărtat și au evitat responsabilitățile și sarcinile. Ah, dacă ar ști încă aici, pe pământ, jurămintele pe care fiecare suflet Mi le-a făcut înainte de a veni pe pământ! (86, 43)

36. Vă las moștenire în prezent al Treilea Testament, dar voi nici măcar nu le-ați înțeles pe primele două. Dacă ați fi fost pregătiți în acest timp, nu ar fi fost necesar ca Cuvântul Meu să devină audibil material, pentru că atunci Eu aș vorbi spiritual, iar voi Mi-ați răspunde cu iubirea voastră. (86, 49)

37. Aceasta este Lumina „Treiului Timp”. Dar puneți la încercare pe cel care spune că nu Dumnezeu vă vorbește, ci acest om de aici. Adevărat vă spun că, atâta timp cât raza Mea divină nu-i luminează mintea, nu veți putea smulge din el cuvinte de valoare spirituală și de adevăr, chiar dacă l-ați amenința cu moartea.

38. Nu este nimic ciudat în faptul că, la fel cum sufletul se folosește de trupul său pentru a vorbi și a se manifesta, el se desprinde de acesta pentru o scurtă perioadă de timp, pentru a permite ca în locul său să se manifeste Tatăl tuturor sufletelor: Dumnezeu.

39. Eu vin la voi, deoarece voi nu știți să veniți la Mine, și vă învăț că cea mai plăcută rugăciune care ajunge la Tatăl este aceea care se înalță în tăcere din sufletul vostru. Această rugăciune este cea care atrage raza Mea, prin care Mă auziți. Nu cântările și cuvintele sunt cele care bucură divinitatea Mea. (59, 57-59)

40. Nu puteți pretinde că Cuvântul Meu nu este clar sau că conține imperfecțiuni, căci de la Mine nu poate proveni niciun fel de neclaritate. Dacă găsiți în el vreo eroare, atribuiți-o transmiterii defectuoase a celui care o rostește sau înțelegerii voastre slabe, dar niciodată învățăturii Mele. Vai de cel care rostește și denaturează Cuvântul Meu! Vai de cel care transmite prost învățătura Mea și o devalorizează, căci el va simți reproșul neîncetat al conștiinței sale și își va pierde pacea sufletului! (108, 51)

41. Pentru a vă veni în întâmpinare, vă spun: dacă nu doriți ca Eu să mă folosesc de un trup păcătos pentru a vă dărui iubirea Mea, arătați-Mi un om drept, unul curat, arătați-Mi pe unul dintre voi care știe să iubească, și vă asigur că mă voi folosi de el.

42. Înțelegeți că Mă folosesc de păcătoși pentru a-i aduce pe păcătoși; căci Eu nu vin să-i salvez pe cei drepți; aceștia se află deja în Împărăția Luminii. (16, 25)

43. Observați cum această sămânță, deși ați îngrijit-o prost, nu moare; vedeți cum învinge întunericul și capcanele, obstacolele și încercările și continuă să încolțească și să se dezvolte zi de zi. De ce nu moare această sămânță? Pentru că adevărul este nemuritor, etern.

44. De aceea veți vedea că, atunci când această învățătură pare uneori să dispară, acest lucru se va întâmpla tocmai atunci când vor răsări lăstari noi și luxurianți, pentru a ajuta oamenii să facă un pas înainte pe calea spiritualizării. (99, 20)

45. Cercetați învățăturile Mele și spuneți-Mi dacă această învățătură ar putea fi inclusă într-una dintre religiile voastre.

46. V-am revelat trăsăturile sale cuprinzătoare și sensul său universal, care nu se limitează doar la părți ale umanității sau la (anumite) popoare, ci depășește orbita planetei voastre pentru a include infinitul cu toate lumile sale de viață, unde — ca și pe această lume — locuiesc și copiii lui Dumnezeu. (83, 6)

47. Recunoașteți că Cuvântul Meu nu este și nici nu poate fi o nouă religie. Această operă este Calea Luminii, în care toate ideologiile, confesiunile și religiile se vor uni

spiritual pentru a ajunge la porțile Țării Promise. (310, 39)

48. Învățătura Mea, din care se hrănește sufletul vostru, vrea să vă transforme în Maeștri, în apostolii fideli ai Duhului Sfânt. (311, 12)

49. Vă voi prezenta oamenilor ca slujitori ai Mei, ca spiritualiști trinitar-mariani ai Trei Timpuri — spiritualiști, pentru că trebuie să fiți mai mult spirit decât materie; trinitar, pentru că ați primit revelația Mea în trei timpuri; mariani, pentru că o iubiți pe Maria, Mama voastră universală, care a vegheat asupra voastră, ca să nu vă descurajați pe calea vieții. (70, 36)

50. Nu numai cei care au auzit Cuvântul Meu prin organul rațional uman vor fi numiți copii ai acestui popor. Oricine își ia crucea asupra sa — oricine iubește această Lege și răspândește această sămânță, va fi numit lucrător în via Mea, apostol al Operei Mele și copil al acestui popor, chiar dacă nu M-a auzit prin această revelație. (94, 12)

51. Cum poți crede, poporule, că – pentru că vă adunați în diferite locuri de adunare – acesta ar fi un motiv să vă țineți la distanță unii de alții? Numai ignoranța vă va împiedica să deveniți conștienți de legăturile spirituale care unesc toți copiii Domnului. (191, 51)

52. Când vizitați unul sau altul dintre locurile de adunare și auziți același cuvânt prin intermediul purtătorilor de cuvânt ai acestora, inima voastră se umple de bucurie și credință, iar voi interpretați acea învățătură ca o dovadă autentică a faptului că aceste comunități sunt unite datorită spiritualizării lor. Dacă, însă, asistați la o manifestare defectuoasă, aveți sentimentul că ați fost răniți în inimile voastre, și înțelegeți că acolo nu există sau nu se manifestă unitatea care ar trebui să existe în acest popor. (140, 71)

53. Vreau ca voi să fiți ucenicii mei buni și smeriți — cei care nu revendică numiri sau onoruri în cadrul comunității, ci ca idealul vostru să fie doar acela de a atinge desăvârșirea prin virtute și de a urma instrucțiunile Mele, pentru ca viața voastră să devină un exemplu. La ce v-ar folosi locurile de onoare, titlurile sau numele, dacă nu aveți merite pentru a le deține pe drept? (165, 17)

54. Opera Mea nu este una dintre atâtea învățături, nu este o altă sectă în lume. Această revelație pe care v-am adus-o astăzi este Legea Eternă. Cu toate acestea — câte ritualuri i-ați adăugat din lipsă de spiritualitate și înțelegere, câte nereguli, până când ați denaturat-o în cele din urmă. Câte practici de cult ați introdus în învățătura Mea, spunând și crezând că tot ceea ce ați făcut a fost inspirat și poruncit de Mine. (197, 48)

55. În curând vă veți afla în mijlocul unor oameni obosiți de cultele exterioare și sătui de fanatismul lor religios. De aceea vă spun că mesajul spiritualizării pe care îl veți aduce lor va ajunge la inimile lor ca roua proaspătă și revigorantă.

56. Credeți oare că, dacă veniți la ei cu culturi fanatice și cu moduri de a acționa care sunt în contradicție cu spiritualizarea, lumea v-ar putea recunoaște ca mesageri ai unui mesaj divin? Cu adevărat, vă spun că ați fi considerați fanatici ai unei noi secte!

57. Având în vedere claritatea cu care vă vorbesc, sunt unii care îmi spun: „Maestre, cum este posibil să respingem multe dintre practicile de cult pe care ni le-a lăsat moștenire Roque Rojas?”

58. În legătură cu aceasta, vă spun că v-am dat acel exemplu din „A Doua Epocă”, când am făcut poporului să înțeleagă că, din cauza respectării riturilor, formalităților, tradițiilor și sărbătorilor, uitase Legea, care este esențialul.

59. V-am reamintit această faptă a Maestrului vostru, pentru ca voi să înțelegeți că și astăzi trebuie să uitați tradițiile și ceremoniile, chiar dacă le-ați învățat de la Roque Rojas, așa cum poporul lui Moise le preluase pe atunci ca moștenire.

60. Ei bine, nu vreau să vă spun că aceștia v-ar fi învățat ceva rău — nu. Ei au fost doar nevoiți să recurgă la simboluri și practici menite să ajute poporul să înțeleagă revelațiile divine. Dar, odată ce acest scop a fost atins, a fost necesar să se elimine orice formă de cult sau simbolism devenit inutil, pentru a lăsa lumina adevărului să strălucească. (253, 29-32)

61. Câtă durere au provocat inimii Mele slujitorii care nu au înțeles Legea Mea și câtă durere provoacă în prezent cei care — deși i-am instruit și i-am rânduit — astăzi au dat adăpost îndoielii, incertitudinii și, ca urmare a neînțelegerii și a egoismului lor, au spus că voi rămâne încă o perioadă printre oameni, că, conform voinței lor umane, voi trimite încă o dată Raza Mea Universală și mă voi manifesta în continuare pentru o lungă perioadă de timp.

62. De aceea v-am spus: Când am arătat în cuvântul Meu ezitare, nesiguranță sau contradicție a voinței? Niciodată, cu adevărat, căci atunci nu aș mai fi desăvârșit, nu aș mai fi Dumnezeul vostru și Creatorul vostru.

63. În Mine este hotărâre, o singură voință, și de aceea vorbesc atât de clar precum lumina zilei, pentru ca toți să Mă poată simți în prezența Mea, în esența Mea și în puterea Mea, pentru ca spiritul să poată recunoaște rațiunea (fundamentală) și Cuvântul pe care l-am dat prin capacitatea intelectuală umană.

64. Maestrul vă spune: Omul a ridicat clădiri și le-a numit biserici, iar în aceste locuri poporul care intră aduce semne de venerație, alimentează fanatismul și idolatria și se închină la ceea ce omul însuși a creat. Acest lucru este detestabil în ochii Mei și, de aceea, am îndepărtat de la tine, popor al Israelului, tot ceea ce ai cunoscut și auzit inițial, pentru ca tu să renunți la fanatismul tău.

65. Casele de rugăciune ale poporului Israel trebuie să devină cunoscute omenirii, ele nu trebuie închise, căci ele trebuie să ofere adăpost celor slabi și rătăciți, celor obosiți și bolnavi. Prin pregătirea voastră, prin ascultarea față de voința Mea supremă și respectarea Legii Mele, Mă voi mărturisi în lucrările adevăraților ucenici ai divinității Mele.

66. Să nu vă întristeze faptul că apar și mesageri falși, conducători falși ai comunității, „lucrători" falși, că buzele lor blasfematoare vorbesc poporului și pretind că Cuvântul Meu și Raza Mea Universală vor rămâne în continuare ca învățătură printre oameni.

67. Voi face cunoscut cine este un escroc, cine nu respectă Legea după voia Mea, cine este cel care nu face decât să-și exprime voința proprie, și voi face cunoscută fapta pe care a comis-o și Legea pe care a creat-o, iar aceștia vor fi respinși și alungați.

68. Căci Eu voi reține harul și puterea divină, iar ispita îi va prinde în plasele sale, și de aceea oricine îi va căuta d , nu va simți în sufletul său harul Duhului Meu Sfânt. (363, 52-56)

69. Fără să trâmbițați că sunteți apostolii Mei, voi trebuie să fiți astfel. Chiar dacă sunteți învățători, voi trebuie să spuneți că sunteți ucenici.

70. Nu trebuie să purtați veșminte care să vă deosebească de ceilalți, nu trebuie să purtați cărți în mâini, nu trebuie să construiți case de adunare.

71. De asemenea, nu trebuie să aveți pe pământ niciun centru sau fundament al Operei Mele, nici nu trebuie ca cineva să stea deasupra oamenilor, reprezentându-Mi locul.

72. Conducătorii pe care i-ați avut până acum sunt ultimii. Rugăciunea, spiritualizarea și practicarea învățăturii Mele trebuie să conducă mulțimile de oameni pe calea Luminii. (246, 30-31)

73. Este oare drept — îi întreb pe ucenicii Mei — ca voi să prezentați omenirii o operă desăvârșită precum cea pe care v-am revelat-o, în așa fel încât să fie judecată ca o rătăcire sau să fie considerată ca încă una dintre învățăturile și teoriile care au apărut în aceste vremuri ca rod al confuziei spirituale dominante?

74. Ar fi corect ca voi, pe care v-am iubit atât de mult și v-am instruit cu Cuvântul Meu, pentru ca mărturia voastră să fie curată, să cădeți victime ale erorilor voastre în mâinile justiției pământești sau să fiți persecutați și împrăștiați, pentru că aproapele vostru vă consideră dăunători?

75. Credeți că învățătura Mea — urmată corect — ar putea provoca astfel de întâmplări? Nu, ucenici.

76. Lăsați-Mă să vă vorbesc astfel, căci știu de ce o fac. Mâine, când nu vă voi mai vorbi în această formă, veți ști de ce v-am vorbit astfel și veți spune: „Maestrul știa exact de câte slăbiciuni vom suferi. Nimic nu

scapă înțelepciunii Sale.” (252, 26-27)

77. Vă pregătesc pentru timpul în care nu-Mi veți mai auzi Cuvântul, căci atunci oamenii vă vor numi poporul fără Dumnezeu, poporul fără lăcaș de cult, pentru că nu veți avea clădiri bisericești somptuoase în care să Mă veneraţi, nici nu veți celebra ritualuri solemne, nici nu Mă veți căuta în icoane.

78. Dar Eu vă voi lăsa o carte ca testament, care va fi scutul vostru în încercări și calea pe care trebuie să vă îndreptați pașii. Aceste cuvinte, pe care le auziți astăzi prin intermediul purtătorului de cuvânt, vor curge mâine din scrieri, pentru ca voi să vă înviorați din nou cu ele și pentru ca ele să fie auzite de mulțimile de oameni care vor veni în acel timp. (129, 24)

79. În prezent, las moștenire omenirii o nouă carte, un nou Testament; Cuvântul Meu al „Treiului Timp”, vocea divină care a vorbit omului la deschiderea celui de-al șaselea sigiliu.

80. Nu este necesar ca numele sau faptele voastre să rămână în istorie. În această carte, Cuvântul Meu va fi ca o voce răsunătoare și clară, care vorbește veșnic inimii omenești, iar poporul Meu va lăsa posterității urma pașilor săi pe această cale a spiritualizării. (102, 28-29)

81. Locurile de adunare în care Cuvântul Meu s-a făcut cunoscut s-au înmulțit, fiecare dintre ele fiind ca o școală a adevăratei cunoașteri, unde se adună oamenii care formează ucenicii Mei și vin cu nerăbdare să învețe noua lecție.

82. Dacă fiecare dintre aceste comunități ar da mărturie despre toate binefacerile pe care le-a primit din mila Mea, mărturisirea acelor minuni nu ar avea sfârșit. Și dacă ar trebui să adunați într-o carte tot ceea ce am rostit prin toți purtătorii Mei de cuvânt, de la primul până la ultimul dintre cuvintele Mele, aceasta ar fi o lucrare pe care nu ați putea-o îndeplini.

83. Totuși, prin intermediul poporului Meu, voi trimite omenirii o carte în care se află esența Cuvântului Meu și mărturia lucrărilor pe care le-am săvârșit printre voi. Nu vă temeți să preluați această sarcină, căci Eu vă voi inspira pentru ca în această carte să fie consemnate acele învățături care sunt indispensabile. (152, 39-41)

84. Esența acestui Cuvânt nu s-a schimbat niciodată de la începutul proclamării sale, când v-am vorbit prin Damiana Oviedo. Sensul învățăturii Mele a rămas același.

85. Dar unde este esența acelor cuvinte? Ce s-a întâmplat cu ele? Sunt ascunse scrierile acelor mesaje divine, care au fost primele în această perioadă în care Cuvântul Meu a fost răspândit atât de abundent printre voi.

86. Este necesar ca aceste învățături să iasă la lumină, pentru ca mâine să puteți mărturisi cum a fost începutul acestei revelații. Astfel veți cunoaște data primei mele învățături, conținutul ei și al

celei de ultimă oră, pe care vi-o aduce anul 1950 — anul stabilit în care trebuie să se încheie această perioadă de revelație. (127, 14-15)

87. Este necesar să vorbiți cu cei care ascund Cuvântul Meu și care denaturează învățăturile Mele. Vorbiți-le cu toată claritatea, Eu vă voi ajuta să vă susțineți punctul de vedere în fața lor. Căci oamenii sunt cei care vor face ca mâine lucrarea Mea să fie criticată și Legea Mea să fie denaturată, pentru că au adăugat la lucrarea Mea ceva ce nu-i aparține. (340, 39)

88. V-am adus acest cuvânt și v-am făcut să-l auziți în limba voastră, dar vă dau sarcina să-l traduceți mai târziu în alte limbi, pentru ca el să devină cunoscut tuturor.

89. În acest fel, veți începe să construiți adevăratul „Turn al Israelului” — acela care unește spiritual toate popoarele într-unul singur, care unește toți oamenii în acea lege divină, neschimbătoare și veșnică, pe care ați auzit-o în lume din gura lui Isus, când v-a spus: „Iubiți-vă unii pe alții!” (34, 59-60)

Israelul spiritual și poporul evreu

90. „Israel” am numit poporul pe care îl adun în prezent în jurul noii Mele revelații, căci nimeni nu știe mai bine decât Eu ce spirit locuiește în fiecare dintre cei chemați ai acestei „A Treia Epoci”.

91. „Israel” are o semnificație spirituală, și vă dau acest nume pentru ca voi să fiți conștienți că faceți parte din poporul lui Dumnezeu. Căci „Israel” nu reprezintă un popor al pământului, ci o lume de spirite.

92. Acest nume va deveni din nou cunoscut pe pământ, dar fără erori, în adevăratul său sens, care este spiritual.

93. Trebuie să cunoașteți originea și semnificația acestui nume; credința voastră că sunteți copiii acelui popor trebuie să fie absolută și trebuie să aveți o cunoaștere deplină despre cine și de ce ați primit această denumire, pentru a putea rezista atacurilor care vă vor fi aduse mâine de către cei care dau un alt sens numelui „Israel”. (274, 47 50)

94. Vreau ascultare din partea voastră, vreau să formați un popor puternic prin credința și spiritualizarea sa; căci așa cum am făcut ca generațiile care descindeau din Iacov să se înmulțească – în ciuda marilor necazuri care au lovit acel popor –, tot așa voi face ca voi, care purtați în voi acea sămânță în spirit, să rezistați în luptele voastre, pentru ca poporul vostru să se înmulțească din nou ca stelele de pe cer și ca nisipul de la mare.

95. V-am făcut cunoscut că sunteți spiritual o parte a acelui popor al lui Israel, pentru ca voi să aveți o cunoaștere mai cuprinzătoare a destinului vostru. Dar v-am recomandat, în același timp, să nu proclamați public profețiile referitoare la aceasta, până când omenirea le va descoperi de la sine.

96. Căci, întrucât pe pământ mai există încă poporul israelit, iudeul

după trup, acesta vă va contesta acest nume și nu vi-l va recunoaște, deși acesta nu este un motiv întemeiat pentru o dispută.

97. Ei nu știu încă nimic despre voi, pe când voi știți multe despre ei. V-am revelat că acest popor, care rătăcește pe pământ și nu are pace în spirit, se îndreaptă pas cu pas, fără să știe, spre Cel Răstignit, pe care îl va recunoaște ca Domnul său și căruia îi va cere iertare pentru atâta nerecunoștință și împietrire a inimii în fața iubirii Sale.

98. Trupul Meu a fost coborât de pe cruce, dar pentru cei care M-au negat de-a lungul secolelor, Eu rămân răstignit pe ea și continui să aștept momentul trezirii și pocăinței lor, pentru a le da tot ceea ce le-am oferit și ei nu au vrut să primească. (86, 11-13)

99. Nu fiți în acest timp ca poporul evreu al „Celei de-a doua epoci", care — fiind legat de tradiții, conservator și fanatic — nu a putut mânca pâinea cerului pe care i-a adus-o Mesia, pe care îl așteptase timp de multe secole. Când a sosit ceasul, nu l-a putut recunoaște, deoarece materializarea sa l-a împiedicat să vadă lumina adevărului. (255, 19)

100. Din ținuturi și națiuni îndepărtate îi veți vedea sosind pe frații voștri, în dorința de eliberare a spiritului lor. Din acea veche Palestină vor veni, de asemenea, în mulțimi, așa cum s-a întâmplat pe vremuri, când triburile lui Israel au traversat deșertul.

101. Lungă și dureroasă a fost pelerinajul său, de când l-a alungat din sânul său pe Cel care i-a oferit Împărăția Sa ca o nouă moștenire. Dar deja se apropie de oaza unde se va odihni și va medita asupra Cuvântului Meu, pentru ca apoi, întărit în cunoașterea Legii Mele, să-și continue drumul care îi arată evoluția sa uitată de atâta timp.

102. Atunci veți auzi pe mulți spunând că națiunea voastră este noua țară a promisiunii, Noul Ierusalim. Voi le veți spune însă că acea Țară Promisă se află dincolo de această lume și că, pentru a ajunge la ea, trebuie să o faceți în spirit, după ce ați traversat marea deșert a încercărilor acestui timp. De asemenea, le veți spune că această națiune este doar o oază în mijlocul deșertului.

103. Totuși, trebuie să înțelegeți, poporule, că oaza trebuie să ofere umbră călătorilor epuizați și, de asemenea, să ofere apa sa cristalină și proaspătă buzelor uscate de sete ale celor care caută refugiu în ea.

104. Ce este acea umbră și acea apă despre care vă vorbesc? Învățătura Mea, poporule, învățătura Mea divină în activitatea iubirii. Și în cine am pus această bogăție de har și de binecuvântări? În tine, poporule, pentru ca tu să-ți eliberezi inima tot mai mult de orice egoism și să o poți arăta ca pe o oglindă curată în fiecare dintre faptele tale.

105. Nu ar fi oare spiritul și inima voastră pline de bucurie dacă, prin iubirea voastră, ați reușit să

convertiți acel popor, care ține atât de mult la tradițiile sale și a rămas în stagnare spirituală, la învățătura spirituală trinitară mariană? Nu ar fi bucurie printre voi dacă „Vechiul Israel” s-ar converti prin intermediul „Noului Israel” al lui , adică dacă primul ar obține harul prin cel de-al doilea?

106. Până acum, nimic nu a convins poporul evreu că trebuie să rupă cu vechile tradiții pentru a-și atinge dezvoltarea morală și spirituală ascendentă. Este poporul care crede că împlinește legile lui Iehova și ale lui Moise, dar care, în realitate, încă își venerează Vițelul de Aur.

107. Se apropie timpul în care acest popor rătăcit și împrăștiat peste tot în lume va înceta să privească spre pământ și își va ridica ochii spre cer, în căutarea Celui care i-a fost promis de la început ca Mântuitor al său și pe care l-a necunoscut și l-a ucis, pentru că l-a considerat rău și nu a găsit nimic bun în El. (35, 55, 58)

108. Nu considerați faptul că am ales un popor al pământului dintre toate celelalte ca pe o preferință: îi iubesc în mod egal pe toți copiii mei și pe popoarele pe care le-au format.

109. Fiecare popor aduce pe pământ o misiune, iar menirea pe care a adus-o „Israel” este aceea de a fi printre oameni Profetul lui Dumnezeu, farul credinței și calea spre desăvârșire.

110. Profețiile și revelațiile Mele, pe care vi le-am dat încă din vremurile de început, nu au fost interpretate corect, deoarece nu sosise încă ceasul în care omenirea le-ar fi înțeles.

111. Odinioară, „Israel” era un popor al pământului; astăzi sunt oameni împrăștiați peste tot în lume; mâine, poporul lui Dumnezeu va fi format din toate sufletele care, împreună cu Tatăl lor, vor alcătui Familia Divină în armonie desăvârșită. (221, 27-30)

Ucenicia și spiritualitatea

112. Învățați să vă iubiți unii pe alții, să binecuvântați, să iertați, să fiți blânzi și iubitori, buni și nobili, și înțelegeți că, dacă nu faceți acest lucru, faptele lui Hristos, Maestrul vostru, nu se vor reflecta deloc în viața voastră.

113. Mă adresez tuturor și vă îndemn pe toți să îndepărtați greșelile care v-au împiedicat să vă dezvoltați timp de atâtea secole. (21, 22-23)

114. Nu uitați că originea voastră este în iubirea Mea. Astăzi, inima voastră este împietrită de egoism, dar odată ce va deveni din nou receptivă la orice inspirație spirituală, va simți iubire pentru aproapele său și va compătimi durerea altora ca și cum ar fi a sa. Atunci veți fi capabili să împliniți porunca care vă spune: „Iubiți-vă unii pe alții.” (80, 15)

115. Această lume este câmpul potrivit pentru a lucra. În ea se află durerea, boala, păcatul sub toate formele sale, viciile, dezbinarea, tineretul rătăcit, bătrânețea fără

demnitate, știința folosită în scopuri rele, ura, războiul și minciuna.

116. Acestea sunt câmpurile pe care trebuie să lucrați și să semănați. Dar dacă acea luptă care vă așteaptă printre oameni vi se pare gigantică — cu adevărat, vă spun, deși este mare, nu se poate compara cu cea pe care trebuie să o începeți cu voi înșivă: lupta sufletului, a rațiunii și a spiritului împotriva pasiunilor cărnii, a iubirii de sine, a egoismului, a materializării. Dar atâta timp cât nu ați biruit asupra voastră înșivă — cum puteți vorbi sincer despre iubire, despre ascultare, despre smerenie și spiritualizare față de semenii voștri? (73, 18 19)

117. Virtutea a fost disprețuită și considerată ceva dăunător sau inutil. Acum a sosit timpul în care trebuie să înțelegeți că numai virtutea vă va aduce mântuirea, vă va face să simțiți pacea și vă va umple de satisfacție. Dar virtutea trebuie să îndure încă multe obstacole și necazuri înainte de a putea pătrunde în toate inimile.

118. Soldații care o apără trebuie să lupte cu mare efort și mare credință. Unde sunt acești soldați ai binelui, ai iubirii active de aproapele și ai păcii? Credeți că voi sunteți aceia?

119. Vă examinați în interiorul vostru și-Mi răspundeți că nu sunteți. Pentru aceasta vă spun că toți puteți aparține acelor soldați cu bunăvoință. Pentru ce credeți că am venit la voi? (64, 16)

120. Iubiți, vorbiți când trebuie să o faceți — tăceți când este cazul, nu spuneți nimănui că sunteți aleșii Mei. Evitați lingușirea și nu faceți cunoscute faptele de bine pe care le faceți. Lucrați în tăcere și mărturisiți astfel, prin faptele voastre de iubire, adevărul învățăturii Mele.

121. Iubirea este destinul vostru. Iubiți, căci astfel vă veți spăla de păcatele voastre, atât din viața voastră actuală, cât și din viețile anterioare. (113, 58-59)

122. Alungați lingușirea din voi, căci ea este o armă care vă va distruge sentimentele nobile. Ea este o sabie care poate ucide acea credință pe care Eu am aprins-o în inimile voastre.

123. Cum puteți permite ca oamenii să distrugă altarul pe care îl aveți în adâncul ființei voastre? (106, 47-48)

124. Nu confundați smerenia cu sărăcia îmbrăcămintei. Nici nu credeți că este smerit cel care are în sine un sentiment de inferioritate și, din această cauză, este obligat să-i slujească pe ceilalți și să se închine în fața lor. Vă spun că adevărata smerenie se află în cel care, deși este capabil să-și dea seama că este cineva și știe că deține anumite cunoștințe, este totuși dispus să se coboare la nivelul celorlalți și se bucură să împărtășească cu ei ceea ce are.

125. Ce sentiment de recunoștință aveți când vedeți că o persoană respectată printre oameni vă manifestă afecțiune, înțelegere și o modestie plină de „ ”. Același

sentiment îl puteți transmite celor care sunt sub voi sau care se simt astfel.

126. Știți să vă aplecați, știți să întindeți mâna fără a vă simți superiori, învățați să fiți înțelegători. Vă spun că, în aceste cazuri, nu numai cel care primește dovada de afecțiune, sprijinul sau mângâierea este fericit, ci și cel care le oferă, pentru că știe că deasupra lui există Unul care i-a dat lui însuși dovezi de iubire și smerenie, iar Acesta este Dumnezeul și Domnul său. (101, 60, 62)

127. Trăiți curat, smerit, simplu. Îndepliniți tot ceea ce este drept în domeniul uman, precum și tot ceea ce privește sufletul vostru. Îndepărtați din viața voastră ceea ce este de prisos, artificial, dăunător și, în schimb, bucurați-vă de tot ceea ce este bun în existența voastră. (131, 51)

128. Nu vedeți în nimeni un dușman, vedeți în toți oamenii frații și surorile voastre, aceasta este misiunea voastră. Dacă veți rămâne perseverenți în aceasta până la sfârșit, dreptatea și iubirea vor triumfa pe pământ, iar aceasta vă va da pacea și siguranța pe care le doriți atât de mult. (123, 65)

129. Eliberați-vă inima, pentru ca ea să înceapă să simtă durerea celorlalți. Nu o lăsați să fie ocupată și preocupată exclusiv de a simți ceea ce vă privește pe voi. Nu mai fiți indiferenți față de încercările prin care trece omenirea.

130. Când va fi iubirea voastră atât de mare încât să poată cuprinde mulți semeni, pentru a-i iubi așa cum îi iubiți pe cei care poartă sângele vostru în ei și sunt carne din carnea voastră?

131. Dacă ați ști că sunteți mai mult suflet decât trup, mulți nu ar crede. Dar Eu vă spun: cu siguranță sunteți frați mai mult prin suflet decât prin învelișul vostru trupesc, căci sufletul aparține eternității, în timp ce trupul este trecător.

132. Luați deci aminte la faptul că familiile de aici, de pe pământ, se formează astăzi și se destramă mâine, în timp ce familia spirituală există pentru totdeauna. (290, 39-41)

133. Voi, cei care auziți aceste cuvinte, credeți oare că Eu aș putea să semăn în inimile voastre aversiune sau răutate față de semenii voștri care se mărturisesc de alte confesiuni? Niciodată, ucenici, voi sunteți cei care trebuie să începeți să dați exemplu de fraternitate și armonie, privindu-i și iubindu-i pe toți cu aceeași afecțiune cu care îi priviți pe cei care împărtășesc modul vostru de a gândi. (297, 49)

134. Știu că, cu cât cunoașterea voastră este mai mare, cu atât mai mare va fi iubirea voastră față de Mine. Când vă spun: „Iubiți-Mă” — știți oare ce vreau să vă spun prin aceasta? Iubiți adevărul, iubiți binele, iubiți lumina, iubiți-vă unii pe alții, iubiți viața adevărată. (297, 57-58)

135. Știți, ucenici, că scopul luptei voastre este acea stare sufletească pe care durerea nu o mai atinge, iar acest scop se atinge prin merite, lupte, încercări, sacrificii și renunțări.

136. Observați acele cazuri de răbdare, credință, smerenie și supunere pe care le descoperiți uneori la unii dintre semenii voștri. Sunt suflete trimise de Mine pentru a da un exemplu de virtute în rândul omenirii. La prima vedere, soarta acestor ființe este tristă, totuși ele știu în credința lor că au venit să îndeplinească o misiune.

137. Ați primit în istoria voastră mari exemple ale mesagerilor și ucenicilor Mei — nume care vă sunt cunoscute; dar nu neglijați din această cauză micile modele pe care le întâlniți pe calea vieții voastre. (298, 30-32)

138. Nu credeți că doar în sânul poporului Israel au existat profeți, pionieri și spirite de lumină. Am trimis pe unii dintre ei și la alte popoare, dar oamenii i-au considerat zei și nu mesageri și au creat din învățăturile lor religii și culte. (135, 15)

139. Uitați-vă întotdeauna mai întâi la „bârna” pe care o aveți în ochi, ucenici, pentru a avea dreptul să priviți „scorpiunea” pe care o are fratele vostru.

140. Prin aceasta vreau să vă spun că nu trebuie să folosiți învățătura Mea pentru a condamna comportamentul semenilor voștri din cadrul diferitelor lor confesiuni.

141. Adevărat vă spun că pe toate acele căi există inimi care Mă caută printr-o viață nobilă și presărată cu sacrificii.

142. Cu toate acestea, ucenicul Mă întreabă mereu de ce permit acea diversitate de viziuni asupra lumii, care uneori se contrazic, creează diferențe și provoacă dușmănii între oameni.

143. În legătură cu aceasta, Maestrul vă spune: A fost permis acest lucru deoarece nu există două suflete care să aibă exact aceeași înțelegere, aceeași lumină, aceeași credință și pentru că, în plus, vi s-a dat libertatea de voință pentru a vă alege calea. Nu ați fost niciodată obligați să urmați calea Legii, ci ați fost invitați să o faceți, păstrându-vă astfel libertatea de a dobândi merite reale în dorința de a ajunge la adevăr. (297, 23-24)

144. Vreau să învățați să nu fiți ușuratici în judecățile voastre și să nu vă lăsați influențați pripit de prima impresie.

145. Vă dau acest sfat pentru ca, atunci când interpretați Cuvântul Meu și chiar și atunci când trebuie să judecați învățături, religii, filosofii, culturi, revelații spirituale sau științe, să recunoașteți că ceea ce știți nu este tot ceea ce există și că adevărul pe care îl cunoașteți este doar o parte minimă a adevărului absolut, care se revelează aici într-un fel, dar care se poate revela în multe alte moduri necunoscute vouă. (266, 33)

146. Respectați convingerile religioase ale semenilor voștri, iar când intrați în bisericile lor, descoperiți-vă capetele în semn de reculegere sinceră, știind că Eu sunt prezent la fiecare slujbă.

147. Nu renunțați la lume pentru a Mă urma și nici nu vă despărțiți de Mine sub pretextul că aveți îndatoriri în lume. Învățați să contopiți cele două legi într-una singură. (51, 53)

148. Nu binecuvântez Eu întreaga omenire, fără a favoriza pe nimeni? Atât cei buni și blânzi, cât și cei mândri și criminali sunt învăluiți de acea „mantie" a binecuvântării. De ce nu Mă luați ca model? Oare simțiți dezgust față de faptele celorlalți?

149. Nu uitați că faceți parte din umanitate, că trebuie să o iubiți și să o iertați, dar să nu o respingeți, căci aceasta ar fi ca și cum ați simți dezgust față de voi înșivă. Tot ceea ce vedeți la aproapele vostru, aveți și voi înșivă, într-o măsură mai mare sau mai mică.

150. De aceea, vreau să învățați să vă cercetați interiorul, pentru a vă cunoaște chipul sufletesc și moral. Astfel, veți ști să vă judecați pe voi înșivă și veți avea dreptul să priviți și la ceilalți.

151. Nu căutați defecte la semenii voștri; cele pe care le aveți voi sunt suficiente. (286, 41-42)

152. Credeți că împliniți porunca Mea de a vă iubi unii pe alții dacă vă limitați iubirea în mod egoist la familia voastră? Cred comunitățile religioase că împlinesc acea poruncă supremă dacă îi recunosc doar pe credincioșii lor și îi resping pe cei care aparțin unei alte confesiuni?

153. Marile popoare ale lumii, care se laudă cu civilizația și progresul — pot oare să pretindă că au atins progresul spiritual și că au urmat acea poruncă a lui Iisus, dacă toată străduința lor constă în a se pregăti pentru un război fratricid?

154. O, voi, oameni, niciodată nu ați știut să prețuiți valoarea cuvântului meu, nici nu ați vrut să vă așezați la masa Domnului, pentru că vi s-a părut prea modestă! Cu toate acestea, masa mea vă așteaptă în continuare cu pâinea și vinul vieții pentru sufletul vostru. (98, 50-51)

155. Nu considerați lucrarea Mea ca pe o povară și nu spuneți că îndeplinirea frumoasei sarcini de a-L iubi pe Tatăl și pe semenii voștri este grea pentru sufletul vostru. Ceea ce este cu adevărat greu este crucea propriilor voastre răutăți și a celor străine, din cauza cărora trebuie să plângeți, să sângerați și chiar să muriți. Nerecunoștința, lipsa de înțelegere, egoismul și calomnia vor apăsa asupra voastră ca o povară, dacă le acordați adăpost.

156. Omului neascultător, împlinirea Legii Mele i se poate părea dură și grea, pentru că ea este desăvârșită și nu favorizează nici răutatea, nici minciuna. Pentru cel ascultător, însă, Legea este scutul său, sprijinul său și mântuirea sa. (6, 16-17)

157. De asemenea, vă spun: oamenii trebuie să creadă în oameni, trebuie să aibă credință și încredere unii în alții, pentru că trebuie să ajungeți la convingerea că voi toți de pe pământ aveți nevoie unii de alții.

158. Nu credeți că îmi place când spuneți că credeți în Mine, iar Eu știu că vă îndoiți de întreaga lume. Căci ceea ce aștept de la voi este ca voi să Mă iubiți prin iubirea pe care o arătați aproapelui vostru și să-i iertați pe cei care vă jignesc; ca voi să-i ajutați cu dragoste pe cei mai săraci, mai mici sau mai slabi, să vă iubiți semenii fără deosebire și să dați dovadă de cea mai mare altruism și sinceritate în toate faptele voastre.

159. Învățați de la Mine, căci Eu nu m-am îndoit niciodată de voi, cred în mântuirea voastră și am încredere că vă veți ridica pentru a ajunge la viața adevărată. (167, 5-7)

160. Iubiți-L pe Tatăl vostru, aveți milă de aproapele vostru, despărțiți-vă de tot ceea ce este dăunător vieții voastre omenești sau sufletului vostru. Aceasta vă învață învățătura Mea. Unde vedeți voi aici dificultățile și imposibilitățile?

161. Nu, popor iubit, nu este imposibil să urmați Cuvântul Meu: nu aceasta este dificilă, ci îmbunătățirea, reînnoirea și spiritualizarea voastră, pentru că vă lipsesc sentimentele nobile și aspirațiile înalte. Dar, deoarece știu că toate îndoielile, necunoașterea și indecizia voastră trebuie să dispară, voi continua să vă învăț, pentru că pentru Mine nu există nimic imposibil. Eu pot transforma pietrele în pâinea vieții veșnice și pot face apa cristalină să țâșnească din stânci. (149, 63-64)

162. Vă reamintesc Legea — aceea care nu poate fi ștearsă din spiritul vostru, nici uitată din inima voastră, nici pusă la îndoială, deoarece a fost dictată de Inteligența înțeleaptă, Inteligența universală, pentru ca fiecare om să posede în interiorul său Lumina care îl călăuzește pe calea către Dumnezeu.

163. Este necesar să aveți o cunoaștere profundă a Legii, pentru ca toate faptele vieții să se bazeze pe adevăr și dreptate. Fără cunoașterea Legii, veți comite inevitabil multe greșeli. Dar vă întreb: oare spiritul vostru nu v-a condus niciodată spre lumina cunoașterii? Adevărat, vă spun, spiritul nu a fost niciodată inactiv sau indiferent. Inima voastră, dar și mintea voastră, sunt cele care resping lumina interioară, fascinate de strălucirea luminii exterioare, adică de cunoașterea lumii. (306, 13-14)

164. Astăzi, când vă ofer o explicație detaliată a învățăturii Mele, trebuie să vă fac să înțelegeți că tot ceea ce faceți în afara legilor care guvernează sufletul sau trupul aduce prejudicii amândurora.

165. Conștiința, intuiția și cunoașterea sunt călăuzele care vă vor arăta calea sigură și vă vor feri de căderi. Aceste lumini aparțin

spiritului, dar este necesar să le faceți să strălucească. Odată ce acea claritate va fi prezentă în fiecare dintre voi, veți exclama: „Tată, sămânța Ta mântuitoare a încolțit în ființa mea, iar Cuvântul Tău a înflorit în sfârșit în viața mea.” (256, 37-38)

166. Am venit să dau măreție sufletului vostru — o măreție care se întemeiază pe împlinirea Legii Mele, care este iubirea Mea. Dar trebuie să vă arătați demni de această măreție, împlinindu-vă misiunea în urma Maestrului vostru. (343, 29)

167. Vă voi spune mereu: folosiți-vă de satisfacțiile pe care vi le poate oferi lumea voastră, dar bucurați-vă de ele în cadrul Legii Mele, și veți fi desăvârșiți.

168. Auziți mereu mustrarea conștiinței, și anume pentru că nu ați armonizat trupul și sufletul prin Legea dată de Mine.

169. Adesea continuați să păcătuiți pentru că credeți că nu veți fi iertați. Aceasta este o părere greșită, căci inima Mea este o ușă care stă mereu deschisă pentru cel care se căiește.

170. Nu mai există în voi nicio speranță care să vă încurajeze să sperați la un viitor mai bun? Nu vă lăsați cuprinși de melancolie și disperare. Gândiți-vă la iubirea Mea, care este mereu alături de voi. Căutați la Mine răspunsul la îndoielile voastre și vă veți simți curând luminați de o nouă revelație. Lumina credinței și a speranței va străluci adânc în sufletul vostru. Atunci veți fi un scut protector pentru cei slabi. (155, 50-53)

171. Trăiți mereu cu veghe spirituală, pentru a putea ierta din inimă pe cei care v-au rănit. Gândiți-vă dinainte că cel care îi rănește pe semenii săi o face doar pentru că îi lipsește lumina spirituală; dar Eu vă spun că iertarea este singurul lucru care poate aduce lumină în acele inimi. Ranchiuna sau răzbunarea sporesc întunericul și atrag suferința. (99, 53)

172. Conștiința voastră, care vă cere și așteaptă fapte desăvârșite, nu vă va lăsa în pace până când nu le veți acorda semenilor voștri iertarea adevărată.

173. De ce ați urî pe cei care vă jignesc, dacă ei nu sunt decât trepte pe care să ajungeți la Mine? Dacă iertați, veți dobândi merite, iar când veți fi în Împărăția Cerurilor, îi veți recunoaște pe pământ pe cei care v-au ajutat în ascensiunea voastră spirituală. Atunci Îl veți ruga pe Tatăl ca și ei să găsească mijloacele de a se mântui și de a ajunge la Domnul lor, iar mijlocirea voastră le va permite să obțină această har. (44, 44-45)

174. Nu vă întoarceți cu spatele la cei care, în disperarea lor, blasfemiază împotriva Mea sau împotriva voastră. Eu vă dau pentru ei o picătură din balsamul Meu.

175. Fiți gata să iertați pe oricine vă rănește în ceea ce vă este mai drag. Adevărat vă spun că de fiecare dată când, în fața uneia dintre aceste încercări, acordați iertare sinceră și

adevărată, aceasta va fi o treaptă în plus pe care o atingeți pe calea dezvoltării voastre sufletești.

176. Veți simți oare ranchiună și le veți refuza iertarea celor care vă ajută să vă apropiați de Mine? Veți renunța oare la bucuria spirituală de a Mă lua drept model și veți permite ca violența să vă întunece mintea, pentru a riposta la fiecare lovitură?

177. Adevărat vă spun, această omenire nu cunoaște încă puterea iertării și minunile pe care le produce. Când va avea credință în Cuvântul Meu, se va convinge de acest adevăr. (111, 64-67)

178. Popor iubit: Uniți-vă cu frații voștri, pentru ca, atunci când sunteți în dialog cu Mine, prin iubirea pe care v-am inspirat-o, să iertați chiar și cele mai grele jigniri. De ce nu l-ați ierta pe cel care nu știe ce face? El nu știe, pentru că nu recunoaște că își face singur acest rău. (359, 25)

179. Iertați de câte ori sunteți jigniți. Nici măcar nu luați în seamă numărul de cazuri în care trebuie să iertați. Destinul vostru este atât de înalt, încât nu trebuie să vă lăsați prinși în aceste capcane de pe cale; căci mai departe vă așteaptă sarcini foarte mari.

180. Sufletul vostru trebuie să fie mereu pregătit pentru iubire, înțelegere și bine, pentru ca voi să vă înălțați la niveluri superioare.

181. Așa cum în vremurile trecute mulți dintre frații voștri au scris pagini frumoase în Cartea Eternă a Spiritului prin faptele lor, voi trebuie să continuați acea istorie urmându-le exemplul, ca model și spre bucuria noilor generații care vor veni pe Pământ. (322, 52)

182. Cultivați pacea, iubiți-o și răspândiți-o pretutindeni, căci cât de mult are nevoie de ea omenirea!

183. Nu vă lăsați tulburați de vicisitudinile vieții, pentru a rămâne mereu puternici și gata să dați ceea ce aveți.

184. Acea pace, care este moștenirea fiecărui suflet, a dispărut în aceste vremuri și a lăsat loc războiului, chinuind națiuni, distrugând instituții și ruinând suflete.

185. Motivul este că răul a pus stăpânire pe inima omului. Ura, ambiția nemăsurată, lăcomia fără frâu d ă se răspândesc și fac rău. Dar cât de scurtă va mai fi domnia lor!

186. Spre bucuria și liniștea voastră, vă anunț că eliberarea voastră este deja aproape, că mulți oameni se angajează pentru acest scop, dorind să respire într-o atmosferă de fraternitate, de puritate și de sănătate. (335, 18)

187. Trebuie să practicați iubirea față de aproapele pe tot parcursul vieții voastre; aceasta este sarcina voastră. Aveți multe talente pentru a oferi ajutor altruist în diverse moduri. Dacă știți să vă pregătiți, veți realiza ceea ce numiți imposibil.

188. Fapta de iubire pe care o faceți cu o monedă – deși și aceasta este o faptă de iubire – va fi totuși cea mai puțin înaltă.

189. Trebuie să aduceți iubire, iertare și pace în inimile semenilor voștri.

190. Nu mai vreau farisei și ipocriți protejați de Legea Mea. Vreau ucenici care să simtă durerea semenilor lor. Îi voi ierta pe toți cei care se ridică cu pocăință, indiferent de secta sau biserica la care se mărturisesc, și le voi arăta foarte clar calea adevărată. (10, 104-107)

191. Ascultați-Mă: fiți smeriți în lume și semănați binele în ea, ca să culegeți roadele în ceruri. Dacă nu vă place să aveți martori când faceți răul — de ce vă place să aveți astfel de martori când faceți fapte bune? Cu ce vă puteți lăuda, din moment ce nu ați făcut decât să vă îndepliniți datoria?

192. Înțelegeți că laudele dăunează sufletului vostru, deoarece sunteți încă atât de neexperimentați și de umani.

193. De ce vă așteptați, imediat după ce ați făcut o faptă bună, ca Tatăl vostru să vă dea răsplata pentru aceasta? Cine gândește astfel nu acționează altruist, și de aceea caritatea lui este falsă, iar iubirea lui este departe de a fi adevărată.

194. Lăsați lumea să vadă că faceți fapte bune, dar nu cu intenția de a primi onoruri, ci doar pentru a da exemple și învățături bune și pentru a mărturisi adevărul Meu. (139, 56-58)

195. Când sufletul vostru se va afla în „Valea Spirituală” pentru a da socoteală de șederea și faptele sale pe pământ, ceea ce vă voi întreba cel mai mult va fi tot ceea ce ați cerut și ați făcut în favoarea semenilor voștri. Atunci vă veți aminti de cuvintele Mele din această zi. (36, 17)

196. În „A doua epocă”, omenirea Mi-a dat o cruce de lemn, la martiriul căreia oamenii M-au condamnat. Dar în spiritul Meu am purtat o altă cruce, mai grea și mai sângeroasă: cea a imperfecțiunilor voastre și a nerecunoștinței voastre.

197. Ați fi capabili să purtați pe umeri o cruce a iubirii și a jertfei pentru aproapele vostru și să ajungeți astfel în prezența Mea? Iată, pentru aceasta v-am trimis pe pământ; de aceea, întoarcerea voastră va avea loc atunci când veți veni înaintea Mea cu misiunea împlinită. Această cruce va fi cheia care vă va deschide porțile Împărăției promise. (67, 17-18)

198. Nu vă cer să lăsați totul în urmă, așa cum le-am cerut celor care M-au urmat în „A doua epocă”. Dintre ei, unii și-au părăsit părinții, alții pe soția lor; și-au părăsit casa, țărmul, barca de pescuit și plasele — au lăsat toate acestea în urmă pentru a-L urma pe Isus. La fel de puțin vă spun că este necesar să vă vărsați sângele în acest timp. (80, 13)

199. Înțelegeți că trebuie să vă transformați sufletește și trupește, că multe dintre obiceiurile și tradițiile voastre — moștenire a strămoșilor voștri — trebuie să

dispară din viața voastră pentru a face loc spiritualizării. (63, 15)

200. În prezent, nu toți înțelegeți ce înseamnă „spiritualizarea”, nici nu înțelegeți de ce vă îndemn să atingeți această înălțare interioară. Puteți oare să fiți dispuși și ascultători față de poruncile Mele, dacă nici măcar nu vă este clar ce vă cer?

201. Dar unii înțeleg idealul pe care Maestrul îl inspiră discipolilor săi, iar aceştia se vor grăbi să urmeze îndrumările sale. (261, 38)

202. Dacă aveți cu adevărat dorința de a deveni maeștri în spiritualizare, trebuie să fiți perseverenți, răbdători, dornici să învățați și atenți, pentru că atunci veți avea ocazia să culegeți treptat, pe calea voastră, roadele faptelor voastre, prin care veți acumula experiență, care este lumină, care este cunoașterea vieții adevărate. (172, 9)

203. Vă aduc o nouă lecție prin care veți învăța să trăiți spiritual pe pământ, ceea ce este adevărata viață destinată omului de către Dumnezeu.

204. V-am spus deja că „spiritualizarea” nu înseamnă bigotism, nici fanatism religios, nici practici supranaturale. Spiritualizarea înseamnă armonia sufletului cu trupul, respectarea legilor divine și umane, simplitate și puritate în viață, credință absolută și profundă în Tatăl, încredere și bucurie în a-L sluji pe Dumnezeu în aproapele, idealuri de desăvârșire morală și spirituală. (279, 65-66)

205. Vă întrebați ce semnificație au „cele șapte trepte ale scării cerești”, iar Maestrul vostru vă spune cu certitudine: Numărul șapte înseamnă spiritualitate, este spiritualitatea pe care doresc să o văd în poporul meu ales, Israel.

206. Trebuie să veniți la Mine cu toate virtuțile și abilitățile voastre dezvoltate. La a șaptea treaptă sau etapă a dezvoltării voastre, veți ajunge la Mine la și veți vedea că cerul își deschide porțile pentru a vă primi. (340, 6)

207. Înțelegeți mai întâi că, atâta timp cât oamenii nu vor ajunge la spiritualizarea deplină, vor avea nevoie de biserici materiale și vor așeza în fața ochilor lor sculpturi sau icoane care să le facă simțită prezența Mea.

208. Puteți măsura gradul de spiritualizare sau de materialism al oamenilor după felul în care își manifestă cultul religios. Materialistul Mă caută în lucrurile pământești, iar dacă nu Mă vede așa cum își dorește, Mă reprezintă într-un fel sau altul, pentru a avea sentimentul că Mă are în fața sa.

209. Cel care Mă înțelege ca Spirit, Mă simte în sine, în afara sa și în tot ceea ce îl înconjoară, pentru că a devenit propriul Meu templu. (125, 49-51)

210. Aduceți-Mi venerație spirituală și nu fiți ca aceia care ridică biserici și altare acoperite cu aur și pietre prețioase, ca aceia care întreprind

pelerinaje lungi, se chinuie cu flagelări crude și sălbatice, se aruncă în genunchi în timp ce rostesc rugăciuni de formă și litanii, și totuși nu sunt încă capabili să-Mi dăruiască inima lor. V-am avertizat prin conștiință și de aceea vă spun: cine vorbește și povestește ce a făcut și se laudă cu asta, nu are niciun merit în fața Tatălui Ceresc. (115, 9)

211. Pentru a împlini Legea Mea, trebuie să vă rugați, să vă înălțați mereu sufletul către Tatăl vostru.

212. Am văzut că, pentru a vă ruga, căutați de preferință singurătatea și tăcerea, și faceți bine când căutați să obțineți inspirație prin rugăciune sau când doriți să-Mi mulțumiți. Dar tot așa vă spun că trebuie să vă rugați în orice situație în care vă aflați, pentru ca în momentele cele mai grele ale vieții voastre să știți să-Mi cereți ajutorul, fără a vă pierde calmul, stăpânirea de sine, credința în prezența Mea și încrederea în voi înșivă. (40, 34-35)

213. Spuneți-Mi în tăcere suferințele voastre, încredințați-Mi dorințele voastre. Deși știu totul, vreau ca voi să învățați treptat să vă formulați propria rugăciune, până când veți fi gata să practicați dialogul desăvârșit al spiritului vostru cu Tatăl. (110, 31)

214. Ați devenit conștienți de efectul pe care îl are rugăciunea și ați înțeles puterea nemăsurată care îi este inerentă atunci când o ridicați spre Cer — atât pentru a îndepărta o suferință sufletească, cât și pentru a cere soluționarea unei situații materiale dificile.

215. Amintiți-vă că de multe ori a fost de ajuns să rostiți cuvântul „Tată” pentru a vă face întreaga ființă să vibreze și pentru a da inimii voastre sentimentul de a fi inundată de mângâierea pe care o dăruiește iubirea Sa.

216. Știți că de fiecare dată când inima voastră Mă cheamă cu ardoare, și Spiritul Meu se cutremură de bucurie.

217. Când Mă numiți „Tată”, când acest nume izvorăște din interiorul vostru, vocea voastră se aude în ceruri și smulgeți din Înțelepciunea Divină vreun mister. (166, 49-51)

218. Este necesar să învățați să cereți, să așteptați și să primiți și să nu uitați niciodată să transmiteți mai departe ceea ce vă acord Eu, în aceasta constând cea mai mare merite. Rugați-vă pentru cei care mor zi de zi în război. Celor care se roagă cu inima curată le voi acorda ca, încă înainte de 1950, fiecare care a căzut în război să învie spiritual spre Lumină. (84, 53)

219. Astăzi sunteți încă ucenici și nu sunteți întotdeauna capabili să înțelegeți lecția Mea. Totuși, vorbiți mai întâi cu Dumnezeu cu inima voastră, cu gândurile voastre, și El vă va răspunde în adâncul ființei voastre. Mesajul Său, care va vorbi în sufletul vostru, va fi o voce clară, înțeleaptă, iubitoare, pe care o veți descoperi treptat și cu care vă veți obișnui mai târziu. (205, 47)

220. Nu vă mirați și nu vă indignați când vă spun că toată strălucirea, puterea și fastul comunităților voastre religioase trebuie să dispară și că — când se va întâmpla acest lucru — masa spirituală va fi deja pusă, la care se vor hrăni mulțimile de oameni înfometați de iubire și adevăr.

221. Mulți oameni — când vor auzi aceste cuvinte — vor contesta că sunt ale Mele. Dar atunci îi voi întreba de ce se indignă și ce apără de fapt? Viața lor? Eu o apăr. Legea Mea? Eu veghez și asupra ei.

222. Nu vă temeți, căci nimeni nu va muri apărând cauza Mea; doar răul va muri, căci binele, adevărul și dreptatea vor dăinui veșnic. (125, 54-56)

223. Vi se pare incredibil că această lume științifică și materialistă va simți din nou înclinația spre spiritualizare? Vă spun că nimic nu este incredibil, deoarece puterea Mea este nelimitată. Înălțarea interioară, credința, lumina și binele sunt pentru suflet o necesitate mai imperioasă decât sunt pentru trupul vostru mâncarea, băutura și somnul.

224. Chiar dacă darurile, abilitățile și calitățile spiritului au zăcut mult timp, ele se vor trezi la chemarea Mea și vor face ca spiritualizarea să se întoarcă la oameni cu toate minunile și revelațiile sale, care vor fi mai mari decât cele din vremurile trecute, pentru că acum sunteți mai în măsură să le înțelegeți. (159, 7-8)

Dezvoltarea

225. Așa cum vedeți corpul omului dezvoltându-se, tot așa se dezvoltă și sufletul în el. Dar corpul se lovește de o limită în dezvoltarea sa, în timp ce sufletul are nevoie de multe corpuri și de eternitate pentru a-și atinge desăvârșirea. Acesta este motivul reîncarnării voastre.

226. Ați fost născuți puri, simpli și nevinovați, asemenea unei semințe din Spiritul Creator al lui Dumnezeu, atât din partea tatălui, cât și din partea mamei. Dar nu vă înșelați, căci a fi pur și simplu nu este același lucru cu a fi mare și desăvârșit.

227. Puteți compara acest lucru cu un copil care tocmai s-a născut și cu un om experimentat care îi învață pe copii.

228. Aceasta va fi menirea voastră în toate etapele vieții, de îndată ce sufletul vostru se va dezvolta. Dar cât de încet avansează sufletul vostru! (212, 57-60)

229. Studiați, meditați profund; căci unii sunt confuzi la gândul cum este posibil – dacă sufletul vostru este o particulă a divinității Mele – ca el să sufere? Și dacă lumina spiritului este o scânteie a luminii Duhului Sfânt – cum se poate ca el să se vadă uneori învăluit în întuneric?

230. Înțelegeți că această cale de dezvoltare servește la dobândirea de merite suficiente față de Dumnezeu, prin care vă puteți transforma sufletul dintr-un suflet ignorant și nedezvoltat într-un mare spirit de lumină la dreapta Tatălui. (231, 12)

231. Vreau ca voi să fiți buni și, în plus, dorința Mea este ca voi să deveniți desăvârșiți. Căci, deși aparent sunteți neînsemnați, sunteți mai mari decât lucrurile materiale și lumile, pentru că aveți viață veșnică, sunteți o scânteie a Luminii Mele.

232. Sunteți ființe spirituale. Trebuie să recunoașteți ce este spiritul, pentru a putea înțelege de ce vă chem pe calea desăvârșirii. (174, 60)

233. Sunteți supuși legii evoluției, acesta este motivul reîncarnărilor voastre. Numai Spiritul Meu nu are nevoie să evolueze: Eu sunt neschimbător.

234. De la început v-am arătat scara pe care sufletele trebuie să urce pentru a ajunge la Mine. Astăzi nu știți pe ce nivel al existenței vă aflați; dar când vă veți lepăda de învelișul vostru, veți recunoaște gradul vostru de evoluție. Nu rămâneți pe loc, căci ați fi un obstacol pentru cei care vin după voi.

235. Fiți uniți în spirit, chiar dacă locuiți pe niveluri diferite, și într-o zi veți fi reuniți pe al șaptelea nivel, cel mai înalt, și vă veți bucura de iubirea Mea. (8, 25-27)

236. V-am spus că nu ați venit pe Pământ doar o singură dată, ci că sufletul vostru a îmbrăcat învelișuri fizice de câte ori a fost necesar pentru dezvoltarea și desăvârșirea sa. Acum trebuie să adaug că depinde și de voi dacă timpul necesar pentru a ajunge la țintă este mai scurt sau mai lung, în funcție de dorința voastră. (97, 61)

237. Cine dintre voi poate dovedi că nu a existat înainte de această viață? Care dintre cei care sunt absolut siguri că trăiesc o nouă încarnare pot dovedi că au reglat conturile cu Tatăl și că mai au merite în „contul lor de active”?

238. Nimeni nu cunoaște nivelul de desăvârșire la care se află. De aceea, luptați, iubiți și rămâneți perseverenți până la sfârșit. (46, 58-59)

239. Pentru ca Eu să vă pot da aceste noi revelații, a fost necesar ca, în perioada care a trecut între manifestarea Mea către omenire ca om și venirea Mea în Spirit în acest timp, voi să treceți prin multe reîncarnări pe Pământ, pentru ca spiritul vostru să știe să răspundă atunci când Eu v-aș cere lecția trecută și când i-aș oferi noi revelații, acesta să le poată înțelege. (13, 52)

240. De câte ori va trebui să vă întoarceți pe Pământ pentru a avea un trup prin care să se reveleze cu o claritate tot mai mare mesajul pe care îl transmiteți lumii?

241. Lăsați-vă sufletul să-și trăiască primăvara în această viață, ca o ciocârlie, și să se bucure de ea, și lăsați-l să găsească în pelerinajul său experiența necesară pentru a se întoarce la Mine.

242. În timp ce cei bogați adună comori care sunt prea trecătoare, voi trebuie să adunați experiență, cunoaștere adevărată. (142, 72)

243. În acest timp, veți lupta împotriva ignoranței unei umanități care — deși materializată în toate domeniile — este mai puțin crudă și mai dezvoltată datorită experiențelor pe care le-a dobândit în încarnările sale trecute.
244. Dacă astăzi cunoașteți pe cineva care nu înțelege și nu își exprimă venerația față de Dumnezeu așa cum o fac majoritățile – chiar dacă acest lucru vă străinează și vă deranjează – nu mai strigați că ar trebui să fie ars de viu. (14, 21-22)
245. Vă este teamă să vorbiți cu semenii voștri despre reîncarnarea sufletului? Nu sunteți oare convinși de dreptatea plină de iubire pe care o conține?
246. Comparați această formă de ispășire cu cea a pedepsei veșnice în focul neîncetat al iadului — o idee de care se folosește omenirea pentru a intimida sufletele oamenilor. Spuneți-Mi, care dintre aceste două tipuri vă transmite ideea unei dreptăți divine, desăvârșite și milostive.
247. Una dezvăluie cruzime, ranchiună fără margini, răzbunare; cealaltă conține doar iertare, iubire părintească, speranța de a dobândi viața veșnică. Cât de mare este denaturarea pe care au suferit-o învățăturile Mele ca urmare a interpretărilor greșite!
248. Vă pregătesc pentru luptă, pentru că știu că veți fi combătuți din cauza a ceea ce veți învăța. Dar dacă moartea i-ar surprinde pe semenii voștri care vă combat în acest moment și Eu i-aș întreba — dacă mor în păcat — ce preferă: focul veșnic în care cred sau ocazia de a se purifica într-o viață nouă — cu adevărat, vă spun că ar prefera a doua soluție, chiar dacă, orbiți de fanatism, ar fi luptat împotriva ei în timpul vieții lor. (120, 15-17)
249. Este de ajuns să știți — așa cum v-am spus în Cuvântul Meu — că reîncarnarea sufletului este adevăr, și deja o lumină se aprinde în inimile voastre, iar voi admirați și mai mult dreptatea Mea plină de iubire.
250. Comparați teoriile și diferitele interpretări pe care confesiunile le-au dat acestor învățături și alegeți-o pe cea care conține cea mai mare dreptate și are cel mai mult rațiune.
251. Dar, adevărat vă spun, aceasta este una dintre revelațiile care vor emoționa cel mai mult spiritul în acest timp, în care se trezește cunoașterea interioară a acestei mari adevăruri. (63, 76)
252. Trebuie să confirmați că reîncarnarea sufletului este unul dintre marile adevăruri pe care omenirea trebuie să le cunoască și să le creadă.
253. Unii o presimt, o acceptă și cred în ea din intuiție, ca ceva ce nu putea lipsi din dreptatea Mea iubitoare față de oameni. Dar vor fi și mulți care vă vor numi blasfemiatori și mincinoși.
254. Nu vă îngrijorați, același lucru li s-a întâmplat apostolilor Mei când au propovăduit învierea din morți,

așa cum i-a învățat Isus. Preoții și judecătorii i-au aruncat în închisoare pentru că propovăduiau astfel de învățături.

255. Mai târziu, lumea a acceptat acea revelație, deși vă pot asigura că nu a reușit să înțeleagă întreaga semnificație a acestei învățături, astfel încât este necesar ca Eu să vin în acest timp și să vă învăț că „învierea trupului" se poate referi doar la reîncarnarea sufletului, deoarece acesta este esența și temelia vieții — ceea ce este, în adevăr, etern. În ce scop ar trebui să învie trupurile moarte, din moment ce ele erau doar veșmintele trecătoare ale sufletului?

256. Carnea se scufundă în pământ și se amestecă cu el. Acolo este purificată, transformată și renaște neîncetat la o viață nouă, în timp ce sufletul continuă să se dezvolte în sus, continuând să se îndrepte spre desăvârșire, iar când se întoarce pe pământ, pentru el este o înviere la viața umană, și totodată pentru noua sa înveliș corporal este o înviere în legătură cu sufletul.

257. Dar materialul nu este de natură nepieritoare, pe când spiritualul este, de aceea vă spun încă o dată că sufletul vostru este cel pe care îl caut, pe care îl învăț și pe care vreau să-l am lângă Mine. (151, 56-58)

258. Sufletul vostru târăște cu greutate după sine un lanț creat de viețile pe care vi le-am dat ca ocazie pentru desăvârșirea voastră și pe care nu le-ați folosit. Fiecare existență formează o verigă a lanțului. Dar dacă vă orientați viața după învățăturile Mele, dacă respectați Legea, nu veți mai veni în această lume pentru a suferi.

259. Dacă lăsați timpul să treacă fără să studiați Cuvântul Meu, Eu, care sunt Timpul, vă voi surprinde. Studiați, pentru ca să puteți ocupa în Opera Mea locul care vi se cuvine. Eu sunt dincolo de timp și vă dau din această comoară, pentru ca voi să o folosiți pentru dezvoltarea voastră spirituală. Eu sunt Maestrul vostru, care vă învață pe tot parcursul vieții voastre. (168, 250)

260. Vreau ca neînțelegerea și opiniile diferite cu privire la divinitatea Mea să ia sfârșit. Înțelegeți că toți ați provenit dintr-un singur Dumnezeu. (181, 63-65)

261. Priviți Universul și apreciați-l în toată desăvârșirea și frumusețea lui. El a fost creat pentru ca copiii Domnului să se inspire din el și să vadă în el o imagine a Tatălui. Dacă veți înțelege Creația astfel, vă veți înălța gândirea către divinitatea Mea. (169, 44)

262. Lumina acestei epoci sfâșie vălul întunecat care învăluia spiritul oamenilor; ea rupe lanțurile care îl legau și îl împiedicau să ajungă pe calea adevărată.

263. Adevărat vă spun: nu credeți că învățătura Mea interzice cercetarea tuturor domeniilor cunoașterii, întrucât Eu sunt Cel care vă trezește interesul, admirația și curiozitatea. Pentru aceasta v-am dat capacitatea de a gândi, pentru

ca ea să se îndrepte nestingherită în direcția în care dorește.
264. V-am dat lumina inteligenței, ca să înțelegeți ceea ce vedeți pe calea voastră. De aceea vă spun: descoperiți, cercetați, dar aveți grijă ca modul vostru de a pătrunde în tainele Mele să fie respectuos și smerit, căci atunci va fi cu adevărat permis.
265. Nu v-am interzis să cunoașteți cărțile pe care le-au scris oamenii; totuși, trebuie să fiți instruiți, ca să nu vă poticniți d ă și să nu cădeți pradă erorilor. Atunci veți afla cum și-a început omul viața și lupta sa și cât de departe a ajuns.
266. Când veți fi pregătiți, trebuie să vă îndreptați spre izvorul meu de învățături și revelații, pentru ca Eu să vă arăt viitorul și țelul care vă așteaptă. (179, 22 23)
267. Vă asigur: dacă vă propuneți să pătrundeți cu interes și cu iubire în sensul acestor învățături, veți descoperi la fiecare pas adevărate minuni ale înțelepciunii spirituale, ale iubirii desăvârșite și ale dreptății divine. Dar dacă priviți aceste revelații cu indiferență, nu veți afla tot ce ascund ele în sine.
268. Nu treceți pe lângă mesajul Meu așa cum mulți dintre voi treceți prin viață: văzând, fără a privi; auzind, fără a înțelege; și gândind, fără a pricepe. (333, 11-12)
269. Nu vreau să-Mi cercetați Spiritul sau ceva ce ține de spiritual ca și cum ar fi obiecte materiale. Nu vreau să Mă studiați în maniera oamenilor de știință, căci ați cădea pradă unor greșeli mari și deplorabile. (276, 17)
270. Întreaga mea învățătură are scopul de a vă arăta tot ceea ce conține ființa voastră, căci din această cunoaștere se naște lumina pentru a găsi calea care duce spre Etern, spre Desăvârșit, spre Dumnezeu. (262, 43)

Purificarea și desăvârșirea

271. Astăzi îmi prezentați suferințele voastre, ca să vi le alin, și, în adevăr, vă spun că aceasta este misiunea Mea, că pentru aceasta am venit, pentru că Eu sunt Medicul Divin.
272. Dar înainte ca balsamul Meu vindecător să-și facă efectul asupra rănilor voastre, înainte ca mângâierea Mea să ajungă la voi, concentrați-vă asupra voastră înșivă și examinați-vă durerea, cercetați-o, meditați asupra ei cât timp este necesar, pentru ca din această contemplare să extrageți învățătura pe care o conține această încercare, precum și cunoașterea care se ascunde în ea și pe care trebuie să o cunoașteți. Această cunoaștere va deveni experiență, va deveni credință, va fi o privire în fața adevărului, va fi explicația pentru multe încercări și lecții pe care mulți dintre voi nu le înțelegeți.
273. Cercetați durerea ca și cum ar fi ceva tangibil și veți descoperi în ea frumoasa sămânță a experienței, marea învățătură a existenței voastre, căci durerea a devenit învățătorul vieții voastre.

274. Cine privește durerea ca pe un învățător și îi urmează cu blândețe îndemnurile pe care le face spre reînnoire, pocăință și îndreptare, acela va cunoaște mai târziu sentimentul de fericire, pacea și sănătatea.

275. Examinați-vă cu atenție și veți vedea cât de mult beneficiu veți obține din aceasta. Vă veți recunoaște defectele și imperfecțiunile, le veți corecta și, prin urmare, veți înceta să mai fiți judecători ai celorlalți. (8, 50-53)

276. Mi-ar trebui doar să vreau, și deja ați fi curați. Dar ce merit ar fi dacă Eu aș fi Cel care vă curăță? Fiecare trebuie să-și răscumpere încălcările Legii Mele; acesta este meritul. Căci atunci veți ști să evitați în viitor căderile și greșelile, deoarece durerea vă va aminti de ele.

277. Dacă între greșeala comisă și consecințele ei naturale se instalează o pocăință sinceră, durerea nu vă va atinge, pentru că atunci veți fi deja suficient de puternici pentru a suporta încercarea cu resemnare.

278. Lumea bea un pahar foarte amar; totuși, Eu nu am pedepsit-o. Dar, după durerea ei, ea va veni la Mine, Cel care o chem. Atunci, cei care au fost nerecunoscători vor ști să-I mulțumească Celui care le-a umplut existența numai cu binefaceri. (33, 30-31)

279. Renunțați la iubirea excesivă pentru trupul vostru și aveți milă de sufletul vostru și ajutați-l să se purifice și să se înalțe. Când veți ajunge la aceasta, veți experimenta cât de puternici veți fi în suflet și trup.

280. Amintiți-vă: dacă sufletul este bolnav — cum ar putea atunci să fie pace în inimă? Și dacă în suflet există remușcări — poate oare să se bucure de pace? (91, 72-73)

281. Dacă această lume v-ar oferi tot ce vă doriți, dacă nu ar exista pe ea marile încercări sufletești – cine dintre voi ar mai dori atunci să vină în Împărăția Mea?

282. Nu blasfemiați și nu blestemați durerea, deoarece voi ați creat-o prin greșelile voastre. Purtați-o cu răbdare, atunci ea vă va purifica și vă va ajuta să vă apropiați de Mine.

283. Vedeți cât de puternică este înrădăcinarea voastră în splendoarea și satisfacțiile acestei lumi? Ei bine, va veni momentul în care dorința de a vă îndepărta de ea va fi foarte puternică.

284. Cine reușește să-și treacă încercările prin înălțarea sufletească, găsește pace în această biruință. Cine umblă pe pământ cu privirea îndreptată spre cer, nu se poticnește, nici picioarele sale nu se rănesc de spinii de pe calea ispășirii sale. (48, 53-55)

285. Îndepliniți-vă destinul! Nu doriți să vă întoarceți la Mine fără să fi parcurs mai întâi calea pe care v-am arătat-o, căci v-ar fi dat parte de durerea de a vedea pete în sufletul vostru pe care acesta nu le-a spălat încă, pentru că nu a ajuns până la capătul drumului său de ispășire.

286. Reîncarnările au trecut peste voi, dar mulți dintre voi nu ați apreciat harul și iubirea infinite pe care Tatăl vi le-a acordat prin ele.

287. Luați aminte: cu cât este mai mare numărul ocaziilor, cu atât este mai mare responsabilitatea voastră, iar dacă aceste ocazii nu sunt valorificate, cu fiecare dintre ele va crește povara ispășirii și justiția compensatorie. Aceasta este povara a cărei greutate insuportabilă multe ființe nu o înțeleg și pe care numai învățătura Mea v-o poate revela. (67, 46)

288. Acele încercări în care trăiesc oamenii sunt roadele pe care le culeg acum, sunt rezultatul propriilor lor semănături — o recoltă care uneori este consecința semințelor pe care le-au semănat în anul precedent, iar în alte cazuri este rodul a ceea ce au semănat cu ani în urmă sau în alte încarnări. (178, 2)

289. Să nu credeți că urmările unei neascultări se fac simțite imediat — nu. Ceea ce vă spun Eu însă este că, mai devreme sau mai târziu, va trebui să răspundeți pentru faptele voastre; chiar dacă uneori vi s-a părut că greșeala voastră nu a avut consecințe, având în vedere că timpul a trecut și dreptatea Mea nu a dat niciun semn.

290. Dar știți deja din Cuvântul Meu că Eu sunt neîndurător ca Judecător și că, atunci când va veni judecata voastră, vă veți deschide ochii pentru lumina conștiinței. (298, 48)

291. O, suflete care Mă ascultați, nu permiteți ca problemele vieții pământești să-și lase amprenta asupra voastră și cu atât mai puțin să vă înfrângă. Căutați lumina pe care o conține fiecare încercare, pentru ca aceasta să vă ajute să deveniți puternici și cumpătați.

292. Dacă sufletul nu reușește să-și supună trupul, acesta îl va înfrânge și îl va stăpâni; din acest motiv, sufletele slăbesc și cred că mor odată cu trupul. (89, 11-12)

293. Ați trăit vreodată în viața voastră vreo pasiune fizică care v-a cuprins întreaga ființă și v-a făcut imposibil să auziți vocea conștiinței, a moralei și a rațiunii?

294. Acest lucru s-a întâmplat atunci când sufletul a căzut adânc, deoarece ispitele și puterea fiarei răului, care locuiește în trup, l-au învins.

295. Și nu este oare adevărat că ați simțit o profundă fericire și o pace profundă atunci când ați reușit să vă eliberați de acea pasiune și ați depășit influența ei?

296. Această pace și această bucurie se datorează victoriei sufletului asupra trupului — o victorie obținută printr-o luptă nemăsurată, o bătălie interioară „sângeroasă”. Dar a fost de ajuns ca sufletul să-și recâștige forța și să se ridice, stimulat și îndrumat de conștiință, și deja a învins impulsurile cărnii și s-a eliberat de ele, pentru a nu mai fi tras și mai departe spre pieire.

297. În această luptă, în această renunțare, în această bătălie împotriva voastră înșivă, ați văzut murind ceva ce locuia în interiorul vostru, fără ca acela să fie viața voastră. Era doar o pasiune fără sens. (186, 18-19)

298. Recunoașteți că cel mai puternic dușman îl aveți în voi înșivă. Când îl veți învinge, îl veți vedea sub picioarele voastre pe „balaurul cu șapte capete" despre care v-a vorbit apostolul Ioan. Abia atunci veți putea spune cu adevărat: „Pot să-mi ridic privirea spre Domnul meu, ca să-I spun: Doamne, Te voi urma." Căci atunci nu vor fi doar buzele care vor spune asta, ci și spiritul. (73, 20)

299. În curând veți conștientiza că nu viața este crudă cu voi, oamenii, ci că voi sunteți așa cu voi înșivă. Suferiți și îi faceți să sufere pe cei din jurul vostru, din lipsă de înțelegere. Vă simțiți singuri, vedeți că nimeni nu vă iubește și deveniți egoiști și împietriți la inimă. (272, 34)

300. Înțelegeți că toate suferințele acestei vieți pe care o trăiți sunt consecințe ale greșelilor omenești, căci Eu, care vă iubesc, nu v-aș putea oferi un pahar atât de amar.

301. V-am revelat Legea încă din cele mai vechi timpuri ca o cale pe care vă puteți feri de căderi, de pieire și de „moarte". (215, 65)

302. Astăzi nu sunteți încă în stare să înțelegeți sensul încercărilor voastre. Le considerați inutile, nedrepte și irațională. Dar Eu vă voi spune câtă dreptate și câtă măsură se aflau în fiecare dintre ele, când veți fi îmbătrâniți, iar altora, când veți fi trecut pragul acestei lumi și veți locui în regiunile spirituale. (301, 44)

303. Vă spun încă o dată că Eu percep fiecare gând și fiecare rugăminte, în timp ce „lumea" nu este capabilă să-Mi primească inspirația, nici nu s-a pregătit să lase gândurile Mele divine să strălucească în mintea ei, nici nu-Mi aude vocea când răspund la chemarea ei.

304. Dar am încredere în voi, cred în voi, pentru că v-am creat și v-am înzestrat cu un suflet spiritual, care este o scânteie din Mine, și cu un spirit care este chipul Meu.

305. Dacă v-aș spune că nu mă aștept să vă desăvârșiți, ar fi ca și cum aș declara că am eșuat în cea mai mare operă care a izvorât din voința Mea divină, iar acest lucru nu poate fi.

306. Știu că trăiți în timpul în care sufletul vostru va ieși victorios din toate ispitele pe care le întâlnește pe calea sa. După aceea, el va renaște plin de lumină într-o nouă existență. (238, 52-54)

În această lume și dincolo de ea

307. Lucrați asupra voastră, nu așteptați până când moartea vă va surprinde nepregătiți. Ce ați pregătit pentru momentul în care vă veți întoarce la viața spirituală? Vreți să fiți surprinși în timp ce sunteți încă legați cu lanțuri de materie, de

pasiuni și de bunurile pământești? Vreți să intrați în lumea de dincolo cu ochii închiși, fără a găsi calea, și să luați cu voi în suflet oboseala acestei vieți? Pregătiți-vă, ucenici, și atunci nu vă veți teme de venirea morții fizice.

308. Nu suspinați pentru că trebuie să părăsiți această vale pământească, căci chiar dacă recunoașteți că în ea există minuni și splendoare, vă spun în adevăr că acestea nu sunt decât o reflectare a frumuseților vieții spirituale.

309. Dacă nu vă treziți — ce veți face când vă veți afla la începutul unui nou drum, luminat de o lumină care vi se pare necunoscută?

310. Părăsiți această lume fără lacrimi, fără a lăsa durere în inimile celor dragi. Desprindeți-vă, când va sosi momentul, și lăsați pe chipul trupului vostru un zâmbet de pace, care vorbește despre eliberarea sufletului vostru.

311. Moartea trupului vostru nu vă desparte de ființele care v-au fost încredințate și nici nu vă eliberează de responsabilitatea spirituală pe care o aveți față de cei care v-au fost părinți, frați sau copii.

312. Înțelegeți că pentru iubire, pentru datorie, pentru sentimente, într-un cuvânt: pentru suflet, moartea nu există. (70, 14-19)

313. Lucrați cu mare zel, pentru ca — atunci când va veni moartea și veți închide ochii trupului vostru pentru această viață — sufletul vostru să se simtă înălțat de la sine, până când va ajunge la lăcașul pe care l-a câștigat prin meritele sale.

314. Discipolii acestei lucrări vor experimenta, la venirea morții fizice, cât de ușor se rup legăturile care unesc sufletul de trup. Nu va fi durere în sufletul lor pentru că trebuie să părăsească plăcerile pământului. Sufletul nu va rătăci ca o umbră printre oameni și nu va bate la ușă după ușă, de la inimă la inimă, în dorința de lumină, de iubire și de pace. (133, 61-62)

315. Înălțați-vă sufletul, pentru ca să găsiți plăcere numai în ceea ce este etern, frumos și bun. Dacă nu va fi așa, sufletul vostru — materializat de viața pe care ați dus-o — va suferi mult pentru a se desprinde de trupul său și de tot ce lasă în urmă, și va rătăci o vreme în confuzie și durere amară în spațiile (spirituale), până când își va atinge purificarea.

316. Trăiți după Legea Mea, atunci nu trebuie să vă temeți de moarte. Dar nu o chemați și nu o doriți înainte de vreme. Lăsați-o să vină, căci ea ascultă întotdeauna de poruncile Mele. Asigurați-vă că vă găsește pregătiți, atunci veți intra în Lumea Spirituală ca copii ai Luminii. (56, 43-44)

317. Trăiți în pace în casele voastre, faceți din ele un sanctuar, pentru ca, atunci când pătrund ființele invizibile care rătăcesc confuze prin „Valea Spirituală”, ele să găsească în ființa voastră lumina și pacea pe care le caută și să se înalțe în Lumea de Dincolo. (41, 50)

318. Vouă, celor care trăiți în spirit și sunteți încă atașați de scopurile materiale, vă spun: întoarceți-vă de la ceea ce nu vă mai aparține. Căci dacă Pământul nu este patria veșnică a omului, cu atât mai puțin este ea a sufletului. În lumea de dincolo, în „Valea Spirituală", vă așteaptă o viață plină de lumină, la care veți ajunge pas cu pas pe calea binelui.

319. Celor care Mă ascultă ca ființe umane, le spun că, atâta timp cât posedă acest trup care îi însoțește în călătoria lor pământească, trebuie să-l îngrijească și să-l păstreze până în ultimul moment. Căci el este toiagul pe care se sprijină sufletul și instrumentul de luptă. Prin ochii săi materiali, sufletul privește această viață, iar prin gura sa vorbește și poate oferi mângâiere semenilor săi. (57, 3)

320. Acum Maestrul vă întreabă: Unde sunt morții voștri și de ce plângeți pentru dispariția ființelor pe care le iubiți? Adevărat vă spun, în ochii Mei nimeni nu a murit, căci tuturor le-am dat viața veșnică. Toți trăiesc; cei pe care îi considerați pierduți sunt lângă Mine. Acolo unde credeți că vedeți moartea, este viața; acolo unde vedeți sfârșitul, este începutul. Acolo unde credeți că totul este mister și taină de nepătruns, acolo este lumina, strălucitoare ca o zori de zi veșnică. Acolo unde credeți că este nimic, acolo este Totul, iar acolo unde bănuiți că este marea tăcere, acolo este un „concert". (164, 6)

321. De fiecare dată când moartea pune capăt existenței învelișului vostru fizic, aceasta este ca o pauză de odihnă pentru suflet, care, atunci când se reîncarnează, se întoarce cu forțe noi și cu o lumină mai mare și continuă studiul acelei lecții divine pe care nu o încheiase. În acest fel, de-a lungul veacurilor, grâul care este sufletul vostru se maturizează.

322. V-am revelat multe lucruri cu privire la viața spirituală, dar vă spun că acum nu trebuie să știți încă totul, ci doar ceea ce este esențial pentru venirea voastră în patria veșnică. Acolo vă voi spune tot ceea ce este destinat să știți. (99, 32)

323. Vă puteți imagina fericirea celui care se întoarce la viața spirituală și care și-a împlinit pe pământ destinul pe care Tatăl său i l-a trasat? Satisfacția și pacea lui sunt infinit mai mari decât toate satisfacțiile pe care sufletul le poate culege în viața omenească.

324. Și vă ofer această ocazie, pentru ca voi să faceți parte dintre cei care se bucură când se întorc în împărăția lor, și nu dintre cei care suferă și plâng în profunda lor consternare sau pocăință. (93, 31-32)

325. Sfârșitul acestei manifestări este deja aproape, pentru a o relua apoi într-o formă superioară prin începerea dialogului de la spirit la spirit cu Creatorul vostru, pe care îl folosesc ființele spirituale superioare care locuiesc lângă Mine. (157, 33)

326. Când vă vorbesc despre Lumea Mea Spirituală, mă refer la acele oștiri de ființe spirituale ascultătoare care, ca adevărați slujitori, fac doar ceea ce le poruncește voința Domnului lor.
327. Pe aceștia i-am trimis la voi pentru ca ei să fie pentru toți oamenii consilieri, protectori, medici și adevărați frați. Ei nu se plâng, pentru că au pacea în ei. Ei nu pun întrebări; pentru că lumina dezvoltării lor și a experienței lor pe drumurile lungi le-a dat dreptul să lumineze mintea oamenilor. Ei sunt prezenți cu bunăvoință și umilință la fiecare strigăt de ajutor și în fiecare situație de nevoie.
328. Eu sunt Cel care le-am poruncit să se facă cunoscuți printre voi, pentru a vă da îndrumările, mărturia și încurajarea lor. Ei merg înaintea voastră, curăță calea și vă acordă ajutorul lor, pentru ca voi să nu vă pierdeți curajul.
329. Mâine veți face și voi parte din această oaste de lumină, care, în lumea infinită a ființelor spirituale, acționează doar din iubire pentru frații și surorile sale umane, conștientă că astfel își slăvește și își iubește Tatăl.
330. Dacă vreți să deveniți asemenea lor, consacrați-vă existența binelui. Împărțiți-vă pacea și pâinea, primiți-i pe cei nevoiași cu iubire, vizitați-i pe bolnavi și pe cei închiși. Aduceți lumină pe calea semenilor voștri, care bâjbâie în căutarea căii adevărate. Umpleți infinitul cu gânduri nobile, rugați-vă pentru cei absenți, iar rugăciunea îi va apropia de voi.
331. Când moartea vă va opri bătăile inimii și lumina din ochii voștri se va stinge, vă veți trezi într-o lume minunată prin armonia, ordinea și dreptatea ei. Acolo veți începe să înțelegeți că iubirea lui Dumnezeu vă poate răsplăti pentru toate faptele, încercările și suferințele voastre.
332. Când un suflet ajunge în acea patrie, se simte din ce în ce mai pătruns de o pace infinită. Imediat își amintește de cei d , care încă trăiesc departe de acea fericire, și, în dorința și dorul ei ca cei pe care îi iubește să obțină și ei acel dar divin, se alătură oștirilor spirituale care luptă și lucrează pentru salvarea, bunăstarea și pacea fraților lor de pe Pământ. (170, 43-48)
333. Cine și-a făcut o imagine despre bătăliile pe care aceste legiuni ale Luminii le duc împotriva invaziilor ființelor confuze care vă amenință neîncetat? Nu există privire omenească care să fi descoperit această luptă pe care ambele părți o duc neîncetat una împotriva celeilalte, fără ca voi să o fi perceput. (334, 77)
334. Iată aici continuarea operei Mele, venirea Mea în „A Treia Epocă” ca Spirit Mângâietor, înconjurat de marile Mele oștiri de îngeri, așa cum este scris.
335. Aceste ființe spirituale din anturajul Meu reprezintă o parte din acea mângâiere pe care v-am promis-o, iar prin sfaturile lor

binefăcătoare și exemplele de virtute ați primit deja dovezi ale milostivirii și păcii lor. Prin ele v-am acordat binefaceri, iar ele au fost mijlocitoare între voi și Spiritul Meu.

336. Când ați perceput darurile de har care le sunt proprii și smerenia lor, v-ați simțit inspirați să faceți fapte la fel de pure ca cele pe care ei le-au săvârșit în viața voastră. Când v-au vizitat în căminul vostru, v-ați simțit onorați de prezența lor spirituală.

337. Fiți binecuvântați dacă le-ați recunoscut mărinimia. Dar Maestrul vă spune: credeți că au fost dintotdeauna ființe virtuoase? Nu știți că un număr mare dintre ei a locuit pe Pământ și a cunoscut slăbiciunea și greșelile grave?

338. Dar priviți-i acum: nu mai au niciun cusur, și asta pentru că au ascultat de vocea conștiinței, s-au trezit la iubire și și-au căit greșelile din trecut. În acel creuzet s-au purificat pentru a se înălța demni, iar astăzi Îmi slujesc pe Mine, slujind omenirii.

339. Din iubire, spiritul lor și-a asumat misiunea de a-și ajuta aproapele, pentru a îndrepta tot ceea ce au neglijat atunci când locuiau pe Pământ, și, ca pe un dar divin, au profitat de ocazia de a semăna sămânța pe care nu o semănaseră înainte și de a îndrepta orice faptă imperfectă pe care o săvârșiseră.

340. De aceea, acum le admirați cu uimire smerenia, răbdarea și blândețea, și uneori i-ați văzut suferind pentru a-și ispăși greșelile. Dar iubirea și înțelegerea lor, care sunt mai mari decât obstacolele pe care le întâmpină, depășesc totul, și ei sunt gata să meargă până la sacrificiu. (354, 14-15)

341. Bănuiți oare locuința spirituală pe care ați părăsit-o pentru a veni pe Pământ? „Nu, Maestre”, îmi spuneți, „nu bănuim nimic și nici nu ne amintim nimic.”

342. Da, poporule, a trecut atât de mult timp de când v-ați îndepărtat de puritate și de inocență, încât nici măcar nu vă puteți imagina acea existență în pace, acea stare de bunăstare.

343. Dar acum, că sunteți pregătiți să auziți vocea Spiritului și să primiți revelațiile Lui, calea care îi conduce pe cei care se îndreaptă spre Mine către Împărăția promisă vă este accesibilă.

344. Nu este acel Paradis al păcii de care s-au despărțit „Primii”, ci acea lume infinită a Spiritului, lumea Înțelepciunii, Paradisul adevăratei fericiri spirituale, Cerul Iubirii și al Desăvârșirii. (287, 14-15)

Revelații ale Divinității

345. Tatăl tuturor ființelor vă vorbește în acest moment. Iubirea care v-a creat se face simțită în fiecare dintre cei care aud acest cuvânt. (102, 17)

346. Vă vorbește singurul Dumnezeu care există, pe care L-ați numit Iehova când v-a arătat puterea Sa și v-a revelat Legea pe Muntele Sinai; pe care L-ați numit

Iisus, pentru că în El era Cuvântul Meu; și pe care astăzi Îl numiți Duhul Sfânt, pentru că Eu sunt Duhul Adevărului. (51, 63)

347. Când vă vorbesc ca Tată, se deschide înaintea voastră Cartea Legii. Când vă vorbesc ca Maestru, este Cartea Iubirii pe care o arăt ucenicilor Mei. Când vă vorbesc ca Duh Sfânt, este Cartea Înțelepciunii, care vă luminează prin învățăturile Mele. Acestea formează o singură învățătură, pentru că provin de la un singur Dumnezeu. (141, 19)

348. Dumnezeu este lumină, iubire, dreptate. Oricine manifestă aceste calități în viața sa îl va reprezenta și îl va cinsti pe Domnul său. (290, 1)

349. Nu spuneți că Eu sunt Dumnezeul sărăciei sau al tristeții, pentru că voi luați în considerare faptul că pe Isus îl urmau mereu mulțimi de bolnavi și de oameni îndureraţi. Eu caut, într-adevăr, pe cei bolnavi, pe cei îndureraţi și pe cei săraci, dar o fac pentru a-i umple de bucurie, sănătate și speranță, căci Eu sunt Dumnezeul bucuriei, al vieții, al păcii și al luminii. (113, 60)

350. Da, poporule, Eu sunt începutul și sfârșitul vostru, Eu sunt Alfa și Omega, deși încă nu vă comunic sau nu vă revelez toate învățăturile pe care le țin pregătite pentru spiritul vostru și pe care le veți cunoaște abia când veți fi deja foarte departe de această lume.

351. Vă voi revela multe lecții noi în vremurile de astăzi, dar vă voi da ceea ce sunteți în stare să posedați, fără să vă credeți mari sau să vă dați mari în fața oamenilor cu o superioritate mândră . Știți, într-adevăr, că cel care este mândru de faptele sale le distruge tocmai prin această mândrie. De aceea v-am învățat să lucrați în tăcere, pentru ca faptele voastre să poarte rodul iubirii. (106, 46)

352. Încă nu sunteți în stare să înțelegeți multe dintre revelațiile care sunt destinate să facă parte din patrimoniul vostru de cunoștințe și despre care oamenii au presupus că cunoașterea lor aparține numai lui Dumnezeu. De îndată ce cineva își exprimă dorința de a le interpreta sau încearcă să le pătrundă, este imediat numit blasfemiator sau considerat îndrăzneț. (165, 10)

353. Mai aveți multe de învățat pentru a deveni receptivi la inspirațiile și chemările Mele. De câte ori ați perceput vibrațiile spirituale fără să puteți înțelege cine vă cheamă! Acea „limbă” este atât de derutantă pentru voi, încât nu o puteți înțelege și, în cele din urmă, atribuiți manifestărilor spirituale halucinații sau cauze materiale. (249, 24)

354. Nu vă mirați că — deși Eu sunt Domnul tuturor lucrurilor create — Eu apar printre voi și cer iubire. Eu sunt Dumnezeul blândeții și al smereniei. Nu mă laud cu măreția Mea, ci mai degrabă îmi ascund desăvârșirea și splendoarea pentru a mă apropia de inimile voastre. Dacă M-ați vedea în toată slava Mea — cât de mult ați plânge pentru greșelile voastre! (63, 48)

355. Simțiți-Mă foarte aproape de voi; vă dau dovezi ale acestui lucru în momentele grele ale vieții voastre. Dorința Mea a fost ca voi să-Mi pregătiți locuința în inimile voastre, pentru a simți prezența Mea în ea.

356. Cum se face că nu Mă puteți simți, deși Eu sunt în voi? Unii Mă văd în natură, alții Mă simt doar dincolo de orice materie, dar, adevărat, vă spun, Eu sunt în toate și pretutindeni. De ce Mă căutați mereu în afara voastră, când Eu Mă aflu și în voi? (1, 47-48)

357. Chiar dacă nu ar exista religii în lume, ar fi de ajuns să vă concentrați asupra esenței voastre pentru a-Mi găsi prezența în templul vostru interior.

358. De asemenea, vă spun că ar fi de ajuns să observați tot ceea ce vă oferă viața pentru a descoperi în ea Cartea Înțelepciunii, care vă arată neîncetat cele mai frumoase pagini ale sale și cele mai profunde învățături.

359. Veți înțelege atunci că nu este corect ca lumea să se rătăcească, în timp ce poartă calea cea dreaptă în inima sa, și nici să rătăcească în întunericul ignoranței, deși trăiește în mijlocul atâtor lumini. (131, 31-32)

360. Astăzi, limbajul Meu universal se face auzit de toți, pentru a le spune: deși Eu sunt în fiecare dintre voi, nimeni să nu spună că Dumnezeu există doar în om, căci ființele și tot ceea ce este creat se află în interiorul lui Dumnezeu.

361. Eu sunt Domnul, voi sunteți creaturile Mele. Nu vreau să vă numesc slujitori, ci copii; totuși, recunoașteți că Eu stau deasupra tuturor. Iubiți voința Mea și respectați Legea Mea, fiți conștienți că în poruncile Mele nu este posibilă nici o imperfecțiune și nici o eroare. (136, 71-72)

362. V-am creat pentru a vă iubi și pentru a mă simți iubit. Aveți nevoie de Mine la fel cum Eu am nevoie de voi. Cine pretinde că nu am nevoie de voi, nu spune adevărul. Dacă ar fi fost așa, nu v-aș fi creat, nici nu m-aș fi făcut om pentru a vă salva prin acel sacrificiu, care a fost o mare dovadă de iubire; aș fi putut să vă las să pieriți.

363. Dar trebuie să înțelegeți că, dacă vă hrăniți din iubirea Mea, este drept să-I oferiți același lucru Tatălui vostru, căci vă spun mereu: „Mi-e sete, mi-e sete de iubirea voastră.” (146, 3)

364. Cum puteți crede că îl iubesc mai puțin pe cel care suferă mai mult? Cum puteți considera durerea voastră ca un semn că nu vă iubesc? Dacă ați înțelege că tocmai din iubire pentru voi am venit! Nu v-am spus oare că cel drept este deja mântuit și că cel sănătos nu are nevoie de doctor? Dacă vă simțiți bolnavi și, examinându-vă pe voi înșivă în lumina conștiinței voastre, vă recunoașteți ca păcătoși, fiți siguri că voi sunteți cei pe care am venit să-i caut.

365. Dacă credeți că Dumnezeu a vărsat uneori lacrimi, atunci cu

siguranță nu a fost pentru cei care se bucură de Împărăția Sa cerească, ci pentru cei care sunt confuzi sau plâng. (100, 50-51)

366. Casa Tatălui Meu este pregătită pentru voi. Când veți veni la El, vă veți bucura cu adevărat de El. Cum ar putea un tată să trăiască într-un palat regal și să se bucure de mâncăruri delicioase, știind că propriii lui copii stau ca niște cerșetori la porțile casei sale? (73, 37)

367. Cunoașteți Legea, iubiți binele, puneți în practică iubirea și milostenia, acordați spiritului vostru sfinta libertate de a se înălța spre patria sa, și Mă veți iubi.

368. Vreți un model desăvârșit pentru felul în care trebuie să acționați și cum trebuie să fiți pentru a ajunge la Mine? Luați-L pe Isus ca model, iubiți-Mă în El, căutați-Mă prin El, veniți la Mine pe urmele Lui divine.

369. Totuși, nu trebuie să Mă iubiți în chipul său trupesc sau în imaginea sa, și nici să înlocuiți practicarea învățăturilor sale prin rituri sau forme exterioare, pentru că altfel veți rămâne veșnic în diferențele voastre, în dușmănia și fanatismul vostru.

370. Iubiți-Mă în Isus, dar în spiritul său, în învățătura sa, și veți împlini Legea veșnică; căci în Hristos se îmbină dreptatea, iubirea și înțelepciunea spre unitate, prin care Eu am făcut cunoscută omenirii existența și atotputernicia spiritului său. (1, 71-72)

Omul și destinul său

371. De multă vreme nu vă mai țineți de Mine, nu mai știți ce sunteți cu adevărat, pentru că ați permis ca în ființa voastră să rămână inactive multe calități, abilități și daruri pe care Creatorul vostru le-a pus în voi. Dormiți în ceea ce privește sufletul și spiritul, iar tocmai în calitățile lor spirituale se află adevărata măreție a omului. Trăiți ca ființele care sunt din această lume, pentru că ele se nasc și pier în ea. (85, 57)

372. Maestrul vă întreabă, o, ucenici iubiți: Ce este al vostru în această lume? Tot ceea ce aveți v-a dat Tatăl, pentru ca voi să vă folosiți de acestea în călătoria voastră pe pământ, atâta timp cât vă bate inima. Deoarece spiritul vostru provine din divinitatea Mea, deoarece este o suflare a Tatălui Ceresc, deoarece este încarnarea unui atom al spiritului Meu, deoarece și trupul vostru a fost creat după legile Mele și Eu vi l-am încredințat ca instrument al spiritului vostru, nimic nu vă aparține, copii mult iubiți. Tot ceea ce este creat aparține Tatălui, iar El v-a făcut temporar stăpâni ai acestuia. Amintiți-vă că viața voastră materială este doar un pas în eternitate, este o rază de lumină în infinit și, de aceea, trebuie să aveți grijă de ceea ce este etern, de ceea ce nu moare niciodată, și anume sufletul. (147, 8)

373. Spiritul trebuie să conducă rațiunea, iar rațiunea, condusă doar de o inimă care tânjește după măreția umană, nu trebuie să vă guverneze viața.

374. Luați aminte: dacă vreți să vă lăsați conduși de ceea ce poruncește creierul vostru, îl veți suprasolicita și nu veți depăși limitele pe care i le permit puterile sale reduse.

375. Vă spun: dacă vreți să știți de ce v-ați simțit inspirați să faceți bine și de ce inima voastră este aprinsă de iubirea de aproapele, lăsați-vă inima și puterile rațiunii să fie călăuzite de Spirit. Atunci veți fi uimiți de puterea Tatălui vostru. (286, 7)

376. Ceea ce este corect este ca Spiritul să reveleze înțelepciunea minții umane, și nu ca mintea să dea „lumină" Spiritului.

377. Mulți nu vor înțelege ceea ce vă spun aici, și anume pentru că de mult timp ați răsturnat ordinea vieții voastre. (295, 48)

378. Știți, ucenici, că spiritualizarea permite conștiinței să se manifeste cu o mai mare claritate, iar cel care ascultă această voce înțeleaptă nu se va lăsa înșelat.

379. Familiarizați-vă cu conștiința, este o voce prietenoasă, este lumina prin care Domnul își lasă lumina să strălucească — fie ca Tată, ca Maestru sau ca Judecător. (293, 73-74)

380. Fiți neobositi în citirea repetată a Cuvântului Meu. Acesta va prelua, ca un daltă invizibilă, sarcina de a netezi muchiile aspre ale caracterului vostru, până când veți fi pregătiți să vă ocupați de cele mai dificile probleme ale semenilor voștri.

381. Veți descoperi suferințe, constrângeri de ispășire și obligații de reparare la ei, ale căror cauze pot fi foarte diferite. Unele nu au o origine deosebit de greu de înțeles, pe de altă parte vor fi altele pe care le veți putea elucida doar cu intuiția, prin revelație și clarviziune, pentru a-i elibera pe semenii voștri de o povară grea.

382. Aceste daruri spirituale vor produce acea minune numai dacă cel care le exercită este inspirat de iubirea față de aproapele său. (149, 88)

383. De ce vorbesc oamenii despre „supranatural", deși totul în Mine și în opera Mea este natural? Nu sunt oare mai degrabă faptele rele și imperfecte ale oamenilor „supranaturale", întrucât ar fi natural ca ei să acționeze întotdeauna bine, având în vedere Cel din care au provenit și calitățile pe care le posedă și le poartă în ei? În Mine, totul are o explicație simplă și profundă, nimic nu rămâne în întuneric.

384. Voi numiți „supranatural" tot ceea ce nu înțelegeți sau priviți ca fiind învăluit în mister. Dar de îndată ce sufletul vostru își va fi câștigat înălțarea prin merite și va vedea și va descoperi ceea ce înainte nu putea vedea, va constata că totul în Creație este natural.

385. Dacă acum câteva secole s-ar fi anunțat omenirii progresele și descoperirile pe care omul le va face în zilele noastre, chiar și oamenii de știință ar fi avut îndoieli și ar fi considerat astfel de minuni ca fiind supranaturale. Dar astăzi, când v-ați dezvoltat și ați urmat pas cu pas progresele științei umane, le considerați opere naturale, chiar dacă le admirați. (198, 11 12)

386. Trebuie să vă spun: nu credeți că sufletul are neapărat nevoie de corpul uman și de viața în lume pentru a se putea dezvolta. Dar lecțiile pe care le primește în această lume sunt totuși de mare folos pentru desăvârșirea sa.

387. Corpul ajută sufletul în dezvoltarea sa, în experiențele sale, în ispășirea sa și în luptele sale; aceasta este sarcina care îi revine, și puteți găsi confirmarea acestui lucru în această manifestare a divinității Mele prin om, în care Mă folosesc de creierul său și îl folosesc ca receptor pentru a transmite mesajul Meu. Înțelegeți că nu doar sufletul este destinat spiritualului , ci că chiar și cel mai mic lucru din cadrul materialului a fost creat pentru scopuri spirituale.

388. Adresez sufletului vostru o invitație la reflecție și un apel, pentru ca acesta să treacă peste influența materialului care îl stăpânește și să-și trimită lumina către inimă și minte, folosindu-se de darul intuiției.

389. Această lumină a Mea înseamnă pentru sufletul vostru calea spre eliberarea sa; această învățătură a Mea îi oferă mijloacele de a se ridica deasupra vieții umane și de a fi conducătorul tuturor faptelor sale, stăpânul sentimentelor sale și nu sclavul pasiunilor joase, nici victima slăbiciunilor și a necazurilor. (78, 12-15)

390. Cine altcineva în afară de Mine este capabil să domnească în suflete și să le hotărască soarta? Nimeni. De aceea, cine a încercat, în dorința de stăpânire, să ia locul Domnului său, își creează un împărăție care corespunde înclinațiilor, capriciilor, poftelor de putere și vanităților sale — o împărăție a materiei, a pasiunilor joase și a sentimentelor neînălțate.

391. Nu puteți suprima conștiința, căci în ea se află dreptatea desăvârșită. În suflete, numai puritatea are putere asupra sentimentelor nobile, numai binele le mișcă — într-un cuvânt: sufletul se hrănește numai cu adevărul și binele. (184, 49-50)

392. Deoarece Eu am creat tot ce este pe pământ pentru odihna omului, folosiți-l întotdeauna spre binele vostru. Nu uitați însă că există în voi o voce care vă indică limitele în care puteți folosi tot ceea ce vă oferă natura, și acestei voci interioare trebuie să-i dați ascultare.

393. Așa cum vă străduiți pentru trupul vostru să obțineți un cămin, protecție, întreținere și satisfacție, pentru a vă face existența mai plăcută, tot așa trebuie să-i acordați

și sufletului ceea ce are nevoie pentru bunăstarea și dezvoltarea sa ascendentă.

394. Dacă se simte atrasă de regiunile superioare, unde se află adevărata ei casă, lăsați-o să se înalțe. Nu o țineți prizonieră, căci ea Mă caută pentru a se hrăni și a se întări. Vă spun: de fiecare dată când îi permiteți să se elibereze în acest fel, ea se va întoarce fericită în învelișul ei fizic. (125, 30)

395. Sufletul vrea să trăiască, tinde spre nemurirea sa, vrea să se curățească și să se purifice, are foame de cunoaștere și sete de iubire. Lăsați-l să gândească, să simtă și să acționeze, permiteți-i să folosească o parte din timpul de care dispune pentru sine, ca să se manifeste în el și să se împrospăteze prin libertatea sa.

396. Din tot ceea ce sunteți voi aici, în lume, după această viață nu va rămâne decât sufletul vostru. Lăsați-l să adune virtuți și merite și să le păstreze în sine , pentru ca, atunci când va veni ora eliberării sale, să nu fie un suflet sărac la porțile Țării Promise. (111, 74-75)

397. Nu vreau alte ispășiri sau dureri pentru voi; vreau ca sufletele tuturor copiilor Mei, așa cum stelele înfrumusețează firmamentul, să lumineze cu lumina lor Împărăția Mea și să umple de bucurie inima Tatălui vostru. (171, 67)

398. Cuvântul Meu va împăca sufletul cu trupul, întrucât de multă vreme există dușmănie între cele două, pentru ca voi să aflați că trupul vostru, pe care l-ați considerat un obstacol și o ispită pentru calea de dezvoltare a sufletului, poate fi cel mai bun instrument pentru îndeplinirea sarcinilor voastre pe pământ. (138, 51)

399. Asigurați-vă că între suflet și învelișul trupesc domnește armonia, pentru ca voi să puteți îndeplini cu ușurință îndrumările Mele. Supuneți trupul cu iubire, aplicați severitate atunci când este necesar. Aveți însă grijă ca fanatismul să nu vă orbească, pentru ca voi să nu acționați cu cruzime față de el. Formați din ființa voastră o singură voință. (57, 65)

400. Nu vă spun doar să vă curățați sufletul, ci și să vă întăriți trupul, pentru ca noile generații care vor ieși din voi să fie sănătoase și sufletele lor să-și poată îndeplini misiunea dificilă. (51, 59)

401. Vreau să creați cămine care cred în singurul Dumnezeu — cămine care sunt temple în care se practică iubirea, răbdarea și renunțarea de sine.

402. În ele trebuie să fiți învățători ai copiilor, pe care trebuie să-i înconjurați cu tandrețe și înțelegere, peste care trebuie să vegheați, urmărind cu interes fiecare pas al lor.

403. Acordați-vă iubirea atât celui înzestrat cu frumusețe, cât și celor care par urâți. Nu întotdeauna un chip frumos este oglinda unui suflet la fel de frumos. În schimb, în spatele acelor ființe de o urâțenie

aparentă se poate ascunde un suflet plin de virtute, pe care trebuie să-l prețuiți. (142, 73)

404. Gândiți-vă cu seriozitate la generațiile care vor veni după voi, gândiți-vă la copiii voștri. Așa cum le-ați dat existența fizică, aveți și datoria de a le da viața spirituală — aceea care este credință, virtute și spiritualizare. (138, 61)

405. Vegheați asupra virtuții familiilor voastre și asupra păcii căminelor voastre. Vedeți cum chiar și cei mai săraci pot fi stăpânii acestei comori.

406. Recunoașteți că familia umană este o întruchipare a Familiei Spirituale: în ea, bărbatul devine tată, prin ceea ce are o asemănare reală cu Tatăl său Ceresc. Femeia, cu inima ei maternă plină de tandrețe, este chipul iubirii Mamei Divine, iar familia pe care o formează împreună este o întruchipare a Familiei Spirituale a Creatorului.

407. Căminul este templul în care puteți învăța cel mai bine să împliniți legile Mele, dacă părinții au fost dispuși să lucreze asupra lor înșiși.

408. Soarta părinților și a copiilor este în Mine. Dar atât unii, cât și ceilalți au datoria de a se ajuta reciproc în sarcinile și îndatoririle lor de ispășire.

409. Cât de ușoară ar fi crucea și cât de suportabilă ar fi existența dacă toți părinții și copiii s-ar iubi! Cele mai grele încercări ar fi atenuate de iubire și înțelegere. Supunerea lor față de voința divină ar fi răsplătită cu pace. (199, 72-74)

410. Studiați sufletele care vă înconjoară și pe cele care vă încrucișează calea vieții, pentru a învăța să le apreciați virtuțile, să primiți mesajul pe care vi-l aduc sau să le dați ceea ce trebuie să primească de la voi.

411. De ce v-ați disprețuit aproapele, pe care soarta vi l-a pus în cale? Le-ați închis ușa inimii voastre, fără să învățați lecția pe care ar fi trebuit să v-o aducă.

412. Adesea l-ați îndepărtat tocmai pe cel care aducea un mesaj de pace și mângâiere pentru sufletul vostru, iar apoi vă plângeți când v-ați umplut paharul cu amărăciune.

413. Viața aduce cu sine schimbări neașteptate și surprize, și ce veți face dacă mâine va trebui să-l căutați cu dor pe cel pe care astăzi l-ați respins cu aroganță?

414. Luați aminte că este posibil ca mâine să-l căutați cu dor pe cel respins și disprețuit astăzi, dar că de multe ori va fi deja prea târziu. (11, 26-30)

415. Ce frumos exemplu de armonie vă oferă cosmosul! Stele strălucitoare, care vibrează pline de viață în spațiu, în jurul cărora gravitează alte stele. Eu sunt steaua strălucitoare, divină, care dă sufletelor viață și căldură; dar cât de puțini se mișcă pe traiectoria lor prestabilită, și cât de numeroși sunt cei care gravitează departe de orbita lor!

416. Mi-ați putea spune că stelele materiale nu au liber arbitru și că, pe de altă parte, tocmai această libertate i-a făcut pe oameni să se abată de la calea cea dreaptă. De aceea vă spun: cât de meritorie va fi lupta pentru fiecare suflet, întrucât, în ciuda darului liberului arbitru, a știut să se supună legii armoniei cu Creatorul său. (84, 58)

417. Nimeni care se numește discipol al acestei învățături spirituale să nu se plângă Tatălui că este sărac în viața sa materială și că îi lipsesc multe dintre comoditățile pe care alții le au din belșug, sau că suferă de lipsuri și privațiuni d . Aceste plângeri se nasc din natura materială, care, după cum știți, are o singură existență.

418. Sufletul vostru nu are nici dreptul să-i vorbească astfel Tatălui său, nici să se arate nemulțumit sau să se plângă de propriul său destin, căci toate sufletele au parcurs, pe lungul lor drum de evoluție pe Pământ, întreaga scară a experiențelor, a bucuriilor și a satisfacțiilor umane.

419. De mult timp a început spiritualizarea sufletelor; la aceasta vă ajută acea durere și acea sărăcie pe care inima voastră se împotrivește să le suporte și să le îndure. Fiecare bun spiritual și material are o semnificație pe care trebuie să o recunoașteți, pentru a nu nega valoarea nici unuia, nici celuilalt. (87, 26 27)

420. Fiecare om, fiecare creatură are un loc care i-a fost atribuit, pe care nu trebuie să-l abandoneze; dar nici nu trebuie să ocupe locul care nu-i revine. (109, 22)

421. De ce vă temeți de viitor? Vreți să lăsați nefolosită toată experiența pe care sufletul vostru a acumulat-o în trecut? Vreți să abandonați sămânța fără a culege recolta? Nu, discipoli. Amintiți-vă că nimeni nu-și poate schimba destinul, ci doar poate amâna ora victoriei sale și poate spori suferințele care există oricum pe orice cale. (267, 14)

422. Împărăția Tatălui este moștenirea tuturor copiilor, această har poate fi atins doar prin mari merite ale sufletului. Vreau ca voi să nu considerați imposibil să obțineți harul care vă apropie de Mine.

423. Nu vă întristați când auziți în cuvântul Meu că numai cu mari eforturi și greutăți veți ajunge în „Țara Promisă". Bucurați-vă, căci cel care își îndreaptă viața spre acest țel nu suferă dezamăgiri și nici nu se vede înșelat. Nu îi va fi așa cum le este multora care tânjesc după slava lumii și, după multe eforturi, totuși nu o ating, sau care, deși o dobândesc, suferă curând văzând-o cum se risipește, până când nu mai rămâne nimic din ea. (100, 42-43)

424. Vă dau cheile pentru a deschide ușile fericirii voastre veșnice. Aceste chei sunt iubirea, din care izvorăsc milostenia, iertarea, înțelegerea, smerenia și pacea, cu care trebuie să mergeți prin viață.

425. Cât de mare este fericirea spiritului vostru când stăpânește

asupra materiei și se bucură de lumina Duhului Sfânt! (340, 56-57)

426. Acest pământ, care a trimis mereu în lumea de dincolo o recoltă de suflete bolnave, obosite, tulburate, confuze sau cu o maturitate redusă, îmi va aduce în curând roade demne de iubirea Mea.

427. Boala și durerea vor dispărea din ce în ce mai mult din viața voastră, dacă duceți o existență sănătoasă și înălțătoare. Când va veni moartea, vă va găsi pregătiți pentru călătoria spre Patria Spirituală. (117, 24-25)

428. Nu vă descurajați, o, suflete cărora Mă adresez în mod special. Rămâneți statornici pe calea Mea și veți cunoaște pacea. Adevărat vă spun, voi toți sunteți destinați să trăiți fericirea. Nu aș fi Tatăl vostru dacă nu ați fi fost creați pentru a împărtăși Împărăția Cerurilor cu Mine.

429. Dar nu uitați: pentru ca fericirea voastră să fie desăvârșită, este necesar să vă aduceți meritele pas cu pas, astfel încât sufletul vostru să se simtă vrednic de acea răsplată divină.

430. Recunoașteți că vă stau alături, vă însoțesc pe tot parcursul drumului. Aveți încredere deplină în Mine, conștienți că misiunea Mea este unită cu a voastră, iar destinul Meu cu al vostru! (272, 61)

Vicii, greșeli, rătăciri

431. Înțelegeți învățătura Mea, pentru a nu mai comite alte greșeli în viața voastră; căci orice jignire pe care o provocați semenilor voștri, fie prin cuvinte, fie prin fapte, va fi o amintire de neșters în conștiința voastră, care vă va face reproșuri de neiertat.

432. Vă spun încă o dată că aveți nevoie de voi toți pentru ca Planul Divin să se împlinească și ca marea suferință sufletească dintre oameni să ia sfârșit.

433. Atâta timp cât există egoismul, va exista și durerea. Transformați-vă indiferența, egoismul și disprețul în iubire, în compasiune, și veți vedea cât de repede va veni pacea la voi. (11, 38-40)

434. Căutați-vă progresul în cadrul vieții umane, dar nu vă lăsați niciodată stăpâniți de o ambiție excesivă; căci atunci vă veți pierde libertatea, iar materialismul vă va înrobi. (51, 52)

435. Vă iert greșelile, dar în același timp vă corectez, pentru ca să alungați din inimile voastre egoismul, deoarece acesta este una dintre slăbiciunile care trag sufletul cel mai adânc în jos.

436. Vă ating prin conștiință, pentru ca să vă amintiți de îndatoririle voastre față de frați și să semănați pe calea voastră fapte de iubire și iertare, așa cum v-am învățat în „A Doua Epocă”. (300, 29)

437. Astăzi, puterea materiei și influența lumii v-au transformat în egoiști. Dar materia nu este veșnică, nici lumea și influența ei, iar Eu sunt Judecătorul răbdător, a cărui dreptate este Stăpânul vieții și al

timpului . Nu aveți voie să-i judecați pe cei care Mă neagă, căci atunci vă voi găsi mai vinovați decât ei.

438. Oare Mi-am ridicat Eu vocea pentru a-i condamna pe călăii Mei? Nu i-am binecuvântat Eu cu iubire și blândețe? Dacă ați înțelege că mulți dintre cei care, din cauza acestei greșeli, s-au rătăcit temporar în lume, se află astăzi purificați în lumea spirituală! (54, 47-48)

439. Nu încercați nici să descoperiți sentimentele ascunse ale aproapelui vostru, căci în fiecare ființă există un secret pe care numai Eu am voie să-l cunosc. Dar dacă ar fi să descoperiți ceea ce — întrucât aparține numai fratelui vostru — ar trebui să fie sfânt pentru voi, nu-l faceți cunoscut, nu sfâșiați acest văl, ci mai degrabă faceți-l mai dens.

440. De câte ori i-am văzut pe oameni pătrundând în inima fratelui lor, până când i-au descoperit vulnerabilitatea morală sau sufletească, pentru a se delecta cu aceasta și a o face cunoscută imediat.

441. Niciunul dintre cei care au profanat astfel viața privată a unui semen nu trebuie să se mire dacă cineva îl expune și îl batjocorește pe parcursul vieții sale. El nu trebuie să spună atunci că este „măsura dreptății" cea care îl judecă; căci va fi „măsura nedreptății" cu care și-a judecat semenii.

442. Respectați-i pe ceilalți, acoperiți-i pe cei expuși cu mantia voastră de milă și apărați-i pe cei slabi împotriva bârfelor oamenilor. (44, 46-48)

443. Nu toți cei care „rătăcesc pe străzi și pe alei" și vorbesc despre evenimentele din vremurile trecute și interpretează profeții sau explică revelațiile sunt mesagerii Mei; căci mulți au abuzat de acele mesaje din vanitate, din amărăciune sau din interes personal, pentru a jigni și a judeca, pentru a umili sau a răni, și chiar pentru a „ucide". (116, 21)

444. Ridică-te, omenire, descoperă calea, descoperă sensul vieții! Uniți-vă, popor cu popor, iubiți-vă unii pe alții! Cât de subțire este zidul care desparte o casă de alta, și totuși — cât de îndepărtați sunt locuitorii lor unii de alții! Și la granițele țărilor voastre — câte condiții vi se cer acolo pentru a lăsa străinul să treacă! Dacă faceți acest lucru chiar și între frații voștri de om — ce ați făcut atunci cu cei care se află într-o altă viață? Ați coborât o perdea între voi și ei — dacă nu cea a uitării voastre, atunci cea a ignoranței voastre, care este ca o ceață densă. (167, 31)

445. Îi vedeți pe acei oameni care trăiesc doar pentru a-și satisface setea nemăsurată de putere și care, în acest proces, calcă în picioare viața aproapelui lor, fără a respecta drepturile pe care Eu, Creatorul lor, le-am acordat? Vedeți cum faptele lor vorbesc doar de invidie, ură și lăcomie? Deci, trebuie să vă rugați mai mult pentru ei decât pentru alții, care nu au atât de mare nevoie de lumină.

446. Iertați-le acestor oameni toată durerea pe care v-o provoacă și ajutați-i, cu gândurile voastre curate, să-și revină în fire. Nu faceți ca ceața care îi înconjoară să devină și mai densă în jurul lor; căci atunci când vor trebui să răspundă pentru faptele lor, îi voi trage la răspundere și pe cei care, în loc să se roage pentru ei, le-au trimis doar întuneric cu gândurile lor rele. (113, 30)

447. Amintiți-vă că în Lege vi s-a spus: „Să nu ai alți dumnezei lângă Mine.” Cu toate acestea, sunt mulți dumnezei pe care ambiția umană i-a creat pentru a-i venera, a le aduce tribut și chiar a le sacrifica viața.

448. Înțelegeți că Legea Mea nu este depășită și că, fără ca voi să vă dați seama, ea vă vorbește neîncetat prin conștiință; totuși, oamenii continuă să fie păgâni și idolatri.

449. Ei își iubesc trupul, își mângâie vanitățile și cedează slăbiciunilor lor; ei iubesc comorile pământului, cărora le sacrifică pacea și viitorul lor spiritual. Ei se închină trupului și ajung astfel uneori până la degenerare și găsesc chiar moartea în dorința de plăceri.

450. Convingeți-vă singuri că ați iubit lucrurile lumii mai mult decât pe Tatăl vostru. Când v-ați jertfit pentru Mine, iubindu-Mă în aproapele vostru și slujindu-Mă? Când vă sacrificați somnul sau vă puneți în pericol sănătatea pentru a oferi ajutor și a alina suferințele care îi afectează pe semenii voștri? Și când ați mers până aproape de moarte pentru unul dintre idealurile nobile pe care le inspiră învățătura Mea?

451. Recunoașteți că cultul pe care îl practicați față de viața materială primează pentru voi în fața venerării vieții spirituale. Acesta este motivul pentru care v-am spus că aveți alți dumnezei pe care îi veneraţi și cărora le slujiți mai mult decât adevăratului Dumnezeu. (118, 24-26)

452. Sunteți atât de obișnuiți cu păcatul, încât viața voastră vi se pare cea mai firească, cea mai normală și cea mai acceptabilă, și totuși pare că Sodoma și Gomora, Babilonul și Roma și-ar fi revărsat toată depravarea și păcatul asupra acestei umanități. (275, 49)

453. Trăiți astăzi într-o epocă de confuzie spirituală, în care numiți răul bine, în care credeți că vedeți lumină acolo unde este întuneric, în care preferați ceea ce este de prisos în locul esențialului. Dar milostivirea Mea, mereu gata și ajutătoare, va interveni la timp pentru a vă salva și pentru a vă arăta calea luminoasă a adevărului — calea de la care v-ați îndepărtat. (358, 30)

454. Pentru a putea birui în toate încercările, faceți ceea ce v-a învățat Maestrul: vegheați și rugați-vă, ca ochii voștri să fie mereu vigilenți și să nu fiți copleșiți de ispită. Luați aminte că răul are un simț ascuțit pentru a vă ispiti, a vă doborî, a vă învinge și a profita de slăbiciunea voastră. Fiți perspicacți, ca să știți

să-l descoperiți când vă pândește. (327, 10)

455. Adevărat vă spun că omenirea va găsi din aceste întunecimi calea spre lumină. Dar acest pas se va face încet. Ce s-ar întâmpla cu oamenii dacă ar înțelege într-o clipă tot răul pe care l-au provocat? Unii și-ar pierde mințile, alții și-ar lua viața. (61, 52)

Purificarea și spiritualizarea umanității

456. Ați uitat Legea și ați așteptat până când forțele naturii v-au reamintit de dreptatea Mea: uraganele, cursurile de apă care ies din matcă, cutremurele, secetele, inundațiile sunt strigăte care vă trezesc și vă vorbesc despre dreptatea Mea.

457. Ce alt rod îmi poate oferi omenirea în acest timp decât cel al dezbinării și al materialismului? Nici acest popor, care a ascultat învățăturile Mele timp de ani de zile, nu-Mi poate aduce o recoltă plăcută. (69, 54-55)

458. Nu auziți strigătele dreptății? Nu vedeți forțele naturii cum bântuie o regiune după alta? Credeți că — dacă ați duce o viață virtuoasă — ar fi necesar ca dreptatea Mea să se facă simțită în acest fel? Cu adevărat, vă spun că nu ar exista niciun motiv să vă purificați dacă v-aș fi găsit curați. (69, 11)

459. Deși în prezent vi se pare imposibil să creați pacea în umanitate, Eu vă spun că pacea va veni și, mai mult decât atât, că omul va trăi în spiritualizare.

460. Lumea va suferi multe nenorociri înainte de venirea acelei epoci. Dar acele suferințe vor fi spre binele umanității, atât în planul pământesc, cât și în cel spiritual. Va fi ca un „Până aici și nu mai departe” pentru cursul neîngrădit al răutăților, al egoismului și al hedonismului oamenilor.

461. În acest fel se va instaura un echilibru; căci forțele răului nu vor mai putea învinge forțele binelui.

462. Această purificare, deoarece afectează întotdeauna ceea ce este cel mai sensibil și mai iubit, are aparența unei pedepse, fără a fi una. Căci, în realitate, ea este un mijloc de salvare a sufletelor care s-au îndepărtat de cale sau au pierdut-o.

463. Cel care judecă pământesc nu poate descoperi nimic util în durere; cel care însă ia în considerare faptul că are un suflet care va trăi veșnic, câștigă din aceeași durere lumină, statornicie și înnoire.

464. Dacă gândiți spiritual — cum puteți crede atunci că durerea este un rău pentru omenire, dacă ea vine de la un Dumnezeu care este numai iubire?

465. Timpul trece, și va veni un moment în care acele mari încercări vor începe să apară și chiar și ultima fărâmă de pace va dispărea din lume, care nu se va întoarce până când omenirea nu va găsi calea Legii Mele și nu va asculta acea voce interioară care îi va spune neîncetat:

Dumnezeu trăiește! Dumnezeu este în voi! Recunoașteți-L, simțiți-L, împăcați-vă cu El!

466. Atunci se va schimba modul vostru de viață. Egoismul va dispărea, și fiecare va fi de folos celuilalt. Oamenii se vor inspira din dreptatea Mea pentru a crea noi legi și a guverna popoarele cu iubire. (232, 43 47)

467. Veți trăi transformarea și în plan material: râurile vor fi bogate în apă, câmpurile sterpe vor deveni roditoare, forțele naturii se vor întoarce pe cursurile lor obișnuite, pentru că va domni armonia între om și Dumnezeu, între om și operele divine, între om și legile dictate de Creatorul vieții. (352, 65)

468. Nu vă îngrijorați, martori iubiți. Vă anunț că această umanitate materialistă, care atâta timp a crezut doar în ceea ce atinge, vede și înțelege cu capacitatea sa limitată de înțelegere, și în ceea ce dovedește cu știința sa, va deveni spirituală și capabilă să Mă vadă cu privirea sa spirituală și să caute adevărul. (307, 56)

469. Dacă ați fi pregătiți spiritual, ați putea vedea în infinit mulțimile de ființe spirituale, care în fața privirii voastre ar semăna cu un nor alb de o mărime nemăsurată, iar când mesagerii sau trimișii s-ar desprinde de el, i-ați vedea venind spre voi ca niște scântei de lumină.

470. Privirea voastră spirituală nu este încă pătrunzătoare și de aceea trebuie să vă vorbesc despre lumea de dincolo, despre tot ceea ce încă nu sunteți în stare să vedeți. Dar vă spun că va veni timpul în care veți fi cu toții clarvăzători și vă veți bucura de acea viață minunată pe care o simțiți în prezent departe de voi, dar care, în realitate, vibrează aproape de voi, vă înconjoară și vă luminează, vă inspiră și bate neîncetat la ușile voastre. (71, 37-38)

471. Sensibilitate, intuiție, revelație, profeție, inspirație, clarviziune, daruri, Cuvântul interior — toate acestea și alte daruri vor izvorî din Spirit, și prin ele oamenii vor confirma că a început o nouă eră pentru omenire.

472. Astăzi vă îndoiți de existența acestor daruri spirituale, pentru că unii le ascund de lume, temându-se de părerea acesteia; mâine, a le poseda va fi cel mai firesc și mai frumos lucru.

473. Eu vin la voi în această „A Treia Epocă", pentru că sunteți bolnavi trupește și sufletește. Cel sănătos nu are nevoie de doctor, nici cel drept de purificare. (80, 5-6)

474. Astăzi mai aveți nevoie de clerici, judecători și învățători. Dar odată ce starea voastră spirituală și morală va fi ridicată, nu veți mai avea nevoie de aceste sprijinuri, nici de aceste voci. În fiecare om va fi un judecător, un păstor, un învățător și un altar. (208, 41)

XVI. Profeții și parabole, mângâiere și promisiune

Capitolul 64 – Profeții

Împlinirea profețiilor vechi și noi

1. Ceea ce au vestit profeții se va împlini în acest timp. Cuvântul Meu nou va ajunge la filosofi și teologi, mulți vor râde de el, iar alții se vor revolta. Dar, în timp ce se întâmplă aceasta, ochii lor uimiți vor vedea împlinirea profețiilor pe care vi le-am anunțat acum. (151, 75)

2. Acei profeți din vremurile trecute nu au primit niciun fel de autoritate legală sau împuternicire pe pământ, nu au fost obligați să se supună vreunei autorități și s-au concentrat doar pe ascultarea poruncilor Domnului lor, care și-a pus Cuvântul pe buzele celor aleși de El.

3. Plini de credință și curaj, nimic nu i-a împiedicat să-și îndeplinească misiunea de a învăța poporul Legea Mea și de a-l îndepărta de fanatismul religios, făcându-l conștient de indiferența și erorile preoților. (162, 7-8)

4. Omenire, ți se par imprevizibile durerea, mizeria și haosul care te înconjoară în acest timp?

5. Dacă sunteți surprinși, este pentru că nu v-ați interesat de profețiile Mele și nu v-ați pregătit.

6. Totul a fost prevăzut și totul a fost anunțat, dar v-a lipsit credința și, ca urmare, acum beți un pahar foarte amar.

7. Și astăzi profețesc prin înțelegerea umană. Unele profeții se vor împlini în curând, altele abia în vremuri îndepărtate.

8. Acest popor, care le ascultă, are marea responsabilitate de a le face cunoscute omenirii. Căci ele conțin lumină care le face oamenilor de înțeles realitatea în care trăiesc, pentru ca aceștia să se oprească în goana lor nebunească spre prăpastie. (276, 41 42)

9. Multe dintre lucrurile pe care vi le-am spus în acest timp sunt profeții care se referă uneori la vremurile viitoare, alteori la vremurile de acum. De aceea, mulți oameni nu vor să acorde importanță acestui mesaj divin.

10. Totuși, acest Cuvânt va renaște plin de lumină printre oamenii vremurilor viitoare, care vor recunoaște și vor descoperi în el mari revelații, a căror exactitate și perfecțiune îi vor uimi pe oamenii de știință. (216, 13)

Marea profeție a popoarelor din 10 ianuarie 1945, spre sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial

11. În acest moment, Eu vorbesc națiunilor pământului. Toate au lumina Mea; cu ea să mediteze asupra faptului că au îndrăznit să dispună de viață, ca și cum ar fi proprietarii acesteia.

12. Adevărat, vă spun, distrugerea voastră și durerea voastră au provocat pocăință profundă la mulți și au trezit la lumină milioane de oameni care Mă caută și Mă

cheamă, iar de la ei se înalță spre Mine un strigăt de jale care întreabă: „Tată, oare războiul din 1945 nu se va sfârși, și Tu nu ne vei usca lacrimile și nu ne vei aduce pacea?”

13. Iată-Mă prezent printre voi, o, voi, cele șapte națiuni! 808 Capitolul 64 Șapte capete care v-ați ridicat în fața Mea în lume!

14. ANGLIA: Te luminez, dreptatea Mea te va lovi încă greu; totuși, îți dau putere, îți ating inima și îți spun: pretențiile tale de putere vor cădea, bogățiile tale îți vor fi luate și nu vor fi date nimănui.

15. GERMANIA: În acest moment îți pedepsesc mândria și îți spun: Pregătește-te, căci sămânța ta nu va pieri. Mi-ai cerut țări noi, dar oamenii s-au amestecat în înțelepciunea Mea. Îți îndoi gâtul și îți spun: Ia puterea Mea și ai încredere că te voi salva.

16. Dar dacă nu vei avea încredere în Mine și te vei lăsa pradă mândriei tale, vei fi singur și sclav al lumii. Totuși, aceasta nu este voia Mea, căci acum este timpul în care Eu îi răstorn pe stăpâni și îi eliberez pe sclavi și pe prizonieri. Ia lumina Mea și ridică-te din nou.

17. RUSIA: Spiritul Meu vede totul. Lumea nu va fi a ta. Eu voi fi Cel care va domni peste voi toți. Nu vei fi în stare să-Mi ștergi Numele, căci Hristos, Cel care îți vorbește, va domni peste toți oamenii. Eliberează-te de materialism și pregătește-te pentru o viață nouă, căci dacă nu se va întâmpla acest lucru, îți voi zdrobi mândria. Îți dăruiesc Lumina Mea.

18. ITALIA: Nu mai ești stăpânul cum erai în vremurile trecute; astăzi batjocura, sclavia și războiul te-au distrus. Ca urmare a degenerării tale, treci printr-o mare purificare. Dar îți spun: reînnoiește-te, înlătură-ți fanatismul și idolatria și recunoaște-Mă pe Mine ca Domn suprem. Voi revărsa asupra ta noi inspirații și lumină. Ia balsamul Meu tămăduitor și iertați-vă unii pe alții.

19. FRANȚA: Îmi aduci durerea ta. Plânsul tău ajunge până la tronul Meu înalt. Te primesc. Înainte te-ai ridicat la rangul de stăpân, acum îmi arăți doar lanțurile pe care le târăști după tine.

20. Nu ai vegheat și nici nu te-ai rugat. Te-ai dedat plăcerilor trupului, iar balaurul te-a luat pradă.

21. Dar Eu te voi salva, căci plânsul femeilor tale și plânsul copiilor ajung până la Mine. Tu vrei să te salvezi, iar Eu îți întind mâna. Dar, adevărat îți spun: veghează, roagă-te și iartă!

22. STATELE UNITE: În acest moment te primesc și pe tine. Îți privesc inima — nu este din piatră, ci din metal, din aur. Îți văd creierul de metal împietrit. Nu găsesc iubire în tine, nu descopăr spiritualitate. Văd doar mândrie, ambiție și lăcomie.

23. „Continuă așa”, dar te întreb: Când va prinde rădăcini adânci sămânța Mea în tine? Când îți vei dărâma „Vițelul de Aur” și „Turnul

Babel", pentru a ridica în schimb adevăratul templu al Domnului?
24. Vă ating conștiințele, de la primul până la ultimul, și vă iert. Vă luminez, pentru ca în ceasul cel mai greu, când încercarea va atinge apogeul, mintea voastră să nu fie tulburată, ci să gândească limpede și să-și amintească că Eu stau deasupra voastră.
25. Îți dau lumină, putere și autoritate. Nu te amesteca în înaltele Mele hotărâri, căci dacă nu vei asculta de poruncile Mele sau vei depăși limita pe care o trag Eu, durerea, distrugerea, focul, ciuma și moartea vor veni asupra ta.
26. JAPONIA: Te primesc și îți vorbesc. Am intrat în sanctuarul tău și am privit totul. Tu nu vrei să fii ultimul, ai vrut întotdeauna să fii primul. Dar, adevărat, îți spun: această sămânță nu-Mi este plăcută.
27. Este necesar să golești paharul suferinței, pentru ca inima ta să se purifice. Este necesar ca „limba"* ta să se amestece cu alte „limbi". Este necesar ca lumea să se apropie de tine. Când lumea va fi pregătită și purificată, ea îți va aduce sămânța pe care Eu i-o voi da. Căci nu văd pe nimeni pregătit. Nu văd în tine sămânța spirituală a divinității Mele. Dar Eu voi pregăti calea. * Se referă, în sens figurat, la modul de gândire și la lumea imaginației influențate și determinate de limbă.
28. În curând va fi un haos al viziunilor asupra lumii în întreaga lume, o confuzie a științelor și a teoriilor. Dar după acest haos, lumina va ajunge la voi. Eu vă pregătesc pe toți și vă iert și mă asigur că urmați calea cea dreaptă.
29. Când va sosi momentul și pacea va veni asupra națiunilor, nu fi împotrivitor, nu te amesteca în înaltele Mele hotărâri și nu te opune voinței Mele. Când națiunile vor fi încheiat pacea, să nu le înjunghii pe la spate, căci atunci voi lăsa judecata Mea să vină asupra ta.
30. Șapte națiuni! Șapte capete! Tatăl v-a primit. În fața voastră, sub stăpânirea voastră, se află lumea. Voi sunteți responsabili față de Mine pentru ea!
31. Lumina „Cărții celor Șapte Peceți" să strălucească asupra fiecărei națiuni, pentru ca oamenii să se pregătească așa cum este voia Mea. Pacea Mea să fie cu voi! (127, 50-65)

Războaie și catastrofe naturale — semne pe cer

32. Aceeași lume pe care o locuiți în prezent a fost multă vreme un câmp de luptă. Totuși, omului nu i-a fost de ajuns imensa experiență moștenită de la strămoșii săi — o experiență amară și dureroasă, care se află în fața oamenilor din această epocă ca o carte deschisă de conștiință.
33. Dar inima oamenilor este prea împietrită pentru a accepta acel rod al experienței, care este ca o moștenire de lumină. Singurul lucru pe care l-au moștenit de la strămoșii lor a fost ura, mândria, ranchiuna, lăcomia, aroganța și răzbunarea,

care le-au fost transmise prin sânge. (271, 65)

34. Luați aminte că este vremea judecății; căci, adevărat vă spun, fiecare fărădelege va fi ispășită. Pământul însuși va cere socoteală pentru folosirea greșită pe care omul a făcut-o de el și de împărățiile sale naturale.

35. Tot ceea ce a fost distrus vă va trage la răspundere și va face oamenii să înțeleagă că au fost creați de Creator cu intenții pline de iubire și că tocmai acea singură voință care i-ar putea distruge îi îngrijește, îi protejează și îi binecuvântează. (180, 67)

36. Vă transmit acest mesaj, pe care trebuie să-l transmiteți dincolo de mări. Cuvântul Meu trebuie să traverseze Vechiul Continent și să ajungă chiar și la oamenii din Israel, care s-au aruncat într-o luptă fratricidă pentru o bucată de pământ, fără să-și dea seama de mizeria sufletului lor.

37. Nu vă puteți imagina încercarea prin care va trece lumea. Toți așteaptă pacea, dar aceasta se va manifesta abia după ce forțele naturii vor fi dat mărturie despre Mine. (243, 52)

38. Forțele naturii Mele vor fi dezlănțuite și vor pusti întregi regiuni. Oamenii de știință vor descoperi o nouă planetă, iar o „ploaie de stele”* va lumina lumea voastră. Dar aceasta nu va aduce nenorocire asupra omenirii; va anunța oamenilor doar venirea unei noi epoci. (182, 38)

** În Evanghelii, acest semn al judecății este anunțat cu cuvintele: „Stelele vor cădea din cer”. Este vorba, însă, aparent, de o mare ploaie de meteoriți care va cădea pe Pământ.*

39. V-am revelat deja că poporul Meu este împrăștiat pe tot pământul, adică sămânța spirituală este împrăștiată pe tot globul.

40. Astăzi sunteți dezbinați și chiar vă disprețuiți reciproc din cauza unor lucruri mărunte. Dar când învățăturile materialiste vor amenința să vă copleșească pe toți, voi, cei care gândiți și simțiți cu spiritul, veți deveni în sfârșit una. Când va veni acel timp, vă voi da un semn, ca să vă puteți recunoaște — ceva ce veți putea vedea și auzi în același fel. Când vă veți mărturisi unii altora acest lucru, veți fi uimiți și veți spune: „Domnul ne-a vizitat.” (156, 35-36)

Profeție despre divizarea comunităților mexicane

41. Ascultați-Mă bine acum, poporule, și începeți să urmați cuvântul Meu cu demnitate și sinceritate.

42. Văd că purtați tristețe în inimile voastre, pentru că presimțiți că nu toate aceste mulțimi de oameni se vor ține de Legea pe care am scris-o în sufletul vostru. Dar vă spun că astăzi, la fel ca în „Primul Timp”, poporul se va diviza.

43. V-am vorbit mult și am trasat o singură cale pentru toți. De aceea vă

spun: dacă unii dintre copiii Mei nu Mă ascultă, sentința asupra acestui popor va fi pronunțată când va veni ziua stabilită prin voința Tatălui vostru, pentru a pune capăt acestei manifestări.

44. Am venit la voi în acest timp ca un Eliberator, v-am arătat calea prin deșert, „munca zilnică" spirituală a luptei pentru eliberare și mântuire, și v-am promis la sfârșit noua Țară a Promisiunii, care este pace, lumină și fericire pentru spirit.

45. Fericiți cei care pornesc și Mă urmează în această călătorie, în dorința de eliberare și spiritualizare, căci ei nu se vor simți niciodată părăsiți sau slabi în încercările pe care le aduce vastul deșert.

46. Vai însă de cei care încalcă credința, care iubesc lucrurile lumii mai mult decât cele spirituale — de cei care continuă să se agațe de idolii și tradițiile lor! Crezând că Mă slujesc, vor fi supuși „Faraonului", care este „carnea", materialismul, idolatria.

47. Cine dorește să ajungă în Țara Promisă, în patria Spiritului, trebuie să lase o urmă de bine în drumul său prin lume.

48. Veniți pe această cale și nu vă temeți. Căci dacă vă puneți speranța în Mine, este imposibil să vă rătăciți. Dacă vă temeți sau nu aveți încredere, atunci credința voastră nu este absolută, și vă spun că cine vrea să Mă urmeze trebuie să fie convins de adevărul Meu. (269, 50-51)

Capitolul 65 – Parabole, mângâiere și promisiune

Pilda administratorilor răi

1. În dorința de milă, o mulțime de oameni flămânzi, bolnavi și goi s-a apropiat de o casă.

2. Administratorii casei o pregăteau neîncetat pentru a-i ospăta pe trecători la masa lor.

3. Proprietarul, stăpânul acelor pământuri, a venit să prezideze ospățul.

4. Timpul a trecut, iar cei nevoiași au găsit mereu hrană și adăpost în acea casă.

5. Într-o zi, acel stăpân a văzut că apa de pe masă era tulbure, că mâncarea nu era sănătoasă și gustoasă, iar fețele de masă erau pătate.

6. Atunci i-a chemat pe cei însărcinați cu pregătirea mesei și le-a spus: „Ați văzut fețele de masă, ați gustat mâncarea și ați băut din apă?"

7. „Da, domnule", au răspuns aceștia.

8. „Atunci, înainte de a da de mâncare acestor oameni flămânzi, lăsați-vă mai întâi copiii să mănânce din ele, iar dacă le plac mâncărurile, dați-le oaspeților."

9. Copiii au luat din pâine, din fructe și din ceea ce era pe masă; dar gustul era dezgustător, și a fost nemulțumire și revoltă împotriva

acestora, și s-au plâns cu vehemență.
10. Atunci proprietarul le-a spus celor care încă așteptau: „Veniți sub un copac, căci vă voi oferi fructele din grădina mea și mâncăruri gustoase.”
11. Dar servitorilor le-a spus: „Curățați ceea ce este pătat, îndepărtați gustul neplăcut de pe buzele celor pe care i-ați dezamăgit. Nu am nicio plăcere în voi, pentru că v-am poruncit să primiți pe toți cei flămânzi și însetați, ca să le oferiți cele mai bune mâncăruri și apă curată, iar voi nu ați ascultat. Munca voastră nu-mi este pe plac.”
12. Stăpânul acelor pământuri a pregătit acum el însuși ospățul: pâinea era consistentă, fructele sănătoase și coapte, apa proaspătă și revigorantă. Apoi i-a invitat pe cei care așteptau – cerșetori, bolnavi și leproși –, și toți s-au săturat, iar bucuria lor a fost mare. Curând au devenit sănătoși și liberi de suferințe și au hotărât să rămână pe moșie.
13. Au început să lucreze câmpurile, au devenit muncitori agricoli, dar erau slabi și nu știau să urmeze instrucțiunile acelui stăpân. Au amestecat semințe de diferite feluri, iar recolta s-a degradat, grâul a fost sufocat de buruieni.
14. Când a venit vremea recoltei, a venit stăpânul moșiei și le-a zis: „Ce faceți voi aici, când eu v-am încredințat doar administrarea casei, ca să primiți oaspeții? Semănatul pe care l-ați făcut nu este bun, alții sunt destinați să lucreze câmpurile. Duceți-vă și curățați pământul de ciulini și buruieni, apoi administrați din nou casa. Fântâna s-a uscat, pâinea nu dă putere, iar fructele sunt amare. Faceți celor care trec pe aici ceea ce eu am făcut pentru voi. Dacă i-ați hrănit și vindecat pe cei care au apelat la voi, dacă ați îndepărtat durerea aproapelui vostru, atunci vă voi lăsa să vă odihniți în casa mea.” (196, 47-49)

Pilda traversării deșertului până la Marele Oraș

15. Doi călători înaintau cu pași lenți printr-un deșert întins, picioarele lor fiindu-le dureroase din cauza nisipului fierbinte. Se îndreptau spre un oraș îndepărtat, iar doar speranța de a ajunge la destinație îi încuraja pe drumul lor anevoios; căci pâinea și apa se terminau treptat. Cel mai tânăr dintre cei doi a început să obosească și l-a rugat pe tovarășul său să continue călătoria singur, pentru că îl părăseau puterile.
16. Călătorul în vârstă a încercat să-i insufle tânărului un nou curaj, spunându-i că poate vor da curând peste o oază, unde își vor recăpăta puterile pierdute; dar acesta nu și-a recăpătat curajul.
17. Cel mai în vârstă nu voia să-l lase în acea pustietate și, deși și el era obosit, l-a urcat pe tovarășul său epuizat pe spate și a continuat cu greu călătoria.

18. După ce tânărul s-a odihnit și a cântărit greutățile pe care le provoca celui care îl purta pe umeri, s-a desprins de gâtul acestuia, l-a luat de mână și astfel și-au continuat drumul.
19. O credință nemăsurată îi umplea inima bătrânului călător, dându-i puterea de a-și învinge oboseala.
20. Așa cum bănuise, la orizont a apărut o oază, la umbra căreia îi aștepta răcoarea unui izvor. În cele din urmă au ajuns la ea și au băut din acea apă revigorantă până s-au săturat.
21. Au căzut într-un somn odihnitor, iar la trezire au simțit că oboseala dispăruse; de asemenea, nu mai aveau nici foame, nici sete. Simțeau pace în inimile lor și puterea de a ajunge la orașul pe care îl căutau.
22. De fapt, nu voiau să părăsească acel loc, dar călătoria trebuia continuată. Și-au umplut vasele cu acea apă cristalină și curată și și-au reluat drumul.
23. Călătorul în vârstă, care fusese sprijinul tânărului, a spus: „Să folosim cu moderație apa pe care o purtăm cu noi. Este posibil să întâlnim pe drum niște pelerini care, copleșiți de oboseală, sunt pe cale să moară de sete sau sunt bolnavi, și atunci va fi necesar să le oferim ceea ce purtăm cu noi."
24. Tânărul a contrazis și a spus că ar fi nerezonabil să dea din ceea ce poate că nici măcar nu le-ar ajunge lor înșiși; că, într-un astfel de caz, ar putea să o vândă la prețul pe care îl doresc, întrucât le-a costat un efort atât de mare să obțină acel element prețios.
25. Bătrânul nu a fost mulțumit de acest răspuns și i-a replicat că, dacă vor să aibă pace în suflet, trebuie să împartă apa cu cei aflați în nevoie.
26. Nemulțumit, tânărul a spus că ar prefera să consume singur apa din vasul său, decât să o împartă cu cineva pe care l-ar întâlni pe drum.
27. Din nou, presimțirea bătrânului s-a împlinit, căci în fața lor au văzut o caravană formată din bărbați, femei și copii, care, rătăcită în deșert, era pe cale de a pieri.
28. Bătrânul bun se îndreptă în grabă spre acei oameni și le dădu să bea. Cei epuizați se simțiră imediat întăriți, bolnavii deschiseră ochii pentru a-i mulțumi călătorului, iar copiii încetară să mai plângă de sete. Caravana se ridică și își continuă călătoria.
29. Pace era în inima nobilului călător, în timp ce celălalt, văzând vasul gol, îi spuse îngrijorat tovarășului său că ar trebui să se întoarcă și să caute izvorul pentru a înlocui apa pe care o consumaseră.
30. „Nu trebuie să ne întoarcem", a spus bunul călător, „dacă avem credință, vom găsi noi oaze mai în față".
31. Dar tânărul se îndoia, se temea și a preferat să-și ia rămas bun de la tovarășul său pe loc, pentru a se întoarce în căutarea izvorului. Cei care fuseseră tovarăși de suferință s-au despărțit. În timp ce unul a

continuat pe potecă, animat de credința în țelul său, celălalt a alergat spre izvor, cu gândul că ar putea pieri în deșert, cu obsesia morții în inimă.

32. În cele din urmă, a ajuns gâfâind și epuizat. Dar, mulțumit, s-a săturat de apă, a uitat de tovarășul pe care îl lăsase să meargă singur, precum și de orașul la care renunțase, și a hotărât să trăiască de acum înainte în deșert.

33. Nu a trecut mult timp până când a trecut pe lângă ei o caravană formată din bărbați și femei epuizați și însetați. S-au apropiat nerăbdători să bea din apa acelui izvor.

34. Dar, deodată, au văzut apărând un bărbat care le-a interzis să bea și să se odihnească dacă nu-i plăteau acele binefaceri. Era tânărul călător care pusese stăpânire pe oază și se făcuse stăpânul deșertului.

35. Acei oameni îl ascultau cu tristețe, căci erau săraci și nu puteau cumpăra acel tezaur prețios care le-ar fi potolit setea. În cele din urmă, s-au despărțit de puținul pe care îl aveau la ei, au cumpărat puțină apă pentru a-și potoli setea arzătoare și și-au continuat drumul.

36. Curând, acel om s-a transformat din stăpân în rege, căci nu întotdeauna erau săraci cei care treceau pe acolo; erau și oameni puternici, care puteau da o avere pentru un pahar cu apă.

37. Omul acesta nu-și mai amintea de orașul de dincolo de deșert și cu atât mai puțin de tovarășul frățesc care îl purtase pe umeri și îl salvase de la moarte în acea pustietate.

38. Într-o zi, a văzut venind o caravană care se îndrepta cu siguranță spre marele oraș. Dar a observat cu uimire că acei bărbați, femei și copii pășeau plini de putere și bucurie, intonând un cântec de laudă.

39. Bărbatul nu înțelegea ce vedea, iar uimirea lui a crescut și mai mult când a văzut că în fruntea caravanei mergea cel care îi fusese tovarăș de călătorie.

40. Caravana se opri în fața oazei, în timp ce cei doi bărbați stăteau față în față și se priveau uimiți. În cele din urmă, locuitorul oazei îl întrebă pe cel care îi fusese tovarăș: „Spune-mi, cum este posibil să existe oameni care traversează acest deșert fără să simtă sete sau oboseală?”

41. A făcut acest lucru pentru că, în sinea sa, se gândea la ce se va alege de el din ziua în care nimeni nu va mai veni să-i ceară apă sau adăpost.

42. Bunul călător i-a spus tovarășului său: „Am ajuns în marele oraș, dar nu singur. Pe drum am întâlnit bolnavi, însetați, rătăciți, epuizați, și tuturor le-am dat curaj prin credința care mă animă, și astfel am ajuns, de la o oază la alta, într-o zi la porțile marelui oraș.

43. Acolo am fost chemat în fața Domnului acelui regat, care, văzând că cunoșteam deșertul și aveam milă de călători, mi-a dat misiunea de a mă întoarce pentru a fi călăuză

și sfătuitoare a călătorilor în timpul traversării chinuitoare a deșertului.
44. Și iată-mă aici, conducând tocmai o altă caravană pe care trebuie să o duc în marele oraș. — Și tu? Ce faci aici?", l-a întrebat pe cel care rămăsese în oază. — Acesta a tăcut rușinat.
45. Atunci bunul călător i-a spus: „Știu că ți-ai însușit această oază, că vinzi apă și ceri bani pentru umbră. Aceste bunuri nu-ți aparțin, ele au fost așezate în deșert de o putere divină, pentru ca cel care ar avea nevoie de ele să le folosească.
46. Vezi aceste mulțimi de oameni? Ei nu au nevoie de o oază, pentru că nu simt setea și nu obosesc. Este de ajuns să le transmit mesajul pe care Domnul marelui oraș îl trimite prin intermediul meu, și deja pornesc la drum și găsesc la fiecare pas o nouă putere datorită înaltului scop pe care îl au: acela de a ajunge în acel Regat.
47. Lasă izvorul celor însetați, ca să găsească lângă el răcorire, și ca cei care îndură greutățile deșertului să-și potolească setea.
48. Mândria și egoismul tău te-au orbit. Dar la ce ți-a folosit să fii stăpânul acestei mici oaze, dacă trăiești în această pustietate și te-ai lipsit de posibilitatea de a cunoaște marele oraș spre care ne îndreptam împreună? Ai uitat deja acel înalt țel pe care îl aveam amândoi?"
49. După ce a ascultat în tăcere cuvintele celui care fusese un tovarăș credincios și altruist, bărbatul a izbucnit în lacrimi, simțind remușcări pentru greșelile sale. Și-a smuls de pe trup veșmintele false de fast și a căutat punctul de plecare, care se afla acolo unde începea deșertul, pentru a urma calea care îl va conduce spre marele oraș. Dar acum își croia drumul luminat de o nouă lumină, cea a credinței și a iubirii față de semenii săi. Sfârșitul pildelor
50. Eu sunt Domnul Marelui Oraș și Ilie cel bătrân din pilda Mea. El este „vocea celui care strigă în deșert", el este cel care se face cunoscut din nou printre voi, împlinind revelația pe care v-am dat-o la Transfigurarea de pe Muntele Tabor. El este cel care vă conduce în „Timpul al Treilea" spre Marele Oraș, unde vă aștept pentru a vă da răsplata veșnică a iubirii Mele.
51. Urmați-l pe Ilie, o, popor iubit, și totul se va schimba în viața voastră, în cultul vostru față de Dumnezeu și în idealurile voastre; totul va fi transformat.
52. Ați crezut oare că practica voastră religioasă imperfectă va dăinui veșnic? — Nu, discipolii Mei. Mâine, când spiritul vostru va zări Marele Oraș la orizont, el va spune, asemenea Stăpânului său: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta." (28, 18-40)

Pilda despre mărinimia unui rege

53. A fost odată un rege care, înconjurat de supușii săi, sărbătorea o victorie pe care o obținuse asupra unui popor rebel, care devenise vasal.

54. Regele și ai săi au cântat un imn de victorie. Apoi, regele a vorbit astfel poporului său: „Puterea brațului meu a învins și a făcut ca împărăția mea să crească; totuși, pe cei învinși îi voi iubi la fel ca pe voi, le voi da câmpuri pe moșiile mele, ca să cultive vița de vie, și este voia mea ca voi să-i iubiți la fel cum îi iubesc eu."

55. Timpul a trecut, și printre acel popor, care fusese câștigat prin iubirea și dreptatea acelui rege, a apărut un om care s-a răzvrătit împotriva stăpânului său și a încercat să-l omoare în somn, rănindu-l însă doar.

56. În fața crimei sale, acel om a fugit plin de teamă, pentru a se ascunde în cele mai întunecate păduri, în timp ce regele deplângea nerecunoștința și absența supusului său, căci inima lui îl iubea foarte mult.

57. În timpul fugii sale, acel om a fost capturat de un popor ostil regelui, iar când a fost acuzat că este supus al celui a cărui domnie nu o recunoșteau, acesta le-a strigat îngrozit din toată puterea că era un fugar, pentru că tocmai îl ucisese pe rege. Dar nu i s-a dat crezare și a fost condamnat să moară pe rug, după ce a fost mai întâi torturat.

58. Când sângera deja și erau pe punctul de a-l arunca în foc, s-a întâmplat ca regele, împreună cu slujitorii săi, care îl căutau pe rebel, să treacă pe acolo, iar când a văzut ce se întâmpla acolo, acel suveran și-a ridicat brațul și le-a spus slujitorilor: „Ce faceți acolo, popor revoltător?" Și la sunetul vocii maiestuoase și poruncitoare a regelui, rebelii s-au aruncat la pământ în fața lui.

59. Supusul nerecunoscător, care zăcea încă în lanțuri lângă foc și aștepta doar executarea sentinței sale, a fost uimit și consternat când a văzut că regele nu era mort și că se apropia pas cu pas de el și îl dezlega.

60. L-a dus departe de foc și i-a îngrijit rănile. Apoi i-a dat să bea vin, l-a îmbrăcat cu o haină albă nouă și, după ce l-a sărutat pe frunte, i-a spus: „Supusul meu, de ce ai fugit de mine? De ce m-ai rănit? Nu-mi răspunde cu cuvinte, vreau doar să știi că te iubesc și îți spun acum: Vino și urmează-mă."

61. Poporul care a asistat la aceste scene de milă a strigat uimit și transformat în interior: „Osana, Osana!" S-a mărturisit ca vasal ascultător al acelui rege și a primit numai binefaceri de la stăpânul său, iar supusul care odată se răzvrătise, copleșit de atâta iubire din partea regelui său, a luat hotărârea de a răsplăti acele dovezi de afecțiune fără margini, iubindu-l și venerându-l mereu pe stăpânul său, cucerit de acțiunile sale atât de desăvârșite.

Sfârșitul pildelor

62. Iată, poporule, cât de clar este cuvântul Meu! Totuși, oamenii se luptă împotriva Mea și își pierd prietenia față de Mine.

63. Ce rău le-am făcut oamenilor? Ce dezavantaj le aduce învățătura și

Legea Mea? 64. Știți: oricât de des M-ați răni, de fiecare dată veți fi iertați. Dar atunci sunteți obligați să vă iertați și dușmanii, ori de câte ori vă jignesc.

65. Eu vă iubesc, și dacă vă îndepărtați un pas de Mine, Eu fac același pas pentru a Mă apropia de voi. Dacă Îmi închideți porțile templului vostru, Eu voi bate la ele până când le veți deschide și Eu voi putea intra. (100, 61-70)

Fericiri și binecuvântări

66. Fericit cel care își poartă suferința cu răbdare, căci tocmai în blândețea sa va găsi puterea de a-și purta în continuare crucea pe calea sa de dezvoltare.

67. Fericit cel care îndură umilința cu smerenie și este în stare să ierte pe cei care l-au jignit, căci Eu îl voi îndreptăți. Dar vai de cei care judecă faptele semenilor lor, căci ei vor fi la rândul lor judecați!

68. Fericit este cel care împlinește prima poruncă a Legii și Mă iubește mai mult decât orice creatură.

69. Fericit cel care îmi lasă Mie să judec cauza lui, fie ea dreaptă sau nedreaptă. (44, 52-55)

70. Fericiți cei care se smeresc pe pământ, căci Eu îi voi ierta. Fericiți cei care sunt calomniați, căci Eu voi mărturisi nevinovăția lor. Fericiți cei care mărturisesc despre Mine, căci Eu îi voi binecuvânta. Iar pe cel care este necunoscut din cauza practicării învățăturii Mele, Eu îl voi recunoaște. (8, 30)

71. Fericiți cei care cad și se ridică din nou, cei care plâng și Mă binecuvântează, cei care, răniți de propriii lor frați, se încred în Mine în adâncul inimii lor. Acești mici și întristați, batjocoriți, dar blânzi și, prin aceasta, puternici în spirit, sunt în adevăr ucenicii Mei. (22, 30)

72. Fericiți cei care binecuvântează voia Domnului lor, fericiți cei care binecuvântează propria suferință, pentru că știu că aceasta le va spăla păcatele. Căci aceștia își întăresc pașii pentru a urca Muntele Spiritual. (308, 10)

73. Toți așteaptă lumina unei noi zile, zorile păcii, care vor fi începutul unei epoci mai bune. Cei asupriți așteaptă ziua eliberării lor, bolnavii speră într-un leac care să le redea sănătatea, puterea și bucuria de a trăi.

74. Fericiți cei care știu să aștepte până în ultima clipă, căci li se va da înapoi cu dobândă ceea ce au pierdut. Eu binecuvântez această așteptare, căci ea este dovada credinței în Mine. (286, 59-60)

75. Fericiți cei credincioși, binecuvântați cei care rămân neclintiți până la sfârșitul încercărilor lor. Binecuvântați fie cei care nu au risipit puterea pe care le-o conferă învățătura Mea, căci ei vor trece cu putere și lumină peste vicisitudinile vieții în vremurile viitoare de amărăciune. (311, 10)

76. Binecuvântați fie cei care Mă binecuvântează pe altarul Creației și știu să accepte cu umilință

consecințele greșelilor lor, fără a le atribui pedepselor divine.

77. Binecuvântați fie cei care știu să-Mi urmeze voia și își acceptă încercările cu smerenie. Toți aceștia Mă vor iubi. (325, 7-8)

Încurajări pentru evoluția ascendentă

78. Binecuvântați fie cei care Mă roagă cu smerenie și credință pentru înălțarea sufletului lor, căci vor primi ceea ce cer de la Tatăl lor.

79. Binecuvântați fie cei care știu să aștepte, căci ajutorul Meu milostiv va ajunge în mâinile lor la momentul potrivit.

80. Învățați să cereți și să așteptați — știind că nimic nu scapă voinței Mele iubitoare. Aveți încredere că voința Mea se manifestă în fiecare dintre nevoile voastre și în fiecare dintre încercările voastre. (35, 1-3)

81. Binecuvântați fie cei care visează la un paradis al păcii și al armoniei.

82. Fericiți cei care au disprețuit și au privit cu indiferență trivialitățile, vanitățile și pasiunile care nu aduc nimic bun omului și cu atât mai puțin sufletului său.

83. Binecuvântați fie cei care au eliminat ritualurile fanatice care nu duc nicăieri și au renunțat la credințele vechi și eronate pentru a îmbrățișa adevărul absolut, gol și pur.

84. Eu îi binecuvântez pe cei care resping aspectul exterior pentru a se dedica în schimb contemplării spirituale, iubirii și păcii interioare, deoarece recunosc din ce în ce mai mult că lumea nu oferă pace, că o puteți găsi în voi înșivă.

85. Binecuvântați fie cei dintre voi pe care adevărul nu i-a înspăimântat și care nu s-au revoltat împotriva lui, căci, adevărat, vă spun, lumina va cădea asupra sufletului vostru ca o cascadă, pentru a vă potoli pentru totdeauna dorința de lumină. (263, 2-6)

86. Fericit cel care ascultă învățăturile Mele, le face ale sale și le urmează, căci el va ști să trăiască în lume, va ști să se despartă de lume și, când îi va veni ceasul, va învia în eternitate.

87. Fericit este cel care se adâncește în Cuvântul Meu, căci el a învățat să înțeleagă motivul durerii, sensul reparării și al ispășirii și, în loc să se deznădăjduiască sau să blasfemeze, ceea ce i-ar spori și mai mult suferința, se ridică plin de credință și speranță pentru a lupta, astfel încât povara vinovățiilor sale să devină pe zi ce trece mai ușoară și paharul suferinței sale mai puțin amar.

88. Veselia și pacea sunt proprii oamenilor credincioși — celor care sunt de acord cu voința Tatălui. (283, 45-47)

89. Progresul vostru sau evoluția voastră ascendentă vă va permite să descoperiți adevărul Meu și să percepeți prezența Mea divină — atât în lumea spirituală, cât și în fiecare dintre operele Mele. Atunci vă voi spune: „Fericiți cei care sunt capabili să Mă recunoască pretutindeni, căci ei sunt cei care

Mă iubesc cu adevărat. Fericiți cei care sunt capabili să Mă simtă cu sufletul și chiar cu trupul, căci ei sunt cei care au conferit sensibilitate întregii lor ființe, cei care s-au spiritualizat cu adevărat." (305, 61-62)

90. Știți că, de pe „Tronul Meu Înalt", învăluiesc Universul în pacea și binecuvântările Mele.

91. Totul este binecuvântat de Mine în fiecare oră, în fiecare clipă.

92. De la Mine nu vine și nu va veni niciodată vreun blestem sau vreo condamnare pentru copiii Mei. De aceea, fără a face deosebire între cei drepți și păcătoși, las să coboare asupra tuturor binecuvântarea Mea, sărutul Meu de iubire și pacea Mea. (319, 49-50)

PACE MEA SĂ FIE CU VOI

Chemarea lui Dumnezeu

Apel către oamenii acestui timp:

„Oameni, oameni, ridicați-vă, timpul presează, și dacă nu o faceți în această «zi», nu vă veți mai trezi în această viață pământească. Vreți să continuați să dormiți în ciuda mesajului meu? Vreți ca moartea trupului să vă trezească — cu focul mistuitor al pocăinței sufletului vostru fără materie? Fiți sinceri, puneți-vă în situația de a vă afla în Viața Spirituală, în fața Adevărului, unde nimic nu vă poate scuza materialismul, unde vă vedeți cu adevărat în zdrențe — pătate, murdare și sfâșiate — pe care sufletul vostru le va purta ca îmbrăcăminte. Adevărat, vă spun, acolo, la vederea mizeriei voastre și simțind o rușine atât de mare, veți simți dorința nemăsurată de a vă spăla în apa celei mai adânci pocăințe, pentru că știți că numai curați puteți merge la Sărbătoarea Spiritului. Priviți dincolo de egoismul uman cu toate neajunsurile sale, care în prezent sunt mândria și satisfacția voastră, și spuneți-Mi dacă ați simțit durerea oamenilor, dacă în inimile voastre găsesc ecou suspinele femeilor sau plânsul copiilor. Spuneți-Mi deci: ce ați fost voi pentru oameni? Ați fost voi viață pentru ei?" (228, 62-63)

Apel către intelectuali:

„Veniți la Mine, voi, intelectualilor, care sunteți sătui de moarte și dezamăgiți în inimile voastre. Veniți la Mine, voi care sunteți confuzi și care, în loc să iubiți, ați urât. Vă voi da odihnă și vă voi face să înțelegeți că spiritul ascultător de poruncile Mele nu obosește niciodată. Vă voi iniția într-o știință care nu tulbură niciodată inteligența." (282, 54)

Apel către cei osteniți și împovărați:

„Veniți la Mine, voi, oameni întristați, singuri și bolnavi. Voi, care trageți după voi lanțurile păcatului, voi, cei umiliți, cei flămânzi și însetați de dreptate, stați lângă Mine; în prezența Mea, multe dintre

relele voastre vor dispărea și veți simți că povara voastră devine mai ușoară. Dacă doriți să posedați bunurile Duhului, Eu vi le voi acorda; dacă Mă rugați pentru bunuri pământești, pentru a le folosi în scopuri bune, vi le voi da, de asemenea, pentru că rugăciunea voastră este nobilă și dreaptă. Atunci veți deveni buni administratori, iar Eu vă voi acorda înmulțirea acelor bunuri, pentru ca voi să-i lăsați pe semenii voștri să se bucure de ele." (144, 80-81)

Apel către Israelul spiritual:

„Israel, fii călăuzitorul umanității, dă-i această pâine a vieții veșnice, arată-i această lucrare spirituală, pentru ca diferitele religii să se spiritualizeze în învățătura Mea și astfel Împărăția lui Dumnezeu să vină la toți oamenii." (249, 66)

„Ascultă-Mă, iubit Israel! Deschide-ți ochii spirituali și privește slava Tatălui tău. Ascultă-Mi vocea prin conștiința ta, ascultă cu urechile tale spirituale melodiile cerești, pentru ca inima și spiritul tău să se bucure, pentru ca tu să simți pacea; căci Eu sunt pacea și te invit să trăiești în ea. Vă revelez iubirea pe care am simțit-o în toate timpurile pentru omenire – motivul pentru care Iisus și-a vărsat sângele prețios în „A doua epocă", pentru a vă mântui de păcat, pentru a vă învăța iubirea și pentru a imprima în spiritul și inima voastră învățătura adevărată." (283, 71)

„Îndreptați-vă privirile spre Mine, dacă v-ați rătăcit; fiți astăzi alături de Mine. Ridicați-vă gândurile spre Mine și vorbiți cu Mine, așa cum un copil vorbește cu tatăl său, așa cum se vorbește cu încredere cu un prieten." (280, 31)

„Schimbați-vă sub îndrumarea Mea, simțiți-vă ca niște oameni noi, practicați virtuțile Mele, atunci în sufletul vostru va fi din ce în ce mai multă lumină, iar Hristos Se va manifesta pe calea voastră." (228, 60)

„Oameni, mergeți la oameni, vorbiți cu ei așa cum v-a vorbit Hristos – cu aceeași compasiune, cu aceeași hotărâre și speranță. Faceți-i să înțeleagă că există căi de dezvoltare ascendentă care oferă satisfacții mai mari decât cele pe care le oferă bunurile materiale. Fă-i să înțeleagă că există o credință care permite să crezi și să speri dincolo de ceea ce se vede și se simte. Spune-le că sufletul lor va trăi veșnic și că, prin urmare, trebuie să se pregătească pentru a putea avea parte de acea fericire veșnică." (359, 94-95)

Bibliografie

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Cartea Vieții Adevărate, vol. I, II, III, IV, V, VI
Al Treilea Testament (disponibil și în spaniolă, engleză și franceză)
Revelațiile divine din Mexic (scurtă introducere)
Revelații divine privind problemele vieții
Profeții pentru Timpul al Treilea

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel: +49 (0)7371 929 66 42, E-mail:manfredbaese@gmx.de

Iubirea divină, originea, esența și scopul vieții noastre și al întregii existențe
El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Cartea Vieții Adevărate, vol. VII, VIII, IX, X, XI

Al Treilea Testament
Fundația Unicon, D-88709 Meersburg
Tel: +49 (0)7532 808162, E-mail: info@unicon-stiftung.de
Introducere în „Cartea Vieții Adevărate" (gratuit)

Asociația de Studii Spirituale Vida Verdadera A.C.
Orinoco nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
Al Treilea Testament
și alte cărți despre aceste Revelații Divine din Mexic

Pagini web
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (în spaniolă, germană, engleză, franceză)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (multilingv)
www.tercera-era.net (în spaniolă)
www.144000.net (multilingv)
www.dritte-zeit.net